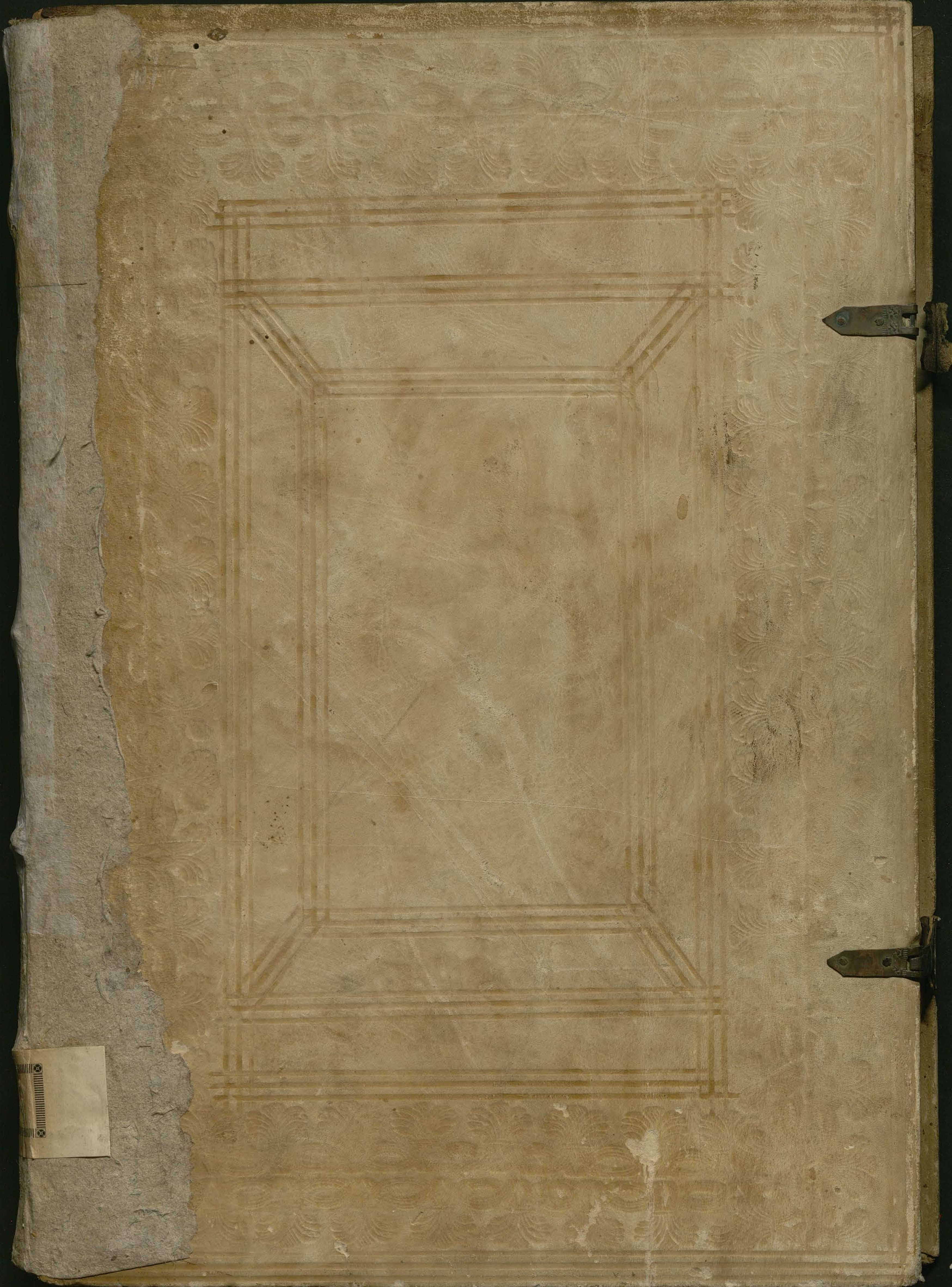

odbiere

w Bilanache

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ.

ΟΥ̓ΤΟΣ Γ.

Τετύπωται ἐνετίησι παρὰ τῶν κληρονόμων Φραγγίσκου τῶν Ἰουλιανῶν.
ἀναλώμασι καὶ διορθώσει, κυροῦ Ἐμμανουὴλ
τοῦ Γλυζωνίου.

Ἔτει ἀπὸ τῆς ἐν σαρκὸς οἰκονομίας τοῦ χυ̃
καὶ θεοῦ καὶ σρ̃ς ἡμῶν ἰυ̃ χυ̃.
α φ ϟ ϛ.

INRI

ΜΗΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

ΕΧΩΝ ΗΜΕΡΑΣ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ.

ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας δέκα. καὶ ἡ νὺξ ὥρας δεκατέσσαρας. Εἰς τὴν πρώτην, μνήμη τῶν ἁγίων ἀναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ.

Ἑσπέρας εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους ϛ'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος, πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ὅλην ἀποθέμενοι, ἐν οὐρανοῖς τὴν ἐλπίδα θησαυρὸν ἀσύλητον, ἑαυτοῖς οἱ ἅγιοι ἐθησαύρισαν. δωρεὰν ἔλαβον, δωρεὰν διδῶσι, τοῖς νοσοῦσι τὰ ἰάματα. χρυσὸν ἢ ἄργυρον, εὐαγγελικῶς οὐκ ἐκτήσαντο. ἀνθρώποις τε καὶ κτήνεσι, τὰς εὐεργεσίας μετέδωκαν. ἵνα διὰ πάντων, ὑπήκοοι γενόμενοι Χριστῷ. ἐν παρρησίᾳ πρεσβεύωσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὅλην ἐβδελύξαντο, τὴν ἐπὶ γῆς φθειρομένην, οὐρανοπολῖται δέ, ἐν σαρκὶ ὡς ἄγγελοι ἐχρημάτισαν. ἡ ὁμόφρων συζυγία, ξυνωρὶς ὁμότροπος. τῶν ἁγίων καὶ ὁμόψυχος, διὸ τοῖς κάμνουσι, πᾶσι τὰς ἰάσεις βραβεύουσιν. ἀνάργυρον παρέχοντες, τὴν εὐεργεσίαν τοῖς χρῄζουσιν. οὓς ἐν ἐτησίοις, ὑμνήσωμεν ἀξίως ἑορταῖς. ἐν παρρησίᾳ πρεσβεύοντας, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὅλην εἰσοικίσασα, ἐν ἑαυτῇ τὴν τριάδα. δυὰς ἡ ἀοίδιμος, Κοσμᾶς καὶ Δαμιανὸς οἱ θεόφρονες. ὡς κρουνοὶ βλύζουσιν, ἐκ πηγῆς νάματα, ζωηφόρου τῶν ἰάσεων. ὧν καὶ τὰ λείψανα, πάθη διὰ φῆς θεραπεύουσι. καὶ μόνα τὰ ὀνόματα, νόσους ἐκ βροτῶν ἀπελαύνουσι. πάντων τῶν προσφύγων, σωτήριοι λιμένες ἐν Χριστῷ. καὶ παρρησίᾳ πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. ἦχος. πλ. β'. Ἀνατολίου.

Ἀτελεύτητος ὑπάρχει τῶν ἁγίων ἡ χάρις, ἣν παρὰ Χριστοῦ ἐκομίσαντο. ὅθεν αὐτῶν καὶ τὰ λείψανα ἐκ θείας δυνάμεως διηνεκῶς ἐνεργοῦσι τοῖς θαύμασιν. ὧν καὶ τὰ ὀνόματα, ἐκ πίστεως ἐπιβοώμενα, τῶν ἀνιάτων ἀλγηδόνων ἀπαλλάττουσι. δι' ὧν κύριε καὶ ἡμᾶς, τῶν τῆς ψυχῆς καὶ σώματος παθῶν, ἐλευθέρωσον ὡς φιλάνθρωπος.

Καὶ νῦν θ. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Γνώμη ὀλισθήσαντα, καὶ δουλωθέντα τῇ πλάνῃ, ἀπάτῃ θεόνυμφε, πρὸς τὴν ὑπὲρ θαύμασον εὐσπλαγχνίαν σου. καὶ θερμὴν

δέησιν, παναγία κόρη, καταφεύγω ὁ πα-
νάθλιος. διό με λύτρωσαι, τῶν πειρατη-
ρίων καὶ θλίψεων καὶ σῶσον με πανάμω-
με τῶν δαιμονικῶν ἐπιθέσεων. ἵνα σε δο-
ξάζω, καὶ πόθῳ προσκυνῶ καὶ ἀνυμνῶ.
καὶ μεγαλύνω σε δέσποινα, τὴν ἀειμα-
κάριστον. — στρο θ. Ὅμοιον.

Ρομφαία ὡς ἔφησεν, ὁ Συμεὼν τὴν καρδίαν,
τὴν σὴν διελήλυθε, παναγία δέσποινα,
ὅτε ἔβλεψας τὸν ἐκ σοῦ λάμψαντα. ἀποῤ-
ῥήτῳ λόγῳ, ὑπ' ἀνόμων ὡς κακοῦργον,
σταυρῷ ὑψούμενον. ὄξους καὶ χολῆς τε γευό-
μενον. πλευρὰν δὲ ὀρυττόμενον, χεῖρας
τε καὶ πόδας ἡλούμενον. καὶ ὀδυρομένη,
ἠλάλαζες βοῶσα μητρικῶς. τί τοῦτο τέ-
κνον γλυκύτατον, τὸ καινὸν μυστήριον —

Εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ, τῆς ὀκτωήχου. εἰ δὲ βούλει,
εἶτα ταῦτα. στιχηρὰ, ἰδιόμελα. ἦχος β.

Ἡ πηγὴ τῶν ἰαμάτων, οὐ μόνον ἐθερά-
πευε τοῦ ἔτους. ἡ σκηνὴ τῶν ἀναργύρων,
ἅπαν τὸ πλῆθος θεραπεύει τῶν νοσούντων.
ἀνεκδεὴς γὰρ ὑπάρχει καὶ ἀδαπάνητος,
ὁ πλοῦτος τῶν ἁγίων. ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις Χριστὲ,
ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ αὐτός. Θεοφάνους. στιχ.

Θαυμαστὸς ὁ θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Πόθῳ θείῳ καὶ ἔρωτι τῶν μελλόντων, πρακτι-
κῶς πολιτευσάμενοι. τὰς στενὰς ὁδοὺς δι-
ηνύσατε. ὅθεν τὸ καρτερὸν τῆς ψυχῆς ἀκη-
λίδωτον τηρήσαντες, τῶν ἐνύλων, τελείως
ἀπέστητε. πνεύματι δὲ θείῳ χρυσωθέντες,
ἀχρύσως τὰς ἰάσεις τοῖς νοσοῦσι παρέχετε.
δυὰς ἱερά. φωταυγὴς συνωρίς. πεφω-
τισμένον θεῖον ζεῦγος ἀνάργυροι. ἐν θλί-
ψεσι καὶ νόσοις ἐπισκεπτόμενοι ἡμᾶς. καὶ
τῶν ψυχῶν ἡμῶν τὰς νόσους, ἀναργύρως ἰώ-
μενοι. Ὁ αὐτός. Γερμανοῦ. στιχ.

Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμα.

Μεγάλων ἀξιωθέντες δωρεῶν πανεύφημοι,
ἐν ταπεινότητι βίου ἐν τῇ γῇ ἐπολιτεύσα-
σθε. καὶ διερχόμενοι πανταχοῦ, δωρεὰν
τῶν νοσούντων, τὰ πάθη ἰώμενοι, ὤφθητε
ἀγγέλων συνόμιλοι. Κοσμᾶ σὺν τῷ Δα-
μιανῷ τῷ σοφῷ, ἀδελφοὶ τερπνότατοι.
καὶ ἡμῶν τὰ πάθη, ταῖς εὐχαῖς ὑμῶν ἰά-
σασθε. — Δόξα. ἦχος. πλ. β.

Πάντοτε ἔχοντες Χριστὸν, ἐνεργοῦντα ἐν ὑμῖν ἅ-
γιοι ἀνάργυροι. θαυματουργεῖτε ἐν κόσ-
μῳ. ἀσθενοῦντας θεραπεύετε. καὶ γὰρ τὸ ἰα-
τρεῖον ὑμῶν, πηγὴ ὑπάρχει ἀνεξάντλη-
τος. ἀντλουμένη δὲ μᾶλλον, ὑπερεκβλύ-
ζει. καὶ κενουμένη περισσεύεται. καθ' ἑκάστην
κενουμένη, καὶ πληθυνομένη. πᾶσι χορη-
γοῦσα. καὶ μὴ λιπομένη καὶ οἱ ἀρυόμενοι κο-
ρέννυνται ἰάματα. καὶ αὕτη διαμένει ἀδα-
πάνητος. τί οὖν ὑμᾶς καλέσωμεν, θερά-
ποντας ἰατρούς, ψυχῶν τε καὶ σωμάτων.
ἰατῆρας παθῶν ἀνιάτων. δωρεὰν ἰωμένους
ἅπαντας. εἰληφότας χαρίσματα, παρὰ
τοῦ σωτῆρος Χριστοῦ, τοῦ παρέχοντος ἡμῖν τὸ μέγα
ἔλεος. — Καὶ νῦν θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή. ἡ βλαστήσα-
σα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. σὲ ἱκετεύομεν,
πρέσβευε δέσποινα μετὰ τῶν ἀναργύρων.
καὶ πάντων τῶν ἁγίων. ἐλεηθῆναι τὰς ψυ-
χὰς ἡμῶν. — στρο θ. Ὅμοιον.

Λαὸν τὸν ἀνομώτατον, ἀδίκως καθηλοῦντά σε,
ἐπὶ ξύλου, ἡ παρθένος καὶ ἁγνὴ, καὶ μήτηρ
σου ὁρῶσα. ὡς Συμεὼν προέφη, τὰ σπλάγ-
χνα σῶτερ διετέτρωτο. —

Ἀπολυτίκιον. ἦχος, πλ.

Ἅγιοι ἀνάργυροι καὶ θαυματουργοὶ. ἐπι-
σκέψασθε τὰς ἀσθενείας ἡμῶν. δωρεὰν
ἐλάβετε, δωρεὰν δότε ἡμῖν. —

Εἰς τὸν ὄρθρον, ἡ συνήθης στιχολογία.
Οἱ κανόνες τῆς ὀκταήχου εἷς, καὶ τῶν ἁγίων
δύο. ὧν ὁ κανὼν οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ὕμνοις γεραίρω τοὺς σοφοὺς ἀναργύρους.

Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

ᾠδὴ α. ἦχος, α. Ὁ εἱρμός.

Ἄσωμεν πάντες λαοὶ. τῷ ἐκ πικρᾶς δουλείας,
Φαραὼ τὸν Ἰσραὴλ ἀπαλλάξαντι. καὶ ἐν βυ-

„ θῶ θαλάσσης, ποσὶ ἀβρόχως ὁδηγήσαντι. ᾠδὴν ἐπινίκιον· ὅτι δεδόξασται.

„ Ὑπὸ τῆς χάριτος, τῆς ἀρχικῆς τριάδος. ἡ δυὰς ἡ θαυμαστὴ καὶ σεβάσμιος. φωτιζομένη πᾶσιν ἰάματα, τοῖς προσιοῦσι πιστῶς. παρέχει ἀεννάως, ἀναβλύζουσα.

Μυσταγωγούμενοι, τοῖς ζωηφόροις λόγοις. ὡς φωστῆρες ἐν κόσμῳ ἐξελάμψατε. τὴν τῶν παθῶν ὁμίχλην. εὐκόλως διασκεδάζοντες. τῇ ζέσει τῆς πίστεως, οἱ παμμακάριστοι.

Νόμῳ πειθόμενοι, τῷ τοῦ σωτῆρος πᾶσαν. ἡδυπάθειαν σαρκὸς μὲν ἀπέθεντο. ταῖς ἀρεταῖς ψυχὰς δέ, φανότατα καταλάμψαντες. ἐν κόσμῳ διέπρεψαν οἱ ἀξιάγαστοι. Θ.

Ὅλον τὸν αὐτόν, ἐν σῇ γαστρὶ σκηνώσας. θεομῆτορ ἀπορρήτως ἠμφιάσατο. ὁ ἐκ πατρὸς ἐκλάμψας, υἱὸς ἀχρόνως ὁ ὑπέρθεος. αὐτὸν ἀνυμνήσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Ἕτερος κανὼν τῶν ἁγίων, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Δυὰς μεσῴζοι τῶν σοφῶν ἀναργύρων.

Ἰωσήφ. ᾠδὴ α΄. ἦχος δ΄.

Τριστάτας κραταιούς.

Δυὰς φωτοειδής, τῶν σοφῶν ἀναργύρων τριάδι τῇ σεπτῇ, σὺν πᾶσιν ἐκλεκτοῖς, παρεστῶσα ἱκετεύει. μνήμην σου τὴν φωσφόρον, σὺν τελοῦντας φωτίζεσθαι. ταῖς τοῦ πνεύματος θείαις λαμπρότησιν.

Ὑπέρτερον τὸν νοῦν, τῶν ἐνύλων δεικνύντες. τὰς ἀΰλους ἀστραπάς, τοῦ πνεύματος σοφοί, ὑπεδέξασθε ἅγιοι. ὅθεν σκότος νοσημάτων, διαλύετε πάντοτε. ἐπισκέψεσι θείαις ἀνάργυροι.

Ἀνύσαντες ψυχῆς, κεκτημένοι τὸ ὄμμα, πρὸς ἐκπλήρωσιν θεοῦ, τῶν θείων ἐντολῶν. τοὺς ὑπονοοῦντας νοσήμασιν, ἔνδοξοι πρὸς εὐρωστίαν, διυπνίζετε χάριτι. συμπαθεῖς θεοφόροι ἀνάργυροι. Θ.

Σεσαρκωμένον θεόν, ἐξ ἁγνῶν σου αἱμάτων, ἐσωμάτωσας ἁγνή. τὸν δείξαντα ἡμῖν, ἰατροὺς τῶν παθῶν ἡμῶν. ἄχραντε σεριώδεις, καὶ θερμοὺς ἀντιλήπτορας. τοὺς σεπτοὺς ἀναρ-

γύρους ἐν πίστει. ᾠδὴ γ΄. Ὁ εἱρμός.

Στερέωσόν με Χριστέ. ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον πέτραν τῶν ἐντολῶν σου. καὶ φώτισόν με φωτὶ τοῦ
„ προσώπου σου. οὐκ ἔστιν ἅγιος πλήν
„ σου φιλάνθρωπε.

Ἰάσεων τὰς πηγάς. τῶν δωρεῶν τε τῶν θείων. τοὺς ὀχετοὺς τοῦ ἀΰλου, φωτὸς τὰ λαμπρότατα δοχεῖα, ἅπαντες ἀξίως ὑμνήσωμεν.

Σωμάτων τε καὶ ψυχῶν, ὡς ἰατρεύοντες πάθη. τὰς ἀρρωστίας, τῶν προσιόντων ὑμῖν πανσεβάσμιοι. προθύμως νῦν, ὡς εὐεργέται θεραπεύετε.

Τιμίοις ἐν ἀρεταῖς κατακοσμούμενοι πᾶσαν. τὴν φθειρομένην τρυφὴν τοῦ βίου. σαφῶς ἀπεκρούσαντο. τῷ θείῳ κάλλει ἀνενδότως ἀτενίζοντες. Θ.

Ἐν εἴδει καθ' ἡμᾶς, ὁ πρὶν ἀνείδεος ὤφθη θεογεννῆτορ. συνεὶς δραμούσης σαρκί. τῆς θεότητος, ἐν μήτρᾳ, σοῦ τῆς παναγίας θεόνυμφε. ἄλλος. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Μύρον εὐῶδες, ἰαμάτων ὁ θεῖος ναὸς ὑμῶν ἀναβλύζων ἱερῶς. ταῖς ἐπομβρίαις τοῦ πνεύματος. πάθη δυσωδέστατα, ἐκπλύνει πάντοτε.

Ἐπουρανίαις, ἐν σκηναῖς αὐλιζόμενοι πάντοτε. τὴν σκηνὴν ὑμῶν ἀεί, πηγὴν ἰάσεων ἅγιοι. χάριτι δεικνύετε, τοῦ παντοκράτορος.

Σαρκὸς τὰ πάθη, ἐγκρατείας κημῷ χαλινώσαντες, τὰς τοῦ πνεύματος αὐγάς, πλουσιωτάτως ἐδέξασθε. ὅθεν ταῖς ἰάσεσι, κόσμον πλουτίζετε. Θ.

Ὡραιοτάτην, γυναικῶν ἀξίως θεὸς ἐξελέξατο. καὶ ἐκ σοῦ σωματικῶς, ἁγνὴ τεχθῆναι εὐδόκησεν. ὁ ἀναπαυόμενος, ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Κάθ. ἦχος, πλ. δ΄. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Οὐ κόσμοθεν θαυμάτων τὴν δωρεάν. παραδόξως λαβόντες παρὰ Χριστοῦ, πάντα θεραπεύετε ἀεννάως τὰ πάθη. ἐν ὑμῖν γὰρ ὤφθη, ἡ χάρις τοῦ πνεύματος. ἐνεργοῦσα θείων, ἰάσεων δύναμιν. ὅθεν καὶ ἀφθάρτων, ἀγαθῶν εὐπο-

ἀπορίαν, τῇ πίστει ἐκτήσασθε, ἀνάργυρῳ φρονήματι, θεοφόροι ἀνάργυροι. πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ. τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι. τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ. τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν. Δόξα. Ὅμοιον.

Ἰαμάτων δοτῆρες θαυματουργοί. καὶ θαυμάτων λαμπτῆρες φωταγωγοί. πᾶσιν ἀνεδείχθητε, τῇ τοῦ Πνεύματος χάριτι. τὴν γὰρ παθῶν τὴν φλόγα, τῇ πίστει δροσίζοντες. τὴν πιστῶν ἐνταύτῃ, τὸ φρόνημα θάλπετε. ὅθεν ἰατρεῖον, τῶν ψυχῶν κεκτημένοι, τὸν θεῖον ναὸν ὑμῶν, ἐν αὐτῷ καταφεύγομεν, θεοφόροι ἀνάργυροι, πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ. τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθε, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν. Καὶ νῦν, θ. Ὅμοιον.

Τὴν βασίλισσαν πάντες δεῦτε πιστοί. τὴν μητέρα τοῦ πάντων δημιουργοῦ. ἐν φωναῖς μεγαλύνωμεν. καὶ ὑμνοῦντες βοήσωμεν. ἡ τῆς χαρᾶς αἰτία, παρθένε πανύμνητε. τοὺς τιμῶντάς σε σῶζε, καὶ σκέπε πρεσβείαις σου. ἐκ πειρασμῶν παντοίων, καὶ νόσων καὶ θλίψεων. ἔχεις γὰρ ὡς μήτηρ, τοῦ Θεοῦ παρρησίαν, οἰκτείρειν βραβεύειν τε, νοσημάτων τὴν ἴασιν. διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι. πρέσβευε τῷ σῷ υἱῷ καὶ Θεῷ. τοῦ δοθῆναι συγγνώμην τοῖς δούλοις σου. Σταυρο θ. Ὅμοιον.

Τὸν ἀμνὸν τὸν ποιμένα ἐν τῷ σταυρῷ. ὡς ἑώρακε κρεμάμενον ἡ ἁγνή. τὰ σπλάγχνα ἐκόπτετο μητρικῶς ἀλαλάζουσα. οἴμοι φῶς τοῦ κόσμου, θεέ μου καὶ κύριε. τίνος χάριν ταῦτα, ἑκὼν νῦν ὑφίστασαι. θέλων πάντας σῶσαι. γηγενεῖς, καὶ πρὸς θείαν, ζωὴν μετοικίσασθαι, τὴν φθαρεῖσαν εἰκόνα σου. μεγαλύνω τὰ πάθη σου, ἀνεξίκακε κύριε. ὅτι μακροθύμως ὑπήνεγκας, διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν. τὰς ὀδύνας τοῖς τραύμασι, τοῖς σοῖς πάντας ἰώμενος. ᾨδὴ δ'. Ὁ εἱρμός.

Κατενόησα παντοδύναμε, τὴν σὴν οἰκονομίαν. καὶ μετὰ φόβου ἐδόξασά σε σῶτερ.

Ῥήσει θείᾳ σαφῶς ἑπόμενοι. οὐ χρυσοῦ λαμπηδόνας, οὐδὲ ἄργυρον θεῖοι ἐκτήσασθε.

Ἀπαστράπτοντες θείοις θαύμασιν. οἱ ἀνάργυροι πάντας, εὐεργετοῦσι χάριν βραβεύοντες.

Ἰατροὶ σοφοὶ ἀνεδείχθητε. τῶν παθῶν τὰς ὀδύνας, ἀνεξικάκους χεῖρας προσάγοντες. θ.

Ῥαπιζέσθωσαν νῦν τὰ πρόσωπα. τῶν μὴ σὲ θεοτόκον ὁμολογούντων, πάναγνε δέσποινα. ἄλλος. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ζωηφόροις ἐνεργείαις, ὁλικαῖς ἐπιδόσεσι τὰ θανατηφόρα, πάθη τῶν βροτῶν θεραπεύετε. φωτοειδέστατοι στῦλοι, πύργοι ἄσειστοι. τῆς ἀμπέλου τῆς ἀληθινῆς θεῖα κλήματα.

Οἱ μαζοὶ τῆς ἐκκλησίας, οἱ τὸ γάλα προχέοντες, τὸ τῶν ἰαμάτων, οἱ πεφωτισμένοι ἀνάργυροι. οἱ διατρέφοντες πάντας, θείοις βρώμασιν. εὐφημείσθωσαν χαρμονικοῖς μελῳδήμασιν.

Ἰατρεῖον ἀνεδείχθη, ὁ ναὸς ὑμῶν ἅγιοι. τῶν χειμαζομένων, ἄκλυστος λιμὴν καὶ σεπτός. ἐν ᾧ προστρέχοντες πάντες, κομιζόμεθα. τὴν γαλήνην καὶ τὴν τῶν δεινῶν ἀπολύτρωσιν. θ.

Συμπαθείας με παρθένε, τῆς ἐν σοὶ καταξίωσον. ἡ τεκοῦσα λόγον, μόνον ἀληθῶς συμπαθέστατον. τὸν συμπαθεῖς τοὺς ἁγίους ἀναδείξαντα. ἰατῆρας καὶ θαυματουργοὺς ἐν τοῖς πέρασιν.

ᾨδὴ ε'. Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες.

Ὡς κρουνοὶ θεόρρυτοι, πηγάζετε πιστοῖς, εὐεργεσίας νάματα. τῆς ψυχῆς τε καὶ τοῦ σώματος θεραπεύοντες νόσους. ἀνάργυροι ἔνδοξοι.

Τὴν πηγὴν τῆς χάριτος, ἀνάργυροι σεπτοί. ἀνασπῶντες ἅπασιν, δωρεὰν διανέμετε. τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, ὑμῖν νῦν προστρέχουσιν.

Οἱ λαμπροὶ καὶ πάνσοφοι, ἀστέρες οἱ τὴν γῆν, προφανῶς ὁμοιώσαντες. τῇ μιμήσει τῆς λαμπρότητος, τῶν ἀγγέλων ἀπαύστως.

παύστως, ἡμᾶς καταυγάζουσιν. Θ.

Ὑπερτέραν πέφηνας, τὸν πάντων ποιητὴν, τὸν τῷ πατρὶ συνάναρχον, συλλαβοῦσα μητροπάρθενε. καὶ τεκοῦσα τῷ κόσμῳ, σωτῆρα καὶ κν.

ἄλλος. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ταῖς θείαις λαμπρότησι, σαφῶς καταστραπτόμενοι. πάντα περιέρχεσθε τὸν κόσμον. πάντας, ἄλους καταφωτίζοντες. σκότος ἐκδιώκοντες παθῶν, δαίμονας ἐλαύνοντες θεοφόροι ἀνάργυροι.

Ὡς δύο φωτίζετε, φωστῆρες τὴν ὑφήλιον. πνεύματι κινήτως θεοφόροι. πᾶσαν τὴν κτίσιν περιερχόμενοι. καὶ τοὺς ἐπὶ κλίνης ὀδυνῶν, προσεπισκεπτόμενοι. καὶ δεινῶν ἐξαιρούμενοι.

Νοσοῦσι τὴν ἴασιν, παθῶν τὴν ἀπολύτρωσιν. ἐπιχορηγοῦντες ἀνάργυρως. πάντων προστάται μέγιστοι ὤφθητε. πάντων βοηθοὶ μετὰ θεὸν, πάντων ἀντιλήπτορες, θεοφόροι ἀνάργυροι. Θ.

Σοφίαν ἐκύησας, θεοῦ τὴν ἐνυπόστατον. ἄχραντε παρθένε θκε. τοὺς δὲ ἁγίους πανσόφους δείξασαν. δι' ὧν τῆς κακίας σοφιστοῦ, πέπτωκε τὸ φρύαγμα, καὶ δεινὰ πανουργεύματα.

ᾠδ. ς. Τὸν προφήτην διέσωσας.

Σωτηρίους θεράποντας. εὐεργέτας θεόφρονας. κοσμᾶν καὶ δαμιανὸν τοὺς θείους, προθύμως τιμήσωμεν.

Σωφροσύνην τηρήσαντες. καὶ φρονήσει κοσμούμενοι. κοσμᾶς καὶ δαμιανὸς οἱ θεῖοι, χῶ συναγάλλονται.

Ὁμοφρόνως οἰκήσαντες, ὁμοψύχως ἀσκήσαντες. ὁμοῦ τὰς ἰάσεις βραβεύειν, ἡμῖν ἐπεστάθητε. Θ.

Φῶς ἀπρόσιτον τέτοκας. μετὰ σώματος πάναγνε. τὸ πάντα κόσμον φωτίζον, αὐγαῖς τῆς θεότητος.

ἄλλος. Θύσουσαι.

Οὐ τέχνη, ἀνθρωπίνη ἐν θεῷ δὲ χάριτι.

ἀποκαθαίρετε νόσους, τῶν ἀνθρώπων ἔνδοξοι, διὰ τοῦτο. καὶ ταχέως, εὐφημοῦντες ὑμᾶς μακαρίζομεν.

Φιλίᾳ, πρὸς χν θεοφόροι συνδούμενοι. πᾶσαν κακίαν δαιμόνων, διαλύετε θείᾳ χάριτι. διὰ τοῦτο, τὴν ὑμῶν ἐκτελοῦμεν πανήγυριν.

Ὡς ὄντες, τῆς ἀμπέλου τῆς θείας βλαστήματα. οἶνον ἡμῖν ἰαμάτων, τοῖς ἐν κατηφείᾳ τῶν νοσημάτων. κεραννύντες, εὐφροσύνης πληροῦτε ἀνάργυροι. Θ.

Ναόν σε, καθαρὸν ἀπειργάσατο δέσποινα. ὁ καθαρώτατος λόγος. ὁ τὸν θεῖον οἶκον τῶν ἀναργύρων. μεγαλύνων, ἐν σημείοις καὶ τέρασι πάντοτε.

Κοντάκιον. ἦχος, β. Τὴν ἀσφαλῆ.

Οἱ τὴν χάριν λαβόντες τῶν ἰαμάτων. ἐφαπλοῦτε τὴν ῥῶσιν τοῖς ἐν ἀνάγκαις. ἰατροὶ θαυματουργοὶ ἔνδοξοι. ἀλλὰ τῇ ὑμῶν ἐπισκέψει. καὶ τῶν πολεμίων τὰ θράση κατεβάλλετε. τὸν κόσμον ἰώμενοι ἐν τοῖς θαύμασιν.

Ὁ οἶκος.

Πάσης συνέσεως καὶ σοφίας, ὑπέρκειται ὁ λόγος, τῶν σοφῶν ἰατρῶν. καὶ πᾶσι γνῶσιν παρέχουσι. τοῦ γὰρ ὑψίστου χάριν λαβόντες, ἀοράτως τὴν ῥῶσιν δωροῦνται πᾶσιν. ὅθεν κἀμοὶ. διηγήσεως χάριν δεδώρηνται, ὑμνῆσαι ὡς θεοφόρους. εὐαρέστους θῦ καὶ θεράποντας. ἰαμάτων πλήθη παρέχοντας. ἀλγηδόνων γὰρ πάντας λυτροῦνται. Τὸν κόσμον ἰώμενοι ἐν τοῖς θαύμασιν.

Μὴν νοέμβριος. ἔχων ἡμέρας τριάκοντα. ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας, ι, καὶ ἡ νὺξ, ὥρας ιδ'. εἰς τὴν α, μνήμη τῶν ἁγίων καὶ θαυματουργῶν, ἀναργύρων, κοσμᾶ καὶ δαμιανοῦ, υἱῶν θεοδότης τῆς ἐξ ἀσίας. Στ.

Εἰ καὶ παρῆκαν γῆν ἀνάργυροι δύο.
Πληροῦσιν ὡς πρὶν, καὶ πάλιν γῆν θαυμάτων.

Πρώτῃ ἀκέσορε φῶτε νοεμβρίου, ἐκπίαζον ἐκ γῆς.

Οὗτοι οἱ ἅγιοι, εἷλκον τὸ γένος ἐκ τῆς ἀσιάπ-

δος γῆς. πατρὸς μὲν, ὑπάρχοντες ἕλληνος, μητρὸς δὲ χριστιανῆς, τοὔνομα θεοδότης. ἥτις χηρείαν ἐκ τοῦ ἀνδρὸς ὑποστᾶσα, καὶ ἀδείας εὐκαίρου λαβομένης, πᾶσαν ἰδέαν, ἀρετῆς τῆς τελείας αὐτοὺς ἐξεπαίδευσε. Πάσης δὲ ἐπιστήμης ἐν πείρᾳ γενόμενοι, τὰς λοιπὰς χαίρειν εἰπόντες, τὴν ἰατρείαν τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἠσπάσαντο. θεραπεύοντες πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν μαλακίαν. Καὶ οὐκ ἀνθρώποις μόνον ἐπικουροῦντες, ἀλλὰ καὶ κτήνεσι. Διὸ οὐδὲν παρά τινος τι λαβεῖν ἠνέσχοντο πώποτε, ἀλλὰ δωρεὰν καὶ ἀμισθὶ ἰατρεύοντες. Οὕτω καλῶς τὸν ἑαυτῶν βίον διαπεράναντες, καὶ εὐσεβῶς, ἐν εἰρήνῃ τελειωθέντες, κατετέθησαν τὰ τίμια αὐτῶν λείψανα ἐν τόπῳ καλουμένῳ Φερεμάν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῶν ἁγίων μαρτύρων γυναικῶν. κυριαίνης, καὶ ἰουλιανῆς.

Καὶ κυρίαινα, πρὸς τὸ πῦρ ἀποπνέει.
Πάσης πνοῆς τιμῶσα κύριον μέγαν.
Τῷ πρὸς σὲ φίλτρῳ, σῶτερ ἐκκεκαυμένη.
Ἰουλιανὴ καῦσιν ἐκπυρὸς φέρει.

Αὗται ἤθλησαν ἐπὶ μαξιμιανοῦ τοῦ βασιλέως. Ὑπῆρχε μὲν οὖν ἡ κυριαίνη ἐκ ταρσοῦ τῆς κιλίκων ἐπαρχίας. ἡ δὲ ἰουλιανὴ, ἐκ πόλεως ῥωσσῶν. Καὶ συλληφθεῖσαι ὑπὸ μαρκιανοῦ ἡγεμόνος, καὶ ἀναγκασθεῖσαι, οὐκ ἠρνήσαντο τὸν χριστόν. Ὅθεν ἡ κυρίαινα ξυρᾶται τὴν κεφαλὴν, καὶ γυμνὴ ὑπὸ ἀτάκτων στρατιωτῶν, τὴν πόλιν περιάγεται. Καὶ ἀπαχθεῖσα ἐν τῇ πόλει ῥωσσῶν, μετὰ τῆς ἁγίας ἰουλιανῆς, τῷ πυρὶ παραδίδωται. καὶ οὕτως ἐπληρώθη αὐτῶν ἡ μαρτυρία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῶν ἁγίων μαρτύρων, καισαρίου, δασίου, καὶ ἑτέρων πέντε.

Σὺν ἓξ συνάθλοις, τῆς ἀληθείας φίλοις.
Τέμνουσι καισάριον, οἱ ψεύδους φίλοι.

Οὗτοι οἱ ἅγιοι καταχεθέντες ἐν δαμασκῷ. καὶ διαφόροις βασάνοις ἐξετασθέντες. τέλος τὸν διὰ ξίφους δέχονται θάνατον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῶν ἁγίων ἱερομαρτύρων. ἰωάννου, ἐπισκόπου. καὶ ἰακώβου πρεσβυτέρου.

Σὺν ἰακώβῳ τῷ θύτῃ χριστοῦ ξίφος.
Ἰωάννης ᾔνεγκεν ὁ χριστοῦ θύτης.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ σαβωρίου βασιλέως περσῶν, τὸν τῆς πίστεως διδάσκοντες λόγον, καὶ αἴτιοι γενόμενοι πολλῶν πρὸς εὐσέβειαν. Οἳ, καὶ κρατηθέντες ὑπὸ τῶν τοῦ βασιλέως ὑπηρετῶν, καὶ ποικίλοις βασάνοις προσομιλήσαντες, ὕστερον διὰ ξίφους ἐτελειώθησαν. τῷ κυρίῳ τὰ ἑαυτῶν παραθέμενοι πνεύματα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ἁγίου μάρτυρος ἑρμενεγίλδου.

Ἑρμενεγίλδος ἐκπλαγεὶς βαφὴν πλάνης. Σφαγὴν ὑποστὰς, βάπτεται λύθρου κόχλῳ.

Οὗτος πατρὸς μὲν ἔφυ, λιουβιγίλδου ῥηγὸς τῶν ἔσω γότθων, ἀρειανοῦ σὺν παντὶ τῷ ἔθνει τυγχάνοντος. μυηθεὶς δὲ τὸν ὀρθόδοξον λόγον παρὰ λεάνδρου τοῦ τῶν ὀρθοδόξων ἐπισκόπου. καὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, διὰ τὴν μεταβολὴν χαλεπήναντος ποικίλας ἦν οὗτος ἐξ αὐτοῦ, θωπείας καὶ ὕβρεις δεχόμενος. καὶ καθ᾽ ἑκάστην τούτων αὐτῷ προσαγομένων, ἀκλινὴς ἦν ὁ παῖς καὶ ἀκαταγώνιστος. Ὅθεν στερεῖται μὲν, τῆς βασιλικῆς διαδοχῆς, χεῖράς τε καὶ πόδας δεσμευθεὶς, εἱρκτῇ ζοφώδει ἐγκλείεται. Ἐφειστήκει δὲ ἡ τοῦ πάσχα ἑορτὴ, καὶ τὸν ἱερέα ἀποστείλας ὁ πατὴρ πείθειν ἐπεχείρει, μετακαλέσασθαι δοῦναι τῶν μυστηρίων. ὁ δὲ, οὐκ ἐπείσθη, ἀλλὰ βδελυξάμενος αὐτὸν ἀπέπεμψεν. Ὅθεν προστάττει ὁ πατὴρ αὐτοῦ, ἐν τῇ εἱρκτῇ οὗ ἦν δεδεμένος, ἀποτμηθῆναι. οὗ γενομένου, ᾠδαὶ καὶ μελωδίαι ἀσωμάτων δυνάμεων, μετὰ λαμπάδων, περὶ τὸ σῶμα τοῦ μακαρίου ἑρμενεγίλδου καταπέμπονται. καὶ τὸ ξένον τοῦ θεάματος, τοὺς πιστοὺς, εἰς εὐχαριστίαν ἐκίνησε, τὸν δὲ σφαγέα κατέπληττε,

τε,

τε, καὶ συνετάραττε, καὶ μετεμέλετο αὖθις· τῷ μιάσματι ἐβιάζετο. Οὐ πολὺς ὁ χρόνος, καὶ νόσος ἐπελθοῦσα, τῶν ἀνθρωπίνων ἀπήλλαξε. καὶ καλεῖ λεόντιον, τὸν τῆς εὐσεβείας ἐπίσκοπον, καὶ τὸν νεώτερον παῖδα, ῥεχάδερον βασιλέα ἀναγορεύσας, ἀξιοῖ τοῖς ἰδίοις τελέσαι τὸν παῖδα οἷς καὶ τὸν μάρτυρα ἑρμενεγγέλδον προετελέσατο. καὶ ταῦτα εἰπὼν θνήσκει. Ῥεχάδερος δὲ τῆς ὀρθοδοξίας τὰ σπέρματα δεξάμενος, συνορθοδοξεῖν καὶ τὸ ὑπήκοον ἔπεισε. καὶ σκοπούμενοι θεοῦ προνοίᾳ ἑρμενεγγέλδον συγχωρεῖ ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας σφαγῆναι, καὶ ἅπαν τὸ γένος τῇ ὀρθοδόξῳ πίστει προστεθεῖναι.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. ἀμήν.

ᾠδὴ ζ΄. Σὲ νοητήν, θεοῦ κάμινον.

Ὅλοι θεοῦ, θεοφρόνως ὤφθητε, ὅλοι θεοῦ χωρητικοί. τὸν γὰρ κόσμον διὰ θεόν, πάντα καταλελοίπατε. ἴχνεσιν ἑπόμενοι, τοῖς τοῦ σωτῆρος πανένδοξοι. θεοπρεπῶς, τὸν τῶν πατέρων θεὸν καταγεραίροντες.

Ὑπερφυῶς ἰατροὶ πανάριστοι. τῶν ἀσθενούντων τὰς πληγάς, χειρουργίαις ταῖς μυστικαῖς. πάσας θεραπεύετε φάρμακα σωτήρια, ἐκ θησαυρῶν ἀρρυόμενοι τῶν θεϊκῶν. ἀνυμνοῦντες θεὸν τὸν ὑπερένδοξον.

Στέφει τῆς σῆς, βασιλείας δέσποτα. καὶ διαδήματι λαμπρῷ καλλεκόσμησας εὐπρεπῶς. σοῦ ὑπεραποθήσαντας κάλλος τὸ ἀμήχανον, χερσὶ τῆς σῆς ὡραιότητος. καὶ τοῖς πιστοῖς, εὐεργέτας κοινοὺς τούτους ἀνέδειξας. θ΄.

Ἀνατολῆς, τῆς ἐξ ὕψους πάναγνε. φανερωθείσης ἐπὶ γῆς. ἀνεδείχθης πανευπρεπής, πύλη καὶ ὁλόφωτος. κόσμον καταυγάζουσα μαρμαρυγαῖς καθαρότητος. καὶ τοῖς πιστοῖς, λαμπηδόνας ἀεὶ θαυμάτων πέμπουσα.

ἄλλος. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Ἀναστομοῦντες, τὴν πηγὴν τὴν θεόσδοτον ἅγιοι· πᾶσι, ποταμοὺς ἐκβλύζεται καθαρῶν, ἰαμάτων ἀποπλύνοντες, παθῶν μιάσματα καὶ δαιμόνων κακίαν ὀλέθριον.

Νενευρωμένη, τῇ ῥωστικῇ τοῦ πνς χάριτι. ῥῶσιν ἀσθενοῦσι πάντοτε χορηγεῖ, ἡ δυὰς τῶν ἀναργύρων σου, ἡ ἀξιέπαινος. λόγε θεοῦ σοφία καὶ δύναμις.

Ἅγιος μόνος, εἶ ὁ δοξάζων τοὺς ἁγίους σου. κόσμον. δι' αὐτῶν λυτρώσαι γὰρ τῶν δεινῶν. καὶ φωτίζεις σοῦ κραυγάζοντας. εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου κύριε. ϛ.

Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης ἰεσσαί, σὺ ἀνεβλάστησας. ἄνθος. τὸν χν βλαστήσασα μαριάμ. τὸν ὡς ἄνθεσι τοῖς θαύμασι καθωραΐσαντα σοῦ αὐτοῦ ἀναργύρους θεράποντας.

ᾠδὴ η΄. Ἐκ καμίνου παῖδες.

Νεκρωθέντες κόσμου τοῖς τερπνοῖς. καὶ τῆς φιλαργυρίας, τὴν νόσον ἀποτεμόντες. ὠνομάσθητε σοφοί, τοῖς πᾶσιν ἀνάργυροι. τοῖς βοῶσι, πάντα τὰ ἔργα, τὸν κν ὑμνεῖτε. καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αἰωνίου μέτοχοι ζωῆς, γεγόνατε προδήλως. ζωῆς γὰρ τῆς φθειρομένης κατελίπατε τερπνά, συμφώνως κραυγάζοντες. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, τὸν κν ὑμνεῖτε. καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥῦσαι πάντας δέσποτα χριστέ. δεινῶν ἀρρωστημάτων. πρεσβείαις τῶν ἀναργύρων. καὶ ἀξίωσον ἀεί, συμφώνως κραυγάζοντας. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα. τὸν κν ὑμνεῖτε. καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. ϛ.

Γεγηθότες πάντες οἱ πιστοί. καὶ χάριτι ῥωσθέντες οἱ τόκῳ λελυτρωμένοι. μητροπάρθενε τῷ σῷ. ἀπαύστως κραυγάζομεν. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, τὸν κν ὑμνεῖτε. καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ἄλλος. Χεῖρας ἐκπετάσας δανιήλ.

Γυμνοὶ πάσης ὤφθητε ἐχθροῦ, κακίας ἅγιοι τῷ θείῳ πνεύματι, ἡμῶν γενόμενοι ἔνδυμα σωτηρίας καὶ ἀφέσεως, καταστολὴ καὶ τῶν δεινῶν ἀπαλλοτρίωσις, τοῖς βοῶσι,

πάντα

πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν κν̄.

Υἱοὶ κατὰ μέθεξιν θεοῦ, δαμιανὲ καὶ κοσμᾶ. πίστει [illegible]όμενοι, πρῶτον κλῆρον νῦν εὕρατε. τὴν οὐράνιον ἀπόλαυσιν. καὶ τῶν θαυμάτων τὴν φαιδρὰν ὄντως ἐνέργειαν. καὶ βοᾶτε, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν κν̄.

Ρανίσιν ὑμῶν θεουργικαῖς, τὸν ῥύπον πλύνατε, τὸν ψυχικὸν ἡμῶν. καὶ τὰ ἐπώδυνα ἅγιοι, φυγαδεύσατε νοσήματα. καὶ τῶν δαιμόνων τὰς ὁρμὰς ἀποδιώξατε. ὡς προστάται, ὡς ἰατῆρες ἡμῶν συμπαθέστατοι.

Ως κρίνα ὡς ἄνθη νοητά. ὡς ῥόδα πνεύματι ὡραϊζόμενοι. ἡμῖν ἐδείχθητε ἅγιοι, εὐωδίαν ἀποπέμποντες. καὶ τὸ δυσῶδες τῶν παθῶν ἀποδιώκοντες. τῶν βοώντων. πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν κν̄.

Νεκροῦται ὁ θάνατος ἐν σοί. ζωὴν γὰρ ἔτεκες τὴν ἐνυπόστατον, χριστὸν τὸν κν̄ ἄχραντε. τὸν προστάτας τῆς ζωῆς ἡμῶν, τοὺς ἀναργύρους ἰατροὺς βοῶντας δείξαντα. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα κῡ τὸν κν̄.

ᾠ. θ. Ὁ εἱρμός.

Σὲ τὴν φαεινὴν λαμπάδα, καὶ μητέρα τοῦ
,, φωτός. τὴν ἀείζηλον δόξαν. καὶ ἀνωτέραν
,, πάντων τῶν ποιημάτων, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Υμνοις τὴν σοφὴν δυάδα, τοῦ φωτὸς τοῦ νοητοῦ, ἀπαστράπτουσαν αἴγλην. καὶ φωτισμοῦ τοῖς πᾶσι μεταδοῦσαν, ἀπαύστως μακαρίσωμεν.

Ρώμην ψυχικῆς ὑγείας, ἐμποιοῦντες τοῖς πιστοῖς, καὶ σωμάτων ἰᾶσθε, πεπιστευμένοι πάθη οἷα σωτῆρες. διὸ καὶ ἀνυμνεῖσθε ἀεί.

Οἱ θεοφεγγεῖς φωστῆρες, νοητῶς τὸν οὐρανὸν τῆς σεπτῆς ἐκκλησίας, φωτοδοσίας χύσει νῦν δᾳδουχοῦντες, ἀπαύστως καταυγάζουσιν.

Υπὸ τῆς σεπτῆς τριάδος, ἡ θεόκλητος δυάς, κρουνηδὸν προχέει, τῶν ἰαμάτων πᾶσι τὰς χορηγίας, τοῖς πόθῳ μακαρίζουσιν. θ.

Σὲ τὴν τοῦ φωτὸς νεφέλην, καὶ ἁγίαν κιβωτόν. τὴν ὁλόφωτον πύλην. τοῦ ἡλίου, ὡς θεοῦ ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

ἄλλος.

Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι.

Ιδοὺ δὴ τί καλὸν ἢ τί τερπνόν, ἀλλ' ἢ μόνον τὸ οἰκίζεσθαι, νῦν ἀδελφοὺς ἐν ὁμονοίᾳ, εἰς τόπους φωταυγεῖς εἰς σκηνώματα, οὐράνια, εἰς δόξαν ἀμάραντον. οὓς ἐπαξίως μακαρίσωμεν.

Ως μέγιστος οὗτος ὁ ναός, τοῖς θαύμασι καθ' ἑκάστην σεμνυνόμενος. ἔνθα ἀεὶ ἐπιδημοῦσι. κοσμᾶ δαμιανὲ ἀξιάγαστοι τὰς ῥώσεις τοῖς δεομένοις παρέχετε. ὅθεν ἀξίως μακαρίζεσθε.

Σήμερον συγχαίρουσιν ἡμῖν μακάριοι, ἐν τῇ μνήμῃ ὑμῶν ἄγγελοι. θεῖοι ἀπόστολοι προφῆται, καὶ ὅσιοι καὶ δίκαιοι ἅπαντες. μεθ' ὧν περιχαρῶς αὐλιζόμενοι. ὑπὲρ τοῦ κόσμου ἱκετεύσατε.

Η θεία δυὰς καὶ φωταυγής, ἀνάργυροι. θεοφόροι πανσεβάσμιοι. ἄφεσιν τῶν ἁμαρτημάτων, διόρθωσίν τε βίου αἰτήσασθε. καὶ πάντων τῶν δεινῶν ἀπολύτρωσιν, τοῖς εὐφημοῦσιν ὑμᾶς πάντοτε. θ.

Φωτὸς οἰκητήριον ἁγνή, γεγένησαι, τοῦ τὰ πάντα καταυγάσαντος. καὶ φωτοφόρους τοὺς ἁγίους, δεικνύντος νῦν τὸ σκότος ἐξαίροντας. παθῶν τῶν ψυχοφθόρων ἐν πνεύματι. ἄχραντε μόνη πολυύμνητε.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐν πνι τῷ ἱερῷ.

Τὴν χάριν τῶν ἰάσεων, ἐκ θεοῦ εἰληφότες, ἀνάργυροι μακάριοι, τοῦ ἰᾶσθαι τὰς νόσους. καὶ θεραπεύειν ἅπαντας, τοὺς πιστῶς προστρέχοντας, τῷ θείῳ ὑμῶν τεμένει. διὰ τοῦτο συμφώνως, μακαρίζομεν ἀξίως, τὴν σεπτὴν ὑμῶν μνήμην.

θ. ὅμοιον.

Εκύησας πανάχραντε, τοῦ θεοῦ θεὸν λόγον. τῷ κόσμῳ τὴν σωτηρίαν, ἐκτελοῦντα πανσόφως, οἰκονομίαν ἀρίστην. διὰ τοῦτό σε πάντες, ὑμνολογοῦμεν ἀξίως, ὡς πρεσβεύουσαν τούτῳ, λυτρωθῆναι ἡμᾶς νόσων. καὶ παν-

τίων

τρίων κινδύνων. — στιχ. Ὅμοιον.

Σοῦ τὸ σεπτὸν πάθος, καταπονοῦσα Λυτρωτά, ἡ σὲ ἀσπόρως τεκοῦσα, ὀδυρομένη ἐβόα, πῶς ταῦτα πάσχεις Υἱέ μου. καὶ φέρεις ἀδίκως κρίσει. ἀλλ' ἀνυμνῶ σου τὸ πάθος, τὸ πάντων πάθη καθαῖρον. —

Εἰς τοὺς αἴνους τὰ προσόμοια. ἱστῶμεν στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν τοὺς δύο πρώτους. καὶ τοὺς δύο δευτέρους. ἦχος α'. Ἀνατολίου.

Τὴν χάριν τῶν ἰαμάτων, ἐκ Θεοῦ εἰληφότες ἀνάργυροι τὰ πάθη, τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, θερμῶς θεραπεύετε, πανκόσμιοι ἀνάργυροι. ὅθεν δι' ὑμῶν Χριστὸς τοῖς πιστοῖς, τὴν δεδομένην δωρεὰν χαριζόμενος φωστῆρας ἀπλανεῖς, ὑμᾶς ἀναδείκνυσι τῇ οἰκουμένῃ. αὐτῷ πρεσβεύσατε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. —

Ἐκ τῆς ἄνωθεν προμηθείας, τὴν τῶν ἰαμάτων ἄβυσσον, ἐξαντλήσαντες πᾶσιν ἀναβλύζεται τοῖς πιστοῖς, τὰς ἰάσεις ἀνάργυροι. ὑπερφυῶς γάρ, τῶν νοσούντων τὰ πάθη, ἐν χειρουργίαις μυστικαῖς, ἐκ θησαυρῶν τοῦ πνεύματος, φάρμακα προπηθέντες σωτήρια, τοῖς κάμνουσι θεραπεύετε. ὅθεν ναὸς σεπτὸς γεγονότες, τῆς ζωαρχικῆς Τριάδος. ἐν ἡμῖν σαφῶς, τὴν κατοικίαν ἐποιήσατο. αὐτῇ πρεσβεύσατε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. —

ἦχος β'. Γερμανοῦ.

Ἀγάλλεται ὁ χορὸς τῶν ἁγίων εἰς αἰῶνας. βασιλείαν γὰρ οὐρανῶν ἐκληρονόμησαν. γῆ τὰ λείψανα αὐτῶν δεξαμένη, εὐωδίαν ἀπέπνευσε. δοῦλοι Χριστοῦ γεγόνασι. καὶ τὰ σκηνώσαντες, εἰς ζωὴν αἰώνιον. — Ὁ αὐτός.

Ἰατροὶ τῶν ἀσθενούντων. θησαυροὶ τῶν ἰαμάτων στῦλοι τῶν πιστῶν, ἀνάργυροι πανευκλεεῖς. τοὺς ἐν ἀνάγκαις κράζοντας. καὶ ὀδυνωμένους ἰάσασθε. σὺν τῇ θεοδότῳ ἱκετεύσατε θεὸν τὸν ἀγαθόν. λυτρώσασθαι ἡμᾶς, τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ. —

Δόξα. ἦχος δ'. Θεοφάνους.

Πηγὴν ἰαμάτων ἔχοντες ἅγιοι ἀνάργυροι. τὰς ἰάσεις παρέχετε, πᾶσι τοῖς δεομένοις. ὡς μεγίστων δωρεῶν ἀξιωθέντες, παρὰ τῆς ἀενάου πηγῆς τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ. φησὶ γὰρ πρὸς ὑμᾶς ὁ Χριστός, ὡς ὁμοζήλους τῶν ἀποστόλων. ἰδοὺ δέδωκα ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν κατὰ πνευμάτων ἀκαθάρτων. ὥστε αὐτὰ ἐκβάλλειν καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν. διὸ τοῖς προστάγμασιν αὐτοῦ, καλῶς πολιτευσάμενοι. δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν παρέχετε. ἰατρεύοντες τὰ πάθη, τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν. —

Καὶ νῦν, θ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Χαῖρε καταφύγιον. χελιδόνων καὶ κραταίωμα. χαῖρε κλίμαξ οὐράνιε. χαῖρε τὸ κειμήλιον τὸ τῆς παρθενίας. χαῖρε Θεοτόκε. ἡ κιβωτὸς ἡ λογική, τῆς θείας δόξης. χαῖρε τὸ καύχημα. τοῦ κόσμου καὶ στερέωμα. τῶν πεπτωκότων ἀνάκλησις. ἡ σκηνὴ ἡ ὁλόφωτος. ἡ ἁγία καὶ πάγκαλος. —

Σταυρούμενον βλέπουσα. καὶ τὴν πλευρὰν ὀρυττόμενον. ὑπὸ λόγχης ἡ πάναγνος. Χριστὸν τὸν φιλάνθρωπον. ἔκλαιε βοῶσα. τί τοῦτο Υἱέ μου. τί σοι ὁ ἀχάριστος λαός, ἀνταποδίδει, ἀνθ' ὧν πεποίηκας, καλῶν αὐτοῖς καὶ σπεύδεις με, ἀτεκνωθῆναι παμφίλτατε. καταπλήττομαι εὔσπλαγχνε, σοῦ ἑκούσιον σταύρωσιν. —

Εἰς τὸν στίχον, στιχηρά, τῆς ὀκτωήχου.

Δόξα. ἦχος πλ.

Τίς μὴ θαυμάσει. τίς μὴ δοξάσει. τίς μὴ ὑμνήσει πιστῶς, τῶν σοφῶν, καὶ ἐνδόξων ἀναργύρων τὰ θαύματα. ὅτι καὶ μετὰ τὴν ἁγίαν αὐτῶν μετάστασιν, πᾶσι χορηγοῦσι τοῖς προστρέχουσι πλουσίως τὰ ἰάματα, καὶ τὰ τίμια, καὶ ἅγια λείψανα αὐτῶν, βρύουσι τὴν χάριν τῶν ἰάσεων. ὢ δυὰς ἁγία. ὢ τίμιαι χαραί. ὢ σοφία καὶ δόξα, τῆς ἐκ Θεοῦ δοθείσης ὑμῖν χάριτος. διὸ ὕμνοις ᾄσωμεν τῷ εὐεργέτῃ Θεῷ, τῷ ἀναδείξαντι τούτους εἰς

ἰατρείαν

ἰατρείαν τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θ. Ο αὐτὸς.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου. καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Σταυροθ. Οἱ μάρτυρές σου κύριε.

Ο ὑφέρω τέκνον βλέπουσα, τὸν ἐγρήγορσιν πᾶσι διδόντα, ξύλῳ ὑπνώσαντα. ὅπως τοὺς πάλαι, ἐκ παραβάσεως καρποῦ, ὕπνῳ ὀλεθρίῳ ἀφυπνώσαντας. θείαν καὶ σεπτὴν ἐγρήγορσιν. παρθένος ἡ παρθένος, ἔλεγε θρηνωδοῦσα, κύριε μεγαλύνουσα.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. τυπικά. καὶ ἀπὸ τοῦ κανόνος τῶν ἁγίων. ᾠδὴ γ. Καὶ ς. ὁ ἀπόστολος, καὶ τὸ εὐαγγέλιον. Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Τῇ αὐτῇ μηνὶ. Β. τῶν ἁγίων μαρτύρων, ἀκινδύνου, πηγασίου, ἀφθονίου, ἐλπιδηφόρου, καὶ ἀνεμποδίστου. εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα ἱστῶμεν στίχους ς. καὶ ψάλλομεν προσόμοια, ἦχος δ.

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Τὸ πεντάριθμον σύνταγμα, τῶν μαρτύρων ὑμνήσωμεν. τὸν σοφὸν ἀκίνδυνον καὶ πηγάσιον. ἐλπιδηφόρον ἀφθόνιον. καὶ τὸν ἀνεμπόδιστον, τοὺς γενναίους ἀθλητὰς, καὶ θερμοὺς ἀντιλήπτορας. τοὺς πηγάζοντας, ἀνεμπόδιστον χάριν. καὶ ἐλπίδος, ἀφθονίαν ἀκινδύνως τοῖς εὐσεβέσι παρέχοντας.

Οὐ λιμὸς οὐδὲ κίνδυνος. οὐ ζωὴ οὐδὲ θάνατος. οὐ λεβήτων βράσματα, οὐ γῆς χάσματα οὐδὲ θηρίων τὰ στόματα, χωρίσαι δεδύνηνται, τῆς ἀγάπης τοῦ χριστοῦ, τὴν ὑμῶν καρτερόφρονες. γενναιότητα, πρὸς αὐτὸν γὰρ ἀπαύστως, ἐνορῶντες. καὶ αὐτὸν μόνον ποθοῦντες. τοὺς δυσμενεῖς ἐτροπώσασθε.

Οἱ τρυφῆς ἀπολαύοντες, καὶ φωτὸς ἐμφορούμενοι, καὶ ζωὴν αἰώνιον κληρωσάμενοι. τοὺς πρὸς ἡμᾶς καταφεύγοντας, κινδύνων λυτρώσασθε. καὶ δεσμῶν καὶ φυλακῆς, τῆς ἐν τέρμασι κακώσεως. τῇ θεόφρονι, πρὸς θεὸν παρρησίᾳ, κεχρημένοι. καὶ συμπάθειαν δεικνύντες. τὸν ἀληθῶς χρισάμενον.

Δόξα. ἦχος πλ. β. Ἀντωνίου

Σήμερον ἡ πενταυγὴς, τῶν μαρτύρων ὁμήγυρις, ὡς σελασφόρων ἀστέρων συνέλευσις τοὺς πιστοὺς σελαγίζουσα, πρὸς μυστικὴν εὐφροσύνην ἐκάλεσε. σήμερον γὰρ, οἱ τοῦ νοητοῦ ἡλίου θεράποντες, καὶ τῶν περσικῶν καθαιρέται δογμάτων τοὺς τῷ αἰσθητῷ ἡλίῳ προσανέχοντας, καὶ προσκυνοῦντας τὸ πῦρ, ἐχθραγώγησαν πρὸς εὐσέβειαν. ἐκέρδησαν δὲ πλήρη τὸν ἀθληφορικὸν αὐτῶν κρατῆρα, καὶ τοῖς διὰ χριστὸν ἐκχυθεῖσιν αἵμασιν ἔστεψαν. ἡμᾶς προτρεπόμενοι, τοὺς εὐσεβείας ἐραστὰς. δεῦτε λέγοντες, τοὺς ἀγῶνας ἡμῶν ἐπιάθητε, καὶ τοὺς στεφάνους καὶ τὰ γέρα περιβλέψατε. ὁ γὰρ ὑπομείνας εἰς τέλος, οὗτος σωθήσεται, χριστὸς ἡ ἀλήθεια ἀπεφήνατο. ἵνα κοινωνοὶ γένησθε, τῶν στεφάνων ἡμῶν. καὶ πρεσβευταῖς ἡμᾶς, πρὸς χριστὸν ἔχητε.

Καὶ νῦν. Θ. Ο λην ἀποθέμενοι.

Κηλῖδας κοιλίας με, τῆς πονηρᾶς ἁμαρτίας. ἐξάγαγε δέσποινα, ἐν γαστρὶ χωρήσασα τὸν ἀχώρητον. χαλεποῦ κλύδωνος, πειρασμῶν λύτρωσαι. καταιγίδος περιστάσεων, κόρη ἐξάρπασον. τῶν ἀνομιῶν μου ξηραίνουσα, τὸ πέλαγος καὶ παύουσα, τῆς δαιμονικῆς παρατάξεως, τὰς ἐπαναστάσεις, τῇ θείᾳ συμπαθείᾳ σου ἁγνή. ὅπως ἀπαύστως δοξάζω σε, τὴν ἀειμακάριστον.

Σταυροθ. Ο μοιον.

Τὸν ἀρνα τὸν ἴδιον, ἀμνὰς ἡ ἄσπιλος πάλαι, καὶ ἄμωμος δέσποινα, ἐν σταυρῷ ὑψούμενον, ὡς ἑώρακε. μητρικῶς ἠλάλαζε. καὶ ἐκπληττομένη, ἀνεβόα τί τὸ ὅραμα τέκνον γλυκύτατον, τοῦτο τὸ καινὸν καὶ παράδοξον. πῶς δῆμος ὁ ἀχάριστος, βήματι πιλάτου παρέδωκε, καὶ κατακρίνουσι, θανάτῳ τὴν ζωὴν τὴν τῶν βροτῶν. ἀλλ'

ἄνυ.

ἀνυμνῶ σου τὴν ἄφατον, λόγε συγκατάβασιν.

Εἰς τὸν στίχον, τῆς ὀκτωήχου.

Δόξα. ἦχος, β'.

Λεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ κυρίῳ, ἐν τῇ μνήμῃ σήμερον τῶν ἀθλοφόρων ὦ φιλέορτοι. δεῦτε εὐφημήσωμεν αὐτούς, μυστικῶς ἐγκωμιάζοντες. χαίροις ἀκίνδυνε, χαίροις πηγάσιε, χαίροις ἀνεμπόδιστε. χαίροις ἐλπιδηφόρε χαίροις ἀφθόνιε τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων εἰς χάος βυθίσαντες. καὶ Χριστὸν τὸν κύριον, ἐν μέσῳ τοῦ σταδίου, τρανῶς κηρύξαντες. διὸ παμμακάριστοι καὶ πολύαθλοι, μὴ παύσητε πρεσβεύειν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, θεοτοκίον. ὁ αὐτός.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθημι, μήτηρ τοῦ φωτός. φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Ξύλῳ, τοῦ σταυροῦ σε Ἰησοῦ. προσηλωθέντα ὁρῶσα, ἡ ἀπειρόγαμος. ἔκλαιε καὶ ἔλεγε, τέκνον γλυκύτατον. ἵνα τί ἐγκατέλιπες, ἐμὲ τὴν τεκοῦσαν, μόνην φῶς ἀπρόσιτον τοῦ προανάρχου πατρός. σπεῦσον. καὶ δοξάσθητι ὅπως. δόξης ἐπιτύχωσι θείας. οἱ τὰ θεῖα πάθη σου δοξάζοντες.

Τροπάριον. ἦχος, β'.

Ἀθλοφόροι κυρίου, μακαρία ἡ γῆ ἡ πιανθεῖσα τοῖς αἵμασιν ὑμῶν. καὶ ἅγιαι αἱ σκηναὶ αἱ δεξάμεναι τὰ σώματα ὑμῶν. ἐν σταδίῳ γὰρ τὸν ἐχθρὸν ἐθριαμβεύσατε. καὶ Χριστὸν μετὰ παρρησίας ἐκηρύξατε. αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἱκετεύσατε σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν. Οἱ κανόνες τῆς ὀκτωήχου καὶ τῶν ἁγίων, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ταῖς σαῖς λιταῖς με μαρτύρων πληθὺς σκέπε.

ᾠδὴ α'. ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Τετράδος ὑπέρμαχοι, τῆς παναγίας πανόλβιοι, συμφώνως ἐδείχθητε προσκυνηταὶ τῆς σεπτῆς. καὶ παρίστασθε, τῷ θρόνῳ τῆς τριάδος. θερμοὶ ἀντιλήπτορες, τῶν προστρεχόντων ὑμῖν.

Ἀκίνδυνον ἅγιοι, ἀνεμποδίστως πηγάζετε, τὴν χάριν προσνέμοντες, τοῖς προσιοῦσι πιστῶς. πάντα κίνδυνον καὶ πᾶσαν ἀθυμίαν. καὶ ζάλην καὶ τάραχον, καταπραΰνοντες.

Ἰσχὺν τὴν ἀνίκητον, περιζωσάμενοι ἅγιοι. σαρκὸς τὴν ἀσθένειαν, οὐκ ἐλογίσασθε. ἀλλ' ἀπτόητον τὸ φρόνημα δεικνύντες. πυρὸς καὶ κολάσεων, κατετολμήσατε. Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη θεόνυμφε, τὸν ἐν ὑψίστοις καθήμενον, ἀγκάλαις ἐβάστασας, σάρκα γενόμενον. σὺ γὰρ πέφηνας. ἐκ πάντων τῶν αἰώνων. δοχεῖον ἐπάξιον, τοῦ παντοκράτορος.

ᾠδὴ γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Στερεωθέντες, τοῦ Χριστοῦ τῇ δυνάμει πανάριστοι. διοδείᾳ σαθηρᾷ διὰ πυρός τε καὶ ὕδατος. ἀθλοῦντες διήλθετε, πρὸς τὰ οὐράνια.

Ἀρραγεῖς αὐτῇ, τῶν μελλόντων ἐλπίδι νευρούμενοι. τῶν παρόντων ἀλγεινῶν, ἀνδρειοτάτῳ φρονήματι, πανένδοξοι μάρτυρες, κατεφρονήσατε.

Ἰσαριθμοῦντες, τοῖς τρισὶ νεανίαις πανεύφημοι. ἀπονοίας περσικῆς, τὸ πῦρ σβεννύντες ἐφάνητε. τῇ δρόσῳ τοῦ πνεύματος, περιχεόμενοι. Θεοτοκίον.

Σὲ προστασίαν ἀσφαλῆ θεομῆτορ κεκτήμεθα. τὰς ἐλπίδας ἐπὶ σοί, ἀνατιθέντες σωζόμεθα. πρὸς σὲ καταφεύγοντες, περιφρουρούμεθα. Ὁ εἱρμός. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Κάθισμα, ἦχος, πλάγιος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Κατεπλάγησαν ποτέ, τῶν ἀνομούντων οἱ λαοί. τὸ ἀνδρεῖον τῶν ψυχῶν, βλέποντες μάρτυρες ὑμῶν. καὶ τῷ κυρίῳ πιστεύοντες ἔκραζον. δόξα σοι Χριστὲ παντοδύναμε, οὐ γὰρ ἔστι θεὸς καὶ οὐκ οἴδαμεν, πλὴν σοῦ, θεὸν ἕτερον. ὁ ἐνεργῶν παράδοξα θαυμάσια, ἐν τοῖς ἁγίοις σου μάρτυσιν. αὐτῶν πρεσβείαις, σῶτερ τοῦ κόσμου, φώτισον τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Δόξα.

Δόξα. ἦχος. πλ. δ. Τὴν ὡς σοφίαν καὶ λόγον.

Ἀκινδύνως, τὸν δρόμον τὸν δύσεβῆ. ἐν σταδίῳ ἀθλοῦντες οἱ ἀοίδιμοι. ἐλπίδι δοξάζουσαν, τῶν στεφάνων ῥωννύμενοι. σὺν γὰρ ὑπεναντίους, εἰς τέλεον, ὤλεσαν. δυσμπόνους πάντως τὴν νίκην αὐτῶν προσαιώσαντες, ὅθεν καὶ ἀφθόνως, τοῖς αἰτοῦσιν ἐν πίστει, πηγάζουσι πάντοτε, τὴν πληθὺν τῶν ἰάσεων. οἷς ἐν πίστει βοήσωμεν. προσβαλόντες χεῖρας τῷ θεῷ. τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι. τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Τὴν σοφίαν καὶ λόγον ἐν γαστρὶ, συλλαβοῦσα ἀφλέκτως, μήτηρ θεοῦ. τῷ κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὸν κόσμον κατέχοντα. ἐν ἀγκάλαις συνέχεις, τὸν πάντα συνέχοντα. τὸν τροφοδότην πάντων, καὶ πλάστην καὶ κύριον. ὅθεν δυσωπῶ σε, παναγία παρθένε, καὶ πίστει δοξάζω σε, τοῦ ῥυσθῆναι πταισμάτων με, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ κτίσαντός με. δέσποινα παρθένε ἁγνὴ, τὴν σὴν βοήθειαν, τότε μοι δώρησαι. καὶ γὰρ δύνασαι ὅσα θέλεις πανάμωμε.

Σταυρ. Ὅμοιον.

Τὸν θεόν σε δεσπότην καὶ λυτρωτὴν, ἡ ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ σταυρῷ. ἀδίκως κρυπτόμενον θρηνωδοῦσα ἐβόα σοι. ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται δεχόμενος, τὴν λύτρωσιν. τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν νέκρωσιν. ἣν πρὸς ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους. θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε κύριε. τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος. ἀλλ᾽ ἀνάστηθι. ἐκ τῶν νεκρῶν. καὶ λύτρωσαι τὴν ποίμνην σου ἐκ πάσης περιστάσεως, ὡς θεὸς παντοδύναμος.

ᾠδ. δ. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Λαμπρυνόμενοι τῷ κάλλει, τῆς ἀεί σης ἀθλήσεως. φαιδροὶ λαμπτῆρες, μάρτυρες χριστοῦ ἀνεδείχθητε. φαεινοτάταις ἀκτῖσι, καταυγάζοντες. σὺν κραυγάζοντας δόξα χριστὲ τῇ δυνάμει σου.

Ἱλαστήριον τὸ αἷμα, τῶν μαρτύρων γεγένηται. ᾗ ἀνωδοξάστη, ὄντως τῷ θεῷ καθαίρουσα. ἄνευ ποδὸς ὡς ἴδιοῦσα, τὴν ἀκινδύνως. ἀναβλύσασαν, πᾶσι πηγὴν τῶν ἰάσεων.

Τῶν ποικίλων πειρασμῶν τε καὶ κινδύνων τὴν ἔφοδον. ταῖς ὑμῶν πρεσβείαις, ταῖς πρὸς τὸν χριστὸν διεκρούσασθε. τῶν ἐκτελούντων ἐν πίστει, τὴν πανίερον. καὶ πανέορτον μνήμην ὑμῶν ἀξιάγαστοι.

Ἀνατρέψαντες τῆς πλάνης, τῶν εἰδώλων τὸ ἄθεον. τοῦ θεοῦ τῶν ὅλων. τὴν ζωοποιοῦσαν ἐνέργειαν. ἐπὶ τῶν ἔργων δεικνύοντες, ἐκραυγάζετε. ἀθλοφόροι δόξα χριστὲ τῇ δυνάμει σου. Θ.

Ἰσχυροποιούμενοι ὅπλον, κατ᾽ ἐχθρῶν περιβαλλόμεθα. δυσχερείας πάσης, καὶ τῶν χαλεπῶν πειρασμῶν. ἀποσειόμεθα βλάβην καὶ τὸν κλύδωνα. τῶν αἱρέσεων μῆτερ θεοῦ διαφύγωμεν.

ᾠδ. ε. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται.

Σεαυτὸν ἀφθόνιε. προσήγαγες θεῷ. καρτερῶς τὴν τυραννικὴν, διελέγξας σὺ δόξη, γνώμην τὴν ἄθεον. καὶ φωτὶ προσέδραμες, τῷ τῆς πίστεως γηθόμενος.

Μυηθεὶς ἀφθόνιε, τὸ πάθος τοῦ χριστοῦ δι᾽ αὐτὸν σὺ τὴν κεφαλὴν, ἀπετμήθης ἀεί τε. καὶ πρὸς τὴν ἄληκτον, ἀφθορσύνην ἔσπευσας, καὶ ἀθάνατον ἀπόλαυσιν.

Ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον ἐλπίδα στηριχθεὶς. καὶ τερπνῶν τῶν ἐπὶ τῆς γῆς, καταπτύσας πάνσοφε, ἐλπιδηφόρε ἐπλερώθης ἔρωτι, τῆς ἀχράντου ὡραιότητος.

Μακαρίας λήξεως, ἀφράστου τε τρυφῆς. ἐν σκηναῖς ταῖς ἐν οὐρανοῖς. ἠξιώθης σὺ δόξῃ μάρτυς ἀκίνδυνε. ἀκλινῶς γὰρ ἔδραμες, σὺ τὸν δρόμον τῆς ἀθλήσεως. Θ.

Ἀνατείλας ἥλιος, ἐκ σοῦ ὁ νοητὸς. τηλαυγῶς τὰς μαρμαρυγὰς, τῆς αὐτοῦ θεότητος, πᾶσιν ἐφήπλωσε. θεοκυῆ δέσποινα, διὸ πάντες σε δοξάζομεν.

ᾠδ. ϛ. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ῥεόντων, τὸ φθαρτὸν παριδόντες τοῖς ἀφθάρτοις. κατηξιώθητε βλέπειν, πειρασμῶν

μῶν ὑμῶν ῥύσασθε ἐκ κινδύνων. τοὺς ἐν πίστει,
ὑμᾶς προσκαλουμένους ἀήττητοι :~
Τριάδος, τῆς ἀρχικῆς πανένδοξοι μάρτυ-
ρες. τοὺς χαλεπῶς δεδεμένους. καὶ φρου-
ραῖς ἀφύκτοις κατεχομένους. διαλύσατε,
ταῖς ὑμῶν ἱκεσίαις σπλαγχνίσθητε :~
Υπὲρ σοῦ, ἑαυτοὺς παραδόντες εἰς θάνατον,
ἀθανασίας σῶτερ μου, οἱ γενναῖοι ἔτυχον καὶ
σωτῆρες. τῶν ἐν ζάλῃ, καὶ συμφοραῖς καὶ
θλίψει γεγόνασιν :~ Θκ.
Ρῆξον μου, τὸ τῶν πταισμάτων κόρη χειρό-
γραφον, τῆς συνεχούσης με λύπης καὶ πα-
θῶν τὴν λύσιν χαριζομένη καὶ τηροῦσα,
διηνεκῶς ἀλώβητον δέσποινα :~

Ὁ εἱρμός.

Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως κέ. ἡ ἐκκλη-
σία βοᾷ σοι ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρ-
μένη. τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου, ῥεύ-
σαντι αἵματι :~

Κοντάκιον. ἦχος, δ'.
Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ.

Τῇ τῆς τριάδος καλλονῇ λαμπρυνθεῖσα. ἡ
πενταυγὴς τῶν ἀθλητῶν θεία φάλαγξ,
τὰς τῶν τυράννων ἤμβλυνε δεινὰς προ-
σβολάς. ἄφθονον ἀκίνδυνον, ἀνεμπόδι-
στον χάριν. ἅπασι πηγάζουσα, τῇ ἐλπίδι
ἐνθέως. τοῖς προσιοῦσι πόθῳ δι' αὐτῶν τῷ
πάντων κτίστῃ Χριστῷ τῷ θεῷ ἡμῶν :~

Ὁ οἶκος.

Τὴν ῥυπωθεῖσάν μου ψυχήν, τῷ ῥείθρῳ τοῦ
ἐλέους, τῆς σῆς φιλανθρωπίας, ἀπόσμη-
ξον οἰκτίρμον. καὶ ἐν φωτὶ ἀειλαμπεῖ, αὔ-
γασον ὑμνῆσαι. τὸν πενταέριθμον χορόν,
μαρτύρων σου ὁμήγυριν. ἀκίνδυνον καὶ
θεῖον πηγάσιον. σὺν ἐλπιδιφόρῳ ἀφθο-
νίῳ, τὸν γενναῖον ἀνεμπόδιστον. τοὺς σε-
πτοὺς ἀθλοφόρους. οἱ πᾶσαν προσβολὴν
βασάνων ἀνδρείως. τῇ ἀγάπῃ σαφῶς
φέψαντες λόγε. θῦμα λογικὸν προσήγα-
γον ἑαυτοὺς σοι :~
Τῷ πάντων κτίστῃ, Χριστῷ τῷ θεῷ ἡμῶν.
Τῷ αὐτῷ μηνί, β'. Ἄθλησις τῶν ἁγίων
μαρτύρων. ἀκινδύνου, πηγασίου. ἀφθονίου.
ἐλπιδιφόρου καὶ ἀνεμποδίστου. στί.
Ἀκίνδυνον πῦρ τοὺς δὲ λοιποὺς τέσσαρας.
Οὓς μὲν τὸ πῦρ ἔκτεινεν. οὓς δὲ τὸ ξίφος.
Δευτέρῃ ἀφθονίῳ καὶ τέσσαρσι πῦρ ἄορ
ἆθλος.
Οὗτοι οἱ ἅγιοι. τῆς περσῶν γῆς ὄντες. καὶ
τὰ πρῶτα παρὰ σαβωρίῳ βασιλεῖ περ-
σῶν φέροντες, τὴν εὐσέβειαν ἄκρως ἐκέ-
κτηντο. Συλληφθέντες οὖν τύπτονται
κρεμασθέντες, καὶ τὰς πλευρὰς πυρὶ κα-
ταφλέγονται. Ἐπεὶ δὲ βλασφημεῖν ὁ βα-
σιλεὺς εἰς Χριστὸν ἤρξατο, ἀφωνίαν τούτου κα-
ταδικάζουσιν οἱ ἅγιοι. καὶ αὖθις λύουσι. Καὶ
ἐπὶ κραββάτων σιδηρῶν, πεπυρακτωμέ-
νων ἁπλοῦνται. καὶ ὄμβρου καταρραγέν-
τος, ἡ φλὸξ σβέννυται καὶ τὸ τοῦ διὸς ἄγαλ-
μα, εὐχῇ καταβάλλουσι. διὰ τοῦτο ὑποχα-
λῶνται λέβεσι μεστοῖς μολύβδου κοχλάζον-
τος, καὶ ἀνέπαφοι μείναντες, ἀφθόνιον
πρὸς τὴν τοῦ Χριστοῦ ἐπισπῶνται πίστιν.
ὃς καὶ παραχρῆμα τὴν κεφαλὴν ἀφηρέ-
θη. καὶ ἐν βοΐοις θυλάκοις βληθέντες,
καὶ τῇ θαλάσσῃ ῥιφέντες ἀνασώζονται.
Καὶ τὸν ἐλπιδηφόρον πρῶτον ὄντα τῆς
συγκλήτου, πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν ἐκκαλοῦνται
πίστιν, μεθ' ἑτέρων ἑπτακισχιλίων. οἵτινες
τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. Οἱ δὲ περὶ
ἀκίνδυνον. πηγάσιον καὶ ἀνεμπόδιστον,
εἰς βόθρον ῥίπτονται μεστὸν θηρίων. καὶ
ἀβλαβεῖς διαμείναντες, τὴν μητέρα τοῦ
βασιλέως, πρὸς τὴν πίστιν καθείλκυσαν.
ὅθεν καμίνῳ πυρὸς ἐμβληθέντες. τέλος
ἐδέξαντο τῆς ἀθλήσεως :~
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἀπὸ τῆς συγκλήτου βου-
λῆς ἅγιοι, ξίφει τελειοῦνται.
Συγκλητικοὶ ποθοῦντες ἄφθαρτον γέρας
Συγκλητικὰ τμηθέντες ἀρνοῦνται γέρα.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῶν ἁγίων μαρτύρων. εὐδο-
ξίου, ἀγαπίου. καὶ λοιπῶν ἁγίων ὀκτώ. στί.
Τὸ πῦρ ἀριστεῖς καρτερήσαντες δέκα.
Πρὸς τὴν ἀείστην λῆξιν, ἧκον οἱ δέκα.
Οὗτοι ὑπῆρχον στρατιῶται ἐν σεβαστείᾳ,
ἐπὶ λικινίου βασιλέως. ἐξετασθέντες δὲ ὑ-

πὸ Αὐξαμίου ἄρχοντος τῆς πόλεως, καὶ Μαρκέλλου δουκός, καὶ Μάρκου τοῦ ἀγρικόλαυ. καὶ ἀνυπερβλήτοις βασάνοις ὑποβληθέντων, πυρὶ παραδίδονται. ἐν ᾧ καὶ τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς, τῷ θεῷ παρέθεντο :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μαρκιανοῦ τοῦ ἐν τῇ Κύρῳ.

Οὗτος ὁ ὅσιος πατὴρ ἡμῶν Μαρκιανὸς, πατρίδα μὲν ἔσχε τὴν Κύρον. μετὰ δὲ ταῦτα τὴν ἔρημον. Καταφρονήσας γὰρ τῆς τοῦ γένους περιφανείας. τῆς ἐρήμου καταλαμβάνει τὸν ὀμφαλὸν καὶ σμικρὸν οἰκίσκον δειμάμενος, ὡς μόνον τὸ σῶμα καλύπτεσθαι. καὶ τειχίοις ῥάκεσιν αὐτὸ περιθεὶς, καθεῖρξεν ἑαυτὸν ἐκεῖσε· σιτίον δὲ ἦν αὐτῷ ἑκάστῃ ἑσπέρᾳ, τρεῖς οὐγγίαι ἄρτου, καὶ ὕδωρ ὀλίγον πρὸς τὸ ζῆν. Χρόνου δέ τινος διεληλυθότος, δύο φοιτητὰς ἐδέξατο, καλύβας μικρὰς πήξαντας. οὗτος οὖν ὁ μακάριος, ἀεὶ ἐγκεκλεισμένος ὤν, οὐδέποτε λύχνον ἐκτήσατο, ἀλλὰ φῶς θεῖον περιέλαμπεν αὐτὸν ταῖς νυξὶ καὶ τὴν σύνθεσιν τῶν γραμμάτων ὑπεδείκνυεν, εἶχε γὰρ μικρὸν ψαλτήριον σὺν αὐτῷ. Καί ποτε δὲ μεγίστου δράκοντος προκύψαντος ἐκ τῆς πλησίον ἐρήμου, καὶ ὄλεθρον ἐπαπειλοῦντος, οἱ συνασκηταὶ ἐθροήθησαν. Ὁ δὲ ἅγιος, τῷ μὲν δακτύλῳ τὸν σταυρὸν προετύπωσε, τῷ δὲ στόματι τὸ θηρίον ἐνεφύσησε, καὶ ὥσπερ καλάμη ὑπὸ πυρὸς, οὕτω τὸ θηρίον εὐθὺς εἰς πολλὰ διελύθη. Φλαβιανὸς ποτὲ ὁ τῆς Ἀντιοχέων πρόεδρος. καὶ ὁ τῆς Κύρου ἐπίσκοπος, καὶ ἕτεροί τινες ἐπισκόπων ἐπίσημοί τε καὶ λόγιοι, ἀπελθόντων πρὸς αὐτὸν καὶ πολλὰ παρακαλεσάντων, ἔτι δὲ καὶ τῆς θείας γραφῆς πλεῖστα καταντλησάντων εἰς αὐτὸν, εἰς τὸ ἐξελθεῖν ὠφελείας ἕνεκεν πολλῶν, οὐδὲ ἀκοῦσαι ἠνέσχετο. Πολλοὺς δὲ καὶ ἀπὸ διαφόρων αἱρέσεων ὁ θαυμαστὸς οὗτος ἀνὴρ μετέβαλεν εἰς τὴν ἀληθῆ καὶ ὀρθόδοξον πίστιν. Ποτὲ ἡ αὐτοῦ ἀδελφὴ, ἐκ τῆς πόλεως Κύρου τινὰ βρώσιμα λαβοῦσα τοιῷδε ἀσκητῇ πρόσφορα καὶ τὸν υἱὸν αὐτῆς, πρὸς τὸν ὅσιον ἀφίκετο. Ὁ δὲ ταύτην μὲν οὐκ ἐθεάσατο. τὸν δὲ ἀνεψιὸν προσεδέξατο. μηδὲν ἐξ αὐτῶν εἰληφώς. ὡς δὲ ἐνέκειτο παρακαλῶν προσδεχθῆναι τὰ προσαχθέντα, ὁ ἅγιος, ἔφη. ὡς πρὸς ἡμᾶς πορευόμενοι, πόσα διήλθετε μοναστήρια, καὶ τίσιν ἐκείνων ἐκ τούτων μετεδώκατε; τοῦ δὲ εἰρηκότος οὐδέ τινι τὸ οἱονοῦν δεδώκαμεν. ἄπιτε λοιπὸν ἔφη μεθ᾽ ὧν ἐκομίσατε, φυσικῆς γὰρ συγγενείας καὶ οὐ θεραπείας ταῦτα ἠνέγκατε. Οὗτος μέγας καὶ διαβόητος τοῖς πᾶσι γενόμενος, καὶ τοῖς ἐγγὺς καὶ τοῖς μακρὰν ποθητός. Ἐπεὶ ἔγνω πολλοὺς διαμαχομένους τὸ τούτου σῶμα λαβεῖν μετὰ τὴν πρὸς τὰς ἄνω θείας μονὰς αὐτοῦ μετάστασιν, θήκας ἑτοιμάσαντας, καὶ ναοὺς οἰκοδομήσαντας, τὸν μακαρίτην Εὐσέβιον τὸν πρῶτον αὐτοῦ μαθητὴν ὅρκοις κατησφαλίσατο τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐν ἀποκρύφῳ κατακρύψαι τόπῳ. μήκοθεν τῆς καλύβης αὐτοῦ. καὶ οὕτω διαθέμενος, ἀπῆλθε πρὸς κύριον. Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. ἀμήν :~

ᾠδὴ ζ´. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Ὡς ἐλυτρώσω τῆς φλογὸς, τοὺς τρεῖς εὐσεβεῖς νεανίας. οὕτως καὶ νῦν τοὺς ἀθλητὰς, ἐν καμίνῳ πυρὸς διεφύλαξας ὁμοφρόνως βοῶντάς σοι. ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Νέμεις ἀφθόνους δωρεὰς. καὶ θαυματουργίας πηγάζεις, τοῖς ἀθλοφόροις σου Χριστέ. συνεργῶν καὶ συμπράττων ὡς εὔσπλαγχνος, καὶ φαινόμενος ψάλλουσιν. ὁ θεὸς, ὁ τῶν πατέρων εὐλογητὸς εἶ :~

Ἀληθῆ μαρτύρων ἀψευδῶς, συγκεκρατημένα τῇ πίστει. προσενηνόχατε Χριστῷ, παραδόξων θαυμάτων ἐπίδειξιν, ἐνεργούντων καὶ ψαλλόντων. ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων εὐλογητὸς εἶ :~

Θεοτοκίον.

Λελυτρωμένοι διὰ σοῦ, τῆς τῶν προπατόρων κατάρας, καὶ πρὸς ἀΐδιον τρυφὴν, μεταβάντες τὸ χαῖρε σοι κράζομεν. ὑπερένδοξε

ρεῖν δόξῃ δέσποινα. ἡ θεὸν σεσαρκωμένον ἡμῖν τεκοῦσα.

ᾠδ. η. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Ἡ εὐαγεστάτη τῶν μαρτύρων. πανήγυρις, χαρμοσύνως ἐπεδήμησε. κόσμον καταυγάζουσα. πάντας κατευφραίνουσα. καὶ τηλαυγῶς φαιδρύνουσα, πιστοὺς ψάλλοντας. τὸν κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θηρίων καὶ βόθρων καὶ βασάνων, ἀγρίων κατετολμήσατε μακάριοι. ἔχοντες σύλληπτορα, τὸν ἀκαταγώνιστον. καὶ τὸν τῆς δόξης κύριον, ᾧ νῦν κραυγάζομεν. τὸν κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα. καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὑμᾶς τοὺς γενναίους ἀθλοφόρους. ἀκίνδυνον πηγάσιον ἀφθόνιον. αὖθις ἀνεμπόδιστον. καὶ τὸν πανασίδιμον, ἐλπιδοφόρον ἔχοντες, τεῖχος ἀκράδαντον. τὸν κύριον ὑμνοῦμεν ἀπαύστως, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στεφάνῳ τῆς νίκης κοσμηθέντες. καὶ κάλλει διαδήματι λαμπόμενοι, αἴγλην τὴν ἀνέσπερον, τέλος τὸ μακάριον, ἐν ὁμοίοις εἰλήφατε, μάρτυρες κράζοντες. τὸν κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας. θ.

Ῥήματι καὶ γνώμῃ θεοῦ. φρονοῦντες ὑμνολογοῦμέν σε πανάμωμε. τέτοκας γὰρ πάναγνε, σάρκα προσθέμενον, τὸν ποιητὴν καὶ κύριον, καὶ βασιλέα χριστὸν. διὸ σε τὴν παρθένον ὑμνοῦμεν. καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδ. θ. Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Καμάτους ὑμῶν τοὺς ἐπὶ γῆς, οὐράνιος εὐφροσύνη διεδέξατο. ἔνθα μαρτύρων αἱ χορεῖαι. καὶ τὰ τῶν ἀθλοφόρων στρατεύματα. καὶ πᾶσα τῶν πρωτοτόκων ὁμήγυρις, τοῖς οὐρανίοις συνευφραίνεται.

Ἐκ τῶν δεσμῶν τῶν ὀδυνηρῶν πανόλβιοι, καὶ κινδύνων διασώσατε. πάντας τοὺς πίστει τὴν ἁγίαν, πανήγυριν ὑμῶν ἑορτάζοντας. εἰς ζωὴν ἣν τε καὶ γαλήνην αἰτούμενοι. καὶ σωτηρίαν πανσεβάσμιοι.

Ἠλυσίῳ λαμπόμενοι φωτὶ. καὶ χάριτι ἀθλοφόροι διαπρέποντες. λύσιν πταισμάτων καὶ φροντίδων, ὁμοῦ πᾶσι σὺν ὑμῖν ἀριστεύουσι, δοθῆναι τοῖς πρὸς ἡμᾶς καταφεύγουσι, τὸν εὐεργέτην δυσωπήσατε. θ.

Εὔα μὲν τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς ἐξώρισται, κωλυθεῖσα τῆς μεθέξεως. σὺ δὲ παρθένε θεοτόκε, ζωὴν τὴν προαιώνιον ἐκύησας. τῷ κόσμῳ τὴν ζωηφόρον ἐνέργειαν. χαριζομένην διὰ πίστεως.

Ὁ εἱρμός.

Εὔα μὲν, τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσῳκήσατο. σὺ δὲ παρθένε θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν
ἐξήνθησας, ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἀκίνδυνον πηγάζετε, τὴν χάριν τῶν ἰάσεων. ἀνεμποδίστως ἀφθόνως. τοῖς ἐπ' ἐλπίδι τελοῦσι, τὴν μνήμην ὑμῶν ἅγιοι. ἀλλὰ καὶ νῦν πηγάζετε, ἰάματα πανεύφημοι. τοῖς ὑμᾶς πόθῳ τιμῶσι, πεντάριθμοι ἀθλοφόροι. θ.

Τὴν φύσιν ἀνεκαίνισας, φθαρεῖσαν τοῦ προπάτορος. ὑπερφυῶς συλλαβοῦσα, καὶ ἀπειράνδρως τεκοῦσα, τὸν πλάστην πάσης φύσεως. ὑφ' οὗ ῥυσθέντες ἤθλησαν. χοροὶ μαρτύρων μέλποντες. σὲ τῆς ἡμῶν σωτηρίας, τὴν ἀπαρχὴν θεοτόκε.

Μετὰ τοὺς αἴνους, εἰς τὸν στίχον τῆς ὀκτωήχου. στιχηρὰ ἰδιόμελα. ἦχος β. στίχ.

Θαυμαστὸς ὁ θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Αἱμάτων τοῖς κρουνοῖς, τὸ σῶμα βάψας. ἀκινδύνως διῆλθες, τὴν τοῦ μαρτυρίου ὁδὸν ἀθλοφόρε ἀκίνδυνε. ὅθεν καὶ ἰσχὺν τὴν ἔνθεον περιζωσάμενος, τὰ τοῦ ἐχθροῦ ἐξέκοψας μηχανουργήματα. χριστὸν τὸν θεὸν, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύων, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Δόξα ἦχος δ.

Ἡ πεντὰς φεγγῆς τῶν ἀθλητῶν λαμπὰς ὡς ἐν δρυμῷ ξύλων ἀξίνη, δαβιτικῶς ἐξέκοψε

τὴν πλάνην τοῦ ἐχθροῦ. καὶ ὁμολογήσαντες χ(ριστὸ)ν ἐνώπιον βασιλέων, ἀπαύστως πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, θεοτοκίον. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Μακαρίζωσε πάναγνε, τὴν βροτοὺς ἀφαρπάσασαν, ἐκ βυθοῦ κακίας καὶ ἀπογνώσεως. ὑμνολογῶσε θεόνυμφε, τὴν ἀειμακάριστον. καὶ δοξάζωσου σεμνή, τὴν ἀπόρρητον κύησιν. ὅτι ἔτεκες, τὸν σωτῆρα τοῦ κόσμου. καὶ κατάρας, ἠλευθέρωσας πατρὸς θεῖε. προγονικῆς τὸ ἀνθρώπινον.

σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐν σταυρῷ ὡς ἑώρακε, καθηλούμενον κ(ύριο)ν, ἡ ἀμνὰς καὶ μήτηρ σου, ἐξεπλήττετο. ἐπὶ τὸ θέαμα, ἔκραζεν, υἱὲ ποθεινότατε. ταῦτά σοι ὁ ἀπειθής, δῆμος ἀνταποδίδωσιν. ὁ παράνομος, ὁ πολλῶν σου θαυμάτων, ἀπολαύσας, ἀλλὰ δόξα τῇ ἀρρήτῳ, συγκαταβάσει σου δέσποτα. Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου, καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, γ΄, τῶν ἁγίων μαρτύρων, ἀκεψιμᾶ ἰωσὴφ, καὶ ἀειθαλᾶ. καὶ τὰ ἐγκαίνια τοῦ ναοῦ, τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος γεωργίου τοῦ ἐν λύδῃ ἤτοι ἡ κατάθεσις τοῦ τιμίου σώματος αὐτοῦ. Ἑσπέρας εἰς τὸ λυχνικὸν, εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα ἱστῶμεν στίχους, ς΄. καὶ ψάλλομεν στιχηρά, τῶν μαρτύρων.

ἦχος, πλ. α΄. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ἡ τῆς τριάδος τριάς, τῶν ἀρετῶν τὰ καθαρὰ καταγώγια. κρατῆρες τὸν θεῖον οἶνον, τῆς εὐσεβείας ἡμῶν. τὰς ψυχὰς οἳ εὐφραίνοντες, οἱ προχέοντες μαζοὶ οἳ τὸ γάλα, τῶν ἰαμάτων πηγάζοντες. ἄστρα τὸ φέγγος, ἀληθείας πυρσεύοντα, καὶ τὰ πέρατα, φωταυγίαις λαμπρύνοντα. μάρτυρες μεγαλώνυμοι, οἱ νύκτα μειώσαντες τῆς ἀγνωσίας καὶ πάντων, τὰς διανοίας φωτίσαντες. χ(ριστὸ)ν δυσωπεῖτε ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Χαίροις ἀκεψιμᾶ ἱερὲ, ἀειθαλᾶ καὶ ἰωσὴφ ἀξιάγαστοι. τῷ θείῳ, πυρὶ τὴν πλάνην, πυρολατρῶν δυσσεβῶν, ἐπιγνώσει θείᾳ καταστρέψαντες. δι' ὧν οἱ θρησκεύοντες, παραλόγως τὸν ἥλιον. καὶ τοὺς ἀστέρας, παντελῶς ἠμαυρώθησαν. καὶ κατήργηνται, οἱ τῶν μάγων ἐπίνοιαι. μάρτυρες ἀξιοσέβαστοι τριάδος ὑπέρμαχοι. φῶς τῶν ἐν σκότει ἀγνοίας, τοῦ ἀληθοῦς ἀρχιποίμενος. χ(ριστο)ῦ τοῦ τυθέντος. καὶ παρέχοντος τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Πᾶσαν ἐπιφορὰν τῶν δεινῶν, ἀνδρειοτάτῳ λογισμῷ ὑπηνέγκατε. ἀλόγοις, καθάπερ φόρτος, ἐπιτεθέντες σοφοὶ πρὸς βασάνων πλείονα περιελαύνεσθε. διὸ συγκοπτόμενοι καὶ ῥοπάλοις, τυπτόμενοι, καὶ ταῖς αἰκίαις, χαλεπῶς δαπανώμενοι. οὐκ ἐκάμφθητε, οὐ θεὸν ἐξηρνήσασθε. ὅθεν προσηνέγκασθε, τῆς νίκης τὸν στέφανον καὶ ταῖς μαρτύρων ἀγέλαις. προφανῶς ἠριθμήθητε. μεθ' ὧν ἐξαιτεῖσθε. ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Ἕτερα, τῶν τοῦ ἁγίου γεωργίου, ὅμοια.

Χαίρων αὐτοκινήτοις ὁρμαῖς, πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἀνδρικῶς προσεχώρησας. καὶ πᾶσαν ἐκπλήξας φρένα, τῇ καρτερίᾳ τῇ σῇ. καὶ τῶν τυράννων θράση κατεπάτησας. λαμπρὰν πρὸς ἀγγέλων, διαγωγὴν μεταβέβηκας. περιχορεύων, σὺν αὐτοῖς καὶ γηθόμενος. σῴζων πάντοτε, τοὺς πιστῶς σε γεραίροντας. μάρτυς ἐπιστασίαις σου, παμμάκαρ γεώργιε καὶ συμπαθείᾳ πενήτων, τοῖς ὀδυρμοῖς ἐπικλώμενος χ(ριστὸ)ν ἱκετεύων, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Ἴθι τοῖς εὐφημοῦσιν ἡμῖν, καὶ θλιβομένοις ἀρωγὸς γενησόμενος. τῶν πόνων ἐπικουφίζων, τῶν χαλεπῶν πειρασμῶν καὶ τὸ βάρος τούτων ἀφαιρούμενος. φρουρῶν καὶ φυλάττων, καὶ διασώζων γεώργιε. διαβιβάζων, πρὸς θ(εὸ)ν διὰ πίστεως. καὶ προστάγμασιν, ἐμβιβάζων τοῦ κτίσαντος. ὅπως δι' ἀγαθότητος, τῆς τούτου βιώσαντες, τύ-

χωμεν

χωμεν πάντες τῶν θείων, ἐν ὀμνοῖς ἀντιδόσεων. Χῦ ἀνυμνοῦντες, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Μέγα καὶ θαυμαστὸν ἀληθῶς, τῆς σῆς ἀρρήτου μαρτυρίας κηρύττεται τὸ κλέος ἔνδοξε μάρτυς ὡς γὰρ λαμπρὸς ἀστὴρ, διαπρέχεις πανταχοῦ ἀξιάγαστε. τὴν κτίσιν γεώργιε καὶ ταῖς θείαις κοσμούμενος, θαυματουργίαις, καὶ τὰς νόσους ἰώμενος, καὶ τοὺς πάσχοντας, θεραπεύων πρεσβείαις σου. ὅθεν ὡς ἀντιλήπτορα θερμότατον γινώσκομεν. καὶ εὐεργέτην παμμάκαρ, τοὺς αἰχμαλώτους ῥυόμενον. Χῦ ἱκέτευων, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. ἦχος, πλ. β.

Ἀξίως τοῦ ὀνόματος, ἐπολιτεύσω στρατιῶτα γεώργιε τὸν σταυρὸν γὰρ τοῦ Χῦ, ἐπ᾽ ὤμων ἀράμενος, τὴν ἐκ διαβολικῆς πλάνης, χερσωθεῖσαν γῆν ἐκαλλιέργησας. καὶ τὴν ἀκανθώδη θρησκείαν τῶν εἰδώλων ἐκριζώσας, τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, κλῆμα κατεφύτευσας. ὅθεν βλυστάνεις ἰάματα, τοῖς ἐν πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ πιστοῖς. καὶ τριάδος γεωργὸς, δίκαιος ἀναδείχθης. πρέσβευε δεόμεθα, ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου, καὶ σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Καὶ νῦν, θ.

Θεὲ σὺ εἶ ἡ ἄμπελος. σταυροθ.

Ὁρῶσα σε σταυρούμενον, Χε ἡ σὲ κυήσασα, ἀνεβόα, τί τὸ ξένον ὃ ὁρῶ μυστήριον υἱέ μου. πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσκεις. σαρκὶ κρεμάμενος ζωῆς χορηγέ.

Εἰς τὸν στίχ, τὰ ὀκτὼ ἤχου. εἰ δὲ βούλει, εἰπὲ τὰ παρόντα προσόμοια τοῦ ἁγίου Γεωργίου. ἦχος δ. Πρὸς, ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Ἀθλοφόρε γεώργιε, τῶν ἀγγέλων συνόμιλε. τῶν μαρτύρων σύσκηνε, καταφύγιον, τῶν θλιβομένων ἑκάστοτε, λιμὴν ἀναψύξεως. θαλαττεύοντι κἀμοὶ, ἐν τῷ βίῳ γενήθητι. καὶ κυβέρνησον, δυσωπῶ τὴν ζωήν μου. ὅπως πίστει, ἀδιστάκτῳ μακαρίζω, τοὺς ὑπὲρ φύσιν ἀγῶνας σου. στίχ.

Θαυμαστὸς ὁ θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Ἐν θαλάσσῃ με πλέοντα, ἐν ὁδῷ με βαδίζοντα, ἐν νυκτὶ καθεύδοντα περιφρούρησον. ἐπαγρυπνοῦντα χαρίτωσον, τὸν νοῦν μου γεώργιε. καὶ ὁδήγησον ποιεῖν, τοῦ κῦ τὸ θέλημα. ὅπως εὕροιμι, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης. τῶν ἐν βίῳ, πεπραγμένων μοι τὴν λύσιν. ὁ καταφεύγων τῇ σκέπῃ σου. στίχ.

Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσε.

Τῷ τῆς πίστεως θώρακι, καὶ ἀσπίδι τῆς χάριτος. καὶ σταυροῦ τῷ δόρατι, συμφραξάμενος. τοῖς ἐναντίοις ἀνάλωτος, ἐγένου γεώργιε. καὶ ὡς θεῖος ἀριστεὺς, τῶν δαιμόνων τὰς φάλαγγας, τροπωσάμενος. σὺν ἀγγέλοις χορεύεις. τοὺς πιστοὺς δὲ, περιέπων ἁγιάζεις, καὶ διασώζεις καλούμενος.

Δόξα τῶν ἁγίων. ἦχος, πλ. β.

Ἐφραὶμ καρίας.

Προοίμιον τυπικῶς, τῆς τρισοφεγγοῦς ὑμῶν ὁμονοίας, καὶ ἐν Χῷ μαρτυρίας τῆς ἀκηράτου τριάδος, καὶ ὑπερουσίου μονάδος ἀθληταί. οἱ ἐν πυρὶ διαφλέκτοι συντηρηθέντες, τρεῖς παῖδες γεγόνασιν. ὡς γὰρ ἐκεῖνοι φλογὸς κατετόλμησαν, εἰς θεὸν μὴ ὑβρίσαντες, οὕτω καὶ ὑμεῖς, θανεῖν οὐ παρῃτήσασθε, μὴ ὑπειδόντες τῇ τοῦ Χῦ ἀγάπῃ. ἀλλ᾽ ὡς ἐκεῖνος ὁ φανεὶς τέταρτος, ἐν τῇ φλογὶ ἐδρόσιζεν, οὕτω καὶ ἡμᾶς Χς, ὁ εἷς τῆς τριάδος, προσεδέξατο ἐν τόπῳ ἀναψύξεως. ἀκεψιμᾶ σὺν τῷ ἰωσὴφ, καὶ ἀειθαλᾶ θεόληπτοι πρεσβεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Καὶ νῦν, θ.

Θν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἔγνωμεν θκε παρθένε. αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. σταυροθ. Ὅμοιον.

Ἡ πάναγνος ὡς εἶδέ σε, ἐπὶ σταυροῦ κρεμάμενον. θρηνῳδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς. υἱέ μου καὶ θεέ μου γλυκύτατόν μου τέκνον. πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον.

Ἀπολυτίκιον. ἦχος δ. Οἱ μάρτυρές σου κε. Καὶ τοῦ ἁγίου γεωργίου. ἦχος, δ.

Ὡς τῶν αἰχμαλώτων ἐλευθερωτής.

Εἰς τὸν ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη τῶν δύο. κανόνων τῆς ὀκτωήχου εἷς καὶ τῶν ἁγίων δύο. Κανὼν τῶν ἁγίων. οὗ ἡ ἀκροστιχίς,

Ἄνθη ταῖς ἑπτὰ μαρτύρων ἐπαινέσω.

Ἰωσὴφ ᾠδὴ α΄. ἦχος α΄. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος.

Αἴγλη τελεσηλίου ἀστραπῆς, φωτιστικῶς αὐγαζόμενοι μάρτυρες. ταύτην τὴν πανίερον. μνήμην ὑμῶν, τοὺς εὐσεβῶς γεραίροντας. σκότους ἁμαρτίας, καὶ παθημάτων λυτρώσασθε.

Νόμοις τοῦ δεσπότου καὶ θεοῦ, συμπεφραγμένοι τὸν νοῦν ἱερώτατοι, νόμους τοὺς κελεύοντας παρανομεῖν ἀνδρείως ἐξεκλίνατε. ὅθεν ἐναθλοῦντες, νομίμως δόξης ἐτύχετε.

Θύματα προσήχθητε Χριστῷ, ἐθελουσίῳ σφαγῇ καθαρώτατα μάρτυρες πολύολβιοι ἱερουργοὶ καὶ θύται χρηματίσαντες. τῇ ἐθελουσίῳ, σφαγῇ τὸν κόσμον ζωώσαντες. Θεοτ.

Ἡ τὸν ἀπερίληπτον θεὸν, περιγραφόμενον σώματι τέξασα. σάρκα χρηματίσαντα, ὑπερβολῇ παρθένε ἀγαθότητος. τοῦτον ἐκδυσώπει. κινδύνων σῶσαι τοὺς δούλους σου.

Ἕτερος κανὼν, εἰς τὸν ἅγιον γεώργιον. οὗ ἡ ἀκροστιχίς,

Τὸν σεπτὸν ἐν μάρτυσιν ὑμνῶ προφρόνως.

ᾠδὴ α΄. ἦχος δ΄. Τῷ ὁδηγήσαντι.

Τὸ δυσυχὲς τοῦ νοός μου καὶ ἀδρανὲς ἅγιε. τῷ διαπύρῳ τῆς σεπτῆς, σοῦ προσευχῆς μεταποίησον. ἀνευθενῆ ἐργαζόμενος. ὅπως σου τὴν παναγίαν, ἑορτὴν ἐγκωμιάσωμαι.

Ὁ ὑψιβάμων ἐν ἄμφω καὶ τῶν πολλῶν ὕπερθεν. ἔργῳ καὶ λόγῳ πεφηνὼς, σοῦ οὐκ ἰσχύει γεώργιε. ἀνευφημεῖν τὰ τεράστια. πέλεις γὰρ παγκρατιάρχης ἀκραιφνής. καὶ αἰχμητὴς κραταιός.

Νόμοις ἐπαίνων οὐδ᾽ ὅλως, ἡ σὴ σεπτὴ ἄθλησις, ὑποπεσεῖται ἀθλητά. ἰλιγγιῶ γὰρ καὶ δέδοικα. καὶ ἀπορῶ καὶ ἐξίσταμαι. ψαύσαι σου καὶ γονιῶ ποσῶς, ἀθλοφόρε τοῖς ὑστερήμασιν. θ.

Σωτῆρα πάντων τεκοῦσα, τὴν τῆς ζωῆς ἔκπτωσιν, ἐπηνώρθωσω ἀγαθή. τὴν γὰρ ζωὴν ἀπεκύησας. πᾶσαν ἡμῖν πρυτανεύουσαν ἄφεσιν ἁμαρτιῶν ἐξαφανίζουσαν.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν.

Τὰ πάθη ἀσκήσεως πυρὶ, τεφρώσας ἱερώτατε ἀκεψιμᾶ περὶ πεῖρας ἀθλήσεως. κριὸς καθάπερ ἐπίσημος ταῦρος, ὑπὸ ἀνόμων τέθυσαι. ταῖς ῥοαῖς τοῦ αἵματος· ἁγιάσας πιστῶν τὰ πληρώματα.

Ἀδίκως στρεβλούμενος σοφὲ καὶ ῥάβδοις συντριβόμενος καὶ ἀπηνῶς βασάνοις ξεόμενος. οὐκ ἐξηρνήσω τὸ θεῖον ὄνομα. οὐ πυρὶ ἐπέθυσας, ἰωσὴφ πανάριστε. πυρακτούμενος ζήλῳ τῆς πίστεως.

Τὸν νῶτον καὶ τὰ στέρνα ἀφειδῶς τυπτόμενος ὑπέφερες. ἀειθαλᾶ ἑτέρου ὡς παρέχοντος. νοῦ γὰρ μάρτυς τελείως ἔνδοξε, πρὸς θεὸν ἠτένιζες σώζειν τὸν δυνάμενον. τοὺς αὐτῷ ὁλοψύχως πιστεύοντας. Θ.

Ἐκ σοῦ ἀνατέταλκεν ἡμῖν, ὁ ἥλιος ὁ ἄδυτος. φωτιστικαῖς πανάμωμε λάμψεσι, φωτίζων κόσμον σκότει κρατούμενον. καὶ προσαπολλύμενον, πλάνῃ τοῦ ἀλάστορος. παναγία παρθένε θεόνυμφε.

ἄλλος. Ὁ στερεῶν βροντήν.

Ἐπιπαφλάζον πῦρ τὸ τῆς ἀπάτης, οὐ φέρων βλέπειν ἅγιε. ὡς ὁ πυρίπνους καὶ ζηλωτὴς, ἀνομοῦντας διελέγχων, οὐκ ἔστιν ἄλλος ἔλεγες, θεὸς ὡς ὁ κύριος.

Πῦρ τὸ τοῦ λόγου ὅπερ ἦλθε μάκαρ. βαλεῖν εἰς κόσμον ἅπαντα. σοῦ καθαψάμενον τῆς ψυχῆς, στέγειν ὅλως οὐκ εἴα. ἀλλὰ θερμῶς ἀνέκραζες. Χριστός μοι στερέωμα.

Τὰ τῶν βασάνων εἴδη σοι δεικνύων, ὥσπερ φοβεῖν ὁ τύραννος, τὴν ἀκατάπληκτον σοῦ ψυχὴν, ὑπετώπασε θεόφρον. οὐδὲ στερρῶς ἀνέκραζες. Χριστός μοι στερέωμα. θ.

Ὄρος σε μέγα βλέπων ὁ προφήτης. ὑπερκειμένην ἔχον, τὴν κορυφὴν πάντων τῶν βουνῶν, τῶν ἀγγελικῶν ταγμάτων, ὑ-

πὲρ

περ αὐτὴν ἔλεγε· παρθένος γεννήσεται.

Ὁ εἱρμός.

Ὁ στερεῶν βροντήν, καὶ κτίζων πνεῦμα, στερέωσόν με κύριε, ἵνα ὑμνῶ σε εἰλικρινῶς καὶ ποιῶ τὸ θέλημά σου. ὅτι οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς σὺ ὁ θεὸς ἡμῶν.

Κοντάκιον τῶν ἁγίων. ἦχος β΄.

Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὰ θεῖα σοφέ, σεπτῶς ἐμυσταγώγησας. θυσία δεκτή, ἐγένου θεομακάριστε. τοῦ χριστοῦ γὰρ ἔπιες τὸ ποτήριον ἐνδόξως ἅγιε ἀκέψιμα. σὺν τοῖς συνάθλοις σου πρεσβεύων ἀπαύστως, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ οἶκος.

Τὴν χερσωθεῖσαν μου καρδίαν πολλοῖς πταίσμασιν, ἰησοῦ παντοδύναμε, ὄμβροις τοῖς σοῖς ἀγαθότητος, δεῖξον καρποφόρον ἀρετῶν, καὶ παράσχου φωτισμὸν γνώσεως τῇ διανοίᾳ μου. ἵνα ὑμνήσω γηθόμενος, τὸν ἱεράρχην καὶ ἀθλοφόρον, ἀκέψιμαν τὸν μέγαν, σὺν ἀειθαλᾷ τῷ γενναίῳ, καὶ ἰωσὴφ τῷ πανολβίῳ. ἐν σοὶ γὰρ θαρροῦντες, ποικίλων βασάνων ἀνδρείως κατετόλμησαν. διὸ καὶ παρέχουσι νοσοῦσι τὴν ἴασιν, ὡς χάριν δεξάμενοι. Πρεσβεύοντες ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

[illegible], ἦχος, [illegible]. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Ἰωσὴφ ὁ γενναῖος ἀγωνιστής. ἀκέψιμᾶς ὁ τῆς πλάνης ὀλοθρευτής. ἀειθαλᾶς ὁ ἔνδοξος. ἀθλητὴς καὶ ἀήττητος. οἱ φαιδροὶ ἀστέρες τῆς πίστεως ᾄσμασιν, ἐπαξίως ὄντως, ὑμνείσθωσαν σήμερον. οὗτοι γὰρ τὴν δόξαν, τῶν περσῶν ἀμαυροῦντες, ἡλίῳ οὐκ ἔθυσαν, οὐ τὸ πῦρ ἐσεβάσθησαν. οἷς ἐν πίστει βοήσωμεν. πρεσβεύσατε χριστῷ τῷ θεῷ. τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι.

Ἕτερον. τοῦ ἁγίου γεωργίου ὅμοιον.

Τοῦ χριστοῦ τῷ σημείῳ καθοπλισθείς, ἐν αὐτῷ τῶν τυράννων πᾶσαν ἰσχύν, ἀνδρείως κατέβαλες, ὡς τῆς πίστεως πρόμαχος. τὴν ἀθεΐαν πᾶσαν εἰδώλων διήλεγξας. καὶ σὺ πιστοὺς θεόσοφε, τῇ πίστει ἐστήριξας. ὅθεν ἐπαξίως, σὺ τῆς νίκης στεφάνους, ἀθλήσας ἀπέλαβες, ἐκ χειρὸς τοῦ κυρίου σου. ἀθλοφόρε γεώργιε. πρέσβευε χριστῷ τῷ θεῷ. θ΄.

Χαριστήριον αἶνον χρεωστικῶς, ὡς ἡ χήρα ἐκείνη δύο λεπτά, προσφέρω σοι δέσποινα, ὑπὲρ πασῶν τῶν χαρίτων σου. σὺ γὰρ ὤφθης σκέπη, ὁμοῦ καὶ βοήθεια. πειρασμῶν καὶ θλίψεων, ἀεί με ἐξαίρουσα. ὅθεν ὡς ἐκ μέσου φλογιζούσης καμίνου, ῥυσθεὶς τῶν θλιβόντων με, ἐκ καρδίας κραυγάζω σοι. θεοτόκε βοήθει μοι, πρεσβεύουσα τῷ σῷ υἱῷ καὶ θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι. σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δοῦλός σου.

σταυροθεοτόκιον. Ὅμοιον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτήν, ἡ ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ σταυρῷ, ἠλάλαζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν. ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν. τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν. ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε κύριε. ἡ πιστῶς ἐκβοήσωμεν. σπλαγχνίσθητι παρθένε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν. τοῖς προσκυνοῦσιν αὐτοῦ τὰ παθήματα.

ᾠδὴ δ΄. Ὄρος σε τῇ χάριτι τῇ θείᾳ.

Ῥήμασι σοφὲ ἀκέψιμᾶ θείας γνώσεως, τοὺς ἀγνωσίας σκοτασμῷ, κεκρατημένους δυσμενεῖς, στερρῶς κατεπάλαισας. τοὺς ὑπ' αὐτῶν μὴ πτήξας στρέβλας μακάριε. προσαγομένας τῷ θείῳ σου σώματι.

Πυρί σε πυρὸς οἱ λατρευταὶ κατηνάγκαζον, σέβας προσάξαι δολερῶς. ἀλλὰ τὸν νοῦν τῇ τοῦ θεοῦ ἀγάπῃ πυρούμενος. πυρσολατρεῖν ἀπεῖπας ὅλως δεχόμενος. ἀνὰ ψυχὴν ἰωσὴφ δυναμοῦσάν σε.

Ναμάτων, τῶν θείων πεπλησμένος τοῦ πνεύματος. ἀειθαλᾶ τὰ θολερὰ τῆς ἀπιστίας καὶ πικρά, ἐξέφυγες ὕδατα. καὶ ταῖς ῥοαῖς τῶν ἐκχυθέντων αἱμάτων σου, καὶ σὺ ἀοράτους ἐχθροὺς κατεπόντισας. θ΄.

Ἁγίων μαρτύρων ἱερὸν ἐγκαλλώπισμα. ὤφθης παρθένε ἀληθῶς. τῶν πιστῶν καταφύ-

γῆ. τεῖχος τε ἔστη ὀχύρωμα. καὶ παντελὴ ἀπολύτρωσις μεγαλοφώνως διὸ σε δοξάζομεν.

Ἄλλος. Εἰσακήκοα ὁ θεὸς τὴν ἀκοήν σου.

Νέμοις πᾶσι τοῖς ὑμνηταῖς, τὴν εὔκλεῆ τε καὶ σεβασμίαν ἀρωγὴν σου καὶ ἀντίληψιν, παμμάκαρ γεώργιε. ὡς παρρησίαν ἔχων πρὸς κύριον.

Ἔχων ἄμαχον τὴν ἰσχὺν, δεδωρημένην σοι ἐξ ἁγίου πνεύματος, ἁγίων ἀκροθίνιον. τὴν βαρβάρων ἔφοδον. ταῖς προσευχαῖς, ταχέως κατάλυσον.

Νῦξ με πάντοθεν πειρασμῶν, ἐπιπολάζει καὶ ἀνενδότως, συνωθεῖ με πρὸς τὴν χάρυβδιν τῶν παθῶν γεώργιε. ἀλλὰ προφθάσας διάσωσον. Θκ.

Μόνη ἔχεις ἐν τῇ γαστρὶ τὸν συνοχέα παντὸς τοῦ κόσμου, μόνη τοῦτον ἀπεκύησας. θεοτόκε πάναγνε. τὸν ἀκατάληπτον νοούμενον.

ᾠδὴ ε'. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Μακάριοι ἀπεφάνθητε, λόγον μακάριον κηρύξαντες, ἐν σταδίῳ ἀνδρείως ἀοίδιμοι, τὸν ὑμᾶς συνάψαντα. τῶν μακαρίων τῆς χορείαις πανευκλεῶς, ἀεὶ εὐδύσαντας.

Ἀπόρθητοι ἀνεδείχθητε, πύργοι τῆς πίστεως. ἑλεπόλεις, τοῦ ἐχθροῦ παντελῶς ἀφανίσαντες. ἰωσὴφ θεσπέσιε. ἀκεψιμᾶ ἱερομύστα, ἀειθαλῆ ἱερώτατε.

Ῥηγνύμενα ταῖς πληγαῖς, τῶν μαρτύρων τὰ σώματα. διέρρηξεν, ἀθείας ἀνίσχυρον δύναμιν. καὶ ἐδήλου ἀεὶ στα, τὸ ἀρραγὲς ψυχῆς ἀγάπην πρὸς τὸν δεσπότην καὶ κύριον. θ.

Τηρήσασά σε ὡς πρὸ τόκου, παρθένον ἀκήρατον. πανάμωμε. ὁ οἰκήσας ἀπόρρως ἐν μήτρᾳ σου, διπλοῦς προελήλυθε, θεὸς καὶ ἄνθρωπος. θεώσας, τὸ προσληφθὲν ἀγαθότητι.

Ἄλλος. Ἀνάτειλόν μοι κύριε.

Ἀπίθασον τὴν παράταξιν, δαιμόνων τροπωσάμενος. στερρῷ τῷ ὅπλῳ κεχρημένος, ἀκόντιον ὡς θεῖον. ᾧ συνεξεκέντησας. καὶ εἰς γῆν κατέρραξας, φαλαγγάρχας ζοφεράς.

Ῥώμῃ τοῦ παντοκράτορος, ἐπωνύμενος γεώργιε. καὶ τῇ προνοίᾳ ποδηγούμενος, τῇ πάντα κυβερνώσῃ. τὸ σκάφος διέσωσας, τῆς ψυχῆς ἀκύμαντον, πρὸς λιμένα τῆς ζωῆς.

Τί με θωπείαις ἔλεγες, τῷ κακεργάτῃ ἅγιε. τῆς τοῦ χριστοῦ ἀγαπήσεως, ἐλπίζεις μεταστῆσαι; λίθον ἕψειν πέφυκας. γράφων τε εἰς θάλασσαν. καὶ τοξεύειν οὐρανόν. θ'.

Ὑψαύχενας κατάβαλε, αἱρετικοὺς πανάμωμε. τοὺς ἀφειδῶς κατεπεμβαίνοντας λαῷ τῷ ὀρθοδόξῳ. ἔχεις γὰρ τὸ δύνασθαι. τῇ θελήσει σύνδρομον οἷα μήτηρ τοῦ θεοῦ.

ᾠδὴ ς'. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Ὑψούμενα σφοδρῶς βασάνων κύματα ὑμῶν οὐ κατεκάλυψε. τὴν ἀνδρείαν καὶ τὸ εὔτονον σοφοί. θείᾳ κυβερνήσει γὰρ ἐφθάσατε. τὸν γαληνὸν τῆς σωτηρίας ὅρμον γηθόμενοι.

Ῥανίσιν ἱερῶν αἱμάτων ἅγιοι, φοινίξαντες μακάριοι, περιβόλαιον τὸ θεῖον ἑαυτοῖς. τοῦτο τε ὁσίως ἐνδυσάμενοι. τῷ βασιλεῖ τῷ ἀθανάτῳ συμβασιλεύετε.

Ὡραῖοι καλλοναῖς ἄθλων γεγόνατε. συμφώνως ἔνδον ἅγιοι. ἐχωρήσατε θεούμενοι φαιδρῶς, θέσει καὶ υἱοὶ ἀποδεικνύμενοι. πανευκλεῶς, πατρὸς τοῦ φώτων ἀξιοθαύμαστοι.

Νενέκρωται ἐχθρὸς τῷ ζωηφόρῳ σου, παρθένε τόκῳ ἄχραντε. καὶ ἐζώωται ἀδὰμ παρακοῇ, πάλαι νεκρωθεὶς καρποῦ γευσάμενος. ὅθεν ὑμνεῖ καὶ μακαρίζει σε πανάμωμε μῆτερ. Ἄλλος. Ζάλη με λογισμῶν,

Σῶμά σου, παραδοὺς ταῖς τιμωρίαις. τὴν ψυχὴν ἐτήρησας ἀπήμαντον θεομάκαρ. τὴν ἄνωθεν ἔχες ἀρωγὴν, φρουρὰν προμηθεστάτην, ἐν τοῖς πολέμοις γεώργιε.

Ἵλεων, τὸν δεσπότην ταῖς εὐχαῖς σου, ἀπεργάζου πάντοτε. τὴν μνήμην σου τοῖς ἐκ πόθου, ἐκτελοῦσι. καὶ ζάλης ὁρατῶν, ἐχθρῶν καὶ ἀοράτων ἀπήμονας διαφύλαττε.

Νόες σου, κατεπλάγησαν ὁρῶντες. τὴν ἀνδρείαν ἄνωθεν. πῶς ἀγχεμάχοις ὅπλοις, κατεπάλαισας. ἄσαρκον ἐχθρὸν. τὸν πάλαι σου γενάρχας, ἐν παρα-

δείσῳ

δείσῳ περιΐσαντα. ❧ ✠.

Ὑφάνας, ἰσχείαν τῇ ἀρρήτῳ, ἀλεξῖδα πάναγνε. πρὸς καὶ τοῖς θείοις, εὐδοκίᾳ τῷ πάντων βασιλεῖ. ἀτρέπτως καὶ ἀφύρτως, σάρκα τὴν σὴν ἠμφιάσασα. ❧ Κοντάκιον. ἦχος δ΄. πλ. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τῇ ὑπερμάχῳ καὶ θερμῇ σου ἀντιλήψει. προσαπεφάνης ὅτι σοι οἱ πιστοὶ τοῦ λυτρωθῆναι ἐξαιτούμεθα ἀήττητε ἀθλοφόρε. ἀλλ᾽ ὡς ἔχων παρρησίαν ἡμᾶς λύτρωσαι. ἐκ παντοίων νῦν κινδύνων καὶ κακώσεων. ὅπως κράζομεν. χαίροις μάρτυς γεώργιε. Ὁ οἶκος.

Μέγας ἐν πρεσβείαις ἐπὶ γῆς ἀνεδείχθης, τοῦ κυρίου θεράπον καὶ φίλε. τὸν πιστὸν τῶν λαὸν περισκέπων σῴζεις ἀεὶ ἔνδοξε. διὸ πίστει καὶ πόθῳ βοῶμεν σοι πολύαθλε.

Χαῖρε δι᾽ οὗ φρυκτωρεῖται ὁ κόσμος,
Χαῖρε δι᾽ οὗ ὁ στρατὸς καταλάμπει.
Χαῖρε τῶν πιστῶν αἰχμαλώτων ἡ λύτρωσις,
Χαῖρε δεσμωτῶν ἡ ὀξεῖα ἀντίληψις.
Χαῖρε ὕψος τῆς ἐκπίστεως προστρεχόντων σοι θερμῶς.
Χαῖρε πλοῦτος τῶν ποθούντων σε, καὶ ἐν θλίψει χαρμονή.
Χαῖρε ὅτι ὑπάρχεις βασιλέως τὸ τεῖχος,
Χαῖρε ὅτι παρέχεις ἐν πολέμοις τὸ νῖκος.
Χαῖρε ἀστὴρ φωτίζων τοὺς πλέοντας.
Χαῖρε λυτὴρ παντοίας κακώσεως.
Χαῖρε εἰς ὃν πᾶς πιστὸς καταφεύγει,
Χαῖρε δι᾽ οὗ εὐφημεῖται ὁ πλάστης.
Χαίροις μάρτυς γεώργιε. ❧

Τῷ αὐτῷ μηνὶ γ΄. μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων ἀκεψιμᾶ. Ἰωσὴφ καὶ ἀειθαλᾶ. ✠.

Ἀκεψιμᾶν κτείνουσιν ἐκ ῥαβδισμάτων.
Ἀκεψιμᾶ δὲ τοὺς φίλους, ἐκ λιθισμάτων.
Τύψαν ἀκεψιμᾶν τριτάτῃ, λῦσαν δὲ σωμάθλους.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ σαβωρίου βασιλέως περσῶν. καὶ συλληφθέντες παραδίδονται αὔδρα χοσχαρ τῷ ἀρχιμάγῳ εἰς ἐξέτασιν. Καὶ εὐθέως ὁ ἅγιος ἀκεψιμᾶς, ῥάβδοις ῥοΐναις τύπτεται. Ὁ δὲ ἅγιος Ἰωσὴφ, λεύεται καὶ μαστίζεται. ὡς διαρραγῆναι τὰς σάρκας αὐτοῦ μέχρι τῶν ὀστῶν, καὶ φρουρεῖται δεδεμένος. Ὁ δὲ ἅγιος ἀειθαλᾶς, δεσμευθεὶς χερσὶ καὶ ποσὶν ὑπὸ τὰ γόνατα, ἐξαρθροῦται τὰς ἁρμονίας μαστιζόμενος. καὶ τῇ εἱρκτῇ ἐγκλείεται. Μετὰ ταῦτα ὁ μὲν ἅγιος ἀκεψιμᾶς ὑπὸ τριάκοντα τυφθεὶς στρατιωτῶν, τὴν ψυχὴν παρέδωκε. Κατὰ κεφαλῆς δὲ ὁ ἰωσὴφ κρεμασθεὶς, κατελιθώθη. Ὁ δὲ ἀειθαλᾶς ὑπὸ τεσσαράκοντα στρατιωτῶν τυφθεὶς, κρεμᾶται καὶ αὐτὸς κατὰ κεφαλῆς. καὶ οὕτως τὸ πνεῦμα τῷ κυρίῳ παρέδωκε. ❧

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ὁσίου πρς ἡμῶν ἀκεψιμᾶ. ✠.

Τήξας ἑαυτὸν ἐγκρατείᾳ καὶ πόνοις.
Ἀκεψιμᾶς μετῆλθεν ἔνθα μὴ πόνοι.

Οὗτος ἦν ἐπὶ θεοδοσίου τοῦ μεγάλου. ὃς ἐν οἰκίσκῳ καθείρξας ἑαυτὸν ἑξήκοντα διετέλεσεν ἔτη, μήτε ὁρώμενος μήτε φθεγγόμενος. ἀλλ᾽ εἰς ἑαυτὸν ἐνδύων καὶ τὸν θεὸν φανταζόμενος, πᾶσαν ἐκεῖθεν ψυχαγωγίαν ἐδέχετο. Τὸ δὲ ὄρυγμα, οὐδ᾽ ὅλως ἦν κατ᾽ εὐθὺ κατωρυγμένον. ἀλλ᾽ ἐγκάρσιον ἑλικοειδῶς κατεσκευασμένον. Τροφὴ δὲ αὐτῷ ἐκομίζετο φακὸς διάβροχος ὕδατι. ἅπαξ δὲ τῆς ἑβδομάδος, νύκτωρ διεξιὼν, τὸ ἀρκοῦν ὕδωρ ἀπὸ τῆς πλησιαζούσης ἀνιμᾶτο πηγῆς, δι᾽ ἧς παρ᾽ οὐδενὸς βλεπόμενος. Καὶ πολλῶν θαυμάτων γενόμενος αὐτουργὸς, καὶ τὴν τοῦ πρεσβυτέρου ἀξίαν βίᾳ καταδεξάμενος, ἐν εἰρήνῃ τὸ πνεῦμα τῷ θεῷ παρέθετο. ❧

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πρς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ θεοδώρου, ἐπισκόπου ἀγκύρας. καὶ τῶν ἁγίων μαρτύρων σεβήρου ἀνδρέου. θεοδότου, καὶ θεοδότης. ξίφει τελειωθέντων. ✠.

Σύμμαρτυς ἔσω καὶ γυνή τις ἀνδράσι.
Τετμημένοις τέσσαρσι συντετμημένη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ὅσιος πατὴρ ἡμῶν ἠλίας,

ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Τῶν ἀρετῶν εἰς ἅρμα περιβὰς Ἠλίας.
Πόλῳ προσῆλθες ὥσπερ ἄλλος Ἠλίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι ἐννέα μάρτυρες, ξίφει τελειοῦνται.

Ψυχαῖς ἀτρέπτοις χερσὶ τμηθέντες πλάνων.
Πλάνην περιτρέπουσιν ἄνδρες ἐννέα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι, κη, μάρτυρες, πυρὶ τελειοῦνται.

Φλέγουσιν ἄνδρας πέντε δὶς καὶ δὶς δύο.
Οἷς συμφλέγουσι, πέντε δὶς καὶ δὶς δύο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἑορτάζομεν τὰ ἐγκαίνια τοῦ ναοῦ τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος γεωργίου ἐν λυδίᾳ. ἤτοι τὴν κατάθεσιν τοῦ ἁγίου σώματος αὐτοῦ.

Τὸν ἐγκαινισμὸν καὶ λειψάνων τὴν θέσιν.
Ἐν ναῷ σου ἄγωμεν γεωργὲ ἀθλῶν.

Οὗτος ὁ ἔνδοξος τοῦ Χριστοῦ μεγαλομάρτυς γεώργιος. ἦν ἐν τοῖς χρόνοις διοκλητιανοῦ. πρὸς πατρὸς μὲν, καππαδόκης, ἐκ μητρὸς δὲ παλαιστινός. Ἀγωγῆς δὲ θείας καὶ φύσεως τυχὼν ἀγαθῆς, καὶ ῥίζης εὐκλεοῦς, τῶν γεννητόρων ἄνωθεν εὐγενείᾳ καὶ εὐσεβείᾳ κεκοσμημένων, πρὸς πολέμους γέγονεν ἐπιτηδειότατος καὶ λαμπρότατος. Ὅθεν καὶ παρὰ διοκλητιανοῦ, τῆς ἥβης τὸ τηνικάδε ἀρξάμενος τριβοῦνος νουμέρου ἐπισημότατος, εἶτα καὶ κόμης, διὰ τὸ ἀήττητον τῆς ἀνδρείας γνωρίζεται, λανθάνων τὸ μέχρι τοῦδε, ὅτι χριστιανὸς ἦν. Εἰκοστὸν δὲ λοιπὸν τῆς ἡλικίας χρόνον ἀνύων, ὀρφανὸς ἀπὸ πατρὸς ἐγεγόνει, ἐν τοῖς τῆς εὐσεβείας ἀγῶσιν, ἐκείνου τὸν βίον ἀπολιπόντος, ἀπαίρει δὲ τῆς καππαδοκῶν σὺν τῇ μητρὶ πρὸς παλαιστίνην ἐξ ἧς αὕτη ὥρμητο μετοικίζεται, εἰς ἣν δῆτα γῆν, κτήματά τε πολλὰ, καὶ κλῆροι αὐτῷ ἐτύγχανεν. τῆς οὖν μητρὸς παρὰ τὸν καιρὸν τοῦτον τὸ τῇδε ἀλλαξαμένης, κατελείφθησαν τούτῳ, χρήματά τε καὶ περιουσία πραγμάτων πολλή. ἃ καὶ λαβὼν, σὺν πᾶσι καὶ τοῖς αὐτῷ προσοῦσι, πρὸς τὸν διοκλητιανὸν παραγίνεται. μείζονος ἀρχῆς τυχεῖν ἐφιέμενος. Ἐκ πρώτης δὲ ἑωρακὼς τὴν τοσαύτην αὐτοῦ κατὰ χριστιανῶν μανίαν, μηδὲ οἷός τε ὢν τοιαῦτα ὁρᾶν. βούλεται τέως, ἃ παρ' ἑαυτῷ περιέφερε χρήματα, τοῖς πένησι διανεῖμαι, ἑαυτὸν δὲ ἐνώπιον διοκλητιανοῦ καὶ πάσης τῆς βουλῆς, χριστιανὸν κηρύξαι, ὃ καὶ πεποίηκε. Ταχέως οὖν ταῦτα τοῖς πένησι διανείμας, τούς τε παῖδας ἐλευθερίᾳ τιμήσας, καὶ περὶ τῶν λοιπῶν τὰ δοκοῦντα εἰκότως διαταξάμενος, τῇ τρίτῃ τῆς βουλῆς ἡμέρᾳ, βουλὴ γὰρ ἦν αὐτοῖς, ὥστε τοὺς χριστιανοὺς ἐκ μέσου ποιήσασθαι, αὐτόκλητος ἐν μέσῳ τῆς βουλῆς παραγίνεται. ἐκεῖσε τότε καὶ τοῦ διοκλητιανοῦ τυγχάνοντος. λαμπρῶς οὖν τὸν Χριστὸν θεόν τε καὶ θεοῦ υἱὸν ἀνακηρύξας, παρρησιάζεται τὴν εὐσέβειαν. διὸ κρατηθεὶς, παντοίαις καὶ ἀμετρήτοις σχεδὸν βασάνοις ἐκδίδοται. Κοντῷ γὰρ τὴν γαστέρα κεντᾶται, τροχῷ καὶ βουνεύροις πολλάκις προσομιλεῖ, καὶ λάκκῳ τιτάνου πλήρει ἐμβάλλεται. ἀσινὴς δὲ ἐκ πάντων τῇ τοῦ Χριστοῦ χάριτι διατηρηθεὶς, τὴν ὁμόζυγον τοῦ διοκλητιανοῦ ἀλεξάνδραν, σὺν αὐτῇ δὲ, καὶ γλυκέριόν τινα, καὶ ἕτερον ἀθανάσιον τοὔνομα, τὸν μὲν, ἐκ νεκρῶν ἀναστήσας, θατέρου δὲ, τὸ κτῆνος ζωώσας, καὶ ἄπειρον ἁπλῶς εἰπεῖν πλῆθος ἀνδρῶν, μετήγαγε πρὸς Χριστὸν θαύματα παντοῖα τῇ Χριστοῦ ἐπικλήσει ἀπεργασάμενος. Τούτων οὖν οὕτως ὑπ' αὐτοῦ τελουμένων, σιδηροδέσμιος διοκλητιανοῦ προστάξει, πρὸς φρουρὰν ἄγεται. Τῇ δὲ νυκτὶ ἐκείνῃ, ὁ Χριστὸς αὐτῷ ἐν ὁράματι φαίνεται, εὐαγγελιζόμενος τὰ ἀποκείμενα αὐτῷ ἀγαθά. Ἔξυπνος οὖν γεγονὼς, ἀσμένως ἐπευχαρίστει θεῷ. τόν τε δεσμοφύλακα ἠντιβόλει, συγχωρηθῆναι προσελθεῖν τὸν ἐξ ἔθους διακονοῦντα οἰκέτην. Ἐπινεύσαντος δὲ τοῦ δεσμοφύλακος, εἰσῆλθεν ὁ οἰκέτης, ἔξωθεν γὰρ τῆς φυλακῆς παραμένων ἦν, ὃς, καὶ τὰ

κατὰ

κατὰ τὸν ἅγιον ὑπομνήματα, σὺν ἀκρι-
βείᾳ πάσῃ ἐξέθετο. τὸν αὐτοῦ οὖν δεσπότην
ἐν τοῖς δεσμοῖς ἰδών, καὶ προσκυνήσας, ἐπ'
ἐδάφους ἔκειτο κλαίων. Ἀναστὰς δὲ τού-
τον ὁ ἅγιος, εὐθυμεῖν παρεκελεύετο εἶτα
καὶ τὸ ὅραμα διεσάφει. προσέτι δὲ καὶ ἐπέ-
σκηψεν αὐτῷ μετὰ τὴν ἔξοδον αὐτοῦ, τό, τε
σῶμα αὐτοῦ, καὶ τὴν παρὰ τῆς καταχέσεως
αὐτῷ ἐντεθεῖσαν διάταξιν λαβεῖν, τὸ
πρὸς τὸν τῆς παροικίας αὐτοῦ οἶκον τὸν κα-
τὰ παλαιστίνην ἀπαίρειν, καὶ πάντων τῶν
ἐν αὐτῇ γεγραμμένων, τούτῳ θεῖον φόβον,
μηδαμῶς οὖν τούτων ἀπολιπέσθαι. τοῦ δὲ συν-
θεμένου, ἀπελύθη παρὰ τοῦ ἁγίου. Τῇ οὖν
ἐπαύριον, ἀχθέντος αὖθις τοῦ μάρτυρος
εἰς ἐξέτασιν, καὶ μὴ πεισθέντος θῦσαι τῷ
ἀπόλλωνι, ἀλλὰ μᾶλλον τὰ ἐν τῷ ναῷ
ξόανα οἱονεὶ χοῦν ἐκλεπτύναντος ὡς εἰκὸς
δι' εὐχῆς, ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνε-
ται. Ὁ μέντοι θεράπων ἐκεῖνος, τὸ κομιδῇ
τίμιον ἐκεῖνο σῶμα τοῦ ἁγίου ἀναλαβό-
μενος σὺν τῇ αὐτοῦ διατάξει, εἰς παλαιστί-
νην ἀπαίρει. ἔνθα τὸ μαρτυρικὸν ἐκεῖνο
σκῆνος σὺν ἄλλοις χριστιανοῖς, εὐλαβῶς
πάνυ καὶ ἐντίμως κηδεύει. τά τε ἄλλα πάν-
τα τὰ παρὰ τοῦ ἁγίου διατεθέντα αὐτῷ
μετ' εὐγνωμοσύνης πληροῖ. Οὐ πολὺ τὸ ἐν
μέσῳ, καὶ τῆς εὐσεβείας διαλαμψάσης, καὶ
κωνσταντίνου τοῦ ἀοιδίμου μεγάλου βασι-
λέως καὶ ἰσαποστόλου, τὴν βασιλείαν ὑποζωσα-
μένου, καὶ ἔργου δραξάμενοι οἱ τῆς εὐσεβείας, καὶ
τοῦ μάρτυρος ἐρασταί, ναὸν τῷ ἁγίῳ χα-
ριέστατον ἅμα καὶ κάλλιστον ἐν λύδῃ ἀνεγεί-
ρουσι. τό τε πολύαθλον καὶ ἅγιον ἐκεῖνο σῶ-
μα τοῦ μάρτυρος, ἐκ τοῦ ἀφανοῦς τόπου οὗ
ἔκειτο ἀνελόμενοι, εἰς τὸ ἐμφανὲς τὸ πολ-
λοῦ πάνυ φωτὸς καὶ πολλῷ πλέον ἐμφανεί-
ας ἐπάξιον, ἐν αὐτῷ φέροντες κατατιθέα-
σι. καὶ διὰ τοῦτο τῷ τότε νεωστὶ παρ' αὐτοῖς ἀνε-
γηγερμένῳ τῷ δ' ἐν ναῷ, τὰ ἐγκαίνια ἄγου-
σι. τρίτην ἄγοντος τῇ τριακάδι τοῦ νοεμ-

βρίου μηνὸς ἡμέραν, ἀσυνήθεις χρόνους θαυ-
ματων παρέχον, τοῖς πιστῶς προσιοῦσιν αὐ-
τῷ, δοξάζειν γὰρ οἶδε θεός, τοὺς αὐτὸν δο-
ξάζοντας. Ἐκτοτε τοίνυν ἡ τοῦ θεοῦ ἐκκλη-
σία, ἐτησίως κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν, τελεῖ
διακομιδὴν ἑορτάζουσα τῷ μάρτυρι εἰς δό-
ξαν καὶ αἴνεσιν χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ θεοῦ ἡμῶν, καὶ
τοῦ αὐτοῦ μεγαλομάρτυρος γεωργίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ἁγίου ἀχαιμενίδου
τοῦ ὁμολογητοῦ τοῦ πέρσου.

Ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς ἡγεμονίας βασιλέως περ-
σῶν, γέγονέ τις ἀνὴρ θαυμαστὸς ἀχαιμε-
νίδης καλούμενος. Υἱὸς ἐπάρχου τῆς πόλε-
ως γεγονώς. οὗτος καταλείψας τὴν πατρι-
κὴν θρησκείαν, ἐπίστευσεν εἰς τὸν χριστόν. Τοῦ-
το μαθὼν ὁ βασιλεύς, καὶ πολλὰ καμὼν τοῦ
μεταβαλεῖν αὐτὸν εἰς τὴν προτέραν θρη-
σκείαν, οὐκ ἠδυνήθη. Τότε γυμνώσας αὐ-
τὸν τοῦ πλούτου καὶ τῶν ἀξιωμάτων, ἔτι δὲ
καὶ τῆς ἐσθῆτος, προσέταξεν αὐτὸν γυμνὸν
ἕλκειν τῆς στρατείας τὰς καμήλους, διαζώ-
ματι χρώμενον μόνον. Πολλῶν δὲ διελθου-
σῶν ἡμερῶν διακύψας ὁ βασιλεὺς τῆς στοᾶς
εἶδε τὸν ἄριστον ἄνδρα ἐκεῖνον, ὑπὸ τῆς ἡ-
λιακῆς καύσεως φλεγόμενον. καὶ κόνεως
οὐκ ὀλίγης ἔμπλεων. καὶ τῆς προτέρας περιφα-
νείας αὐτοῦ ἀναμνησθείς, ἀχθῆναι καὶ ἐνδύ-
σασθαι χιτῶνα τοῦτον προσέταξεν. Εἶ-
τα νομίσας ὑπὸ τοῦ προτέρου πόνου, καὶ τῆς
γινομένης αἰσχύνης αὐτὸν μαλακισθῆναι,
φησὶ πρὸς αὐτόν. νῦν γοῦν τῆς ἐρίδος ἐκεί-
νης ἀπαλλαγείς, ἀπόθου τοῦ τέκτονος τὸν
υἱόν. Ὁ δέ, ζήλου πλησθείς, διέρρηξέ τε τὸν
χιτωνίσκον, καὶ προσέρριψεν ἐπειπών
εἰ διὰ τοῦτο νομίζεις τῆς εὐσεβείας ἐκστῆναι,
ἔχε τὸ δῶρον μετὰ τῆς ἀσεβείας. Ταύτην αὐ-
τοῦ τὴν παρρησίαν ὁ βασιλεὺς θεασάμε-
νος, γυμνὸν οὕτω τῶν λοιπῶν ἐξήλασεν.
Ὁ δέ, τὸν λοιπὸν τῆς ζωῆς αὐτοῦ χρόνον. οὕ-
τως εὐσεβῶς καὶ θεαρέστως διαβιβάσας, ἐν
εἰρήνῃ ἐκοιμήθη. Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρε-
σβείαις

σεβείας. ᾠδ. ζ. Σὲ νοητὴν θεοῦ κάμινον.

Ἐπὶ γῆς χώρας ἀναλάμψαντες, ὥσπερ ἀστέρες φωταυγεῖς, Ἰωσὴφ καὶ Ἀειθαλᾶς, ἄθλων ταῖς λαμπρότησι, κόσμον κατεφώτισαν, ἐν εὐσεβείᾳ κραυγάζοντες. ὁ αἰνετὸς τῶν πατέρων.

Πόνοις πολλοῖς, ζωὴν ἐκληρώσασθε, ἄπονον μάρτυρες Χριστοῦ, πάντα πόνον καὶ πειρασμόν. ὅθεν ταῖς εὐχαῖς ὑμῶν, πάντοτε κουφίζετε, ἐκ τῶν βοώντων πανένδοξοι. ὁ αἰνετὸς τῶν πατέρων.

Ἀκεψιμᾶν, νῦν τὸν ἱερώτατον καὶ Ἰωσὴφ τὸν θαυμαστόν. καὶ τὸν μέγαν Ἀειθαλᾶν, δεῦτε ἱερομάρτυρας, λόγοις μακαρίσωμεν. ἱερωτάτοις κραυγάζοντες, ὁ αἰνετὸς τῶν πατέρων. θ̄.

Ἱεραρχῶν, θεῖον ἐγκαλλώπισμα, καὶ ἀθλοφόρων εὐκλεῶν, παναμώμητε ἀληθῶς, στέφανος γεγένηται. πάντων τὸ κραταίωμα. τῶν μελῳδούντων ἑκάστοτε. ὁ αἰνετὸς τῶν πατέρων θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

ἄλλος. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Μόνα ποθῶν τὰ νοητά, μόνοις τε γενόμενος μάκαρ, τοῖς ἐν ἐλπίσιν ἀγαθοῖς. τὰ παρόντα, ὡς ὄναρ λελόγισαι. ὑπερύμνητε κύριε, ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Νοῦν ἡγεμόνα τῶν παθῶν, ἔνδοξε ποιήσας ὡς νόμος, θεοῦ ὁ κάλλιστος ἐστίν. ἰσχυρῶς ἐπὶ πάσης τῆς κτίσεως, ἐνίκας τὸν βελτίονα, τῶν χειρόνων τὰς κινήσεις χάριτι θείᾳ.

Ὡς τοῦ θερμοῦ σου πρὸς θεόν, ἔρωτος παμμάκαρ πῶς ὄλβον, ὡς χοῦν λελόγισαι βοῶν, τοῦ δεσπότου τῶν ὅλων ἀντάξιον, τῆς ἀγάπης οὐκ ἔχει κα. κόσμον ὅλον ἐξισοῦσθαι κἂν χρυσοῦς πέλη. θ̄.

Παρθένε μῆτερ τοῦ θεοῦ, θραῦσον τῶν βαρβάρων τὰ θράση. καὶ τὰς βουλὰς τῶν ἀσεβῶν ὑπόταξαι πιστῶς βασιλεύοντι. καὶ τὸ κέρας αὐχήμασι τῆς ἀνδρείας μεγαλύνας τῶν ὀρθοδόξων.

ᾠδ. η. Ἐν καμίνῳ παῖδες Ἰσραήλ.

Νομισθέντες ἔνδυπι ἐχθρῶν, σοφοὶ ἐβδελυγμένοι. μετήγεσθε ἀπὸ τόπων. ἐπὶ τόπους πρὸς πολλῶν, πεῖραν μαστιγώσεων ἐκβοῶντες. πάντα τὰ ἔργα.

Ἐν γυμνώσει σώματος ὑμεῖς. πληγαῖς προσομιλοῦντες, ἐπλήξατε τὸν ἀσώματον, πάνσοφοι μου ἐχθρόν, δόρυ καρτερότητος. μελῳδοῦντες πάντα τὰ ἔργα.

Συντριβέντες λίθοις ὡς ποτέ. ὁ πρῶτος τῶν μαρτύρων. τὴν πέτραν οὐκ ἐξηρνήσασθε, τὴν ὄντως ἀρραγῆ, Χριστὸν μεγαλώνυμοι μελῳδοῦντες. πάντα τὰ ἔργα. θ̄.

Ὡς μονάδα φύσει μὲν ἁπλῆν. τριάδα δὲ προσώποις. δοξάσωμεν τὸν πατέρα. τὸν προάναρχον υἱόν. καὶ πνεῦμα τὸ ἅγιον μελῳδοῦντες. πάντα τὰ ἔργα. θ̄.

Ἰακὼβ σε κλίμακα ποτέ, ἑώρακε παρθένε. δι' ἧς μὲν ὁ ὑπερούσιος, κατῆλθεν ἐπὶ γῆς, ἡμᾶς δὲ ἀνήγαγε πρὸς τὸ ὕψος. τοῦτον ἀπαύστως ὑμνοῦμεν θεὲ. καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ἄλλος. Γῆ καὶ πάντα τά.

Ῥάβδῳ λόγων σου ἱερῶν, ἀνέτρεψας δαιμόνων τὴν πληθύν. καὶ ἠλευθέρωσαν πιστῶν, τὰς ἀγέλας τῆς τούτων λύμης. Χριστῷ μελῳδοῦντας εὐλογεῖτε.

Ὀματείνας εἰς οὐρανόν, ἀνέτειλέ σοι πρώϊμον τὸ φῶς, ὥσπερ ὑπέσχετο θεός. ἐπειδὴ γὰρ σου προσευχομένου, παρέστη βοῶσι ἐπὶ ταῖ ἔρροθος ἤκασοι πλάνησιν. πᾶσαν ἀπορρίψας, ἀνδρείζου εἰς αἰῶνας.

Φοβερὰν συντελῶν προσβολήν, ἀνέδειξε Χριστέ τοῖς πονηροῖς, καὶ ἀλαζόσι λογχαγγέ. τὰς γὰρ τούτων μηχανουργίας ἱστὸς ὡς ἀράχνης, ἐξηφάνισας κράζων Γεώργιε. ὑπερευλογῶ σε Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας. θ̄.

Ῥύμην ἄστατον καὶ φθοράν, ὁ τόκος σου κατέλυσεν ἁγνή. τὴν τοῦ θανάτου καὶ ζωὴν τοῖς ἀνθρώποις πᾶσι παρέχει. τίς τοῦτον ὑμνοῦσιν, ὡς θεὸν τῶν ἁπάντων καὶ κύριον. καὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδ. θ. Τύπον τῆς ἁγνῆς.

Ὥσπερ ἄνοδος καὶ κλίμακες πρὸς οὐρανὸν ἀνάγουσαι ὑμᾶς ὤφθησαν, μάκαρ ἰωσήφ. ἀειθαλᾶ τε πανένδοξοι. αἱ τῶν λίθων νιφάδες πανεύφημοι. διὼ θανατωθέντες ἀθανασίας ἠξιώθητε.

Ἐπῶμεν εὐσεβῶς γεραίροντες, ἀκεψιμᾶν τὸν θεῖον ἱερομάρτυρα. τὸν ἱερουργόν τε ἰωσὴφ τὸν πανάριστον. καὶ χριστοῦ μυστηρίων διάκονον. ἀειθαλᾶ τὸν μέγαν. τοὺς εὐκλεεῖς θεοῦ θεράποντας.

Ἤδη πρὸς θν̄ σκηνώσαντες. καὶ φωτισμοῦ ἀρρήτου καταξιούμενοι. καὶ ἀγγελικαῖς χοροστασίαις ἑνούμενοι. καὶ συνόντες μαρτύρων στρατεύμασι. σὺν τούτοις ἀθλοφόροι, ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ πρεσβεύσατε. θ'.

Φρᾶσαι τὸ φρικτὸν μυστήριον, τοῦ τόκου σου γλῶσσα ὅλως οὐ δύναται· τὸν δεσπότην καὶ πάσης κτίσεως κν̄, ἐσωμάτωσας σαρκὶ πτωχεύσαντα. ἁγνὴ παρθενομῆτορ. ὅθεν συμφώνως σὲ δοξάζομεν.

ἄλλος. Ὁ τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη.

Ὄρει μαρτυρίου προσεπέβης. καὶ στέφος ἐδέξω ἀθλοφόρε ἐκ χειρὸς τοῦ κῡ. τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ γέρας τῶν μαρτύρων. ὅθεν σε πάντες ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

Νέμοις λύσιν τῶν ἀμπλακημάτων. ἐν ὅσοις διώκεις ἀθλοφόρε. τοὺς τοῦ σώματος πόρρω. καὶ ἄρτιον ὅλον με ἀποδεικνύεις. διό σου πόθῳ τὴν εὐφέρειαν προσπτύσσομαι.

Ὡς πόλον πολεύων ἀθλοφόρε καὶ θρόνῳ τοῦ πάντων βασιλέως. παριστάμενος αὐγὴν. τὴν σκεδάζουσαν νέφος ἁμαρτημάτων. πέμψον τῷ πόθῳ τὴν ᾠδήν σοι ἐξυφάναντι. θ'.

Σύμμορφος υἱὸς ἐξ ἀγεννήτου, πρὶν γεννηθεὶς πρὸ τῶν αἰώνων ἐπ' ἐσχάτων δὲ αὖθις, διὰ πνεύματος ἁγίου ἐνδημήσας τῇ παρθένῳ, σάρκα πτωχεύσας τὸ ἀνθρώπινον ἐθέωσας. Ἐξαποστειλάριον.

Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ἀκεψιμᾶς ὁ ἔνδοξος, ἰωσὴφ ὁ γενναῖος, ἀειθαλᾶς ὁ πάνσοφος. τοῦ χῡ τῇ ἰσχύϊ, ἐνήθλησαν καὶ τὴν πλάνην, τῶν περσῶν καθελόντες, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσι τῇ ἁγίᾳ τριάδι. οὓς εὐσεβῶς, ὡς ἱερομάρτυρας εὐφημοῦντες. φαιδρῶς πανηγυρίζομεν, τὴν λαμπρὰν τούτων μνήμην. Θ. Ὅμοιον.

Λόγου θεοῦ μητέρα σε, ἀνυμνοῦμεν σὺν πόθῳ. ἐν θεοπνεύστοις ᾄσμασι, παναγία παρθένε, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι νέμοις οὖν θκ̄ε. τοῖς ἀναξίοις δούλοις σου. ἱλασμὸν καὶ εἰρήνην. καὶ φωτισμόν. ὅσα γὰρ θέλεις δύνασαι κόρη, ὡς πάντων οὖσα δέσποινα. ὀρθοδόξων τὸ κλέος.

Εἰς τοὺς αἴνους, στιχηρὰ τοῦ ἁγίου γεωργίου. ἦχος δ'. ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Τοῦ χῡ τὸν γεώργιον, τὸν γενναῖον ἐν μάρτυσι, τὸν σοφὸν γεώργιον εὐφημήσωμεν. τῆς ἀληθείας τὸν κήρυκα. κλῆμα τὸ ἀείζωον, τῆς ἀμπέλου τῆς ζωῆς. τὸν καρπὸν ἐξανθήσαντα. καὶ πηγάσαντα, εὐσεβείας τὸ γλεῦκος. καὶ τοὺς πίστει, ἐκτελοῦντας ἐτησίως, τούτου τὴν μνήμην εὐφραίνοντα.

Ὡς ἀστέρα πολύφωτον, ὥσπερ ἥλιον λάμποντα, ἐν τῷ στερεώματι, σὲ γινώσκομεν. ὡς μαργαρίτην πολύτιμον. ὡς λίθον αὐγάζοντα. ὡς ἡμέρας σε υἱὸν. ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν. ὡς ὑπέρμαχον, τῶν πιστῶν ἐν κινδύνοις. εὐφημοῦμεν. ἐκτελοῦντες σου τὴν μνήμην. τροπαιοφόρε γεώργιε.

Ἐν θαλάσσῃ με πλέοντα, ἐν ὁδῷ με βαδίζοντα, ἐν νυκτὶ καθεύδοντα περιφρούρησον. ἐπ' ἀγρυπνοῦντα διάσωσον παμμάκαρ γεώργιε. καὶ ἀξίωσον ποιεῖν, τοῦ κῡ τὸ θέλημα. ὅπως εὕροιμι, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης τῶν ἐν βίῳ, πεπραγμένων μοι τὴν λύσιν ὁ προσδραμὼν ἐν τῇ σκέπῃ σου.

Δόξα. ἦχος δ'.

Τὸν νοερὸν ἀδάμαντα τῆς καρτερίας ἀδελφοὶ πνευματικῶς εὐφημήσωμεν, γεώργιον τὸν ἀοίδιμον μάρτυρα. ὃν ὑπὲρ χῡ πυρούμενον, ἐχάλκευσαν κίνδυνοι. καὶ ἐστόμωσαν

βάσανοι

βάσανοι καὶ ποικίλαι κολάσεις ἀνάλωσαν. σῶμα τὸ φύσει φθειρόμενον. ἐνίκα γὰρ ὁ πόθος τὴν φύσιν. διὰ θανάτου πείθων τὸν ἐραστὴν, διαβῆναι πρὸς τὸν ποθούμενον. χν̃ τὸν θν̃, καὶ σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν θ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Ζόφος φοβερώτατος, ὁ τοῦ θανάτου θεόνυμφε, τὴν ψυχὴν κατατρύχει μου, τὸ δὲ λογοθέσιον, ἐξιστᾶν καὶ τρέμειν, ἀεὶ τῶν δαιμόνων, παρασκευάζει ἀγαθή, ἐξ ὧν με ῥῦσαι τῇ δυναστείᾳ σου. παρθένε ἀπειρόγαμε. καὶ πρὸς λιμένα σεῖον, καὶ πρὸς φῶς τὸ ἀνέσπερον, τῶν ἁγίων κατάταξον.

Σταυροθ'. Ὅμοιον.

Νεκρούμενον βλέπουσα, χν̃ ἡ πάναγνος δέσποινα. καὶ νεκροῦντα τὸν δόλιον, ἠλάλαζε κράζουσα, πικρῶς τὸ ἐκ σπλάγχνων, αὐτῆς προελθόντι. καὶ τὸ μακρόθυμον αὐτοῦ, ἀποθαυμάζουσα καὶ ἐπλήττετο. τέκνον μου ποθεινότατον. μὴ ἐπιλάθῃ τῆς δούλης σου. μὴ βραδύνῃς φιλάνθρωπε, τὸ ἐμὸν καταθύμιον.

Εἰς τὸν στ. ἀπὸ τῆς ὀκτωήχου.

Δόξα. ἦχος β'.

Ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας ἅγιοι στεῤῥῶς ἀγωνισάμενοι, τὰ θράση τῶν τυράννων κατῃσχύνατε. τῶν εἰδώλων τὸ ὕψος εἰς χάος ἐβυθίσατε. ἀκεψιμᾶ, ἀειθαλᾶ καὶ ἰωσήφ. καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς στεφανηφόροι χορεύοντες πρεσβεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. θ'.

Χαῖρε μαρία θκε̃, ὁ ναὸς ὁ ἀκατάλυτος. μᾶλλον δὲ ὁ ἅγιος, καθὼς βοᾷ ὁ προφήτης. ἅγιος ὁ ναός σου θαυμαστὸς ἐν δικαιοσύνῃ.

Σταυροθ'. ὅμοιον.

Ἡ παρθένος καὶ μήτηρ σου χε̃, ἐπὶ ξύλου ὁρῶσά σε νεκρὸν ἡπλωμένον κλαίουσα πικρῶς, υἱέ μου ἔλεγε. τί τὸ φοβερὸν τοῦτο μυστήριον. ὁ πᾶσι δωρούμενος ζωὴν τὴν αἰώνιον ἑκουσίως ἐν σταυρῷ πῶς θνήσκεις θάνατον ἐπονείδιστον.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, δ'. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν, ἰωαννικίου τοῦ μεγάλου. καὶ τῶν ἁγίων ἱερομαρτύρων, νικάνδρου ἐπισκόπου μύρων. καὶ ἑρμαίου πρεσβυτέρου. στ. προσόμοια τοῦ ὁσίου. ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Ἐγκρατείας τοῖς βέλεσι, τὸν ἐχθρὸν ἐτραυμάτισας. καὶ τὰς τούτου φάλαγγας ἐξεπόρθησας. διὸ τῆς νίκης ἀπέλαβες, βραβεῖα μακάριε, παρ' αὐτοῦ τοῦ κραταιῶς, σε χειρὸς ἐνισχύσαντος. ὃν ἱκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων, λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Θεωρίας τῆς κρείττονος, ἐπιβὰς παμμακάριστε, τὰ γεώδη ἅπαντα καὶ ἐπίκηρα. καὶ πρὶν ὢν ἐν τῷ σώματι, παρεῖδες καὶ ἄϋλον, πολιτείαν ἐπὶ γῆς, ἐπεσπάσω ἀοίδιμε. θείῳ πνι̃, ὁδηγούμενος πάτερ. μοναζόντων ὁδηγὸς καινὸν καὶ τύπος, γέγονας πίστεως ὀρθόδοξος.

Τῶν χαρίτων τοῦ πνς̃, ταῖς ἐνθέοις ἐλλάμψεσι φαιδρυνθεὶς θεόφρον ἰωαννίκιε. φωστὴρ ἐδείχθης τοῖς πέρασιν. ὀδύνας κακώσεων, καὶ τὸ σκότος τῶν παθῶν, ἀπελαύνων πρεσβείαις σου καὶ ῥυόμενος, νοσημάτων παντοίων καὶ κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν πανάοιδιμον μνήμην σου.

Ἕτερα στιχηρὰ, τῶν ἁγίων. ἦχος β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Κλῆσιν, τὴν φερώνυμον πλουτῶν, ἐκ τῆς τοῦ θεοῦ προμηθείας, ταύτην τοῖς πράγμασι, μάκαρ ἐπεσφράγισας, καὶ ἐβεβαίωσας. πολεμίων γὰρ σύστημα. καὶ ξίφος τυράννων, ἐν τῇ καρτερίᾳ σου κατεπολέμησας. ὅθεν, νικητήρια φέρων, πίστει ἀνεκραύγαζες δόξα, τῷ ἀμάχῳ κράτει σου φιλάνθρωπε.

Μύρα, εὐωδέστατα ἡμῖν, τὰ τῶν ἰαμάτων ἐκβλύζεις, σήμερον νίκανδρε, ἐν τῇ θείᾳ μνήμη-

μνήμην σου, καὶ ἀπελαύνεις σοφέ, ἀηδίαν τῶν θλίψεων. καὶ πάθη σωμάτων. καὶ πλουσίας χάριτας, πληροῖς τὸν σύλλογον. πάντων, τῶν χριστῷ ἐκβοώντων. σὺ εἶ τὸ ἀκένωτον μύρον. τὸ εὐωδιάζον σου τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ἔχων, παρρησίαν πρὸς χριστόν, τὸν ἐνδοξαζόμενον μόνον, ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ. τοῦτον καθικέτευε ὅσιε νίκανδρε ὑπὲρ πάντων τῶν πόθῳ σου, τελούντων τὴν μνήμην, καὶ εὐφημούντων σου, τὰ κατορθώματα. ὅπως τῶν ἀφράστων ἐκείνων θείων ἀγαθῶν καὶ τῆς δόξης. κοινωνοὶ γενώμεθα πρεσβείαις σου.

Δόξα. ἦχος, β'.

Ἀνδρειοφρόνως τελέσας, τὸ ἀσκητικὸν στάδιον. τὸν δίαυλον τῶν ἀρετῶν, διῆλθες προθύμως. τοὺς τῶν παθῶν θῆρας ἐνεκρώσας. τὸ κατ' εἰκόνα, ἀλώβητον διέσωσας. τῆς δὲ ταμίας γενόμενος, τὰ πόρρω ὡς ἐνεστῶτα προειδὼς καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, θεοφόρε πάτερ ἡμῶν ἰωαννίκιε. καὶ τῷ θρόνῳ τῷ θείῳ παρεστάναι. καὶ πρεσβεύεις ἀπαύστως, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, θεοτοκίον. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Ἄλλην, κραταιὰν καταφυγήν. καὶ ἰσχύος πύργον, καὶ τεῖχος, ἀκαταμάχητον. οὐ κεκτήμεθα, εἰ μὴ σὲ πάναγνε. καὶ πρὸς σὲ καταφεύγομεν. καὶ σοὶ ἐκβοῶμεν, δέσποινα βοήθησον, μὴ ἀπολλύμεθα. δεῖξον, εἰς ἡμᾶς τὴν σὴν χάριν, καὶ τῆς δυναστείας τὸν πλοῦτον, καὶ τῆς εὐσπλαγχνίας σου τὸ μέγεθος.

σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Πόνους, ὑπομείνασα πολλούς, ἐν τῇ τοῦ υἱοῦ καὶ θεοῦ σου, σταυρώσει ἄχραντε. ἔστενες δακρύουσα, καὶ ἀλαλάζουσα. οἴμοι τέκνον γλυκύτατον, ἀδίκως πῶς θνήσκεις. θέλων ἐκλυτρώσασθαι, τοὺς ἐξ ἀδὰμ γηγενεῖς. ὅθεν, παναγία παρθένε, σὲ παρακαλοῦμεν ἐν πίστει. ἵλεων ἡμῖν τοῦτον ἀπέργασαι.

Εἰς τὸν στίχον, στιχηρά, τῆς ὀκτωήχου.

Δόξα, ἦχος, πλ. β'.

Τῷ τοῦ χριστοῦ ἔρωτι, τρωθεὶς τὴν διάνοιαν, εἰς ὄρος ὑψηλόν, ἀνῆλθες ἰωαννίκιε, καὶ ἔλαβες ποικίλα χαρίσματα. ἰατρεύειν τὰς νόσους. τῶν ἀνυμνούντων σου πόθῳ, τὴν θείαν κοίμησιν.

Καὶ νῦν. θεοτοκίον. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Νοὸς καθαρότητι, ὁ ἡσαΐας παρθένε, πόρρωθεν προέφησε, ποιητὴν τῆς κτίσεως τεξομένην σε. ὢ σεμνὴ πάναγνε, σὺ γὰρ ὤφθης μόνη, ἐξ αἰῶνος παναμώμητος, διό σου δέομαι τὴν μεμολυσμένην καρδίαν μου. καθάρισον, καὶ λάμψεως θείας κοινωνόν με ἀνάδειξον, κόρη τοῦ υἱοῦ σου. καὶ στάσεως αὐτοῦ τῆς δεξιᾶς, ὅταν καθίσῃ ὡς γέγραπται, κρῖναι κόσμον ἅπαντα.

σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Κρίσιν ἣν κριταί, θανατηφόρον κριθῆναι, σὲ υἱὲ κατέκριναν. ὡς κριτὴν σε στήσαντες ἐπὶ βήματος. τὸν νεκροὺς κρίνοντα, καὶ τοὺς ζῶντας σῶτερ. καὶ πιλάτῳ παρεστῶσι σε. καὶ κατακρίνουσι, πρὸ τῆς δίκης φεῦ οἱ παράνομοι. καὶ βλέπουσα τιτρώσκομαι, καὶ συγκατακρίνομαι κύριε. ὅθεν καὶ προκρίνω, θανεῖν ὑπὲρ τὸ ζῆν ἐν στεναγμοῖς. ἡ θεοτόκος ἐκραύγαζε, μόνε πολυέλεε.

Ἀπολυτίκιον. ἦχος, πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς.

Εἰς τὸν ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν. κανὼν τῆς ὀκτωήχου εἷς. καὶ τῶν ἁγίων δύο. ὁ κανὼν τοῦ ὁσίου. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τοῦ προδρόμου σε τὸν μιμητὴν αἰνέσω.

Ἰωσήφ. ᾠδὴ α. ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Τῷ φέγγει τῆς χάριτος καταυγαζόμενος ὅσιε. τοὺς πίστει τὴν μνήμην σου, πανηγυρίζοντας, φωταγώγησον. καὶ σκότους ἁμαρτίας, πρεσβείαις σου λύτρωσαι, ἰωαννίκιε.

Ὁδὸν τὴν εἰσάγουσαν, ἀνεπιστρόφως διώδευσας, πρὸς πόλιν οὐράνιον ἰωαννίκιε. τὸ γὰρ ἅγιον, ὡδήγησέ σε πνεῦμα. ἐπαναπαυσάμενον, ἐν τῇ καρδίᾳ σου.

Ὑψοῦσαν ταπείνωσιν, ἰωαννίκιε ἔσχηκας. διό σου δεόμεθα οἴκτειρον ὅσιε. τὴν ταπείνωσιν, ἡμῶν καὶ τὰς ὀδύνας. πάσας ἐπικούφισον, τῶν καρδιῶν ἡμῶν.

θεοτοκίον.

Πρεσου-

Πασόντων ἀνάκλησις. καὶ ἱσταμένων βεβαίωσις, ὑπάρχεις πανάμωμε, ὅθεν σου δέομαι. συμπαθοῦσα ἐμοῦ, τῷ νῦν τῇ ἁμαρτίᾳ, ἀνόρθωσον δέσποινα. ὅπως δοξάζω σε.

Ἕτερος κανὼν τῶν ἁγίων ᾠδὴ α΄ ἦχος

Ὁ αὐτός. Χοροὶ ἰσλ.

Σεπτῶν ἀθλητῶν σεπτὴν ἑορτήν, ἱερομαρτύρων ἱερὰν μνήμην σήμερον ἱεραῖς μελῳδίαις νῦν ἡ τοῦ χριστοῦ ἱερωτάτη ἐκκλησία. ἱεροπρεπῶς ἐκτελοῦσα. ᾄσμασι κατατέρπεσαι, τούτους γεραίρουσα.

Σεπτῷ κεχρισμένος χρίσματι, τῆς ἱερωσύνης πιστῶς ἱεραρχίαν νίκανδρε. πιστότερον τοῦτο ταῖς ἐκ τῶν αἱμάτων σου βαφαῖς ἐναπειργάσω. ἐν ἀγαλλιάσει κραυγάζων. ᾄσωμεν τῷ θεῷ ἡμῶν ὅτι δεδόξασαι.

Ὁδὸν μαρτυρίας τρέχοντες τέρψιν ἀληθῆ, ἐν αὐτῇ σαφῶς ἐνδεικνύμενοι. ἐπλουτήσατε χάριν θαυμασίων καὶ δωρεῶν ἐπουρανίων, μάρτυρες συμφώνως βοῶντες, ᾄσωμεν τῷ θεῷ ἡμῶν ὅτι δεδόξασαι. θ΄.

Ὁ ἀπερίγραπτος κόλποις πρὸς κόλποις τῆς μητρὸς σαρκικῶς χριστὸς περιγράφεται. μετὰ γέννησιν ταύτην, ἀληθῆ παρθένον ὑπὲρ νοῦν διαφυλάξας. ᾧ μεγαλοφώνως βοῶμεν. ᾄσωμεν τῷ θεῷ ἡμῶν ὅτι δεδόξασαι.

ᾠδὴ γ΄. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους θεοτόκε

Ῥεόντων τὰ μένοντα ἠλλάξω. ἐμφρόνως τὸν σὸν ἀναλαβὼν, σταυρὸν ἰωαννίκιε. καὶ ἐν ἀβάτοις ὄρεσιν, ὡς ἥλιος ὁ μέγιστος, ὑπὸ χωρῶν διετέλεσας.

Ὁδόν σοι τὴν λίαν ποθουμένην, πρὸς ὃν ὑπέδειξε δυάς. ἣν εὗρες χρόνοις πλείοσιν, ἐγκεκρυμμένην ὄρεσι. προφητικῷ χαρίσματι, λελαμπρυσμένος μακάριε.

Λουόμενοι πάθεσι ποικίλοις. ἐν πίστει προστρέχομεν τῇ σῇ, σκέπῃ ἰωαννίκιε. ἁγίαις μεσιτείαις σου, πάντας ἡμᾶς ἐπίσκεψαι, ἐκδυσωπῶν τὸν φιλάνθρωπον. θ΄

Ῥανίσιν ἐλέους σου παρθένε, σοῦ ἄνθρακας σβέσον τῶν ἡμῶν, ἁμαρτημάτων πάναγνε. καὶ ἐσβεσμένον ἄναψον, τὸν λύχνον τῆς καρδίας μου χρυσῆ λυχνία πανάμωμε.

Ἄλλος. Ὁ πείρα ἔτεκεν.

Τὰ τῶν λόγων δίκτυα, προσεφάπλωσας σὺ ἐν πλάνῃ, θαυματουργῶν ἐζώγρεις ὀψώνιον πολυτελὲς, τῷ ἐκ παρθένου, νίκανδρε ἐκλάμψαντι. τούτους προσαγόμενος.

Κλῆμα εὐφορώτατον, τῆς που φυτείας ἐγένου, τῆς τοῦ κρητῶν φωστῆρος, βότρυας φέρων λογικούς. γλεῦκος ἡμῖν πηγάζον θεῖον, νίκανδρε μακάριε.

Σὺν τῷ ἑρμαίῳ τῷ θείῳ, κεχερσωμένας καρδίας, τῷ τοῦ σταυροῦ ἀρότρῳ, κατενεώσατε σοφοί. καὶ καρποφόρους, νίκανδρε ἐδείξατε, ὅθεν μακαρίζεσθε. θ΄.

Νοῦς οὐδὲ ὁ ὕψιος, τὴν ὑπὲρ νοῦν σου λοχείαν, διερμηνεῦσαι κόρη. νοῦ γὰρ τοῦ πρώτου ἐν γαστρὶ, λόγον ἁγνὴ σωματωθέντα ἔλαβες τὸν τὰ πάντα λόγῳ συστησάμενον. Ὁ εἱρμός.

Ὁ πείρα ἔτεκεν, ἡ ἐξ ἐθνῶν ἐκκλησία. καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις, ἠσθένησε συναγωγή. τῷ θαυμαστῷ θεῷ βοήσωμεν ἅγιος εἶ κύριε.

Κάθισμα ἦχος πλ. δ΄. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Τῶν παθῶν τῆς ἀχλύος ἐκκαθαρθεὶς, τῶν χριστοῦ προσαιμάτων ὡς ἀληθῶς, τὸ φῶς εἰσδεξάμενος, ἐν ἀσκήσει διέλαμψας. καὶ νεκρωθεὶς τῷ σώματι, τῷ πνεύματι ἔζησας. τοῦ ἐχθροῦ τὰς παγίδας, πατήσας μακάριε. ὅθεν καὶ τῶν ἄνω, ἀσωμάτων ἀγγέλων. συμμέτοχος γέγονας, τῇ τοῦ πνεύματος χάριτι, ἰωαννίκιε ὅσιε. πρέσβευε χριστῷ τῷ θεῷ.

Ἕτερον. ἦχος γ΄. Τὴν ὡραιότητα.

Κόσμου τερπνότητα, προθύμως ἔλιπες. καὶ τῷ δεσπότῃ σου κατηκολούθησας. ἔρωτι θείῳ τὴν ψυχὴν, τρωθεὶς ἰωαννίκιε. ὅθεν καὶ τὴν κάμινον, τῶν παθῶν ἐναπέσβεσας. δρόσῳ τῇ τοῦ πνεύματος, τοῦ ἁγίου πανόλβιε. διὸ σὺν ἀγγέλοις χορεύεις νῦν. τούτων τὸν βίον μιμησάμενος. Δόξα τῶν ἁγίων. Ὅμοιον.

Νίκης ἐπώνυμος, μάρτυς γενόμενος. ἀνδρείως ἐνίκησας, ἄθεον σύστασιν. καὶ τὰ σεβάσματα

ματα

ματα αὐτὴν, νίκας ὕβρεις ἠφάνισας ἔχων συναθλοῦντάς σοι, τὸν Ἑρμαῖον τὸν ἔνδοξον. πᾶσάν τε ὑπενέγκας, σὺν αὐτῷ μάκαρ βάσανον. καὶ νῦν ταῖς ἀθανάτους κληρωθῆτε λήξεις, πρεσβεύοντες σωθῆναι ἡμᾶς.

Καὶ νῦν, θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἅπας ὁ βίος μου, ἐν ῥαθυμίᾳ πολλῇ. διῆλθε πανάχραντε. καὶ νῦν προσήγγισα, τῷ τῆς ἐξόδου μου καιρῷ, καὶ δέδοικα τοὺς ἐχθρούς μου. μὴ διασπαράξωσι, τὴν ψυχήν μου θεόνυμφε. καὶ τῆς ἀπωλείας με, τῷ βυθῷ παραπέμψωσιν. ἀλλ᾽ οἰκτείρησον τὸν δοῦλόν σου κόρη, καὶ ῥῦσαί με τῆς τούτων κατακρίσεως.

ἢ σταυροθ.. Ὅμοιον.

Τὸν ἐπονείδιστον, οἰκτίστατον θάνατον. διὰ σταυρώσεως ἑκὼν ὑπέμεινας. ὃν ἡ τεκοῦσά σε Χριστὲ ὁρῶσα ἐπιτρώσκετο. σπλάγχνα κοπτομένη γάρ, μητρικῶς ἐπωδύρετο. ἧς ταῖς παρακλήσεσι, διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου. οἰκτείρησον καὶ σῶσον τὸν κόσμον. ὁ αἴρων τὴν τούτου ἁμαρτίαν.

ᾠδὴ δ΄. Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν.

Ὄρη ὑψηλότατα καταλαβών, κορυφὰς δαιμόνων ὑψουμένους, ἐν ταπεινώσει, ἐταπείνωσας σοφέ. καὶ κατ᾽ αὐτὴν ἠρείσθησας, κλέος μοναστῶν καὶ ἑδραίωμα.

Μάχαιραν ὡς δίστομον τὸν τοῦ Χριστοῦ. φόβον ὁπλισάμενος δράκοντα, τὸν ἀποστάτην, καταβάλλεις νοητῶς. καὶ αἰσθητῶς μάκαρ. νίκαις ἱεραῖς κλεϊζόμενος.

Ὅλος θείῳ πυρὶ πυρακτωθεὶς. ὑπὲρ παγετὸν ἐκαρτέρησας. ἔτεσι πλείστοις, ταῖς ἐρήμοις προσχωρῶν. καὶ ἐκζητῶν τὸν Κύριον, χάριτι θείᾳ συνθάλποντα.

Ὑπὸ ψυχικῶν ἡμᾶς ἀσθενειῶν, περιδονουμένους καὶ πίστει προσκαλουμένους, νῦν ἐπισκέψαι ταῖς σαῖς πρὸς τὸν θεὸν δεήσεσιν. ὅπως ἀεὶ εὐσεβῶς σε γεραίρωμεν. θ.

Σὲ τὸ ἱλαστήριον πάντων βροτῶν. πίστει ἱκετεύω καὶ δέομαι. ἀλογημένην ἵλεόν μοι τὸν κριτὴν. τὸν σὸν υἱὸν ἀπέργασαι. ὅπως κατὰ χρέος δοξάζω σε.

Ἄλλος. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ἅρμα ὤφθητε τοῦ λόγου, νοητῶς τοῦτον φέροντες. ὅθεν προσδεθέντες, ἵπποις ἀπηνῶς τε συρόμενοι. οὐκ ἐξηρνήσασθε τοῦτον. οὐχ ἡττήθητε. πρὸς οὐράνιον νύσσαν σαφῶς ἐπειγόμενοι.

Ταῖς φρουραῖς προσομιλοῦντες καὶ δεσμοῖς περικείμενοι. τῶν δεσμῶν τῆς πλάνης, πόλιν καὶ λαὸν διεσώσατε. καὶ τῷ δεσμῷ τῆς ἀγάπης, συνεδήσατε. τοῦ δεθέντος σαρκὶ δι᾽ ἡμᾶς ἀγαθότητι.

Σὺν ἀγγέλοις τὸν δεσπότην, κεκλεισμένοι ἐδόξαζον. ὁμοῦ ἅμα ἄρτῳ, οἱ πανευκλεεῖς ἐκτρεφόμενοι. ὅθεν σαρκὸς ἀλγηδόνας, οὐκ ἐφρόντισαν. δυνατώτεροι, τῶν αἰκισμῶν χρηματίσαντες. θ.

Ἐπὶ θρόνου ἐπηρμένου. φοβερῶς ὁ καθήμενος μητρικαῖς ἀγκάλαις, βρέφος χρηματίσας καθέζεται. τὴν συμπλασθεῖσαν εἰκόνα, ἀνορθούμενος. καὶ τὴν θέωσιν, τοῖς ἐξ Ἀδὰμ χαριζόμενος.

ᾠδὴ ε΄. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ἐβάδισας ὅσιε, στενὴν καὶ τεθλιμμένην ὁδόν. θείαις ἀναβάσεσι καρδίας. καὶ θεωρίαις ἐμπλατυνόμενος. καὶ θέσει θεούμενος σαφῶς. πόλιν τὴν οὐράνιον, νῦν οἰκεῖς ἀγαλλόμενος.

Τὸ ὄμμα καθάραντι, τῆς διανοίας ὅσιε χάρις σοι ἐδόθη προφητείας. ὡς ἐνεστῶτα λέγειν τὰ μέλλοντα. βλέπειν σε τὰ πόρρω ὡς ἐγγύς. ὦ Ἰωαννίκιε, τῇ τοῦ πνεύματος χάριτι.

Ὀδύνης με λύτρωσαι, ἁμαρτιῶν καὶ θλίψεων. παῦσον τῆς καρδίας μου τὸν πόνον καὶ τῶν πταισμάτων τὴν λύσιν βράβευσον. τὸν ἀγαθὸν δεσπότην καὶ θεὸν ἔχων ὑπακούοντα, τῶν σε πιστῶν σου δεήσεων. θ.

Νόσους μου θεράπευσον, ταῖς ἐκτροπαῖς πανάμωμε. ἴασαι τὰ πάθη τῆς ψυχῆς μου. τὸ ῥαθυμίας σκότος ἀπέλασον. ὅπως ἀεὶ αἰνέσει σε ὑμνῶ, τὴν ἀειμακάριστον θεοτόκε πανύ-

μνητε.

Ἄλλος. Τὸν φωτισμὸν σου κε.

Εἰς φωτισμὸν τῆς πίστεως, ὡδήγησας λαοὺς
λιπόντας σκότος εἰδωλομανίας. τέκνα δὲ
φωτὸς γεγενημένους, μεσιτείᾳ σου νίκανδρε.

Φωστικαῖς τοῦ πνς, αὐγάζοντες αὐγαῖς. βα
σάνων σκότος διήλθον ἀβλαβῶς. λύοντες
ἀχλὺν τῆς ἀθείας. οἱ φωστῆρες οἱ ἔνδοξοι.

Παύλου ναμάτων ἔμπλεως, ὁ πιστὸς γεγο-
νὼς. σὲ καταρδεύει δεικνύων ποταμὸν.
ῥεῖθρα θολερὰ τῆς ἀθείας, κατακλύ-
νοντα νίκανδρε. θ.

Ἡ τὸν ἀμνὸν καὶ κν, κυήσασα σαρκί. παρθέ-
νε μόνη, ἀμόλυντε σεμνή. θεία κιβωτὲ,
σεπτὴ λυχνία. τὴν ψυχήν μου καταύγα
σον. ᾠδ. ϛ. Τὴν θείαν ταύτην.

Μαραίνας πάθη τοῦ σώματος, ὡς δένδρον
κατωραῖσθης ὑψίκομον. καρποὺς τὰ θαύ-
ματα. καὶ τὰ σεπτὰ κατορθώματα, ἱε-
ρωτάτων φέρων ἰωαννίκιε.

Ἰάσατό σε ὁ κς, ὁράσει αὐτάθιου τοῦ μάρ
τυρος. ἰὸν ὀλέθριον, καταπίοντα πανόλβιε.
διὰ χειρὸς ἀδίκου καὶ κινδυνεύοντα.

Μυρίοις πόνοις ὡμίλησας. τὸ σῶμα ἀσθε-
νῶς διακείμενον, ἰωαννίκιε. ὅθεν ἐν πί-
στει κραυγάζω σοι. τὰς ἀλγηδόνας παῦ
σον τῶν νοσημάτων μου. θ.

Ἡ μόνη πάντων βοήθεια, βοήθησον ἡμῖν κιν
δυνεύουσι καὶ χεῖρα ὄρεξον. καὶ πρὸς λιμέ
νας ἐμβίβασον, τοὺς σὲ λίαν κόρη θεοχαρίτω
τε. Ἄλλος. Ἔβησε προτυπῶν.

Ἡλούμενοι, ταῖς περόναις τὸ σῶμα οἱ μάρ-
τυρες. παθημάτων, μιμηταὶ τοῦ σοῦ ἐ-
δείκνυντο. τοῦ προσηλωθέντος, ἐν σταυρῷ καὶ
φθορᾶς κόσμον σώσαντος.

Τὸ πέλαγος, τῶν βασάνων διήλθετε μάρ-
τυρες κυβερνήσει, τοῦ ἁγίου πανεύφη-
μοι πνς. καὶ πρὸς θεῖον ὅρμον, κατηντή-
σατε δόξης πληρούμενοι.

Ἐνίκησας, φερωνύμως ἀνδρῶν πᾶσαν
ἐπίστασιν. μιαιφόνων, ἱεράρχα ἀοίδιμε
νίκανδρε. καὶ στεφάνους δόξης, ἐκομίσω

θεῷ παριστάμενος.

Ἠφάνισας, τῆς προμήτορος κόρη τὸ ὄνειδος.
εὐλογίαις, τὸν ἡμᾶς στεφανοῦντα κυή-
σασα. καὶ τὴν λύπην ταύτης, εἰς χα-
ρὰν ἀγαθὴ μετενήνοχας.

Κοντάκιον ἦχος, πλ. δ. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ἀστὴρ ἐφάνης παμφαὴς ἐπὶ γῆς λάμπων
ἐν κόσμῳ. καὶ σὺ ἐν ζόφῳ τῶν παθῶν
περιαυγάζων. ἰατρὸς δὲ ἀρρωγότατος
τῶν νοσούντων. ἀλλ᾽ ὡς χάριν εἰληφὼς
τὴν τῶν ἰάσεων. τῆς αἰτοῦσί σε παράσχου
πᾶσαν ἴασιν. ἵνα κράζωμεν. χαίροις πάτερ
ἰωαννίκιε. Ὁ οἶκος.

Ἤστραψεν ἐν τῷ κόσμῳ, ὁ θεόληπτος βίος
τῶν σῶν κατορθωμάτων παμμάκαρ. καὶ
ἀπήλασε πᾶσαν ἀχλὺν, ψυχικῶν πα
θημάτων. καὶ φῶς ἄϋλον, κατηύγασε
τοῖς πίστει σοι καὶ πόθῳ ἐκβοῶσι ταῦτα.

Χαίροις τερπνὸν μοναζόντων κλέος,
Χαίροις φωστὴρ διαυγὴς τοῦ κόσμου.
Χαίροις τῶν νοσούντων ταχεῖα παράκλησις,
Χαίροις εὐρωστούντων ἀκλόνητον ἔρεισμα.
Χαίροις ὅτι τὴν ἐπίγειον, ἀπέβαλες ῥᾳθυμίαν,
Χαίροις ὅτι τὰ οὐράνια ἀντηλλάξω τοῖς
φθαρτοῖς.
Χαίροις τῶν θείων ὄντως ἀρετῶν ὁ ταμίας.
Χαίροις τῶν ἀπορρήτων αὐτουργὸς,
θαυμασίων.
Χαίροις παθῶν παντοίων καθαίρεσις.
Χαίροις ἡμῶν πρὸς αὐτὸν θερμότατος.
Χαίροις πασῶν ἑτοιμότατος ῥύστης,
Χαίροις παντὸς καταφύγιον κόσμου.
Χαίροις πάτερ ἰωαννίκιε.

Τ Τῷ αὐτῷ μηνὶ, δ. μνήμη τοῦ ὁσίου πρς ἡμῶν.
ἰωαννικίου τοῦ μεγάλου τοῦ ἐν τῷ ὀλύμπῳ.

Τὸν ἰωαννίκιον ἐκ γῆς λαμβάνει,
Αὐτῷ λόγῳ γῆν τοῦ θεοῦ πήξας λόγος.
Σ Ἤμασι ἐν γ ἑλε τετάρτῃ ἰωαννίκιε χρυσὸν σάν.
Ο Οὗτος ὁ μακάριος γεννᾶται, τῷ εἰκοστῷ τε
Ε ταρτῷ ἔτει τῆς τοῦ κοπρωνύμου λέοντος
τυραννίδος. χώρας μὲν φὺς τῶν βιθυνῶν.

πρὸς δὲ μυελείκη καὶ μερὸς ἀναστὰς ἀστοῦ. Οὗτος εἰς μέτρον ἡλικίας πεφθακὼς, τῷ στρατιωτικῷ ἔτει τῆς αὐτοῦ ἡλικίας, κατὰ Βουλγάρων ἐκστρατεύσας σὺν τῷ βασιλεῖ, καὶ μεγάλως ἀνδραγαθήσας, καὶ πολλοὺς τῶν Βουλγάρων κατακόψας, καὶ τοὺς ὁμοφύλους περισώσας ἐπ' ὄψεσι τοῦ βασιλέως. Καὶ ἀποταξάμενος τὴν μελετωμένην παρὰ τοῦ βασιλέως τιμήν τε καὶ δόξαν, καταλαμβάνει τὸ ὄρος, ἐν ᾧ θείας φωνῆς αὐτήκοος γεγονὼς, τὰ τῶν ὀρέων ὑψηλότερα φθάνει. Ἐν οἷς δύο περιτυχὼν μοναχοῖς, οὐχ ὁραθεῖσι παρά τινος πώποτε, τριχίνας τε περιβεβλημένοις, καὶ βοτάνας ἀγρίας τρεφομένους. Περὶ πάντων ὧν εἶχε κατὰ σκοπὸν ἤκουσε. Καὶ περιβόλαιον ἐξ αὐτῶν ἔλαβεν εὐχῆς χάριν. Ἐκεῖθεν τε ἀπολυθεὶς, τὸ τοῦ τριχάλικος ὄρος καταλαμβάνει. Εἶτα, τὴν τῶν Αὐγάρων μονήν. Εἶτα τῆς Κουνδουρίας τὰ ὄρη. Καὶ μαθὼν τριάκοντα ψαλμοὺς, ἔψαλλε μετά τινος προσευχῆς ὑπ' αὐτοῦ συντεθειμένης. Ἡ ἐλπίς μου ὁ Θεὸς, καταφυγή μου ὁ Χριστὸς, σκέπη μου τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον. Οὕτως ὁ μακάριος πολλοὺς τόπους διαμείψας, καὶ μέγιστα ἐργασάμενος θαύματα, καὶ περὶ τῶν μελλόντων προφητεύων, καὶ πρὸς τὴν Ἀντιδίου μονὴν ἐλθὼν, καὶ πλήρης ἡμερῶν γενόμενος, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ, ἐτῶν ὑπάρχων ἐνενήκοντα πρὸς τοῖς τέσσαρσιν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων ἱερομαρτύρων, Νικάνδρου ἐπισκόπου Μύρων καὶ Ἑρμαίου πρεσβυτέρου, χειροτονηθέντων παρὰ τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Τίτου.

Χῦ ποθοῦντας ζῶντα μάρτυρας δύο.
Καὶ ζῶντας ἐνθάπτουσι πικρῶς τῷ τάφῳ.

Οὗτοι οἱ ἅγιοι πολλοὺς τῶν εἰδώλων ἀποσπῶντες, καὶ τῷ Χριστῷ προσάγοντες, τῷ τῆς πόλεως ὡς κόμητι Λιβανίῳ διεβλήθησαν. Ὁ δὲ τοῖς ἀμιλλητηρίοις αὐτοῦ προσθήσας ἵπποις τούτους, ἐλαύνων ἐτιμωρεῖ. Ἑλκυσθέντες οὖν οἱ ἅγιοι ἐπὶ πολὺ, αἱ σάρκες αὐτῶν κατεκόπησαν, ὡς πᾶσαν τὴν γῆν φοινιχθῆναι τῷ τούτων αἵματι. Εἶτα πάλιν ἐκέλευσεν ἀναρτηθέντας σπαθίζεσθαι, καὶ εἰς κάμινον πυρὸς ἀπορριφῆναι· καὶ θείᾳ ῥοπῇ ἀβλαβεῖς διαμείναντες ἐκέλευσεν ὁ μάταιος κατὰ τῶν καρδιῶν αὐτῶν καὶ τῆς κεφαλῆς, καὶ τῶν σπλάγχνων, ἥλους ἐμπαγῆναι, καὶ ἔτι πνέοντας ἐν τύμβῳ ἀσφαλισθῆναι. Καὶ οὕτω κατακλεισθέντες, τῇ σκληρᾷ καὶ ἀνυποίστῳ βίᾳ, τῷ Θεῷ παρέδωκαν τὰς ἁγίας αὐτῶν ψυχάς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Πορφυρίου.

Ὁ πορφύρειος εὔστολος ἐξ ὕψους.
Λαμπρὰν στολισθεὶς πορφύραν τῶν αἱμάτων.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Αὐρηλιανοῦ, ἐκ τῆς Ἐφεσίων πόλεως ὁρμώμενος. Καὶ ἐκ μικρᾶς ἡλικίας, μίμοις καὶ θεατρικοῖς ἐκτραφείς. Ὃς διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν τῷ κόμητι Ἀλεξάνδρῳ προσαρεστὰς ἔχαιρε. Τὰ τῶν Χριστιανῶν δέ ποτε ὑποκριθεὶς, ὑφ' ἑτέρου μιμουμένου τὸν ἐπίσκοπον, μᾶλλον δὲ ψευδομένου, βαπτίζεται, καταπαιζόντων δῆθεν καὶ χλευαζόντων τὰ ἡμέτερα. Οὗ γενόμενος καὶ στολὴν λευκὴν ὑποδὺς, αὐτὸς μὲν τέλειον Χριστιανισμὸν ὑπεδέξατο. Ἄγγελοι δὲ ὤφθησαν προηγούμενοι αὐτοῦ λαμπάδας κατέχοντες, οἳ καὶ κατὰ ἀνατολὰς προσεύχεσθαι τοῦτον ἐδίδαξαν. Καὶ τῷ μετώπῳ καὶ παντὶ τῷ σώματι τὸν σταυρὸν διαγράφειν. Ὅθεν καὶ πολλοὶ προσῆλθον τῇ τοῦ Χριστοῦ πίστει, οἳ καὶ διὰ νεφέλης ἐβαπτίσθησαν, καὶ ἐν τῇ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ προσῆλθον. Εἶτα τοῦ κόμητος τὸν ἅγιον προσκαλεσαμένου, φαντασίαν ἔλεγεν εἶναι τὰ εἰς αὐτὸν γεγονότα, ἐκείνης γοητείας καὶ οὐκ ἀληθείας. Διενεχθέντων οὖν πρὸς ἀλλήλους, ἔδοξε παραχρῆναι τοὺς ἱερεῖς τῶν εἰδώλων, καὶ αὐτοὺς τοιοῦτόν τι τερατουργῆσαι. Τῶν δὲ προσαγαγόντων ταῦρον, ἐφ' ᾧ θανατῶσαι τοῦτον καὶ πάλιν ζωῶσαι. Καὶ διὰ μέ-

τῆς ἐπῳδῆς θανατωσάντων, ἐγεῖραι δὲ μὴ δυνηθέντων, ὁ ἅγιος διὰ προσευχῆς αὐτοὺς ἀνεζώωσε. καὶ μόνῃ προστάξει, τὰ τῶν εἰδώλων ξόανα εἰς γῆν κατήνεγκεν. ὅθεν παρὰ τοῦ κόμητος, τὴν διὰ ξίφους δέχεται τελευτήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ διήγησις εἰς τὸν θρῆνον τοῦ προφήτου ἱερεμίου, περὶ τῆς ἱερουσαλὴμ, καὶ εἰς τὴν ἅλωσιν ταύτης καὶ περὶ τῆς ἐκστάσεως ἀβιμέλεχ.

Ἱερεμίας ἐστὶν ὁ μέγας προφήτης ἐξ ἀναθὼθ τυγχάνων τῆς κώμης, περὶ ἱλὴμ καὶ βαβυλῶνος πολλὰ προηγόρευσεν. Ὡσαύτως καὶ περὶ τῆς θείας σαρκώσεως, ἐν οἷς τὸ κράτιστον τῆς προφητείας ἐμφαίνεται. Τοῦτόν ποτε πασχὼρ, ὁ υἱὸς ἐμμὴρ ὁ τοῦ οἴκου κυρίου ἡγούμενος τύψας σφοδρῶς, εἰς τὸν καταράκτην ἐνέβαλεν, ὡς τῆς ἱλὴμ πενθοῦντα τὴν ἅλωσιν. ὡς δὲ τοῦτον ἡ θεία δίκη ἐν τῷ καταρράκτῃ οὐκ εἴασεν, αὐτὸς τῷ πασχὼρ ἀπεφθέγξατο, τὸ ὄνομά σου τῆς γῆς ταύτης μέτοικόν σε διαγορεύει. καὶ ἐν ταυτῷ ἐλέγξει σε ἡ ἀποστασία σου. διότι ἐπικατάρατος ὁ τὸ ἔργον κυρίου ἀμελῶν. Ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις τοῦ βασιλέως ἰωακεὶμ ἐθρήνει τὴν ἱλὴμ ἱερεμίας. οἱ δὲ ψευδοπροφῆται τοῦτον διολέσαι σὺν ἱερεῦσιν ἔπειθον. Ὁ δὲ υἱὸς σαφὰν ἀχικὰμ, τῷ ἱερεμίᾳ συνὼν, τὸν φόνον διεκώλυε. τότε κύριος πρὸς τὸν ἱερεμίαν ἔφη. ποίησον σεαυτῷ δεσμοὺς ἤτοι κλοιοὺς ξυλίνους, περὶ τὸν τράχηλόν σου. καὶ ἀπόστειλον πρὸς τὸν βασιλέα μωὰβ καὶ ἰδουμαίας ἀμμὼν καὶ τύρου καὶ σιδῶνος. ἅπερ καὶ ποιήσας ἐπέθηκε τῷ ἑαυτοῦ τραχήλῳ. Ἀνασὰς δὲ ἀνανίας υἱὸς ἀζὼρ ὁ ψευδοπροφήτης καὶ περιελὼν τοὺς κλοιοὺς, ἐξ αὐχένος ἱερεμίου ἐπ' ὀφθαλμῶν τοῦ λαοῦ συνέτριψε λέγων. οὕτως πρός με κύριος εἶπε. συντρίψω τὸν ζυγὸν βασιλέως βαβυλῶνος ἐξ αὐχένος πάντων ἐθνῶν. Τότε πρὸς τὸν ψευδοπροφήτην φησὶν ἱερεμίας. διάσου τὰ χείλη, ὡς ἰὸν τῆς καρδίας ἐξαγομένης, τοῦ δὲ τῆς ἀληθείας διασαφοῦντος, κλοιοὺς ξυλίνους συνέτριψας, ἀντὶ τούτων σιδηροῦς ποιήσω λέγει κύριος παντοκράτωρ καὶ ἐπὶ τὸν τράχηλον τῶν ἐθνῶν ἐπιθήσω. οὐδὲ ταχίον ἀνανία τὴν ψυχὴν ἀπορρήξεις. καὶ τὸ ἔργον τῷ λόγῳ ἐπηκολούθει. ἐν γὰρ ἑπτὰ μησὶν ἐστὶ τοῖς τεθνεῶσιν ἀπαίρει. Τῷ δὲ ὀκτωκαιδεκάτῳ ἔτει σεδεκίου βασιλέως ἰούδα, ἱερεμίου πενθοῦντος τὴν ἱερουσαλὴμ, ἐν εἱρκτῇ ἐναποτίθεται. Ἤδη τῶν χαλδαίων ταύτῃ προσεγγιζόντων. ἀλλ' οὐκ οἶδ' ὅπως ἐξελθὼν ὁ προφήτης καὶ ἀπελθὼν πρὸς γῆν βενιαμὶν, χρείας αὐτὸν κατεπειγούσης, καταληφθεὶς ὑπὸ τοῦ λαοῦ τῶν χαλδαίων πρόσφυξ, εἰ καὶ ψευδὲς ἦν ὅμως τύπτεται. καὶ ἐν εἱρκτῇ πάλιν ἀποτίθεται. καὶ ἐφ' ἱκανὸν ἐκεῖσε διατρίψας, ἀποστείλας σεδεκίας κρυφίως ἀνήγαγεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς εἱρκτῆς, καὶ φησίν. Ὡς εὖ πεπονθὼς παρ' ἐμοῦ, τὸ μέλλον ἐπὶ τῆς ἐμῆς βασιλείας εἰπὲ καὶ ὁ προφήτης. Οὐκ ἐγὼ βασιλεῦ ὁ λαλῶν, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τὸ λαλοῦν ἐν ἐμοί. καὶ ἃ γέγραφα, γέγραφα. Καὶ ἐπὶ τούτοις πάλιν τὸ φρούριον τοῦτον δέχεται. Οἱ δὲ διαβολεῖς, κατ' αὐτοῦ πάλιν ἠνώχλουν τῷ βασιλεῖ λέγοντες. ἵνα τί ἐστι καὶ ἐν τῇ εἱρκτῇ ὢν τῶν πολεμιστῶν τὰς καρδίας ἐκλύει, μὴ κηρύσσων εἰρήνην, ἀλλὰ μᾶλλον ταραχώδων, κρεῖσσον ἵνα ἀναιρεθῆναι ὑπὲρ πολλῶν. καὶ ὁ βασιλεύς. ἰδοὺ ἐν τῇ χειρὶ ὑμῶν ἐστι. Τότε ἔρριψαν ἐν τῷ λάκκῳ μελχίου τὸν ἱερεμίαν, ἐν τῷ βορβόρῳ τῶν τεθνεώτων. Τοῦτο γνοὺς ἀβιμέλεχ, εἶπε τῷ βασιλεῖ. διατί ἐπονηρεύσω κατὰ τοῦ ἀνδρὸς βασιλεῦ. καὶ ὁ βασιλεὺς πρὸς αὐτόν. Οὐχ ἑκὼν ἐποίησα, ἀλλ' ὑφορώμενος τὸν λαόν. λάβε δὲ μετὰ σοῦ τριάκοντα ἄνδρας ἰσχυροὺς, καὶ ἀπελθὼν ἀνάγαγε αὐτὸν ἐκ τοῦ λάκκου. Καὶ σπουδῇ ἀβιμέλεχ χρησάμενος, συνεργίᾳ θεοῦ ἀσινῆ τὸν προφή-

προφήτην ἐκ τοῦ λάκκου ἀνήγαγε. πρὸς ὃν ὁ βασιλεύς, ἐγγύτερον παραστήσας, ἔφη. μὴ κρύψῃς ἀπ᾿ ἐμοῦ ὅπερ ἐπιζητῶ. καὶ ὁ προφήτης. Διὰ τί ἀπειθῇ τὴν ἀλήθειαν βασιλεῦ, ψευδοὺς ἐγὼ διαγγελεὺς οὐκ εἰμί, εἰ καὶ πολλάκις θανάτῳ κατακρινεῖς με. Τότε ὁ βασιλεὺς ὤμωσεν αὐτῷ λέγων, ζῇ ὁ θεὸς τῶν πατέρων μου οὐκ ἀποκτενῶ σε εἴπερ δ᾿ ἂν εἴπῃ μοι, οὐδὲ ἐν ταῖς χερσὶ τῶν ἀνδρῶν ἐκδοῦναί σε ποιήσω. τότε ἱερεμίας ἔφη τῷ βασιλεῖ. Ἐὰν τὴν βουλήν μου κρατήσῃς καὶ ἐξέλθῃς πρὸς τοὺς βαβυλωνίους, σωθήσεται ἡ ψυχή σου τὸ πνεῦμα, καὶ ἡ πόλις αὕτη οὐκ ἀπολεῖται. εἰ δὲ τούτοις παρέσῃ ἐνδυσπειθούμενος, γνῶθι ὅτι τὰς χεῖρας αὐτῶν οὐκ ἐκφεύξῃ. ἀλλὰ καὶ ἡ πόλις αὕτη πυρὸς γενήσεται παρανάλωμα. λῆρον δὲ τὰ τοῦ προφήτου σεδεκίας ἡγούμενος ῥήματα, τῶν βαβυλωνίων τὴν ἔφοδον οὐ διέφυγε. Περισοιχησαμένων γὰρ ἐκείνων τὴν πόλιν καὶ ταύτης ἐπικαταχόντων τὰ σῖτα, οὐ τὸν τυχόντα λιμὸν τῇ πόλει ἐπήγαγον. Σεδεκίας δὲ τὸν ἔνδον ὄλεθρον ὑφορώμενος, ἀποδιδράσκει νυκτὸς μετὰ τῶν σὺν αὐτῷ, ὃν καὶ συνέλαβον διώξαντες οἱ χαλδαῖοι. καὶ ἐπ᾿ ὀφθαλμῶν αὐτοῦ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ἀποτέμνουσι μαχαίρᾳ, καὶ σεδεκίου τὰς κόρας ἐξώρυξαν, καὶ δεδεμένον εἰς βαβυλῶνα κατήγαγον, καὶ ὡς παίγνιον τοῦτον ἐκεῖσε εἶχον. καὶ ἦν ἐν αὐτοῖς ἕως ἐσχάτης ἡμέρας αὐτοῦ. Ὁ δὲ γεναβουζαρδὰς τοῦ βασιλέως ὁ ἀρχιμάγειρος, τὴν ἱλημ εἰσελθὼν καὶ ἐνέπρησε, καὶ τὸν οἶκον κυρίου πάντα κονιορτὸν ἀπετέλεσε κατὰ τὴν ἱερεμίου φωνήν. πᾶσαν δὲ τὴν ἀποσκευὴν εἰς βαβυλῶνα κατήγαγον. Μετὰ δὲ χρόνους ἑβδομήκοντα, πάλιν ἀνῆκεν εἰς ἱλημ ἡ αἰχμαλωσία, καὶ καθὼς πλατύτερον ὕστερον δηλωθήσεται. περὶ δὲ τῆς ἁλώσεως τὰ λαληθέντα ὑπὸ κυρίου πρὸς ἱερεμίαν καὶ ὅπως γέγονεν ἡ ἅλωσις, ἔχει οὕτως. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐλάλησε κύριος πρὸς ἱερεμίαν λέγων, ἱερεμία, ἀναστὰς ἔξελθε ἐκ τῆς πόλεως ταύτης μετὰ βαρούχ, ἐπειδὴ ἀπολῶ αὐτήν, διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἁμαρτιῶν τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ. αἱ γὰρ προσευχαὶ ὑμῶν, ὡς στῦλοι ἑδραῖοι εἰσὶν ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ τῆς πόλεως. καὶ ὡσεὶ τεῖχος ἀδαμάντινος περικυκλοῦσιν αὐτήν, νῦν οὖν ἔξελθε ἐξ αὐτῆς πρὸ τοῦ τὴν δύναμιν τῶν χαλδαίων κυκλῶσαι αὐτήν. Καὶ ἐλάλησεν ἱερεμίας λέγων παρακαλῶ σε κύριε, ἐπίτρεψόν μοι τῷ δούλῳ σου λαλῆσαι ἐνώπιόν σου. καὶ εἶπε κύριος, λάλει. Καὶ εἶπεν ἱερεμίας, κύριε παραδίδως τὴν πόλιν ταύτην εἰς χεῖρας χαλδαίων ἵνα καυχήσονται οὗτοι ὅτι ἐνίσχυσαν κατ᾿ αὐτῆς; κύριέ μου εἰ θέλημά σόν ἐστι, μᾶλλον ἐκ τῶν χειρῶν σου ἀφανισθήτω καὶ μὴ ὑπὸ τῶν χαλδαίων. καὶ εἶπεν ὁ θεός. Σὺ ἀναστὰς ἔξελθε, αὐτοὶ γὰρ οὐ καυχήσονται. εἰ μὴ γὰρ ἐγὼ πρῶτος ἀνοίξω, αὐτοὶ εἰσελθεῖν οὐ δύνανται. ἄπελθε πρὸς βαρούχ καὶ ἀνάγγειλον αὐτῷ. καὶ ὥραν ἕκτην τῆς νυκτός, δεῦτε ἐπὶ τὰ τείχη τῆς πόλεως καὶ βλέπετε. ὅτι ἐὰν μὴ ἐγὼ ἀνοίξω, αὐτοὶ εἰσελθεῖν οὐ δύνανται. Καὶ ἀπελθὼν, ἱερεμίας ἀπήγγειλε τῷ βαρούχ, καὶ ἐλθόντες εἰς τὸν ναόν, διέρρηξαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ ἐπέθηκαν χοῦν ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν καὶ ἐθρήνουν ἐπὶ πολύ. καὶ ταῦτα εἰπὼν ἀπέστη ἀπ᾿ αὐτοῦ. Καὶ ἐλθόντες κατὰ τὴν ἕκτην ὥραν ἐπὶ τὰ τείχη τῆς πόλεως ἤκουσαν φωνὴν σαλπίγγων. καὶ ἦλθον οἱ ἄγγελοι ἐκ τῶν οὐρανῶν κατέχοντες λαμπάδας ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν, καὶ ἔστησαν ἐπὶ τὰ τείχη τῆς πόλεως. καὶ ἰδόντες αὐτοὺς ἔκλαυσαν καὶ εἶπον. νῦν ἐγνώκαμεν ὅτι ἀληθές ἐστι τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησεν ὁ θεός. καὶ παρεκάλεσαν τοὺς ἀγγέλους λέγοντες. παρακαλοῦμεν ὑμᾶς μὴ ἀπολέσθαι τὴν πόλιν ἕως ἂν λαλήσωμεν τῷ θεῷ. Τότε ἐλάλησεν ἱερεμίας λέγων δέομαί σου κύριε, κέλευσόν μοι λαλῆσαι ἐνώπιόν

σου. καὶ εἶπε κς, λάλει. καὶ εἶπεν ἱερεμίας.
Ἰδοὺ κέ ἐγνώκαμεν ὅτι παραδίδως τὴν πό-
λιν εἰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν αὐτῆς, καὶ ἀπαί-
ρει ὁ λαός σου εἰς βαβυλῶνα. τί ποιήσωμεν
τὰ ἅγια σου σκεύη; καὶ εἶπεν ὁ θεός. παρά-
δος αὐτὰ τῇ γῇ λέγων, ἄκουε ἡ γῆ τὴν φω-
νὴν τοῦ κτίσαντός σε ἐπάνω τῶν ὑδάτων.
τοῦ σφραγίσαντός σε ἐν ἑπτὰ καιροῖς καὶ
μετὰ ταῦτα λήψῃ τὴν ὡραιότητά σου.
φύλαξον τὰ σκεύη τῆς λειτουργίας, ἕως
τῆς συντελείας τοῦ ἠγαπημένου. καὶ ἐλά-
λησεν ἱερεμίας λέγων. Παρακαλῶ σε κέ
τί ποιήσω ἐβιμέλεχ τῷ αἰθίοπι, ὅτι πολ-
λὰς εὐεργεσίας ἐποίησε τῷ δούλῳ σου, ὅτι
αὐτός με ἀνείλκυσεν ἐκ τοῦ λάκκου τοῦ
βορβόρου οὗ ἐνέβαλόν με, καὶ οὐ θέλω
αὐτὸν ἵνα ἴδῃ τὸν ἀφανισμὸν τῆς πόλεως
καὶ ἀποπαγῇ ὅτι μικρόψυχός ἐστι. Καὶ εἶ-
πε κς πρὸς ἱερεμίαν. ἀπόστειλον αὐτὸν
πρὸς τὸν ἀμπελῶνα τοῦ ἀγρίππα, καὶ ἐν
τῇ σκιᾷ τοῦ ὄρους σκεπάσω αὐτὸν ἕως οὗ μέλ-
λει ἐπιστρέψαι ὁ λαὸς ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας.
σὺ δὲ ἄπελθε μετὰ τοῦ λαοῦ σου εἰς τὴν βα-
βυλῶνα καὶ μεῖνον σὺν αὐτοῖς εὐαγγελιζόμε-
νος ἕως οὗ ἐπιστρέψω αὐτούς. τὸν δὲ βαροὺχ,
κατάλειψον ὧδε. Τότε ἀπελθόντες εἰς τὸν
ναὸν, καὶ λαβόντες τὰ σκεύη τῆς λειτουργίας,
παρέδωκαν αὐτὰ τῇ γῇ καθὼς ἐλάλη-
σεν αὐτοῖς κς. Πρωΐας δὲ λέγει τῷ ἀβιμέ-
λεχ ὁ ἱερεμίας, λαβὼν τὸν κόφινον τέκνον,
ἄπελθε εἰς τὸ χωρίον τοῦ ἀγρίππα διὰ
τῆς ὁδοῦ τοῦ ὄρους, καὶ ἔνεγκε σῦκα τοῖς
νοσοῦσι τοῦ λαοῦ, ὅτι ἐπὶ σὲ ἡ εὐφρασία τοῦ
λαοῦ αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τὴν κεφαλήν σου ἡ δόξα
αὐτῶν. καὶ εὐθέως ἐπορεύθη. Τούτου δὲ ἐκεῖ-
σε ἀπελθόντος, καὶ τοῦ ἡλίου ἀποκαλύψαν-
τος τὴν ἡμέραν, ἰδοὺ ἡ δύναμις τῶν χαλ-
δαίων ἐλθοῦσα, ἐκύκλωσε τὴν πόλιν
ἰλήμ. Ἐσάλπισε δὲ ὁ μέγας ἄγγελος λέ-
γων, εἴσελθε εἰς τὴν πόλιν, πᾶσα ἡ δύνα-
μις τῶν χαλδαίων. ἰδοὺ καὶ ἠνεῴχθη ἡμῖν
ἡ πύλη. Τότε ἱερεμίας λαβὼν τὰς κλεῖδας
τοῦ ναοῦ, ἐξῆλθεν ἔξω τῆς πόλεως. ῥίψας
αὐτὰς ἐνώπιον τοῦ ἡλίου, εἶπε. λάβε αὐτὰς
καὶ φύλαξον ἕως ἡμέρας ἐν ᾗ ἐξετάσει-
σε κς περὶ αὐτῶν, διότι ἡμεῖς οὐχ εὑρέθη-
μεν ἄξιοι φυλάξαι αὐτάς. Καὶ ὁ μὲν ἱε-
ρεμίας ἐπορεύετο μετὰ τοῦ λαοῦ εἰς αἰχμα-
λωσίαν ἐν βαβυλῶνι. Ὁ δὲ βαρούχ, ἐξελ-
θὼν ἔξω τῆς πόλεως ἔμεινε καθεζόμενος ἐν
μνημείῳ. Καὶ ὁ ἀβιμέλεχ λαβὼν τὰ σῦ-
κα ἐν τῷ καύματι, καταλαβὼν δένδρον,
ἐκάθισεν ὑπὸ τὴν σκιὰν αὐτοῦ ἀναπαυθῆ-
ναι ὀλίγον, καὶ κλίνας τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ
ὑπὸ τὸν κόφινον, ὕπνωσεν χρόνους ἑβδο-
μήκοντα. τοῦτο δὲ γέγονε κατὰ πρόσα-
ξιν θεοῦ διὰ τὸν λόγον ὃν εἶπε τῷ ἱερεμίᾳ,
ὅτι ἐγὼ σκεπάσω αὐτόν. μετὰ δὲ τὸ ἐγερ-
θῆναι αὐτὸν, ἡδέως ὕπνωσα εἴρηκεν. ὀλί-
γον δὲ, καὶ διὰ τοῦτό ἐστι βεβαρημένη ἡ κε-
φαλή μου ὅτι οὐκ ἐκορέσθην ὕπνου. ἀνακα-
λύψας δὲ τὰ σῦκα, εὗρε στάζοντα γάλα
ὡς πρὸ μικροῦ συλλέξας αὐτά. καὶ εἶπεν.
ἤθελον κοιμηθῆναι ἄλλο ὀλίγον ἀλλ' ἐπει-
δὴ ἐν σπουδῇ πολλῇ με ἀπέστειλεν ἱερεμίας,
ἐὰν τοῦτο ποιήσω, βραδῦναι ἔχω καὶ ἀνιαθή-
σεται. μὴ καὶ οὐκ ἔστι κόπος καὶ καύσων καθ'
ἡμέραν, ἀπέλθω μᾶλλον συντόμως κἀκεῖ
κοιμῶμαι. Καὶ λαβὼν τὰ σῦκα, ἦλθεν εἰς
ἰλήμ. καὶ οὐκ ἐγίνωσκεν οὔτε τὴν πόλιν, οὔτε
τὴν οἰκίαν αὐτοῦ. οὔτε τινὰ τῶν συγγενῶν ἢ
φίλων αὐτοῦ, καὶ εἶπεν. εὐλογητὸς κς, ἔκ-
στασίς μοι ἐγένετο σήμερον. οὐκ ἔστιν ἡ πόλις
αὕτη. πεπλάνημαι. μὴ κορεσθεὶς ὕπνου.
Καὶ ἐξελθὼν ἔξω τῆς πόλεως καὶ ἀτενίσας
τὰ σημεῖα λέγει. αὕτη μου ἐστὶν ἡ πόλις, πε-
πλάνημαι. καὶ εἰσελθὼν πάλιν καὶ ζητή-
σας οὐδένα εὗρε τῶν φίλων ἢ συγγενῶν. καὶ εἶ-
πεν. εὐλογητὸς κς μεγάλη μοι ἔκστασις γέ-
γονεν. καὶ ἐξελθὼν ἔξω, ἔμεινε λυπούμενος καὶ
μὴ εἰδὼς ὃ ποιήσει. καὶ θεὶς τὸν κόφινον λέγει.
ὧδε ἔχω καθῆσθαι ἕως οὗ ὁ κς ἄρῃ τὴν ἔκστα-

σίω ἀπ' ἐμοῦ. Καθημένου δὲ αὐτοῦ, ἰδοὺ γη-
ραιὸς ἐρχόμενος ἐξ ἀγροῦ καὶ λέγει αὐτῷ καὶ σοὶ
λέγω πρεσβύτατε. ποία ἐστὶ ἡ πόλις αὕτη.
ὁ δὲ εἶπε. ἱλὴμ τέκνον. καὶ λέγει ἀβιμέλεχ.
Ποῦ ἐστὶν ἱερεμίας ὁ ἱερεὺς τοῦ θεοῦ καὶ βα-
ροὺχ ὁ ἀναγνώστης, καὶ πᾶς ὁ λαὸς τῆς πό-
λεως, ὅτι οὐχ εὗρον αὐτούς. καὶ εἶπεν ὁ πρεσβύ-
της. Οὐκ εἶ σὺ ἐκ τῆς πόλεως ταύτης, σήμερον
ἐμνήσθης τοῦ ἱερεμίου καὶ ἐρωτᾷς περὶ αὐτοῦ με-
τὰ τοσούτους χρόνους; ἱερεμίας ἐν βαβυλῶ-
νι ἐστὶ μετὰ τοῦ λαοῦ χρόνους ἑβδομήκοντα.
ἐπειδὴ αἰχμάλωτοι γεγόνασιν, ὑπὸ να-
βουχοδονόσορ τοῦ βασιλέως. καὶ πῶς σὺ
νέος ὤν, καὶ μήπω τότε γεγενημένος, ἐρωτᾷς
ἃ οὐδέποτε ἐθεάσω; ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ
ἀβιμέλεχ, λέγει. Εἰ μὴ ἧς γηραιός, καὶ ὅτι
οὐκ ἐξὸν ἀνθρώπῳ θεοῦ ὑβρίσαι τὸν μείζονα
αὐτοῦ. κατεγέλων ἄν σου, καὶ ἔλεγον ὅτι μαί-
νῃ, λέγων ὅτι ὁ λαὸς αἰχμάλωτος ἀπῆλ-
θεν εἰς βαβυλῶνα. εἰ οἱ καταρράκται τοῦ οὐρα-
νοῦ ἠνεῴχθησαν καὶ οἱ ἄγγελοι τοῦ θεοῦ ἦλθον
λαβεῖν αὐτοὺς μετὰ δυνάμεως καὶ ἐξουσίας, οὔ-
πω εἶχον ἀπελθεῖν εἰς βαβυλῶνα. Πό-
ση γὰρ ὥρα ἐστὶ ἀφ' οὗ με ἀπέλυσεν ὁ πατήρ
μου ἱερεμίας εἰς τὸ χωρίον τοῦ ἀγρίππα
δι' ὀλίγα σῦκα ἵνα δῶμεν τοῖς νοσοῦσι τοῦ
λαοῦ. καὶ ἀπελθὼν εἰς δένδρον ἀπὸ τοῦ
καύσωνος, μικρὸν ἀφύπνωσα, καὶ νομί-
ζων ὅτι ἐβράδυνα, ἀποκαλύψας τὰ σῦ-
κα, εὗρον αὐτὰ στάζοντα γάλα καθὼς συ-
νελέγησαν. καὶ σὺ λέγεις ὅτι ᾐχμαλωτίσθη
ὁ λαὸς εἰς βαβυλῶνα, ἵνα δὲ γνῷς καὶ αὐ-
τὸς μὴ διαψευδόμενόν με, λάβε τὰ σῦ-
κα καὶ ἴδε. καὶ ἰδὼν ὁ γηραιὸς εἶπεν. Ὦ τέκ-
νον, δικαίου ἀνθρώπου υἱὸς εἶ, καὶ οὐκ ἠθέλη-
σεν ὁ θεὸς δεῖξαί σοι τὴν ἐρήμωσιν τῆς πόλεως
ταύτης. καὶ ἐπήνεγκεν ἐπὶ σὲ τὴν ἔκστασιν
ταύτην. ἰδοὺ χρόνους ἑβδομήκοντα ἔχει ὁ
λαὸς εἰς βαβυλῶνα μετὰ ἱερεμίου ἀφ'
ἧς ἡμέρας ᾐχμαλωτίσθη. καὶ ἵνα μάθῃς
υἱέ μου ὅτι ἀληθῆ εἰσὶν ἅπερ σοι λέγω, ἀνά-

βλεψον εἰς τὸν ἀγρὸν καὶ ἴδε ὅτι οὔπω ἐφά-
νη αὔξησις τῶν γεννημάτων. ἴδε καὶ τὰ σῦ-
κα ὅτι καιρὸς αὐτῶν οὐκ ἔστι. καὶ γνῶθι καὶ
αὐτὸς καὶ πείσθητί μοι ἀληθεύοντι. Τότε ἀβι-
μέλεχ, ὥσπερ ἐκ μέθης ἀνανήψας. καὶ κα-
ταμαθὼν τὴν γῆν ἀκριβῶς καὶ τὰ ἐν αὐ-
τῇ δένδρα, εἶπεν. εὐλογητὸς ὁ θεὸς τοῦ οὐρα-
νοῦ καὶ τῆς γῆς, ἡ ἀνάπαυσις τῶν ψυχῶν τῶν
δικαίων, καὶ λέγει τῷ γηραιῷ. Ποῖος μὴν οὗ-
τος. καὶ εἶπεν αὐτῷ. δωδέκατος. καὶ δοὺς τῷ
γηραιῷ σῦκα, ἀνεχώρησεν εὐλογήσας αὐ-
τόν. Καὶ προσηύξατο ἀβιμέλεχ ἀποκα-
λυφθῆναι αὐτῷ, τί δεῖ ποιῆσαι αὐτόν. καὶ ἰδοὺ
ἄγγελος κυρίου ἐλθὼν καὶ κρατήσας αὐτὸν τῆς
δεξιᾶς χειρός, διέσωσεν αὐτὸν ἐν τῷ μνη-
μείῳ ἐν ᾧ ἦν ὁ βαροὺχ καθήμενος. καὶ
ἰδόντες ἀλλήλους ἔκλαυσαν σφόδρα. Εἶθ'
οὕτως προσηύξαντο πρὸς τὸν θεὸν καὶ ἠγαλ-
λιάσαντο, δοξάζοντες καὶ εὐλογοῦντες αὐ-
τόν. καὶ ἰδὼν τὰ σῦκα ὁ βαροὺχ παρὰ και-
ρὸν, μετὰ ἑβδομήκοντα χρόνων κοπεῖ-
σα, ἔτι γάλακτος ἀποστάζοντα μεγάλως
ηὐχαρίστησε, καὶ ἐκπλαγεὶς προσευξώ-
μεθα εἶπεν. ἵνα γνωρίσῃ ἡμῖν κύριος πῶς ἄρα
δῶμεν εἴδησιν τῷ ἱερεμίᾳ περὶ τῆς γενομέ-
νης σοι σκέπης, καὶ τῆς νῦν παραδόξου ἐγρηγόρ-
σεως. ἣν ποιήσαντες, ἤκουσαν ἀγγέλου ἀπο-
σταλέντος αὐτοῖς. γράψατε τῷ ἱερεμίᾳ
ἐπιστολήν, τί δεῖ αὐτὸν εἰς τὸν λαὸν ποιῆ-
σαι καθὼς λέγω ὑμῖν. Καὶ εἰπὼν αὐτοῖς πάν-
τα εἰς ὠφέλειαν γράψαι, προσέθετο καὶ τοῦ-
το. ἰδοὺ ὀλίγαι ἡμέραι, καὶ ὁ θεὸς ἐξάγει
ὑμᾶς ἐκ βαβυλῶνος εἰς ἱλὴμ. αὔριον δὲ
πρωῒ ἐρχομένου ἀετοῦ πρὸς ὑμᾶς, δήσατε
τὴν ἐπιστολὴν ταύτην καὶ ὀλίγα σῦκα ἐν τῷ
τραχήλῳ αὐτοῦ ἵνα πρὸς ἱερεμίαν ἀποκο-
μίσηται ταῦτα ἐν βαβυλῶνι. καὶ ταῦτα
εἰπὼν, ἀνεχώρησεν ἀπ' αὐτῶν. Εὐθέως
οὖν λαβὼν χάρτην ὁ βαροὺχ ἔγραψεν ἃ
ἤκουσε παρὰ τοῦ ἀγγέλου, καὶ ἐλθὼν
πρωῒ ὁ ἀετὸς ἔκραξε. καὶ ἐλθὼν ὁ βαροὺχ

σὺν τῷ ἀβιμέλεχ, εὐλόγησαν τὸν θεὸν καὶ προσευξάμενοι, ἔδησαν τὴν ἐπιστολὴν καὶ δέκα σῦκα ἐν τῷ τραχήλῳ αὐτοῦ καὶ εὐλογήσαντες αὐτὸν καὶ ἐπευξάμενοι, ἀπέστειλαν παραγγείλαντες πάλιν ὑποστρέψαι πρὸς αὐτούς. Ὁ δὲ ἀπελθὼν ἐν βαβυλῶνι, ἐκαθέσθη ἔξω τῆς πόλεως ἐν στύλῳ κατ᾽ οἰκονομίαν δὲ θεοῦ ἐξήρχετο τῆς πόλεως ἱερεμίας μετὰ παντὸς τοῦ λαοῦ, νεκρὸν ἐκκομίζοντες, καὶ θρηνοῦντες, καὶ μέλλοντες θάψαι αὐτόν, ἐν ᾧ τόπῳ ἔλαβεν ἱερεμίας παρὰ τοῦ ναβουχοδονόσωρ ἐνδόσιμον θάπτειν τοὺς ἀποθνήσκοντας ἰουδαίους. καὶ κράξας ὁ ἀετὸς ἀνθρωπίνῃ φωνῇ, εἶπε. Σοὶ λέγω ἱερεμία, δέξαι τὴν ἐπιστολὴν ἣν ἤνεγκά σοι ἀπὸ τοῦ βαροὺχ καὶ τοῦ ἀβιμέλεχ. καὶ ἀκουσάτωσαν αὐτὸν πᾶς ὁ λαὸς ἱερουσαλήμ. Ἀκούσας δὲ ἱερεμίας ἐδόξασε τὸν θεόν. καὶ καθίσας ὁ ἀετὸς εὐθὺς εἰς τὸν νεκρόν, ἀνέστη. Τοῦτο πάντες θεασάμενοι ἔγνωσαν ὅτι ἀπὸ θεοῦ ἐστάλη ἡ ἐπιστολή. Δοξασάντων δὲ τὸν θεὸν πάντων ἐπὶ τῷ γεγονότι, λύσας τὴν ἐπιστολὴν ἱερεμίας, ἀνέγνω ἐνώπιον πάντων. καὶ ἀκούσαντες τὴν ταχεῖαν αὐτῶν ἐπανάκλησιν ἐχάρησαν χαρὰν μεγάλην σφόδρα. Γράψας δὲ καὶ ὁ ἱερεμίας πάσας τὰς θλίψεις καὶ συμφορὰς τὰς ἐπελθούσας αὐτοῖς διαλαμβάνουσαν. δήσας ἐν τῷ τραχήλῳ τοῦ ἀετοῦ καὶ εὐλογήσας ἀπέστειλεν αὐτόν. Ὁ δὲ πάλιν ἀπεκόμισεν τὴν ἐπιστολὴν τῷ βαροὺχ καὶ τῷ ἀβιμέλεχ. καὶ ἀναγνόντες ἔκλαυσαν, καὶ εὐχαρίστως ἐδοξολόγουν τὸν θεόν, ὅτι οὐκ ἐπειράθησαν τῶν τοιούτων θλίψεων. Δοὺς δὲ τὰ σῦκα τοῖς ἀσθενοῦσιν ἱερεμίας. ἰάσατο ἅπαντας ὅσοι μετέλαβον ἐξ αὐτῶν. Καὶ καταλαβούσης τῆς ὁρισθείσης ἡμέρας, εἶπεν ὁ θεὸς τῷ ἱερεμίᾳ. λάβε τὸν λαὸν ἅπαντα νυκτὸς καὶ ἔξελθε τῆς βαβυλῶνος. καὶ δεῦτε ἐπὶ τὸν ἰορδάνην. κἀκεῖ διαχωρίσεις αὐτοὺς ἄρχοντας τῶν βαβυλωνίων τῶν λαβόντων γυναῖκας τοῦ σοῦ ἔθνους.

καὶ γυναῖκας τῶν βαβυλωνίων τὰς συμμιγείσας τῷ σῷ λαῷ. αὐτοὺς δὲ μὴ ἀκούσαντας διαχωρισθῆναι, τὸν ἰορδάνην μετὰ σοῦ μὴ περάσῃς. Καὶ ἐποίησεν ἱερεμίας καθὼς ἐνετείλατο αὐτῷ ὁ θεός. Καὶ ἐν τῷ διαχωρίζειν αὐτοὺς ἐν τῷ ἰορδάνῃ, οἱ πλείονες τῶν συμμιγέντων, οὐκ ἠθέλησαν ἀκοῦσαι τοῦ ἱερεμίου. ἀλλ᾽ εἶπον συμφέρει ἡμῖν εἰς βαβυλῶνα ὑποστρέψαι, ἢ καταλεῖψαι τὰς γυναῖκας ἡμῶν. Καὶ ὑποστρέψαντες εἰς βαβυλῶνα, οὐ προσεδέχθησαν παρὰ τῶν βαβυλωνίων, λεγόντων. ἐπειδὴ ἐμισήσατε ἡμᾶς καὶ κρυφίως ἐξήλθατε, ὅρκοις ἑαυτοὺς κατησφαλισάμεθα μὴ δέξασθαι ὑμᾶς. ἀλλ᾽ οὐδὲ τὰ τέκνα ὑμῶν. Μὴ δεχθέντες δὲ οὔτε οἱ σύμμικτοι μήτε παρὰ τῶν βαβυλωνίων, μήτε παρὰ τοῦ ἱερεμίου, ἀπελθόντες εἰς ἔρημον τόπον τῆς ἱλὴμ μήκοθεν, ᾠκοδόμησαν ἑαυτοῖς πόλιν, σαμάρειαν ταύτην ἐπονομάσαντες. Ἱερεμίας δὲ μετὰ τοῦ λαοῦ εἰσελθὼν εἰς ἱλήμ, ἔχαιρον ἀναφέροντες τὰς θυσίας αὐτῶν ἡμέρας ἐννέα καὶ τῇ δεκάτῃ ἡμέρᾳ ἀνήνεγκεν ἱερεμίας τὴν θυσίαν πρὸς τὸν θεόν. καὶ ηὔξατο ἕως ἀνελήφθη ἡ ψυχὴ αὐτοῦ καταλιποῦσα τὸ σῶμα νεκρὸν ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ. Τότε ὁ βαροὺχ καὶ ὁ ἀβιμέλεχ, ἤρξαντο θρηνεῖν τὸν ἱερεμίαν. Ἀκούσας δὲ πᾶς ὁ λαός, ἔδραμε πρὸς αὐτοὺς καὶ ἰδόντες τὸν ἱερεμίαν κείμενον χαμαὶ τεθνηκότα, διέρρηξαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν καὶ θέντες χοῦν ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, ἔκλαιον ἅπαντες πικρῶς. Καὶ μετὰ ταῦτα ἡτοίμασαν τοῦ κηδεῦσαι αὐτόν, καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τῶν οὐρανῶν, λέγουσα. μὴ κηδεύσατε αὐτὸν ἔτι ζῶντα. Καὶ ἀκούσαντες τῆς φωνῆς, παρέμενον αὐτῷ προσέχοντες ἐφ᾽ ἡμέρας τρισί. καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας, ἦλθεν ἡ ψυχὴ εἰς τὸ σῶμα αὐτοῦ. καὶ ἐπῆρε τὴν φωνὴν αὐτοῦ μέσον πάντων λέγων. μιᾷ φωνῇ δοξάσατε πάντες τὸν θεὸν καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν ἐξυπνίζοντα ἡμᾶς, Ἰησοῦν

χν̄.

χυ̃. τὸ φῶς πάντων τῶν αἰώνων. τὸν ἄσβεστον λύχνον. τὴν ζωὴν τῆς φύσεως ἡμῶν. γίνεται γὰρ μετὰ τοὺς καιροὺς τούτους, ἄλλα ἔτη τριακόσια ἑβδομήκοντα ἑπτά. καὶ ἐν τῷ διαγγελίζεσθαι τὸν χν̃ αὐτοῖς αἰνιγματώδως καθὼς εἶδε καὶ ἤκουσεν ἀναληφθείσης αὐτοῦ τῆς ψυχῆς, ἀνέκραζεν ὁ λαὸς ἅπας. Ταῦτα εἰσὶ τὰ ῥήματα ἃ πάλαι ὁ ἡσαΐας διελέγετο πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, ὅτι εἶδον τὸν θν̃ καὶ τὸν ὑιὸν αὐτοῦ, καὶ ἀπέκτειναν αὐτὸν ξυλίνῳ πρίονι πρίσαντες. δεῦτε οὖν τοῦτον λιθάσωμεν. Τούτων ἀκούσαντες βαρούχ, καὶ ἀβιμέλεχ ἐλυπήθησαν σφόδρα διὰ τὸν θάνατον ἱερεμίου. καὶ πλέων, ὡς μὴ φθάσαντες ἀκοῦσαι τῶν μυστηρίων ὧν εἶδε καὶ ἤκουσεν ὁ προφήτης ἀναληφθείς. Ὁ δὲ γνοὺς τοὺς διαλογισμοὺς αὐτῶν, λέγει, σιωπᾶτε, ἐμὴ με, ἀποκτείνωσιν ἕως ἂν πάντα ἃ εἶδον καὶ ἤκουσα διηγήσωμαι ὑμῖν. καὶ εἶπεν αὐτοῖς. Ἐνέγκατέ μοι λίθον μειζότερον. καὶ ἤνεγκαν αὐτῷ. καὶ λέγει ὁ προφήτης. κε ποίησον τὸν λίθον τοῦτον κατὰ τὴν ἐμὴν ὁμοιότητα, ἵνα λιθάσωσιν αὐτὸν οἱ λαοὶ ἕως ἂν ἀναγγείλω τοῖς ἀδελφοῖς μου ἃ εἶδον καὶ ἤκουσα. Τότε διὰ προστάγματος θεοῦ ἀναλαβὼν ὁ λίθος τὴν ὁμοιότητα τοῦ προφήτου, ἀντ' αὐτοῦ ἐλιθάζετο. καὶ μετὰ τὸ ἀναγγεῖλαι αὐτοῖς πάντα ὅσα εἶδε καὶ ἤκουσεν, ἐκτελέσαι βουλόμενος τὰ εἰς αὐτὸν οἰκονομηθέντα, ἦλθε, καὶ στὰς αὐτῷ βαρούχ μέσον τοῦ λαοῦ καὶ προστάξει θεοῦ ἀναλαβὼν ὁ λίθος φωνὴν ἀνθρωπίνην, ἐβόησε λέγων. ὦ μωροὶ ἰσραήλ, διατί με λιθάζετε νομίζοντες ὅτι ἐγὼ ἱερεμίας, ἐκεῖνος μέσον ὑμῶν ἑστῶτος. Τότε ὡς ἐκμέθης ἀναλήψαντες, τὸν ἅγιον εἶδον. καὶ ἄραντες λίθους, ἔδραμον πρὸς αὐτόν, καὶ παρὰ τῶν συναιχμαλώτων αὐτοῦ ἐλιθάσθη. παρ' ὧν ὤφειλεν εὐεργετηθῆναι. καὶ οὐκ ἀντεῖπεν οὐδὲ ὠργίσθη. ἀλλ' οὕτως ἐδέχετο τὰς καταφορὰς τῶν λίθων, ὡς δι' αὐτῶν εἰς οὐρανὸν ἀνερχόμενος. Ἐλθόντες δὲ βαροὺχ καὶ ἀβιμέλεχ, ἔθαψαν αὐτόν, καὶ τὸν λίθον λαβόντες, ἔθηκαν ἐν τῷ μνήματι. γράψαντες ἐν αὐτῷ. οὗτός ἐστιν ὁ λίθος ὁ βοηθὸς ἱερεμίου. Τὰ δὲ ἱερὰ σκεύη ἐναπέθετο κατὰ τὴν θεοῦ πρόσταξιν ἐν πέτρᾳ ἱερεμίας. σφραγίσας τῷ δακτύλῳ αὐτοῦ τὸ τοῦ θεοῦ ὄνομα. καὶ ὡς γλυφὴ σιδήρου ὁ τύπος ἐγλύφετο. νεφέλης σκιαζούσης τὴν πέτραν διὰ τὸ δυσδιάγνωστον εἶναι. Ἔστι δὲ ἡ πέτρα ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅπου τὸ πρότερον ἡ κιβωτὸς κατεσκευάσθη. μετὰ τῶν ἄλλων δὲ καὶ τοῦτο εἴρηκεν ἱερεμίας. εἰς οὐρανοὺς κς̃ ἀπὸ σιὼν ἀνελήλυθεν. ἀλλὰ πάλιν ἐλεύσεται ταύτην ἐπισκεψόμενος. Τῆς δὲ παρουσίας χριστοῦ ἔσται δὲ σημεῖον, ὅταν τὰ ἔθνη πάντα προσκυνήσωσι ξύλον. δοξάζοντες καὶ εὐλογοῦντες τὸν θν̃ ἡμῶν. ᾧ πρέπει πᾶσα δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀμήν.

ᾠδ. ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Τὴν καρδίαν τῆς τριάδος οἰκητήριον ἀπεργασάμενος, τρεῖς ἑδομήσω ναούς. ἐν οἷς θεία χάρις, ἰωαννίκιε, μέγα βλύζουσιν. εἰς φωτισμὸν καὶ κάθαρσιν, τῶν πιστῶς σοι προσιόντων.

Ἡ ψυχή σου φωταυγία θείου πνεύματος ἐλλαμπομένη ἀεὶ ψυχῶν ἑώρα πιστῶς. τῶν προσερχομένων σοι, ἰωαννίκιε, τὰ βουλεύματα. προφητικαῖς προγνώσεσιν, ἱερῶς θαυμαζομένη.

Νοσημάτων χειμαζόντων με μακάριε, ψυχῆς καὶ σώματος, ταῖς ἱκεσίαις σου, συντόμως ἀπάλλαξον, καὶ μέλπειν ποίησον. ὑπερύμνητε, ὁ τῶν πατέρων κς̃, καὶ θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

θκ̃ν.

Ἀναλλοίωτον τεκοῦσα μόνη κν̃, θεοχαρίτωτε, τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ. ἁγνὴ ἀλλοίωσαί μου τὸν νοῦν ἱκετεύε. πρὸς τὰ κρείττονα, δεινῶς περιτρεπόμενον, ταῖς τοῦ βίου ἀσχολίαις.

ἄλλος. Ἀβραμιαῖοι ποτέ.

Τὴν ἱεράν σου στολήν, προσεπιχρώσας μά

καρ βαφαῖς αἱμάτων ἀπετέλεσας, λαμπροτέραν νίκανδρε. ὁ τῶν πατέρων θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Προσομιλοῦντες πυρί, ἀνενδοιάστῳ πόθῳ τῷ πρὸς τὸν κτίστην, οὐκ ἐφλέχθητε, βοῶντες μακάριοι. ὁ τῶν πατέρων θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τὴν τῆς καμίνου φλόγα, ὑμῖν ἑτοιμασθεῖσαν, εἰς τιμωρίαν μετεστρέψατε, εἰς δρόσον πνεύματι. τῷ παντουργῷ βοῶντες, Χριστὲ εὐλογητὸς εἶ. Θ.

Σωματωθέντα λόγον, ἀνερμηνεύτως τίκτεις. ἁγνὴ παρθένε τοὺς κραυγάζοντας, θανάτου λυτρούμενον. ὁ τῶν πατέρων θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾨδὴ η'. Παῖδες εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Ἱστάμενος ἄνω πρὸς τὸ ὄρος ὡς ἐπὶ λυχνίας λύχνος ὥσπερ, πάντων τὰ νοήματα, πίστει κατεφώτιζες, ὑποδεικνύων ἄριστα ἰωαννίκιε, τὴν τρίβον τῆς ζωῆς καὶ ἀνάγων. τούτους θείῳ λόγῳ, πρὸς ὕψος ἀπαθείας.

Νοΐ ἀπαθείᾳ καθαρθέντι, ὡμίλεις καὶ παντοκράτορι. ὑφ' οὗ τὰ ἀπόρρητα, ὥσπερ μυούμενος, προφητικῶς προέλεγες, εἰς [illegible] ψυχῶν. ὡς μέγιστος παμμάκαρ προφήτης ὅθεν σε συμφώνως, πιστοὶ εὐφημοῦμεν.

Ἐπῆλθον μοι μάστιγες βαρεῖαι καὶ νόσοι ἀλλεπαλλήλως με χειμάζουσι. τούτων με ἀπάλλαξον, πάτερ ἱκετεύω σε, ὡς ἐκ θεοῦ δεξάμενος ἰωαννίκιε, τὴν χάριν ἰατρεύειν τὰ πάθη. καὶ τὰς ἀλγηδόνας πιστῶς ἐπικουφίζειν. Τ.

Ἐν πάσαις ταῖς ἄνω στρατιαῖς. πατέρα υἱὸν καὶ πνεῦμα ἅγιον. τριάδα ἀμέριστον. ἄκτιστον θεότητα. ὑμνολογοῦντες ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος. βοήσωμεν ἐν ἀγαλλιάσει, μία ἐξουσία, ἀρχὴ καὶ βασιλεία. Θ.

Ὡραιότης ἀγγέλων ὑπερτέρα. θεὸν ἀπορρήτως σωματώσασα. τοῦτον νῦν ἱκέτευε, δέσποινα πανάμωμε. τῶν σαρκικῶν ἀνώτερον, παθῶν γενέσθαι με. νόος ἐν ὑψηλῇ ταπεινώσει. ἀνυμνολογοῦντα τὴν σὴν μεγίστην χάριν.

Ἄλλος. Λυτρωταὶ τοῦ παντός.

Ἱεράρχης σεπτὸς ἐχρημάτισας, οὐδαμῶς ἀλλοτρίῳ ἐν αἵματι. τῷ δὲ οἰκείῳ νίκανδρε. εἰσελθὼν εἰς τὸν ἄνω ναὸν καὶ μέλπων. εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν κύριον.

Ἐν καθέδρᾳ αἰνέσας τὸν κύριον. πρεσβυτέρων ἑρμαῖος ὁ ἔνδοξος καλλωπισθεὶς ἐν αἵματι. μαρτυρίου κραυγάζει, πάντα τὰ ἔργα. εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν κύριον.

Ἱερῶς προστελοῦντες τὰ ἅγια. ἱερεῖα σεπτὰ ἀνεδείχθητε καὶ εἰς ὀσμὴν προσηνέχθητε. εὐωδίας κυρίῳ ἀναβοῶντες. εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν κύριον. Θ.

Τῶν κακῶν μου τὸ πέλαγος ξήρανον. εὐσπλαγχνίας κυήσασα πέλαγος, τὸν λυτρωτὴν καὶ κύριον, ὦ βοῶμεν παρθένε. πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν κύριον. Ὁ εἱρμός.

Λυτρωτὰ τοῦ παντὸς παντοδύναμε. τοὺς ἐν
μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας συγκατα-
„ βὰς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν. πάν-
„ τα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν κύριον.

ᾨδὴ θ'. Ἅπας γηγενής.

Ἰσχύσας θεοῦ, τὸν νοῦν σου κρατύνοντος, κατακρατῆσαι παθῶν. ἄγγελος ἐν σώματι, ἐνταῦθεν πάτερ σὺ ἐχρημάτισας, καὶ σὺν ἀγγέλοις πάντοτε, σὺν αὐτοῖς ὁμοίως κατοικεῖς. τῷ τῆς δόξης, θρόνῳ παριστάμενος, καὶ φωτὸς ἀνεσπέρου πληρούμενος.

Ὡς πρὶν ὁμοῦ ὄν, τὰ ὄρη καὶ σπήλαια, ᾤκησας ὅσιε. ὅθεν σοι εἰρήνευσαν, ἄγριοι θῆρες καθυποτάξαντι. πάθη ψυχῆς δυσκάθεκτα ἰωαννίκιε καὶ δικαίῳ, ἤδη χρηματίσαντι. διὰ τοῦτο πιστοί σε γεραίρομεν.

Σοῦ τὸ ἱερὸν, καὶ ἅγιον λείψανον, ἐν τάφῳ κείμενον, θεραπεύει τὰ νοσήματα καὶ φλέγει στίφη δαιμόνων πάντοτε. σοφὲ ἰωαννίκιε τῇ θείᾳ χάριτι. ἀναβλύζει, πᾶσι τὰ ἰάματα. τοῖς πιστῶς σε ἀεὶ μακαρίζουσιν.

Ἤδη τῷ χριστῷ, ἐγγίζων τρανώτερον, καὶ καθαρώτερον. μέμνησο τῶν πίστει σου μνημονευόντων ἰωαννίκιε. ἁμαρτιῶν συγχώρησιν ἡμῖν αἰτούμενος. νοσημάτων, πάντων ἀπολύτρωσιν. καὶ θεοῦ βασιλείας οἰκείωσιν. Θ.

Φ ἐπίσου

Φ ωτὸς ἁγνή, ψυχῆς μου τὰ ὄμματα τὰ φαῦλα ἃ
κυνῶσα σι. μὴ καταλαβέτω με, τὸ ἁμαρτί
ας σκότος βαθύτατον. μηδὲ βυθὸς καλυψά
με τῆς ἀπογνώσεως. ἀλλ' αὐτή με, σῶσον
κυβερνήτην. πρὸς λιμένα τὸ θεῖον θέλημα
τε. ἄλλος. Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ι χείῳ σοφῇ καρτερικῶς, γενόμενος, καὶ
λαμπᾶσι φλογιζόμενος. δρόσον οὐράνιον
ἐδέξω, χειρὶ ἀγγελικῇ μάρτυς νίκανδρε.
σβεῦ φλέγοντας, νεκροὺς δὲ ἀπέδειξας.
ταῖς ζωηφόροις σου ἐντεύξεσιν.

Ω ραθητε θέαμα φρικτὸν, γυμνούμενοι,
καὶ ἀλόγοις συνδεσμούμενοι. καὶ ἐπὶ πλά
σον ἀθλοφόροι, συρόμενοι καὶ σῶοι δεικ-
νύμενοι. πυρὶ προσομιλοῦντες καὶ ἄφλεκ
τοι, πυρὶ θείῳ συντηρούμενοι.

Σ ήμερον τὴν μύρων ἱερὰ μεγαλόπολις, ἑορτά-
ζει πόλιν ἅπασαν, πρὸς εὐωχίαν συγ-
καλοῦσα. τῇ μνήμῃ ἡμέραν ταύτῃ πανεύ-
φημοι. ἐν ᾗ τὴν ἱερὰν ὑμῶν ἄθλησιν, με-
γαλοφρόνως ἐτελέσατε.

Η ποίησεν ὑμῖν ὁ αὐτὸς, καὶ ἄγγελοι τῇ αὐτόθι ᾠ
ἀπεκρίθησαν. τάξεις ἁγίων καὶ δικαί-
ων, ηὐφράνθησαν ἐσκίρτησαν μάρτυρες.
μεθ' ὧν κατασκηνώσαντες μνήσθητε,
τῶν μεμνημένων ὑμῶν ἅγιοι. θ.

Φ ωτὶ με καταύγασον τῷ σῷ πανάμωμε, ἡ
τεκοῦσα φῶς ἀπρόσιτον. λῦσον τὰ νέφη
τῆς ψυχῆς μου. καὶ σκότους με ἐξάρπασον
δέομαι. καὶ θείας σέλας ἀξίωσον. ἵνα ὑμ-
νῶ σε τὴν πανύμνητον. Ο εἱρμός.

Ε ὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κα-
„ τάραν εἰσῳκίσατο. σὺ δὲ παρθένε θεοτόκε τῷ
„ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ κόσμῳ
„ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας. ὅθεν σε οἱ πάν-
τες μεγαλύνομεν. Εξαποστειλάριον.
Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ε μφρόνως, καθυπέταξας, σοφὲ ἰωαννίκιε,
τῷ αὐτοκράτορι πέρ, νοῒ σαρκὸς τοὺς ὀρέ
ξεις ἐντεῦθεν τὸ ἀκρότατον, τὴν ἐφετὴν
κατέλαβες. διὸ καὶ δόξης ἔτυχες. ὑπὲρ
ἡμῶν ἱκετῶν, μὴ διαλίπῃς παμμάκαρ.
Ετερον. τοῦ ἁγίου. Ομοιον.

Φ υτεία τοῦ παμμάκαρος, ἐδείχθης τίτου νί-
κανδρε. ὑφ' οὗ τῆς πόλεως μύρων, ἐχειρώθης
ὅσιε πέρ ἀρχιερεὺς θεόληπτος. σὺν ἑρμᾷ τῷ μάρ
τυρι, σὺν τῷ ἑρμαίῳ πάντοφε, ὑπὲρ
χριστοῦ διανύσας, ἐν ὁσίοις βασιλείαις. θ.

Κ αὶ χεπκῶς ἀσπάζομαι. καὶ πόθῳ τὴν
προσκύνησιν, προσνέμω πίστει καὶ φόβῳ,
τῇ παναχράντῳ καὶ θείᾳ. εἰκόνι σου πα-
νάμωμε. ἀφ' ἧς, ψυχῶν ἐκβλύζουσι καὶ
τῶν σωμάτων δέσποινα. ἰάματα τοῖς ὑ-
μνοῦσι, σὲ θεοτόκον κυρίως. Η λοι-
πὴ ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου, καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, ε. τῶν ἁγίων μαρτύρων,
γαλακτίωνος καὶ ἐπιστήμης. ἦχος, πλ. δ.
Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

Γ άλακτι τραφεὶς ἀσκήσεως. διὰ βασάνων
πολλῶν, γαλακτίων καὶ θλίψεων, εἰς χεῖρας
κατήντησας, ἡλικίαν γενόμενος. δεκτὴ
θυσία, τέλειον σφάγιον. ἐθελουσίως ὁ ἐμὴ
πανόλβιε. ὧ τῆς ἑδραίας σου, καὶ βεβαί
ας πίστεως, δι' ἧς θεοῦ. ἔτυχες θεώμενος.
νῦν τελεώτερον.

Ε πιστήμονας ἐζήτησας, τῶν ἀγαθῶν τὴν πη-
γὴν, ὀρεκτῶν τὸ ἀκρότατον, ταῖς αὐτοῦ λαμ
πρότησι. καὶ ψυχὴν καὶ διάνοιαν, καλαυ
γασθεῖσα θεομακάριστε. καθελοῦσα τὰς ἑ
ρμὰς ἐν στάσεσι. τὸν πολυμήχανον, καὶ ἀρ
χαῖον δράκοντα. μοναζουσῶν. θεῖον ἐγ-
καλλώπισμα, μάρτυς πολύαθλε.

Δ ύο φωστῆρες ὑπέρλαμπροι, ἀνατολῆς νοη
τῆς, ἀνατέλλουσι χάριτι, καὶ τὴν κτίσιν ἅ-
πασαν, ἀσεβῶς καταυγάζουσιν. ὑπὲρ
βαλοῦσαις ἄθλων λαμπρότησι. καὶ ἰαμά
των θείοις πυρσεύμασιν. ὧν τὴν ὑπέρφω-
τον. ἑορτὴν γεραίροντες, τὸν διὰ τὴν, πάν
τας ἁγιάζοντα, χριστὸν δοξάσωμεν.
Δοξα, καὶ νῦν, θ. Ομοιον.

Δ ῶρο

Λαῦρο ψυχήμου στενάζουσα καὶ τῶν δακρύων κρουνοὺς, ἐκκαρδίας πηγάζουσα, τῇ παρθένῳ βόησον. καὶ μητρὶ τοῦ θεοῦ ἡμῶν. διὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἁγνή. τῆς φοβερᾶς με ῥῦσαι κολάσεως. καὶ κατασκήνωσόν, ἔνθα ἡ ἀνάπαυσις, καὶ ἡ χαρὰ ἡ διαιωνίζουσα, καὶ ἡ ἀπόλαυσις.

στο θ. Ὅμοιον.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος, ὢ μυστηρίου φρικτοῦ. ὢ φρικτῆς ἐγχειρήσεως, ἡ παρθένος ἔλεγεν, ἐν σταυρῷ σε ὡς ἔβλεψεν. ἐν μέσῳ δυο ληστῶν κρεμάμενον ὃν ἀνωδίνως φρικτῶς ἐκύησε. ἔκλαιε λέγουσα. οἴμοι τέκνον φίλτατον, πῶς ὁ δεινος, δῆμος καὶ ἀχάριστος, σταυρῷ προσεπήλωσεν.

Εἰς τὸν ὄρθρον, ἡ στιχολογία. κάθισμα τῆς ὀκτωήχου, καὶ τῶν ἁγίων εἷς. ᾠδή, α. ἦχος, πλ. β. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ ἰσλ.

Τοὺς αἰεὶ ἀπλανεῖς ἀστέρας, φωστῆρας σὺν λογικοὺς, ὁμοῦ τοὺς σὺν λάμψαντας, ὑπὲρ ἥλιον ἐν γῇ τοῦ χριστοῦ σὺν θείους ἀθλητὰς, ἐν ᾠδαῖς πνευματικαῖς πίστει τιμήσωμεν.

Ἐλληνικῆς ἀπὸ ῥίζης στερεωτικῶν, εὐθαλὴς ἐβλάστησας, θεοδώρητος βλαστός. γαλακτίων κόσμῳ σὺν καρποὺς. προβαλλόμενος τῆς σῆς ἀτρέπτου πίστεως.

Ἐπιστειμόνως τὴν πίστιν τὴν πρὸς χριστόν, ἐκζητοῦσα ἔδραμες, πρὸς ἐπίγνωσιν αὐτοῦ. καὶ τυχοῦσα θείας δωρεᾶς ἐπιστήμη νυμφικῶς, τούτῳ νενύμφευσαι. θ.

Κατεποντίσθην ὁ τάλας ἐν τῷ βυθῷ, τῶν πολλῶν μου πράξεων. καὶ πρὸς σὲ τὴν ἀγαθὴν, καταφεύγω μῆτερ τοῦ θεοῦ δός μοι χεῖρα βοηθείας καὶ διάσωσον.

ᾠδ, γ. Οὐκ ἔστιν ἅγιος. ὡς σύ.

Ἐφέσει κρείττονος ζωῆς. καὶ τρυφῆς ἀνεκφράστου, τῶν φθαρτῶν ὑπερεῖδες καὶ ἐδῶν πάντα τερπνά, σὺν ἐπιστήμῃ χῶ, γαλακτίων. εὐπειθῶς ἑπόμενος.

Ρυσθέντες βρόχων τῶν σαρκικῶν, καὶ παθῶν πολυπλόκων, ἐνασκήσει τῷ πόθῳ, συνεδέθητε χῷ. θυσία δὲ καθαρὰ, ἐν ἀθλήσει, τούτῳ προσηνέχθητε.

Τῷ θείῳ πόθῳ τοῦ χριστοῦ, ἀρνησάμενοι κόσμον, συνεδέθητε μᾶλλον, τῷ πνι ἀθληταί. διὰ βασάνων πολλῶν, βασιλείας θείας ἠξιώθητε. θ.

Οὐκ ἔστιν ὅστις πρὸς τὴν σὴν, καταπέφευγε σκέπην. καὶ οὐκ ἔτυχε κόρη, τῶν πολλῶν σου οἰκτιρμῶν. διὸ δέομαι τῆς σῆς, ἐπιτύχω, κόρη ἀντιλήψεως.

Ὁ εἱρμός. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

κα, ἦχος, δ. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἀσκήσει λαμπρύνασα, τὸ ὀπτικὸν τῆς ψυχῆς. ἀκτῖσιν ἀθλήσεως, φωταγωγεῖς σὺν πιστοὺς, γαλακτίων μακάριε. ὅθεν σου τὴν ἁγίαν, καὶ φωσφόρον ἡμέραν. πίστει ἐπιτελοῦμεν, εὐσεβῶς σοι βοῶντες. ὡς ἔχων παῤῥησίαν πρὸς χν. πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν, θ. Ὅμοιον.

Παρθένε πανάμωμε, τὸν ὑπερούσιον, θν ἡ κυήσασα, σὺν ἀσωμάτοις αὐτὸν, ἀπαύστως ἱκέτευε. ἄφεσιν τῶν πταισμάτων. καὶ διόρθωσιν βίου. δοῦναι ἡμῖν πρὸ τέλους, τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθῳ. ὑμνοῦσί σε καταχρέος, μόνη πανύμνητε.

στο θ. Ὅμοιον.

Ἐσταυρωμένον σε ὑψούμενον ὡς ἐθεάσατο, ἡ ἄχραντος, μήτηρ σου, λόγε θεοῦ μητρικῶς, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο. τί τὸ καινὸν καὶ ξένον, τοῦ τὸ υἱέ μου, θαῦμα. πῶς ἡ ζωὴ τῶν ὅλων, ὁμιλεῖς τῷ θανάτῳ. ζωῶσαι σὺν τεθνεῶτας, θέλων. ὡς εὔσπλαγχνος.

ᾠδ, δ. Χς μου δύναμις.

Θεοῦ σε πρόνοια, βλαστὸν ἀνέδειξε, στερροῦ στῆς, νηδύος τῶν ἀρετῶν, σὺν καρποὺς πληθύνοντα. καὶ καρποφόρον δεικνῦντα. παραινέσεσι τὴν σύζυγον.

Χν ἐπόθησας, κόσμον ἐμίσησας. κατεφρόνησας πλούτου, δόξης τρυφῆς. καὶ τιμῆς ἠλόγησας φθαρτῶν τὰ ἄφθαρτα σαφῶς, γαλακτίων ἀλλαξάμενος.

Χ ῦ τοῖς ἴχνεσι κατηκολούθησας. ἀκλινῶς γαλακτίων σὺν τῇ στερρᾷ, ἐπιστήμῃ ἔνδοξε. διὸ καὶ δόξης παρ' αὐτοῦ καὶ στεφάνων κατηξίωσαι. θ'.

Ν αὸν ἐμόλυνα, κακῶς τοῦ σώματος. παναγία παρθένε τὸ καθαρὸν, θεοῦ οἰκητήριον. καθαρόν ῥύπου με παντὸς, τῶν παθῶν μου ταῖς πρεσβείαις σου.

ᾨδ. ε'. Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθέ.

Τ ῷ θείῳ φέγγει καταυγασθεὶς, καὶ τῆς ἀπαθείας καλλοναῖς, περιλαμφθεὶς γαλακτίων σοφὲ. ἔπεισας ἀγνεύειν σὺν σοὶ τὴν σύζυγον. ζυγὸν ἀνελομένην, τὸν ἐλαφρὸν τοῦ χριστοῦ.

Π υρὶ πυρούμενοι πειρασμῶν, πῦρ φιληδονίας καὶ πυρὰν, πολυθείας ἐσβέσατε. ἄμφω τοι συμφέροντα συμφρονήσαντες. ἐν πόνοις πολυτρόποις, ψυχῆς καὶ σώματος.

Ν όμῳ πειθόμενοι τοῦ θεοῦ, ἄραντες σταυρὸν ἐπ' ὤμων, εἵλεσθε βίον τὸν ἄμεμπτον. καὶ διπλοῖς στεφάνοις κατεκοσμήθητε. ἀσκήσει νομίμως, ἄθλοις ἐκλάμψαντες. θ'.

Η λίου ὄχημα φωτεινὸν, καθαρόν τε ῥύπου τῆς ψυχῆς. κἀμοῦ τοῦ δούλου σου δέομαι. τοίχωσον τὴν χάριν τῆς εὐσπλαγχνίας σου. καὶ ἴασαι νοσοῦντα κόρη θεόνυμφε.

ᾨδ. ς'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Τ οῦ βίου τὸ βίαιον, βδελυξάμενοι σοφῶς, εἵλεσθε βίον ἄμεμπτον ὡς βίας αἱ τῆς φύσεως καὶ διπλοῖς, ἐν ἄθλοις περιλάμψαντες. ἐν διττοῖς τοῖς στεφάνοις ἐκοσμήθητε.

Σ ωμάτων διάστασιν, ὑποστάντες τῶν ψυχῶν, ἑνώσει διὰ πίστεως, ἀσυρχεῖς περ ἐν καθείλετε δυνάμεις. αὖθις ὁρωμένους δὲ, κατεβάλετε, συνέσει θείου πνεύματος.

Ν ομίμως ἤθλησαν, γαλακτίων ὁ κλεινὸς. καὶ ἡ θεόφρων σύζυγος, ἐπιστήμη ἀνδρείως καὶ καρτερῶς. ὧν ταῖς δεήσεσι, τὰ ἐλέη σου λόγε πᾶσι δώρησαι. θ'.

Ῥ άθυμον δέσποινα. τὴν ψυχήν μου ἐν πολλοῖς, κεκακωμένην πταίσμασι, καὶ τὸν δε-περ πάντων τῶν ἀγαθῶν, θεὸν καθικέτευε. βασιλείας τῆς ἄνω ἀξιῶσαί με.

Ὁ εἱρμός. Τ οῦ βίου. τὴν θάλασσαν.

Κοντάκιον. ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Μ αρτύρων χριστοῦ, τοῖς δήμοις ἠριθμήθητε, ἀγῶσιν ἱεροῖς, φαιδρῶς ἀγωνισάμενοι. γαλακτίων ἔνδοξε, σὺν τῇ σεπτῇ συζύγῳ καὶ συνάθλῳ σου, ἐπιστήμῃ τῷ μόνῳ θεῷ. μὴ παύσησθε πρεσβεύειν ὑπὲρ πάντων ἡμῶν. Ὁ οἶκος.

Τ ὸν γενναῖον ἐν μάρτυσι γαλακτίωνα, ἐν ᾄσμασι τῶν ᾠδῶν εὐφημήσωμεν, σὺν τῇ πανευκλεεῖ συζύγῳ, τῇ φερωνύμως ἐπιστήμῃ. οὗτοι γὰρ καθεῖλον τοῦ ἐχθροῦ τὸ φρύαγμα. καὶ εἰδώλων τὸ ἄθεον ἤλεγξαν. τὴν δὲ πίστιν χριστοῦ ἀνεκήρυξαν. διὸ περιφανῶς λαβόντες παρ' αὐτοῦ τοὺς στεφάνους τῆς ἀφθαρσίας. Α παύστως πρεσβεύουσιν ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, ε'. μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων, γαλακτίωνος καὶ ἐπιστήμης. Στ.

Α συνδυάστους συζύγους κτείνει ξίφος.
Τ ὴν ψυχικὴν σύζευξιν ἠγαπηκότας.
Τ μηθεῖ' ἐπιστήμη σὺν γαλακτίωνι ἐν πέμπτῃ.

Γ αλακτίων καὶ ἐπιστήμη, ὑπῆρχον ἐπὶ τῆς βασιλείας δεκίου, καὶ σεκουνδοῦ ἡγεμόνος. καὶ ὁ μὲν γαλακτίων, υἱὸς ἦν κλειτοφῶντος καὶ λευκίππης, ἀμφοτέρων ἑλλήνων. κατηχήθησαν δὲ τὴν εὐσέβειαν παρά τινος μοναχοῦ ὀνουφρίου τοὔνομα, καὶ τὸ ἅγιον βάπτισμα δέχονται. ἡ δὲ ἐπιστήμη καὶ αὐτὴ γεννήτορας ἕλληνας ἔχουσα, ἐπεὶ τῷ γαλακτίωνι πρὸς γάμον ἐξεδόθη, παρ' αὐτοῦ βαπτίζεται. καὶ διατηρήσαντες ἀμφότεροι τὴν παρθενίαν ἄτρωτον, τὸν μοναδικὸν βίον ὑπέρχονται. πᾶσαν δὲ σκληραγωγίαν καὶ κακοπάθειαν, διενεγκόντες, συνελήφθησαν παρὰ τοῦ ἄρχοντος ὕρσου, καὶ ἐρωτηθέντες, τύπτονται σφοδρῶς. καὶ καλάμοις ὀξέσι τοὺς ὄνυχας ἐμπείρονται, καὶ μαχαίρᾳ χεῖρας καὶ πόδας ἀκρωτηριάζονται, καὶ τελευταῖον τὰς κεφαλὰς ἀποτέμνονται.

τέμνονται. Ἦν δὲ ὁ μὲν ἅγιος, ἐτῶν τριάκοντα. ἡ δὲ ἁγία ἐπιστήμη, ἐτῶν δεκαέξ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῶν ἁγίων ἀποστόλων ἐκ τῶν ἑβδομήκοντα. ἑρμοῦ, λίνου, γαΐου, φιλολόγου, καὶ πατρόβα. ※.

Ἑρμᾶς πατρόβας καὶ γάϊος τρεῖς ἅμα
Ἀπόστολοι θνήσκουσιν εἰς δὶς τρεῖς φίλοι.
Καθεὶς εἰς γνώσεως θείας λόγον,
Ζωγρεῖς σε λίνε καὶ μεθιστᾷ τοῦ βίου.
Φιλολόγος φιλῶν σε τὸν θεὸν λόγον.
Πληροῖ λόγους σοὺς καὶ θελῶν συνέστιος.

Οὗτοι πάντες ὑπῆρχον ἐκ τῶν ἑβδομήκοντα μαθητῶν Ἰησοῦ χριστοῦ. Καὶ ὁ μὲν πατρόβας οὗ καὶ ὁ θεῖος ἀπόστολος παῦλος ἐν ταῖς αὐτοῦ μέμνηται ἐπιστολαῖς, ἐπίσκοπος ποτιόλων ἐγένετο. πολλοὺς βαπτίσας καὶ τῷ χριστῷ προσαγαγών. Ὁ δὲ ἑρμᾶς οὗ ἐν τῇ πρὸς ῥωμαίους ἐπιστολῇ μέμνηται ὁ ἅγιος ἀπόστολος παῦλος, ἐπίσκοπος φιλιππουπόλεως γέγονεν. Ὁ δὲ λῖνος, μετὰ πέτρον τὸν κορυφαῖον, τῆς μεγάλης ῥώμης ἐπίσκοπος ἐχρημάτισεν. Ὁ δὲ, γάϊος, οὗ καὶ αὐτοῦ ὁ ἀπόστολος μέμνηται. μετὰ τὸν ἁγιώτατον τιμόθεον, ἐπίσκοπος ἐφέσου ἐγένετο. ὁ δὲ φιλόλογος, οὗ καὶ τούτου μέμνηται, ὑπὸ ἀνδρέου τοῦ πρωτοκλήτου, ἐπίσκοπος σινώπης κατέστη. Οἳ καὶ ἐπισκοπήσαντες ἐν ταῖς δηλωθείσαις πόλεσι, καὶ πλείστους πειρασμοὺς καὶ θλίψεις διὰ τὸν τῆς ἀσεβείας λόγον ὑπομείναντες. καὶ πολλοὺς διδάξαντες. καὶ τῷ χριστῷ προσαγαγόντες, ἐτελειώθησαν ἐν κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος δομνῖνος πυρὶ τελειοῦται. ※.

Ἀνασκοπῶν πῦρ τῆς γεέννης δομνῖνος,
Τὸ τῆς δίκης πῦρ ἔφριττεν οὐ μὲν μὴ ὅλως,

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι, τιμόθεος, θεόφιλος, καὶ θεότιμος, πυγμαῖς τελειοῦνται. ※.

Τὸν τιμόθεον καὶ συναθλητὰς δύο,
Κτείνουσι πυγμαῖς καὶ θεοῦ τιμᾷ λόγος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος δωρόθεος, θηρίοις ἐκδοθεὶς τελειοῦται. ※.

Ὁ δωρόθεος ἐκδοθεὶς τοῖς θηρίοις.
Δῶρον προσηνέχθη τῷ θεῷ πρὸς δεκτέον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι, εὔψυχος καὶ καρτέριος τὰ αἰδοῖα τμηθέντες τελειοῦνται. ※.

Αἰδοῖα καρτέριος ἐκτετμημένος,
Σὺν εὐψυχίῳ καρτεροψύχως φέρει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος σιλβανὸς, εἰς μέταλλα βληθεὶς, τελειοῦται. ※.

Ἐν τοῖς μετάλλοις σιλβανὸς βεβλημένος.
Λείπει μέταλλα καὶ μεταλλάττει βίον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος πάμφιλος, ξεσθεὶς καὶ φυλακισθεὶς, τελειοῦται. ※.

Φρουρᾷ δαμασθεὶς καὶ πρὸς τοὺς φρουρᾶς ξέσεις,
Διπλοῦν λάβοι πάμφιλος εἰκότως στέφος.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ μαξιμιανοῦ τοῦ τυράννου καὶ οὐρβανοῦ τοῦ παλαιστίνης ἄρχοντος. Πολλὰ γοῦν καὶ πρὸ τῆς τοῦ μαρτυρίου τελειώσεως, ὁ μακάριος δομνῖνος ἐναθλήσας. πλεῖστα δὲ πρὸς αὐτῷ τῷ τέλει. ὅτι καὶ τῇ τοῦ πυρὸς κολάσει κατακρίνεται. Καὶ θεότιμον δὲ καὶ θεόφιλον τὴν ἀκμὴν τοῦ σώματος φέροντας, καὶ ὡραίους καὶ καλοὺς τῇ ὄψει, ἐπὶ πυγμῇ μονομαχίας καταδικάζει ὁ τύραννος. Δωρόθεον δὲ, σεμνόν τινα καὶ ἱερὸν πρεσβύτερον, θηρίοις πρὸς βορὰν δίδωσι. Τὸν δὲ καρτέριον καὶ εὔψυχον τελείων ἀνδρῶν φέροντας ἡλικίαν, ἀποτμηθέντας τὰ αἰδοῖα, ἐπὶ τὸ τῶν εὐνούχων μεταφέρει γένος. Τὸν δὲ σιλβανὸν τοῖς κατὰ φαινὰ μετάλλοις ἐγκρίνει. καὶ παρθένους τρεῖς πορνοτρόφοις ἀκολάστοις ἐκδίδωσι. καὶ ἑτέρας δεσμοῖς καθείργνυσι. καὶ ταῦτα πάντα ὑπὸ μίαν ὥραν ἐπράττετο τῷ δικαστῇ. Ὁ δὲ πάμφιλος πάσῃ σοφίᾳ καὶ ἀρετῇ κοσμούμενος, σφοδρότατα αἰκισθεὶς ἅπαξ καὶ δὶς καὶ τῇ εἱρκτῇ σὺν ἑτέροις ὁμολογηταῖς ἐναποῤῥιφεὶς, τὸ τέλος τῆς μαρτυρίας ἅπαντες, ἐτελειώθησαν ἐν χριστῷ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν γρηγορίου, ἀρχιεπισκόπου ἀλεξανδρείας τοῦ ὁμολογητοῦ.

Οὗτος

Οὗτος ὁ ἐν ἁγίοις πατὴρ ἡμῶν γρηγόριος, ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας τὸν χριστὸν ἀγαπήσας, κατεκόσμησεν ἑαυτόν, πάσαις ταῖς κατὰ θεὸν ἀρεταῖς. Ὅθεν μετὰ τὴν τελευτὴν τοῦ ἁγιωτάτου πάπα ἀλεξανδρείας, ἐκ θείας προνοίας χειροτονεῖται παρὰ τῶν συνεληλυθότων ἐπισκόπων καὶ τοῦ φιλοχρίστου λαοῦ, ἀρχιεπίσκοπος ἀλεξανδρείας. καὶ γέγονε διδάσκαλος τῆς ὀρθοδοξίας ἀκριβής. πρᾶος. ταπεινός, ἐλεήμων, ὀρφανῶν πατήρ, χηρῶν ὑπερασπιστής, ὁδηγὸς τῶν πεπλανημένων, τῶν νοσούντων ἰατρός. τῶν θλιβομένων, παράκλησις. καὶ ἦν ἰδεῖν πάντας χαίροντας καὶ εὐφραινομένους. Ἀλλ' ὁ σκανδαλοεργὸς διάβολος, τῷ τότε λέοντι ὑποβαλὼν εἰκονομάχῳ. πείθει τὸν ἅγιον ἀπὸ ἀλεξανδρείας μεταστείλασθαι δέσμιον ἐν κωνσταντινουπόλει. καὶ τούτου γενομένου, παραστὰς ἤλεγξεν αὐτόν, ἐνώπιον πάσης τῆς συγκλήτου, αἱρετικὸν καὶ ἄθεον καὶ ἀσεβῆ τοῦτον ἀποκαλέσας. Ὁ δὲ μὴ φέρων τὰς ὕβρεις, βουνεύροις κατέξανε τὰς σάρκας αὐτοῦ καὶ καθεῖρξε, λιμαγχονήσας. Ὁ δὲ ἅγιος εὐχαρίστως πάντα φέρων, ἔλεγε πρὸς τοὺς παρόντας. ὑπὲρ τῆς τοῦ χριστοῦ καὶ θεοῦ μου ἁγίας εἰκόνος, ἑτοίμως ἔχω μεληδὸν κατατμηθῆναι. Ταῦτα μεμαθηκὼς ὁ ἀλιτήριος ἐκεῖνος βασιλεύς, τοῦτον ἐξορισθῆναι προσέταξεν. ἀπελθὼν δὲ ὁ μακάριος ἐν τῇ ἐξορίᾳ, καὶ ἐπὶ χρόνοις τρισὶν ἐκεῖσε διαρκέσας, εἰς χεῖρας θεοῦ τὴν ψυχὴν παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος ἀγαθάγγελος ξίφει τελειοῦται. στίχ.

Χρηστάγγελός τις ψῆφος ἀγαθαγγέλῳ.
Ἡ τῆς τελευτῆς ψῆφος ἦν ἐκ τοῦ ξίφους.
Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. ἀμήν. ᾠδὴ ζ. Δροσοβόλον μέν.

Δροσοβόλος ὑμᾶς χάρις ἡ τοῦ πνεύματος, πανσόφοις προσανέψυχε. πυρπολουμένας, πειρασμῶν πυρὶ καὶ ἀλγεινῶν, ἀσκήσεως καὶ τῶν αἰκισμῶν. ἐν ἀθλήσει καρτερῶς, αὖθις ὑπέστητε.

Τῆς ἁγνείας μὲν τῷ πόθῳ καὶ ἀσκήσεων, στέργετε τὴν διάστασιν, ἐν ὁμονοίᾳ ψυχῆς, διὰ δὲ πίστεως στερρᾶς, συνηνωμένοι πρὸς ἀθλητικάς, αὖθις ἡνώθητε λαβάς, ὅσιοι μάρτυρες.

Γαλακτίων ὁ πανένδοξος θεσπίσμασι πεισθεὶς τοῦ παντάνακτος. τὰ θεσπίσματα ὡς ληρήματα τῶν δυσσεβῶν, ἠγνόησας τό. ὅθεν εὗρεν, τὴν βασιλείαν ἐν χώρῳ κλήρου ἀπείληφε. θ.

Ὑπερτέρα ἐχρημάτισας παναμώμε, τῶν νοερῶν δυνάμεων. ὃν γὰρ ἐκεῖνοι, οὐ τολμῶσιν ὅλως κατιδεῖν. ἀγκάλαις ἐβάστασας ταῖς σαῖς χαριστηρίοις σε φωναῖς, ὅθεν δοξάζομεν. ᾠδὴ η. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις.

Τοῦ τῆς φύσεως πόθου φίλτρον θερμότερον. πρὸς χριστὸν ἐσχηκότες σαρκικῷ αἵματι. ὅλῳ τῷ νοΐ, προσανέχειν ἀπείπασθε. χρεὼς ὑλάδους, ἐμφρόνως ἀποστάντες.

Τῆς πρὸς σάρκα φιλίας ξένως διέστητε. τῆς ἁγνείας τῷ φίλτρῳ θείως ἡνώθητε. καὶ τῇ τοῦ χριστοῦ ἀγάπῃ συνηρμόσθητε. κλέος συζυγίας, ἀζύγων μέγα θαῦμα.

Βασιλείαν τὴν ἄνω μάρτυς θεσπέσιε. ἀπολήψασθαι θέλων ταύτην κατέλαβες. αἵμασι τοῖς σοῖς γαλακτίων αἰνούμενος. σὺν τῇ ἐπιστήμῃ τῇ σῇ καλῇ συνάθλῳ. θ.

Ὡς τῆς πυρίνου θρόνος φέρεις παναμώμε. τὸν ἐγκόλποις πρώοις ἀναπαυόμενον. ὃν ὑπὲρ ἡμῶν θεὲ ἱκέτευε. ὅπως αἰωνίου, ῥυσθῶμεν καταδίκης.

ᾠδὴ θ. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Χοῦ τῷ πόθῳ, θερμῶς στομούμενοι, χριστοῦ ψυχικῷ, τοῦ βίου καὶ τοῦ φίλτρου τῆς φύσεως. καὶ δεσμοὺς τῆς σαρκὸς διερρήξατε. διὰ τὴν ἐντελάδι, μίαν θεότητα μάρτυρες δυάδος ὑλικῆς, ὑπεργυμνούμενοι.

Χοροῖς μαρτύρων, παρθένων ταγμάτων. ἐν συνοῖς χορείων, καὶ φωτὶ ἀγαλλόμενος. σὺν τῇ σῇ συζύγῳ, ἐπιστήμῃ κακῶν, λύσιν

ἡμῶν

ἡμῖν βραβεύεις, νίκας τῷ ἄνακτι κόσμου γαλακτίων, ἐξεβλύω καὶ μεγαλέως.

Στερρῶς τῇ πίστει εἰς σὺ ἐνάμενος πανευκλεῶς, ὁ θεῖος γαλακτίων ὁ πάνσοφος. τῇ σεμνῇ ἐπιστήμῃ συνδούμενος, ἤθλησαν ὁμοφρόνως. τούτων δεήσεσιν, οἰκτείρησον ἡμᾶς λόγε θεοῦ, ὡς ὑπεράγαθος. θ'.

Φωναῖς ὑμνοῦμεν χαιρετισμοῖς σε. οἱ διὰ σοῦ, τυχόντες ἀληθῶς τῆς θεώσεως. καὶ βοῶμεν σοι χαῖρε παναμώμητε. χαῖρε εὐλογημένη. χαῖρε παλάτιον. τοῦ παμβασιλέως καὶ θεοῦ. χαῖρε μῆτερ θεοῦ.

Ὁ εἱρμός. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Ἐξαποστειλάριον.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Τραφεὶς τῷ γάλακτι μάρτυς, τῆς πίστεως γαλακτίων. σὺν τῇ σεμνῇ ἐπιστήμῃ, ἠθλήσας μέχρι τέλους ὑμῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ῥυσθείημεν τῆς γεέννης.

Χαιρετισμοῖς ἐν ὕμνοις, δοξάζοντές σε παρθένε. σὺν τῷ ἀγγέλῳ τὸ χαῖρε, βοῶμεν σοι θεοτόκε. χαῖρε ἀνύμφευτε μῆτερ, τοῦ βασιλέως τῆς δόξης. Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου, καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, ϛ'. τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Παύλου ἀρχιεπισκόπου, τοῦ ὁμολογητοῦ. εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους, ϛ'. καὶ ψάλλομεν στιχηρά. ἦχος δ'.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Παῦλος ὁ θεσπέσιος, σὲ μιμητὴν προσχρηματίζεται: ὁμωνύμως καλούμενον. καὶ τρόποις κοσμούμενον. τοῖς αὐτοῦ παμμάκαρ, καὶ θεοσεβείᾳ. καὶ τῇ ἀνδρείᾳ τῆς ψυχῆς, καὶ καρτερίᾳ τῶν περιστάσεων. καὶ ζήλῳ πυρακτούμενον, ὀρθοδοξίας ὑπερεμάχει. ὢ καὶ νῦν συνδεδόξασαι, ὁμοίοις σκηνώμασιν.

Ἄρειον τὸν ἄθεον, καὶ δυσσεβῆ Μακεδόνιον. ταῖς στερραῖς τῶν δογμάτων σου, νευραῖς ἀπηγχόνησας. τῷ ὀρθῷ δὲ λόγῳ τῆς διδασκαλίας, τῶν ὀρθοδόξων τὴν πληθὺν, ἱερομύστα μάκαρ ἐστήριξας. διόσου τὴν ὑπέρλαμπρον, ὁμολογίαν δεξάμενος. βασιλείας ἀνέδειξε, κοινωνὸν ὁ φιλάνθρωπος.

Δρόμον ἐκτελέσαντα, σὲ καὶ τὴν πίστιν τηρήσαντα, ἱεράρχα μακάριε. χριστὸς ἐστεφάνωσε, τῷ λαμπρῷ στεφάνῳ, τῆς δικαιοσύνης. καὶ κατελάμπρυνε τὴν σὴν, ὁμολογίαν ἀξιοθαύμαστε. διὸ τὴν ἐπουράνιον, κληρονομίαν δεξάμενος. τὸν σωτῆρα δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων σε.

Παῦλε παμμακάριστε, ὁμολογίας ἐπώνυμε. τῶν θερμῶς εὐφημούντων σε, προστάτης γενόμενος. ἐκ παντὸς κινδύνου, πάσης ἁμαρτίας. καὶ καταιγίδος τῶν παθῶν καὶ τυραννίδος πάτερ διάσωσον. ὡς μάρτυς γὰρ ἀήττητος. καὶ ἱεράρχης εὐπρόσδεκτος. παρρησίαν σὺ κέκτησαι. πρὸς χριστὸν τὸν θεὸν ἡμῶν.

Δόξα. ἦχος α'. Γερμανοῦ.

Ἀρχιερατικὴν στολὴν ἐνδυσάμενος, ὅσιε πάτερ, τὸν ὁμώνυμον Παῦλον ἐζήλωσας, διωγμοὺς ὑπομείνας καὶ περιστάσεις. καὶ ἐν τοῖς σοῖς οἰκείοις πόνοις, τὰ βλάσφημα δόγματα Ἀρείου κατήσχυνας. παθὼν γὰρ ὑπὲρ τῆς ἀνάρχου, καὶ ὁμοουσίου τριάδος. τὸν δυσσεβῆ καὶ πνευματομάχον καθεῖλες Μακεδόνιον. καὶ τὴν ὀρθόδοξον πᾶσι τρανώσας πίστιν, τοῖς ἀΰλοις συναυλίζῃ ἀγγέλοις. μεθ' ὧν καὶ νῦν ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Καὶ νῦν. θ'.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων τὸ ἀγαλλίαμα. τῶν ἐπὶ γῆς ἀνθρώπων, κραταιὰ προστασία. ἄχραντε παρθένε. σῶσον ἡμᾶς, τοὺς εἰς σὲ καταφεύγοντας. ὅτι ἐν σοὶ τὰς ἐλπίδας μετὰ θεὸν, θεοτόκε ἀνεθέμεθα.

σρθ'. Ὅμοιον.

Ὑπὲρ ἡμῶν ὁ υἱός σου παθεῖν ἠνέσχετο. ἵνα τῷ τούτου πάθει, τὴν ἀπάθειαν πᾶσι προξενήσῃ θεοτόκε. ὅθεν αὐτὸν, καθικέτευε πάντοτε. παθῶν παντοίων με ῥύσασθαι. καὶ ψυχῆς. καὶ τοῦ σώματος πανύμνητε.

Εἰς

Εἰς τὸν στίχον στιχηρά, τῆς ὀκτωήχου.

Δόξα. ἦχος β'. Βυζαντίου.

Ἀσκήσεως τὸ πέλαγος διαπλέων, τῆς ἐγκρατείας αὔρα, τὸν τῶν παθῶν κλυδώνιον, ἐξέφυγες ὅσιε ὅθεν τῇ ἐπωνυμίᾳ φερωνύμως τοῦ θείου Παύλου, διωγμοὺς ὑπήνεγκας καὶ περιστάσεις κακουχούμενος, ἐν ταῖς ταῖς αἱρεσιαζόντων γλωσσαλγίαις. διὸ Ἀρείου κατέβαλες τὰ δόγματα καὶ νεστορίου τὰς αἱρέσεις τρεψάμενος. τῆς ἐκκλησίας Χριστοῦ, ὤφθης ζηλωτής. αὐτὸν ἱκέτευε, ἱεράρχα μακάριε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν θ'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Ὡς στῆς, ἐν λιμένι προσδραμὼν. ὑπὸ τὴν ἁγίαν σου σκέπην, παρθενομήτορ ἁγνὴ δέομαι σπλαγχνίσθητι, μὴ ἀπορρίψῃς με. ἀλλὰ ῥῦσαι τὸν δοῦλόν σου, τῆς νῦν ἐπελθούσης θλίψεως ὡς ἔχουσα, τὸ συμπαθὲς φυσικόν. μῆτερ, τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου, πάντοτε πρεσβεύουσα σῶζε, πάσης περιστάσεως τὸν δοῦλόν σου.

Σταυροθ'. Ὅμοιον.

Ῥομφαία ἡ τεκοῦσα τῆς ζωῆς, τὸν ἀγεωργήτως ἐν μήτρᾳ σου ἐκβλαστήσαντα. ξύλῳ ὡς ἑώρακας, τοῦτον κρεμάμενον. θρηνῳδοῦσα ἠλάλαζες, καὶ ἔκραζες τέκνον. γλυκύ κος ἐναπόσαξον, διοῦ ἡ μέθη ἀρθῇ. πᾶσα, τῶν παθῶν εὐεργέτα. διὰ ἐμὲ τὴν σὲ τετοκυῖαν, θείαις παρακλήσεσιν ὡς εὔσπλαγχνος.

Ἀπολυτίκιον. ἦχος β'.

Θείας πίστεως ὁμολογίᾳ. ἄλλον Παῦλον σε τῇ ἐκκλησίᾳ. ζηλωτὴν ἐν ἱερεῦσιν ἀνέδειξε. συνεκβοᾷ σοι καὶ Ἄβελ πρὸς κύριον. καὶ Ζαχαρίου τὸ αἷμα τὸ δίκαιον, πάτερ ὅσιε Χριστὸν τὸν θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν οἱ κανόνες τῆς ὀκτωήχου. καὶ τοῦ ἁγίου, εἰς ς'. οὗ ἡ ἀκροστιχίς,

Τὸν μυσταγωγὸν Παῦλον ὑμνῶ προφρόνως. Θεοφάνους ᾠδὴ α'. ἦχος δ'.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Τῆς πίστεως ἔρεισμα, τῆς ἐκκλησίας διδάσκαλον, καὶ στῦλον ἀκράδαντον, ὁμολογίας σου. καὶ πολύφωτον, τῆς χάριτος φωστῆρα. καὶ στόμα πυρίπνοον, Παῦλε κηρύττομεν.

Ὁ Παῦλος ὁ μέγιστος τοῖς οἰκουμένοις ὁ ἥλιος, τελεσμάκαρ προβάλλεται σὲ Παῦλον δεύτερον. ὡς πῦρ φλέγοντα, εὐτόνως τὰς αἱρέσεις. καὶ πέλεκυν κόπτοντα, τὴν ἀθεότητα.

Νομίμως ἠγώνισαι, προκινδυνεύων θεσπέσιε, τοῦ θείου κηρύγματος ὡς ἱεράρχης πιστός. καὶ ἔπνιξας ῥείθροις τῶν σῶν δογμάτων. ὡς θῆρα τὸν Ἄρειον, τὸν ματαιόφρονα. θ'.

Μαρίαν τὴν ἄχραντον. δεῦτε ὑμνήσωμεν ἅπαντες, τὴν μόνην κοσμήσασαν, τὴν ἀνθρωπότητα, τὴν κυήσασαν, θεὸν σεσαρκωμένον. παρθένον τε μείνασαν, ἀδιαλώβητον.

ᾠδὴ γ'. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους θεοτόκε.

Υἱοθετηθεὶς χάριτι θείᾳ. τὸν φύσει γόνιμον γενῆ, εἰς κτίσιν οὐ κατήγαγες, τὸν πατρὶ συνάναρχον. Παῦλε τοῖς Παύλου δόγμασι τοῦ θεοφόρου ἑπόμενος.

Στόματι καὶ γλώσσῃ καὶ καρδίᾳ, σοφίαν τὴν δύναμιν θεοῦ. καὶ λόγον ἐνυπόστατον, σὺ τὸν Χριστὸν ἐκήρυξας Παῦλε θεόφρον ὅσιε, τὸν δυσμενῆ φαυλίσας Ἄρειον.

Τῆς ὑπερουσίου ἐξουσίας, τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον θεοῦ. δι' οὗ θεοποιούμεθα, κηρύττεις δικαίως πάνσοφε. φύσει θεὸν ἐδίδαξας. καὶ παντουργὸν καὶ παντοδύναμον. θ'.

Ἄναρχος γεννήτορος ὁ λόγος, ὁ πάσης ἀνώτερος ἀρχῆς. ἀρχὴν νῦν σωματούμενος, ἐκ σοῦ ἁγνὴ ἐδέξατο. καὶ ὑπὸ χρόνον γέγονεν, ὁ χρόνων πάντων ὑπέρτερος.

[illegible] ἦχος πλ. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Ὡς τοῦ σκεύους ὑπάρχων τῆς ἐκλογῆς. καὶ ὁμώνυμος περ καὶ μιμητής, κινδύνους ὑπέμεινας, καὶ διωγμοὺς ὑπὲρ πίστεως. καὶ ὡς αὐτὸς τὴν Ῥώμην, κατέλαβες ὅσιε. πανταχοῦ κηρύσσων, τριάδος τὸ ὁμότιμον. ὅθεν καὶ τὸν δρόμον, ἐν ἁρμονίᾳ τελέσας, ἀξίως ἀπείληφας, ἐκ κυρίου τὸν στέφανον. καταισχύνας Μακεδόνιον, καὶ τὸν ἄθεον

ἄρειον

ἄρειον. διὸ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Δόγμα ἔνθεον ἐπικρατήσας, ῥῆμα ἄθεον, ἐξοστρακίσας, Παῦλε θεόφρον καὶ κατῄσχυνας ἄρειον. τῷ γὰρ Πατρὶ τὸν Υἱὸν ὁμοούσιον, ἀνακηρύξας πίστεις ἐβεβαίωσας. Πάτερ ὅσιε Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν θ'. Ὅμοιον.

Θείας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμενος ἐν τῇ γαστρί σου. ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμένηκεν. ὁ μετὰ τόκον μητέρα παρθένον σε. ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας πανάμωμον. μόνος Κύριος. αὐτὸν ἐκτενῶς ἱκέτευε. δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. Σταυρο θ'. ὅμοιον.

Ἡ ἀμίαντος ἀμνὰς τοῦ Λόγου. ἡ ἀκήρατος παρθενομήτωρ, ἐν σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνῳδοῦσα ἐκραύγαζεν. οἴμοι τέκνον μου, πῶς πάσχεις θέλων ῥύσασθαι. παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον.

ᾠδὴ δ'. Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν.

Ἱερᾶς πολυτίμητον, στῇ κορυφῇ, τῆς ὁμολογίας τὸν στέφανον, ὡς νικηφόρῳ, ζωηφόρῳ δεξιᾷ. ὁ πλαστουργὸς ἐπέθηκε. Παῦλε θεοφάντορ μακάριε.

Ὡς στερρῶς προηγωνίσω, τῶν δυσσεβῶν, πάνσοφε δογμάτων ἀπείληφας. τὰς ἀντιδόσεις, νῦν τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς, τετυχηκὼς μακάριε. Παῦλε θεοφάντορ θεσπέσιε.

Ἰδὼν τὸν ἐπουράνιον, χοροβατεῖν. νῦν πόδες πατέρων χορεύουσι. κατηξιώθης, ὡς λαμπρὸς ἀγωνιστής, τῆς ἀληθείας πάντιμε, Παῦλε γονεὺς καὶ ὑπέρμαχος. θ'.

Ὁμοουσιότητι, τῇ τοῦ Πατρός, σῶτερ ὡς Υἱὸς καθορώμενος. ἐκ τῆς Παρθένου, ὁμοούσιος ἡμῖν, σωματωθεὶς γεγέννησαι. σῶσαι βουληθεὶς τὸν ἄνθρωπον. ᾠδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Νομὴν τῆς αἱρέσεως, καὶ σηπεδόνα ἔστησας. βαλὼν δραστικώτατον θεόφρον, φάρμακον Πάτερ ὁμολογίαν τὴν σήν. καὶ τῶν σῶν δογμάτων τὸ λαμπρὸν, τοῦτ' ἐστι καθαρότητα. καὶ τὸν ζῆλον τὸν ἔνθεον.

Πλουσίως ἐκκέχυται, ἡ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, χάρις σου τοῖς χείλεσι παμμάκαρ. πρόμαχον ὄντως, ὀρθοδοξίας στερρόν. ἀροῦσά σε ἄριστε πιστῶν. ὅθεν κατεφώτισας, ὀρθοδόξων συστήματα.

Ἀρείου τὸ ἄθεον, Μακεδονίου βλάσφημον. Παῦλε θεοπνεύστων σου δογμάτων. καὶ διδαγμάτων ἐκσφενδονίσας πλοκαῖς, Δαβὶδ ὡς ἀλλόφυλον τὸ πρὶν, τούτους ἀπηγχόνισας. καὶ στερρῶς κατεδίκασας. θ'.

Ὑπάρχων αἰώνιος, νῦν ὑπὸ χρόνον γέγονε. σάρκα ἐκ σοῦ λαβόμενος Παρθένε. ἔμψυχον ἔννουν, Λόγος ὁ ἄναρχος, ἐκ σοῦ ἀπειρόγαμε ἁγνή. πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, τὴν εἰρήνην δωρούμενος.

ᾠδὴ ϛ'. Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης.

Λαλήσας εἰς ὕψος βλασφημίαν. καὶ τὸν Υἱὸν καὶ Λόγον, τοῦ Θεοῦ ὁ Ἄρειος εἰς κτίσιν καταγαγών. ὑπὸ σοῦ ὁ δείλαιος, θεοφόρε κατακέκειται.

Ὁ ἄνους καὶ ἄθεος καὶ ἄφρων, ἀθετήσας πάτερ. Μακεδόνιος τὸ θεῖον Πνεῦμα. διὰ τῆς σῆς, καρτερᾶς ἐνστάσεως, θεοφάντορ καταβέβληται.

Νεκροῦται συρόμενος ὁ ὄφις. τοῖς ζωτικοῖς σου λόγοις προσβαλὼν αἱρέσεων τὸ ξίφος, ἀρχιερεῦ, τοῦ Θεοῦ πανόλβιε, θεορρῆμον ἱερώτατε. θ'.

Ὑμνοῦμέν σε Παρθένε Θεομῆτορ. τὸν ὑπὲρ φύσιν τόκον. καὶ τὴν σὴν ἀμόλυντον ἁγνείαν. ἐν γὰρ σοὶ, θαυμαστῶς συνέδραμε. παρθενία τόκος ἄφθορος. Ὁ εἱρμός.

Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης καὶ κατεπόντισέ με, καταιγὶς, πολλῶν ἁμαρτημάτων, ἀλλ' ὡς Θεὸς, ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγε, τὴν ζωήν μου πολυέλεε.

Κοντάκιον ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἀστράψας ἐν γῇ, ὡς ἄστρον οὐρανόφωτον. τὴν καθολικὴν

καθολικὴν φωτίζεις ἐκκλησίαν. ὑπὲρ ἧς καὶ ἤθλησας τὴν ψυχήν σου Παῦλε προθέμενος. καὶ ὡς Ζαχαρίου καὶ Ἀβὲλ τρανῶς, βοᾷ σου τὸ αἷμα πρὸς κύριον. Ὁ οἶκος.

Ὁμολογίας στῦλος ὑπάρχεις, καὶ ὁμώνυμος Παύλου τοῦ φωστῆρος τῆς γῆς, ὁμότροπός τε καὶ συνάθλος. τὰ στίγματα τοῦ Ἰησοῦ βαστάζων, ἐν τῷ σώματι Παῦλε ἱερομύστα. καὶ ἐν αὐτοῖς ἐντρυφῶν καὶ καυχώμενος πάντοτε. ἐνώπιον βασιλέων, κακοδόξων ἱστάμενος. καὶ μὴ πτοούμενος, μᾶλλον δὲ δυναμούμενος. ὅθεν τρανότερον. βοᾷ σου τὸ αἷμα πρὸς κύριον.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, ς΄. μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Παύλου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ ὁμολογητοῦ.

Τὴν εἰς φάρυγγα Παῦλος αὐχῶν ἀγχόνην,
Λύει ὁ φάρυγξ ῥεύματα τῶν τὴν ἀγχόνην.
Οὗ ἕνεκα ὡμολόγει Παῦλος θεὸν ἄγχεται ἕκτῃ.

Παῦλος ὁ μέγας ὁμολογητὴς, ὑπῆρχεν ἐκ τῆς Θεσσαλονίκης. νοτάριος γενόμενος καὶ ὑπογραφεὺς Ἀλεξάνδρου τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως. διάκονος τῆς αὐτῆς ἁγίας ἐκκλησίας. ὅνπερ οἱ ὀρθόδοξοι μετὰ τὴν τελευτὴν Ἀλεξάνδρου, πατριάρχην προχειρίζονται Κωνσταντινουπόλεως. Κωνστάντιος δὲ ὁ βασιλεὺς ἀρειανὸς ὢν, ὑποστρέψας ἀπὸ Ἀντιοχείας, ἐκβάλλει τοῦτον ἀπὸ τοῦ θρόνου, καὶ ἀντ' ἐκείνου εἰσάγει Εὐσέβιον τὸν Νικομηδείας. Ὁ δὲ, καταλαβὼν τὴν Ῥώμην, εὗρε τὸν μέγαν Ἀθανάσιον, ἐκβεβλημένον κἀκεῖνον ὑπὸ Κωνσταντίου τοῦ οἰκείου θρόνου. Διὰ γραμμάτων οὖν τοῦ βασιλέως Κώνσταντος, ἀπολαμβάνουσιν ἀμφότεροι τοὺς οἰκείους θρόνους. καὶ πάλιν ἐκβάλλονται παρὰ Κωνσταντίου τῇ τῶν ἀρειανῶν συμβουλῇ. Τότε γράφει Κώνστας πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Κωνστάντιον. ὅτι εἰ μὴ ἀπολάβοιεν τοὺς θρόνους αὐτῶν, ἐλεύσομαι μετὰ δυνάμεως κατὰ σοῦ. Ἀπέλαβεν οὖν τὸν θρόνον ὁ θεῖος Παῦλος μικρόν. καὶ μετὰ θάνατον Κώνσταντος, ἐξορίζεται εἰς Κουκουσὸν Ἀρμενίας. καὶ ἀποκλεισθεὶς ἐν οἰκήματι λειτουργῶν, ἀπεπνίγη παρὰ τῶν ἀρειανῶν μετὰ τοῦ ἰδίου ὠμοφορίου, παραδοὺς τὴν ψυχὴν τῷ κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς μετὰ φιλανθρωπίας κατενεχθείσης κόνεως, ἐπὶ Λέοντος τοῦ μεγάλου.

Τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ ἔτει τῆς αὐτοκρατορίας αὐτοῦ, πέμπτῃ τοῦ νοεμβρίου μηνὸς. περὶ τὰς μεσημβρινὰς ὥρας, ἅπας ὁ οὐρανὸς συννεφὴς γεγονὼς, τὴν συνήθη τῶν νεφελῶν μελανίαν εἰς πυρώδη θέαν μεταβαλὼν, ἐδόκει τὰ πάντα καταφλέγειν. Ἐν τοσοῦτον γὰρ ἐξέπληξεν ἅπαντας, ὥστε καὶ ἐκ μόνης τῆς ὄψεως ὑπολαμβάνειν, ὡς εἰ καὶ βροχὴ κατενεχθείη ἐκ τῶν νεφῶν, πάντως πῦρ ἔσται καὶ φλὸξ κατακαίουσα ὡς πάλαι τὰ σόδομα. Διὰ τὴν ἀμφίβολον οὖν ταύτην προσδοκίαν, πάντων τοῖς ἱεροῖς οἴκοις μετ' οἰμωγῶν, καὶ ἄλλης ἱκετείας προσπεφευγότων, ὁ φιλάνθρωπος κερασάμενος τῇ τιμωρίᾳ τὴν ἀγαθότητα ἐκέλευσεν ὕειν ταῖς νέφεσιν ἀσυνήθη ὑετὸν καὶ ξένον, καὶ φόβον ἐμποιοῦντα τοῖς ἁμαρτάνουσιν. ἀπὸ γὰρ ἑσπερινῶν ὡρῶν ἀρξάμενος, παρετάθη μέχρι μεσονυκτίου. τὸ δὲ κατερχόμενον, κόνις ἦν μέλαινα καὶ σφοδρότατα ζέουσα καὶ παραπλήσια τῇ καμιναίᾳ αἰθάλῃ, καὶ πλείστη. ὡς εὑρεθῆναι ὑπεράνω τῆς γῆς καὶ τῶν κεράμων ἐπιτεθεῖσα πλέον ἀνδρικῆς σπιθαμῆς. Κατέκαυσε δὲ καὶ κατέφλεξε τὰ ἐκ τῆς γῆς ἀνιόντα βοτάνας τε καὶ φυτά. Ἐγένετο καὶ δυσέκπλυτος πάνυ τήν τε τοῦ θεοῦ ἀγανάκτησιν ὑπεμφαίνουσα, καὶ τὴν ἁμαρτιῶν εἰκονίζουσα. πολλῶν γὰρ καὶ ῥαγδαίων ὄμβρων ἐπὶ πολλαῖς ὥραις καὶ ἡμέραις κατενηνεγμένων, μόλις ποτὲ ἠδυνήθη ἐκπλυθῆναι. δηλοῦντος τοῦ πράγματος, ὡς τῆς ἐν ἡμῖν ἁμαρτίας καθάπερ πυρίνης καὶ μελαί-

νης κόνεως ἐπικειμένης καὶ τὰ τῆς ἀρετῆς ἀνασπήματα κατεσθιούσης ὡς πῦρ, πολλῶν ἡμῖν δεῖ τῶν δακρύων. σφοδροῦ τοῦ θρήνου ἐκ τῆς ἀβύσσου τῆς καρδίας, κάτωθεν ἐν στεναγμῷ καὶ πικρίᾳ ψυχῆς ἐπιβρεχομένων, ἵνα τὴν τῆς κακίας φλογώδη αἰθάλην ἐκπλύναντες, τὴν καλὴν γῆν τοῦ νοὸς πλυθεῖσαν, καρποφορεῖν τὰ θεῖα παρασκευάσωμεν, καὶ τὴν ἐν τῇ γεέννῃ τιμωρίαν ἐκφύγωμεν καταφλέγουσαν τῶν ἐμπιπλόντων σὺν τοῖς σώμασι καὶ τὰς ψυχάς· καὶ τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν ἐπιτύχωμεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Λουκᾶ. Στίχ.

Ἀρέσας Λουκᾶ τῷ θεῷ πράξας λόγῳ.
Τῆς εὐαρέστων ἐκθανὼν μοίρας γίνῃ.

Οὗτος ὁ μακάριος Λουκᾶς, ἐκ πόλεως ὥρμητο Ταυρομενίας τῆς Σικελῶν ἐπαρχίας. Νέον δὲ ἄγων τὴν ἡλικίαν, ὡσεὶ χρόνων ὀκτωκαίδεκα, συνεχῶς ἐσχόλαζεν ἐν τοῖς οἴκοις τοῦ θεοῦ, καὶ θείων λογίων ἀκροατὴς καὶ ποιητὴς γενόμενος. Ὡς δὲ οἱ γονεῖς αὐτοῦ ἐβουλεύσαντο τοῦτον γυναικὶ συζεῦξαι, αὐτὸς νύκτωρ ἀναστάς, καὶ εἰς ἄβατον τόπον ἀναχωρήσας, μετὰ τῶν θηρίων ᾤκει. Ἡμέρας δὲ τεσσαράκοντα διατελέσας ἄσιτος, θείας καὶ ἀγγελικῆς ἠξιώθη ὄψεώς τε καὶ ἐπισκέψεως. Καὶ καταλαμβάνει μονήν τινα, περιβάλλεται τὸ ἀγγελικὸν σχῆμα. καὶ σκληροτέρᾳ διαγωγῇ ἑαυτὸν ὑποβαλλόμενος, διατελῶν γὰρ ἢ τεσσάρων ἡμερῶν γευόμενος ἄρτου καὶ ὕδατος, ἢ μηδ᾽ ὅλως σωματικῶς ἀναπαυόμενος, διετέλεσε μῆνας δέκα καὶ ὀκτώ. Καὶ ἐκεῖθεν ἀπάρας ἔρχεται μετά τινος μοναχοῦ ἐν τῷ τῆς Αἴτνης ὄρει. ἐκ τῶν αὐτοφυομένων βοτανῶν ἐκεῖσε τρεφόμενος. Καὶ διὰ τὴν τῆς φύσεως ἀνάγκην, ἐκάθευδε μὲν ὀλίγον κατακλινόμενος. μονοχίτων ὑπάρχων καὶ ἀπέδιλος. Ὅρος δὲ ἦν αὐτῷ καὶ κανὼν ἠκριβωμένος, μὴ ἐξιέναι τῆς κέλλης μέχρις αὐτὸ ὅλον ἐπισυνάψῃ ψαλτήριον ἐπὰν τὸν κανόνα τῆς πρώτης ὥρας ἐτέλει. τὸ δὲ ὑπόλοιπον τῆς ἡμέρας τοῦ ἔργου εἴχετο, μέχρις ἂν ὁ τῆς ἕκτης ὥρας καιρὸς ἐπιστῇ. Καὶ μετὰ τὴν ἕκτην, τοῦ μικροῦ σιτηρεσίου ἐφρόντιζε τῆς λοιπῆς ἀκολουθίας. Ἐν τούτοις ὤν, χάριτος ἠξιώθη θεόθεν μεγίστης, καὶ διαλύσεως λόγων δυσνοήτων. ὡς καί τινας ἀπορεῖν καὶ λέγειν, πόθεν οὗτος οἶδε γράμματα μὴ μεμαθηκώς. Καὶ μετὰ ταῦτα τόπον τινὰ δι᾽ ἀποκαλύψεως καταλαμβάνει, καὶ δώδεκα μοναχοὺς συναθροίσας, τούτων ἐπεμελεῖτο. Διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν, καὶ τὸ Βυζάντιον καταλαμβάνει, καὶ περιελθὼν τὰ τῶν μοναζόντων οἰκίδια, καὶ τοῖς πατράσι κοινωσάμενος, ὑποστρέψας ἀπῆλθε μέχρι Κορίνθου, καὶ ἔν τινι κώμῃ οἰκήσας, οὐ πλείους μηνῶν ἑπτά, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος Παῦλος ὁ διὰ Χριστὸν σαλός, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται. Στίχ.

Ὑποκριθεὶς ὁ Παῦλος ἐν γῇ μωρίαν.
Χορῷ θανὼν σύνεστι τῶν θεοφρόνων.
Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ θεός.

ᾨδὴ ζ. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Μεταβέβηκας θεόφρον πρὸς οὐράνια, Παῦλε σκηνώματα. καὶ προσπελάσας θεῷ, μεθέξει θεούμενος ἔνθεος γέγονας. ψάλλων ὅσιε, ὁ τῶν πατέρων Κύριος, καὶ θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Νουθετούμενοι σοῖς λόγοις διδασκόμεθα, Παῦλε πανεύφημε. ὡς ἐν ἡλίοις τρισίν, ἀμέριστον ἄτμητον σέβειν θεότητα. ἣν καὶ ψάλλομεν, ὁ τῶν πατέρων Κύριος, καὶ θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡς πανίερος ἡ θεία καὶ θεάρεστος, ὁμολογία σου. ὡς γὰρ χρυσὸς καθαρθείς, θεῷ προσενήνεξαι, θῦμα εὐπρόσδεκτον. ἀγαλλόμενος, τῇ ἐκμιμήσει ὅσιε, τῶν παθῶν τῶν τοῦ σωτῆρος.

θ.

Πᾶσι πρόξενος αἰνοῖς ἀναπέφηνας, θείας λυτρώσεως. τὸν λυτρωτὴν τοῦ παντός, τεκοῦσα πανάμωμε, ᾧ πάντες ψάλλομεν. ὑπερύμνητε, ὁ τῶν πατέρων Κύριος, καὶ θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾨδὴ η.

Ὠδὴ η'. Παῖδας εὐαγεῖς, ἐν τῇ καμίνῳ.

Ῥέουσι πηγαὶ τῶν σῶν δογμάτων, καὶ πᾶσαν τὴν ἐκκλησίαν καταρδεύουσιν. αἵματι τιμίῳ σου, πάντας καθηγίασας, τοὺς ὀρθοδόξῳ πίστει σοι, ἀκολουθήσαντας. καὶ κύριον ὑμνεῖτε βοῶντας. καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὀργανῳ γαληνῷ συμπεριφερόμενος, τοῦ βίου τὰς τρικυμίας ἀπωσάμενος. εἶχες γὰρ ἰθύνοντα, πᾶσαν τὴν πορείαν σου, τὸν κυβερνήτην κύριον, παῦλε πανόλβιε. τὸ πνεύματι τὰ πάντα ποιοῦντα. ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς.

Φῶς τὸ τρίλαμπες τῆς ὑπερθέου, τριάδος ἐν σοὶ σκηνώσαν, φωσφόρον ἀστέρα, ἔδειξε φωτίζοντα. δῆμον μὲν ὀρθόδοξον. αἱρετικὴν δὲ φάλαγγα, πάνυ ἀμβλυώττοντα. καὶ κύριον ὑμνεῖτε βοῶντα. καὶ ὑπερυψοῦτε. Θ'.

Ῥήσεις προφητῶν ἀκολουθοῦντες, παρθένε σὲ θεοτόκον καταγγέλλομεν. τέτοκας παιδίον γὰρ, πάντων ἀρχαιότερον, ἐμμανουὴλ καλούμενον, ᾧ καὶ κραυγάζομεν. τὸν κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα.

Ὠδὴ θ'. Ἅπας γηγενής.

Ὅλον ἐμαυτὸν, προσάγω θεσπέσιε, τῇ θείᾳ σκέπῃ σου, ὡς ἱερομάρτυς δὲ, τὴν ἐξουσίαν λύειν τὰ πταίσματα, παρὰ χριστοῦ δεξάμενος. ἐμῶν σφαλμάτων σειρὰς, διαρρήξας, σῶσόν με πρεσβείαις σου. καὶ τῷ θείῳ φωτὶ καταλάμπρυνον.

Νέος πεφηνὼς, τῷ ζήλῳ πυρούμενος παῦλος πανάριστε. τῶν ἐν παραδείσῳ νῦν, ἀρρήτων λόγων πάτερ ἀκήκοας. ὡς κοινωνὸς τῶν τρόπων γὰρ, τῆς ἀναρρήσεως. συμμετέσχες, στέφανον δεξάμενος. βασιλείας χριστοῦ εὐπρεπέστατον.

Ὥς τις ἀριστεὺς, ἐφάνης κατήγορος πλάνης αἱρέσεως. τῆς ὀρθοδοξίας δὲ ἱερομάρτυς θεῖος συνήγορος. μαρμαρυγαῖς τῆς χάριτος, ἠγλαϊσμένος σαφῶς. καὶ τῇ αἴγλῃ, παῦλε παναοίδιμε. τῆς ἀκτίστου τριάδος λαμπόμενος. Θ'.

Σάρκα τὴν ἐκ σοῦ, ὁ λόγος πανάμωμε περιβαλλόμενος. σεσωματωμένος δὲ, συνανεστράφη κόσμῳ ὡς εὔσπλαγχνος. μεμενηκὼς οὐκ ἔλαττον, ὡς πρὶν ἀσώματος. καὶ τὸν πάλαι, πάντας τυραννήσαντα, θεϊκῇ δυναστείᾳ κατέβαλε. Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τὸν παῦλον εὐφημοῦμεν, τὸν κήρυκα τῆς πίστεως. τῆς αὐτοῦ τὰ σοφίας, τὰ δόγματα κατασπείρας. πάσας αἱρέσεις ἤμβλυνας, ἱεραρχῶν ἀγλάϊσμα, παῦλε μακαριώτατε. διὸ καὶ στῦλος ἐφάνης, ὁμολογίας θεόφρον. Θ'. Ὅμοιον.

Θεὸν σαρκὶ ὃν ἔτεκες, μαρία θεονύμφευτε. ὑπὲρ ἡμῶν ἐκδυσώπει, τῶν σὲ τιμώντων ἐκ πόθου. καὶ σὴν εἰκόνα τιμώντων, καὶ τοῦ υἱοῦ σου πάναγνε. κολάσεως λυτρώσασθαι, καὶ ἀνάγκης αἰωνίων, τοὺς σοὶ θερμῶς ἐγκειμένους. Σταυροθ'. Ὅμοιον.

Σταυρῷ σε ἀνυψούμενον, καὶ λόγχῃ ἐκκεντούμενον, λόγε ἡ πάνυμφος μήτηρ, σοῦ καθορῶσα ἐβόα. οἴμοι υἱὲ παντάναρχε. πῶς ὑποφέρεις ταῦτα νῦν, ἀδίκως δικαιόζατε. ὑπὸ λαοῦ ἀχαρίστου, ἀγνώμονος καὶ κακούργου.

Εἰς τοὺς στίχους, στιχηρὰ τῆς ὀκτωήχου.

Δόξα. ἦχος, βαρύς. Ἀνατολίου.

Ἐνέκυψας εἰς τὰ βάθη τοῦ πνεύματος, ὡς ἐπὶ γῆς ἀσάρκως βιώσας, κἀκεῖθεν ἀντλήσας τὸν πλοῦτον τῆς θείας γνώσεως, ὀρθοδοξίαν ἀνθρώποις ἐπήγασας. διδασκαλίαις σου ὅσιε πάτερ. Καὶ νῦν. Θ'.

Ὁ αὐτός. Οὐκ ἔτι κωλυόμενε.

Τεκοῦσα τὸν δεσπότην μου κύριε, σταυρὲ καὶ ἐξουσίας με, καὶ δουλείας τοῦ ἀλλοτρίου, λυτρώσαι δέσποινα. Σταυροθ'. Ὅμοιον.

Τῷ ξύλῳ προσπαγέντα σε ἑκουσίως. ὡς ἑώρακεν ἡ πανάμωμος. θρηνῳδοῦσα, ὕμνει τὸ κράτος σου. Ἡ λοιπὴ

Ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου, καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ αὐτῇ μηνὶ, ζ΄. τῶν ἁγίων τριάκοντα τριῶν μαρτύρων τῶν ἐν Μελιτηνῇ· καὶ μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ θαυματουργοῦ Λαζάρου, τοῦ ἐν τῷ Γαλησίῳ ὄρει ἀσκήσαντος. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα. ἱστῶμεν στίχους, ϛ΄. καὶ ψάλλομεν στιχηρά. ἦχος, δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Θεοσύλλεκτον σύνταγμα. ἱερώτατον στράτευμα. ἐκκλησία ἔνθεος, δῆμος ἅγιος. φάλαγξ μαρτύρων θεόπνευστος, ὡραία ὁμήγυρις, ἀρραγὴς συνασπισμός, ἀληθῶς ἀνεδείχθητε. ἀξιάγαστοι, καὶ τῆς ἄνω πόλεως πολῖται. ἐπαξίως. Μητροπόλεως ἐντεῦθεν, χρεωστικῶς μακαρίζεσθε.

Σὺν Νικάνδρῳ Ἡσύχιον. Ἀθανάσιον Μάμαντα. Θεῖόν τε Βαράχιον, καὶ Καλλίνικον. καὶ Θεαγένην καὶ Νίκωνα. Λογγῖνον Θεόδωρον, Οὐαλέριον ὁμοῦ. καὶ Ξανθίαν Θεόδουλον. καὶ Καλλίμαχον. καὶ Εὐγένιον πάντες. συνελθόντες, σὺν τῷ θείῳ Θεοδόχῳ. καὶ Ὀστρυχίῳ τιμήσωμεν.

Τὸν γενναῖον Ἱέρωνα. τὸν κλεινὸν Ἐπιφάνιον. Μαξιμιανὸν ὁμοῦ καὶ Δουκίτιον. Κλαυδιανὸν καὶ Θεόφιλον. τὸν θεῖον Γιγάντιον. καὶ Δωρόθεον πιστῶς, καὶ Θεόδοτον μέλψωμεν. καὶ Κασrείκιον, καὶ ἀνίκητον ἅμα, Θεμέλιον. Εὐτυχιόν τε συμφώνως, τοὺς ἀληθείας σεπτοὺς μάρτυρας.

Ἕτερα στιχηρά, τοῦ ὁσίου. ἦχος, πλ. β. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ὅλην ἀποθέμενος, τὴν τῶν παθῶν ἀλογίαν. καὶ σάρκα τῷ πνεύματι, ὑποτάξας γέγονας, ἀρετῆς κανών. μοναστῶν ἔρεισμα, ἀσκητῶν ἄγαλμα. τῶν ὁσίων ἐγκαλλώπισμα, καὶ νῦν τὸ ἄρρητον, κάλλος ἐποπτεύων τοῦ Κτίστου σου. τρυφᾷς ἀεὶ τοῖς κάλλεσι, τοῖς ἐπουρανίοις τῷ πνεύματι. ὅθεν συνελθόντες, ᾄσματι τῶν ἐμμελέσιν ἐν ᾠδαῖς, τὴν σὴν σεπτὴν καὶ πανίερον. μνήμην ἑορτάζομεν.

Ὕλης ἀχθοφόρημα, ἐκτιναξάμενος ἅπαν. καὶ σαρκὸς προσπάθειαν, καὶ γηΐνης σχέσεως πᾶσαν ἔμφασιν. ὑψηλῆς ἐπέβης ὁδοῦ, πολιτείας τρίβον, εὐσταλῶς μεταρσιούμενος καὶ αὐξυνόμενος, πάσης ἀρετῆς εἰς ἀκρώρειαν. καὶ τρέπων τὸν ἀντίπαλον, ἄϋλον ἐχθρὸν ὕλῃ σώματος. ὅθεν τοῖς ἀγγέλων, ἀΰλοις συγκατηλλάξαι χοροῖς. Λάζαρε πρεσβευόμενος, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κόσμον ἀπωσάμενος, ἀπαρνησάμενος σάρκα. καὶ τὰ πάθη ὅσιε, μετὰ τῶν προλήψεων βδελυξάμενος. ἀκριβὴς γέγονας, τηρητὴς Λάζαρε, προσταγμάτων τοῦ Κυρίου σου, καὶ φύλαξ ἄριστος, ὅθεν σὺν Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι. μονὴν ἐν σοὶ πεποίηται, καὶ τὰ ὑπὲρ φύσιν χαρίσματα. νέμει σοι πλουσίως, θαυμάτων ἐξαισίων αὐτουργόν. καὶ τῶν ἐν θλίψει θερμότατον ῥύστην ἀναδείξας σε.

Δόξα, ἦχος. πλ. α.

Ὅσιε πάτερ, οὐκ ἔδωκας ὕπνον σοῖς ὀφθαλμοῖς, οὐδὲ τοῖς βλεφάροις σου νυσταγμόν, ἕως οὗ τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, τῶν παθῶν ἠλευθέρωσας, καὶ σεαυτὸν ἡτοίμασας, τοῦ Πνεύματος καταγώγιον. ἐλθὼν γὰρ ὁ Χριστὸς σὺν τῷ Πατρί. μονὴν παρὰ σοὶ ἐποιήσατο. καὶ τῆς ὁμοουσίου Τριάδος, θεράπων γενόμενος. μεγαλοκῆρυξ πάτερ ἡμῶν. πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, θ΄. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Λάμψον τὸν φωτισμόν σου ἐμοί, τῷ ἐν τῷ σκότει τῶν δεινῶν ὑπάρχοντι, τὸ φέγγος τῆς ἀληθείας, ἡ συλλαβοῦσα Θεόν, καὶ σαρκὶ τεκοῦσα Μητροπάρθενε. βυθοῦ ἀπογνώσεως, διατάχους ἀνάγαγε, καὶ ἐπὶ πέτραν, ἀσφαλοῦς βιώσεως. ἐπιστήριξον, τῆς ψυχῆς μου τὰ βήματα. δίκασον σεπτὴ ἀπαύστως μου, πτέζοντας δαίμονας. παῦσον τὸν πόνον ἐν τάχει, τῆς ταλαιπώρου καρδίας μου. ἐλπὶς τῶν περάτων, ἡ τῷ κόσμῳ δωρουμένη, τὸ μέγα ἔλεος. σταυροθ. Ὅμοιον.

Στᾶσα ἐπὶ σταυροῦ ἡ ποτὲ τεκοῦσα θρηνῳδοῦσα ὠδύρετο. βοῶσα, οὐ φέρω ταῦτα προσηλωμένον ὁρᾶν, ἐπὶ ξύλου ὃν πρὸ ἀπεκύησα,

σα. ἐγὼ καὶ διέφυγον, τὰς ὠδῖνας ὡς ἀνάλυδρος. καὶ πῶς ἀρτίως, τῇ ὀδύνῃ συνέχομαι. καὶ παραφθείρομαι, τὴν καρδίαν ἣν ἄμεμπτος. δὲ ἤπερ γὰρ ἐκ πεπλήρωται, τὸ ῥῆμα ὃ εἴρηκεν. ὁ συμεὼν τῇ καρδίᾳ, ἐμοῖ ῥομφαία ἐλεύσεται. ἀλλ᾽ ὦ υἱῷ ὑἱέ μου, ἐξανάστηθι καὶ σῶζον, σὺ τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Εἰς τὸν ὄρθρον, ... τῆς ὀκτωήχου.

Δόξα, ἦχος. πλ. β.

Ὅσιε πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου. διὸ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα. ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. παρρησίαν ἔχων πρὸς χριστὸν τὸν θεόν, εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. θ. Τριήμερος ἀνέστης χριστέ.

Τὸ ὄμμα τῆς καρδίας μου, ἐκτείνω πρὸς σὲ δέσποινα. μὴ παρίδῃς, τὸν μικρόν μου στεναγμόν. ἐν ὥρᾳ ὅταν κρίνῃ, ὁ σὸς υἱὸς τὸν κόσμον, γενοῦ μοι σκέπη καὶ βοήθεια.

σταυροθ. Ὅμοιον.

Ἐπάγην μὲν ὡς ἄνθρωπος, ἐν ξύλῳ καὶ νενέκρωμαι. καὶ ἐν τάφῳ, κατετέθην ὡς θνητός. ὡς δὲ θεός, ὦ μῆτερ, νεκροὺς ἐξαναστήσω. καὶ σὲ δοξάσω τῇ ἐγέρσει μου.

Ἀπολυτίκιον, τῶν ἁγίων. ἦχος, δ.

Οἱ μάρτυρές σου. Καὶ τοῦ ὁσίου. ἦχος, πλ. α.

Ταῖς ἐπαγρύπνοις πρὸς εὐχαῖς ἐν ὀχετοῖς δακρύων, τὸν στύλον κατέβρεχες. καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας. καὶ γέγονας ποιμὴν, τοῖς πᾶσι νέμων συγχώρησιν ὅσιε, πάτερ ἡμῶν λάζαρε. πρέσβευε χριστῷ τῷ θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν, κανὼν τῆς ὀκτωήχου, εἷς. καὶ τῶν ἁγίων, δύο. ὁ κανὼν τῶν μαρτύρων. οὗ ἀκροστιχίς.

Δόξα κρατείσθω χριστὲ ἡ τῶν μαρτύρων.

Ἰωάννου μοναχοῦ. ᾠδή, α. ἦχος, β.

Δεῦτε λαοὶ ᾄσωμεν ᾆσμα.

Δεῦτε πιστοί, ἅπαντες χεῖρας κροτήσωμεν. καὶ θεοφθόγγοις ᾄσμασι, πανηγυρίσωμεν, τῶν μαρτύρων τοὺς ἄθλους. χριστὸν δοξάζοντες, ὅτι δεδόξασται.

Ὅπλον ἡμῖν, θεῖον ἐδόθη καὶ καύχημα τὸ τοῦ σωτῆρος τρόπαιον, ἡ ἀκαθαίρετος, τοῦ σταυροῦ πανοπλία. δι᾽ ἧς οἱ νικηφόροι, στέφονται μάρτυρες.

Ξίφος καὶ πῦρ, βάθρον στρόντε καὶ θάνατον. τί τ᾽ ἀοίδιμοις μάρτυσιν, ἐπανετείνοντο, οἱ τοῦ θείου διῶκται. ζωὴν πρὸς τὴν ἀμείνω, τούτους ἐνάγοντες. θ.

Ἄρτον ζωῆς, τὸν ἐπουράνιον τέτοκας. σεσαρκωμένον πάναγνε, τὸν πρὶν ἀσώματον, ἐνυπόστατον λόγον. ὃν περ οἱ τῶν μαρτύρων, δῆμοι δοξάζουσιν.

Ἕτερος κανὼν τοῦ ὁσίου. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Λάζαρε μάκαρ, σὺ τοὺς ἐμοὺς ὕμνους δέχου.

ᾠδή, α. ἦχος, δ. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Λαμπρῷ θεαυγείᾳ, φωτισθεὶς ἅπατε λάζαρε, τὸ σκότος ἀπέλασον τῆς διανοίας μου. λαμπηδόσι μου, φωτὸς αὐγάσας θείου. ὅπως εὐφημήσω σου, τὰ κατορθώματα.

Στράψας ὡς ἥλιος, φωταγωγεῖς τὴν ὑφήλιον. φωτὸς οἰκητήριον, φῶς θεῖον λάζαρε. ἀνατέλλοντε, καὶ διὼν φωσφόρος, γεννήσεως θαύματι. καὶ τῆς κοιμήσεως.

Ζωῆς ἐφιέμενος, τῆς ἀϊδίου καὶ κρείττονος εἰκότως ἠλόγησας, τῆς ἐπικήρου ζωῆς μακρυνόμενος, σαρκίνης συγγενείας. χριστῷ συνεκρύμμενος, καὶ συζωούμενος. θ.

Ἁγνὸν εὐφραίνεσε, ἡ πανυπέραγνος δέσποινα. πανόσιε λάζαρε, ἐπιφοιτῶσα πρὸς σέ. ὡς εὐγνώμονα, οἰκέτην σὲ προσεῖπε. μεθ᾽ ἧς τὸν φιλάνθρωπον, ἡμῖν ἱλέωσαι.

ᾠδή, γ. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Ἄθλον οἱ καλλίνικοι ἀθλοφόροι, τῷ πάθει σου τῷ θείῳ δυναμωθέντες. τὴς πλάνης τὴν πολύθεον ἀθεΐαν, οὐκ ἔστι κράζοντες, ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν. καὶ οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλὴν σοῦ κύριε.

Ῥανίσι θείου αἵματος καθαρθέντες, καὶ

αἵμασιν οἰκείοις τελειωθέντες. θυσίαις οὐκ ἐχράνθητε ἀθλοφόροι, δαιμόνων. κράζοντες. οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν. καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου κύριε.

Ὅλον σε κεκτημένοι οἱ ἀθλοφόροι, ταῖς ἑαυτῶν καρδίαις εἰσοικισθέντα. τεθνηκότες τὴν δυσσέβειαν ἀνεβόων. οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν. καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου κύριε.

θ.

Τὴν μόνην παρθενεύουσαν μετὰ τόκον, πρὸς πίστιν τῆς θεότητος τοῦ τεχθέντος. τιμῶντες σε κραυγάζομεν τῷ υἱῷ σου. οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν. καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου κύριε.

Ἄλλος. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους θεέ.

Ῥωννύμενος σθένει τοῦ δεσπότου, νηπίων τὸ ξύλον μαστοῦ φεύγων σοφέ, τὰ κατὰ σοῦ ἀπέδειξας, τοῦ πονηροῦ τεχνάσματα. οὗ καὶ ἡμᾶς ἐνίσχυσον, ὑπερτελεῖν ταῖς πρεσβείαις σου.

Ἐν σώματι ἄγγελος ἐδείχθης. θεῷ σὺν ἀγγέλοις λειτουργῶν. πάχους σαρκὸς καὶ φύσεως, ὑπερηρμένος λάζαρε. θεουργικῶς λαμπόμενος, καὶ θαυμαστῶς κλεϊζόμενος.

θ.

Μεσίτεια σκέπη καὶ προστάτις, γενοῦ μοι γεννήτρια θεοῦ. τὰ τῆς ζωῆς ἰθύνουσα, ἐχθροὺς ἀποτειχίζουσα. καὶ συμπαθῶς μεσάζουσα, καὶ τῷ υἱῷ σου καταλλάττουσα.

Κάθισμα, τῶν μαρτύρων. ἦχος, δ.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἱερῶν ὁ ἔνδοξος, καὶ σὺν αὐτῷ ὁ χορὸς, μαρτύρων ὁ ἔνθεος, τῆς ἀθεΐας πυράν, τοῖς αἵμασι σβέσαντες. τὰς διαιωνιζούσας, ἀπολαύσεις κληρονομοῦνται. καὶ νῦν τὴν ἀθανατούντων, ἰατρεύουσι πόνους. αὐτῶν χριστὲ πρεσβείαις, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἕτερον τοῦ ὁσίου. ἦχος, πλ. δ.

Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Τὸν λαμπτῆρα τὸν μέγαν καὶ φαεινόν. τὸν πρᾶον τὸν ἅμα καὶ συμπαθῆ. τὸν φύσιν νικήσαντα, καὶ σαρκὸς τὰ κινήματα. χαλινώσαντα πάντα, ἀοίδιμον λάζαρον. καὶ χριστῷ ἀπείρῳ, τῷ πόθῳ λατρεύσαντα. καὶ συγκληρονόμον, τῆς αὐτοῦ βασιλείας, γενόμενον. ἅπαντες, οἱ πιστοὶ εὐφημήσωμεν. πρεσβεύειν γὰρ χριστῷ τῷ θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι. τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην αὐτοῦ.

Δόξα. καὶ νῦν, θ. Ὅμοιον.

Χαριστήριον αἶνον χρεωστικῶς, ὡς ἡ χήρα ἐκείνη δύο λεπτά, προσφέρω σοι δέσποινα, ὑπὲρ πασῶν τῶν χαρίτων σου. σὺ γὰρ ὤφθης σκέπη, ὁμοῦ καὶ βοήθεια. πειρασμῶν καὶ θλίψεων, ἀεί με ἐξαίρουσα. ὅθεν ὡς ἐκ μέσου, φλογιζούσης καμίνου, ῥυσθεὶς τῶν θλιβόντων με, ἐκ καρδίας κραυγάζω σοι, θεοτόκε βοήθει μοι. πρεσβεύουσα τῷ σῷ υἱῷ καὶ θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι. σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Σταυροθ. Ὅμοιον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτήν, ἡ ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ σταυρῷ, ἔστενε δακρύουσα, τῇ καρδίᾳ ἐβόησεν. ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν. τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν. ἣν περ ὑπομένεις διὰ σπλάγχνα ἐλέους, θεὲ ὑπεράγαθε, ἀναμάρτητε κύριε, καὶ ἐμοὶ ποθεινότατε. τὸ πλάσμα σου θέλων ὡς θεός, ἐκ φθορᾶς τοῦ θανάτου λυτρώσασθαι. δόξα λόγε τῇ μακροθυμίᾳ σου.

ᾨδὴ, δ. Εἰσακήκοα κύριε, τὴν ἀκοήν.

Ἐμιμήσαντο κύριε, οἱ ἀθληταί, τὸ πάθος σου τὸ θεῖον. ἑαυτοὺς προθύμως δόντες εἰς θάνατον.

Ἱκετεύοντας κύριε, σοὺς ἀθλητάς, πρόσδεξαι καὶ κινδύνων. καὶ πταισμάτων λύσιν ἡμῖν κατάπεμψον.

Σεσιώπηται κύριε, δαιμόνων πλάνη, ὄντως γὰρ θεόν σε ἀληθῆ, οἱ μάρτυρες ἀνεκήρυξαν.

θ.

Θεοτόκον σε σέβοντες, οἱ ἀθληταί, θεὸν σεσαρκωμένον. τὸν υἱόν σου δέσποινα κατήγγελλον.

Ἄλλος. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ἀπηλλάγης ἐκ δουλείας, δολερῶς ἠρτημένης σοι. καὶ τῷ ῥυσαμένῳ, δοῦλος ὡς ἀγνώ-

γυμνῶν ἐδούλευσας. συντόνῳ τῇ ἀσκήσει, λυτρωσάμενος. τὴν ψυχὴν ἐκ δουλείας παθῶν θεῖε λάζαρε.

Καταρρίπτεται πρὸς ἅδην, συρρηγνύμενος λάζαρε. ἐπὶ κρημνοῖς πέτραις, σῶν ὑποθηκῶν ὁ πορνικός. καὶ γλυκασμοῦ μελιτώδους, ἀντιστρέφεται οἰκτρότατα τοῦ θανάτου πικρίαν ὁ δείλαιος.

Ἀνενέχθης ὑπερτάτην ἀρετὴν εἰς ἀκρώρειαν. ἐν ἀβάτῳ ὄρει, πάτερ τῷ θεῷ συγγενόμενος. ὡς μωϋσῆς καὶ ἠλίας, ὧν τὴν αἴγλην. ὡς τὸν βίον ζηλώσας αὐτῶν ἐναπείληφας.

θ.

Ρυομένη σου τὴν ποίμνην, θεοτόκε ἐπίφανον. κατὰ δυναστείας, πάσης καὶ δεινῆς ἐπιθέσεως τῶν μηδαμῶς κηρυττόντων, τὴν ἀλήθειαν καὶ τὸν κλῆρον σου δίδου νικᾶν τὸν ὀρθόδοξον.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Ὡραιοτάτην στολὴν, πεφοινιγμένην ἀσεβῶν αἵματι. μαρτυρικῷ καὶ ἐξυφασμένην, τῇ χάριτι τῇ σῇ. σοῦ οἱ ἀθλοφόροι, χριστὲ ἠμφιάσαντο.

Χάρις καὶ ἔλεος, τοῦ παντοκράτορος θεοῦ στέφουσι, σοὺς ἀθλητάς. πόθῳ καταλλήλῳ, τοῦ νέμοντος ἰσχύν. δι' ἧς νικηφόροι, ἐδείχθησαν μάρτυρες.

Ῥάβδον δυνάμεως, τοῖς ἀθλοφόροις τὸν σταυρὸν δέδωκας. καὶ τῶν ἐχθρῶν, κατακυριεύειν, ἐποίησας αὐτούς. διό σου ὑμνοῦμεν, χριστὲ τὴν θεότητα.

θ.

Ἱερουργὸν ἐκ Δαυῒδ, καταγομένη τὸν χριστὸν τέτοκας. ὅθεν ἁγνὴ, τῆς ἱερωσύνης, μετατιθεμένης. δικαίως καὶ νόμου, μετάθεσις γίνεται.

Ἄλλος. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Τῷ κρείττονι λάζαρε, τὸ χεῖρον καθυπέταξας ταῖς πρακτικωτάταις ἐργασίαις. εἰς θεωρίας φθάσας ἀκρότητα ὅθεν ἐν μεθέξει θεωθεὶς θαύματα ἐξαίσια. αὐτουργῶν ἀναπέφηνας.

Ὁδοῖς ἐφεπόμενος, τοῦ βαπτιστοῦ κατῴκησας, ἔρημον εἰς ἄβατον θεοφόρε. οἰκείοις δ' αὖθις ἐπαναδέδειξαι πάτερ ὡς ἐκεῖνος ἰσραὴλ. πάλαι τῷ ἀγνώμονι, ὁδηγῶν εἰς μετάνοιαν.

Ὑπῆρξας λάζαρε σύνοικος ἐπίσης τοῦ πνεύματος, πάτερ ἐπταρίθμοις, ἐπιπνοίαις. οἶκον οἰκεῖον σὲ ἡ ἐνούσιος, καὶ ζῶσα σοφία τοῦ θεοῦ. ᾧ ἐπανεπαύσατο, σὺν πατρὶ καὶ τῷ πνεύματι.

θ.

Στενούμενος θλίψεσι. καὶ πάθεσι χωννύμενος. σὲ τὴν οὖσαν τὴν πλατυτέραν καθικετεύω μῆτερ τοῦ ζῶντος θεοῦ. πλάτος εἰρηναίας μοι ζωῆς. ὕψος ἀπαθείας τε, ταῖς πρεσβείαις σου βράβευσον.

ᾠδὴ ς΄. Ἄβυσσος ἁμαρτημάτων.

Σάλπιγγος ἦχος κροτείτω, πνευματικῆς ἐπαξίως. λογικῶν χειλέων καρδία, ὕμνον ἐκπέμπουσα. καὶ μέλπουσα, τῶν μαρτύρων σοῦ ἄθλους.

Σήμερον ἡ οἰκουμένη φαιδρύνεται ἐν τῇ μνήμῃ τῶν σεπτῶν χριστοῦ ἀθλοφόρων. πίστει δοξάζουσα, τὸν τῇ χειρὶ στεφανώσαντα τούτους.

Τέτρωται καταπληγεῖσα, τῶν δυσμενῶν ἡ καρδία. χριστὸς γὰρ ἐκτείνας τὸν σταυρὸν, ὡς τόξον ἀπέστειλε, σοὺς μάρτυρας, βέλη ἠκονημένα.

θ.

Ὄντως σε θεομήτορα, οἱ ἀθλοφόροι εἰδότες. τὸν σεσαρκωμένον θεὸν, τῷ κόσμῳ ἐκήρυξαν. εἰς θάνατον, τὰς ψυχὰς παραδιδόντες.

ἄλλος. Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον.

Ἐρρύσω κόρην καὶ ἔσωσας, ἁγνείας, ἐραστὴν ἀδιάφθορον, ὡς καὶ ἀδούλωτον. διὸ κἀμὲ κινδυνεύοντα, ἀπαγωγῆς βιαίας, ῥῦσαι καὶ θλίψεων.

Μέσων δυάδα διέσωσας, γενναίαν τῶν αἰσχρῶν ἐπιθέσεων. τὴν μὲν φωνήματι. πάτερ ἐγείρας τῆς πράξεως. τὴν δὲ σοφῷ τῷ ὄντι ἐπινοήματι.

Ὁ στήσας ὕδασιν ὄρια, ὁ θρέψας δι' ἀγγέλων θεράποντας. ἀγγέλου ὕδατι. σὲ παραδόξως ἐπότισε ὑπερβαλλούσῃ δόξῃ, αὐτὸς ἐκτρέφων σε.

θ.

Ὑμνοῦσι τάξεις ἀγγέλων σε. δοξάζει καὶ βροτῶν τὰ συστήματα, θεογεννήτρια. ὡς

ἀφανίσασαν δαίμονας. καὶ σῷ τηλαυχε σμῷ παντὶ βραβεύσασαν.

Κοντάκιον τῶν μαρτύρων. ἦχος δ΄.
Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ.

Χορὸς μαρτύρων τηλαυγὴς καὶ φωσφόρος, ἐξανατείλας νοητῶν κατεφαίδρυνε τὴν ἐκκλησίαν σήμερον θαυμάτων βολαῖς. ἅθεν ἑορτάζοντες, τὴν σεπτὴν αὐτῶν μνήμην. αἰτούμενοι σωτὴρ ἡμῶν, ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις. ἐκ τῶν κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς. ὡς ἐλεήμων θεὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Ἕτερον τοῦ ὁσίου. ἦχος πλ. δ΄.
Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ.

Τοὺς ὑπὲρ φύσιν σου σοφὲ, πόνους καὶ σκάμματα, αὐτοὶ οἱ ἄγγελοι ἰδόντες κατεπλάγησαν. δι' ὧν εἴληφας θεόθεν καὶ τὸν στέφανον. ἀλλ' ὡς ἔχων παρρησίαν πρὸς τὸν κύριον, ἐκ παντοίων ἡμᾶς σῶζε περιστάσεων ἵνα κράζωμεν. χαίροις πάτερ ποιμὴν ἡμῶν. ὁ οἶκος.

Ἄγγελος ἐξ ἀνθρώπων θεοφόρε ἐγένου ἐν γῇ, πρὸς τὰ οὐράνια φθάσας. διόσπερ ἀσωμάτοις χοροῖς, ἁμιλλώμενον σε θεωρῶν ὅσιε ἐξίσαμαι καὶ φόβῳ σοι κραυγάζω χελικῶς τοιαῦτα.

Χαίροις κανὼν ἀπλανὴς μονοτρόπων,
Χαῖρε λειμὼν ἀρετῆς ψυχοτρόφε.
Χαῖρε πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἀκαταίσχυντε,
Χαῖρε χορευτὰ τῶν ἀγγέλων ὁμόσκηνε.
Χαῖρε ὅτι σοῦ ἐπλήθυνας τῶν θρεμμάτων τὸν χορὸν,
Χαῖρε ὅτι σοὺς διέσωσας, εἴσω ταύτην τῆς ἐδέμ.
Χαῖρε τῆς αὐταρκείας σὺν θεῷ δοὺς τὴν ἄρζον,
Χαῖρε τῆς αὐθαδείας τῶν δαιμόνων διώκτα.
Χαῖρε πηγὴ θαυμάτων ἀένναε,
Χαῖρε τρυφῆς μελλούσης ἐχέγγυε,
Χαῖρε λαμπτὴρ τῆς ἀσίας ἁπάσης.
Χαῖρε φωστὴρ μοναστῶν ποδηγέτα.
Χαίροις λάζαρε ὅσιε.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, ζ΄. μνήμη τῶν ἁγίων τεσσαράκοντα τεσσάρων μαρτύρων, τῶν ἐν μελιτινῇ, ἱέραρχος καὶ τῶν λοιπῶν.

Ὢ πῶς ἱερῶν οὐδ' ἓν ἐξ εὐτολμία.
Ἄτολμον εἶδεν οὐδ' ἀγεννὲς πρὸς ξίφος.
Οὐδ' ἔλαθ' ἑβδομάτη ἱερῶν ξίφει αὐχένα τμηθείς.
Διὰ ξίφους ἀνεῖλον ἄνδρας τρεῖς δέκα.

Ἄνδρες πονηροὶ, καὶ μίαν ξυνωρίδα, οὗτοι οἱ ἅγιοι ἤθλησαν ἐπὶ διοκλητιανοῦ καὶ μαξιμιανοῦ τῶν βασιλέων. Ἦν δὲ οὗτος ὁ ἱέρων ἀνδρεῖος κατὰ τὸ σῶμα, καὶ εὐσεβὴς κατὰ τὴν ψυχήν. γεωργὸς τὸ ἐπιτήδευμα. Τοῦτον ἔν τινι τόπῳ κατέλαβον οἱ τῶν εἰδώλων θεράποντες. καὶ βουλόμενοι τοῦτον ἑλεῖν λῃστρικῶς, οὐκ ἠδυνήθησαν. Οὗτος γὰρ τοῦ γεωργικοῦ ἐργαλείου τὸ σιδήριον ἀπὸ τοῦ στελέου ἐκβαλὼν, ὅπλον κατ' αὐτῶν τὸ ξύλον χρησάμενος, αἵματι περιρρεομένους καὶ ἱδρῶτι, πάντας ἀπεδίωξε τρεψάμενος. Ἑκὼν δὲ παραγενόμενος εἰς τὸν ἄρχοντα, καὶ παρ' αὐτοῦ ἐρωτηθεὶς, ἐξ αὐτοῦ τοῦ ἀγκῶνος τὴν δεξιὰν χεῖρα κόπτεται. οἱ δὲ λοιποὶ ἐπὶ γῆς ἐμφύντες, βουνεύροις κατεξαίνοντο. Τῇ δὲ ἕωθεν πάλιν, ἐφ' ἱκανὰς ὥρας στρεβλωθέντες τὰ σώματα, ἔξω τῆς πόλεως μελιτινῆς, τὰς κεφαλὰς ἀποτέμνονται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων, μελασίππου, κασίνης, καὶ ἀντωνίου.

Οὐ σάρκες ἦσαν, ἀλλ' ἄσαρκός τις φύσις.
Ὁ μελάσιππος πρὸς ξέσεις καὶ κασίνη.

Οὗτοι ἤθλησαν ἐπὶ ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου, ἐν ἀγκύρᾳ τῇ πόλει. τὴν πίστιν ὄντες χριστιανοί. Καὶ ὁ μὲν ἀντώνιος, ἐβλήθη εἰς φυλακήν. Μελάσιππος δὲ καὶ κασίνη, κρεμασθέντες ἐξέσθησαν, καὶ πυρὶ κατεφλέχθησαν. Εἶτα τέμνεται τοὺς μαστοὺς ἡ κασίνη. Ὁ δὲ μελάσιππος τοὺς πόδας ἀφαιρεῖται, ἀπὸ τῶν γονάτων. Ὁ δὲ ἀντώνιος ἀναρτηθεὶς ξέεται διὰ τὸ ἐμπτύσαι εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ ἰουλιανοῦ, καὶ τοὺς αὐτοῦ γεννήτορας μακαρίσαι, μελάσιππον καὶ κασίνην, ἔτι ἐπὶ τῶν βασανιστηρίων ξύλων κρεμαμένους, καὶ τὰς μακαρίας αὐτῶν ψυχὰς ἀποδόντες τῷ κυρίῳ, καὶ τοὺς

ἄστρα

ἀστραγάλους διαπερονᾶται. Καὶ βάρει λίθων τοὺς πόδας ἀλγύνεται. Καὶ ἐπὶ θρόνου σιδηροῦ ἐφιδρύεται λίαν ἐκπυρωθέντος. Καὶ περιάγεται ἔχων λίθον ἀπηωρημένον ἐν τῷ τραχήλῳ. Καὶ αὖθις κρεμᾶται καὶ ξέεται. Καὶ παραπέμπεται Ἀγριππίνῳ δουκί, καὶ παρ' αὐτοῦ εἰς κλίβανον πυρὸς ἐμβάλλεται. Καὶ θηρίοις βορὰ προτίθεται, ἐξ ὧν ἀβλαβὴς διατηρηθείς, τεσσαράκοντα ἄνδρας ἐπεσπάσατο πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, οἳ καὶ τὰς κεφαλὰς ἐπετμήθησαν. Ἔπειτα ἐπὶ κραβάτου πεπυρωμένου ἁπλοῦται, καὶ ῥάβδοις ἄνωθεν τύπτεται. Καὶ τὰς χεῖρας τέμνεται. Καὶ εἰς κάμινον βληθεὶς ἄφλεκτος ἔμεινε. Καὶ πολλοὺς τῷ θαύματι πρὸς τὴν πίστιν ἐφελκυσάμενος, ἐτμήθη τὴν κεφαλήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος Ἀντώνιος μετὰ πολλὰς τὰς τιμωρίας ξίφει τελειοῦται.

Ἀντώνιε στὰς τὴν τομὴν χαίρων δέχου.
Καὶ δέξεταί σε, τῆς χαρᾶς θεῖος τόπος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων, Αὔκτου, Ταυρίωνος, καὶ Θεσσαλονίκης.

Ἔφυρεν Αὔκτος Ταυρίων εὐκτὸν τέλος.
Ξίφει τμηθέντες, οἷα ταῦροι Κυρίου.
Φυγὴν κατακλεισθεῖσα, πρὸς ᾤου πέδου.
Πέδον χλόης ᾤκησε Θεσσαλονίκη.

Οὗτοι ἤθλησαν ἐν Ἀμφιπόλει τῆς Μακεδονίας. Καὶ ἡ μὲν Θεσσαλονίκη, θυγάτηρ ἦν Κλέωνος τινὸς ἱερέως τῶν εἰδώλων, ἀνδρὸς περιφανοῦς τὸν βίον, καὶ πλούτῳ κομῶντος. ἀλλὰ ταύτην τὴν παῖδα οὐκ ἐχαύνωσαν, οὐδὲ τῆς τῶν Χριστιανῶν ἀπέστη πίστεως. πολλὰ γὰρ αὐτὴν λιπαρήσας ὁ ταύτης πατήρ, οὐδὲν ἤνυσε. Διὰ τοῦτο γυμνωθεῖσα, ὠμοῖς δέρμασι τύπτεται ὑπὸ τεσσάρων, καὶ τὰς πλευρὰς θλᾶται. Καὶ ἀλλοτριωθεῖσα τῶν προσόντων αὐτῇ πάντων, ὑπερόριος γίνεται. Καὶ τὸν Χριστὸν μὴ παυσαμένη ὁμολογεῖν, ἐν αὐτῇ τῇ ὑπερορίᾳ, τὴν ψυχὴν τῷ Θεῷ παρατίθησιν. Αὔκτος δὲ καὶ Ταυρίων, πολλὰ κατειπόντες τοῦ βαρβάρου ἐκείνου καὶ ὠμοτάτου, διαβάλλονται παρ' αὐτοῦ πρὸς Θορύβιον ὑπατικὸν ὡς Χριστιανοί. καὶ αὐτίκα τοὺς χιτῶνας ἐκδυθέντες, τύπτονται ῥάβδοις. Καὶ λίθοις βάλλονται. Καὶ καμίνῳ σφοδρῶς ἐκκαυθείσης ἐναπορρίπτονται, καὶ ἀβλαβεῖς ἐξελθόντες, τύπτονται συχνοτέρως. Καὶ ὡς διέμειναν ἄτρωτοι, ἐν τῇ παρακειμένῃ ἐκεῖσε λίμνῃ ἐναπορρίπτονται. ἀλλὰ καὶ πάλιν θείᾳ ῥοπῇ, ἐπὶ τὴν ξηρὰν διεσώθησαν. Ὁ δὲ τύραννος ἀπορίᾳ κατασχεθείς, ξίφει τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἀποτμηθῆναι ἐκέλευσεν. οὗ γενομένου, τέλος εὕροντο τῆς ἀθλήσεως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἀθηνοδώρου, ἀδελφοῦ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θαυματουργοῦ.

Ἐκ γῆς καλοῦσιν Ἀθηνόδωρον νόες.
Πρὸς τὰς νοητὰς δωρεὰς τοῦ Κυρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος μάρτυς Ἀλέξανδρος ὁ ἐκ Θεσσαλονίκης, ξίφει τελειοῦται.

Τῆς Θετταλῶν γῆς, Ἀλέξανδρος φὺς κλάδος.
Θελήσεως ἤπλωσεν ἐκτμηθεὶς κλάδους.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ βασιλέως, ἐκ τῆς Θεσσαλονικέων ὁρμώμενος πόλεως. Παραστὰς οὖν τῷ αὐτοῦ βήματι, καὶ κατὰ τοῦ βωμοῦ λὰξ ἐντείνας, καὶ ἀνατρέψας τὰς ἐν αὐτῷ κειμένας τῶν δαιμόνων σπονδάς, τὴν διὰ ξίφους δέχεται τιμωρίαν. Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός.

ᾨδὴ ζ. Εἰκόνος χρυσῆς.

Σαρκῶν Δανιήλ, οὐ κατίσχυσαν ποτὲ λεόντων χάσματα. ἀλλ' οὐδὲ θάνατος τῶν μαρτύρων σου. ἐν τῇ χειρὶ γάρ σου Κύριε, ζῶσιν αἱ ψυχαὶ τῶν δικαίων, ἀγαλλιῶσαι καὶ μέλπουσαι. Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Φλὸξ τοῖς τρισίν, ἐδροσίζετο παισίν, ἐν Βαβυλῶνι ποτέ. τοῖς ἀθλοφόροις δὲ ἡ πολύθεος κατεμαραίνετο κάμινος. ὅθεν τὴν ἀπάτην ὁρῶντες, τεφρουμένην ἐκραύγαζον. Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Τῷ πόθῳ Χριστοῦ, ἐκκαιόμενοι τῷ σῷ οἱ ἀθλοφόροι.

ροι. τὸ τῆς σαρκὸς περικείμενοι, τὸ τῆς σαρκὸς περιβόλαιον. βασάνων πικρῶν κατεφρόνουν, σοὶ ἐντρυφῶντες καὶ λέγοντες. εὐλογητὸς εἶ ὁ θεὸς, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ὡς εὔπλοκος ὢν, καὶ ὡραῖος ὁ χορὸς τῶν ἀθλοφόρων σου. ἡ πολυπόθητος καὶ θεόκλητος, τῶν ἐκλεκτῶν σου ὁμήγυρις. πνεύματι τῷ σῷ κεχορευμένη. καὶ εὐρύθμως κραυγάζουσα. εὐλογητὸς εἶ ὁ θεὸς, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Νικᾶται ἐν σοὶ, πάσης φύσεως θεσμὸς καὶ ἐγκωμίων, νόμος παρθένε ἀπειρόγαμε. σὺ γὰρ ἀσπόρως συνέλαβες. καὶ τίκτεις ἀφθόρως τὸν λόγον, τοῦ πατρὸς τὸν ἀΐδιον. οἱ ἀνυμνοῦντες εὐσεβῶς, σὲ μακαρίζομεν.

Ἄλλος. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Συναγάλλου ὁμοῦ σὺν εὐφραινέσθωσαν ἀνθρώποις σήμερον, ἀγγέλων αἱ στρατιαί. βροτὸς ἐπουράνιος, ἄγγελος γήϊνος. ἑορτάζεται, νῦν ὁ θεόφρων λάζαρος εἰς τιμὴν θεοῦ τῶν ὅλων.

Ὑψιβάμων ἀρεταῖς ὑπερουράνιος, πάνσοφε λάζαρε, τῇ πολιτείᾳ τελῶν. τὸ φρόνημα μέτριος, ὑπῆρχες καὶ ταπεινὸς, ὑπὲρ ἅπαντας. θεός σε ἀνύψωσεν, ὑπὲρ πάντας θαυμασίως.

Μετὰ πεῖραν φανερὰν ἤλαυνε πρόδηλον, ἐκ δεξιῶν σε συλᾶν, ἐπείρα ὡς ἄγγελος, ὑπούλως λάζαρε ὁ παμπόνηρος, ἀλλὰ καὶ οὕτως ἤσχυνας. τὰς αὐτοῦ μηχανουργίας. θ.

Νεμομένην τοῦ θανάτου ῥύμην ἔστησας, σεμνὴ τῷ τόκῳ σου. τοὺς δὲ βροτοὺς πρὸς ζωὴν, παρθένε ἀνήγαγες, τῷ κτίστῃ μέλποντας. ὑπερύμνητε, ὁ τῶν πατέρων κύριος, καὶ θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η. Τὸν ἀρρήτῳ σοφίᾳ.

Μεμηνότων τυράννων, τὴν δυσκάθεκτον κατέβαλον μανίαν, οἱ ἀθλοφόροι μελῳδοῦντες διαπρυσίως, εὐλογεῖτε τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον.

Ἀνανεύσατε πλάνοι, καὶ ἐπιγνῶτε τὸν θεὸν τὸν ὄντα, πρὸς τοὺς τυράννους οἱ ἀθληταὶ, μελῳδοῦντες ἐβόων. εὐλογεῖτε τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον.

Ῥητορεύειν μηδόλως, μελετήσαντες οἱ χριστοῦ ἀθλοφόροι πνεύματος θείου ἐμπλησθέντες, φαιδρῶς ἀνεβόων. εὐλογεῖτε τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον. θ.

Τὸν ἐκ πατρὸς προελθόντα, προαιώνιον καὶ ἄναρχον θεὸν λόγον. καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἀνατείλαντα ἐκ τῆς παρθένου. εὐλογεῖτε ἀπαύστως τὰ ἔργα τὸν κύριον.

Ἄλλος. Ἄκουε κόρη παρθένε ἁγνή.

Ὄφις ποτὲ τὸν γενάρχην ἀδὰμ ἐξέωσεν ἐκ τῆς ἐδὲμ ἀπάτῃ εὐάς. σοὶ δὲ ὁ ὄφις προσβαλὼν, δολίως τῇ τοῦ αἰσχρᾶς ὁρμῇ μοναχῆς, κατῃσχύνθη καὶ νενίκηται τῇ καρτερᾷ ἐνστάσει σου, διὸ νῦν χαίρων βοᾷς εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον.

Ὑλευτὴν κάτω προσνεύειν ἀεὶ φιλοῦσαν διὸ ὡς γηραιὰν. εἰς πόλον ἕλκων τὸν νοῦν συνανύψωσας. ἐν ξύλῳ βιβάζων αἰθερίως σοφέ. ὑπὲρ κόσμου μεσιτεύοντι, βροτοῖς καὶ τῷ δεσπότῃ σου. καὶ σὺν ἀγγέλοις βοῶν. εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον.

Σκότους τὴν προστάτην καθεῖλες φωτί. τῶν θείων παρ' ἐντολῶν, τοῦ σοῦ δεσπότου. σὺ γὰρ τηρήσας αὐτὰς, διώδευσας ἀληθῶς ὁδὸν τὴν στενὴν εὐσχημόνως φωτιζόμενος, ταῖς ἀκτῖσι ταῖς τοῦ πνεύματος. καὶ μέλπων διηνεκῶς εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον. θ.

Δέξαι παρθένε δεσμίων φωνὰς. ἀνθ' ὧν τὴν πίστιν τὴν καθαρὰν, αἱρετικῶν οὐκ ἐμίανεν μολυσμῷ. καὶ δίδου τὰς νίκας εὐσεβεῖ βασιλεῖ ἱκετεύει καὶ ὁ δοῦλός σου, σὺν σοὶ καὶ φίλος λάζαρος, ὑπὲρ ἡμῶν εὐσεβῶς. τῶν βοώντων, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν κύριον.

ᾠδὴ θ. Τὸν ἐκ θεοῦ θεὸν λόγον.

Ὑλομανήσασαν πάλαι, τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην, χριστὲ ἐν ταῖς καρδίαις τῶν βροτῶν σὺ τῷ πυρὶ τῆς θεότητος. κατέφλεξας μαρτύρων, τῆς εὐσεβείας ἤθροισας χορὸς. ἐπαξίως σε ὕμνοις, ἀπαύστως μεγαλύνοντας.

Ῥευστὴν οἱ μάρτυρες δόξαν. καὶ τὸν ἄφατον

πλοῦτον,

πλοῦτον, Χριστὲ καταλιπόντες ἐπὶ γῆς, σὲ τὸ τῆς
δόξης ἀπαύγασμα. ἀναφαίρετον πλοῦ-
τον, εὗρον τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν, ἐπαξίως σὲ
ὕμνοις, ἀπαύστως μεγαλύνοντες :—

Ὡς ἐλευθέρα ἡ φύσις, τῶν δυῶν ἡ πάλαι, τῆς
πλάνης ὑποκύψασα ζυγῷ. σοῦ τῇ σαρκώ-
σει γεγένηται, τοῦ τῶν ὅλων δεσπότου. ὃν ἐ-
πιγνοῦσα κήρυκας τούτους νῦν. τῆς ἡμῶν σωτη-
ρίας, τοὺς μάρτυρας προβάλλεται. Θεοτοκίον.

Νύμφη καὶ μῆτερ παρθένε, τῶν ἀγγέλων τὰ
πλήθη, τὸν σὸν καθικετεύουσιν υἱόν. δέξαι ἡ
μόνη ἐλπὶς τῶν πιστῶν. καὶ εἰρήνην τῷ κό-
σμῳ, νίκας τῷ φιλοχρίστῳ βασιλεῖ. καὶ ἡμῶν
σωτηρίαν, τοῖς σὲ ὑμνοῦσι βράβευσον :—

Ἀλλ. Ὡς ἐμψύχῳ θεοῦ κιβωτῷ.

Εὐλογήσας τὴν ἅλω ποιεῖς. ἀκάρπου ἐκκα-
λάμης καρποδότην. θῆρας θανατοῖς τε-
τολμηκότας, βεβρωκέναι σοφέ. μαθη-
τὴν σου τὸ ὀνάγριον. ὅθεν ἀκαρπίας με ῥῦ-
σαι. θῆρας κατ' ἐμοῦ φονῶντας, σαῖς προ-
σευχαῖς θανάτωσον :—

Χειροήθεις ὡς ἄρνες ἐν σοὶ, καὶ λέοντες καὶ ἄρ-
κτοι ἐπεχώρουν. λάζαρε κρηπὶς καὶ ἐγ-
καλλώπισμα ὁσίων. διὸ ἱκετεύομέν σε τὰ τέ-
κνα σου. ὅρμημα χαλίνωσον ἅπαν. πάν-
των τῶν λεόντων, δίκην ἐπεμβαινόντων ἡμῖν.

Οὐ θνήσκειν ἀλλὰ ζῆν καὶ θανών. ζωὴν τὴν
κρυπτομένην ἐπιστώσω. σαῖς διαταγαῖς καὶ
μετὰ τέλος αὐτοχειρίοις ταῖς σαῖς. ἐν ση-
μάνσεσι πιστούμενος. λάζαρε πατέρων
ἀκρότης. ὅθεν καὶ ἡμᾶς, θανάτου ῥῦσαι,
τὰ τέκνα σου :— Θεοτοκίον.

Ὑπεφθάρη ποιμέσι πολλοῖς, ἡ ἄμπελος
τῆς ποίμνης σου παρθένε. πάναγνε ποι-
μένα τὸν καλὸν ἡ τετοκυῖα. αὐτὴν τῆς φθο-
ρᾶς, ταύτην ἐξάρπασον. ἅμα τῷ ποι-
μένι λαζάρῳ. πρέσβεις ὑπὲρ ταύτης οὖ-
σα σεμνὴ καὶ ὑπέρμαχος :—

Ἐξαποστειλάριον. Τῶν μαρτύρων.
Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τῷ θρόνῳ παριστάμενος, Χριστοῦ τοῦ πανοικτίρ-
μονος. τρεῖς καὶ τριάκοντα πύργοι, τῆς ἀρ-
ραγοῦς ἐκκλησίας. ὑμῶν πρεσβείαις ἅγιοι,
φρουρεῖτε κόσμον ἅπαντα. καὶ τοὺς ὑμᾶς
γεραίροντας, καὶ τὴν ὑμῶν ἀθλοφόροι, τελοῦν-
τας πάμφωτον μνήμην :— Ἕτερον τοῦ
ὁσίου. Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ἐκ μητρικῆς ἡγίασε, σὲ νηδύος ὁ πλάστης. καὶ
πυρὸς εἰργάσατο, σκήνωμα τοῦ ἁγίου. ὅθεν
φωστὴρ ἀνεδείχθης, μοναζόντων θεόφρον.
ἐκ σκότους παραπτώσεων, ὁδηγῶν πρὸς τὸ
φέγγος. τῶν τοῦ θεοῦ ἐνταλμάτων, λάζαρε
καὶ προσάγων. Χριστῷ ὃν καθικέτευε, τοὺς
ὑμνοῦντάς σε σῶσαι :— Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὄρος ποτὲ ἑώρακεν, ὁ προφήτης σε κόρη. ἐκ
σοῦ [illegible] ἄνωθεν, χειρῶν λίθος ἐτμή-
θη καὶ τοὺς βωμοὺς τῶν εἰδώλων, καὶ δαιμό-
νων τὰς στήλας, ἐλέπτυνε θεόνυμφε, ὃν δυ-
σώπει συντρῖψαι. τὰ ἐμπαθῆ, τοῦ νοός-
μου εἴδωλα, καὶ τὴν τύπου, εἰκόνα ἀνε-
γεῖραί μου. νοερῶς ἐν καρδίᾳ :—

Εἰς τοὺς αἴνους, ἱστῶμεν. στίχ. δ΄. καὶ ψάλλο-
μεν, στιχηρὰ προσόμοια. ἦχος δ΄.
Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Ὁ τοῦ κυρίου τὴν ζῶσαν ἐζωσμένος, μυρίπνοον νέ-
κρωσιν ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ. λάζαρος ἄλλος καὶ
φίλτατος, ἐκ τῶν ἱδρώτων, αὐτοῦ καὶ πόνων
ἔτι ἀτμίζουσαν, στολὴν περικείμενος, νῦν
ἡμῖν προέκειται. εἰς πανδαισίαν ἀδάπανον,
καὶ εὐφημίαν, δεῦτε συμφώνως τοῦτον τι-
μήσωμεν. ὡς τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ ἡμῶν οἰκονόμον
πιστὸν καὶ θεράποντα. μοναζόντων τὰ πλή-
θη, φιλεόρτων τὰ συστήματα :—

Ὡς ἐν θαλάμῳ φωτὸς πεπληρωμένῳ. τῷ στύ-
λῳ παρέμεινας ὦ ἱερώτατε. κύκλῳ δὲ τοῦ-
του παρέστησας, ὥσπερ ἐνόπλοις, ὑπασπι-
στὰς τὰς πράξεις σου ὅσιε. ἐν ἀποτειχί-
ζουσαις, παρεμβολὰς τῶν παθῶν. ἐν τῷ
νυμφῶνι δὲ ἤλασας, τῷ θείῳ μάκαρ, ἐν
παρρησίᾳ νῦν παριστάμενος. τῷ σῷ νυμ-
φίῳ καὶ θεῷ ἡμῶν, τῆς αὐτοῦ ἐν τρυφῶν
ὡραιότητος. ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτί-

σαι

σαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο ἐξ ὀσφύος μὲν ἡγιασμένος. ὁ ὅσιος λάζαρος, τὸ τοῦ χοὺ καθαρὸν σῶμα καὶ σύστης γενόμενος. εἰς εὐωχίαν τῆς αὐτοῦ μνήμης νῦν συνεκάλεσε. σοὶ πάντας ἐν πνεύματι εὐωδιάζων σαφῶς. δεῦτε λοιπὸν καὶ συνεορτάσωμεν καὶ εὐλογίας, ἐκ τῶν τιμίων τούτου μεταλάβωμεν. θείων λειψάνων. καὶ δοξάσωμεν, τὸν ἐν ἁγίοις χριστὸν τὸν θεὸν ἡμῶν. θαυμαζόμενον ὄντως, καὶ αὐτοῖς ἀναπαυόμενον.

Δευτερουμένου τὸ α.

Δόξα. ἦχος πλ. β.

Ο πατέρ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου. διὸ ἐν τοῖς οὐρανοῖς εὗρες, μισθὸν τῶν καμάτων σου. τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. παρρησίαν ἔχων ἐν τῇ μνήμῃ σου. εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Η ἐπαβολὴ τῶν θλιβομένων, ἀπαλλαγὴ τῶν ἀσθενούντων, ὑπάρχουσα θεοτόκε παρθένε, σῶζε πόλιν καὶ λαόν, τῶν πολεμουμένων ἡ εἰρήνη. τῶν χειμαζομένων ἡ γαλήνη. ἡ μόνη προστασία τῶν πιστῶν.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Η πάναγνος ὡς εἶδέ σε. ἐπὶ σταυροῦ κρεμάμενον θρηνῳδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς. υἱέ μου καὶ θεέ μου. γλυκύτατόν μου τέκνον. πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου, καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ μηνί, η. ἡ σύναξις τοῦ ἀρχιστρατήγου μιχαήλ. καὶ τῶν λοιπῶν ἀσωμάτων δυνάμεων.

Ἐν τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῷ. μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν. Εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους, η. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος δ. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

ερηλίου θεότητος, περιαστράπτης φαιδρότατος, μιχαὴλ δεικνύμενος ἀρχιστράτηγε. μετὰ τῶν ἄνω δυνάμεων, κραυγάζεις γηθόμενος. ἅγιος εἶ ὁ πατήρ. ἅγιος ὁ συνάναρχος, λόγος, ἅγιος, καὶ τὸ ἅγιον πνεῦμα. μία δόξα. βασιλεία μία φύσις. μία θεότης καὶ δύναμις.

αὶ τὸ εἶδός σου πύρινον, καὶ τὸ κάλλος θαυμάσιον. μιχαὴλ πρωτάγγελε, τῇ ἀΰλῳ γὰρ φύσει διέρχῃ τὰ πέρατα, πληρῶν τὰ προστάγματα, τοῦ τῶν ὅλων ποιητοῦ δυνατὸς ἐν ἰσχύϊ σου, γνωριζόμενος. καὶ πηγὴν ἰαμάτων, τὸν ναόν σου γνωριζόμενος τῇ κλήσει σου τῇ ἁγίᾳ τιμώμενον.

Ο ποιῶν σοῦ ἀγγέλους σου, ὥσπερ γέγραπται πνεύματα. καὶ σοῦ λειτουργοῦντας σου, φλόγα πύρινον. μέσον ταγμάτων πρωτεύοντα, ἀνέδειξας κύριε, σοῦ τῶν ἀρχαγγελικῶν, μιχαὴλ ἀρχιστράτηγον. σοῦ τοῖς νεύμασι, καθυπείκοντα λόγε. καὶ τὸν ὕμνον, τὸν τρισάγιον ἐν φόβῳ. ἀναφωνοῦντα τῇ δόξῃ σου.

Ἕτερα στιχηρά. ἦχος δ. Ἔδωκας σημείωσιν.

Ν οῦς ὁ προαιώνιος. φῶς ὑπεστήσατο δεύτερον. γαριὴλ σε μεθέξεσιν, ἐνθέοις φωτίζοντα, πᾶσαν οἰκουμένην. καὶ τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀνακαλύπτοντα ἡμῖν, θεῖον καὶ μέγα ὄντως μυστήριον. ἐν μήτρᾳ σωματούμενον, παρθενικῇ

θενικὴ τὸν ἀσώματον. καὶ γενόμενον ἄνθρω-
πον, εἰς τὸ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον ~

Θρόνῳ παρεστάμενος, τῆς τρισηλίου θεότητος.
καὶ πλουσίως λαμπόμενος. ταῖς θείαις,
λαμπρότησι. ταῖς ἐκπεμπομέναις, ἀπαύ-
στως ἐκεῖθεν. σὺ ἐπὶ γῆς χαρμονικῶς, χο-
ρεύοντας καὶ ὑφημνοῦντάς σε. πα-
θῶν ἀχλύος λύτρωσαι, καὶ φωτισμῷ κα-
ταλάμπρυνον, γαβριὴλ ἀρχιστράτηγε.
πρέσβευε τὰς ψυχὰς ἡμῶν ~

Θραῦσον τὰ φρυάγματα, τῶν ἐκ τῆς ἀγαρ
τῇ ποίμνῃ σου. συνεχῶς ἐπερχόμενα. κόπα-
σον τὰ σχίσματα, τὰ τῆς ἐκκλησίας. πράϋ-
νον τὸν σάλον. τῶν ἀμετρήτων πειρασμῶν.
ῥῦσαι κινδύνων καὶ περιστάσεων. σὺ πόθῳ
σε γεραίροντας, καὶ σοῦ τῇ σκέπῃ προστρέ-
χοντας. γαβριὴλ ἀρχιστράτηγε, πρέ-
σβευε τὰς ψυχὰς ἡμῶν ~

Δόξα, ἦχος πλ. β. Βυζαντίου.

Συγχάρητε ἡμῖν ἅπασαι αἱ τῶν ἀγγέλων
ταξιαρχίαι. ὁ πρωτοστάτης γὰρ ὑμῶν καὶ ἡμέ-
τερος προστάτης, ὁ μέγας ἀρχιστράτηγος.
τὴν σήμερον ἡμέραν, ἐν τῷ σεπτῷ αὐτοῦ τε-
μένει παραδόξως, ἐποπτευόμενος ἁγιάζει.
ὅθεν καταχρέος, ἀνυμνοῦντες αὐτὸν, βοή-
σωμεν. σκέπασον ἡμᾶς, ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτε-
ρύγων σου, μέγιστε μιχαὴλ ἀρχάγγελε.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός. Ὅμοιον.

Συγχάρητε ἡμῖν ἅπασαι αἱ τῶν παρθένων
χοροστασίαι. ἡ προστασία γὰρ ἡμῶν, καὶ με-
σίτρια καὶ σκέπη, καὶ μέγα καταφύγιον. τὴν
σήμερον ἡμέραν, ἐν τῷ σεπτῷ αὐτῆς τεμέ-
νει παραδόξως, ἐποπτευομένη ἁγιάζει. ὅθεν
καταχρέος, ἀνυμνοῦντες αὐτὴν βοήσω-
μεν. σκέπασον ἡμᾶς, ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύ-
γων σου. ἄχραντε θεοῦ δέσποινα ~

Εἴσοδος. τὸ φῶς ἱλαρόν. τὸ προκείμενον
τῆς ἡμέρας. καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

Ἰησοῦ τοῦ ναυῆ τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἐγένετο ὡς ἦν ἰησοῦς ἐν ἱεριχῷ, ἀναβλέψας
τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ εἶδεν ἄνθρωπον ἑστῶ-
τα ἐναντίον αὐτοῦ. καὶ ἡ ῥομφαία αὐτοῦ
ἐσπασμένη ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ. Καὶ προσελ-
θὼν ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ. ἡμέτερος εἶ, ἢ τῶν ὑ-
πεναντίων; ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ. Ἐγὼ ἀρχιστρά-
τηγος δυνάμεως κυρίου, νυνὶ παραγέγονα. καὶ
ἰησοῦς ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν,
καὶ εἶπεν αὐτῷ. δέσποτα, τί προστάσσεις τῷ
σῷ οἰκέτῃ. Καὶ εἶπεν ὁ ἀρχιστράτηγος κυρίου
πρὸς ἰησοῦν. λῦσον τὸ ὑπόδημα σου ἐκ τῶν
ποδῶν σου, ὁ γὰρ τόπος, ἐφ' ὃν σὺ ἕστηκας ἐπ'
αὐτὸν, ἅγιός ἐστι καὶ ἐποίησεν ἰησοῦς οὕτως.

Κριτῶν τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ κατίσχυσε μα-
διὰμ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς ἰσραήλ, καὶ αὐτοὶ ἐβόησαν
πρὸς τὸν θεόν. Καὶ ἰδοὺ ἄγγελος κυρίου παρεγέ-
νετο, καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τὴν γῆν τὴν οὖσαν ἐν
ἐφραθᾶ, καὶ γεδεὼν ὁ υἱὸς ἰωᾶς ἐράβδιζε
πυροὺς ἐν ληνῷ, καὶ ἔσπευδε τοῦ ἐκφυγεῖν
ἀπὸ προσώπου μαδιάμ. Καὶ ὤφθη πρὸς
αὐτὸν ἄγγελος κυρίου, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν. κύριος
μετὰ σοῦ δυνατὸς τῇ ἰσχύϊ. Καὶ εἶπε πρὸς
αὐτὸν γεδεών. ἐν ἐμοὶ κύριε; καὶ εἰ ἔστι κύριος μεθ'
ἡμῶν, καὶ ἵνα τί εὗρεν ἡμᾶς πάντα τὰ κα-
κὰ ταῦτα. καὶ ποῦ ἐστι πάντα τὰ θαυμάσια
αὐτοῦ, ὅσα διηγήσαντο ἡμῖν οἱ πατέρες ἡμῶν
λέγοντες. οὐχὶ ἐξ αἰγύπτου ἀνήγαγεν ἡμᾶς
κύριος, καὶ νῦν ἀπώσατο ἡμᾶς, καὶ παρέδωκεν ἡ-
μᾶς ἐν χειρὶ μαδιάμ. Καὶ ἐπέβλεψεν
πρὸς αὐτὸν ὁ ἄγγελος κυρίου, καὶ εἶπεν αὐ-
τῷ. πορεύου ἐν τῇ ἰσχύϊ σου ταύτῃ καὶ σώσεις
τὸν ἰσραήλ, ἐκ χειρὸς μαδιάμ, ἰδοὺ ἐξαπέστει-
λά σε. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν γεδεών. ἐν ἐμοὶ
κύριε; ἐν τίνι σώσω τὸν ἰσραήλ, ἰδοὺ ἡ χιλιάς μου
ταπεινοτέρα ἐν μανασσῇ. καὶ ἐγώ εἰμι μι-
κρότερος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρός μου. καὶ εἰ
εὗρον χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου, καὶ ποιήσεις
μοι σήμερον, πᾶν ὅτι ἐλάλησας μετ' ἐμοῦ,
μὴ δὴ χωρισθῇς ἐντεῦθεν, ἕως τοῦ ἐλθεῖν με
πρὸς σέ, καὶ οἴσω τὴν θυσίαν μου καὶ θύσω
ἐνώπιόν σου. Καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος κυρίου, ἐγώ
εἰμι καὶ καθήσομαι ἕως τοῦ ἐπιστρέψαι σε.

Καὶ

Καὶ γεδεὼν εἰσῆλθε καὶ ἐποίησε καθὰ ἐλάλησε πρὸς αὐτὸν ὁ ἄγγελος κυρίου. καὶ ἐξήνεγκεν αὐτὸν ὑπὸ τὴν δρῦν καὶ προσεκύνησε. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ ἄγγελος κυρίου. λάβε τὰ κρέα καὶ τοὺς ἄρτους τοὺς ἀζύμους, καὶ θὲς πρὸς τὴν πέτραν ἐκείνην, καὶ ἐποίησεν οὕτως. Καὶ ἐξέτεινεν ὁ ἄγγελος κυρίου τὸ ἄκρον τῆς ῥάβδου, τῆς ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἥψατο τῶν κρεῶν, καὶ τῶν ἀζύμων. καὶ ἀνήφθη πῦρ ἐκ τῆς πέτρας. καὶ κατέφαγε πᾶσαν τὴν θυσίαν. καὶ ὁ ἄγγελος κυρίου ἀπῆλθεν ἀπ' ὀφθαλμῶν αὐτοῦ. Καὶ εἶδε γεδεὼν, ὅτι ἄγγελος κυρίου ἐστὶ καὶ εἶπε γεδεὼν, οἴμοι κύριε κύριε. ὅτι εἶδον τὸν ἄγγελον κυρίου, πρόσωπον πρὸς πρόσωπον. Καὶ εἶπεν αὐτῷ κύριος, εἰρήνη σοι, μὴ φοβοῦ, οὐ μὴ ἀποθάνῃς. Καὶ ᾠκοδόμησε γεδεὼν, θυσιαστήριον τῷ κυρίῳ. καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸ εἰρήνη κυρίου, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης:~

Προφητείας δανιὴλ τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἐν ἔτει τρίτῳ κύρου τοῦ βασιλέως περσῶν, λόγος ἀπεκαλύφθη τῷ δανιὴλ, οὗ τὸ ὄνομα ἐπεκλήθη βαλτάσαρ. καὶ ἀληθινὸς ὁ λόγος, καὶ δύναμις μεγάλη καὶ σύνεσις ἐδόθη αὐτῷ ἐν τῇ ὀπτασίᾳ. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐγὼ δανιὴλ ἤμην πενθῶν τρεῖς ἑβδομάδας ἡμερῶν. καὶ ἄρτον ἐπιθυμιῶν οὐκ ἔφαγον, καὶ κρέας καὶ οἶνος οὐκ εἰσῆλθεν ἐν τῷ στόματί μου. καὶ ἄλειμμα οὐκ ἠλειψάμην. ἕως πληρώσεως τριῶν ἑβδομάδων ἡμερῶν. Καὶ ἐν ἡμέρᾳ εἰκοστῇ τετάρτῃ, τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου, ἐν τῷ τρίτῳ ἔτει, ἐγὼ ἤμην ἐχόμενα τοῦ ποταμοῦ τοῦ μεγάλου, ὅς ἐστι τίγρης. καὶ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου καὶ εἶδον. Καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ εἷς ἐνδεδυμένος βαδδὶν. καὶ ἡ ὀσφὺς αὐτοῦ περιεζωσμένη χρυσίῳ ὠφάζ. καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ ὡσεὶ θαρσεὶς. καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, ὡσεὶ ὅρασις ἀστραπῆς. καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ, ὡσεὶ λαμπάδες πυρός. καὶ οἱ βραχίονες αὐτοῦ καὶ τὰ σκέλη, ὡς ὅρασις χαλκοῦ στίλβοντος. καὶ ἡ φωνὴ αὐτοῦ, ὡς φωνὴ ὄχλου. Καὶ εἶδον ἐγὼ δανιὴλ μόνος τὴν ὀπτασίαν, καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ' ἐμοῦ, οὐκ εἶδον, ἀλλ' ἔκστασις μεγάλη ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτοὺς, καὶ ἔφυγον ἐν φόβῳ. καὶ ἐγὼ ὑπελείφθην μόνος, καὶ εἶδον τὴν ὀπτασίαν τὴν μεγάλην ταύτην. Καὶ οὐχ ὑπελείφθη ἐν ἐμοὶ ἰσχύς, καὶ ἡ δόξα μου μετεστράφη εἰς διαφθορὰν, καὶ οὐκ ἐκράτησα ἰσχύος. Καὶ ἤκουσα τὴν φωνὴν τῶν λόγων αὐτοῦ. καὶ ἐν τῷ ἀκοῦσαί με, ἤμην κατανενυγμένος ἐπὶ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν γῆν. Καὶ ἰδοὺ χεὶρ ἁπτομένη μου, καὶ ἤγειρέ με ἐπὶ τὰ γόνατά μου, καὶ ταρσοὺς χειρῶν μου. Καὶ εἶπε πρός με. δανιὴλ ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν, σύνες ἐν τοῖς λόγοις τούτοις, οἷς ἐγὼ λαλῶ πρὸς σέ. καὶ στῆθι ἐπὶ τῇ στάσει σου. ὅτι νῦν ἀπεστάλην πρὸς σέ. Καὶ ἐν τῷ λαλῆσαι αὐτὸν πρός με τὸν λόγον τοῦτον, ἀνέστην ἔντρομος. καὶ εἶπε πρός με, μὴ φοβοῦ δανιὴλ. ὅτι ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς πρώτης ἧς ἔδωκας τὴν καρδίαν σου συνιέναι, καὶ κακωθῆναι ἔναντι κυρίου τοῦ θεοῦ σου, ἠκούσθησαν οἱ λόγοι σου, καὶ ἐγὼ ἦλθον ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ ὁ ἄρχων βασιλείας περσῶν, εἱστήκει ἐξεναντίας μου εἴκοσι καὶ μίαν ἡμέραν. καὶ ἰδοὺ μιχαὴλ εἷς τῶν ἀρχόντων τῶν πρώτων, ἦλθε βοηθῆσαί μοι. καὶ αὐτὸν κατέλιπον ἐκεῖ, μετὰ τοῦ ἄρχοντος βασιλέως περσῶν, καὶ ἦλθον συνετίσαι σε, ὅσα ἀπαντήσεται τῷ λαῷ σου ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν. ὅτι ἰδοὺ ἡ ὅρασις εἰς ἡμέρας. Καὶ ἐν τῷ λαλῆσαι αὐτὸν, μετ' ἐμοῦ κατὰ τοὺς λόγους τούτους, ἔδωκα τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ κατενύγην. Καὶ ἰδοὺ ὡς ὁμοίωσις υἱοῦ ἀνθρώπου, ἥψατο τῶν χειλέων μου, καὶ ἤνοιξα τὸ στόμα μου καὶ ἐλάλησα. καὶ εἶπον πρὸς τὸν ἑστῶτα ἐναντίον μου. κύριε ἐν τῇ ὁράσει σου, ἐστράφη τὰ ἐντός μου ἐν ἐμοί. καὶ ἰδοὺ οὐκ ἔχω ἰσχύν. καὶ πῶς δυνήσεται ὁ παῖς σου κύριε, λαλῆσαι μετὰ τοῦ κυρίου τούτου. καὶ ἐγὼ ἀπὸ τοῦ νῦν, οὐ στήσεται ἐν ἐμοὶ ἰσχύς. καὶ πνοὴ οὐχ ὑπελείφθη ἐν ἐμοί. Καὶ προσέθετο καὶ ἥψατό μου ὡς ὅρασις ἀνθρώπου, καὶ ἐνίσχυσέ με. καὶ εἶπέ μοι. μὴ φοβοῦ ἀνὴρ ἐπι-

ἐπιθυμιῶν. εἰρήνη σοι, ἀνδρίζου καὶ ἴσχυε. Καὶ ἐν τῷ λαλῆσαι αὐτὸν μετ' ἐμοῦ, ἐνίσχυσα. καὶ εἶπον λαλήτω ὁ κς μου ὅτι ἐνίσχυσάς με. Καὶ εἶπεν εἰ οἶδας ὅτι ἦλθον πρὸς σὲ, καὶ νῦν ἐπιστρέψω τοῦ πολεμῆσαι μετὰ τοῦ ἄρχοντος περσῶν. καὶ ἐγὼ ἐξεπορευόμην. καὶ ὁ ἄρχων τῶν ἑλλήνων ἤρχετο καὶ ἀναγγελῶ σοι τὸ τεταγμένον ἐν γραφῇ ἀληθείας. καὶ οὐκ ἔστι τίς ἀντεχόμενος περὶ τούτων, ἀλλ' ἢ μιχαὴλ ὁ ἄρχων ἡμῶν :—

Εἰς τὴν λιτὴν, στιχηρὰ ἰδιόμελα. ἦχος, α΄.

Κυπριανοῦ.

Τῶν νοερῶν δυνάμεων ἀρχιστράτηγοι. οἱ παρεστῶτες ἀπαύστως, τῷ δεσποτικῷ θρόνῳ. πρεσβεύσατε πρὸς κν, εἰρήνην τῷ κόσμῳ δωρήσασθαι. καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος. ἦχος ὁ αὐτός. Ἀρσενίου.

Ὁ ταξιάρχης τῶν ἄνω δυνάμεων, μιχαὴλ ὁ πρωτοστάτης τῶν θείων ταγμάτων. σήμερον ἡμᾶς πρὸς πανήγυριν συνεκάλεσεν. ὁ καθεκάστην μεθ' ἡμῶν πορευόμενος. καὶ φυλάττων ἡμᾶς πάντας, ἐκ πάσης τοῦ διαβόλου περιστάσεως. δεῦτε οὖν φιλέορτοι καὶ φιλόχριστοι, τὰ ἄνωθεν τῶν ἀρετῶν δρεψάμενοι, καθαραῖς ἐννοίαις, καὶ συνειδότι ἀσάθμῳ, τοῦ ἀρχαγγέλου τὴν σύναξιν τιμήσωμεν. αὐτὸς γὰρ ἀδιαλείπτως τῷ θεῷ παριστάμενος, καὶ τὸν τρισάγιον ὕμνον ἀναμέλπων. πρεσβεύει σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :— ἦχος, β΄. Ταρσουδίτου.

Τὴν ἄϋλον οὐσίαν, τῶν νοερῶν δυνάμεων προστατεύοντες. καὶ τῆς τρισηλίου δόξης, ταῖς μαρμαρυγαῖς φωτοδοτοῦντες τὴν οἰκουμένην ἀρχιστράτηγοι, ἀλήκτῳ φωνῇ τὸν τρισάγιον ὕμνον ἐξᾴδετε. διὸ, πρεσβεύσατε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :—

Ὁ αὐτός. Ἀρσενίου.

Τῷ ἀΰλῳ θρόνῳ, περικυκλοῦντες νοεραὶ οὐσίαι. θεῖοι ἀσώματοι, τὴν τρισάγιον ᾠδὴν, τῷ πρυτάνει θεῷ, φλογεροῖς τοῖς χείλεσιν ᾄδετε. ἅγιος ὁ θεὸς, ὁ πὴρ ὁ ἄναρχος. ἅγιος ἰσχυρὸς, ὁ υἱὸς ὁ συνάναρχος. ἅγιος ἀθάνατος, τὸ ὁμοούσιον πνεῦμα. τὸ σὺν πατρὶ καὶ υἱῷ συνδοξαζόμενον :—

Ὁ αὐτός. Ἀνατολίου.

Ἀσωμάτοις χείλεσι καὶ νοεροῖς στόμασι. τῶν ἀγγέλων αἱ τάξεις, τὸν ἀκατάπαυστον ὕμνον προσφέρουσι, τῇ σῇ ἀπροσίτῳ θεότητι κε. καὶ νόες καθαροὶ καὶ λειτουργοὶ τῆς σῆς δόξης, αἰνοῦσί σε κε. σὺν αὐτοῖς δὲ μιχαὴλ ὁ ἀσώματος, καὶ πρωτοστάτης τῶν ἄνω δυνάμεων. ὁ ἀρχιστράτηγος τῶν ἀγγέλων, ἐπιστάτης ἡμῖν, σήμερον γέγονε. τὰ τῶν ἀσμάτων ᾄσματα προτρεπόμενος ἡμᾶς. ᾄδειν τῇ ἀπροσίτῳ σου δόξῃ φιλάνθρωπε. ἵνα πρεσβεύῃ ἀπαύστως, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν :— ἦχος, δ΄. Ἐφραὶμ καρίας.

Τῆς ἡλιακῆς ἀκτῖνος τοῦ θείου φωτὸς. καταλαμπόμενοι ἀρχιστράτηγοι. τὰς τῶν ἀΰλων καταυγάζετε ταξιαρχίας. ὡς φῶς λευχειμονοῦντες ἐν ὑψίστοις, τὸ πῦρ καταυγάζετε ἐν κόσμῳ, τῆς ἀπροσίτου θεότητος. ὅθεν καὶ τὸν τρισάγιον ὕμνον, ἐν φλογεροῖς τοῖς χείλεσιν ἀκαταπαύστως ᾄδετε. ἅγιος ἅγιος ἅγιος εἶ ὁ θς ἡμῶν δόξα σοι. ἦχος. πλ β΄.

Οἱ ἀγγελοί σου χε, τῷ θρόνῳ τῆς μεγαλωσύνης, ἐν φόβῳ παρεστῶτες, καὶ τῇ σῇ φωτοχυσίᾳ ἀεὶ λαμπόμενοι. ἐν τοῖς ὑψίστοις ὑμνῳδοὶ, καὶ τῆς βουλῆς σου λειτουργοί. ὑπὸ σοῦ ἐκπεμπόμενοι, νέμουσι φωτισμὸν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν :— Δόξα. ἦχος, δ΄.

Πυρίνοις χείλεσιν, ὑμνεῖ σε τὰ χερουβὶμ χε ὁ θς. ἀσωμάτοις δὲ στόμασιν ἀσιγήτως, δοξολογεῖ σε τῶν ἀρχαγγέλων ὁ χορὸς, μιχαὴλ δὲ ὁ ἀρχιστράτηγος, τῶν ἄνω δυνάμεων. τὸν ἐπινίκιον ὕμνον, ἀκαταπαύστως προσφέρει τῇ δόξῃ σου. αὐτὸς γὰρ ἡμᾶς σήμερον κατήυγασε πρὸς πανήγυριν φαιδρὰν. κροτῆσαι ἐπαξίως ψαλμικῶς, αἶνον τὸν τρισάγιον, τοῖς πηλίνοις χείλεσιν. ὅτι τὰ, πάντα τῆς σῆς αἰνέσεως ἐπλήσθη. καὶ παρέχεις τῷ κόσμῳ δι' αὐτοῦ τὸ μέγα ἔλεος :—

Καὶ

Καὶ νῦν. θ. Ὅμοιον.

Σήμερον, ὁ θεοχώρητος ναός, ἡ θεοτόκος ἐν ναῷ κυρίου προσάγεται, καὶ Ζαχαρίας ταύτην ὑποδέχεται. σήμερον τὰ τῶν ἁγίων ἅγια, ἀγάλλονται. καὶ ὁ χορὸς τῶν ἀγγέλων μυστικῶς πανηγυρίζει. μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς ἑορτάζοντες σήμερον, σὺν τῷ Γαβριὴλ ἐκβοήσωμεν. χαῖρε κεχαριτωμένη ὁ κύριος μετὰ σοῦ. ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν στίχον, στιχηρὰ προσόμοια. ἦχος, α΄.
Τῶν οὐρανίων.

Ἀγγελικῶς οἱ ἐν κόσμῳ πανηγυρίζοντες. τῷ ἐπὶ θρόνου δόξης. θεῷ ἐποχουμένῳ, βοήσωμεν τὸν ὕμνον ἅγιος εἶ ὁ πατὴρ ὁ ἀΐδιος. ὁ συναΐδιος λόγος ἅγιος εἶ. καὶ τὸ πνεῦμα τὸ πανάγιον. στίχ. Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους.

Τῶν οὐρανίων πρωτευόντων, ἐν παρρησίᾳ πολλῇ. καὶ παρεστὼς τῷ θρόνῳ, τῷ ἀστέκτῳ τῆς δόξης, αὐτόπτα τῶν ἀρρήτων, σῶζε ἡμᾶς, Μιχαὴλ ἀρχιστράτηγε. τοῖς ἐν ἀνάγκαις κινδύνων καὶ πειρασμῶν, ταῖς πρεσβείαις σου δεόμεθα. στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχή μου.

Τῶν ἀσωμάτων ἀγγέλων, πρῶτος ὑπάρχεις σαφῶς. καὶ λειτουργὸς τῆς θείας φωταγωγίας ἐκείνης, αὐτόπτης τε καὶ μύστης. σῶσον ἡμᾶς Μιχαὴλ ἀρχιστράτηγε. τοὺς ἐτησίως τιμῶντάς σε εὐσεβῶς, καὶ ὑμνοῦντας τὴν τριάδα πιστῶς. Δόξα καὶ νῦν.
ἦχος, πλ. δ΄. Ἰωάννου μοναχοῦ.

Ὡς ταξιάρχης καὶ πρόμαχος, καὶ τῶν ἀγγέλων ἀρχηγὸς ἀρχιστράτηγε πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως, νόσου καὶ δεινῶν ἁμαρτημάτων ἐλευθέρωσον, τοὺς εἰλικρινῶς ἀνυμνοῦντας, καὶ αἰτουμένους σε ἔνδοξε. ἐναργῶς ὡς ἄϋλος, τὸν ἄϋλον καθορῶν, καὶ τῷ ἀπροσίτῳ φωτί, τῆς τοῦ δεσπότου δόξης καταλαμπόμενος. αὐτὸς γάρ, φιλανθρώπως, σάρκα δι' ἡμᾶς ἐκ παρθένου προσείληφεν σῶσαι βουληθεὶς τὸ ἀνθρώπινον.

Ἀπολυτίκιον. ἦχος, δ΄.

Τῶν οὐρανίων στρατιῶν ἀρχιστράτηγοι, δυσωποῦμεν ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι ἵνα ταῖς ὑμῶν δεήσεσι, τειχίσητε ἡμᾶς. σκέπῃ τῶν πτερύγων τῆς ἀΰλου ὑμῶν δόξης, φρουροῦντες ἡμᾶς προσπίπτοντας ἐκτενῶς καὶ βοῶντας. ἐκ τῶν κινδύνων λυτρώσασθε ἡμᾶς, ὡς ταξιάρχαι τῶν ἄνω δυνάμεων. Καὶ θ.

Εἰς τὸν ὄρθρον. εἰς τὴν πρώτην, στιχολογίαν κάθισμα, ἦχος, δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ.

Τῶν ἀσωμάτων λειτουργῶν ἀρχιστράτηγε. ὁ κατενώπιον θεοῦ παριστάμενος, καὶ ταῖς ἐκεῖθεν λάμψεσι λαμπόμενος. φαίδρυνον ἁγίασον, τοὺς πιστῶς σε ὑμνοῦντας. πάσης ἀπολύτρωσαι, τοῦ ἐχθροῦ τυραννίδος. καὶ εἰρηναίαν αἴτησαι ζωήν. τοῖς βασιλεῦσι, καὶ πᾶσι τοῖς πέρασιν.

Δόξα τὸ αὐτό. καὶ νῦν. θ. Ὅμοιον.

Οὐ σιωπήσωμεν ποτὲ θεοτόκε. τοῦ εὐχαρίστως ἀνυμνεῖν ἐκ καρδίας, τὰ σὰ ἐλέη δέσποινα οἱ δοῦλοί σου. κράζοντες καὶ λέγοντες, παναγία παρθένε. πρόφθασον καὶ λύτρωσαι, ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων. καὶ ὁρατῶν καὶ πάσης ἀπειλῆς. τοὺς γὰρ δούλους σῴζεις ἀεί, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Μετὰ τὴν β΄. στιχολογίαν, κάθισμα. ἦχος, δ΄.
Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ.

Τὰ χερουβὶμ καὶ σεραφὶμ πολυόμματα. τῶν ἀρχαγγέλων λειτουργῶν τὰ στρατεύματα, σὺν ἐξουσίαις θρόνοι κυριότητες. ἄγγελοι δυνάμεις τε καὶ ἀρχαὶ δυσωποῦσι. σὲ τὸν ποιητὴν ἡμῶν, καὶ θεὸν καὶ δεσπότην. μὴ ὑπερίδῃς δέησιν λαοῦ ἡμαρτηκότος χριστὲ πολυέλεε. θ.

Ταχὺ προκατάλαβε, πρὶν δουλωθῆναι ἡμᾶς. ἐχθροῖς βλασφημοῦσί σε, καὶ ἀπειλοῦσιν ἡμῖν, χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν. ἄνελε τῷ σταυρῷ σου, τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας. γνώτωσαν πῶς ἰσχύει. ὀρθοδόξων ἡ πίστις, πρεσβείαις τῆς θεοτόκου μόνε φιλάνθρωπε.

Μετὰ τὸν πολυέλεον. κάθισμα, ἦχος, πλ. δ΄.
Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Τῶν οὐρανίων ἀρχηγοὶ καὶ πρωτοστάται. τῶν ὑψη-

ὑψηθρόνων καὶ φρικτῶν, τῆς θείας δόξης. μιχαὴλ γαβριὴλ ἀρχιστράτηγοι. ἀγγέλων ταξιάρχαι σὺν πᾶσι τοῖς ἀσωμάτοις ὧν λειτουργοὶ τοῦ δεσπότου. ὑπὲρ τοῦ κόσμου διὰ παντὸς, πρεσβεύοντες αἰτήσασθε ἄφεσιν, τῶν ἐπταισμένων ἡμῖν. καὶ ἔλεον καὶ χάριν εὑρεῖν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Θεοχαρίτωτε ἁγνὴ εὐλογημένη, τὸν διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν, ἐκ σοῦ τεχθέντα. σὺν ταῖς ἄνω δυνάμεσι καὶ τοῖς ἀρχαγγέλοις. καὶ πᾶσι τοῖς ἀσωμάτοις ὑπὲρ ἡμῶν. δυσώπει ἀκαταπαύστως δοθῆναι ἡμῖν. πρὸ τοῦ τέλους συγχώρησιν. ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν. καὶ βίου ἐπανόρθωσιν, ὅπως εὕρωμεν ἔλεος.

Οἱ ἀναβαθμοὶ τὸ ά. ἀντίφωνον τοῦ τετάρτου ἤχου. Προκείμενον. ἦχος, δ΄.

Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα. στί.

Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον.

Εὐαγγέλιον κατὰ ἰωάννην ζήτει τῇ β. τοῦ ἁγίου πνεύματος. ὁ ν. Δόξα.

Ταῖς τῶν ἀσωμάτων, οἱ ἐλεήμονες πρεσβείαις, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων. Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς θεοτόκου. στί. Ἐλέησόν με ὁ θεὸς, καὶ ψάλλομεν τὸ ἰδιόμελον ἦχος, β΄. Τῶν ἀΰλων θρόνων. Ζήτει εἰς τὴν λιτήν.

Οἱ κανόνες τῆς ὀκτωήχου, ἢ τῆς θεοτόκου. καὶ τῶν ἀσωμάτων: ποίημα Ἰωάννου μοναχοῦ. ᾠδή, ά. ἦχος, πλ. δ΄.

Ἄσμα ἀναπέμψωμεν λαοί.

Ἅπαντες ἀνυμνήσωμεν πιστοί. τὴν πάσας λειτουργοῦσαν, τὰς ἀΰλους τῶν ἄνω, χορῶν ταξιαρχίας τριάδα τὴν ἄκτιστον. ἅγιος εἶ ἐκβοῶντες, ἅγιος εἶ, θεὲ παντοκράτορ.

Ἐκ θεοῦ, τῶν κτισμάτων σου ἀρχὴν, οὐσίαν τὴν ἀσώματον. ποιήσας τῶν ἀγγέλων τὸν ἄγχραντον τὸν σοῦ θρόνον κυκλοῦσαν κραυγάζειν σοι. ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ, θεὲ παντοκράτορ.

Χαίροις γαβριὴλ μυσταγωγὲ, τῆς τοῦ θεοῦ σαρκώσεως. μιχαήλ τε ταγμάτων, ἀΰλων προεστάτα. ἀπαύστως κραυγάζοντες, ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ, θεὲ παντοκράτορ. θ.

Ἐν ᾗ ἡ προμήτωρ τῇ ἀρᾷ, τὸ γένος καθυπέβαλε τῇ παραβάσει ποτὲ, τὸ τῶν ἀνθρώπων. οὐδὲ παρθένε θεόνυμφε. ὅλον πρὸς εὐλογίαν, μετήγαγω, τὸν κτίστην τεκοῦσα.

Ἕτερος κανὼν, ἦχος, ὁ αὐτος. Ποίημα καὶ οὗτος, Ἰωάννου μοναχοῦ. Ἁρματηλάτην φαραώ.

Τοὺς νοεροὺς τῶν ἀσωμάτων τάξεων, χοροὺς ἐν ᾄσμασιν. ὡς λειτουργοὺς θείους, δεῦτε εὐφημήσωμεν, χορείαν συγκροτήσαντες. τὸν ἡμῶν σειρὴν, ἀδιαλείπτως πρεσβεύοντας. καὶ τῇ μετανοίᾳ συγχαίροντας.

Οἱ τῶν ἀγγέλων ἀρχηγοὶ καὶ πρόκριτοι, καὶ ταξιάρχαι φαιδροί. τῶν ἀσωμάτων νόας, σήμερον ἐγείρουσι. πρὸς τελετὴν ἑορτήν. τῆς αὐτῶν λαμπρᾶς μνήμης. μεθ' ὧν συγχαίρουσιν ἄνθρωποι. ὕμνον τῇ τριάδι προσάγοντες.

Εὐφρανθῶμεν τοῖς ἀγγέλοις ἄνθρωποι, πνευματικῶς ἐν χαρᾷ. ὁ γαβριὴλ αὖθις, νῦν εὐαγγελίζεται, ἐκκλησιῶν τὴν σύνοδον. καὶ καθαίρεσιν πάσης, τῆς ἐναντίας αἱρέσεως, ἐν τῇ παρουσίᾳ τῆς μνήμης αὐτῶν. θ.

Ὑπὸ φορέας τὸν ὑπὲρ φύσιν ἄχραντε, ἐνδὶ σκηνώσαντα, τὸν τοῦ πατρὸς λόγον, ἐναχρίῳ πνεύματι. δυσὶ μὲν ἐν ταῖς φύσεσι, θελήμασιν ὄντα. ἐν ὑποστάσει ἀτρέπτως μιᾷ. ἧς καὶ τὴν μορφὴν ἀσπαζόμεθα.

Καταβασία. Ἀνοίξω τὸ.

ᾠδή, γ΄. Τὸν φόβον σου κύριε.

Ἐχύν κατέστησας ἀθάνατε, τοὺς δούλους τοὺς δοξάζοντας τὸ πανάγιόν σου θέλημα. τοὺς ἐν τοῖς ὑψίστοις, ἀεὶ παρεστῶτας.

Τοὺς μύστας τῆς σῆς ἐνανθρωπήσεως, τῆς σεπτῆς τε ἐγέρσεως. τῶν ἀγγέλων τοὺς ἐξάρχους. ὑπὲρ ἡμῶν προσδέχου ἐπικαλουμένους.

Ἀγγέλους ἐπέστησας φύλακας, τοῖς δούλοις ὡς εὔσπλαγχνος. διακόνους τε ἀνέδειξας, τῆς σωτηρίας, τῶν σῶν θεραπόντων. θ.

Ἀρρήτως συνέλαβες τὸν Κύριον. σαρκὶ θεόνυμφε τὸν λυτρούμενον ἡμᾶς τῶν δεινῶν. τοὺς σὲ ἐν ἀληθείᾳ ἐπικαλουμένους.

Ἄλλος. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Τῶν ἀγγέλων πρώτιστος, καὶ τῆς τριάδος φωστὴρ δεύτερος, ὤφθης ἡμῖν. μιχαὴλ ὁ ἄρχων, τῶν πιστῶς εὐφημούντων σε.

Αἴγλη θείας χάριτος, ὁ γαβριὴλ πιστῶς ἔπλησε, πᾶσαν τὴν γῆν. τοῦ θεοῦ κηρύξας, τὴν ἐνσώματον κάθοδον.

Ζιιωεὶς ἀοίδιμε. καὶ φωταυγὴς δυὰς ἄϋλε. φῶτα θεοῦ, τοὺς πιστῶς τελοῦντας, τὴν ὑμῶν μνήμην δείξατε. θ'.

Ἦσεν ἠσαΐας σου, τὴν ὑπὲρ νοῦν ἁγνὴ κύησιν. ᾄδω κἀγώ, ἵνα τῆς ἐκείνου, ἐπιτύχω καθάρσεως. Καταβασία. τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

ᾠδ. ἦχος. πλ. Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Τῶν ἀσωμάτων τοὺς χοροὺς ἐφιέμενοι. αὐθυφιμεῖν οἱ ἐπὶ γῆς μιμησώμεθα ὡς ἐφικτὸν τούτων τὴν ἁγιότητα. νεκροῦντες παντοῖα μέλη τὰ τῆς σαρκός. αἰτοῦντες ὡς ὑπερμάχους τε καὶ φρουρούς. πάσης πλάνης λυτρώσασθαι, τοῦ ἀοράτου ἐχθροῦ, ἡμᾶς, τοὺς ἀνυμνοῦντας αὐτούς. ὅπως εὕρωμεν ἔλεος.

θεοτ'. Ὅμοιον.

Εὐχαριστοῦμέν σοι ἀεὶ θεοτόκε. σὲ μεγαλύνομεν ἁγνὴ καὶ προσκυνοῦμεν σε. ἀνυμνοῦντες τὸν τόκον σου κεχαριτωμένη. βοῶντες ἀκαταπαύστως σῶσον ἡμᾶς. παρθένε παντελέημον ὡς ἀγαθή. καὶ δαιμόνων ἐξάρπασον, λογοθεσίου φοβεροῦ, ἐν ὥρᾳ τῆς ἐτάσεως. μὴ αἰσχυνθῶμεν οἱ δοῦλοί σου.

ᾠδ. δ'. Ἐπέβης ἐφ' ἵππους.

Ἐπέβης ἀγγέλοις, ὥσπερ ἐφ' ἵπποις φιλάνθρωπε. καὶ ἐδέξω χερσί σου ἡνίας αὐτῶν. καὶ σωτηρία γέγονεν ἡ ἱππασία σου, τοῖς ἀκαταπαύστως βοῶσι. δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε.

Καλύπτει ἀγγέλους, ἡ ἀρετή σου φιλάνθρωπε. καὶ τῆς γῆς ἐπληρώθη τὰ πέρατα. τῆς σῆς ἐνδόξου, ἀπαρχῆς θείας αἰνέσεως. σὺν αὐτοῖς σοὶ βοῶσι. δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε.

Ἐξῆλθες οἰκτίρμον, εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου Χριστέ. συγκαλεῖς δέ, τὰς φίλας δυνάμεις σου. καὶ εὐφροσύνη γέγονεν ἡ παρουσία σου, τοῖς πιστοῖς σοι βοῶσι δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε. θ'.

Παρθένος ἔμεινας, ὑπερφυῶς ὤφθης πάναγνε. ὡς θεὸν τὸν αὐτόν τε, καὶ ἄνθρωπον Χριστὸν τεκοῦσα ᾧ μετὰ δέους κραυγάζουσι. τῶν ἀγγέλων αἱ τάξεις. δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε.

Ἄλλος. Σύ μου ἰσχὺς κύριε.

Τειχῶν, ὤφθη δυνάμεως ἀρχιστράτηγος. πολεμοῦντι, πάλαι ἰησοῦ τοῦ ναυῆ νικοποιὸν καὶ ὑπερμαχῶν. μιχαὴλ ὁ μέγας. τῶν ἀσωμάτων ὁ ἔξαρχος. ὑφ' οὗ λαβὼν τὸ σθένος, ὁ θεράπων κυρίου. δορυάλωτον εἷλε τὸ φρούριον.

Ἄρχων ποτὲ, τῶν ἀσωμάτων δυνάμεων. ὤφθη φέρων τέκνου εὐαγγέλια, τῷ ζαχαρίᾳ τῷ ἱερεῖ γαβριὴλ ὁ μέγας. ὁ θεῖος ὄντως ἀρχάγγελος. διὸ φωνὴ τοῦ λόγου, γεννηθεὶς ἰωάννης. τῷ πατρὶ τὴν φωνὴν ἀποδίδωσιν.

Χαίρει χαρᾷ. πάντα τὰ πέρατα σήμερον. τὴν αἰσίαν, μνήμην ἑορτάζοντα, τῶν ἀρχαγγέλων σου ὁ θεός. μιχαὴλ τοῦ θείου, καὶ γαβριὴλ τοῦ θεόφρονος. συγχαίρει δὲ καὶ πᾶσα, τῶν ἀγγέλων ἡ τάξις. ὅπως ζεται κόσμος τῇ σκέπῃ αὐτῶν. θ'.

Μόνη ἁγνή, πέφυκας καὶ μετὰ γέννησιν. μόνη ὤφθης, ἄνανδρος θηλάζουσα, τὸν τοῦ πατρὸς, λόγον ἀληθῆ. πνεύματι ἁγίῳ, λαβόντα δούλου μορφὴν καθ' ἡμᾶς. παρθένε θεοτόκε, οὗ τὴν θέαν τιμῶντες. τῆς μορφῆς τὴν ἐμφέρειαν σέβομεν.

ᾠδ. ε'. Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας.

Ἀνεπιστρέπτῳ τῷ πόθῳ, ἀεὶ πρὸς τὸ ἄναντες. πρὸς σὲ Χριστὲ φερόμεναι. τὸ ἀέρ... τῶν ἁπάντων τῶν ἐφετῶν, ἀγγέλων αἱ δυνάμεις. ἀκαταπαύστως σὲ δοξάζουσιν.

Σὺ νοεροὺς κατ' οὐσίαν, ἀφθάρτους τῇ χάριτι. τῇ σῇ Χριστὲ κατέστησας. ὑμνῳδοὺς τῆς σῆς μεγαλειότητος. τοὺς ἀγγέλους σου κατ' εἰκόνα. δημιουργήσας ἀκατάληπτε.

Σὺ ἀκλινὴς πρὸς τὸ χεῖρον, τῇ πρὸς σὲ ἐγγύτητι χριστέ. σὺν σοὺς ἐφύλαξας λειτουργούς. πηγὴ γὰρ ἀγαθότητος σὺ ὑπάρχων ἀγαθύνεις, σὺν ἐπαξίως σοι λατρεύοντας. Θ.

Ἡ μετὰ τόκον παρθένος, μόνη ἀπειρόγαμε ἁγνὴ μαρία ἄχραντε. τῷ λιμένι σου ἡμᾶς καθόρμησον. ἐκ κινδύνων ὁδηγοῦσα. πρὸς σὲ τὴν ζωὴν αἰώνιον :~

Ἄλλος. Γναπμε ἀτῶσω.

Ἀπειθοῦντι τῷ πάλαι, τοῦ θεοῦ τὰ ἄρρητα, καὶ θεῖα θαύματα βαλαὰμ τῷ μάντει, ἐν ἀμφόδῳ ὁ ἄγγελος ἄνω φανείς. φοβερῶς ἐλέγξας καὶ λογικὸν τὸ ζῶον δείξας. τὸ τῆς φύσεως ἤμειψε γνώρισμα :~

Συσχεθέντι τῷ πέτρῳ. καὶ εἱρκτῇ προσμένοντι, ἄγγελος ὤφθη θεοῦ. τῶν χειρῶν ἡρώδου. καὶ δεσμῶν τε θανάτου λυτρούμενος. διὸ δεῦτε πάντες, ὡς τῶν ψυχῶν φρουροὺς ἐνθέους. σὺν σοφοὺς ἀρχαγγέλους τιμήσωμεν :~

Τῶν πολέμων τὰς στάσεις, ἄγγελοι ἀρχάγγελοι, θεῖαι δυνάμεις θεοῦ. τε τῆς ἐκκλησίας, τὰς αἱρέσεις καὶ πάντα τὰ σκάνδαλα. ταῖς ὑμῶν λύσατε, πρὸς τὸν θεὸν ἀεὶ πρεσβείαις. καὶ ἡμᾶς ἐν εἰρήνῃ φρουρήσατε :~ Θ.

Ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις. ἕνα σε γινώσκομεν θεὸν τῆς κτίσεως. ἐνεργείαις ἀμφῶ. καὶ θελήμασιν ὄντα ἀσύγχυτον. τὸν υἱὸν ἰησοῦ θεοῦ, ἐκ γυναικὸς σάρκα λαβόντα. ἧς τὴν θέσιν ὑμνῶμεν τοῖς πίναξιν :~

ᾨδ. ς. Τὸν ἰωνᾶν ἐν τῷ κήτει.

Θεοπρεπῶς, ἐκ μὴ ὄντων κύριε. τῷ λόγῳ σου παρήγαγες. οὐσίας τῶν ἐπουρανίων, ἀθανάτων στρατιῶν. φωτοειδεῖς αὐτοὺς ἐργασάμενος.

Μύσται σεπτοί, τῆς θεοῦ αἰνέσεως, γεγόνατε ἀσώματοι. πολῖται τῆς ἐπουρανίου. καὶ θείας ὄντως σκηνῆς. τῷ ποιητῇ ἀξίως λατρεύοντες.

Τῶν ἀσωμάτων, τάξεις νοεραί σε. υἱὲ θεοῦ προάναρχε. αἰνοῦσιν ἀκαταπαύστως. καὶ δοξολογοῦσιν. ὡς ποιητὴν καὶ κτίστην τοῦ σύμπαντος :~ Θ.

Τὸν τῷ πατρί, συναΐδιον ἄχραντε. ἀνάρχως

συνεδρεύοντα, ἀγκάλαις σαῖς ἐπανακλῖναι ἠξίωσαι. ὃν ἡμῖν δίδου ἁγνή, τοῖς δούλοις σου ἵλεων. Ἄλλα. Γλαθηπμοιστρ.

Ὡς πῦρ καὶ φλόγα τε φῶς, σὺν ἀσωμάτους ὑπάρχοντας. ἐκ τῆς ὑλώδους φθορᾶς, τὸ νοεῖν ἀντισπώμενοι. ὑλέοις ἐν χείλεσι. σὺν ἀΰλους φόβῳ, ἐν τοῖς ἄσμασι τιμήσωμεν.

Νεκρώσατε τῶν παθῶν, τὰς καταιγίδας ἀρχάγγελοι. τε παύσατε συνάψει τε, τὰ σκάνδαλα ἅπαντα τῆς πίστεως ἅγιοι. τῆς τριάδος ὄντες, πυρίμορφοι ἀρχιστράτηγοι :~

Ἀρχάγγελοι τοῦ θεοῦ, τῶν ἀσωμάτων οἱ ἔξαρχοι. τῇ παρρησίᾳ ὑμῶν, ἐκ πάσης αἱρέσεως, ἡμᾶς διασώσατε μιχαὴλ ὁ ἄρχων. καὶ γαβριὴλ οἱ ἀρχιστράτηγοι :~ Θ.

Νηδύος ὤφθης ἑκών, ἐξ ἀπειράνδρου σαρκούμενος. ὁ ἄσαρκος ὡς θεός, χριστὲ σαρκοφόρος δέ, ὡς ἄνθρωπος πέφυκας. οὗ τῆς ἐμφερείας, οἱ πιστοὶ τὸ εἶδος σέβομεν :~

Κοντάκιον. ἦχος β.

Ἀρχιστράτηγοι θεοῦ, λειτουργοὶ θείας δόξης. τῶν ἀνθρώπων ὁδηγοί, καὶ ἀρχηγοὶ ἀσωμάτων. τὸ συμφέρον ἡμῖν πρεσβεύσατε, καὶ τὸ μέγα ἔλεος. ὡς τῶν ἀσωμάτων ἀρχιστράτηγοι :~ Ὁ οἶκος.

Ἔφης φιλάνθρωπε ἐν γραφαῖς σου, πλήθη χαίρειν ἀγγέλων, ἐν ὁμοίῳ ἐφ᾽ ἑνὶ μετανοοῦντι ἀθάνατε. ὅθεν ἡμεῖς οἱ ἐν ἀνομίαις ἀναμάρτητε μόνε καρδιογνῶστα, σὲ δυσωπεῖν καθεκάστην τολμῶμεν ὡς εὔσπλαγχνον. οἰκτεῖραι καὶ καταπέμψαι ἀναξίοις κατάνυξιν δέσποτα. παρέχων ἡμῖν συγχώρησιν. ὑπὲρ πάντων γὰρ ἡμῶν πρεσβεύει σοι, ὁ τῶν ἀσωμάτων ἀρχιστράτηγος :~

Τῷ αὐτῷ μηνί, η. ἡ σύναξις τοῦ ἀρχιστρατήγου μιχαήλ, καὶ τῶν λοιπῶν ἁγίων ἀσωμάτων οὐρανίων ταγμάτων. Α.

Ε Βουλόμενος σοι μιχαὴλ ἆσμα πρέπον,
Ἆσαι πρέποντα, ἀλλ᾽ ἄυλον οὐκ ἔχω.
Ὀγδοάτῃ οὐρανίοισι δ᾽ αἴνει τάγματος ἄρχων.

Εἰς τὴν σύναξιν τῶν ἐννέα ταγμάτων.

σεραφίμ. χερουβίμ. θρόνων. κυριοτήτων. ἐξουσιῶν. ἀρχῶν. δυνάμεων. ἀρχαγγέλων. καὶ ἀγγέλων.

Ε' ταξιόντι ταγμάτων τῶν ἐννέα.

Τίς ἂν γόνος φθέγξαιτο μνειῶν ἐννέα.

Μιχαὴλ ὁ διαπρεπέστατος ταξίαρχος τῶν ἀσωμάτων δυνάμεων, εἴτε τῇ παλαιᾷ διαθήκῃ, εἴτε τῇ νέᾳ χάριτι, πολλὰς αὐτοῦ τὰς χάριτας καὶ εὐεργεσίας τῷ ἀνθρωπίνῳ γένει παρέδειξέ τε, καὶ παραδείκνυσιν. Ἐπεὶ γὰρ ὁ τῆς ἡμῶν σωτηρίας ἀντίπαλος καὶ πολέμιος τραχηλιάσας κατὰ τοῦ κτίσαντος, καὶ τὸν θρόνον μου ἐπ᾽ ἄνω τῶν νεφελῶν θήσομαι νεανιευσάμενος εἰπεῖν. καὶ τῷ ὑψίστῳ ὅμοιος ἔσομαι καυχησάμενος, τοῦ ἀρχαγγελικοῦ ὡς φησὶν ὁ κς ἐξέπεσεν ἀξιώματος. Ἐθεώρουν γάρ φησι τὸν σατανᾶν, ὡς ἀστραπὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεσόντα. τὰ παραπλήσια δὲ τούτῳ καὶ τὸ ὑπ᾽ αὐτὸν τάγμα, ἀλαζονευσάμενον πέπονθεν. Οὗτος ὁ πανοίδιμος τὴν πρὸς τὸν δεσπότην εὐγνωμοσύνην ὡς πιστὸς οἰκέτης διαφυλάττων, καὶ περὶ τὸ γένος ἡμῶν πολλὴν τὴν κηδεμονίαν ἐπιδεικνύμενος, τῶν νοερῶν καὶ ἀρχαγγελικῶν τάξεων πρωτεύειν ἐτάχθη παρὰ τοῦ παντοκράτορος. Ἰδὼν γὰρ τὸν ἀποστάτην πεσόντα, συνήγαγε τοὺς τῶν ἀγγέλων χορούς, καὶ εἰπὼν πρόσχωμεν, ὕμνησε μετὰ φωνῆς τὸν τῶν ὅλων κν. ὡσανεὶ λέγων, ὅτι πρόσχωμεν ἡμεῖς οἱ κτιστοὶ γεγονότες, τί πεπόνθασιν οἱ μεθ᾽ ἡμῶν, μέχρι τοῦ νῦν φῶς ὑπάρχοντες, καὶ νῦν γενόμενοι σκότος. Ἡ τοιαύτη οὖν συγκρότησις ὠνομάσθη, σύνταξις τῶν ἀγγέλων. τουτέστι προσοχὴ καὶ ὁμόνοια καὶ ἕνωσις. Οὗτος οὖν ὁ μέγας προστάτης, καὶ τῆς σωτηρίας ἡμῶν εὐεργέτης, πολλὰς σωτηριώδεις εὐεργεσίας πρὸς πάντας πλεονάζων καὶ ἐξαπλῶν, πολλοῖς ὀπτανόμενος καταφαίνεται. Ὤφθη γὰρ τῷ ἀβραὰμ καὶ τῷ λώτ, ἐν τῇ σοδόμων καταστροφῇ. Ἐφάνη τῷ ἰακώβ, τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ φεύγοντι. Προσεπορεύετο τῆς παρεμβολῆς τῶν υἱῶν ἰηλ, ὅτε τῆς αἰγυπτίων ἐλυτροῦντο καὶ ἠλευθεροῦντο κακώσεως. Ἐφάνη τῷ βαλαάμ, τὸν ἰηλ ἀπιόντι καταράσασθαι. πρὸς δὲ τὸν ἰησοῦν τὸν τοῦ ναυῆ ἔφη, πυθόμενον. ἐγὼ ἀρχιστράτηγος κυ, νυνὶ παραγέγονα. Οὗτος καὶ τοὺς ποταμοὺς παρὰ τῶν δυσσεβῶν, κατὰ τοῦ ἁγιάσματος καὶ τοῦ εὐκτηρίου ἀπολυθέντας τελεία χωνεία παρέπεμψε. καὶ πολλὰ ἕτερα ἐστὶν ἐν τῇ θεοπνεύστῳ γραφῇ, ἱστορούμενα περὶ αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς προστάτην αὐτὸν καὶ φύλακα τῆς ζωῆς ἡμῶν προβαλλόμενοι, τὴν πάνσεπτον αὐτοῦ πανήγυριν, τανῦν ἑορτάζομεν. ἐξαιτούμενοι ταῖς προστασίαις καὶ πρεσβείαις αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, τῶν δυσχερῶν εὑρεῖν ἀπολύτρωσιν. καὶ ἐν τῷ μέλλοντι, τῆς ἐπουρανίου χάριτος καὶ τάξεως καταξιωθῆναι. ἀμήν.

ᾠδ. ζ. Παῖδες ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Ὦ παρειστήκεισαν ἀπαύστως, λειτουργοῦσαι μυριάδες τῶν ἀγγέλων. τοῦ προσώπου ὁρᾶν, μὴ φέρουσαι τὴν θέαν. εὐλογητὸς εἶ κε, ὁ θεὸς ἀναβοῶσιν.

Φῶτα ἀνέδειξας οἰκτίρμον, τῶν ἀγγέλων σου τὴν ἄϋλον οὐσίαν. τοῦ ἀρρήτου φωτός, πληρούμενα ἀπαύστως. εὐλογητὸς εἶ κράζοντα, ὁ θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Λόγῳ σου τῷ ἐνυποστάτῳ. τῶν ἀγγέλων τὴν πληθὺν δημιουργήσας. ἁγιάσαι δὲ θείῳ πνι τριάδα, θεολογεῖν ἐδίδαξας, ὁ θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τρεῖς μὲν νοοῦντες ὑποστάσεις. ἀπερίγραπτον δοξάζομεν οὐσίαν. τὸν πρα υἱόν, σὺν πνι βοῶντες. εὐλογητὸς εἶ κε, ὁ θς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Οἱ ἐκ τῆς ἰουδαίας.

Σὺν χοροῖς ἀσωμάτων, καὶ αὐτῶν τὸ γένος δεῦτε κροτήσωμεν. τὴν αἴσιον ἡμέραν, τῆς μνήμης ἐκτελοῦντες. τῶν σοφῶν ἀρχαγγέλων χυ. ἅγιος, ἅγιος, ψάλλοντες, ὁ θεὸς τῶν πρων ἡμῶν.

Ὡς φιλόξενοι πάλαι, ἀβραὰμ ὁ θεόπτης.

καὶ

καὶ λαὸς ὁ σύνδοξος. ἐξενήσαν ἀγγέλους, καὶ ἄξιον κοινωνίαν. σὺν ἀγγέλοις κραυγάζοντες. ἅγιος, ἅγιος εἶ, ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

Μανωὲ τῷ γενναίῳ, καὶ τωβὴτ τῷ πανσόφῳ, ὤφθησαν ἄγγελοι. ἀμείβοντες τὰ ἆθλα, τοῦ βίου κατ' ἀξίαν. καὶ τῶν παίδων ὁ ἄγγελος, ἔσβεσε φλόγα ποτέ, πυρὸς καμίνου ὄντως.

Θ.

Τὸ ἡμέτερον ὅλον, ἐκ παρθένου φορέσας, δίχα τροπῆς ἰησοῦ. ταῖς φύσεσι διπλοῦν σε. ἀλλ' ἕνα ὑποστάσει, πεικῶς σε κηρύττομεν. ἧς καὶ τὸ εἶδος πιστῶς, σέβομεν ἐκτυποῦντες.

ᾨδὴ η'. Τὸν ἐν ὄρει ἁγίῳ.

Τῶν ἀγγέλων ζηλώσωμεν τὸν βίον καὶ τὰς φρένας, πτερώσωμεν εἰς ὕψος, καὶ σὺν αὐτοῖς ἀΰλως ἀναμέλψωμεν. χριστὸν ὑμνοῦντες, καὶ ὑπερυψοῦντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θιασῶται, χορείας ὁμοίου. οἱ τὸν θρόνον, ἐφέποντες τῆς δόξης. περὶ θῦτε πάντοτε στρεφόμενοι. ἄγγελοι ὑμνοῦσι, καὶ ὑπερυψοῦσιν αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὴν ἀΰλου πυρὸς, ποιοῦσαν φλόγα. τοὺς ἐν ὕψει ἀπαύστως λειτουργοῦντας, καὶ τοὺς ἀγγέλους πνεύματα δεικνύουσαν τριάδα προσκυνοῦμεν, καὶ δοξολογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θ.

Ὃν ἐν πόλῳ, παρεισήκεισαν τρόμῳ. μυριάδες, ἀγγέλων ἀρχαγγέλων, ἐν ταῖς ἀγκάλαις φέρειν κατηξίωσαι. τοῦτον θεοτόκε πρέσβευε σωθῆναι. τοὺς δοξολογοῦντας, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Ἄρχων ἀγγέλων πέφυκε, μιχαὴλ ὁ ἀρχάγγελος. ἀλλὰ συνδοξάζεται, αὐτῷ λαμπρότερον. ὁ μύστης τῆς χάριτος. καὶ τῆς παρθένου μνήστωρ σεπτός. ὁ τῶν ἀσωμάτων στρατηγὸς ἐπαξίως. χαρὰν προδιαγγέλλων, γαβριὴλ τοῖς βοῶσι. λαὸς ὑπερυψοῦτε, χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὰ τῶν ἀγγέλων τάγματα, ἐν ποικίλῃ μορφῇ κατιδὼν ἰεζεκιὴλ προεισορῶν ἐκήρυττεν. ἐν οἷς ἑξαπτέρυγα, τὰ σεραφὶμ παρείστανται. καὶ τὰ χερουβὶμ, πολυόμματα πῶς ἐκύκλουν. μεθ' ὧν τοὺς ἀρχαγγέλους, ἠλεκτρίνους ἑώρα. χριστὸν, δοξολογοῦντας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡς φοβερὰν τὴν ἔλευσιν, τῆς δευτέρας καθέδρας σου. ἐκδηλοποιῶν ὁ δανιὴλ προέλεγεν. ὡς θρόνοι ἐτέθησαν, καὶ παλαιὸς ἐκάθητο, καὶ τὰς τῶν ἀγγέλων μυριάδας εἰσάγει. ἐν φόβῳ παρεστώσας, καὶ φωναῖς ἀσιγήτοις. βοώσας τῇ τριάδι, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θ.

Ὁ τῷ πατρὶ καὶ πνεύματι, ὁμοούσιος λόγος ἑκὼν ὤφθη καὶ ἡμῖν ἐκ τῆς παρθένου σύμμορφος. οὐ φύρας εἰς ἄλληλα, τὰ τῆς φρικτῆς ἑνώσεως. εἷς γὰρ ὁ αὐτὸς, ἐν ἑκατέροις δείκνυται. ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις, καὶ μιᾷ ὑποστάσει. ἧς νῦν τῆς ἐμφερείας, τὸν τύπον προσκυνοῦμεν.

ᾨδὴ θ'. Ὅρους παρῆλθες τῆς φύσεως.

Σὲ τὸν ἀρρήτως ἑνώσαντα, τοῖς ἐπουρανίοις χριστὲ τὰ ἐπίγεια. καὶ μίαν ἐκκλησίαν, ἀποτελέσαντα. ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Ἄγγελοί τε καὶ ἀρχάγγελοι, θρόνοι ἐξουσίαι καὶ κυριότητες. ἀρχαί τε καὶ δυνάμεις. χερουβὶμ καὶ σεραφὶμ. μετὰ τῆς θεοτόκου, ὑπὲρ τοῦ κόσμου ἱκετεύσατε.

Πάντων προΐστασθαι δεικνύμενοι. μιχαὴλ σὺν τῷ γαβριὴλ, ἐπισκέψασθε. τοὺς ἐκποθοῦντας τιμῶντας. τὴν πανίερον ὑμῶν μνήμην. καὶ πιστῶς ἀνυμνοῦντας. σώζεσθαι παντοίας περιστάσεως.

Θ.

Λόγον ἐδέξω τὸν ἄναρχον. φύσιν τὴν ἐμὴν, ἀναπλάσαι βουλόμενον. καὶ τοῦτον σαρκωθέντα, παρθένε τέτοκας. διὸ σε θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Ἄλλος. Κυρίως θεοτόκον.

Νοσούντων καὶ πλεόντων, καὶ τῶν ἐν ἀνάγκαις, προστάται ὑπέρμαχοι ὤφθητε. τῶν ἀσω

ματων οἱ πρῶτοι, μιχαὴλ καὶ γαβριήλ.
Δυνάμεων καὶ θρόνων, χοροῖς συγχορεύων,
ὡς στρατηγὸς τῶν ἀγγέλων, καὶ μύστης θεοῦ.
ὑπὲρ ἡμῶν τῷ σὺν γαβριήλ, πρέσβευε.
Ως φύλακες τοῦ κόσμου, καὶ τῆς ἐκκλησίας,
καὶ ταξιάρχαι τῶν ἄνω δυνάμεων. ὑπὲρ
ἡμῶν τὸν σωτῆρα, καθικετεύσατε. θ΄.
Συμφώνως θεοτόκε. σὲ δοξολογοῦμεν. ὅτι
παθῶν καὶ κινδύνων λυτροῦσαι ἡμᾶς.
καὶ τὰς ἡμῶν ἱκεσίας, ἐπ᾽ ἀγαθοῖς συμ-
πληροῖς :— Ἐξαποστειλάριον.

Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Ως πρόμαχον καὶ πρύτανιν, τοῦ βροτείου
γένους. καὶ προνομέα ἄριστον, ἀρχιστρά-
τηγε θεῖε. ἀνέδειξεν ὁ ποιητὴς καὶ θεός. καὶ
δόξης σε, τετίμηκεν ἀπορρήτως. καὶ προσ-
φωνεῖν ἀνενδότως. τὸν τρισάγιον καὶ θεῖον,
ἐπινίκιον ὕμνον :—

Ἕτερον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Αρρήτως πυρσευόμενος, ταῖς θεϊκαῖς ἐλλάμ-
ψεσι, τῆς ὑπὲρ φῶτου τριάδος, διέρχη πᾶ-
σαν τὴν κτίσιν. ὡς ἀστραπὴ ἀρχάγγελε, πλη-
ρῶν τὸ θεῖον πρόσταγμα. μιχαὴλ ἀστραπό-
μορφε. φρουρῶν φυλάττων καὶ σκέπων, τοὺς
σὲ φαιδρῶς ἀνυμνοῦντας :— Ἕτερον.

Πρός, Τοὺς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Εξουσιῶν δυνάμεων, ἀρχαγγέλων ἀγγέλων.
κυριοτήτων θρόνων τε, καὶ ἀρχῶν πρωτοστά-
της, ὑπὸ θεοῦ κατεστάθης, ἀρχιστράτηγε θεῖε,
μιχαὴλ ὑπερένδοξε, τῷ ἀστέκτῳ σὺν θρό-
νῳ, παρεστηκώς, σκέπε φρούρει φύλαττε, σῶ-
ζε πάντας. τοὺς πίστει γεραίροντας, τὸν
τοῦ κόσμου προστάτην :—

θ. Ὅμοιον.

Τιμιωτέρα πέφυκας χερουβὶμ τῶν ἐνδό-
ξων, καὶ σεραφὶμ πανύμνητε, τῶν φρικ-
τῶν ἀσυγκρίτως, ἐνδοξοτέρα καὶ πάντων,
τῶν ἁγίων ἀγγέλων, ἁγιωτέρα πάναγνε,
τὸν γὰρ κτίστην τῶν ὅλων, σωματικῶς, ἀπορ-
ρήτως τέτοκας θεόν. ὃν αἴτησαι τοῖς δούλοις
σου, λύτρον δοῦναι πταισμάτων :—

Εἰς τοὺς αἴνους, γ΄ προσόμοια. ἦχος, α΄.

Πρός, Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων, ὡς προεξάρχοντα.
καὶ τῶν ἐν γῇ ἀνθρώπων, ἰσχυρότατε προστάτην, φύ-
λακα καὶ ῥύστην. ὑμνοῦμέν πιστῶς, μιχαὴλ
ἀρχιστράτηγε. καθικετεύοντες πάσης, φθο-
ροποιοῦ, ἀλγηδόνος ἡμᾶς ῥύσασθαι :—
Ο ταξιάρχης τῶν ἄνω, θείων δυνάμεων. σήμε-
ρον συγκαλεῖται, τῶν βροτῶν τὰς χορείας,
μίαν σὺν ἀγγέλοις, φαιδρὰν ἑορτήν, συγ-
κροτῆσαι συνάξεως, αὐτῶν τῆς θείας καὶ ἅ-
μα ὕμνον θεῷ. ἀναμέλψαι τὸν τρισάγιον.
Υπὸ τὴν σκέπην τῶν θείων, ἡμᾶς πτερύ-
γων σου. προσπεφευγότας πίστει μιχαὴλ
θεῖε νόε, φύλαττε καὶ σκέπε. ἐν βίῳ παντί,
καὶ ἐν ὥρᾳ ἀρχάγγελε, τῇ τοῦ θανάτου σύ
παρέσο βοηθὸς. ἡμῖν πᾶσιν ἀκαταμάχητος.

Δευτεροῦμεν, τὸ α΄. Δόξα. ἦχος, πλ΄.

Οπου ἐπισκιάσει, ἡ χάρις σου ἀρχάγγελε,
ἐκεῖθεν τοῦ διαβόλου, διώκεται ἡ δύνα-
μις. οὐ φέρει γὰρ τῷ φωτί σου προσμένειν, ὁ
πεσὼν ἑωσφόρος. διὸ αἰτούμεθά σε, τὰ πύρ-
φορα αὐτοῦ βέλη, τὰ καθ᾽ ἡμῶν κινούμε-
να ἀπόσβεσον. τῇ μεσιτείᾳ σου λυτρούμε-
νος ἡμᾶς, ἐκ τῶν σκανδάλων αὐτοῦ. ἀξιύ-
μνητε μιχαὴλ ἀρχάγγελε :—

Καὶ νῦν θεοτοκίον. μακαρίζομέν σε θεοτόκε παρθέ-
νε. Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις. Εἰς
τὴν λειτουργίαν, τυπικὰ καὶ ἀπὸ τοῦ κα-
νόνος ᾠδὴ, γ΄. καὶ ϛ΄. ὁ ἀπόστολος. Ἀδελφοί.
Εἰ ὁ δι᾽ ἀγγέλων λαληθεὶς. εὐαγγέλιον κατὰ
λουκᾶν. Εἶπεν ὁ κύριος. τοῖς ἑαυτοῦ μαθη-
ταῖς. ὁ ἀκούων ὑμῶν, ἐμοῦ ἀκούει. Κοι-
νωνικόν. Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύ-
ματα :—

Τῷ αὐτῷ μηνί, θ΄. τῶν ἁγίων μαρτύρων.
ὀνησιφόρου καὶ πορφυρίου. καὶ τῆς ὁσί-
ας ματρώνης. καὶ θεοκτίστης τῆς λεσβίας.
Εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα. ἱστῶμεν στίχους, ϛ΄. καὶ
ψάλλο-

Ψάλλομεν τά, προσόμοια. ἦχος, πλ. δ'.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάρτυς ἀθληταὶ μακάριε, ὀνηπιφόρε χῦ, τὸν θν͂ ὁμολογήσας, ἐναθλῶν στερρότατα. ἀνομωτάτων προστάγματος. πληγὰς μαστίγων ὅθεν ὑπήνεγκας. καὶ πυρακτώσεις παντὸς τοῦ σώματος. ὅθεν στεφανῶσε, τῷ τῆς νίκης ἔστεψε, ζωαρχικῇ. ὁ ζωαρχικώτατος χειρὶ πανεύφημε.

Μάρτυς ἀθληταὶ πορφύραν, ταῖς τῶν αἱμάτων βαφαῖς, σεαυτῷ προσεπεχρώσας, πορφυρίδα χάριτι, καὶ δυνάμει τοῦ πνς. ἣν ὑπερφορέσας, ὤφθης λαμπρότατος. συμβασιλεύων τῷ βασιλεύοντι. μόνῳ θῷ ἡμῶν, εἰς αἰῶνας ἔνδοξε. ὃν ἐκτενῶς. πάντοτε ἱκέτευε, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Μάρτυρες ἀξιοθαύμαστοι, διὰ τὴν πάντων ζωὴν, ἱερῶς θανατούμενοι, ἐπ' ἐσχάρας χαίροντες, φλογιζούσης ἡπλώθητε. καὶ πρὸς δεθέντες ἵπποις συρόμενοι. τὸ θεῖον τέλος, καθυπεδέξασθε. ὅθεν δοξάζεσθε ὅθεν μακαρίζεσθε, ὑπὲρ ἡμῶν, πάντοτε δεόμενοι, ἀειμακάριστοι.

Ἕτερα, στιχηρὰ τῆς ὁσίας. ἦχος, δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Τῆς σαρκὸς τὰ σκιρτήματα, διὰ πόνων ἀθλήσεως, ἐμφιλοσοφώτατα, καθυπέταξας. καὶ τῷ χῷ ἠκολούθησας, ματρώνα εἰκήσασα. ἀσκητῶν πανευσεβῶν, μέσον κατασβεννύουσα, ὑπεκκαύματα. ἡδονῶν θείοις ὄμβροις, τῶν δακρύων. καὶ σφοδρότερον τὸν πόθον, τὸν πρὸς τὸν κτίστην ἐξάπτουσα.

Ἱερὸν φροντιστήριον, εἰς πολλῶν περιποίησιν, τῷ θῷ ἀνήγειρας χρηματίσασα. ναὸς τοῦ πνς πάνσοφε. ψυχῆς καθαρότητι καὶ ὡδήγησας λαοὺς, πρὸς ἐπίπονα σκάμματα, τῆς ἀσκήσεως. καὶ προσήγαγες ταύτας ὥσπερ προῖκα. σεσωσμένας τῷ δεσπότῃ. μεθ' ὧν σε πίστει γεραίρομεν.

Νεανίδες ἠγάπησαν, τὸν νυμφίον καὶ κύριον. τῇ διδασκαλίᾳ σου, πειθαρχήσασαι. καὶ τῆς σαρκὸς παρωσάμεναι, τὸ χαῦνον ἐν πνεύματι. προθυμία τῶν παθῶν, εὐσεβῶς κατεκράτησαν. καὶ εἰσηχθησαν, μετὰ σοῦ εἰς νυμφῶνα, τοῦ νυμφίου. τὸν αἰώνιον ματρῶνα. διὰ παντὸς εὐφραινόμεναι.

Δόξα, καὶ νῦν, θ'. Ὅμοιον.

Θν͂ τὸν ἀχώρητον ἐν γαστρί σου χωρήσασα. φιλανθρώπως ἄνθρωπον χρηματίσαντα. καὶ τὸ ἡμέτερον φύραμα, ἐκ σοῦ προσλαβόμενον. καὶ θεώσαντα σαφῶς μὴ παρίδῃς με πάναγνε. νῦν θλιβόμενον. ἀλλ' οἰκτείρησον τάχος. καὶ παντοίας δυσμενίας τε καὶ βλάβης. τοῦ πονηροῦ ἐλευθέρωσον.

Σταυροθ. Ὅμοιον.

Ἐν σταυρῷ ὡς ἑώρακε, καθηλούμενον κε͂. ἡ ἀμνὰς καὶ μήτηρ σου ἐξεπλήττετο. καὶ τὸ ὅραμα ἔκραζεν. υἱὲ ποθεινότατε. ταῦτά σοι ὁ ἀπειθὴς, δῆμος ἀνταποδίδωσιν. ὁ παράνομος. ὁ πολλῶν σου θαυμάτων, ἀπολαύσας. ἀλλὰ δόξα τῇ ἀρρήτῳ, συγκαταβάσει σου δέσποτα.

Εἰς τὸν ὄρθρον, ἡ στιχολογία. ὁ κανὼν τῆς ὀκτωήχου, εἷς. καὶ τῶν ἁγίων, δύο.

Ὁ κανὼν τῶν μαρτύρων. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Φέρεις ὄνησιν τοῖς ἐπαινέταις μάκαρ.

Ἰωσὴφ. ᾠδὴ, α'. ἦχος, δ'. Ὁ εἱρμός.

Ἄσωμαί σοι κε͂ ὁ θς͂ μου. ὅτι ἐξήγαγες λαὸν δουλείας αἰγυπτίων. ἐκάλυψας δὲ ἅρματα φαραῶ, καὶ τὴν δύναμιν.

Φέρουσα τοῖς πίστει σε εὐφημοῦσιν ὄνησιν θείαν ἡ σεπτὴ, ἐφέστηκε μνήμη σου. ἣν σε ἱκετεύομεν. μάκαρ ἡμῶν μνήσθητι.

Ἔχων παρρησίας μεμεστωμένον. τὸν σὸν γενναῖον λογισμὸν. ἀλόγου προστάγματος ἠλόγησας θεόπνευστε. καὶ χαίρων μάκαρ ἤθλησας.

Ῥώμῃ δυναμούμενος οὐρανίῳ. ὁ νηπιοφόρε πρὸς δεινὰ, ἐχώρησας βάσανα καὶ πᾶσαν κατεπάλαισας, ἰσχὺν τοῦ πολεμήτορος.

Ἔστησας θανάτου τὴν τυραννίδα. ἀθανασίαν καὶ ζωὴν, τῷ κόσμῳ κυήσασα. χν͂ τὸν λυτρωτὴν ἡμῶν, παρθένε ἀπειρόγαμε.

Ἕτερος κανὼν τῆς ὁσίας. ᾠδὴ α'.
ἦχος πλ. δ'. Ὁ εἱρμός.

Ἄσωμεν τῷ κυρίῳ, πάντες λαοί τῷ ἐν θαλάσσῃ ἐρυθρᾷ, τὸν Φαραὼ βυθίσαντι. ἐπινίκιον, ᾠδὴν ᾄδοντες. ὅτι δεδόξασται.

Τάξεσιν ὁμοίαις πάντως συμμοιροῦσα. καὶ μεθέξει θεουμένη ματρῶνα σοὺς τιμῶντας σε σῶζε πρεσβείαις σου.

Ὅλη τῷ θείῳ πόθῳ, περικαιομένη τὰ καύματα ἡδονῶν ψυχοφθόρων ἐγκρατείας τοῖς ὄμβροις κατέσβεσας.

Τίμιον τοῦ δεσπότου, σκεῦος ἀνεδείχθης ἐκκαθάρασα, τὴν καρδίαν ματρῶνα. τῶν παθῶν τῆς σαρκὸς δι᾽ ἀσκήσεως. θ'.

Κυήσασα κόσμῳ, θείαν σωτηρίαν. καὶ ἀνάκλησιν. ταῖς πρεσβείαις σου σῶζε. τοὺς πιστῶς σοι προσέχοντας ἄχραντε.

ᾠδὴ γ'. Ὁ εἱρμός.

Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦντες, περιεζώσαντο δύναμιν. διὰ τοῦτο ἐστερεώθη, ἐν κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Ἴσον τῷ πατρί, καὶ πνεύματι. λόγον εἰς αἰδίως ὁμολογοῦντες οἱ μάρτυρες. τρικυμίαν τὴν τῶν βασάνων, ἀνδρικῶς ἐναπεκρούσαντο.

Στήσας ἀσφαλῶς τοὺς πόδας σου, μάρτυς ἐπὶ πέτραν, ὁμολογίας καὶ πίστεως. τοῖς ἀνόμοις ὀνησιφόρε. τῶν μαστίγων οὐκ ἐσάλευσε.

Ὅλῳ τῷ νοῒ μακάριε. μάρτυς ἐκδημήσας, πρὸς Χριστὸν τὸν ποθούμενον. οὐκ ἠσθάνου τῶν ἐκ μαστίγων, ἀλγηδόνων παμμακάριστε. θ'.

Νεῦσον πάναγνε σωθῆναί με. τὸν γὰρ θείῳ νεύματι, τὸ πᾶν παράγοντες. ἐσωμάτωσας θεὸν λόγον, ὑπὲρ λόγον καὶ διάνοιαν

Εἱρμὸς ἄλλος.

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοι κύριε. σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων. καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Ῥάβδῳ θείας πίστεως, παθῶν διέτεμες θάλασσαν. θείαις ψυχαῖς, προσοδοποιοῦσα, τὴν εὐθεῖαν διάβασιν.

Ὤφθης ἐγκαλλώπισμα, μοναζουσῶν σοφῶς πάνσεμνε καὶ μοναστῶν, βίον κτησαμένη. καθαρὸν καὶ ἀμώμητον.

Νεκρώσει ἐνδέδυσαι. φθοροποιῶν παθῶν ἔνδοξε. καὶ τὸν ἐχθρόν, διὰ πολιτείας, εὐσεβοῦς ἀπεγύμνωσας. θ'.

Ἡνῶται ἐν μήτρᾳ σου. ὁ πλαστουργὸς σαρκὶ πάναγνε, μείνας ὃ ἦν. ὅπως τὸ εὖ εἶναι. τοῖς ἀνθρώποις δωρήσηται.

Κάθισμα. ἦχος α'. Τὸν τάφον σου σωτήρ.

Πνεύματι τοῦ θείου, ἀναπτόμενοι πόθου. πυρὸς τοῦ αἰσθητοῦ, τῇ προσψαύσει οὐδ᾽ ὅλως. μακάριοι ἐφλέχθητε, τὴν δὲ πλάνην ἐξεφλέξατε. καὶ συρόμενοι ἀνηλεῶς ἀθλοφόροι τὸ ἀοίδιμον, καθυπεδέξασθε τέλος. καὶ δόξης ἐτύχετε.

Δόξα, τῆς ὁσίας. ἦχος πλ. δ'.
Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Ἀνδρειοφρόνως λαθοῦσα τὰς τοῦ ἐχθροῦ μεθοδείας ματρῶνα πρὸς τὴν ζωὴν. χαίρουσα ἔδραμες, ἀληθῶς τὴν ἐν πνεύματι. καὶ ἀκλινῶς τὸν δρόμον, θεόφρον τελέσασα. παρὰ Χριστοῦ ἐδέξω, τὴν χάριν τοῦ πνεύματος. ὅθεν καὶ τὰ ῥεῖθρα, τῶν ἰαμάτων προχέεις, τοῖς πόθῳ γεραίρουσι, τὴν σὴν μνήμην ἀοίδιμε. μοναζουσῶν τὸ καύχημα. πρέσβευε Χριστῷ τῷ θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ. θ'.

Χαριστήριον αἶνον χρεωστικῶς. ὡς ἡ χήρα ἐκείνη δύο λεπτά, προσφέρω σοι δέσποινα ὑπὲρ πασῶν τῶν χαρίτων σου, σὺ γὰρ ὤφθης σκέπη, ὁμοῦ καὶ βοήθεια. πειρασμῶν καὶ θλίψεων, ἀεί με ἐξαίρουσα. ὅθεν ὡς ἐκ μέσου, φλογιζούσης καμίνου, ῥυσθεὶς τῶν θλιβόντων με, ἐκ καρδίας κραυγάζω σοι. θεοτόκε βοήθει μοι. πρέσβευσα τῷ σῷ υἱῷ καὶ θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι. σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

σταυροθ'. Ὅμοιον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα, καὶ λυτρωτὴν. ἡ ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ σταυρῷ. ἠλάλαζε δακρύουσα,

σοι, καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν, ὁ μὲν κόσμος
ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν. τὰ
δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου
τὴν σταύρωσιν. ἣν ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα
ἐλέους, θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε κύριε. ἣν
πιστῶς ἐκβοήσωμεν. σπλαγχνίσθητι παρ-
θένε ἐφ' ἡμᾶς. καὶ πταισμάτων δώρησαι
τὴν ἄφεσιν. τοῖς προσκυνοῦσιν αὐτοῦ τὰ πα
θήματα :—

ᾠδὴ δ'. Ὁ εἱρμός.

Δι' ἀγάπην οἰκτίρμον τῆς σῆς εἰκόνος, ἐπὶ
σταυροῦ ἔστης. καὶ ἐτάκησαν ἔθνη. σὺ γὰρ εἶ
,, φιλάνθρωπε, ἰσχύς μου καὶ ὕμνησις :—

Ἀστράψασα τῶν πόνων σου φωταυγία, ὀνη-
σίφορε μάρτυς. ἐφειλκύσατο πόθῳ. πίστει
συναθλῆσαί σοι. τὸν θεῖον πορφύριον :—

Σιωθήσαντες ἐσχάρα πυρακτωθείσῃ. προ-
σεφαπλοῦσιν ἅμα, τοὺς χρυσαλώτας. χαί-
ροντας οἱ τύραννοι, καὶ ζέοντας πνεύματι.

Ἱερεῖα ὡς ὁλόκληρα ἀθλοφόροι. καὶ καθα-
ραὶ θυσίαι τῷ δεσπότῃ τῶν ὅλων. χαίρον-
τες προσηνέχθητε. διὸ μακαρίζεσθε :—

Νουνεχῶς ἀνακείμενος τῷ δεσπότῃ. πρὸς
λαλιαὶ αἱ δόλιαι. ἀπατῆσαι οὐδ' ὅλως, ἴσχυ
σαν πορφύριε. θεόφρον πανόλβιε. Θ.

Σωματούμενος ἐκύησας θεὸν λόγον. ὁμοιω-
θῆναι κόρη. διὰ σπλάγχνα ἐλέους. πᾶσιν
εὐδοκήσαντα, πανάμωμε δέσποινα :—

Εἱρμός. Ἄλλος.

Εἰσακήκοα κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστή-
ριον. κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά
,, σου τὴν θεότητα :—

Σταλαγμοῖς τῶν δακρύων σου. ἣν ἐδρόσισας καρ
δίαν καὶ ἐγεώργησας. ἀρετῶν ἑκατοστεύοντα,
μακαρία στάχυν θεία χάριτι :—

Πρὸς χριστοῦ ἐπερείσασα, τὰς τῆς διανοίας βά-
σεις διέμεινας. ἐπηρείαις ἀπερίτρεπτος. πονη
ρῶν δαιμόνων ἀξιάγαστε :—

Ῥωμαλαίῳ φρονήματι. σύζυγον λιποῦσα
καὶ βίου τάραχον, τὸν ζυγὸν χριστοῦ ἐπόθησας.
καὶ αὐτοῦ ὀπίσω ἠκολούθησας. Θ.

Οὐ λιπὼν τὰ οὐράνια, ἄχραντε κενοῦται θεὸς
ἐν μήτρᾳ σου. καὶ μετρεῖται ὁ ἀμέτρητος. τὰ
ἀμέτρητά μου λύον πλάσματα :—

ᾠδὴ ε'. Σὺ κύριε μου φῶς.

Οἱ πύργοι τῆς χριστοῦ, ἐκκλησίας οἱ ἄσειστοι,
μοχλεύσεσι τῶν βασάνων ἀπερίτρεπτοι
σθένει, τοῦ πνεύματος ἐδείχθησαν :—

Ἰνδάλματα θεῶν, μιαρῶν ἐλεπτύνατε. καὶ
ὤφθητε ἀσεβείας. καὶ ἀνδρείας εἰκόνες,
σεπτοὶ μεγαλομάρτυρες :—

Στρατείαν ἀληθῆ. ἐκ θεοῦ διεζώσασθε, τὴν
πρόσκαιρον δυναστείαν, παρωσάμενοι πί
στει, καὶ χαίροντες ἠθλήσατε :— Θ.

Ἐνῴκησεν ἐν σοὶ. χωρηθεὶς ὁ ἀχώρητος. καὶ ἔδει
ξεν οὐρανῶν σε. πλατυτέραν παρθένε. διό σε
μακαρίζομεν :— Εἱρμός. Ἄλλος.

Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι κύριε, σῶσον ἡμᾶς. σὺ
γὰρ εἶ θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἴδαμεν.

Φορέσασα τὸ σχῆμα τὸ ἅγιον, ὦ ματρῶνα. ἐχ
θρὸν τὸν ἀλάστορα, αἰσχυμοσύνην ἐνέδυσας.

Ῥεόντων ἀντηλλάξω τὰ μένοντα. καὶ συ-
ζύγου, μνήστορα ἀθάνατον. φωταγωγὸν
τῶν ψυχῶν ἡμῶν :—

Ὁλονύκτιον προσάγουσα δέησιν, τῷ δεσπό
τῃ, ματρῶνα. ἐκοίμησας, τὰς ἡδονὰς τὰς
τοῦ σώματος :— Θ.

Νεκρῶν τε καὶ τῶν ζώντων δεσπότην, ἀποτεκοῦ
σα. τὰ πάθη πανάμωμε, τὰ τῆς σαρκὸς
μου θανάτωσον :— ᾠδὴ ς'. Ὁ εἱρμός.

Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης. καὶ κατε
πόντισέ με, καταιγὶς πολλῶν ἁμαρτημά-
,, των, ἀλλ' ὡς θεὸς, ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγε,
,, τὴν ζωήν μου πολυέλεε :—

Πόνοις αἰκισμῶν ἐγκαρτερήσας, ὀνησίφορε
μάρτυς. δρόμον λύσας τοῦ μαρτυρίου.
καὶ νικητὴς, γεγονὼς ἀπείληφας, τὰ βρα
βεῖα τὰ οὐράνια :—

Ἀλλήλοις συνδούμενοι τῇ πίστει. προσδεδε-
μένοι ἄμφω. καὶ συρόμενοι λύσιν τοῦ σκή
νους. οἷα στερροὶ, ἀθληταὶ ὑπέστητε, τῷ κόσμῳ
συναπτόμενοι :—

Ἵπποις προσδεθέντες καὶ βιαίως. διασυρ-
θέντες

θείτες γνώμῃ, τοῦ δικάζοντος βιαιοτάτῃ. οἱ εὐκλεεῖς, τοῦ Χριστοῦ μάρτυρες, θείου τέλους ἠξιώθησαν. θ.

Νομίμων δίχα φύσεως παρθένε, τὸν νομοδότην τίκτεις. ἀναπλάττοντα τὴν συντριβεῖσαν, φύσιν ἡμῶν. ὃν δυσώπει σῶσαι με, ἁμαρτίαις συντριβόμενον.

Εἱρμός. Ἄλλος.

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις. ὅτι κακῶν, ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωή μου τῷ ᾅδῃ προσήγγισε. καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς. ἐκ φθορᾶς, ὁ θεός με ἀνάγαγε.

Ὡς ὄρνις εὐκέλαδος ἐν τῷ ἄλσει. τῆς ἀσκήσεως ἡδὺ προσφωνοῦσα. ὡς νοητά, ἐφελκύσω στρουθία, ἱερωτάτων γυναικῶν, συναθροῖσιν, τὰ θήρατρα τοῦ δυσμενοῦς. διαδρᾶσα ματρῶνα ἐν πνεύματι.

Σαρκὸς μὲν φιλοσοφίᾳ κρατοῦσα, καὶ δαμάζουσα τὰ πάθη ὁσία. τῆς δὲ ψυχῆς, τὸ τερπνότατον κάλλος. περιφανῶς τῷ Χριστῷ ἀτρεπτίζουσα ὡραία τε καὶ εὐπρεπής, ἐγνωρίσθης ματρῶνα θεόσοφε.

Ἀγγέλων ἐπὶ τῆς γῆς πολιτείαν. ἐπεπόθησας, ὑμνοῦσα ἀπαύστως τὸν δι' ἡμᾶς, ἐξ ἁγίας παρθένου ὑπερβολῇ σαρκωθέντα χρηστότητος. τὴν φύσιν τε τῶν γυναικῶν, κατ' ἐχθροῦ τοῦ δολίου νεκρώσαντος. θ.

Δεδούλωτο ἁμαρτίᾳ ἡ φύσις. τῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ ταύτην ἐρρύσω τῆς πονηρᾶς, θεοτόκε δουλείας. τὸν τῶν ἁπάντων δεσπότην κυήσασα. τὸν διανοίξαντα πᾶσιν ἡμῖν. τῆς ζωῆς τὰς εἰσόδους πανάμωμε.

Κοντάκιον, ἦχος β. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὸ σῶμα τὸ σόν, νηστείαις κατατήξασα. ἐν μέσῳ ἀνδρῶν, ματρῶνα κατοικήσασα. προσευχαῖς σχολάζουσα. τὸν δεσπότην ἐνθέως ἐθεράπευσας, δι' ὃν πάντα κατέλιπες. ὁσίως τὸν βίον διανύσασα.

Ὁ οἶκος.

Ἄνοιξόν μου τὸ στόμα Χριστέ μου, ἀνυμνῆσαι καὶ λέγειν τοὺς ἀγῶνας καλῶς, τῆς σῆς ὁσίας φιλάνθρωπε. ὅπως τὰ πάντα καταλιποῦσα, καὶ ποθήσασα μόνον σε τὸν νυμφίον, τὰ ἐπὶ γῆς ὡς φθαρτὰ ἐλογίσατο ἅπαντα. καὶ τύπον τοῦ ζωηφόρου σταυροῦ ἐν ἑαυτῇ τυπώσασα. δαιμόνων θράση κατήργησε καὶ εἰς τέλος αὐτοὺς ἐξηφάνισεν. Ὁσίως τὸν βίον διανύσασα.

Τῷ αὐτῷ μηνί, θ'. τῶν ἁγίων μαρτύρων, Ὀνησιφόρου, καὶ Πορφυρίου.

Ἵπποις Ὀνησίφορε πρὸς θεὸν τρέχων.
Ἔχεις συνιππεύοντα καὶ τὸν οἰκέτην.

Οὗτοι οἱ ἅγιοι Πορφύριος καὶ Ὀνησίφορος, διωγμοῦ καταλαβόντος, διεβλήθησαν ὡς Χριστιανοί. Καὶ ἀχθέντες ἐπὶ βήματος, ἔστησαν ἑδραῖοι καὶ ἀπτόητοι ὁμολογοῦντες τὸν Χριστόν, θεὸν ἀληθινὸν οὐρανοῦ τε καὶ γῆς ποιητήν. Διὰ γοῦν τὴν τοιαύτην ὁμολογίαν, μαστίγων πληγὰς διαφόρους ὑπέμειναν. καὶ πυρακτώσεις κατὰ παντὸς τοῦ σώματος. Εἶθ' οὕτως, ἐπ' ἐσχάρας φλογιζούσης ἀνέπεσον. Ἐν πᾶσι δὲ τούτοις, τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν ἐναπλεζόμενοι τὴν ἀπόλαυσιν. εἰ καὶ ἔπασχον ὑπὸ τῶν ἀθέων ἀλλ' ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἐκουφίζοντο. Οἱ δὲ δεινοὶ καὶ δυσσεβεῖς ἐκεῖνοι ἰδόντες τοὺς ἁγίους ἀσινεῖς, εἰς μανίαν φοβερωτέραν ἀνήφθησαν. καὶ δήσαντες τοὺς τιμίους αὐτῶν πόδας, ἀγρίοις ἵπποις προσέδησαν. καὶ ὑπὸ στρατιωτῶν, διωκόμενοι ἐπὶ πολλαῖς ταῖς ὥραις οἱ ἵπποι ἐν ἀκάνθαις καὶ τριβόλοις καὶ τραχινοῖς τόποις, τὰς σάρκας αὐτῶν κατέξεσαν, τὰς ψυχὰς τῷ θεῷ παραδόντες. Τότε Χριστιανοί τινες, ἐν κρυπτῷ λαβόντες τὰ ἅγια αὐτῶν λείψανα, κατέθεντο ἐν κώμῃ Παγκεάνων. δοξάζοντες καὶ εὐλογοῦντες τὸν θεόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Ματρώνας.

Ζωῆς μελούσης ἀξιοῦται Ματρώνα.
Ὡς ἐν βίῳ ζήσασα ταύτης ἀξίως.
Τῇ δ' ἐνάτῃ τύμβοιο Ματρώναν δέξατο χώρη.

Αὕτη ὑπῆρχεν ἐπὶ Λέοντος τοῦ μεγάλου βασιλέως, ἐκ Πέργης, τῆς Παμφυλίας. καὶ συναφθεῖσα

φθεῖσα

φθεῖσα ἀνδρὶ, καὶ μιᾶς παιδὸς μήτηρ γενομένη ἀνέχεται ἐν Κωνσταντινουπόλει μετὰ τοῦ ἰδίου ἀνδρὸς, δεκαπέντε ἐτῶν οὖσα. καὶ γενομένη συνήθης παρθένου τινὸς εὐγενίας. καὶ τὴν αὐτῆς ζηλώσασα ἄσκησιν, οὐκ ἀφίστατο τῶν ἐκκλησιῶν, ἀλλὰ διανυκτερεύουσα, νηστείαις καὶ ἀγρυπνίαις ἐσχόλαζε. Τὸν δὲ εὐσεβῆ περὶ θεὸν ἔρωτα, θερμότερον διανάψασα, παραδίδωσι τὴν θυγατέρα αὐτῆς γνωρίμῳ τινὶ γυναικὶ, τιυῶμα σωσαίη. αὕτη δὲ παραγίνεται ἀνδρικὴν στολὴν ὑποδῦσα, εἰς τὸ τοῦ Βασιανοῦ μοναστήριον. καὶ ὑποκλεφθεῖσα τὸ τῶν μοναχῶν σχῆμα, ἐν τῇ εἰρημένῃ μονῇ παραδέχεται, καὶ συνῆν τοῖς μοναχοῖς. Τοῦ δὲ ὁσίου Βασιανοῦ δι' ἀποκαλύψεως, μαθόντος τὰ κατ' αὐτὴν, παρεπέμφθη ἐν ἐμέσῃ τῇ πόλει εἰς μοναστήριον γυναικῶν. Κἀκεῖθεν εἰς Ἱεροσόλυμα μεταβαίνει. Ἔπειτα εἰς τὸ Σιναῖον ὄρος. Εἶτα εἰς Βηρυτὸν ἔνθα διὰ προσευχῆς ἐν ἀνύδρῳ τόπῳ, ὕδωρ ἐξήνεγκεν. Ὑποστᾶσα δὲ πολλὰς προσβολὰς δαιμόνων, ἔκ τινος ἐπιφανείας ἀνῆλθεν αὖθις ἐν Κωνσταντινουπόλει. Ὀφθεῖσα δὲ αὖθις τῷ ἁγίῳ Βασιανῷ, παρ' αὐτοῦ ἐπετράπη μένειν ἐν τῇ μονῇ. ἥτις κατ' ἐπωνυμίαν λέγεται αὐτῆς τὰ Ματρώνης μέχρι τοῦ νῦν. Βιώσασα δὲ τὰ ἑκατὸν ἔτη σχεδὸν, ἐν εἰρήνῃ πρὸς κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας, Θεοκτίστης τῆς Λεσβίας.

Λέσβου τὸ θρέμμα παρθένος Θεοκτίστη.
Κτίστῃ θεῷ πρόσεισι νύμφη παγκάλη.

Αὕτη ἦν ἐκ πόλεως Μηθύμνης, τὸν βίον μοναχή. Ἐκ παιδόθεν γὰρ παρὰ τῶν συγγενῶν ἐδόθη εἰς παρθενῶνα, καὶ τὸ μοναχικὸν περιεβάλετο σχῆμα. Ὀκτωκαίδεκα ἐτῶν δὲ γενομένη, εἰς τὴν πλησίον ἐξέδραμε κώμην τὴν ἰδίαν ἀσπασομένη ἀδελφήν. Ταύτῃ δὲ τῇ νυκτὶ, ἐπιδραμόντες Κρῆτες, ὧν ἡγεῖτο ὁ Νήσυρις ἐκεῖνος πάντας τοὺς ἐγχωρίους ἐκείνους κἀκείνην συνέλαβον. ἔωθεν οὖν προσορμίσαντες τῇ νήσῳ ταύτῃ, καὶ προσαγαγόντες τοὺς αἰχμαλώτους, τὰ τιμήματα διετίθεντο. ἡ δὲ Θεοκτίστη λάθρα πρὸς τὴν ὕλην χωρήσασα, ἀνεύρετος ἦν. Αὕτη οὖν ἔκτοτε ἐκεῖσε μείνασα, καὶ λιμῷ καὶ παγετῷ, καὶ καύσωνι πολλῷ προσπαλαίσασα, θέρμοις καὶ λαχάνοις ἀγρίοις τρεφομένη, καὶ μὴ ὑπ' οὐδενὸς βλεπομένη, διήρκεσεν ἔτη τριάκοντα πέντε. θεῷ μόνῳ προσομιλοῦσα, ᾧ καὶ ἔζη, καὶ τῇ παναγνῷ θεοτόκῳ. Τοῦ δὲ τριακοστοῦ πέμπτου ἔτους τέλος ἔχοντος, κατά τινα θείαν οἰκονομίαν, κυνηγοί τινες θηρεύσαντες θήραν. εἶτα χωρίσας ἑαυτὸν τῶν ἑταίρων αὐτοῦ καὶ ἀνιχνεύων, εἰσῆλθεν ἔν τινι τῆς θεοτόκου ναῷ ἱστορίας χάριν. ἔρημος γὰρ ἦν ὁ τόπος. καὶ εὐξάμενος, καὶ μικρὸν ἀνανεύσας, εἶδε κατὰ τὸ δεξιὸν τῆς ἁγίας τραπέζης μέρος, ὥσπερ κρόκην ὑπὸ ἀνέμου ῥιπιζομένην. ἢ ὡς ἱστὸν ἀράχνης. Ὡς δὲ προβὰς διαγνῶναι τὸ ζητούμενον καὶ φαινόμενον ἠβουλήθη, ἤκουσε φωνῆς λεγούσης, στῆθι ἄνθρωπε καὶ μὴ πλησιάσῃς, αἰσχύνομαι γὰρ, γυνὴ οὖσα θεαθῆναί σοι. Αὐτὸς δὲ καταπλαγεὶς καὶ τρόμῳ ληφθεὶς, ἐβούλετο φυγεῖν. ἀνωρθοῦντο γὰρ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ ἀκάνθης ἦσαν ὀξύτεραι. Μόλις δὲ εἰς ἑαυτὸν γενόμενος, ἠρώτα τίς, καὶ πόθεν εἴη; Ἡ δὲ ῥῖψον ἔφη χιτώνιον δέομαι, καὶ καλυψαμένη, λέγειν οὐκ ὀκνήσω. Καὶ ὁ μὲν τὸ κελευσθὲν, ταχέως ἐποίησεν. Ἡ δὲ ὡς ἔλαβε τὸν ἐπενδύτην, τοῦτον περιεβάλετο, καὶ τῷ σταυρῷ ἑαυτὴν τειχίσασα, ἐφάνη τῷ κυνηγέτῃ καὶ ἦν μὲν τὸ εἶδος γυναικεῖον, τὸ δὲ φαινόμενον ὑπὲρ ἄνθρωπον. ἡ θρὶξ λευκή· τὸ πρόσωπον μέλαν. δέρματι μόνῳ συνέχουσα τὴν τῶν ὀστῶν ἁρμονίαν, τὸ δὲ ὅλον, σκιὰ ἦν. Ἐξειποῦσα δὲ τὰ ἀνωτέρω λεχθέντα, προσέθηκε καὶ ταῦτα, ἀξιοῦσα τὸν κυνηγέτην κομίσασθαι αὐτῇ μερίδα τοῦ ἁγίου σώματος τοῦ Χριστοῦ. καὶ οὕτως ἀπηλ-

λάττοντο

λάττοντο ἀπ' ἀλλήλων ἑκάτεροι. Ὡς δὲ πάλιν ὁ ἀνὴρ ἐπανῆκε φέρων τὰ θεῖα μυστήρια, αὕτη ἐπευξαμένη, μετέλαβεν, εὐχαριστίαν τῷ θεῷ ἀναπέμψασα. αὐτὸς δὲ ἀπελθὼν καὶ θηρεύσας, καὶ ταχὺ πάλιν πρὸς τὸ ποθούμενον ἐπανελθών, εὗρε κειμένην ταύτην νεκράν. καὶ ὡς αὐτῷ ἦν δυνατόν, διορύξας τὴν γῆν, καὶ πολλὰ δεηθείς, τὴν μακαρίαν ἐκείνην κατέθηκεν ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ. ἐν ᾧ κειμένην εὗρεν αὐτήν, δοξάζων καὶ εὐλογῶν τὸν θεόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων γυναικῶν εὐσολίας καὶ σωπάτρας.

Ὅλη καλὴ σὺ πρὸς θεοῦ χωρεῖς λόγον.
Στολαῖς σταλεῖσα ψυχικαῖς εὐσολία.
Σωπάτρα πρὸς πατρός τε καὶ λόγου.
Θρόνῳ παρέστη δοῦσα γῇ τὸ σαρκίον.

ἁγία εὐσολία ὑπῆρχεν ἐπὶ μαυρικίου τοῦ βασιλέως, γονέων εὐσεβῶν καὶ τὴν ῥώμην οἰκούντων. Ἐφ' ἁπαλῇ γὰρ τῇ ἡλικίᾳ σεμνείῳ ἑαυτὴν ἐκδοῦσα, νηστείαις καὶ ἀγρυπνίαις ἐχάλαζε, θείῳ δὲ πυρπολουμένη ἔρωτι. Καταλιποῦσα τὴν ῥώμην, τὴν κωνσταντινούπολιν καταλαμβάνει, καὶ περιελθοῦσα τοὺς σεβασμίους οἴκους καὶ τὸν πόθον ἀφωσιωσαμένη, σωπάτρα τῇ τοῦ μαυρικίου θυγατρί, εἰς τὸν ἐν βλαχέρναις ναὸν τοῦ θεοῦ ἀπιούσῃ, περιτυγχάνει. καὶ ἐπεὶ ἀρετὴ κρυβῆναι οὐ δύναται, ἱκέτευσεν ἡ σωπάτρα τὴν μακαρίαν εὐσολίαν, ἔχειν αὐτὴν μητέρα πνευματικήν. καὶ σώματος καὶ ψυχῆς φύλακα. Καὶ δὴ καταλιποῦσα τὴν βασιλείαν, τὸν μοναχικὸν βίον ὑπέδυ, καὶ πρὸς ἀγῶνας καὶ πόνους ἐχώρησεν. Αἰτησαμένη δὲ ὑπὸ τοῦ πατρὸς καὶ βασιλέως, τόπον τινὰ ἐπιτήδειον. καὶ δειμαμένη οἶκον εὐκτήριον, ἐκεῖσε ἅμα τῇ ἁγίᾳ εὐσολίᾳ διῆγε. πολλαὶ δὲ πρὸς αὐτὰς φοιτῶσαι παρθένοι καὶ εὐσεβεῖς, σὺν αὐταῖς τὸν σκληρὸν καὶ ἐπίπονον βίον μετήρχοντο. Ἡ δὲ μακαρία εὐσολία πλείστοις ἔτεσιν ἀγωνισαμένη, πρὸς κύριον μετ' εἰρήνης ἀνέρχεται, διάδοχον καταλιποῦσα τὴν μακαρίαν σωπάτραν, ἥτις τὰ ὅμοια τῇ πνευματικῇ ἐπαγωνισαμένη μητρί. Καὶ εἰς ἄκρον ἀρετῆς φθάσασα, ἀπῆλθε πρὸς κύριον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος ἀντωνίου.

Ἀντώνιον κτείνουσι τὸν θεῖον ξύλοις.
Οἱ τὰ ξύλα τιμῶντες ὡς θεὸν πλάνοι.

Οὗτος ἦν ἐκ τῆς συρῶν χώρας, λιθοξόος τὴν τέχνην. Ἰδὼν δὲ τοὺς ἕλληνας ἀπερχομένους εἰς τὸν ναὸν τῶν εἰδώλων καὶ θύοντας, παρῄνεσεν αὐτοῖς ἀποστῆναι αὐτῶν. Ὡς δὲ οὐκ εἰσηκούσθη, λυπηθεὶς ἀνεχώρησεν εἰς ἔρημον τόπον, καὶ εὑρίσκει δοῦλον θεοῦ ἀναχωρητὴν ὀνόματι τιμόθεον. καὶ σὺν αὐτῷ διατρίψας ἔτη δύο, καὶ λαβὼν τὰς εὐχὰς αὐτοῦ, κατῆλθε πάλιν πρὸς τὸν πεπλανημένον λαὸν τοῦ χωρίου αὐτοῦ, εὑρὼν αὐτοὺς ἑορτὴν ἐπιτελοῦντας τοῖς δαίμοσιν, εἰσελθὼν εἰς τὸν ναὸν αὐτῶν, συνέτριψε πάντα τὰ εἴδωλα. Εἶτα κρατηθεὶς καὶ τυφθεὶς ἰσχυρῶς, ἀπῆλθεν εἰς ἀπάμειαν τῆς συρίας, καὶ δεηθεὶς τοῦ ὁσίου ἐπισκόπου λαβεῖν ἐξουσίαν τοῦ κτίσαι ναὸν ἐπ' ὀνόματι τῆς ἁγίας τριάδος, ἤρξατο κτίζειν. καὶ τοῦτο μαθόντες οἱ συγχωρῖται αὐτοῦ. νυκτὸς ἀπελθόντες, τοῖς ξίφεσι μεληδὸν τοῦτον κατέκοψαν. καὶ οὕτως, τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, τῷ θεῷ παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος χριστοφόρος καὶ μαῦρα, ξίφει τελειοῦνται.

Πλάνην ἀμαυροῖ μαῦρα τμηθεῖσα ξίφει.
Χριστοῦ δὲ τμηθείς, φῶς ὁρᾷ χριστοφόρος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ὅσιος ἰωάννης ὁ κολοβὸς ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ἰωάννην ἔκρυψε γῆς βραχὺς τόπος.
Ὃς κἂν βραχὺς τὸ σῶμα, τὴν πρᾶξιν μέγας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ὅσιος ἑλλάδιος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Εἰ καὶ μετέστης ἑλλάδιε τοῦ βίου.
Πίναξ ἔμεινας ἀρετῶν τοῖς ἐν βίῳ.
Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις

ᾠδὴ ζ΄. Ὁ εἱρμός.

Ἀβραμιαῖοι ποτὲ, ἐν Βαβυλῶνι παῖδες. καμίνου φλόγα κατεπάτησαν. ἐν ὕμνοις κραυγάζοντες. ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Ἐν χρυσέα τῆς ψυχῆς, σοῦ εὐλαβείας τρόπους. προσκυνῶν ὡμολόγησας. τυράννου ἐνώπιον. ὁ νικηφόρος μάρτυς, θεὸν σεσαρκωμένον.

Τὴν δι' αἰῶνος θείαν, ἐλευθερίαν ἔργων. τῷ σῷ δεσπότῃ ὡς εὐήκοος, οἰκέτης συνήθλησας. καὶ σὺν αὐτῷ χορεύεις, πορφυρίε παμμάκαρ.

Αἵμασι θείοις ὑμῶν, τὴν ἐπηρμένην φλόγα. τῆς ἀθείας κατασβέσαντες. βοᾶτε πανεύφημοι. ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Ἵνα τῆς μακαρίας, καὶ ἀθανάτου δόξης, ἀξιωθῆτε, τὸν μακάριον, ὑπέστητε θάνατον. θεοφεγγεῖς ἀστέρες, τοῦ νοητοῦ ἡλίου. θ΄

Σεσαρκωμένον λόγον σῶν ἐξ αἱμάτων τίκτεις. βροτοὺς θεῶσαι εὐδοκήσαντα. παρθένε σοῦ μέλποντας, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν θεὸς, εὐλογητὸς εἶ. Ἄλλος.

Παῖδες ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Ὡς τρυγὼν ὡραιοτάτη, διετήρησας θεῷ τὴν σωφροσύνην, εὐτεκνίαν παθῶν, σειρῶσι μακαρία. ὡς ἀληθῶς πλουτήσασα, διὰ σοῦ τῶν σεσωσμένων.

Κόσμον σεμνὴ καὶ τὰ ἐν κόσμῳ, καταλείψασα σὺν θεῷ πεποιθήσει, ὑπερκόσμιον νυνὶ, κληρώσασα κληρουχίαν. μοναζουσῶν ὑπάρχουσα, ἀληθῶς ματρῶνα κόσμος. θ΄

Ἡ φύουσα εὔας τὴν κατάραν, παναμώμητε ἐγέννησας παρθένε. τὸν τῶν ὅλων θεὸν, ἀφράστως συλλαβοῦσα. καὶ ὑπὲρ νοῦν κυήσασα, σεέλον τοῖς ἀνοῖς.

ᾠδὴ η΄. Ὁ εἱρμός.

Τὸν ἐν τῷ σταυρῷ σαρκὶ προσηλωθέντα. καὶ ὑποδείξαντα ἡμῖν, ὅπλον εἰς σωτηρίαν. παῖδες ὑπερυψοῦτε χριστὸν τὸν θεὸν ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μέλη συσπαραγμοῖς ἐκδεδωκότες. κατεσπαράξατε ἐχθροῦ, ἀσύνετον καρδίαν. μείναντες ἀσάλευτοι τὸν νοῦν. μεγαλώνυμοι στεφανηφόροι.

Αἵμασιν ὑμῶν τὸ πῦρ ἐσβέσθη. τῆς ἀγωνίας ἀθληταὶ πιστῶν δὲ κατηρδεύθη. πάντων καὶ καρδία καὶ ψυχή. ἀναθάλλουσα θεογνωσίαν.

Κύματα δεινῶν κολαστηρίων. τῇ κυβερνήσει τοῦ χριστοῦ, διήλθετε καὶ ὅρμῳ. θείας βασιλείας ὄντως, προσωρμίσθητε ἐν ἀφθαρσίᾳ.

Ἄνθρακες πυρὶ τοῦ παρακλήτου. προσαναπτόμενοι σαφῶς, οἱ μάρτυρες δειχθέντες. ἔφλεξαν τὴν πλάνην τοῦ ἐχθροῦ. καὶ ἐφώτισαν τὴν οἰκουμένην. θ΄.

Ῥόδον ἐκλεκτὸν ἐν ταῖς κοιλάσι. κόρη τοῦ βίου εὑρηκὼς. ἠράσθη τοῦ κάλλους. λόγος τοῦ θεοῦ καὶ σαρκωθεὶς εὐωδίασε τὴν οἰκουμένην. Εἱρμὸς ἄλλος.

Νικηταὶ τυράννου, καὶ φλογὸς τῇ χάριτί σου γεγονότες. οἱ τῶν ἐντολῶν σου, σφόδρα ἀντεχόμενοι, παῖδες ἐβόων. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εὐσεβείας τρόποις, τὴν ψυχὴν κοσμήσασα ματρῶνα. θείων τοῦ χριστοῦ, προσῆξας μελῳδοῦντα, πάνσεμνη χορὸν παρθένων. εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν κύριον. καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οἱ τῶν σῶν ἱδρώτων, ὄμβροι θεία χάριτι τῶν παθημάτων. σοῦ ὄμβρους ματρῶνα, θολεροὺς ξηραίνουσι, καὶ τὰς καρδίας τῶν πιστῶς φοιτώντων, πάντοτε ἀρδεύουσιν. ὅθεν σὲ τιμῶμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σεαυτὴν τοῖς ὅπλοις, πίστει καθοπλίσασα τῆς ἐγκρατείας. οὐκ ἐτρώθης βέλη, ἡδονῆς διάγουσα ἀνδρῶν ἐν μέσῳ. τὸν τὴν εὔαν πάλαι, τρώσαντα δὲ ἐτρώσας, λόγχῃ σωφροσύνης, ματρῶνα μακαρία. θ΄.

Ἰδοὺ ἡ παρθένος, ὡς φησιν ἐν πνεύματι ὁ ἡσαΐας. ἔσχεν ἐν κοιλίᾳ, τὸν ἡμᾶς ῥυσάμενον ᾅδου κοιλίας. εὐσεβῶς βοῶντας, ὑμνεῖτε τὸν κύριον καὶ ὑπερυψοῦτε. ᾠδὴ θ΄. Ὁ εἱρμός.

ὕαμεν

Ε ἴαμα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσῳκίσατο. οὐδὲ παρθένε θεοῦ, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξηνθήσας. ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν :~

Ι σχυσαν δυνάμει τοῦ χριστοῦ, νευρούμενοι περὶ ἀσθενείας μετὰ σώματος. καταπαλαῖσαι οἱ γενναῖοι. ἀδάμαντες, οἱ στῦλοι τῆς πίστεως. καὶ νῦν εἰς οὐδὲν σπουδὴ φραίνονται. τοῖς ἀπ᾽ αἰῶνος ἐναθλήσασιν :~

Ω ς ἄρωμα τοῦ λόγου ἱερόν, γενόμενοι τοῖς ἄλογοις προσεδέθητε. μάρτυρες θεῖοι καὶ πρὸς κύσαν. ὁμοίως ἐφθάσατε χαίροντες καὶ νίκης τὰ βραβεῖα ἐδέξασθε. ὅθεν ἀξίως μακαρίζεσθε :~

Σ ώματα ὑμῶν παγκλεινῶν, περίδοξος νῦν κατέχει κώμη μάρτυρες θείους πλουτήσασα προστάτας, ὑμᾶς καὶ ἰατροὺς θεραπεύοντας. σωμάτων καὶ ψυχῶν ἀρρωστήματα. τῶν προσιόντων πίστει πάντοτε :~

Η θεία δυὰς καὶ φωταυγής, πορφύριε ἀθλοφόρε πανοίδιμε, ὀνησιφόρε γενναιόφρον. τριάδι τῇ ἁγίᾳ πρεσβεύσατε. εἰρήνην καὶ δεινῶν ἀπολύτρωσιν. παρασχεθῆναι τοῖς ὑμνοῦσιν σε :~ θεοτοκίον.

Φ ορέσας με ὅλον ἐκ τῶν σῶν, προέρχεται ὡς νυμφίος παναμώμητε. θείων αἱμάτων ὁ δεσπότης. καὶ γάλακτι ἐκτρέφεται ὁ πᾶσαν, τὴν κτίσιν διατρέφων βουλήματι. εὐλογημένη ἀειπάρθενε. εἱρμὸς ἄλλος.

Ε φριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον θεοῦ συγκατάβασιν. ὅπως ὁ ὕψιστος, ἑκὼν κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος. παρθενικῆς ἀπὸ γαστρός, γενόμενος ἄνθρωπος. διὸ τὴν ἄχραντον θεοτόκον, οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν :~

Ω ς θεία σὺ περιστερά, ἀρετῶν κεχρυσωμένας ταῖς πτέρυξιν ματρῶνα ἔνδοξε ἀνεκουφίσθης εἰς νῦν κατέπαυσας. ἔνθα ὁσίων οἱ χοροί. δικαίων τὰ τάγματα. καὶ ἡ αἰώνιος, εὐφροσύνη καὶ χαρὰ ἀνεκλάλητος :~

Σ τέργουσα τὸν ἐκ γυναικός, διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν, ἀνατείλαντα. ἄδυτον ἥλιον. τὴν καυστικήν τε καὶ δυσ διοδευτόν. ῥᾳδίως διώδευσας σεμνή, τρίβον τῆς ἀσκήσεως. δαίμονας φλέγουσα. καὶ τὰ πάθη τῆς σαρκὸς ἐκλεαίνουσα :~

Η θεία μνήμη σου ἡμῖν, πλαυγέστερον ἡλίου ἀνέτειλε. φωταγωγοῦσα ἡμῶν, τὰς διανοίας καὶ τὰ νοήματα. ἐν ᾗ μνημονεύει ἡμῶν. τῶν μνημονευόντων σου ματρῶνα πάνσεμνε. παρρησίαν πρὸς χριστὸν ὄντως ἔχουσα :~ θεοτοκίον.

Φ έρουσα κόρη ταῖς χερσί, τὸν τὰ σύμπαντα τῷ νεύματι φέροντα. χεῖρας με λύτρωσαι, τοῦ ἀλλοτρίου τῇ μεσιτείᾳ σου. καὶ τῷ φωτί σου τὴν ἐμήν, διάνοιαν φώτισον. καὶ ἀλλοτρίωσον, τῶν παθῶν τῶν ἀναιδῶς πολεμούντων με :~ Ἐξαποστειλάριον.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ο λον τὸν νοῦν σου ὑψώσας. τῆς σχέσεως τῶν γηΐνων. ἀνεπιστρόφως ματρῶνα ὥδευσας τρίβον θεόφρον. τῶν ἐντολῶν τοῦ σωτῆρος, διὸ ἡμῶν ὑπερεύχου :~ θεοτοκίον.

Ι ερωτάταις φωναῖς σε, σεπτοὶ προφῆται παρθένε. κατήγγειλαν ἐσομένην, θεοῦ μητέρα δι᾽ ὅσε. εἰδότες πίστει καὶ πόθῳ, γεραίρομεν θεοτόκε :~ Ἡ λοιπή.

Ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου, καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ αὐτῇ μηνί, ι᾽. Τῶν ἁγίων ἀποστόλων. ὀλυμπᾶ ἡρωδίωνος, σωσιπάτρου. τερτίου. ἐράστου, καὶ κουάρτου, καὶ τοῦ ἁγίου μάρτυρος ὀρέστου. Εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα. ἱστῶμεν στίχους, ς᾽. καὶ ψάλλομεν, στιχηρὰ προσόμοια τῶν ἁγίων ἀποστόλων. ἦχος, α᾽.

Πανεύφημοι μάρτυρες ὑμᾶς.

Κ όσμου τὰ πληρώματα καθά, ἀστέρες ὑπέρλαμπροι, περιφανῶς περιθέοντες, ἱεροκήρυκες. σὺ ἐζωγρημένους, ὑπὸ τοῦ ἀλάστορος, εἱλκύσατε πρὸς πίστιν ἀμώμητον. διὸ πρεσβεύσατε. δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος :~

Τ έρπον

Τέρτιον σωσίπατρον φωναῖς, ἱεραῖς τιμήσωμεν. καὶ ὄλυμπαν καὶ ἐρωδίωνα, σὺν τούτοις ἔραστον. τὸν ἱερομύστην, καὶ τὸν θεῖον κούαρτον. δοξάζοντες Χριστὸν τὸν θεὸν ἡμῶν. καθικετεύοντας. δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἔθνη προσηγάγετε Χριστῷ, τῷ θεῷ μακάριοι, λελυτρωμένα τῷ αἵματι, τοῦ εὐδοκήσαντος. ἐπὶ γῆς τεχθῆναι. καὶ σταυρὸν καὶ θάνατον, θελήσει ὑπομείναντος πάνσοφοι. ὃν νῦν πρεσβεύσατε. δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἕτερα, τοῦ ἁγίου μάρτυρος. Ὅμοια.

Ὀρέστα πανόλβιε βαφαῖς, τοῦ ἰδίου αἵματος. στολὴν πορφυρᾶν ἐπιχρώσας, ἣν στολισάμενος. καὶ τῆς νίκης στέφος ἐπαναδησάμενος. Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ παρέστης, ὃν καθικέτευε. δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πυρὶ τῶν ἀγώνων σου σοφὲ, πλάνην κατενέπρησας. καὶ ταῖς σταγόσι τοῦ αἵματος, ἐχθρῶν ἐβύθισας. παρατάξεις πάσας. καὶ πιστῶν κατήρδευσας, καρδίας βλαστανούσας εὐσέβειαν. καὶ νῦν ἱκέτευε. δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ὄρθρος ἐξανέτειλας αὐγαῖς, καταστράπτων ἅπασαν, τὴν οἰκουμένην τῶν ἄθλων σου, Ὀρέστα ἔνδοξε. ἀθλητῶν τὸ κλέος, καὶ τῆς ἀθεότητος, τὸ σκότος ἐκδιώκων τῇ χάριτι. διὸ ἱκέτευε.

Δόξα. καὶ νῦν. θ. Ὅμοιον.

Χαῖρε ξένον ἄκουσμα ἁγνὴ, χαῖρε ξύλον ἅγιον, τοῦ παραδείσου θεόφυτον. χαῖρε ἐξάλειψις, πονηρῶν δαιμόνων. χαῖρε ξίφος δίστομον, ἐχθροῦ τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνουσα, τῷ ξένῳ τόκῳ σου. παναγία ὑπεράμωμε. ξενωθέντας, ἡμᾶς ἀνακάλεσαι. ςθ.

Τὸν ἴδιον ἄρνα ἡ ἀμνὰς, καὶ ἄμωμος δέσποινα. ἐν τῷ σταυρῷ ὡς ἑώρακεν, εἶδος οὐκ ἔχοντα. οὐδὲ κάλλος οἴμοι, θρηνῳδοῦσα, ἔλεγε. ποῦ σου τὸ κάλλος ἔδυ γλυκύτατε. ποῦ ἡ εὐπρέπεια. ποῦ ἡ χάρις ἡ ἀστράπτουσα, τῆς μορφῆς σου. υἱέ μου παμφίλτατε.

Εἰς τὸν ὄρθρον, κανὼν τῆς ὀκτωήχου εἷς. καὶ τῶν ἁγίων δύο. Ὁ κανὼν τῶν ἁγίων ἀποστόλων. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Θεηγόρους μαθητὰς ὑμνῶ συντόνως.

Ἰωσήφ. ᾠδὴ α. ἦχος α. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος.

Θεοὶ πεφυκότες μαθηταὶ, τοῦ σαρκωθέντος δι᾽ οἶκτον θεοῦ ἡμῶν. τοῦτον δυσωπήσατε, ἁμαρτιῶν δωρήσασθαι συγχώρησιν. τοῖς ἐπιτελοῦσιν, ὑμῶν τὴν μνήμην μακάριοι.

Ἔσοπτρα θεοῦ φωτοειδῆ, χωρητικὰ τῶν αὐτοῦ διαδόσεων. ὤφθητε μακάριοι, πᾶσι πιστοῖς ἀγαθοδότως νέμοντες. τὰς σωτηριώδεις αὐγὰς θεόπται ἀπόστολοι.

Ἠύγασαν τοῖς πᾶσι φωτισμὸν, ἀπαυγάσματα τῶν πηγὰς [illegible] ἔραστος καὶ τέρτιος. καὶ ὄλυμπας ἐρωδίων καὶ σωσίπατρος ἅμα τῷ κουάρτῳ οὓς εὐσεβῶς μακαρίσωμεν. θ.

Γένος τὸ ἀνθρώπινον τῇ σῇ κυοφορίᾳ παρθένε ἀνέπλασας λόγον γὰρ ἐκύησας, τὸν τοῦ πατρὸς σάρκα θνητὴν φορέσαντα. καὶ ἀθανασίας, ὁδοὺς ἡμῖν ὑποδείξαντα.

Ἕτερος κανὼν τοῦ μάρτυρος. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τοὺς σοὺς Ὀρέστα, μάρτυς ἄθλους αἰνέσω.

ᾠδὴ α. ἦχος β. Δεῦτε λαοὶ, ᾄσωμεν.

Ταῖς θεϊκαῖς, καταστραπτόμενος πάντοτε, μαρμαρυγαῖς πανεύφημε τὴν φωτοφόρον σου, ἑορτὴν σοῦ τιμῶντας. καταύγασον καὶ σκότους, δεινῶν ἀπάλλαξον.

Ὁ τοῦ Χριστοῦ, θεῖος σε πόθος ἐξέκαυσε. καὶ δυνατὸν εἰργάσατο, τὴν εὐκατάπρηστον, καταφλέγοντα ὕλην. τῆς εἰδώλων μανίας, μάρτυς πανάριστε.

Ὑπομονῇ, καὶ καρτερίᾳ διήλεγξας. σοῦ τοὺς παρανόμους σέβειν σε καταναγκάζοντας. ἀθλοφόρε Ὀρέστα, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων ἄψυχα ξόανα. θ.

Σὲ τοῦ θεοῦ, τὸ καθαρώτατον σκήνωμα. καθικετεύω ἄχραντε, τὴν ἀπηλωθεῖσάν μου. ἡδοναῖς ἀκαθάρτοις, καθάραι σου καρδίαν, τῇ μεσιτείᾳ σου.

Ἦχος δ'. Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν.

Οἱ λόγοι ὡς λύχνον νοητὸν, περιφέροντες ἀπόστολοι θεοπειθῶς, τὴν πᾶσαν κτίσιν διήλθετε, τὸ ταύτης σκότος ἀποδιώκοντες· καὶ υἱοὺς δεικνύοντες τοῦ φωτὸς ἐν χάριτι, τοὺς νυκτὶ ἀγνωσίας δουλεύοντας.

Ῥημάτων ὑμῶν προφητικῶς, εἰς πᾶσαν ἐξελήλυθε τὴν οἰκουμένην φθόγγος σωτήριος· καὶ ἡ τῶν ἔργων λαμπρὰ ἐπίδειξις, πᾶσαν γῆν ἐπέδραμε, ψυχὰς μεταπλάττουσα, θεηγόροι Χριστοῦ ἀπόστολοι.

Ὤικησαν ψυχαῖς ὑμῶν σοφοὶ, τὸ πνεῦμα τὸ πανάγιον, θεοειδεῖς, δι' ὅλου εἰργάσατο. ἐντεῦθεν κόσμον περιερχόμενοι ναοὺς κατεστρέψατε, τῶν εἰδώλων χάριτι, καὶ Θεοῦ ἐκκλησίας ἐδείματε.

Θ

Υἱὸν τοῦ πατρὸς μονογενῆ, ἀμήτορα τὸν πρότερον, ἐκ σοῦ τεχθέντα γνόντες ἀπάτορα, Θεοῦ μητέρα ὁμολογοῦμέν σε, ἀπαθῶς κυήσασαν, καὶ παρθένον μείνασαν, ὑπὲρ λόγον Μαρία θεόνυμφε.

Εἱρμὸς ἄλλος.

Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως στερεώσας, ἐπλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου· ηὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλλειν· οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Σθενούμενος δυνάμει τοῦ παρακλήτου, παρέστης τῷ δικάζοντι παρανόμως· καὶ τοῦτον τῇ τῶν λόγων σου δυναστείᾳ, παμμάκαρ ᾔσχυνας, καὶ ψάλλων ἔλεγες· ὡς οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλήν σου Κύριε.

Ὁ λόγος σου τῷ βίῳ λελαμπρυσμένος, ὁ βίος σου τῷ λόγῳ πεπυρσευμένος, πολλοὺς πρὸς φῶς μετήγαγεν εὐσεβείας, μάρτυς πολύαθλε· μεθ' ὧν καὶ ἔψαλλες· ὡς οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλήν σου Κύριε.

Ψόμενον τὸν ἄνομον ἀπονοίᾳ, κατέρραξας ἀνδρείᾳ καὶ καρτερίᾳ· ὑψώθης γὰρ πρὸς Κύριον ἀθλοφόρε, Ὀρέστα ἔνδοξε· καὶ ψάλλων ἔλεγες· ὡς οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλήν σου Κύριε.

Θ

Συνέλαβες ἐν μήτρᾳ σου Θεομῆτορ, τὸν πλάστην σου καὶ Κύριον τῶν ἁπάντων· καὶ τοῦτον ἀπεκύησας ὑπὲρ λόγον, σάρκα γενόμενον, δι' ὃ σοι κράζομεν· ὡς οὐκ ἔστιν ἄχραντος, πλήν σου δέσποινα.

Κάθισμα. Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἐράστου, Ὀλυμπᾶ, Σωσιπάτρου, Τερτίου, Ῥοδίωνος ὁμοῦ, καὶ Κουάρτου τὴν μνήμην, συμφώνως τιμήσωμεν, πρὸς αὐτοὺς ἀνακράζοντες, θεῖοι κήρυκες, καὶ ὑπηρέται τοῦ λόγου, τὰς ψυχὰς ἡμῶν αἰωνιζούσης βασάνου εὐχαῖς ὑμῶν ῥύσασθε.

Ἕτερα κάθισμα τοῦ ἁγίου. Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ.

Τὴν τῶν μελῶν ἀποκοπὴν καρτερήσας, καὶ τοῦ πυρὸς τὴν χαλεπὴν τιμωρίαν, μαρτυρικῶς ἠγώνισαι πανόλβιε· στέφος ἀνεπλέξω δὲ ἀφθαρσίας παμμάκαρ, θρόνῳ παρεστάμενος τῆς ἁγίας Τριάδος· ἣν ἐκδυσώπει σώζεσθαι ἡμᾶς, μάρτυς Ὀρέστα τοὺς πίστει ὑμνοῦντάς σε.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τῶν ἀκαθάρτων λογισμῶν μου τὰ πλήθη, καὶ τῶν ἀτόπων ἐννοιῶν τὰς νιφάδας, τίς ἐξειπεῖν δυνήσεται πανάμωμε; τὰς ἐπαναστάσεις δὲ τῶν ἀσάρκων ἐχθρῶν μου, τίς ἐκδιηγήσεται, καὶ τὴν τούτων κακίαν; ἀλλὰ τῇ σῇ πρεσβείᾳ ἀγαθή, τούτων μοι πάντων τὴν λύτρωσιν δώρησαι.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἡ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ σταυροῦ κρεμάμενον ὁρῶσα Χριστέ· οἴμοι, ποθεινότατε Ἰησοῦ, ἀνεβόα· πῶς ὁ δοξαζόμενος, ὡς Θεὸς ὑπ' ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν, υἱέ, θέλων σταυροῦσαι, ὑμνῶ σε μακρόθυμε.

Ὠδὴ δ'. Ὁράσει τῇ χάριτι τῇ θείᾳ.

Στηρίγματα τοῖς πάλαι, ἀστηρίκτοις γενόμενοι, ἀνεμοσαλεύτων, θεοπαρόχοις διδαχαῖς, ἐχθροῦ ὀχυρώματα παντοδαπὰ, καὶ ἀφανῆ δεδώκατε, θεοειδεῖς τοῦ Σωτῆρος ἀπόστολοι.

Μεγάλως Χριστοῦ τὰ μεγαλεῖα κηρύττοντες·

σοφοὶ

τοὺς μακεδόνας παντελῶς. μεγάλοι κήρυκες θεόσοφοι, μεγάλως φωτίσαντες. προσφυῶς, τῷ μεγαλείῳ τῆς χάριτος. ἀπετελέσατε θεῖοι ἀπόστολοι.

Αἰνείσθω ἐν θείοις ὀλυμπᾶς μελῳδήμασι. καὶ ἡρωδίων σὺν αὐτῷ, μεγαλυνέσθω εὐσεβῶς. τὸν δρόμον τελέσαντες. μαρτυρικῶς, σὺν πέτρῳ τῷ θεοκήρυκι. ἐπὶ τῆς ῥώμης τὰς κάρας τεμνόμενοι. Θ.

Θαυμάτων ἐπέκεινα ἁπάντων παναμώμε. τὸ ἐπὶ σοὶ τεκνουργηθέν, θαῦμα ἐδείχθη ἐμφανῶς. θεὸν γὰρ ἐκύησας σωματικῶς, βροτοῖς διαλλακτὸν γενόμενον. ἐν ἀσυγχύτῳ ἑνώσει θεόνυμφε.

Ἄλλος. Ἐλήλυθας ἐκ παρθένου.

Οὐκ ἔσεισαν, τῆς ψυχῆς σου τὸν πύργον συρράξαντες βασάνων οἱ χείμαρροι. μάρτυς ὀρέστα μακάριε, πέτρᾳ γὰρ ἐστήρικτο, τῆς τοῦ χριστοῦ ἀγάπης ἀξιάγαστε.

Ῥημάτων σου ἀντιβλέψαι τῷ φέγγει ὁ τύραννος. νυκτὶ πορευόμενος, τῆς ἀγνωσίας οὐκ ἴσχυσεν. ὅθεν καταικίζων σε. υἱὸν φωτὸς καὶ ἡμέρας ἀπειργάσατο.

Ἐνδυνάμωσέ σε, ἰησοῦς ὁ χριστὸς θείᾳ χάριτι. βασάνοις θλιβόμενον καὶ αἰκισμοῖς δαπανώμενον καὶ καταπεινόμενον. ἀνηλεῶς ἀθλοφόρε παναοίδιμε. Θ.

Σὲ ἄχραντε, ἀββακοὺμ ὄρος γράφει κατάσκιον, ἐξ οὗ ἐπεδήμησε, μόνος ὁ λόγος σαρκούμενος. αὐτὸς γενόμενος. ὑπερβολῇ εὐσπλαγχνίας ὁ φιλάνθρωπος.

ᾠδὴ ε'. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Ἡ σοφία τοῦ πατρὸς ἡ τὸ πᾶν οὐσιώσασα. διδασκάλους, εἰς τὸν κόσμον ὑμᾶς ἐξαπέστειλεν. ἐν σοφίᾳ πνεύματος. καὶ ἀληθείας ἐπιδείξει, πάντας ἐνθέως φωτίζοντας.

Τὸ τοῦ λόγου ἐπιβάλλοντες πάνσοφοι ἄγκιστρον. ἀνειμᾶσθε, ἐκ βυθοῦ ἀγνωσίας ἐν χάριτι. τοὺς ἰχθύων πέλοντας, ἀφωνοτέρους καὶ κωφοὺς. πεπιστευκότας προσηύξατε.

Αἰνέσωμεν ὀλυμπᾶν, καὶ τὸν μέγαν ἡρωδίωνα. καὶ τέρτιον. καὶ σωσίπατρον ἅμα καὶ ἔραστον. καὶ τὸν θεῖον κουάρτον. τοὺς χριστοκήρυκας καὶ πάντων, τῶν εὐσεβῶν ἀντιλήπτορας. Θ.

Συνέλαβες διὰ λόγου, τὸν λόγον παναμώμε. καὶ ἔτεκες, ὑπὲρ λόγον γενόμενον, θεὸν αὐτόν. διό σε λόγοις θεοπνεύστοις. διαπαντὸς μακαρίζομεν.

Ἄλλος. Ὁ φωτισμὸς τῶν ἐν σκότει.

Τοῖς ῥαβδισμοῖς, συντριβόμενος μάκαρ ἅπαν τὸ σῶμα. ἔστης ὡς ἀδάμας εὐσθενεστάτην. τὴν καρτερίαν, ἐνδεικνύμενος πίστει. καὶ κραυγάζων ὀρέστα ἔνδοξε. ἕτερον ἐκτός σου θεόν, οὐκ ἐπίσταμαι.

Ἀφανισμῷ, τοὺς θεοὺς τῶν ἑλλήνων σὺ παραπέμψας. ταῖς ἱερωτάταις σου πρὸς τὸν κτίστην. εὐχαῖς ὀρέστα αἰκισμοὺς καθ' ὑπέρους, σφοδροτάτους καταικιζόμενος. καὶ τὴν τῆς σαρκός σου, δορὰν ἀφαιρούμενος. Θ.

Μίαν αὐγήν, τρισυπόστατον σέβων μίαν οὐσίαν μίαν κυριότητα καταγγέλλων. τῆς ὑπερθέου ἠλ ἀκτῖσι τριάδος ψευδωνύμους θεοὺς συνέτριψας. καὶ τοὺς τῶν εἰδώλων ναοὺς κατηδάφισας. Θ.

Ἀνατολῆς, τοῦ ἡλίου τῆς δόξης μήτηρ ἐδείχθης. κόρη ἐπὶ δύσιν τῆς ἀνθρωπίνης. γενομένου, ἀπωσμένης οὐσίας. καὶ τοὺς πάντας καταφωτίζοντος. πάντας ἐκ νυκτὸς τῶν δεινῶν ἀπαλλάττοντος.

ᾠδὴ ϛ'. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Ὑπέρτιμοι ὡς λίθοι κυλιόμενοι, ἐν γῇ κατεκυλίσατε, πρὸς εὐσέβειαν τοὺς γνώμῃ πονηρᾷ, λίθοις ἀναισθήτοις ἐπιθύοντας. θεοειδεῖς, τοῦ λόγου μύσται μακαριώτατοι.

Μονάδα ἐν τρισὶ προσώποις ἄτμητον. ἀσύγχυτον κηρύττοντες. τὴν πολύθεον ἐξήρατε ἐκ γῆς. πλάνην ἀπλανεῖς χριστοῦ ἀπόστολοι. καὶ τοὺς δεινῶς πεπλανημένους καθωδηγήσατε.

Νοήμασι τερπνοῖς, ἀνυπταίνοντες. τοὺς

ἄφρονας οἱ ἔμφρονες, ἐβεβαίωσαν θεῷ παμβασιλεῖ μόνῳ προσανέχειν κτίσιν ἅπασαν. ταῖς θεϊκαῖς φωτοχυσίαις καταφαιδρυνόντι:~

θ'.

Ὡς ἄλλον οὐρανὸν, τοῦ πρώτου δέσποινα, δειχθεῖσαν ὑψηλότερον. σὲ δοξάζομεν τὸν ἥλιον ἡμῖν, τῆς δικαιοσύνης ἀνατείλασαν. καὶ τὸ βαθὺ, τῆς ἀγνωσίας σκότος διώξαντα.

Ἄλλος. Ἐν [illegible].

Ῥευσμῷ τῶν πανσέπτων αἱμάτων σου. λύθρον ἐναγὲς ἐπεπαύθη τοῖς δαίμοσι, φρενοβλαβῶς φερόμενον. ἀθλοφόρε Χριστοῦ γενναιότατε:~

Τῶν ψυχῶν ἰατρὸν καὶ σωμάτων σε. μάρτυς ὑμνήσαντες παθῶν λυτρούμεθα. καὶ πειρασμῶν καὶ θλίψεων, ταῖς προσδέκτοις καὶ θείαις πρεσβείαις σου:~

Ὑφαντὸν ἐκ τῆς ἄνωθεν χάριτος, ἐν τῇ ἀπεκδύσει τοῦ σώματος ἔνδυμα. ἀπολαβὼν ἐγύμνωσας, δυσμενῶν παρατάξεις πανόλβιε:~

θ'.

Συμπαθείας με θείας ἀξίωσον, τὸν ἀσυμπαθῆ καὶ κακίᾳ κρατούμενον. καὶ ἡδοναῖς προσκείμενον. παναγία παρθένε θεόνυμφε.

Κοντάκιον. ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικός.

Τριάδος τῆς σεπτῆς, ἐκηρύξατε πίστιν. πολύθεον σοφοί, τὴν εἰδώλων ἀπάτην. ἐκ μέσου ποιήσαντες, ταῖς σεπταῖς διδαχαῖς ὑμῶν. ὅθεν ἄρατε, τὴν ἀμοιβὴν τῶν καμάτων, αἰωνίζουσαν, ἐν οὐρανοῖς σὺν στεφάνους λαβόντες ἀπόστολοι:~

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ι'. Μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ὀρέστου. η'.

Ἀθλητικῶν Ὀρέστα σῶν ἱππασμάτων.
Νικητικὰ βραβεῖα πολλὰ προσδόκα.
Ἀγρίῳ ἀμφιδέθη δεκάτῃ ἵππῳ Ὀρέστης.

Οὗτος ὁ ἅγιος ὑπῆρχεν ἐκ πόλεως Τυανῶν. χώρας Καππαδοκίας. Ὁμολογῶν δὲ τὸν Χριστόν, ἐκρατήθη παρὰ Μαξιμίνου ἡγεμόνος, ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ. καὶ μὴ πεισθεὶς, θῦσαι τοῖς εἰδώλοις, ἀλλὰ παρρησίᾳ τὸν Χριστὸν Θεὸν ὁμολογῶν, τύπτεται μετὰ ῥάβδων ἰσχυρῶς. τοσοῦτον, ὥστε τὰ ἔγκατα τῶν σπλάγχνων αὐτοῦ ἀποσπασθῆναι καὶ φαίνεσθαι ἔξωθεν. Καὶ μετὰ τοῦτο, ἀπήχθη εἰς τὸν ναὸν τῶν εἰδώλων, τοῦ δὲ ἐμφυσήσαντος εἰς τὰ εἴδωλα, ἐγένοντο παραχρῆμα ὡσεὶ κονιορτός. Εἶτα παρεδόθη τῇ φυλακῇ καὶ μετὰ ἑπτὰ ἡμέρας, παρέστη τῷ βήματι τοῦ Μαξιμίνου. Καὶ πάλιν ἀναγκασθεὶς θῦσαι καὶ μὴ πεισθείς, ἥλοις μακροῖς ἐτρυπήθη τοὺς ἀστραγάλους, καὶ προσδεθεὶς ἀγρίῳ ἵππῳ μετὰ ἁλύσεων, ἐλαυνόμενος βίᾳ πολλῇ. καὶ ἑλκυσθεὶς μίλια εἰκοσιτέσσαρα, ἀπὸ τῆς πόλεως Τυανῶν, παρέδωκε τὸ πνεῦμα:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θεοστηρίκτου, τοῦ ἐν Συμβόλοις. καὶ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νόνου ἐπισκόπου τοῦ κατηχήσαντος τὴν ἁγίαν Πελαγίαν. καὶ τῶν ἁγίων ἀποστόλων ἐκ τῶν ἑβδομήκοντα Ὀλυμπᾶ. Ῥοδίωνος. Σωσιπάτρου. Ἐράστου καὶ Κουάρτου.

Παῖδας μύστας τοῦ λόγου ὑμνῶ λόγοις,
Λόγῳ βροτοὺς λύσαντας ἐξ ἀλογίας.

Οὗτοι εἰσὶν ἐκ τῶν ἑβδομήκοντα. Καὶ ὁ μὲν Ὀλυμπᾶς καὶ Ῥωδίων, ἀκολουθοῦντες τῷ ἁγίῳ ἀποστόλῳ Πέτρῳ, ἀμφότεροι ἐν Ῥώμῃ τῇ πόλει, ὑπὸ Νέρωνος τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. Ὁ δὲ Σωσίπατρος, οὗτινος πρὸς Ῥωμαίους γράφων ὁ ἅγιος Παῦλος ἐν ἐπιστολῇ μέμνηται, ἐπίσκοπος Ἰκονίου γενόμενος, ἐν εἰρήνῃ ἐτελειώθη. καὶ πολλὰ ἔστιν εὑρεῖν, πολλαχοῦ τὸν ἀπόστολον μεμνημένον αὐτοῦ ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς. Ὁ δὲ Ἔραστος, οὗ καὶ αὐτοῦ μέμνηται ἐν τῇ ἐπιστολῇ ὁ μακάριος Παῦλος, οἰκονόμος τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις ἐκκλησίας γεγονώς. καὶ μετὰ ταῦτα ἐπίσκοπος Πανεάδος, ἐν εἰρήνῃ ἐτελειώθη. Ὁ δὲ Κούαρτος, ἐπίσκοπος Βηρυτοῦ γενόμενος, καὶ πολλὰ παθὼν ὑπὲρ εὐσεβείας, καὶ πλείστους τῶν Ἑλλήνων ἐπιστρέψας ἐπὶ Κύριον, ἐτελειώθη καὶ αὐτὸς ἐν εἰρήνῃ:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν, Μαρτίνου ἐπισκόπου.

Βίου διαστὰς, οὐ βραχύς τις ὁ δρόμος.
Τὸν πρὸς πόλον Μαρτῖνος ἔδραμε δρόμον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Μίλου ἐπισκόπου, καὶ τῶν δύο μαθητῶν αὐτοῦ.

Οὗτος ὁ ἅγιος πατὴρ ἡμῶν Μίλος, ἐν μιᾷ πόλει τῶν Περσῶν τεχθεὶς καὶ βαπτισθεὶς, τὰ ἱερὰ γράμματα ἐξεμάνθανε. Μελλόντων δὲ αὐτὸν στρατευθῆναι τῷ ἐκεῖσε βασιλεῖ, εἰς ἡλικίαν ἐλάσαντος, ὀπτασία διεκώλυσε τοῦτον νυκτερινὴ καὶ φοβερά. Καὶ ἔκτοτε ἐν παρθενίᾳ καὶ ἀσκήσει ἐξιλεούμενος τὸν θεὸν, ὑπέρτε ἑαυτοῦ, καὶ παντὸς τοῦ γένους αὐτοῦ. Καταλιπὼν τὴν πόλιν αὐτοῦ μετὰ χρόνους τινὰς γέγονε μοναχὸς καὶ οἰκήσας ἐν ᾧ τόπῳ ὁ προφήτης Δανιὴλ, τὰς ὀπτασίας ἑώρακεν, ἀξιοῦται τῆς ἐπισκοπῆς τῆς ἁγιωτάτης ἐκκλησίας, διὰ χειρὸς Γεδυαδίου ἐπισκόπου ὁμολογητοῦ καὶ μάρτυρος γενομένου. Καὶ πολλὰ κοπιάσας ἐκεῖ ὁ ἅγιος, ἐλέγχων καὶ ἔργοις καὶ λόγοις τοὺς δυσμενοῦντας. Εἶτα τυπτόμενος ὑπ' αὐτῶν καὶ διωκόμενος, ὡς ἔγνω τούτους ἀδιορθώτους, προκηρύξας αὐτοῖς τὴν μέλλουσαν ἐπελθεῖν αὐτοῖς ἐκ θεοῦ ὀργὴν, ἀνεχώρησεν. Ἤδη δὲ τριμηναίου παραδραμόντος καιροῦ, καὶ τῶν ἀρχόντων τῆς πόλεως αὐτοῦ, ἐξ ἁμαρτίας τινὸς, θυμῷ περιπεσόντων βασιλικῷ, τὴν μὲν πόλιν ὁ βασιλεὺς στρατιώτας ἀποστείλας μετὰ τριακοσίων ἐλεφάντων, τελείως κατέστρεψε, τοὺς δὲ ταύτης οἰκήτορας, ἀπέκτεινεν ἐν μαχαίρᾳ. Ὁ δὲ ἅγιος καταλαβὼν τὰ Ἱεροσόλυμα, ἀπῆλθε πρὸς Ἀμμώνιον μαθητὴν τοῦ ἁγίου Ἀντωνίου, ποιήσας ἐκεῖ χρόνους δύο, ὑπέστρεψεν ἐν Περσίδι. Ἐν δὲ τῷ ὑποστρέφειν αὐτὸν, ἦλθε πρὸς μοναχόν τινα σπήλαιον οἰκοῦντα, καὶ ἰδὼν δράκοντα φοβερὸν εἰσιόντα ἐν ᾧ τῷ σπηλαίῳ, τριάκοντα δύο πηχῶν ὄντα, λέγει πρὸς αὐτόν. ἔφθασε

δράκων ἐπὶ σὲ ἡ ῥομφαία τοῦ κυρίου. καὶ ὡς εἶπε, τὴν τοῦ τιμίου σταυροῦ σφραγῖδα δεξάμενος. καὶ φυσηθεὶς, διερράγη. Ἐξελθὼν δὲ ἐν τῇ πόλει αὐτοῦ ᾠκοδόμησεν ἐκκλησίαν εἰς συγγνώμην τοῦ ἀπειθήσαντος λαοῦ, καὶ πικρῷ θανάτῳ τοῦ ζῆν ἀπαλλαγέντος. καὶ χρόνον ἐκεῖσε ἱκανὸν διαβιβάσας, εἰς τὴν Κτησιφῶντα πόλιν ἀφίκετο. ἐν ᾗ καὶ σύνοδον ἱερῶν ἐπισκόπων, ἔστη ἐν μέσῳ αὐτῶν ἐλέγχων τὸν ἐπίσκοπον, δι' ὃν καὶ ἡ σύνοδος γέγονε. Τοῦ δὲ ἐξευτελίζοντος τὸν ἅγιον καὶ μυκτηρίζοντος, καὶ τοῖς αὐτοῦ προβλήμασιν ἐπὶ πάντων ἐγκαυχωμένου, ὁ ἅγιος, πρὸς αὐτόν. Ἐπειδὴ ἀδιόρθωτος φησὶ μένων, ἀλαζονείᾳ γαυριῶν κατὰ τῶν τοῦ κυρίου μου ἀρχιερέων οὓς ἐπισυνῆψε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἤδη ἔφθασεν ἐπὶ σὲ ἡ ὀργὴ τοῦ κυρίου, ἡμίξηρόν σε, ἀποκαθιστῶσα ἐπὶ χρόνοις πλείστοις, ἐφ' ᾧ διὰ σοῦ καὶ τοὺς λοιποὺς σωφρονισθῆναι. καὶ ἅμα τῷ λόγῳ, σκηπτὸς ἐξ οὐρανοῦ κατελθὼν ἀπὸ βροντῆς φρικώδους ὡς εἶδος ἀστραπῆς, ἡμίξηρον αὐτὸν εἰργάσατο. καὶ ἔμεινεν οὕτως ἐπὶ χρόνους δώδεκα, ἡμίξηρος. Καὶ μετὰ ταῦτα τὴν πόλιν ἐκείνην λιπὼν, πάλιν εἰς ἑτέραν πόλιν ἀφίκετο. ὁ γοῦν ἄρχων τῆς πόλεως χαλεπῇ μαστιζόμενος νόσῳ, ἐπὶ χρόνοις δυσὶ, τὴν τούτου παρουσίαν μαθὼν, μηνύσας ἱκέτευσεν ἀφικέσθαι πρὸς αὐτὸν εὐχῆς μεταδοῦναι καὶ ἐπισκέψασθαι νοσοῦντα δεινῶς. Καὶ ὡς κατήπειγε τὴν ἄφιξιν ὁ ἀποσταλεὶς, ὁ ἅγιος πρὸς αὐτόν. ἄπελθε φησὶ καὶ εἰπὲ τῷ ἀποστείλαντί σε ἀσθενεῖ, μεγάλῃ τῇ φωνῇ. τάδε ὁ ἐπίσκοπός σοι δηλοῖ, ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ ὃν ἐγὼ κηρύττω ὁ ἀνάξιος καὶ εὐτελὴς, ἀποβαλοῦ πᾶσαν περιέχουσάν σε νόσον, καὶ περιζωσάμενος τὴν ὀσφύν σου, ἐλθὲ τοῖς ποσί σου πρὸς πατέρα καὶ ὄψομαί σε. Τοῦ δὲ ἀπελθόντος, καὶ εἰρηκότος αὐτῷ κατὰ τὸν τοῦ ἁγίου λόγον. ὁ ἄρχων ἀναρρωσθεὶς καὶ ἐνδυναμωθεὶς, ὡς μὴ δ' ὁτιοῦν λείψανον τοῦ δεινοῦ νοσήματος

περιφέρων, ἀπῆλθε πρὸς τὸν ἅγιον οἰκείοις βαδίζων ποσίν. καὶ τοῖς πιμίοις ἑαυτὸν προσρίψας ἴχνεσιν, ἀμφοτέραις χερσὶν ἐπιβαλόμενος, ἐκυλινδεῖτο καὶ κατησπάζετο, εὐχαριστῶν τῷ θεῷ, τῷ οὕτως αὐτὸν δοξάσαντι. Τοῦτο τὸ παράδοξον θαῦμα, πολλοὺς πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἐπεσπάσατο. Ἐκεῖσε καὶ δαίμονας ἀπήλασεν ὁ ἅγιος οὐκ ὀλίγους καὶ γυναῖκα κλινήρη οὖσαν ἐπὶ χρόνοις ἐννέα παρειμένην, τῆς χειρὸς κρατήσας ἀνέστησεν ὑγιῆ. καὶ ἀδίκως τινὰ καθ' ἑτέρου ὑφαιρούμενον, καὶ τὴν ἀδικίαν δι' ὅρκου καταφρονητικῶς διαβεβαιούμενον, καὶ τοὺς λόγους τοῦ ἁγίου παρ' οὐδὲν θέμενον, διὰ προσευχῆς τὴν λευκὴν λέπραν καθόλου τοῦ σώματος ἔχειν παρεσκεύασεν, εἰς διόρθωσιν τῶν πολλῶν. ὡς κἀκ τούτου πλῆθος οὐκ ὀλίγον τῆς πόλεως προσελθεῖν τῷ ἁγίῳ, καὶ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἀνακαλεῖσθαι καὶ ἕτερα σημεῖα ἐν διαφόροις τόποις οὐκ ὀλίγα ἐποίησεν. Ἀλλ' ὁ Βασιλίσκος τούτων ἀκούσας, μετεστείλατο τὸν ἅγιον. καὶ παραστήσας σὺν τοῖς δυσὶ μαθηταῖς αὐτοῦ. καὶ ὡς εἶδε τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν αὐτῶν ἀκλινῆ καὶ ἀσάλευτον, πάμπολλα εἰς αὐτοὺς πρότερον δεινὰ ἐνδειξάμενος. αὐτὸς δι' αὐτοῦ τὸ ἴδιον ξίφος σπασάμενος, βάλλει κατὰ τοῦ στήθους τὸν ἅγιον. Ὁμοίως δὲ καὶ ὁ ἀδελφὸς τοῦ βασιλίσκου τῷ ἰδίῳ ἀδελφῷ συναιρόμενος, βάλλει καὶ αὐτὸς τὸν ἅγιον κατὰ καρδίας. Ὁ δὲ τοῦ κυρίου ἀθλητὴς ἔτι ἐμπνέων, ἐπειδὴ συνεφωνήσατε φησὶν ἀναίτιον ὄντα με ἀποκτεῖναι, αὖελον ταύτῃ τῇ ὥρᾳ ἐκ χειρὸς ἀλλήλων τὸ αἷμα ὑμῶν ἐκχυθήσεται, καὶ ἡ μήτηρ ὑμῶν ἄτεκνος ἔσται. καὶ ταῦτα εἰπὼν παρέδωκε τὴν ψυχὴν τῷ κυρίῳ. Καὶ τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, εἰς δύο βουνοὺς ἀναγαγὼν ὁ δυσσεβὴς Βασιλίσκος, τοῖς λίθοις συνέχωσε. Τῇ δὲ ἐξῆς ἐξελθὼν ὁ δυσσεβὴς καὶ ὁ αὐτοῦ ἀδελφὸς εἰς θήραν, οὐδὲν λογισάμενος τὸ τοῦ ἁγίου πρόρρημα, ἔλαφον εὐμεγέθη καταφθάσαντες μονώτατοι, ἐξ ἑκατέρου μέρους αὐτῆς εὑρεθέντες, ἀφῆκαν τὰς λόγχας κατ' αὐτῆς. αἱ δὲ ὡς ῥοίζῳ τινὶ κατ' αὐτῆς ἐλθοῦσαι, ταῖς καρδίαις αὐτῶν ἐμπεπήγασιν. καὶ οὕτως τὰς ψυχὰς αὐτῶν βιαίως ἀπορρήξαντες, τῆς ζωῆς ἀπηλλάγησαν. Οἱ δὲ ἅγιοι τοῦ Χριστοῦ μάρτυρες ὑπὸ τῶν πιστῶν κηδευθέντες, τὴν ἀτελεύτητον καὶ ἀΐδιον ζῶσι ζωήν.

Στίχοι εἰς τὸν αὐτόν.

Μῖλος ὁ ἐπίσκοπος σὺν μύσταις δύο,
Τριπλοῦν ἔλαβε τὸν θρόνον ἐν τῷ πόλῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῶν ἁγίων μαρτύρων. Καλλιοπίου, Σίρου, καὶ Ἀρείονος. Στίχοι.

Ξίφει τράχηλον ὦ Καλλιόπιε κλίνας,
Καλῶς θεωρεῖς ἀκλινῶς θεοῦ λόγον.
Ὑπῆρξεν ἡμῖν ἡ κεφαλή σου νῖρε,
Θείου κεφαλὴ μάρτυρος διὰ ξίφους.
Καὶ ζῶν ἐβλήθη μάρτυς εἰς γῆν ὠρείων.
Εἰς οὐρανοὺς ζῇ καὶ μετὰ πότμον πάλιν.
Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

ᾠδὴ ζ'. Σὲ νοητὴν θεοῦ κάμινον.

Σὲ ἱερόν, οἰκονόμον ἔρασε, τῆς ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ τῆς ἐν Ἱερουσαλήμ, γράφων ἀνεκήρυττε, Παῦλος ὁ ἀπόστολος. μεθ' οὗ τιμῶντές σε ψάλλομεν. ὁ αἰνετὸς τῶν πατέρων θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ὑπομονῆς, πειρασμῶν καὶ θλίψεων. καὶ διωγμῶν δοκιμασθείς. καὶ τοῖς στίγμασι τοῦ Χριστοῦ, ἐγκαλλωπιζόμενος, ἔρασε πανόλβιε. μεγαλοφώνως ἐκραύγαζες. ὁ αἰνετὸς τῶν πατέρων θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Νόμου καινοῦ, ἀνεδείχθης Κούαρτε, καταγγελεὺς τῆς παλαιᾶς, ἀνομίας προσαφιστῶν, τοὺς ἀλλοτριόφρονας. καὶ πρὸς ἀνακαίνισιν, ζωῆς μετάγων κραυγάζοντας. ὁ αἰνετὸς τῶν πατέρων. Θεοτοκίον.

Τὸν τοῦ πατρός, λόγον συναΐδιον, ἐμφανισθέντα τοῖς βροτοῖς ἐσωμάτωσας καὶ σαρκικὸν ἀπεκύησας. ἄνθρωπον γενόμενον, διὰ τὸ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον. ὁ αἰνετὸς τῶν πατέρων θεὸς καὶ ὑπερένδοξος. Εἱρμὸς ἄλλος.

Εἰκόνος χρυσῆς, ἐν πεδίῳ Δεηρᾶ λατρευομένης, οἱ τρεῖς σου παῖδες κατεπάτησαν,

ἀθεωτάτου

„ἀθεωτάτου προστάγματος. μεῖζον δὲ πυρὸς
„ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον. εὐ-
λογητὸς εἶ ὁ θεὸς, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.
Ἰαμάτων κρουνοῖς, ἀθείας τὴν πυρκαϊὰν ἔνα-
ποσβέσας. ὄμβροις θαυμάτων ἀξιάγαστε,
τοὺς ἐκπαγέντας τοῖς πάθεσι. πάντοτε δρο-
σίζεις βοῶντας, ἐπιστῶς ἀναμέλποντας. εὐ-
λογητὸς εἶ ὁ θεὸς, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.
Θαυμάτων βυθὸς, ἰαμάτων ποταμὸς κρήνη
προχέουσα. πᾶσαν ὑγείαν ἄφεσιν, τῶν λυ-
πηρῶν ἀναδέδεικται. μάρτυς ἀθλοφόρε
ὁ ῥέστα, ἣ (?) σορὸς ἡ λειψάνων σου. ἣν προσκυ-
νοῦντες εὐσεβῶς, σὲ μακαρίζομεν.
Λυθεὶς τῶν παθῶν, τῶν τοῦ σώματος σοφὲ
διαβαστάνων ζώνῃ δεσμεῖσθε ἀπαγόμενος,
καὶ ὠμοτάτως συρόμενος. ὅθεν τῆς σαρκὸς
ἀπελύθης, καὶ θεῷ καθαρότερον. καὶ τελεώ-
τερον σαυτὸν μάρτυς συνεδήσας. ᾠδὴ θ'
Ὁ φύσει θεὸς, φύσιν ἔλαβεν ἐκ σοῦ ἁγνὴ βρο-
τείαν. καὶ σαρξ ὤφθη ὑπὲρ ἔννοιαν, διὰ
πολλὴν ἀγαθότητα. σῶσαι βουληθεὶς
τοὺς ἀνθρώπους. ὃν ἀνυμνοῦντες κραυγά-
ζομεν. εὐλογητὸς εἶ ὁ θεὸς, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.
ᾠδὴ η' Ἐν καμίνῳ παῖδες ἰσὴλ.
Οἱ ἀρραγεῖς πύργοι τοῦ χριστοῦ, δειχθέντες ἐκ-
κλησίας. κατέστρεψαν δυσσεβείας, τείχη
ἅπαντας πιστοὺς, ὡς λίθους δομήσαντες ἐπὶ
πέτραν. τοῦ θεμελίου χριστοῦ τῆς ἐκκλησίας ὃν
ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.
Ὡραιώθης μάκαρ ὀλυμπᾶ καθ' ἣν ἡμέραν
πέτρος, ὁ μέγας τέλος ἐδέξατο, σεφῶ προσ-
ηλωθείς. ἅμα τῷ ῥοδίωνι διὰ ξίφους νέ-
ρωνος προστάξει ἀνόμου βασιλέως. καὶ
ταῖς ὁσίαις συνήφθητε χορείαις.
Νομοθέται ὤφθητε ὑμεῖς, τοῦ πνεύματος τὸν
νόμον, ἐγγράφοντες ἐν καρδίαις, παμμα-
κάριστοι πιστῶν. διέφθαρται ζόμενοι ἀνεβόων.
πάντα τὰ ἔργα, τὸν κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυ-
ψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. θκ.
Στάμνος πάλαι φέρουσα ἁγνὴ ἐτύπου σε
τὸ μάννα. χριστὸν γὰρ τὸν γλυκασμὸν ἡμῶν
βλάστασας σεμνή, καὶ σαρκὶ ἐκύησας ἐξαί-
ροντα. πάσης πικρίας ἀτόπων ἐγκλημά-
των. τὸν ὑπερυψοῦμεν, αὐτὴν εἰς τοὺς
αἰῶνας. Εἱρμὸς ἄλλος.
Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τοῖς ἑβραίων τοῖς
παισὶ συγκαταβαίνοντα. καὶ τὴν φλόγα εἰς
„δρόσον μεταβαλόντα θεὸν. ὑμνεῖτε τὰ ἔρ-
„γα ὡς κύριον. καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας
„τοὺς αἰῶνας.
Ὑπὲρ τὴν πρόσκαιρον ζωὴν τὴν αἰώνιον σὺ
φεύγων ἐπιποθήσας. τῆς θνησκούσης ὀρέστα καὶ
φθειρομένης σαρκὸς. οὐδ' ὅλως, ἐφείσω πα-
νόλβιε. ὅθεν ταῖς βασάνους, ὑπέμεινας
γενναίως.
Σὲ τὸ ἀρνίον τοῦ χριστοῦ, ὥσπερ λύκος πονηρὸς κα-
ταπαράττων αἰκισμοῖς ὁ διώκτης, θῦμα
δεκτὸν ἱερὸν. ἔνθεον, εἰργάσατο σφάγιον,
ἄξιον τῆς ἄνω δεσποτικῆς τραπέζης.
Λέρμα τοῦ λόγου γεγονὼς. ἐποχούμενον αὐ-
τὸν ἔχεις παμμάκαρ. ὅθεν δεθεὶς ἀλό-
γοις, ἐπαγωγῇ πονηρᾷ. συρμῶ τε, βιαίω
ἐξετηνδύσας. καὶ πρὸς τὴν ἀγήρω, νύσσαν
ἔφθασας χαίρων. θκ.
Ἱερωτάτοις σε φωναῖς, προκατήγγειλαν
θεοῦ σεπτοὶ προφῆται. ἐσομένην μητέρα ἐξ
ὧν πρέπει ἔτεκε τὸν τοῦ πάντων, κτισμάτων δε-
σπόζοντος. ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας. ᾠδὴ θ'. Τύπον τῆς ἁγνῆς.
Ἴσον δρόμον διανύσαντες. ἴσον πρὸς τὸν δεσπό-
του λόγον πληρώσαντες. ἴσων δωρεῶν ἀ-
ξιωθέντες τοῦ πνεύματος. καὶ βραβείων τῶν ἴσων
ἐτύχετε. ἀπόστολοι κυρίου, φωταγωγοὶ τῶν
καρδιῶν ἡμῶν.
Ὡς πρὸς ὅμοιοι καὶ ἀστέρες, θεοσημείαις πᾶσαν
γῆν ἐφωτίσατε. σκότος τὸ βαθὺ τῆς ἀγ-
νωσίας διώξαντες. καὶ ἡμέρας υἱοὺς ἀναδεί-
ξαντες. τοὺς πάλαι δουλωθέντας, ταῖς με-
θοδείαις τοῦ ἀλάστορος.
Στίφος δυσμενῶν ὠλέσατε, τῇ ἀπωλείᾳ
πάλαι παραπεμψάμενοι. ἔθνη καὶ ναοὺς
δήμων, θεῷ τε προσηνέξατε. σεσωσμένα
πληθύι

πληθὺν ἑνούμενοι δυνάμεων ἀΰλων. πανευκλεεῖς σοφοὶ ἀπόστολοι :—

Ἥρωδίων καὶ σωσίπατρος, ὁ καὶ ἐράστου, ἤθη πρὸς τὰ ὑπερκόσμια. ὁ ὀλυμπᾶς ὁ μέγας καὶ ὁ σωσίσωτρος. τέρπιος ὁμοῦ καὶ ἡροδίων καὶ κούαρτος. καὶ ὁ ἔραστος ὁ ἱερώτατος. καὶ νῦν ὑπὲρ τοῦ κόσμου, τὸν λυτρωτὴν καθικετεύουσιν :— θ´.

Φεῖσαι τοῦ λαοῦ σου κύριε, ἐπιδρομῆς βαρβάρων ἡμᾶς λυτρούμενος. καὶ ἁμαρτιῶν καὶ πειρασμῶν καὶ κολάσεως. αἰωνίου εὐχαῖς τῆς τεκούσης σε. παρθένου παναγίας. καὶ τῶν ἐνδόξων ἀποστόλων σου :— Εἱσμὸς. ἄλλος.

Τὸν ἐκ θεοῦ θεὸν λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σοφίᾳ, ἥκοντα καινουργῆσαι τὸν ἀδάμ. βρώσει φθορᾷ πεπτωκότα δεινῶς. ἐξ ἁγίας παρθένου ἀφράστως σωματούμενον θεόν. οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν :—

Ἐνικηκὼς σὺ τυράννους. μετὰ πλείστους βασάνους. μετῆλθες πρὸς θεὸν περιχαρῶς. νίκης βραβεῖα δεξάμενος, ὡς ὁ πλίτης γενναῖος. ὡς μέγας ἀριστεὺς ὡς ἐκλεκτὸς. τοῦ χριστοῦ στρατιώτης, ὀρέστα παμμακάριστε.

Ἔν ὕμνοις συγχορεύεις, τοῖς ἀγγέλοις παμμάκαρ. καὶ μέλπεις σὺν αὐτοῖς χαρμονικῶς. ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος πατὴρ ὁ παντοκράτωρ. υἱὸς ὁ ὁμοούσιος πατρὶ καὶ τὸ ἅγιον πνεῦμα, τριὰς ἡ παντοδύναμος :—

Ἔυαγγελίζων χορείαις, ἀποστόλων μαρτύρων, ὁσίων προφητῶν ἱεραρχῶν. μάρτυς σὺν τούτοις δεήθητι. τοῖς τιμῶσι σε πόθῳ. δοθῆναι ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν. καὶ παντοίων κινδύνων. ὀρέστα ἀπολύτρωσιν :— θ´.

Ἡ τοῦ χριστοῦ μήτηρ, χερουβὶμ ὑπερτέρα, παναχράντε παρθένε δυσωπῶ. τῆς ταλαιπώρου καρδίας μου. τὰ ἐπώδυνα πάθη. θεράπευσον καὶ ῥῦσαι με πυρὸς. ἐν ἡμέρα τῆς δίκης, τὸν καταδίκης ἄξιον :—

Ἐξαποστειλάριον. γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ῥοδίων καὶ σωσίπατρος, καὶ ὀλυμπᾶς, καὶ τέρπιος. καὶ ἔραστος σὺν κουάρτῳ. νῦν πάρεισι ἡμῶν καταχρέος. λαμπρῶς ἀνευφημείσθωσαν, ὡς τοῦ χριστοῦ ἀπόστολοι. καὶ μαθηταὶ πρεσβεύοντες. ὑπὲρ ἡμῶν τῶν τελούντων, τὴν ἱερὰν αὐτῶν μνήμην :— θ´.

Μαρία καθαρωτάτου, χρυσοῦ θυμιατήριον. τῆς ἀχωρήτου τριάδος, δοχεῖον γεγονυῖα. ἐν ᾧ πατὴρ ηὐδόκησεν, ὁ δὲ υἱὸς ἐσκήνωσε. καὶ πνεῦμα τὸ πανάγιον, ἐπισκιάσαν σοι κόρη, ἀνέδειξε θεοτόκον. Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου, καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, ια. τῶν ἁγίων μαρτύρων, μηνᾶ, βίκτορος, καὶ βικεντίου. καὶ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ, θεοδώρου τοῦ στουδίτου. Εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους, ς´. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια. ἦχος, πλ. δ´. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ἆθλος μηνᾶ ἐκμιμούμενος, τοῦ ἀπαθοῦς σεαυτὸν, ὡς ἀρνίον παρέδωκας, πρὸς σφαγὴν ἑκούσιον, ἀθλοφόρε πανεύφημε. θυμὸν ἀρχόντων οὐκ ἐδειλίασας. σαρκὸς αἰκίσεις οὐ κατενάρκησας. ὢ τῶν ἀγώνων σου, καρτερᾶς ἐνστάσεως, δι' ὧν πρὸς γῆν, μάρτυς καταβέβληκας, τὸν ὑπερήφανον.

Μάστιξι καταξαινόμενος, καὶ ἐπὶ ξύλου ὡς πρὶν, ὁ δεσπότης τεινόμενος. καὶ σιδήρῳ πάντοθεν, τὰς πλευρὰς δαπανώμενος. οὐκ ἐξηρνήσω χριστοῦ τὸ ὄνομα. πρὸς τοῦτον ἔχων ψυχῆς τὰ ὄμματα. ὢ συντονώτατα, ἀτενίζων ἄγε. τὰ τῆς σαρκὸς. ἔφερες ἐπίπονα, μηνᾶ μακάριε :—

Μάρτυς μηνᾶ πανασίδιμε, σὺ τὴν τοῦ κόσμου ἀχλὺν, καὶ στρατείαν ἐπίκηρον, καὶ εἰδώλων σκότωσιν. ἀσεβῶν τε συνέδρια. τῇ ἀγάπῃ σὺ χριστοῦ κατέλιπες στρατολογίᾳ συναριθμούμενος, τῇ ἐκλεκτῇ αὐτοῦ. ὅθεν καὶ ἀήττητος, παναληθῶς. μάρτυς ἀναδέδειξαι, ὑπὲρ αὐτοῦ ἐναθλῶν :—

Ἕτερα στιχηρὰ Τοῦ ὁσίου Ὅμοια.

Ἱερ ἀληθῶς φερώνυμε, τὰς ὑπὲρ νοῦ δωρεὰς, οὐρανόθεν δεξάμενος, εὐσεβῶς μετέδωκας,

τέδωκας, τοῖς ποθοῦσι θεόδωρε. καὶ πλεονάσας μάκαρ τὸ τάλαντον. εὐλογημένης φωνῆς ἀκήκοας· εὖδον γνήσιμος, τοῦ νυμφῶνος ἔνθα νῦν, περιπολεῖς. θρόνῳ τοῦ παντάνακτος, ἄξιο θαῦμα σε.

Ἱερ πρωτῶν θεόδωρε, συμμοναζόντων πληθὺν, τῷ Χριστῷ προσενήνοχας, σεβασμίας τύπος γεγονὼς χειρσομίμητος. διδασκαλίαις ἀγλαϊζόμενος, καὶ προστασίαις ψυχῶν κοσμούμενος. στόμα δεικνύμενος, τοῦ κυρίου πάνσοφε, προφητικῶς. ὧν νῦν παριστάμενος ἡμῶν μνημόνευε.

Χάρις δαψιλὴς τοῦ πνεύματος, ἱερομύστα σαφῶς, ἐξεχύθη σοῖς χείλεσι, καὶ πηγὴν ἀνέβλυσε, διδαγμάτων θεόδωρε. τῆς εὐσεβείας δείξασα πρόμαχον, τῆς ἀληθείας σφοδρὸν συνήγορον. στῦλον ἑδραίωμα, ὀρθοδόξου πίστεως μοναδικοῦ, βίου ἀκριβέστατον κανόνα πάνσοφε.

Δόξα, ἦχος, πλ. β. Βυζαντίου.

Πάλιν ἡμῖν ἡ ἐτήσιος μνήμη, τῶν τοῦ κόσμου φωστήρων ἀνέτειλε, μηνᾶ τε καὶ βίκτορος καὶ βικεντίου, τῶν πιστῶν τὰς καρδίας φωτίζουσα, τοῖς ὑπὲρ Χριστοῦ διὰ σταυροῦ αὐτῶν ἀγωνίσμασι. διὸ τὸν ἐν δόξῃ καὶ τιμῇ στεφανώσαντα αὐτοὺς, Χριστὸν τὸν θεὸν ἡμῶν, ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν. Καὶ νῦν, θ.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Μεγάλων χαρισμάτων ἁγνή, παρθένε μόνη μῆτερ θεοῦ, ἠξιώθης, ὅτι ἔτεκες σαρκὶ, τὸν ἕνα τῆς τριάδος. Χριστὸν τὸν ζωοδότην, τὸν σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Σταυροθ. Ὅμοιον.

Λαὸν τὸν ἀνομώτατον, ἀδίκως καθηλοῦντά σε, ἐπὶ ξύλου, ἡ παρθένος καὶ ἁγνὴ. καὶ μήτηρ σου ὁρῶσα. ὡς συμεὼν προέφη, τὰ σπλάγχνα διετέτρωτο.

Εἰς τὸν στίχον, στιχηρά, τῆς ὀκτωήχου. εἰ δὲ βούλει, εἰπὲ τὰ παρόντα στιχηρὰ προσόμοια. ἦχος, δ.

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Τοῖς τριβόλοις κεντούμενος, τοῖς βουνεύροις τυπτόμενος. τῷ πυρὶ τὸ σῶμα σου δαπανώμενος. οὐκ ἐξηρνήσω τὸ ὄνομα Χριστοῦ τὸ σεπτόν. οὐχ ὑπήχθης λογισμῷ. οὐ ξοάνοις ἐπέθυσας. ἀλλὰ γέγονας ἐθελόθυτον θῦμα καὶ θυσία, καθαρά τε καὶ τελεία, μάρτυς μηνᾶ τῷ δεσπότῃ σου.

Θαυμαστὸς ὁ θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Ὀφθαλμοὺς ἐκκεντούμενος, καὶ ἐν ξύλῳ κρεμάμενος. καὶ λαμπάσι πάντοθεν φλογιζόμενος καὶ ἀπηνείᾳ δικάζοντος, τὰ νεῦρα τεμνόμενος. καὶ τῷ ξίφει κεφαλὴν, ἀφαιρούμενος ἔχαιρες. βίκτορ ἔνδοξε, ἀθλητὰ τοῦ σταυροῦ. ὃν ἐνικήσας, τοῦ ἐχθροῦ τὰς παρατάξεις, τῇ συνεργείᾳ τοῦ πνεύματος. στίχ.

Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

Ἐστεφάνωσε κύριος. τῶν χαρίτων στεφάνωσε. στεφανῖς πολύαθλε ἑκουσίως γάρ. σαυτὴν βασάνοις ἐκδέδωκας ψυχῆς γενναιότητι. προσδεθεῖσα δὲ δυσίν, ἐμερίσθης τοῖς φοίνιξι. καὶ ἐπέτασας, πρὸς θεὸν ὡς στρουθίον. τὸ σαρκίον, ἐν χερσὶ καταλιποῦσα, τῶν θηρῶν ἀξιάγαστε. Δόξα. ἦχος, πλ. β.

Ὅσιε πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου. διὸ ἐν τοῖς οὐρανοῖς εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας. τῶν ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα. ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. παρρησίαν ἔχων ἐν τῇ μνήμῃ σου, εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, θ. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Τὸ ὄμμα τῆς καρδίας μου, ἐκτείνω πρὸς σὲ δέσποινα. μὴ παρίδῃς, τὸν μικρόν μου στεναγμόν. ἐν ὥρᾳ ὅταν κρίνῃ, ὁ σὸς υἱὸς τὸν κόσμον, γενοῦ μοι σκέπη καὶ βοήθεια.

Σταυροθ. Ὅμοιον.

Ὁρῶσά σε σταυρούμενον Χριστὲ ἡ σὲ κυήσασα, ἀνεβόα. τί τὸ ξένον, ὃ ὁρῶ μυστήριον υἱέ μου. πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσκεις, σαρκὶ κρεμάμενος ζωῆς χορηγέ. Τροπ. τῶν ἁγίων.

Οἱ μάρτυρές σου κύριε. καὶ τοῦ ὁσίου. ἦχος, πλ. δ.

Ὀρθοδοξίας ὁδηγέ, εὐσεβείας διδάσκαλε, καὶ σεμνότητος. τῆς οἰκουμένης ὁ φωστὴρ τῶν μοναζόντων, θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα.

θεόδωρε σοφὲ, ταῖς διδαχαῖς σου πάντας ἐφώτισας. λύρα τοῦ πνς, πρέσβευε χῷ τῷ θῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν, κανὼν, τῆς ὀκτωήχου εἷς. καὶ τῶν ἁγίων εἷς. καὶ τοῦ ὁσίου εἷς. ὁ κανὼν τῶν ἁγίων. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τιμῶ σε μάρτυς μηνᾶ. πίστεως λόγοις.

Θεοφάνους. ᾠδὴ α΄ ἦχος δ΄.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Τιμῶντι τὴν μνήμην σου, καὶ τοὺς γενναίους ἀγῶνας σου μηνᾶ πανοίδιμε, αἴγλην ἐξ ὕψους μοι φωτοδότιδα, πεμφθῆναι ἐκδυσώπει. τὸ νέφος διώκουσαν τῆς ἀγνωσίας μου.

Ἰδεῖν ἐφιέμενος, ἀθανασίαν τὴν μέλλουσαν. θλίψεσι τιμωρούμενος, μάρτυς ἠγάπησας. τοῦ τὸν θάνατον, θανάτῳ καθελόντος. τὸ πάθος μιμούμενος μηνᾶ μακάριε.

Μὴ φέρων ἀοίδιμε, θεὸν ὁρᾶν ὑβριζόμενον. ἐμάκρυνας ὄρεσιν ἐνδιαιτώμενος. καὶ πρὸς ἄθλησιν, σαυτὸν καὶ πρὸς ἀγῶνας γυμνάζων τῆς λοιπῆς γνώμης στερρότητι. θκ.

Ὡς ἔμψυχος τράπεζα, ἄρτον χωρεῖς τῆς ζωῆς ἡμῶν. ὡς βάτος βαστάσασα, οὐ κατεφλέχθης τὸ πῦρ. καὶ ὡς ἄμπελος, ἀπότιστος βλαστάνεις. τὸν βότρυν πανάμωμε τὸν ἀγεώργητον.

Ἕτερος κανὼν τοῦ ὁσίου. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὸν κλεινὸν θεόδωρον ἐν ᾄσμασι τοῖσδε γεραίρω. Θεοφάνους. ᾠδὴ α΄. ἦχος πλ. δ΄.

Ἁρματηλάτην Φαραώ.

Ταῖς φωτοβόλοις ἀστραπαῖς τοῦ πνς, καταλαμπόμενος. ὁλολαμπὴς στῦλος, πάτερ ἐχρημάτισας, καθοδηγῶν θεσπέσιε. πρὸς τὴν γῆν θεοφρόνως, ἐπαγγελίας τοὺς σπεύδοντας. μύστα τῶν ἀρρήτων θεόδωρε.

Ὁλοχερῶς ταῖς ἀνενδότοις νεύσεσι, πρὸς τὸν θν ἐκδημῶν. πρὸ τέλους τῆς ὤφθης. ζωηφόρον νέκρωσιν, ἐνδεδυμένος ὅσιε καὶ ζωὴν τὴν ἀγήρω, νῦν ἐπαξίως ἀπείληφας. πάτερ θεοφόρε θεόδωρε.

Νενικηκὼς τὰ τῶν παθῶν σκιρτήματα, τὰς τῶν τυράννων ὁρμάς. νεανικῶς μάκαρ, πάσας ἐξεφαύλισας, ἀνδρείως ἐνδειξάμενος. τοῦ χριστοῦ τὴν εἰκόνα, τιμᾶν διδάσκων θεόδωρε. καὶ τὰ τῶν ἁγίων μορφώματα.

Κεκαθαρμένῃ διανοίᾳ πάνσοφε, ταῖς θεοπνεύστοις γραφαῖς. προσομιλῶν τούτων, ἀρετῶν συνήθροισας. καὶ εὐσεβείας δόγματα, θεωρίαν πλουτήσας, καὶ βίου μάκαρ λαμπρότητι, λάμψας ἀμφοτέρωθεν ὅσιε. θκ.

Λόγον θυ σωματωθέντα τέτοκας τὸν πρὶν ἀσώματον θεοδεκάϊς κόσμῳ συναναστρεφόμενον, ὑπὲρ φύσιν πανάμωμε θεοτόκε παρθένε. διὸ σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ εἱρμός.

Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ καυχώμεθα. ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ πρς, ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ θυ. οὐ γάρ ἐστιν ἅγιος πλήν σου φιλάνθρωπε.

Σεσοβημένος, τοῖς παρρησίας σου λόγοις ὁ τύραννος, σὲ μαστίζει ἀφειδῶς, ὠμοῖς βουνεύροις οἰόμενος, τούτοις κατακάμψειν σε, μηνᾶ μακάριε.

Σ' ἀτενίζων, νοεροῖς ὀφθαλμοῖς πρὸς τὸν κν. τῆς σαρκὸς τὰ δυσαχθῆ, βασάνων βάρη ὑπέφερες. γνώμης γενναιότητι, μηνᾶ θαυμάσιε.

Μὴ δειλιάσας, τῶν βασάνων τὸ λίαν ἐπίπονον. πνέων ζήλου θεϊκοῦ, πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἐχώρησας. κράζων μὴ ζητούμενος, ἦλθες αὐτόκλητος. θκ.

Ἅδου πυλῶν με, ὁ ἐκ σοῦ σαρκωθεὶς ἀνηγάγετο. ξύλου βρώσει πονηρᾶ, θανατωθέντα πανάμωμε. θάνατον ἑκούσιον καταδεξάμενος.

Εἱρμὸς ἄλλος.

Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχὰς, τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει. καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἑδράσας. ἐν τῇ πέτρᾳ με χε, τῶν ἐντολῶν σου στήριξον. ὅτι οὐκ ἔστι πλήν σου, ἅγιος μόνε φιλάνθρωπε.

Νενευρωμένος ἰσχύϊ χριστοῦ, παμμάκαρ τῇ πανταυχίᾳ.

τουχίᾳ. τῶν πληγῶν ταῖς ἀλγηδόνας ὑπέστης, μαστιζόμενος δεινῶς. καὶ σκότει καθειργνύμενος. ὡς κοινωνὸς δὲ πάθους, καὶ βασιλείας γεγένησαι :—

Θεοφορούμενος σαφῶς, καὶ ζήλῳ πεπυρσευμένος. ταῖς βεβήλους διδαχὰς τῶν ἀφρόνων, διαλέλυκας ταῖς σαῖς διδασκαλίαις πάνσοφε. τὴν ἐκ θεοῦ γὰρ χάριν, θεόδωρε κατεπλούτησας :—

Ἐν θεωρίαις πρακτικός, ἐν πράξεσι θεολόγος. ἐχρημάτισας θεόδωρε πάτερ. ἀσκητὴς διδακτικὸς ἱερομάρτυς ἔνδοξος. ὀρθοδοξίας στῦλος. τῆς ἐκκλησίας ἑδραίωμα.

Ὁ συναΐδιος πατρί, καὶ πνεύματι θεὸς λόγος. ἀναπλάσαι βουληθεὶς τὸν γενάρχην. καθυπόστασιν αὐτόν. ἐκ σοῦ ἁγνὴ συνέλαβεν. ἁγιωτέραν πάντων, σὲ θεομῆτορ δοξάμενος.

Κοντάκιον τοῦ ὁσίου. ἦχος, β.

Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὸν ἀσκητικὸν καὶ ἰσάγγελον βίον σου. τοῖς ἀθλητικοῖς ἐφαίδρυνας παλαίσμασι. καὶ ἀγγέλοις σύσκηνος, θεομάκαρ γέγονας θεόδωρε. σὺν αὐτοῖς Χριστῷ τῷ θεῷ, πρεσβεύων ἀπαύστως, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν :—

Ἕτερον κοντάκιον τοῦ ὁσίου. ἦχος, πλ. δ.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ.

Τῆς ἐκκλησίας ὁ φωστὴρ ὁ τηλαυγέστατος. καὶ μοναζόντων ὁδηγὸς ὁ ἐνθεώτατος. στεφανούσθω νῦν τοῖς ἄνθεσι τῶν ᾀσμάτων. ἡ θεόφθογγος κιθάρα τοῦ παρακλήτου. ὁ θεόδωρος ὁ πύργος τῆς εὐσεβείας, καὶ ἀκουέτω. χαίροις πάτερ θεόδωρε :— Ὁ οἶκος.

Ἄνθρωπος οὐρανόφρων, ἐκ θεοῦ ἐδωρήθης ἡμῖν τοῖς γηγενέσι θεοφόρε. ταῖς εἰσηγήσεσι ταῖς σαῖς, οὐρανόφρονες οἱ θνητοὶ δεικνύμεθα. διόσοι κραυγάζομεν τὰ τέκνα σου πιστῶς τοιαῦτα.

Χαῖρε δι' οὗ τριὰς προσκυνεῖται,
Χαῖρε δι' οὗ θεὸς ἀνυμνεῖται.
Χαῖρε μοναζόντων κανὼν ὁ εὐθύτατος,
Χαῖρε ἀνομοιοῦντας ἐλέγχων στερρότατα.
αἶρε ὕψος παραινέσεως, ὃ δυσανάβατον πολλοῖς,
αἶρε βάθος διακρίσεως, ὃ δυσδιαίρετον πολλοῖς.
Χαῖρε ὅτι ἐγένου τοῦ θεοῦ θεῖος θύτης,
Χαῖρε ὅτι προσάξεις τῷ θεῷ σεσωσμένους.
Χαῖρε θεοῦ μαρτύρων ὁμόσκηνε,
Χαῖρε σεπτῶν ὁσίων συνόμιλε.
Χαῖρε δι' οὗ δυσσεβεῖς καθαιροῦνται.
Χαῖρε δι' οὗ οἱ πιστοὶ βεβαιοῦνται,
Χαίροις πάτερ θεόδωρε :—

Κάθισμα. ἦχος, πλ. δ. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Ἡ τὸ πρὶν ἀγνωσίας σκότει δεινῷ. κρατουμένη θεόφρον μάρτυς μείνασα. αἴγυπτος ἀνέτειλε, σὲ φωστῆρα παγκόσμιον. ἀθεΐας νύκτα, συντόνως ἐλαύνοντα. ταῖς βολίσι μάκαρ, τῶν θείων ἀγώνων σου, ὅθεν τὴν φωσφόρον, καὶ σεπτήν σου ἡμέραν, φαιδρῶς ἑορτάζοντες, ἐκτενῶς σοι κραυγάζομεν. ἀθλητῶν ἐγκαλλώπισμα πρέσβευε Χριστῷ τῷ θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι :—

Τοῦ ὁσίου, ἦχος, γ. Θείας πίστεως.

Θεία δόγματα καταπλουτήσας. πίστιν ἔστησας ὀρθοδοξίας. προεκινδύνευσας ὑπὲρ ταύτης θεόδωρε. ἐν ἐξορίαις ἀθλήσας καὶ μάστιξιν. ἐν φυλακαῖς καρτερήσας τὴν κάκωσιν, πάτερ ὅσιε. Χριστὸν τὸν θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος :— θ.

Θεία γέγονας σκηνὴ τοῦ λόγου, μόνη πάναγνε παρθενομῆτορ. τῇ καθαρότητι ἀγγέλους ὑπερέχουσα, τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ χοῦν γενόμενον ῥερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν ἀποκάθαρον ταῖς πρεσβείαις σου. τοῖς ἐνθέοις νάμασι, παρέχουσα σὺ μόνη τὸ μέγα ἔλεος :— Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ ἀμίαντος ἀμνὰς τοῦ λόγου. ἡ ἀκήρατος παρθενομῆτορ, ἐν σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον. τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνῳδοῦσα ἐκραύγαζεν. οἴμοι τέκνον μου, πῶς πάσχεις θέλων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον :—

ᾨδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ

Ῥαντισμῷ τῶν αἱμάτων, κατεσβέσθησαν ἄνθρακες. τῆς πολυθεΐας. φάλαγξ τῶν δαιμόνων βεβύθισται. ἡ τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησία, κατηυφράνθη δέ. ἀθλοφόρε παμμάκαρ μόνε ἀξιάγαστε.

Τῇ ἐν ξύλῳ ἀνδρωθείσῃ, εἰκονίζεις τὸ πάθημα. τοῦ σταυροῦ τὸν ὄφιν, μάρτυς τὸν πικρὸν θανατώσαντος. σὺ δὲ ξεσμοὺς ὑπομένης, προξενοῦντάς σοι. ἀπολαύσεις τὰς ἐν οὐρανοῖς γενναιότατε.

Ὑπὲρ φύσιν ἀλγηδόνων, ἀθλητὰ πεῖραν ἔλαβες. ὁ γὰρ θεῖος ἔρως, σοῦ κατακρατήσας τῆς φύσεως. λήθην μόνα οὐκ ἐποίει, ἐρεθίζων σε. ἐπεκτείνεσθαι πρὸς αἰκισμοὺς ἀγαλλόμενον.

Θ.

Σαρκωθέντα ἀπορρήτως. τὸν θεὸν ἀπεκύησας. ἐκ τῶν σῶν αἱμάτων, οἶκον ἑαυτῷ δομησάμενον. τὸν ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις, καὶ θελήσεσι. γνωριζόμενον θεοπρεπῶς ἀπειρόγαμε.

Ἄλλος. Σύ μου ἰσχὺς κύριε.

Δῶρον θεοῦ, δέδυσαι κόσμῳ φερώνυμον. ταῖς πλουσίαις, χάρισι λαμπόμενον, ὡς τὴν πηγὴν, ἔχων ἀληθῶς, τῶν ἀπαυγασμάτων, τῶν τῇδε μάκαρ θεόδωρε. ἐντεῦθεν διδασκάλων, ἀσκητῶν καὶ μαρτύρων. συγχορεύειν τοῖς δήμοις ἠξίωσαι.

Ὢ τῆς στεῤῥᾶς, καὶ καρτερᾶς σου ἐνστάσεως. ἧ τυράννων, θράσος κατεπάτησας, δι᾽ ἧς σαφῶς, σὺ τὴν ὑπὲρ νοῦν. τῆς ἀγαθαρχίας ἐσχάτην μακαριότητα. κατέλαβες θεόφρον, ἀσωμάτοις συμψάλλων. τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Ῥῆμα θεοῦ, σοὶ ἐνοικῆσαν φανώτατα. τῶν δογμάτων, πάνσοφε θεόδωρε σοῦ ποταμοὺς, βρύει δαψιλῶς. οἷς νῦν ἐντρυφῶντες, οἱ φοιτηταί σου θεόπνευστε. βοῶμεν εὐχαρίστως, ἐν φωναῖς ἀσιγήτοις. τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Θ.

Ὅλον ἐν σοὶ, ἀνακαινίζει τὸν ἄνθρωπον. ὅλως ὅλῳ, πάναγνε ἑνούμενος, ὁ πατρικοὺς κόλπους μὴ λιπών. καὶ τὴν σὴν γαστέρα, οἰκῆσαι καταδεξάμενος. ὁ πλούτῳ εὐσπλαγχνίας, ἑκουσίως πτωχεύσας. καὶ πλουτίσας τὸν κόσμον θεότητι.

ᾨδὴ ε'. Ὁ εἱρμός.

Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται, τὴν δόξαν σου Χριστέ. ἀλλ᾽ ἡμεῖς σὲ μονογενὲς, πατρικῆς ἀπαύγασμα, δόξης θεότητος. καὶ πρὸς σὲ ὀρθρίζοντες, ἀνυμνοῦμέν σε φιλάνθρωπε.

Μαρτυρίου ἤστραψας φαιδραῖς μαρμαρυγαῖς, ἀμαυρώσας τὴν ζοφερὰν, ἀθεΐαν πάνσοφε, καὶ κατεφώτισας. τῶν πιστῶν πληρώματα, ἀθλητὰ μόνε πανεύφημε.

Ἠφανίσθη ἅπασα, ἐπίνοια ἐχθροῦ. τῇ στεῤῥᾶς σου ὑπομονῇ. οὐ λιμὸς οὐ μάστιγες, οὐδὲ καταφλέξεις οὐ τριβόλων κάκωσις, σοῦ τὸ πρόθυμον ἠμαύρωσεν.

Θ.

Νεουργεῖ φθαρεῖσάν με, τικτόμενος ἐκ σοῦ, ὑπὲρ φύσιν ὁ λυτρωτής. παλαιᾶς κατάρας με, ἐκλυτρωσάμενος. θεομῆτορ ἄχραντε, ὃν ἱκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Ἄλλος. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Νοῦν ψυχήν τε καὶ σῶμα, λόγῳ καθηράμενος, ναὸς πανέντιμος. τοῦ θεοῦ τῶν ὅλων, ἐχρημάτισας πάτερ θεόδωρε. εὐωδίας θῦμα, ὅλον σαυτὸν Χριστῷ προσφέρων. ἱερεὺς καὶ θυσία γενόμενος.

Ἐλλαμπόμενος μάκαρ αἴγλῃ, τῇ τοῦ πνεύματος, πᾶσιν ἀπήστραψας. θεολόγῳ γλώσσῃ. τῆς τριάδος τὸ φέγγος τὸ ἄχραντον, τῆς σαρκώσεώς τε, τῆς ὑπὲρ νοῦν τοῦ θεοῦ λόγου. τὸ ἀπόῤῥητον πάτερ μυστήριον.

Νοερῶς σὺν ἀγγέλοις, νῦν συναυλιζόμενος, Χριστὸν δυσώπησον. τῶν παθῶν ῥυσθῆναι, καὶ κινδύνων σοῦ σὲ μακαρίζοντας. καὶ τὴν σὴν τιμῶντας, πανευκλεῆ καὶ θείαν μνήμην. παμμακάριστε μάκαρ θεόδωρε.

Θ.

Ἀνεκφράστῳ παρθένε, τρόπῳ κατοικήσας σοι, ἄνθρωπος γίνεται. ὁ πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ πατρὸς ἀναλάμψας τὸν ἄνθρωπον, ἐκ φθορᾶς λυτροῦται, καὶ πρὸς ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν, ἐπανήγαγεν ὡς μόνος εὔσπλαγχνος.

ᾨδὴ ς'.

Ὠδὴ ϛʹ. Ὁ εἱρμός.

Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον, ὁ προφήτης Ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει δεόμενος· ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι Ἰησοῦ βασιλεῦ τῶν δυνάμεων.

Ἀνάλγητος, διαμένεις πυρὶ δαπανώμενος· καὶ τριχίνοις, τὰς πλευρὰς προστριβόμενος ῥάκεσιν. ἡ γὰρ θεία χάρις, συμπαροῦσα Μηνᾶ σε ἐνίσχυσε.

Παρίστασο, πρὸ βημάτων τυράννων κρινόμενος. καὶ τὴν πλάνην, στηλιτεύων Μηνᾶ παναοίδιμε. ἑαυτὸν δὲ στήλην, εὐσεβείας πιστοῖς παρεχόμενος.

Ἱδρώτων σου, τῶν ἀγώνων τὴν πλάνην ἐξήρανας, τῶν εἰδώλων. σεαυτὸν δὲ ναὸν ᾠκοδόμησας, τῆς σεπτῆς τριάδος. ἀθλοφόρε Μηνᾶ ἀξιάγαστε. Θεοτοκίον.

Ἰάτρευσον, τὰ ἀνίατα πάθη πανάμωμε. τῆς ψυχῆς μου, τῷ μοτῷ τῆς σῆς ἀγαθότητος, ἀγαθὸν σωτῆρα, τὸν Χριστὸν τοῖς ἐν κόσμῳ κυήσασα. Ἄλλος. Ἱλάσθητί μοι σῶτερ.

Σωφρόνως σου τὴν ζωήν, Θεόδωρε μάκαρ ἰθύνας δικαιοσύνῃ σαφῶς, ἀνδρείᾳ φρονήσει τε, τετράπωλον ὄχημα, ἀρετῶν ἡρμόσω, σεαυτῷ θεόφρον ὅσιε.

Μυελίζουσιν ἀπρεπῶς, δογμάτων οἱ θεῖοι λόγοι σου. ἐξ ἀγνωσίας βυθοῦ, αἱρέσεων ἅπαντας, ἀνάγουσι πάνσοφε. τῆς ὀρθοδοξίας, πρὸς μετάρσιον ἀκρότητα.

Ἀνέτειλέ σοι τὸ φῶς, καὶ τούτου περὶ ἡ σύζυγος, νῦν εὐφροσύνη σαφῶς, ὡς φοῖνιξ γὰρ ἤνθησας, παμμάκαρ Θεόδωρε. καὶ καθάπερ κέδρος, ἐπληθύνθης ἀξιάγαστε.

Σωθείημεν διὰ σοῦ, θεογεννῆτορ πανάμωμε. καὶ τύχοιμεν ἀληθῶς, τῆς θείας ἐλλάμψεως, Θεοῦ ἄχραντε, τοῦ ἐκ σοῦ ἀφράστως, σαρκωθέντος υἱοῦ τοῦ θεοῦ.

Κοντάκιον. ἦχος δʹ. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς στρατείας ἥρπασε, τῆς ἐπικήρου καὶ ἀφθάρτου ἔδειξε, σὲ ἀθλοφόρε κοινωνόν. Μηνᾶ Χριστὸς ὁ θεὸς ἡμῶν. ὁ τῶν μαρτύρων ἀκήρατος στέφανος.

Ὁ οἶκος.

Μεγάλης πρόξενος ἡμῖν, ὑπάρχεις θυμηδείας, ἡ μνήμη τῶν μαρτύρων, κατὰ παθῶν ἀνδρείαν, καὶ ἀριστείαν κατ᾽ ἐχθρῶν ἐπιδεικνυμένη, ἐν φαιδρᾷ καὶ προσηνεῖ ὁμολογίας χάριτι. δεῦτε οὖν ἐν ταύτῃ φιλέορτοι πάντες εὐφρανθῶμεν. τῆς προσκαίρου εὐφροσύνης, τὴν κρείττονα καὶ τελειοτέραν Μηνᾶ τοῦ ἀθλητοῦ τὴν μνήμην τελοῦντες καὶ λαμβάνοντες παθῶν, δωρεὰν τὴν λύσιν. τούτων δὲ δοτήρ, Χριστὸς ὁ θεὸς ὑπάρχει. Ὁ τῶν μαρτύρων ἀκήρατος στέφανος.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ιαʹ. μνήμη τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Μηνᾶ τοῦ ἐν τῷ Κοτυαείῳ. Στίχοι.

Αἴγυπτος ὄντως εἰ τέκει τίκτει μέγα,
Τμηθεὶς ἀληθὲς τοῦτο Μηνᾶς δεικνύει.
Μηνᾶς ἑνδεκάτῃ ξίφος ἔτλη γηθόσυνος κῆρ.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Μαξιμιανοῦ, στρατευόμενος ἐν τοῖς νουμέροις, τοῖς λεγομένοις ῥουταλικοῖς. ὑπὸ Ἀργυρίσκῳ ἡγεμόνι, ἐν τῷ Κοτυαείῳ Φρυγίας σαλουταρίας. Μὴ ἀνεχόμενος δὲ καθορᾶν τὴν τῶν εἰδώλων πλάνην παρρησιαζομένην, εἰς τὸ ὄρος ἀνῆλθε, νηστείαις ἑαυτὸν καθαίρων καὶ προσευχαῖς. Ἱκανῶς δὲ στομώσας ἑαυτόν, καὶ τῷ θείῳ πόθῳ Χριστοῦ τὴν ψυχὴν ἀναφλέξας ἐκ τοῦ ὄρους κατῆλθε, καὶ στὰς ἐν μέσῳ τῶν εἰδωλολατρῶν, τὸν Χριστὸν ἀνεκήρυξεν. Ὅθεν αἰκισθείς, καὶ τριχίνοις ὑφάσμασι τὰς σάρκας καταξανθείς. Καὶ καυστῆρσι προσομιλήσας πυρός. καὶ τριβόλοις ἐν τῷ ἀφειδῶς ἕλκεσθαι ἅπαν τὸ σῶμα διαλωβηθείς, τὴν διὰ ξίφους δέχεται τελευτήν.

Ἐκ τῶν θαυμάτων αὐτοῦ.

Πότε δέ τις ἀπερχόμενος, ἐν τῷ ναῷ τούτου προσεύξασθαι, ἐδέχθη παρά τινος εἰς μονήν. Καὶ ἐπεὶ ὁ πανδοχεὺς ἔγνω τὸν ὑποδεχθέντα ἐν κόλπιον φέρειν χρυσοῦν, ἀναστὰς ἐν μέσῳ τῆς νυκτός, φονικὰς χεῖρας τούτῳ ἐπέθετο. καὶ μεληδὸν κατακόψας, εἰς σπυ-

ρίδα

εἶδα ἐνέβαλε καὶ ἀπηώρησε. τὴν ἕω ἐκδε-
χόμενος, καὶ λοιπὸν ἐναγώνιος, ὅπως τε
καὶ πῶς ἀπαγάγῃ, ἐν ἀφανεῖ τόπῳ κατα-
κρύψαι βουλόμενος. Καὶ ὡς ἐν τούτοις ἦν
ἡ μελέτη, ὁ ἅγιος τοῦ χριστοῦ μάρτυς ἔφιπ-
πος ὡς ἐν τάξει στρατιώτου ἀναφανεὶς πε-
ρὶ τοῦ ἐκεῖσε καταλύσαντος ἠρώτα ξέ-
νου. Τοῦ δὲ φονέως, μηδὲν γινώσκειν διαβε-
βαιουμένου, τοῦ ἵππου ἀποβὰς, εἰσῆλθεν
ἐν τῷ ἐνδοτέρῳ οἰκήματι, καὶ καταγαγὼν
τὴν σπυρίδα, τί ἐστι τοῦτο φησίν. Ὁ δὲ, ὥσ-
περ ἔκπληκτος γενόμενος ὑπὸ τοῦ δέους,
τοῖς ποσὶ τοῦ ἁγίου πτῶμα δεινὸν ἑαυτὸν κα-
τέβαλε. Τὰ γοῦν κατατμηθέντα μέλη ὁ
ἅγιος συναρμολογήσας καὶ προσευξά-
μενος, ἀνέστησε τὸν νεκρὸν, εἰπὼν, δὸς δό-
ξαν τῷ θεῷ. Ὁ δὲ ὡς ἐξ ὕπνου ἀναστὰς, καὶ
κατανοήσας ὅσα καὶ οἷα πάθοι παρὰ τοῦ
ὑποδεξαμένου, ἐδόξασε τὸν θεὸν, καὶ τῷ
φαινομένῳ στρατιώτῃ εὐχαριστήσας, τὴν
προσκύνησιν ἐδίδου. Ἀναστάντος δὲ αὐ-
τοῦ, ὁ ἅγιος τὸν χρυσὸν ἀπὸ τοῦ φονέως
λαβὼν, δοὺς αὐτῷ ἔφη, τὴν ὁδόν σου πορεύου.
τὸν δὲ φονέα ἐπιστραφεὶς, τύψας ὡς εἰκὸς
καὶ κατηχήσας, πρὸς ἔτι καὶ τὴν ἄφεσιν τοῦ
ἐγκλήματος χαρισάμενος, καὶ ὑπὲρ ἐκεί-
νου προσευξάμενος, τοῦ ἐπιφαινομένου
πάλιν ἵππου αὖθις ἐπιβὰς, ἀπέπτη ἀπὸ
τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ.

Ἕτερος δέ τις δίσκον ἐξ ἀργύρου τῷ ἁγίῳ ἐπαγ-
γειλάμενος, παραβαλὼν τῷ τεχνίτῃ, δύο
τοῦτο κατασκευάσαι δίσκους ὑπέθετο. καὶ
ἐπιγράψαι, ἐν μὲν τῷ ἑνὶ, τὸ τοῦ ἁγίου ὄνο-
μα. ἐν δὲ τῷ ἑτέρῳ, τὸ ἑαυτοῦ. Κατασκευα-
σθέντων τῶν δίσκων, ἐπεὶ χαριέστερός τε καὶ
λαμπρότερος ὁ τοῦ ἁγίου ἐδείκνυτο. τῆς ἐπι-
γραφῆς μηδ' ὁπωσοῦν μελήσας, ἑαυτῷ τοῦ-
τον προσήρμοσε. τοίνυν καὶ κατὰ θάλασ-
σαν διὰ τοῦ πλοὸς τὴν πορείαν ποιούμενος,
καὶ ἐν τῇ νηῒ τοῦ δείπνου διὰ τῶν ἐξυπηρετούν-
των αὐτῷ εὐτρεπισθέντος, τὰ παρατεθέντα
ἐν τῷ τοῦ ἁγίου δίσκῳ, ἀνυποστόλως ἤσθιε.
Μετὰ δὲ ταῦτα τῆς τραπέζης ἐκ μέσου γε-
νομένης, ὁ ἐξυπηρετῶν αὐτῷ δοῦλος, λα-
βὼν τὸν δίσκον πρὸς τὸ ἐκπλῦναι τοῦτον,
ἐν τῇ θαλάσσῃ ἐβύθιζεν. ὑποσυρεὶς δ' ὁ δί-
σκος ἐκ τῶν χειρῶν αὐτοῦ, πῶς αὖθις εἴποι, ἐν
τῇ θαλάσσῃ ἐξερρίφη. Ὁ γοῦν δοῦλος σύν-
τρομος γενόμενος, καὶ δειλίᾳ καὶ φόβῳ
συσχεθεὶς, ἔτι δὲ καὶ καταναρκωθεὶς, ὑπο-
χαυνώσας ἑαυτὸν, ἀπερρίφη καὶ αὐτὸς κα-
τὰ πόδας ἐν τῇ θαλάσσῃ. τοῦτον ἰδὼν ὁ κύριος
αὐτοῦ, ἐλεεινολογούμενος, ἔλεγεν. Οὐαί μοι
τῷ ἀθλίῳ, ὅτι ζηλώσας τὸν τοῦ ἁγίου δί-
σκον, προσαπώλεσα σὺν αὐτῷ καὶ τὸν δοῦ-
λον. ἀλλὰ σὺ κύριε ὁ θεός μου τὴν ἐπαγγελίαν
ταύτην πεποίημαι ἐνώπιόν σου. ὅτι ἐὰν τὸ
λείψανον καὶ μόνον τοῦ παιδὸς εὑρήσω, δί-
δωμι τῷ θεράποντί σου μηνᾶ, καὶ τοῦτον τὸν δί-
σκον, καὶ τοῦ τὴν ἀπολεσθέντος διατίμησιν. Καὶ
ἐξελθὼν ἀπὸ τοῦ πλοίου ἐπὶ τὴν ξηρὰν,
ἀπέβλεπε πρὸς τὴν παράλιον καραδο-
κῶν, καὶ ὑφορώμενον ἐν ὀφθαλμοῖς εἶναι τὸ
ζητούμενον. καὶ διὰ τοῦτο ἀγωνιῶν, εἴπως δυ-
νηθείη θεάσασθαι τὸ τοῦ παιδὸς λείψανον.
Καὶ ὡς προσεῖχεν ἐπιμελῶς, εἶδε τὸν δοῦ-
λον ἐρχόμενον ἀπὸ τῆς θαλάσσης μετὰ
τοῦ δίσκου καὶ ἔφριξε, καὶ κράξας μεγάλῃ τῇ
φωνῇ, ἐξῆλθον ἅπαντες ἀπὸ τοῦ πλοίου.
Καὶ ὡς εἶδον τὸν δοῦλον κατέχοντα τὸν δίσ-
κον, ἐξέστησαν, ἅπαντες, δοξάζοντες καὶ εὐ-
λογοῦντες τὸν θεόν. Πυνθανομένων δὲ
τούτων μαθεῖν τὸν τρόπον τῆς σωτηρίας
αὐτοῦ, διεσάφησεν ὁ δοῦλος λέγων, ὅτι ἅ-
μα τῷ ἀπορριφῆναί με ἐν τῇ θαλάσσῃ,
ἀνὴρ εὐειδὴς μεθ' ἑτέρων δύο κρατήσαν-
τές με, ὥδευσαν σὺν ἐμοὶ χθὲς καὶ σήμερον
μέχρι τῶν ὧδε.

Ἀλλὰ καὶ γυνή τις ἀπερχομένη εἰς τὸν ἅγιον
καὶ βιασθεῖσα παρά τινος εἰς αἰσχρὰν μῖξιν,
τὸν ἅγιον εἰς βοήθειαν αἰτησαμένη, οὐ παρεῖ-
δεν αὐτήν. ἀλλὰ τὸν βιαστὴν παράδειγμα

πίστας ἀβλαβῆ ταύτην διεφύλαξε. Δήσας γὰρ τὸν ἵππον ὁ ἀνὴρ εἰς τὸν δεξιὸν αὐτοῦ πόδα, πρὸς τὴν γυναῖκα ἠσχολεῖτο. ὁ δὲ ἵππος ἀγριωθεὶς κατὰ τοῦ ἰδίου δεσπότου, οὐ μόνον εἰς περικοπὴν τῆς αἰσχρᾶς μίξεως ἐγεγόνει, ἀλλὰ καὶ τοῦτον ἕλκων κατὰ τῆς γῆς ἄχρις οὗ τὸν τοῦ ἁγίου ναὸν κατέλαβεν οὐκ ἔστη. Αὐτίκα γὰρ μεγάλα καὶ πυκνὰ ἐπιχρεμετίσας, ἱκανοὺς ἐξήγαγε πρὸς θεωρίαν. ἑορτῆς γὰρ ἀγομένης, πλῆθος λαοῦ ἐκεῖσε συνέτρεχεν. Ὁ δὲ τοῦτο πεπονθώς, ἰδὼν τὴν τοῦ λαοῦ συνέλευσιν, τὸν ἵππον δὲ ἐπὶ πλεῖον ἀγριούμενον, καὶ ἑαυτὸν ὑπὸ μηδενὸς βοηθούμενον, πτοηθεὶς μήποτε ὀλεθριώτερόν τι ὑποσταίη ὑπὸ τοῦ ἰδίου ἵππου, ἀνερυθριάστως ἐνώπιον πάντων ἐστηλίτευσε τὸ ἑαυτοῦ ἀνόμημα. καὶ εὐθέως ὁ ἵππος παυσάμενος, ἔστη ἐν ἡμερότητι. Καὶ λυθεὶς ὁ ἐπιβάτης, εἰσῆλθε πρὸς τὸν ἅγιον. καὶ προσπεσὼν ἐδέετο τοῦ ἁγίου μὴ πλείω πειραθῆναι ἔτι.

Καὶ χωλοῦ ποτὲ καὶ ἑτέρας γυναικὸς ἀλάλου παραμενόντων ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου μεθ' ἑτέρων πολλῶν πρὸς τὸ θεραπευθῆναι. μέσης νυκτὸς πάντων ἐν τῷ ὕπνῳ ἀσχολουμένων, ἐφάνη ὁ ἅγιος καὶ φησὶ τῷ χωλῷ· ἄπελθε ἐπ' ἠρεμίας οὔσης, κράτησον τὸ παλλίον τῆς ἀλάλου καὶ θεραπευθήσῃ. Τοῦ δὲ ἀπελθόντος καὶ κρατήσαντος αὐτό, ἐκείνη ἀπαθεῖσα, ἀνέκραξε κατεγκαλοῦσα δῆθεν τοῦ χωλοῦ, καὶ ἰάθη λυθείσης τῆς γλώττης. Ὁ δὲ χωλὸς αἰδεσθείς, εὐθέως ἀνέστη φυγῇ μέλλων χρήσασθαι. ἐπιγνόντες ἀμφότεροι τὴν τοῦ ἁγίου εἰς αὐτοὺς γενομένην θαυματοποιΐαν, ἐδόξασαν τὸν θεόν.

Ἑβραῖος δέ τις ἔχων χριστιανὸν προσφιλῆ, εἰς χώραν μακρὰν ἀποδημῶν πολλάκις κατελίμπανεν αὐτῷ χρυσίον ἱκανόν. Τούτῳ ποτὲ παραθέμενος βαλάντιον διακοσίων νομισμάτων, ἐμελέτα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ ἀρνήσασθαι τὴν παρακαταθήκην, ὃ καὶ πεποίηκεν. Ἐλθὼν γὰρ ὁ ἑβραῖος καὶ ζητήσας κατὰ τὸ εἰωθός, οὐκ ἐδίδου αὐτῷ. λέγων μηδὲν παραθέμενός μοι τῇ φορᾷ ταύτῃ ἃ ἐπιζητεῖς. Ὁ δὲ ἑβραῖος ἀπροσδοκήτως τοῦτο ἀκούσας, ἄλλος ἐξ ἄλλου γέγονε, καὶ εἰς ἑαυτὸν ἐλθών, φησὶ πρὸς τὸν χριστιανόν, ἑτέρου μὴ βλέποντος. ὅρκος διαλύσει τὸ ζητούμενον. καὶ ἐζήτει διὰ τοῦ ἁγίου ἐλεγχθῆναι τὸν μὴ ἀληθεύοντα. Ἀφίκοντο οὖν ὡς ἐκ συνθήματος εἰς τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου μηνᾶ. καὶ παρευθὺς ὁ χριστιανὸς μηδὲν μελήσας, δι' ὅρκου τὴν οἰκείαν ἔνστασιν ἐβεβαίωσεν. Ὡς δὲ τοῦ ὅρκου ἀπαρτισθέντος, ἐξελθόντες τοῦ ναοῦ ἀμφότεροι τῶν οἰκείων ἵππων ἐπιβάντες, ὁ τοῦ χριστιανοῦ ἵππος κατὰ τοῦ ἰδίου δεσπότου ἀτακτῶν λίαν, καὶ τὸν χαλινὸν ἐνδακών, πικρὸν ἠπείλει τῷ ἐπιβάτῃ τὸν θάνατον. καὶ τέως μὲν ἔρριψε κατὰ γῆς, διετηρήθη δὲ ἀσινὴς μόνου τοῦ ἐγχειριδίου αὐτοῦ ἀπολεσθέντος σὺν κλειδίῳ καὶ βουλωτηρίῳ χρυσέῳ ἑνί. εἶθ' οὕτως καὶ αὖθις ἐπιβάς, ἐπορεύετο συνόντος αὐτῷ καὶ τοῦ ἑβραίου συγνάζοντες καὶ ἐκ βάθους στένοντες, καὶ τὴν ζημίαν μὴ φέροντες. Ἐπιστραφεὶς δὲ ὁ ἑβραῖος λέγει πρὸς αὐτόν· ἐπεὶ καὶ ὁ τόπος ἐπιτήδειός ἐστιν ὦ φίλτατε, ἀποβάντες τῶν ἵππων ἀπολαύσωμεν τροφῆς. Καὶ ἀρξαμένων αὐτῶν ἐσθίειν, μετὰ μικρὸν ἀτενίσας ὁ χριστιανός, εἶδε τὸν ἑαυτοῦ δοῦλον ἑστῶτα καὶ κατέχοντα τῇ χειρὶ τῇ μιᾷ, τὸ τοῦ ἑβραίου βαλάντιον. ἐν δὲ τῇ ἑτέρᾳ, τὴν ἀπολεσθεῖσαν κλεῖδα σὺν τῷ ἐγχειριδίῳ, καὶ ἰδὼν ἐξεπλάγη. καὶ τί τοῦτο πρὸς τὸν δοῦλον φησίν. Ὁ δέ, φοβερός τις ἔφιππος ἀπεκρίνατο εἰς τὴν κυρίαν μου ἐλθὼν καὶ ἐπιδοὺς αὐτῇ τὸ κλειδίον μετὰ τοῦ ἐγχειριδίου, πρὸς αὐτὴν εἴρηκεν. ἐν σπουδῇ ἀπόστειλον τὸ τοῦ ἑβραίου βαλάντιον, ἵνα μὴ ὁ ἀνήρ σου κινδυνεύσῃ. καὶ ἰδοὺ λαβὼν τοῦτο, ἦλθον πρὸς σέ, καθὼς ἐπετάχθην. Ὁ δὲ ἑβραῖος περιχαρὴς γενόμενος ὑπέστρεψε μετὰ τοῦ χριστιανοῦ πρὸς τὸν ἅγιον, καὶ πρότερον μὲν ἠνιβόλει βαπτισθῆναι, ὡς τοιοῦ-

του

του θαύματος αὐτόπτης γενόμενος. Ὁ δέ, συγχώρησιν ᾔτει λαβεῖν, ὑπὲρ οὗ τὸ θεῖον παρώργησεν. Ἀμφότεροι οὖν λαβόντες καθὼς ἠτοίσαντο, ὁ μέν, τὸ ἅγιον βάπτισμα. ὁ δέ, τὴν συμπάθειαν. ὑπέστρεψαν ἀμφότεροι εἰς τὰ ἴδια χαίροντες.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Βίκτορος.

Οὐδειλιῶν ἦν οὐδὲ βίκτωρ πρὸς ξίφος.
Πᾶσαν μακρὰν τοῦ καρδίας θεὶς δειλείαν.

Οὗτος ἠγωνίσατο ἐπὶ ἀντωνίου βασιλέως ῥωμαίων, καὶ σεβαστιανοῦ δουκὸς ἐν ἰταλίᾳ. Ἀναγκασθεὶς γὰρ τὸν χριστὸν ἀρνήσασθαι καὶ μὴ πεισθεὶς, τοὺς δακτύλους πρῶτον θλάττεται. Εἶτα εἰς κάμινον βάλλεται καὶ διατελέσας ἐν αὐτῇ ἡμέρας τρεῖς, ἐξῆλθεν ἀβλαβής. Καὶ δηλητήρια φάρμακα πιεῖν ἀναγκάζεται. ὧν μηδὲν ἐνεργησάντων, ὁ ταῦτα κεραστάμενος τῷ χριστῷ προσῆλθε πιστεύσας. Καὶ μετὰ ταῦτα, ἐκσπᾶται τὰ νεῦρα, καὶ πυρωθέντι ἐλαίῳ ἐμβάλλεται. καὶ ἀναρτηθεὶς, λαμπάσι καταφλέγεται. καὶ κονίαν μετ᾽ ὄξους ἀναγκάζεται τὸ στόμα δέξασθαι. καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξορύττεται. καὶ κατὰ κεφαλῆς κρεμᾶται ἐπὶ ἡμέρας τρεῖς. εἶτα τὴν δορὰν ἀφαιρεῖται, καὶ τότε τὸ πνεῦμα τῷ θεῷ παρατίθεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Βικεντίου.

Βληθεὶς ὁ Βικέντιος ἐν φρουρᾷ φέρει.
Λυθεὶς δὲ φρουρᾶς σαρκικῆς ἄνω τρέχει.

Οὗτος ὁ ἅγιος μάρτυς Βικέντιος, ἐν αὐγουστοπόλει τῆς ἱσπανίας ὑπάρχων, καὶ διδάσκων τὸν λαὸν μετὰ καὶ τοῦ ἐπισκόπου ἰλαρίου, διακόνου ὄντος τοῦ Βικεντίου. Κρατηθέντες ἤχθησαν παρὰ τὸ βῆμα δαπιανοῦ τοῦ ἄρχοντος. ὃς αὐτίκα σιδήροις αὐτοὺς περιθεὶς, εἰς πόλιν Βαλεντίαν ἀχθῆναι κελεύει, καὶ δυσωδεστάτῃ φρουρᾷ καθειρχθῆναι. Μετὰ δέ τινας ἡμέρας ἐξαγαγὼν τὸν βικέντιον, κελεύει ξέεσθαι, καὶ σταυρῷ καταπήγνυσθαι, καὶ κατὰ μέλος αἰκίζει. Ἐκεῖθεν τε ἀποσπασθεὶς, στρεβλοῦται καὶ μαστίζεται, καὶ τὰς πλευρὰς κατακαίεται. Ἔξαρθρος δὲ γενόμενος ὅλος, ῥάβδους σιδηροῦς πυρωθείσας ἐπὶ τοῦ στήθους δέχεται. καὶ ἀπορριφεὶς ἐν τῇ φυλακῇ, βοηθείας θείας καὶ ἀγγελικῆς ἀξιοῦται. καὶ αὐτίκα τῷ θεῷ τὸ πνεῦμα παρατίθεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας μάρτυρος στεφανίδος.

Δένδροις στεφανὶς προσδεθεῖσα φοινίκων.
Τῶν μαρτύρων ἤνθησεν ὡς φοίνιξ μέσον.

Αὕτη στρατευομένου τινὸς ὑπάρχουσα γαμετή, καὶ τὸν χριστὸν ἄνωθεν σεβομένη. ἐν τῷ βλέπειν τὸν ἅγιον Βίκτορα ὑπὲρ αὐτοῦ πάσχοντα, ἤδη τὸν ἄνδρα ἀπολαβοῦσα καὶ ἐν χηρείᾳ τυγχάνουσα, ἐμακάρισέ τε, τῆς καρτερίας, καὶ τοὺς στεφάνους οὓς ἀμφοτέροις ὁ θεὸς ἐδωρήσατο θεασαμένη, τῷ ἡγεμόνι προσάγεται. Καὶ ἐπεὶ τὸν χριστὸν θεὸν προαιώνιον ὡμολόγησεν, ἐκτείνεται τὰς χεῖρας, καὶ δυσὶ φοίνιξι βίᾳ καμφθεῖσι προσδεθεῖσα ἀφίεται, ὧν πρὸς τὴν ἰδίαν ἀποκλινάντων ὁρμήν, αὕτη διαιρεῖται καὶ εἰς δύο μερίζεται τμήματα. καὶ οὕτω τῷ θεῷ τὴν ψυχὴν ἀποδίδωσιν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν θεοδώρου, ἡγουμένου τοῦ στουδίου.

Πολλὰς ἀμοιβὰς θεόδωρε τρισμάκαρ.
Βίου μεταστὰς ὡς βιοὺς εὖ προσδόκα.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας κωνσταντίνου, τοῦ κοπρωνύμου. γονέων εὐσεβῶν φωτινοῦ καὶ θεοκτίστης. Ἐκπαιδόθεν δὲ τὸν ἐνάρετον βίον ἑλόμενος γράμμασιν ἐκπαιδεύεται, καὶ εἰς τὸ ἀκρότατον ὕψος τῆς γνώσεως ἀνήχθη. Τὸν μονήρη βίον ὑπελθών, καὶ πᾶσαν ἰδέαν ἀρετῆς κατορθώσας χρίσματι τῆς ἱερωσύνης παρὰ τοῦ μεγάλου ταρασίου ἀξιοῦται. Καὶ τοῦ ὁσίου πλάτωνος τηνικαῦτα ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν στουδίου τυγχάνοντος καὶ παραιτησαμένου, ὁ μακάριος οὗτος τὴν ἡγεμονίαν ἀναδέχεται, καλῶς τὸ πιστευθὲν

αὐτοῦ ποίμνιον ὁδηγῶν, καὶ ἐπὶ νομὰς σωτηρίους ποιμάνας. Οὗτος οὖν ὁ μέγας θεόδωρος καὶ ταράσιος ὁ ἐν ἁγίοις, ὁ μὲν, ἀπωθεῖται τῆς ἐκκλησίας. ὁ δὲ μαστιχθεὶς, ἐν τῇ θεσσαλονίκῃ ἐξορίζεται, παρὰ κωνσταντίνου υἱοῦ εἰρήνης τῆς βασιλίσσης, διὰ τὸ, τὴν μὲν νομίμως αὐτοῦ συναφθεῖσαν γυναῖκα ἀποβαλεῖν, ἀγαγέσθαι δὲ ἑτέραν, καὶ διελεχθῆναι παρ' αὐτῶν. Ἐπεὶ δὲ κωνσταντῖνος τυφλωθεὶς τῆς βασιλείας ἀπερράγη. ἀνακαλεῖται τῆς ἐξορίας θεόδωρος. ἀλλὰ καὶ αὖθις ἐξορίζεται πάλιν ὁ μέγας θεόδωρος ἐν τῇ τῆς ἀπολλωνιάδος λίμνῃ. Ἐκεῖθεν τε πάλιν παραπέμπεται ἐν τῷ τῶν ἀνατολικῶν θέματι. ἐν ᾧ περὶ τὰς ἑκατὸν μάστιγας περὶ τὸν νῶτον δεξάμενος, γενναίως ἐνεκαρτέρει. καὶ αὖθις παρὰ τοῦ στρατοπεδάρχου σφοδραῖς μάστιξιν αἰκίζεται. Κἀκεῖθεν ἐν τῇ σμύρνῃ παραπεμφθεὶς εἰρκτῇ δυσώδει ἐσχάτῃ ἐγκλείεται, καὶ τῷ βασανιστηρίῳ ξύλῳ ἐμβάλλεται. ἐπεὶ δὲ καὶ αὐτὸς τῆς βασιλείας ἀπερράγη, καὶ μιχαὴλ τὰ σκῆπτρα ἐδέξατο, ἀνακαλεῖται τῶν δεσμῶν καὶ τῆς ἐξορίας ὁ μέγας θεόδωρος, καὶ μικρὸν ἀνεθεὶς, τοῖς φίλοις συνῆν. καὶ μετὰ χρηστῆς ἐλπίδος, ἀνεπαύσατο ἐν κυρίῳ. Ἦν δὲ τὴν ἡλικίαν κατάξηρος, ὠχρὸς τὴν ὄψιν. μιξαιπόλιος τὴν τρίχα, καὶ ἐπιφαλακρος. Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις. ὁ θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς ἀμήν. ᾠδὴ ζ. Ὁ εἱρμός.

Ὁ διασώσας ἐν πυρὶ τοὺς ἀβραμιαίους σου παῖδας. καὶ τοὺς χαλδαίους ἀνελὼν. οὓς ἡ δίκη δικαίως ἐνήδρευσεν. ὑπερύμνητε κύριε, ὁ θεὸς, ὁ τῶν πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Συναπεβάλου ταῖς πληγαῖς, σὺν τῷ δέρματι τοὺς χιτῶνας τῆς ἁμαρτίας καὶ στολὴν, ἐνεδύσω μηκέτι παλαίωσιν δεχομένην μακαρίαν, ἣν ἐξύφανεν ἡ χάρις ἐπιφοιτῶσα.

Τῇ πυρπολήσει τῶν σεπτῶν, μελέτης καὶ σεπτῶν σου ἀγώνων. ἡ ἀκολυθώδης πονηρά, ἀθεΐα τεφροῦται αἱμάτων τε, ταῖς ῥοαῖς ἀποσβέννυται. ἀγνωσίας ἐπηρμένη μανία παμμάκαρ.

Ἔχων ἀφθόνους δωρεάς. καὶ θαυματουργίας πηγάζεις. τοῖς τιμῶσι σεπτῶς σου ἑορτὴν, ἐκτελοῦσι μνήμην ἀξιάγαστε. καὶ συμπράττεις τοῖς ψάλλουσιν. ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Εὐλογημένος ὁ καρπὸς, τῆς εὐλογημένης γαστρός σου. ὃν εὐλογοῦσιν οὐρανῶν, αἱ δυνάμεις, βροτῶν τε συστήματα. ὁ ἡμᾶς λυτρωσάμενος, τῆς κατάρας τῆς ἀρχαίας εὐλογημένη. ἄλλος. Θ. ὁ συγκαταβάσιν.

Ἰδὼν ὁ προγνώστης σου, τῆς διανοίας τὴν καθαρότητα λογικῶν σε προβάτων, καθηγεμόνα πέρ προβάλλεται ὧν νῦν παμμάκαρ, κραυγάζεις θεόδωρε, εὐλογητὸς ὁ θεὸς, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Τὸ θεῖον εἰκόνισμα, μορφῆς τρισμάκαρ τῆς ἀνθρωπίνης χριστοῦ. προσκυνῶν διετέλεις, τοῖς θεομάχοις ἀντιταττόμενος. μέχρι θανάτου, καὶ ψάλλων θεόδωρε. εὐλογητὸς ὁ θεὸς, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ὁ λόγος σου ἅλατι, διηρτυμένος ὤφθη θεόδωρε. καὶ ὁ βίος σου πάτερ, λελαμπρυσμένος αἴγλῃ τοῦ πνεύματος. ὧ νῦν ἀστράπτων βοᾷς ἀγαλλόμενος. εὐλογητὸς ὁ θεὸς, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ἰδοὺ νῦν πεπλήρωται, δαβὶδ τοῦ θείου ἡ θεία πρόρρησις. λιτανεύουσιν ὄντως τῷ σῷ προσώπῳ, θεογεννῆτορ ἁγνή οἱ κεκτημένοι τὸν πλοῦτον τῆς χάριτος. καὶ εὐλογοῦσι θεὸν τὸν τῶν πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ η'. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Ὤφθης ὡς ἄρτος ἐν τῷ μέσῳ, πυρᾶς ἀπτομένης ἐξοπτώμενος. θῦμα ὡς ἀμώμητον. τέλειον ὡς σφάγιον. ὡς ἱερεῖον ἔμψυχον, ὁλοκαυτούμενος. καὶ θείαν εὐωδίαν ἐκπέμπων. ὅθεν θεὸς ὠσφράνθη μελῳδεῖ θεοῦ θεράπων.

Συρόμενος μάρτυς καὶ τριβόλοις, ὀξέσι κεντούμενος συνέτριψας κέντρα τοῦ ἀλάστορος. ξίφει δὲ τεμνόμενος, ὡς ἐν ἐκστάσει πίστεως,

πίστεως, ὅπλοις διέκοψας. ἀνόμων κεφαλὰς ἀθλοφόρε. μέλπων διαλαλεῖτε, χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Α ὑθεὶς τοῖς σαρκὸς πληγῇ τοῦ ξίφους στερρῇ σου νῦν δέ, ἔνθητε λειώτερον. μάρτυς τοῦ δεσπότου σου, πρόσωπον πρὸς πρόσωπον. νῦν καθορᾷς θεούμενος, μεθ᾽ ὧν καὶ μέλπεις αὐτῷ. τὸν κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο ἰκεῖον γὰρ εἰς σοῦ ὑπὲρ λόγον. ὁ λόγῳ δημιουργήσας κτίσιν ἅπασαν. βρέφος καθορᾶται ἡ, σοῦ ἀποτικτόμενος, ὁ πρὸ αἰώνων ἄχραντε, ἐκ τοῦ πατρὸς γεννηθείς. ὃν πᾶσα εὐλογεῖ καὶ δοξάζει. κτίσις θεοτόκε, εἰς πάντας, τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ε ἰσοσθενοῦς ἔδειξας, θεοφόρε θεόδωρε τοὺς ἐφευρετὰς τῶν δυσσεβῶν αἱρέσεων. διδάσκων τὴν ἄχραντον, τιμητικῶς εἰκόνα χριστοῦ, σέβειν προσκυνεῖν τε, καὶ τιμᾶν θεοφρόνως καὶ μέλπειν τῷ δεσπότῃ ἱερεῖς εὐλογεῖτε. λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δ ιὰ παντὸς τοῦ βίου σου, θεοφόρε θεόδωρε. τῆς ὀρθοδοξίας ὁδηγὸς γεγένησαι. φωστὴρ φαεινότατος. θεοειδὴς διδάσκαλος, τύπος μοναστῶν καὶ ἀκριβὴς νομογράφος. διδάσκων ἀναμέλπειν, ἱερεῖς εὐλογεῖτε. λαὸς ὑπερυψοῦτε, χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ε πὶ τῆς γῆς ἠγώνισαι, εὐσεβείας συνήγορος. καὶ τῆς ἀδικίας ἀψευδὴς κατήγορος. παμμάκαρ γενόμενος ἐν οὐρανοῖς δὲ δῶρον θεοῦ. τῆς δικαιοσύνης ἀνεδήσω στεφάνους. τὸν δρόμον ἐκτελέσας. καὶ τὴν πίστιν τηρήσας. χριστὸν δοξολογήσας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Γ νώσει τὸν νοῦν ἐλάμπρυνας. σωφροσύνῃ τὴν ἔφεσιν. καὶ τῷ θυμικῷ δὲ τὴν ἀνδρείαν ἔζωσας. ἰθύνας θεόδωρε δικαιοσύνῃ πάνσοφε. ἱεροπρεπῶς τὰς ψυχικάς σου δυνάμεις. συμφώνως ἀναμέλπων, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε. λαὸς ὑπερυψοῦτε, χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ε ὐλογημένη δέσποινα, τῆς ψυχῆς μου τὰ τραύματα, καὶ τῆς ἁμαρτίας τὰς ὕλας ἐξάλειψον. θεὸν ἡ κυήσασα, τὸν ἐπὶ πάντων κύριον ἡ ἁγνή, ἐκ παρθενικῆς ἀπειρογάμου νηδύος. ὃν παῖδες εὐλογοῦσιν, ἱερεῖς ἀνυμνοῦσιν. λαοὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Ὁ εἱρμός.

Ε ὕα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσῳκίσατο. σὺ δὲ παρθένε θεοτόκε,
" τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ κόσμῳ
" τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας. ὅθεν σε πάντες
" μεγαλύνομεν.

Γ ῆς σου νῦν τὸ σῶμα τὸ στερρὸν, μακάριε ἐναθλῆσαν κατεκάλυψε. φέρει τὸ πνεῦμα, οὐρανὸς δὲ, σὺν πνεύμασι μαρτύρων γηθόμενον. μεθ᾽ ὧν φαιδρᾷ τῇ δόξῃ λαμπόμενον. ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Ο ἶκοις μετ᾽ ἀγγέλων ἐν φωτί, ἰσάγγελον πολιτείαν ἀσπασάμενος. βλέπεις νοὶ κεκαθαρμένῳ, μεθ᾽ ὧν τὴν τοῦ κυρίου τερπνότητα. πλουσίως ταῖς ἐκεῖθεν λαμπόμενος, φωτοχυσίαις ἀξιάγαστε.

Ι δὼν τὸν ποθούμενον χριστὸν, πανεύφημε ἀπολαύεις τῆς θεώσεως. ἕως τοῦ πόθου ἐπιφθάσας, μεθ᾽ ὧν τῶν ἐφετῶν τὸ ἀκρότατον. ἡμῶν δὲ μνημονεύεις τῶν πόθῳ σου, μνήμην τελούντων τὴν πανίερον. Θεοτοκίον.

Σ αρκὶ καθ᾽ ὑπόστασιν ἡμῖν, ἐκύησας θεὸν λόγον μόνη παρθένε. ὅθεν κυρίως θεοτόκον, καρδίᾳ σε καὶ γλώσσῃ κηρύττομεν. φωνὴν σοι τοῦ γαβριὴλ προσφθεγγόμεθα. χαῖρε βοῶντες πάντων δέσποινα.

Ἄλλος. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Ρ οαῖς σου τῶν δακρύων ὡς ἀσκητὴς. καὶ πηγαῖς τῶν αἱμάτων ὡς μάρτυς χριστοῦ. ἐκλαμπρυνθεὶς. λάμπεις ἑκατέρωθεν τηλαυγῶς. δικαιοσύνῃ ὅσιε, περιβεβλημένος ὡς ἱερεύς. τῶν θείων ἀνακτόρων, χορῶν τῶν ἐνδόξων, περὶ θεὸν περ θεόδωρε.

Α γίως σου τὸν δρόμον διαδραμὼν. ἐν ἁγίων ἁγίοις σκηνώμασιν, νῦν κατοικεῖς, στέφος ἀφθαρσίας ἀπειληφώς. καὶ βασιλείας ἔνδυμα, μεγαλοπρεπές τε καὶ ἱερόν. ἐν οἷς ἠγλαϊσμένος, θεόδωρε παρέσῃς. τῷ σῷ

δε-

δεσπότῃ ἀγαλλόμενος·

Ἰδεῖν καταξιωθῆς τῶν ἀγαθῶν, τὴν πηγὴν θεοφόρε Θεόδωρε. ὡς μετελθὼν, βίον ἐνθεώτατον ἀληθῶς. ἐκ τῆς τοῦ κόσμου σχέσεως, διὰ πολιτείας εἰλικρινοῦς. τὸν νοῦν ἐλευθερώσας, καὶ μάρτυς στεφηφόρος, γεγενημένος ὤφθης ἄριστος·

Ῥήματά σου ὁ φθόγγος δῶρον Θεοῦ, ἐπὶ πάσας ἠκούσθη πανεύφημε. εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης ἐσχατιάς. ὡς ποταμοὶ δὲ βρύουσι, τῶν σῶν διδαγμάτων αἱ διδαχαὶ, Θεόδωρε διὸ σε, ὡς θεῖον θηγόρον, νῦν ἐπαξίως μακαρίζομεν· Θκ.

Ὑψηλοτέρα ὑπάρχεις ὦ παρθένε μῆτερ Θεοῦ. ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ἐν σώματι. τὸν ἀγαθὸν, λόγον ἐκ καρδίας τῆς ἑαυτοῦ. ὃν ὁ πατὴρ ἠρεύξατο. πάντων πρὸ αἰώνων ὡς ἀγαθός. ὃν νῦν καὶ τῶν σωμάτων, ἐπέκεινα νοοῦμεν. εἰ καὶ τὸ σῶμα περιβέβληται·

Ἐξαποστειλάριον.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Τοὺς οὐρανοὺς ἀστέρες, καταλαμπρύνουσιν οἰκτίρμον. τὴν ἐκκλησίαν μιμοῦντας δέ. Βίκτωρ Βικέντιος κοσμεῖ. καὶ στεφανὶς δι᾽ ὧν σῶσον. ἡμᾶς τοὺς σὲ ἀνυμνοῦντας·

Ἕτερον τοῦ ὁσίου. Ὅμοιον.

Ὑπὲρ τῶν θείων εἰκόνων, ὑπέμεινας πᾶσαν θλίψιν. βασάνους καὶ ἐξορίας. διὸ διπλοῦν καὶ τὸ στέφος. ἐκ δεξιᾶς τοῦ ὑψίστου, ἐδέξω ὅσιε πάτερ· Θκ.

Ἐν σοὶ παναχραντε κόρη, ἐθεωρήθησαν ὄντως, αἱ τοῦ Χριστοῦ πορεῖαι. καὶ τὸν βροτὸν ὁδηγοῦσι. ἔνθα χορεῖαι, ἀγγέλων. καὶ πάντων ἁγίων δῆμοι·

Εἰς τὸν στίχον, στιχηρά. τῆς ὀκτωήχου. εἶτα λέγομεν στίχ. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ, ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Καὶ ψάλλομεν τὸ παρὸν, ἰδιόμελον.

Ἦχος, β΄.

Δεῦτε φιλάθλοι τὴν τρισαυγῆ τῶν μαρτύρων τιμήσωμεν χορείαν. μιμοῦντες καὶ

Νοεμβ.

Βίκτωρα καὶ Βικέντιον. ὅτι αἵματα ἔδωκαν. καὶ ὠνήσαντο τὴν αἰώνιον ζωήν. διὸ καὶ καρτερικῶς ἀντέλεγον τῷ ἐφευρετῇ τῶν κακῶν. οὐ προσκείνομεν τοῖς φθαρτοῖς τῶν ἀφθάρτων. οὐ στρατευόμεθα βασιλεῖ θνητῷ γηΐνῳ, ἀλλὰ τῷ ζῶντι βασιλεῖ στρατευόμεθα. τῷ ἀεὶ βοῶντι τοῖς πιστοῖς. ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, κἂν ἀποθάνῃ ζήσεται·

Δόξα. ἦχος, α΄. Ἀνατολίου.

Τὸν ἀριστέα τοῦ Χριστοῦ Μηνᾶν τὸν ἀοίδιμον. συνελθόντες οἱ πιστοὶ, ἐγκωμίοις, μαρτυρικοῖς, καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς εὐφημήσωμεν. οὗτος γὰρ, τὸν πρὸς ἀοράτους, πόλεμον ὑπελθὼν, καὶ νομίμως ἀθλήσας, ἀξίως τὸ τῆς νίκης βραβεῖον ἐδέξατο. καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς μετ᾽ ἀγγέλων χορεύων τὴν ἀκατάλυτον χορείαν, αἰτεῖται τῇ οἰκουμένῃ εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος·

Καὶ νῦν, θεοτοκίον. Πανεύφημοι μάρτυρες ὑμᾶς.

Φωτὸς ἐνδιαίτημα ἁγνὴ, μόνη ἐχρημάτισας, τοῦ ἐκ πατρὸς ἀναλάμψαντος, ὅθεν κραυγάζωσι, τὴν ἐσκοτισμένην, ψυχήν μου τοῖς πάθεσι, φωτὶ τῶν ἀρετῶν καταφαίδρυνον. καὶ ἐν σκηνώμασι, φωτεινοῖς σου κατασκήνωσον. ἐν ἡμέρᾳ, τῆς κρίσεως ἄχραντε·

Σταυροθ. Ὅμοιον.

Ἐσφαγιασμένον τὸν ἄδικον Χριστὲ, ἡ παρθένος βλέπουσα. ὀδυρομένη ἐβόα σοι. τέκνον γλυκύτατον. πῶς ἀδίκως πάσχεις. πῶς τῷ ξύλῳ κρέμασαι. ὁ πᾶσαν γῆν κρεμάσας τοῖς ὕδασι, μὴ λίπῃς μονὴν με. εὐεργέτα πολυέλεε. σὴν μητέρα, καὶ δούλην σου δέομαι·

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου, καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, ιβ΄. τοῦ ἐν ἁγίοις πρς ἡμῶν,

η

μῶν, ἰωάννου τοῦ ἐλεήμονος. καὶ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν, νείλου. Εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα ἱστῶμεν στίχους, ϛʹ. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια.

ἦχος, δʹ. Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἐσκόρπισας ἔδωκας, τοῖς δεομένοις τὸν ἄρτον σου, ἰωάννη θαυμάσιε ἔλεος μιμούμενος, τοῦ συμπαθεστάτου, ὅσιε δεσπότου. διό σου μένει ἀληθῶς, εἰς τὸν αἰῶνα ἡ μνήμη ἅγιε. ἣν πιστοὶ ἑορτάζοντας, ταῖς σαῖς πρεσβείαις περίσωζε. πειρασμῶν τε καὶ θλίψεων ἱεράρχα πανόλβιε.

Σοῦ τὴν καθαρότητα, καὶ τοῦ νοὸς τὴν εὐθύτητα. καὶ τὸν τρόπον τὸν ἔνθεον, ὁ βλέπων τὰ κρύφια, καλῶς ἰδὼν ἀνάγει, εἰς μέγιστον θρόνον. χρίσας τῷ μύρῳ σε σοφέ. καὶ τελειώσας καὶ ποίμνης οἴακας. σαφῶς ἐγχειρισάμενος, ἣν πρὸς λιμένας ὡδήγησας. τοῦ ἐνθέου θελήματος, ἰωάννη θεσπέσιε.

Πάντα τὰ αἰτήματα, τῆς σῆς καρδίας ὁ κύριος, ἀξιάγαστε δέδωκε. πάσας γὰρ ἐτήρησας, τὰς νομοθεσίας, τὰς σωτηριώδεις. τὸν γὰρ θεὸν ὁλοψύχως, καὶ τὸν πλησίον θεομακάριστε. ὡς σεαυτὸν ἠγάπησας, καὶ δεομένοις ἐπήρκεσας. διὰ τοῦτό σε σήμερον, ἰωάννη γεραίρομεν. Ἕτερα στιχηρὰ, τοῦ ὁσίου.

ἦχος, πλ. δʹ. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν ἅγιοι.

Τί σε νῦν καλέσωμεν ἅγιε, ποταμὸν τῆς νοητῆς, ἐκπορευόμενον ἐδέμ. ὀχετὸν τῶν τοῦ θεοῦ, χορηγουμένων δωρεῶν. πλημμυροῦντα, διδαγμάτων τῶν τῆς χάριτος. κρατῆρα, τῆς σοφίας καὶ τῆς γνώσεως. προσεκτικὸν συντονώτατον. διδακτικὸν πρακτικώτατον ἱκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε ὀνομάσωμεν ὅσιε, γεωργὸν τῶν ἀθανάτων, παμμακάριστε φυτῶν. φυτουργὸν τοῦ νοουμένου παραδείσου τῶν πιστῶν. νομίμων, θεοσδότων ἐμπειρότατον. δογμάτων, θεοπνεύστων ἐπιστήμονα. ἑρμηνευτὴν εὐφυέστατον. καὶ παιδευτὴν ἱκανώτατον. ἱκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε νῦν προσείπω θαυμάσιε, ὁριστὴν τῆς συζυγίας, σωφροσύνης βραβευτήν. παιδευτὴν τῶν μοναζόντων, παρθενίας ὁδηγόν. δικαίοις, ἀμφοτέροις πολιτευόντα, ὡς πείρᾳ, διελθόντα τὰ ἑκάτερα. πολλὰ τὰ σὰ προτερήματα. καὶ ἔνθεός σου ἡ ἄσκησις. ἱκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. ἦχος, βʹ. Ἀνατολίου.

Ἡ τοῦ ἐλέους πηγή, τοῖς ἐνδεέσι πλημμυρεῖ, ὁ συμπαθὴς τοὺς οἰκτιρμούς, ἰωάννης ὁ χριστοῦ μιμητής, ὁ μέγας ποιμὴν τῶν ἀλεξανδρέων καὶ φωστήρ. δεῦτε κορεσθῶμεν οἱ πτωχοὶ κατὰ πνεῦμα, μιμούμενοι αὐτοῦ τὴν ἱλαρότητα. φιλευσπλάγχνῳ γὰρ στοργῇ, χριστὸν ξενίσας διὰ τῶν πενήτων, ὡς πάλαι ἀβραὰμ τοῦ μακαρισμοῦ ἠξιώθη. καὶ παρρησίᾳ πρεσβεύει, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, θεοτοκίον. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Τίς σοι ὁ ταλαίπωρος ἐγώ, δέσποινα τῷ κόσμῳ προσοίσω εἰ μὴ δακρύων πηγάς, καὶ ἐξομολόγησιν, τῶν πεπραγμένων μοι. ἀλλ' ἱλέῳ σου ὄμματι, ἐπίβλεψον κόρη, ἐπὶ τὴν ἀσθένειαν, τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς. λῦσον, τῶν παθῶν μου τὰ νέφη. καὶ τῆς κατεχούσης ἀχλύος, δέομαι ἀπάλλαξον τὸν δοῦλόν σου. σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ξύλῳ, τοῦ σταυροῦ σε ἰησοῦ. προσπαναρτηθέντα ὁρῶσα, ἡ ἀπειρόγαμος. ἔκλαιε καὶ ἔλεγε, τέκνον γλυκύτατον. ἵνα τί ἐγκατέλιπες, ἐμὲ τὴν τεκοῦσαν, μόνην φῶς ἀπρόσιτον τοῦ προανάρχου πατρὸς ἀπαῦσον, καὶ δοξάσθητι ὅπως, δόξης ἐπιτύχωσι θείας. οἱ τὰ θεῖα πάθη σου δοξάζοντες.

Εἰς τὸν στίχον, στιχηρὰ τῆς ὀκτωήχου. Εἰ δὲ βούλει, εἰπὲ τὰ παρόντα. ἦχος, πλ.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις τῆς ἐκκλησίας φωστήρ, τῆς οἰκουμένης, τὸ περίβλεπτον καύχημα. τὸ κλέος, ἀλεξανδρείας, ὀρθοδοξίας κρηπίς. ἐγκρατείας στάθμη, κανὼν ἀσκήσεως. λιμὴν τῶν ἐν ζάλῃ, κινδυνευόντων ἡ λύτρωσις. πύργος, ἰσχύος. καὶ φρουρὸς ἀσφα-

λέστατος

λέστατος. νόμος ἔμπρακτος, εὐποιΐας τὸ πέλαγος. δότης ὁ ἱλαρώτατος, πᾶσι τὰ πρόσφορα. νέμων πλουσίως παμμάκαρ, τοῖς σοὶ ἐν πίστει προστρέχουσι. Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος. Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου, ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ.

Χαίροις ὁ τῶν πεινώντων τροφεύς, τῶν δεομένων, παρεχεὺς ἀφθονώτατος. ἡ βρύσις τῆς συμπαθείας, ἡ τοῦ ἐλέους πηγή. καταπονουμένων, ἡ ἀντίληψις· χηρῶν ὁ προστάτης, τῶν ἀσθενούντων ἐπίσκεψις. γυμνητευόντων, ἀσφαλὲς περιβόλαιον. ἡ ὀξύτατος, τῶν πιπτόντων ἀνόρθωσις. πὲρ ὑπε ρευραίνεις, ἱλέῳ σου ὄμματι. ἄνωθεν πρόχες καὶ θείας, φιλανθρωπίας μετάδοσιν. Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, καὶ μέγα ἔλεος. Στίχ.

Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Χαίροις χειραγωγία τυφλῶν, παιδαγωγία, τῆς νεότητος ἔνδοξε. τοῦ γήρως, ἡ βακτηρία, τῶν πλανωμένων ποιμήν. τῶν ἁμαρτανόντων, ἡ διόρθωσις. λειμὼν εὐωδέστατος. μυροθήκη τοῦ πνεύματος, ποταμὸς ὁ ἀένναος. καταγώγιον, τῆς ἁγίας τριάδος σεπτόν. μέμνησο τῶν ὑμνούντων σε, ῥυόμενος θλίψεων. καὶ τῶν κινδύνων καὶ νόσων, καὶ αἰωνίου κολάσεως. Χριστὸν ἱκετεύων, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἦχος, πλ. β′.

Ὅσιε πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου, διὸ ἐν τοῖς οὐρανοῖς εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας τῶν ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα. ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. παρρησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεόν, εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. Καὶ νῦν θ′.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή.

Ἡ Σταυροθ. Ὅμοιον.

Ὁρῶσά σε σταυρούμενον, Χριστὲ ἡ σὲ κυήσασα θρηνῳδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς. υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου τέκνον. πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον.

Τροπ. ἦχος, πλ. δ′.

Ἐν τῇ ὑπομονῇ σου ἐκτήσω τὸν μισθόν σου πάτερ ὅσιε. ταῖς προσευχαῖς ἀδιαλείπτως ἐγκαρτερήσας. τοὺς πτωχοὺς ἀγαπήσας καὶ τούτοις ἐπαρκέσας. ἀλλὰ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, Ἰωάννη ἐλεῆμον μακάριε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, τοῦ ὁσίου, ὁ αὐτός.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας. καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας, καὶ γέγονας φωστὴρ τῇ οἰκουμένῃ λάμπων τοῖς θαύμασι Νεῖλε πατὴρ ἡμῶν ὅσιε. Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. Καὶ νῦν θ′. ὁ αὐτός.

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας ἀγαθέ. ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεός. μὴ παρίδῃς οὓς ἔπλασας τῇ χειρί σου. δεῖξον τὴν φιλανθρωπίαν σου ἐλεῆμον. δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν. καὶ σῶσον σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Εἰς τὸν ὄρθρον. μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν. οἱ κανόνες τῆς ὀκτωήχου, εἰς ϛ′. καὶ τῶν ἁγίων ἀνὰ τεσσάρων, Ὁ κανὼν τοῦ ἐλεήμονος. Ἰωσήφ. ᾠδὴ α′. ἦχος, πλ. δ′. Ὁ εἱρμός.

Ἡ κεκομμένη, τὴν ἄτομον ἔτεμε, καὶ εἶδεν ἥλιος γῆν, ἣν οὐκ ἐθεάσατο. ἀλάστορα ἐχθρόν, τὸ ὕδωρ κατεπόντισε. καὶ ἄβατον διῆλθεν Ἰσραήλ. ᾠδὴ δὲ ἀνεμέλπετο. τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Τῇ συμπαθείᾳ, τὸν νοῦν λαμπρυνόμενος. καὶ τῇ ἀγάπῃ Χριστοῦ, περιπυρσευόμενος. ἐλεημοσυνῶν. ἀστράπτων ταῖς λαμπρότησι. τοῦ μόνου ἐλεήμονος Θεοῦ, δοχεῖον καθαρώτατον. Ἰωάννη γέγονας. διό σε μακαρίζομεν.

Τὰ δι' αἰῶνος, ἀεὶ διαμένοντα. σκοπῶν σο-

φῶ λογισμῷ. πάτερ ἱερώτατε. ἤλλαξω τὴν φθαρτὴν, περιφανῶς τὰ ἄφθαρτα. καὶ νῦν σὺν ὁμοῦ περιπολεῖς βοῶν σὺν ἀσωμάτοις χοροῖς. τῷ καὶ ἀσωμάτῳ, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασαι.

Ο τοῦ ἐλέους δοτὴρ χαριτώσας σου, τὴν ἐλεήμονα ὅσιε διάνοιαν. ἠλέησε πολλοὺς, τῇ θείᾳ μεσιτείᾳ σου. ἐγγὺς γὰρ παράκλησις ψυχῶν. πενήτων τε προμήθεια ἰωάννη πάνσοφε, θεόφρον ἱερώτατε.

θ΄.

Ινα σοῦ κάτω, τοῖς ἄνω συνάψειεν, ὁ μόνος πάντων θς μήτραν ἀπειρόγαμον, ὑπέδυ τῆς σαρκός. φανεὶς ἐν ὁμοιώματι, τῆς ἔχθρας τὸ μεσότειχον ἐλών. εἰρήνην ἐμεσίτευσε. καὶ ζωὴν ἐβράβευσε, καὶ θείαν ἀπολύτρωσιν.

Ετερος κανὼν τοῦ ὁσίου. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Αρδευε με νεῖλος, γνωστικὴ παγκαρπία.

Θεοφάνους. ἦχος πλ. δ΄. Υγρὰν διοδεύσας.

Αρδείαις σου μάκαρ ταῖς μυστικαῖς, ἀρδεύων πλουσίως, τὸν ψυχρόν μου λογισμόν. ὡς στάχυν τὸν ὕμνον σοὶ προσφέρειν. ταῖς σαῖς πρεσβείαις καταξίωσον.

Ρημάτων ῥοαῖς σου ὡς ἐξ ἐδὲμ, πανόλβιε νεῖλε, προερχόμεναι περιφανῶς. τὸ πρόσωπον ἅπαν ἀεννάως, τῆς ἐκκλησίας καταρδεύουσιν.

Δογμάτων καὶ λόγων ὁ ποταμὸς, τῶν σῶν θεορρήμον, τὰς καρδίας τῶν εὐσεβῶν. ἀρδεύων ποτίζει δυσσεβῶν δὲ, καταποντίζει τὰ συστήματα.

θ΄.

Εξήμεσεν εὔας τῆς ἀκοαῖς, ἰὸν ψυχοφθόρον, ὁ ἀλάστωρ καὶ δυσμενής. χν δὲ τεκοῦσα θεομῆτορ τὴν τούτου βλάβην ἐθεράπευσας.

ᾠδὴ γ΄. Οὐρανίας ἁψῖδας.

Εὐπρεπὴς ὥσπερ κόρη, ἐξ ἐλαιῶν στέφανον. ἐπιφερομένη ἐπωφθη σοι ἀξιάγαστε. τοῦ ἐλεήμονος, ἡ εὐσυμπάθητος χάρις. προσεφελκομένη, πρὸς θεῖον ἔλεος.

Ιερὸν ἐπὶ θρόνον, ψήφῳ θεοῦ ἔνδοξε. πάτερ ἰωάννη καθίσας καθάπερ ἄγγελος. σὺ πεπολίτευσαι, ἱερωνικὰς ἀναφέρων. ἱερὰς θυσίας τε τῷ πανοικτίρμονι.

Τὴ πολλῇ συμπαθείᾳ, τὸν συμπαθῆ κν. πάτερ θεραπεύων διοίκτην, στείρα πτωχεύσαντα, πτωχοῖς ἐπήρκεσας. ξένους ἀστέγους συνῆξας. πληρωτὴς προστάξεων, θείων γενόμενος.

θ΄.

Επὶ σοὶ παναγία, ὁ τοῦ παντὸς αἴτιος. δι᾽ ὑπερβολὴν εὐσπλαγχνίας θέλων ἐσκήνωσε. καὶ καθηγίασε, τὴν τῶν ἀνθρώπων οὐσίαν. παραβάσει πρότερον ἐξολισθήσασαν.

Αλλος. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ινα τὰ χαρίσματα, πάτερ τοῦ πνεύματος φέρειεν, ὁ λογισμός. σοῦ τῆς πονηρίας, λογισμοὺς ἀπεδίωξας.

Μῦρον εὐωδέστατον, τῆς προσευχῆς ἡμῖν ἐπνεύσας, ἱερουργέ. διὰ θεωρίας, πρακτικῆς ἐντιθέμενος.

Εβλυσας διδάγματα. σὺ ἐπουράνια πάνσοφε. ὡς ἐκ πηγῆς. καὶ τῆς ἐκκλησίας σοῦ τροφίμους ἐπλούτισας.

θ΄.

Νέκρωσον τὸ φρόνημα, τὸ τῆς σαρκὸς ἡμῶν πάναγνε. ἡ τὴν πηγὴν, τῆς ἀθανασίας τοῖς ἀνθρώποις πηγάσασα.

Κοντάκιον, τοῦ ὁσίου. ἦχος πλ. δ΄.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ.

Τὰς φρυγανώδεις τῶν παθῶν τὰς ἐκ τοῦ σώματος. ἐπαναστάσεις, τμητικῶς νεῖλε μάκαρ. ἐν ἀγρύπνῳ τοῦ προσέκοψας ἱκεσίᾳ. ἀλλ᾽ ὡς ἔχων παρρησίαν πρὸς τὸν κν, ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον. ἵνα κράζω σοι. χαίροις πάτερ παγκόσμιε.

ὁ οἶκος.

Τίς σου τῶν ἐπιγείων ἐξισχύσειε νεῖλε. εἰπεῖν τῆς πολιτείας σου τὰ ἆθλα. ἐκ τοῦ βίου σου τοὺς ἀμέτρους μόχθους καὶ πολλοὺς κόπους σου. ἐς ἐπὶ γῆς ὡς ἄσαρκος ἐτέλεσας. ἀλλ᾽ ὅμως κράζω.

Χαίροις θεοῦ ποταμὲ χαρίτων,

Χαίροις χῦ διδαγμάτων πλημμύρα.

Χαίροις τῆς σοφίας κρατὴρ καὶ τῆς γνώσεως.

Χαίροις ἀθανάτων φυτῶν τὸ γεώργιον.

Χαίροις δόγμα πρακτικώτατον θεοπνεύστων λογίων.

Χαίροις νόμου ἐμπειρότατε θεοσδότου ἑρμηνευτής.
Χαίροις τοῦ νοουμένου παραδείσου φυτουργέ.
Χαίροις τῆς παρθενίας φυλακτήριον μέγα.
Χαίροις τερπνὴ κιθάρα τοῦ πνεύματος.
Χαίροις παθῶν ῥιζοτόμοις μάχαιρα.
Χαίροις ἀνδρῶν δικαίων τὸ ἔρεισμα.
Χαίροις πιστῶν γηγενῶν ὁ προστάτης.
Χαίροις πάτερ παγκόσμιε.

Καθ. ἦχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Ἐλεήμονα γνώμην ἀναλαβών, εὐσυμπάθητος ὤφθης προσεπαρκῶν πτωχοῖς ἐνδεέσι τε Ἰωάννη θεόπνευστε. διὰ τοῦ τὸ κλῆσιν, τῇ πράξει κατάλληλον. παρὰ πάντας μάκαρ, ἁγίους ἐπλούτησας. ὅθεν ὁ δοτήρ σε, τοῦ ἐλέους μεγάλως, θεόφρον ἠλέησε, καὶ φαιδρῶς κατελάμπρυνεν. ἱεράρχα πανόλβιε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Ἕτερον τοῦ ὁσίου, ὁ αὐτός. Τὸ προσταχθέν.

Καταλαμπρυνάσης σου τὸν νοῦν θεωρίαις. θεολογίας ποταμοὺς ἐξηρεύξω. καρδιῶν καρδίας νεῖλε θεοφόρε. τῶν πιστῶν ἀρδευομένων σῶν διδαχῶν. τὸ πόμα τὸ διαυγές τε καὶ καθαρόν. καὶ τιμώντων τὴν μνήμην σου τὴν φωταυγῆ τε καὶ σεπτήν. ὁσίων ἐγκαλλώπισμα, καὶ πατέρων τὸ καύχημα.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τῇ καθαρᾷ σου θεομῆτορ πρὸς τὸν κτίστην ἐκτενικῇ σου ἱκεσίᾳ σῶσον ἐν πίστει. τὸν πανάγιον τόκον σου σεβομένους, λύτρωσαι πάσης συμφορᾶς. καὶ δίδου πρὸς αὐτὸν οἰκειακὴν, παρρησίαν ὡς δυνατή, ἐξευμενίσασθαι αὐτόν. εὑρεῖν ἡμᾶς διάλυσιν, ὧν ἐν βίῳ ἡμαρτομεν.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν ἐξ αἱμάτων σου ἁγνῶν σωματωθέντα καὶ ὑπὲρ ἔννοιαν ἐκ σοῦ σεμνὴ τεχθέντα. ἐπὶ ξύλου κρεμάμενον, μέσον τῶν κακούργων ὁρῶσα τὰ σπλάγχνα ἤλγεις, καὶ μητρικῶς θρηνοῦσα ἐβόας, οἴμοι τέκνον ἐμόν. τίς ἡ θεία

καὶ ἄφατος οἰκονομία σου. δι' ἧς ἐζώωσας τὸ πλάσμα σου, ἀνυμνῶ σου τὸ εὔσπλαγχνον.

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα κύριε.

Καθαρὸν καταγώγιον, ὤφθης τῆς ἁγίας τριάδος ὅσιε. καὶ ναοῦ θείου κειμήλιον, καὶ ἀρχιερέων ἀκροθίνιον.

Τῇ πολλῇ συμπαθείᾳ σου, κύριος προσέχων ὁ συμπαθέστατος, τὴν ψυχήν σου καθηγίασεν, Ἰωάννη πάτερ ἱερώτατε.

Ἐντολῶν ἀκαταίσχυντος, γέγονας ἐργάτης, τοῦ πανοικτίρμονος. καὶ ἐπλήσθης ἀγαθῶν αὐτοῦ ἐν σκηναῖς ἁγίων αὐλιζόμενος. Θεοτ.

Ἰαταί μου τὰ τραύματα, κόρη τῆς καρδίας, καὶ κατευόδωσον τῆς ψυχῆς μου τὰ κινήματα. εἰς θεοῦ παρθένε τὰ θελήματα.

Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Ἐπανάγαγε πάνσοφε, τῆς τῶν παθημάτων αἰχμαλωσίας με. ὡς ἀντίλυτρον καὶ τίμημα. τῷ θεῷ προσάγων τὰς ἐντεύξεις σου.

Ἱερῶς ἀναπτύξασθαι, τῆς ἐν τῷ Χριστῷ σοφίας τὰ δόγματα. δοκιμάσας δι' ἀσκήσεως. σε αὐτὸν παμμάκαρ προεκάθηρας.

Λογισμῶν ἅπαν ὕψωμα, πρὸς ἐπαιρόμενον ἐταπείνωσας. τῇ πλημμύρᾳ τῆς σοφίας σου. ἀφανίσας τούτων τὸ μνημόσυνον.

Ὁ πρὶν συναΐδιος, καὶ ὡς θεὸς λόγος τὸ πρὶν ἀσώματος. ἐπ' ἐσχάτων σεσωμάτωται. ἐξ ἁγνῶν αἱμάτων σου πανύμνητε.

Ὠδὴ ε'. Ὁ εἱρμός.

Τὸν ἐκνυκτὸς ἀγνωσίας, ἐπὶ τὴν ψυχαλωτὸν ὁδὸν ἀεὶ πλανώμενον. ἐν τῷ φωτὶ τῆς γνώσεώς σου κύριε. ποδηγῶν με ἐν τῇ τρίβῳ τῶν ἐντολῶν σου καθοδήγησον.

Τοῦ νεκρωθέντος δι' οἶκτον. νέκρωσιν ἑκούσιον, πάτερ σοφὲ μιμούμενος. ἐσταυρώθης κόσμῳ καὶ τοῖς πάθεσι. καὶ ζωῆς ὑπερκοσμίου κατηξιώθης ἀξιάγαστε.

Μακαρισμοῦ ἠξιώθης, πρᾶος εὐσυμπάθητος καὶ εἰρηνικὸς γενόμενος καὶ πεινώντων, ἄρτος ἀδάπανος. καὶ πενήτων χορηγία. περιβόλητε γυμνητεύουσιν.

Θείαις μεθέξεσι πάτερ, κατακαλλυνόμενος οἷά περ ἄγγελος, τῷ Θεῷ ἀμέμπτως ἱερούργησας, σοῦ πιστοὺς καταφωτίζων ταῖς ἱεραῖς διδασκαλίαις σου. Θ.

Τὴν σκοτισθεῖσαν ψυχήν μου ταῖς φιληδονίαις τοῦ βίου, ἁγνὴ παναμώμητε, τῷ φωτὶ τῷ σῷ ταύτην καταύγασον, ἡ τὸ φῶς Χριστὸν τεκοῦσα, τῆς ἀγνωσίας σκότος λύοντα.

Ἄλλος. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι Κύριε.

Σοφίας ὀρεγόμενος πάνσοφε, τῆς ἐν Θεοῦ, σπουδαίως κατέλιπες τοῦ βίου πᾶσαν προσπάθειαν.

Γνωστῶς σὺ τὸν ἐπέκεινα γνώσεως, θεοφάντορ, νοητῶς κατείληφας, ἑνώσει θείᾳ μυούμενος.

Ἠφέλησέ σε τοῖς ὄμβροις τῆς Μώσεως, θεοφόρε, πᾶσαν κατακλύζουσαν τὴν ἀγνωσίαν γινώσκομεν. Θεοτ.

Ὡς κρίνον ἀνὰ μέσον ἐκλάμπουσαν τῶν ἀκανθῶν, εὑρὼν ὁ νυμφίος σε, παρθενομήτορ ἠγάπησεν.

ᾨδὴ ς'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον.

Δεήσεσι καὶ νηστείαις σχολάζων, καὶ ἀγρύπνως τὸν Θεὸν ἱκετεύων, ὀπτασιῶν καὶ ὁράσεων θείων, κατηξιώθης θεόφρον πανόλβιε, μυούμενος τὰ ὑπὲρ νοῦν, διανοίας σοφὲ καθαρότητι.

Ὡς ἄγγελος μετὰ σώματος πάτερ, ἐπὶ γῆς ἐπολιτεύσω, θυσίας εἰρηνικάς, ἀναιμάκτους τῷ πάντων δεσπότῃ, συντετριμμένῃ καρδίᾳ τε καὶ πνεύματι, μακάριε, τῷ ποιητῇ Ἰωάννη προσφέρων γηθόμενος.

Ὁ βίος σου ὑπὲρ ἥλιον λάμψας, συμπαθείας ἐπαφῆκεν ἀκτῖνας, τὸ σκοτεινὸν νέφος ἐξελαύνουσας, τῶν δεομένων πενίας πανόλβιε, θάλπουσας τε σοῦ τῷ κρυμῷ, τῶν δεινῶν κρατουμένους θεόπνευστε. Θ.

Ἠνίσσαντες θεηγόροι προφῆται, μυστηρίου σου παρθένε τὸ βάθος, προφητικῶς προκατήγγειλαν τοῦτο, φωταγωγούμενοι θείῳ πνεύματι, καὶ νῦν ἡμεῖς περιφανῶς, τὰς ἐκβάσεις ὁρῶντες πιστεύομεν.

Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Σοφίας τῇ δωρεᾷ κοσμούμενος, καὶ τὸν βίον πολιτείᾳ φαιδρυνάμενος ἱερουργός, ἐχρημάτισας θεῖος, τῷ πλαστουργῷ μεσιτεύων καὶ πλάσματι, καὶ γέγονας περιφανής, καὶ περίβλεπτος πάτερ διδάσκαλος.

Τῷ ὄρει τῶν ἀρετῶν προσήγγισας, καὶ τῷ θείῳ καλυφθεὶς πάτερ γνόφῳ παρὰ Θεοῦ, τῶν δογμάτων τὰς πλάκας, τὰς θεογράφους ἐδέξω πανόλβιε, καὶ δεύτερος ἡμῖν Μωσῆς, νομοθέτης ἐδείχθης τῆς χάριτος.

Ἱερεύσας σεαυτὸν ἑκουσίως, μυστικῶς ὡς ἐθελόθυτον θῦμα, τῷ πλαστουργῷ, παριστάμενος νῦν, καὶ θεωρίᾳ καὶ πράξει κοσμούμενος, μνημόνευε ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν πιστῶς ἐκτελούντων τὴν μνήμην σου. Θ.

Ἰδόντες συμβολικαῖς ἐμφάσεσι, τοῦ φρικτοῦ σου μυστηρίου τὸ βάθος, ὅτι Θεός, ἐν γαστρί σου σκηνώσει, οἱ θεηγόροι προφῆται προήγγειλαν, παναμώμητε· καὶ νῦν ἡμεῖς, τὰς ἐκβάσεις ὁρῶντες δοξάζομεν.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὸν πλοῦτον τὸν σόν, ἐσκόρπισας τοῖς πένησι, καὶ τὸν οὐρανῶν τὸν πλοῦτον, νῦν ἀπείληφας, Ἰωάννη πάνσοφε, διὰ τοῦτο πάντες σε γεραίρομεν, ἐκτελοῦντες τὴν μνήμην σου, τῆς ἐλεημοσύνης ἐπώνυμε. Ὁ οἶκος.

Ἴδιον κάλλος ἐνθεὶς τῇ ψυχῇ σου, τὴν γνησίαν ἀγάπην, καὶ τὴν ὡραίαν συμπάθειαν, κόρην ὡραίως κεκοσμημένην τὴν ἐλεημοσύνην, κλάδοις ἐλαίας ἐν τῇ νυκτί, ἀψευδῶς Ἰωάννη ἑώρακας, ἱλαρῶς σοι φθεγγομένην· ἐὰν κτήσῃ με φίλην καὶ σύνοικον, ἀγάγω σε ἐνώπιον τοῦ βασιλέως Χριστοῦ, καὶ πεισθείς, τοῦ σκοποῦ οὐδ᾽ ἥμαρτες, τῆς ἐλεημοσύνης ἐπώνυμε.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ιβ'. μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας, τοῦ ἐλεήμονος. Στί.

Ἰωάννης πένησι δοὺς καὶ σκορπίσας,
Ὁποῖα Χριστῷ, νῦν παρεστὼς λαμβάνει.
Ὤχετ᾽ ἐκτεαίων δυοκαιδεκάτῃ ἐλεήμων.

Οὗτος

Ὗτος κύπριος ἦν τὸ γένος, ἐπιφανὴς δὲ τῆς χώρας ἄρχοντος υἱός. γυναικὶ δὲ προσομιλήσας κατὰ βούλησιν τῶν πατέρων, καὶ παίδων πατὴρ γεγονώς. Ἐπεὶ τὸν βίον ἥτε γυνὴ αὐτοῦ, καὶ τὰ τέκνα ἀπέλιπον, πᾶσαν τὴν ἔφεσιν αὐτοῦ πρὸς ἐπίδοσιν ἀρετῆς, καὶ θεοῦ ἀρέσκειαν ἔτρεψε. καὶ διὰ λαμπρότητα βίου, ἀρχιεπίσκοπος ἀλεξανδρείας καθίσταται. τοῦ τῶν ἀλεξανδρέων δήμου δὲ τὸν ἡρακλείῳ τῷ βασιλεῖ αἰτησαμένων. Ὅς, ἐπὶ τὴν λυχνίαν εὐαγγελικῶς τεθεὶς, δίκην πυρσοῦ τῇ οἰκουμένῃ ἐξέλαμψε. Πρῶτος τὴν ἐν τῷ τρισαγίῳ ὕμνῳ προσθήκην κωλύσας, προστεθεῖσαν γνώμῃ κακούργῳ τινῶν, τὸ, ἅγιος ἀθάνατος ὁ σταυρωθεὶς δι᾽ ἡμᾶς. Διαπρέψας δὲ ἐν τῇ ἀρχιερωσύνῃ ἔτη πολλὰ, καὶ πλεῖστα πεποιηκὼς θαύματα. Καὶ τοῖς δεομένοις ἐπαρκέσας τὰ πρὸς τὴν χρείαν ἀφθόνως. Καὶ τὴν τοῦ ἐλεήμονος ἐπίκλησιν ἐντεῦθεν λαβών. Καὶ τοῖς πᾶσι, καὶ αὐτοῖς τοῖς ἀπίστοις αἰδέσιμος καταστάς, ὡς ἡ περὶ αὐτοῦ ἱστορία καὶ βίβλος δηλοῖ, πρὸς κύριον ἐξεδήμησεν~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν νείλου τοῦ ἀσκητοῦ. ☩

Αἴγυπτον ἀρδεύει νεῖλος ἀλλὰ καὶ κτίσιν,
Λόγῳ καταρδεῖ καὶ θανὼν νεῖλος μέγας.

Ὗτος πολὺς ἦν ἐν λόγοις, ἐπὶ τῆς βασιλείας μαυρικίου, ἔπαρχος κωνσταντινουπόλεως γνωριζόμενος. σεμνῇ δὲ γυναικὶ συζυγεὶς, καὶ δύο τέκνα ἄρρενα καὶ θῆλυ ἀποτεκὼν, τὴν ἑαυτοῦ πείθει σύζυγον, τὴν κωνσταντινούπολιν καταλιπεῖν, καὶ τοῖς τῆς αἰγύπτου μοναστηρίοις κατασκηνῶσαι. μερίσασθαί τε τὰ τέκνα. καὶ τὸν μὲν παραλαβεῖν τὸν υἱὸν θεόδουλον, τὴν δὲ, τὴν ἑαυτῆς θυγατέρα. Καὶ οὕτω ποιήσαντες, διέστησαν ἀπ᾽ ἀλλήλων. Καὶ ἐπεὶ ὁ μακάριος νεῖλος τὸ ὄρος μετὰ τοῦ υἱοῦ κατειληφὼς, συνῆν τοῖς πατράσι βάρβαροί τινες ἐξαίφνης ἐπελθόντες ὡς θῆρες, τὸν υἱὸν θεόδουλον σὺν ἄλλοις

πλείστοις αἰχμάλωτον ἔλαβον, ὃν ὡς αἰχμάλωτον ἐθρήνει πλέον τοῦ καθήκοντος, καθὼς ἐν τῷ παρ᾽ αὐτοῦ συντεθέντι συγγράμματι ἐμφέρεται. Τῆς θείας οὖν καταξιωθεὶς ἱερωσύνης, καὶ λόγους ἀσκητικοὺς πάσης σοφίας καὶ συνέσεως καὶ ὠφελείας ἐκθεὶς, δυνάμει λόγου καὶ ἁγίου πνεύματος χάριτι, πρὸς ἄσκησιν ἐπαλείφοντας, ἐπιστολάς τε, καὶ κεφάλαια συνθεὶς πλεῖστα. καὶ πολλοὺς τῷ θείῳ ἔρωτι δι᾽ αὐτῶν τῷ χριστῷ προσοικειώσας, ἐν εἰρήνῃ τελευτᾷ. Κεῖται δὲ ὡς φασὶν αὐτὸς, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ θεόδουλος μεθ᾽ ἑτέρων ἀσκητῶν, ἐν τῷ σεβασμίῳ ναῷ τῶν ἁγίων ἀποστόλων, ἐν τῷ ὀρφανοτροφείῳ, ὑποκάτω τοῦ θυσιαστηρίου, ὑπὸ ἰουστίνου τοῦ βασιλέως κατατεθέντες.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν μαρτίνου τοῦ θαυματουργοῦ. ἐπισκόπου φραγγίας. ☩

Οὐκ ἦν ὁ κόσμος ἄξιός σου μαρτῖνε.
Ὃν ἐκλιπὼν ἀπῆλθες εἰς κόσμον μέγαν.

Ὗτος ἦν ἐπὶ τραϊανοῦ τοῦ βασιλέως, ἦν καταστὰς ὑπ᾽ αὐτοῦ στρατηγὸς, πρὸς τὸν βαρβάρων ἐκπέμπεται πόλεμον. Καὶ τὴν πληθὺν τῶν ἐναντίων ἰδὼν, ἔδεισεν ὡς εἰκός. κατὰ δὲ τοὺς ὀνείρους ἐκ θείας ἐπιφανείας θάρσος λαβὼν, κατὰ τῆς τῶν ἐχθρῶν νίκης ἐπαγγελία, συμμίξας αὐτοῖς καὶ συμβαλὼν, πάντας ἐτροπώσατο. καὶ μεγάλης διὰ τοῦτο παρὰ τοῦ βασιλέως, τυχὼν δεξιώσεως, αὐτὸς μᾶλλον τῷ τῶν ὅλων βασιλεῖ εὐχαριστῶν διετέλει, ὡς τὴν ἀνέλπιστον νίκην παρασχομένῳ αὐτῷ, διὰ ποιΐας μικρᾶς. Πρὸ γὰρ τῆς συμβολῆς τοῦ πολέμου, προσελθὼν αὐτῷ τις προσαίτης, καὶ τὴν ἀπορίαν ἀποκλαιομένῳ συμπαθήσας, μέρος τῆς χλαμύδος αὐτοῦ ἀπορρήξας, ἀπέδωκεν. ὅθεν ἔδοξε τὸν κύριον ἐν τοῖς ὕπνοις παραστάντα λέγειν. Ἐπεὶ πεινῶντά με ἔθρεψας, καὶ γυμνητεύοντα ἐνέδυσας, ἔσομαι μετὰ σοῦ καὶ ἐνισχύσω σε, καὶ τὴν κατ᾽ ἐχθρῶν παρέξω σοι νίκην. ἀνθ᾽ ὧν εὐχαριστῶν τῷ

 θεῷ,

θεῷ, ἐπὶ τὸν μονήρη βίον μετέθηκεν ἑαυτόν. Καὶ ἐπὶ χρόνοις ἑπτὰ τῇ ἀσκήσει ἐγγυμνασάμενος, καὶ ταῖς θείαις ἐκμελετήσας γραφαῖς, ἐπίσκοπος χειροτονεῖται κωνσταντίνης τῆς πόλεως, τῆς κατὰ γαλλίαν διακειμένης. Οὗτος τῇ τοῦ χριστοῦ χάριτι νεκροὺς ἀναστήσας. Καὶ περιστερὰν ζῶσαν, εἰς χρυσὸν μεταβαλών, ὡς ἂν τῶν ἐπιδεομένων βοηθήσῃ τῇ χρείᾳ. καὶ πάλιν εἰς ὃ ἦν ἀποκαταστήσας αὐτήν. Καὶ ἕτερα πλεῖστα πεποιηκὼς θαύματα, ἐν εἰρήνῃ τὸν βίον μετήμειψε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου προφήτου ἀχιά.

Ἔτι προφήτης ἀχιὰ πρὶν τεθνάναι.
Ἱεροβοὰμ μάρτυς υἱὸς ἀρήρα.

Οὗτος ἦν ἀπὸ σιλώμ, ἐκ πόλεως ἠλεί. ὅπου ἦν ἡ σκηνὴ τὸ παλαιόν. Οὗτος εἶπε περὶ σολομῶντος, ὅτι προσκρούσει τῷ κυρίῳ. καὶ ἤλεγξε τὸν ἱεροβοάμ, ὅτι δόλῳ πορεύεται μετὰ κυρίου. Εἶδε δὲ καὶ ζεῦγος βοῶν πατοῦντα τὸν ναόν, καὶ κατὰ τῶν ἱερέων ἐπιτρέχοντων. ὅνπερ ἐλθόντες οἱ βαβυλώνιοι, τοῦτον ἠρετείασαν. Προεῖπε δέ. καὶ περὶ τοῦ σολομῶντος, ὅτι αἱ γυναῖκες αὐτὸν ἐκστήσουσι, καὶ πᾶν τὸ γένος αὐτοῦ. Καὶ ἀποθανὼν ἐν εἰρήνῃ. ἐτάφη ἐγγὺς τῆς δρυὸς σιλώμ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν μαρτίνου, ἐπισκόπου ταρακίνης.

Κλέος κράτιστον ἐκ θεοῦ ὁ μάρτινος.
Εἴληφεν ὡς ἔλεον ἐκμιμούμενος.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἀπὸ σαβαρίας τῆς παφωνίας. Ἐπίσημος τῷ γένει. καὶ παρὰ τοῖς ἰλλυρίοις μέγας γνωριζόμενος, καὶ ἀποστολικοῖς ἐμπρέπων ἀξιώμασιν. Οὗτος ἐπιβουλευθεὶς παρὰ τῶν τὰ ἀρείου φρονούντων, καὶ πολλάκις δημοσίᾳ τυφθείς, ἐξηλάθη. Καὶ εἰς μεδιόλανον ἀνελθὼν τὰ αὐτὰ πέπονθεν ὑπὸ αὐξεντίου τοῦ ἐπισκόπου, ἀρειανοῦ καὶ αὐτοῦ ὑπάρχοντος. Ὅθεν ἀναγκασθείς, παλάρειαν τὴν νῆσον καταλαμβάνει, ἔρημον οὖσαν καὶ ἄοικον, καὶ τῷ τυρρηνικῷ πελάγει ἐγγίζουσαν, ῥίζαις μόναις βοτάνων ἀρκούμενος. Ὅθεν ὕστερον καὶ ἐπισκοπεῖν ἐπετράπη τὴν ἐν ταρακίναις ἐκκλησίαν. Ἐπὶ τοσοῦτον δὲ τῇ φιλοπτωχείᾳ ἐξήστρεψεν, ὥστε πρῶτον μὲν πάντα πένησι διαδοῦναι. μετὰ δὲ ταῦτα εἰ τύχῃ αὐτὸν ἑνὶ περιβολαίῳ σκέπεσθαι, καὶ ῥιγοῦντα θεάσασθαι, τοῦτο ἀπὸ τῶν γονάτων διακόπτειν, καὶ τῷ δεομένῳ ἐπιδιδόναι. Ἀλλὰ καὶ νεκρὸν ἰδὼν ἐκκομιζόμενον ποτέ, ἐπεὶ ὁ συκοφάντης θάπτεσθαι αὐτὸν οὐ συνεχώρει λέγων χρεωστεῖσθαι παρ' αὐτοῦ χιλίων σταθμόν, ἐκεῖνον μὲν ἀνέστησε. τοῦτον δὲ ψεύστην ἐλεγχθέντα, ἀποθανεῖν ἀντ' αὐτοῦ ἐκέλευσεν. Οὕτως οὖν θεαρέστως, καὶ ἐπὶ τοιούτοις θαυμαστῶς βιώσας, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῶν ἁγίων μαρτύρων ἀντωνίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Ξίφος ζεβινᾶν γερμανὸν νικηφόρον.
Σὺν ἀντωνίῳ δεικνύει νικηφόρους.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ μαξιμιανοῦ. Καὶ ὁ μὲν ἀντώνιος, ἦν τὴν ἡλικίαν προβεβηκώς. Ὁ δὲ νικηφόρος καὶ ζεβινᾶς, καὶ γερμανός, νέοι ἔτι ἀκμάζοντες. Καταχθέντες δὲ καισαρείᾳ, καὶ τὸν χριστὸν παρρησίᾳ ὁμολογήσαντες, ξίφει τὰς κεφαλὰς ἀποτέμνονται. Μανάθω δὲ ἡ παρθένος, ἐκ σκυθοπόλεως οὖσα, ἐν πάσῃ τῇ πόλει θριαμβευθεῖσα γυμνή, πυρὶ παραδίδοται, καὶ τελειοῦται. Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις ὁ θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς ἀμήν.

ᾠδὴ ζ. Παῖδες ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Ἔργοις τοὺς λόγους τοῦ σωτῆρος, ἐβεβαίωσας καὶ μακαριζομένων, συνέταις γῆς χορῷ ὑπάρξας ἐλεημόνων. καὶ καθαρὸς τῷ πνεύματι. ἰωάννη θεοφόρε.

Μέλιτος γεῦσις ἡ δυνατή, μετενήνεκται εἰς δόκιμον χρυσίον σοι. τῇ πλουσίᾳ σου γνώμῃ, προσέχων προαιρέσει. ὁ ποιητὴς πλουσίας σοι, χορηγεῖ τὰς ἀντιδόσεις.

Φέγγει τριάδος ἀναστέρου, λαμπρυνόμενος

θεράπων

θεράπων τῆς τριάδος. τοὺς πιστῶς αἰνοῦντάς σε, νῦν φωτίζεις μελῳδοῦντας· εὐλογητὸς εἶ κύριε, ὁ θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. Δόξα.

Μόνη τὸν ἕνα τῆς τριάδος, ἀπεγέννησας ἐν δύο ταῖς οὐσίαις. ὑποστάσει μιᾷ, ὁρώμενον παρθένε. ᾧ μελῳδοῦμεν κύριε. ὁ θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἄλλος. Οἱ ἐκ τῆς ἰουδαίας.

Καταρδόμενος πάτερ, ὑετοῖς οὐρανίοις, ὤφθης πολύφορος. καρποὺς ὡραιοτάτους προσάγων τῷ δεσπότῃ. τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας. ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Ἡ σὴ παμμάκαρ γλῶσσα, καταράκτας δογμάτων, ἀναπετάσασα. αἱρέσεως τὴν πλάνην, συντόμως κατακλύζει. τοὺς πιστοὺς ἐκδιδάσκουσα. ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Πολιτείαν ἀγγέλων. μετὰ σώματος πάτερ ἐν γῇ ἐβίωσας. καὶ θείαις θεωρίαις τῶν ἄνω θεαμάτων. ἐνετρύφας καὶ ἔψαλλες. ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν θεός, εὐλογητὸς εἶ. Δόξα.

Παρθενικῆς ἐκ νηδύος, σαρκωθεὶς ἐπεφάνης εἰς σωτηρίαν ἡμῶν. διὸ σου τὴν μητέρα, εἰδότες θεοτόκον, εὐχαρίστως κραυγάζομεν. ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η΄. Νικηταὶ τυράννου.

Φωταυγῆ ἀστέρα, ὁ Χριστὸς ἐν ὕψει σε τῆς ἐκκλησίας. ἀναδείξας πάτερ διὰ σοῦ τοὺς μέλποντας, πίστει φωτίζει. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν κύριον. καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐλεήμων ὤφθης, πρᾶος εὐσυμπάθητος ἄκακος πάτερ. πλοῦτος πενομένων. καὶ στολὴ τὸ ἔνδυμα γυμνητευόντων. εὐλογεῖτε μέλποντες τὰ ἔργα τὸν κύριον. καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς.

Τὸν τοῦ μάρκου θρόνον, ἱερῶς ἐκόσμησας, ἔργοις ἐνθέοις. ἐξαιρέτως πάτερ, ἐλεημοσύνῃ τε καὶ συμπαθείᾳ. ἐλεήμων ὅθεν, ὑπὲρ πάντας κέκλησαι παμμάκαρ. τοὺς ἐν συμπαθείᾳ ἐκλάμψαντας ἁγίους. Δόξα.

Ῥεῖθρον ζῶντος ὤφθης, παναγία σκήνωμα, ἐξ οὗ πίνοντες, οἱ θανατωθέντες. τὴν ζωὴν κληρούμεθα ἀναβοῶντες. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν κύριον. καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Μουσικῶν ὀργάνων.

Ἀρετῆς αὐτείχου τῆς τελείας, ἀγαθῶν τὸ πρῶτον ἀγαπήσας. καὶ ταῖς αὐτοῦ νῦν ἀστραπαῖς, λαμπόμενος κραυγάζεις. τὸν κύριον ὑμνεῖτε. καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Γνωστικὴν πλουτήσας ἐπιστήμην, πρακτικῆς ἐπέβης εὐδοξίας τῆς χάριτος μαρμαρυγάς, ἐκπέμπων τοῖς βοῶσι. τὸν κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κοσμικοὺς θορύβους ἀποδράσας, ἡσυχίας ὅρμῳ προσωρμίσθης. καὶ τῶν παθῶν τὰς προσβολάς, ἐνέκρωσας κραυγάζων. τὸν κύριον ὑμνεῖτε. καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Δόξα.

Ἀσφαλῶς γινώσκοντες παρθένε. τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα θεὸν λόγον. ὑμνοῦμέν σε πανευσεβῶς, οἱ πίστει μελῳδοῦντες. τὸν κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Κυρίως θεοτόκον.

Ἰδοὺ σε μετὰ τέλος. μέσον συλλαμβάνει, δυὰς ἁγίων πατέρων ἐν μνήματι. ἱεροπρεπὴν τιμὴν σοι, πάτερ προσνέμουσα.

Ὡς ὄρθρος ὡς ἡμέρα, πάτερ ἰωάννη, ἡ φωταυγής σου ἐξέλαμψε κοίμησις. φωταγωγοῦσα τοὺς πίστει, σὲ μακαρίζοντας.

Συνήφθης ταῖς χορείαις, τῶν ἀρχιερέων, τῶν προφητῶν ἀποστόλων μαρτύρων τε. μεθ' ὧν μνημόνευε πάτερ, τῶν ἀνυμνούντων σε.

Θήκη ἔνθα κεῖται, πάτερ ἰωάννη, τὸ ἱερόν σου καὶ ἅγιον λείψανον. πηγὴ θαυμάτων ὑπάρχει, τοῖς σοὶ προστρέχουσι. Θεοτοκίον.

Φανεῖσα πλατυτέρα, οὐρανῶν παρθένε, τὸν λογισμόν μου στενούμενον πλάτυνον. χωρητικὸν χαρισμάτων, θείων δεικνύουσα.

Ἄλλος. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Τηγνυμένου προστασίας τῆς κοσμικῆς. τὰ δεσμὰ ἦ θεῷ συγγινόμενον. σὲ καθορῶν, πάτερ ὁ ἀλάστωρ βαρβαρικὰς, σοὶ τρικυμίας ἤγειρε. λύειν σου νομίζων τὸ σαθηρόν. τῇ θείᾳ δὲ προνοίᾳ, τὰς τούτου διεκρούσω. μηχανουργίας παναοίδιμε.

Αλουσίαις διαλάμπων μαρμαρυγαῖς. διδαχαῖς πολυτρόποις ἐλάμπρυνας. τῶν εὐσεβῶν πίστει προσιόντων σοι τὰς ψυχάς. καὶ γὰρ κρατῆρα πάνσοφε, εἷλε τῆς σοφίας τῶν καθαρῶν. τὰ χείλη προσπελάσας, ἐξήντλησας ἀφθόνως. καὶ τοῖς ποθοῦσι μεταδέδωκας.

Ιέρουργεῖς προθύμως περὶ σαυτόν, μυστικῶς ὡς ἀμώμητον σφάγιον. τῷ πλαστουργῷ, τὸν ἀγαπήσαντας εἰλικρινῶς. τὸν νῦν τῷ θεόνῳ πάνσοφε, εἶλε παριστάμενος ἐκτενῶς. δυσώπει σοῦ ἐν πίστει, τελοῦντας σου τὴν μνήμην. ἐπιτυχεῖν σου τῆς λαμπρότητος. Θ.

Ανώρθωσας παρθένε τῶν γυναικῶν, τὸ ὀλίσθημα λόγον κυήσασα. τὸν ἀνορθοῦντα, σοῦ κατεραγμένους ὡς ἀγαθόν. καὶ κραταιὸν δυνάμενον, τὸν διὰ σπλαγχνίας ὑπὲρ βουλήν. ἐκ σοῦ σωματωθέντα, καὶ σώσαντα τὸν κόσμον. τοῖς παθοκτόνοις αὐτοῦ πάθεσιν.

Ἐξαποστειλάριον.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Τὸν μιμητὴν φανέντα, τοῦ φιλοπτέρμονος θεοῦ. ὑμνήσωμεν ἰωάννην. ὅπως χρεῶν ἀποκοπὴν, καὶ λύσιν πλημμελημάτων, δι' αὐτοῦ τύχωμεν πάντες.

Ἕτερον τοῦ ὁσίου φῶς ἀναλλοίωτον λόγε.

Ταῖς τῶν δακρύων ἀρδείαις, τὴν ὅλην ψυχὴν ἐκπιάνας. εἶλε θεόφρον δυσώπει, τὰς τῶν ψυχῶν ἡμῶν πλῦναι. ἀκαθαρσίας τῶν παθῶν, σὲ ἀνυμνούντων καὶ χρεῖ.

Θ. Ὅμοιον.

Ο γλυκασμὸς τῶν ἀγγέλων. τῶν θλιβομένων ἡ χαρά. χριστιανῶν ἡ προστάτις, παρθένε μῆτερ κυρίου. ἀντιλαβοῦ μου καὶ ῥῦσαι, τῶν αἰωνίων βασάνων.

Εἰς τὸν στίχον, στιχηρὰ, τῆς ὀκτωήχου.

Δόξα. ἦχος πλ. β.

Οσιε πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου. διό, ἐν τοῖς οὐρανοῖς, εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας. τῶν ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα. ὧν τὸν βίον, ἀμέμπτως ἐζήλωσας. παρρησίαν ἔχων πρὸς χριστὸν τὸν θεόν, εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. Καὶ νῦν. Θ.

Τριήμερος ἀνέστης χριστέ.

Παρθένε παναμώμητε, δυσώπησον ὃν ἔτεκες, ὅπως σώσῃ ἅπαν γένος τῶν βροτῶν. σὲ γὰρ τεθκὸν, καὶ γλῶσσα καὶ καρδία. ὁμολογοῦμεν μητροπάρθενε. Σταυροθ. Ὅμοιον.

Η ἄμεμπτος ὡς εἶδέ σε, ἐπὶ σταυροῦ κρεμάμενον. θρηνῳδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς. υἱέ μου καὶ θεέ μου, γλυκύτατόν μου τέκνον, μὴ καταλίπῃς με, τὴν δούλην σου.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου, καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ μηνί, ιγ΄. τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, ἀρχιεπισκόπου κωνσταντινουπόλεως τοῦ χρυσοστόμου. Ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ. εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια. ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τὸν βαπτιστὴν ἐμιμήσω, συνωνυμήσας καλῶς. τῇ ἐγκρατείᾳ πάτερ. καὶ ἠλίαν τὸν μέγαν, νηστείας καὶ ἁγνείας, ζήλῳ τρωθεὶς ἀμφοτέρων χρυσόστομε. βασιλικῆς τυραννίδος καταφρονῶν, ὡς ποιμένα τῆς ἐκκλησίας χριστοῦ.

Θεία

Θεία ἐμπνεύσει τοῦ λόγου, διαδραμὼν γραφικῶς, πᾶσαν τὴν γῆν ὁ φθόγγος, τῶν δογμάτων σου πάτερ ἐφώτισε τὸν κόσμον. ἀνοίξας ἡμῖν, τῆς μετανοίας τὴν εἴσοδον. τὴν τῶν πενήτων φροντίδα ἀνατυπῶν, τοῦ χριστοῦ τὸ εὐαγγέλιον.

Τὸ καθαρὸν τῆς ψυχῆς σου, ὡς ἀκηλίδωτον φῶς. ἡλιακὰς ἀκτῖνας, καταλάμπει τῷ κόσμῳ, δογμάτων εὐσεβείας. πάτερ σοφὲ, ἰωάννη χρυσόστομε. σὺ τὴν ἀχλὺν ἐκδιώκεις σὺ διδαχῇ, τὴν οἰκουμένην πρὸς εὐσέβειαν.

Δευτεροῦντες, τὸ α΄. Δόξα. ἦχος δ΄.

Γέγονας χρυσόστομε, θεόπνευστον ὄργανον. δι' οὗ ἡμῖν τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐφώνησε. τῇ εὐσήμῳ γὰρ βοῇ, διέδραμε τὰ πέρατα, ὁ φθόγγος τῆς διδασκαλίας σου. καὶ μιμητὴς γενόμενος τῶν ἀποστόλων ὅσιε, τὸν χῶρον κατέλαβες ἐκεῖνον ὃν ἐπόθησας. πρέσβευε τῷ κυρίῳ παμμακάριστε. εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν θ. Ὁ αὐτός.

Ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἀναγκῶν ἡμῶν, μῆτερ χριστοῦ τοῦ θεοῦ. ἡ τεκοῦσα τὸν τῶν ὅλων ποιητήν. ἵνα πάντες κράζωμέν σοι, χαῖρε ἡ μόνη προστασία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν στίχον στιχ. ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Σάλπιγξ χρυσοειδὴς, λαμπρῶς ἀναβοῶσα, τὰ θεῖα μεγαλεῖα. ἐδείχθης ἰωάννη, εἰς τὰ τοῦ κόσμου πέρατα. στίχ.

Τὸ στόμα μου, λαλήσει σοφίαν.

Νόμον ὡς μωϋσῆς, ἐδέξω ἐκ κυρίου, χρυσόστομε τὸν κόσμον. σοφίζων καὶ φωτίζων, τοῖς θείοις σου διδάγμασι. στίχ.

Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην.

Ἤρυξας ὡς ἀληθῶς, τῆς θείας βασιλείας ἐγγὺς χρυσολόγε, βοῶν μετανοεῖτε, βυθίζων τὴν ἀπόγνωσιν. Δόξα. Ὅμοιον.

Τριάδος τῆς σεπτῆς, τὴν μίαν μοναρχίαν, ἐδίδαξας πιστοὺς αὐτήν. πατέρα, λόγον, πνεῦμα. χρυσόστομε πάτερ ἡμῶν.

Καὶ νῦν, θ΄. Ὅμοιον.

Παρθένε τὸν ἐκ σοῦ, τεχθέντα θεὸν λόγον, δυσώπει θεοτόκε, μετὰ τοῦ χρυσολόγου. τοῦ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Νῦν ἀπολύεις.

Τὸ τρισάγιον. τὸ πάτερ ἡμῶν. τὸ τροπ.

Ἡ τοῦ στόματός σου καθάπερ πυρσός.

Καὶ ἀπόλυσις.

Ἐν δὲ τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῷ εἰς τὸ λυχνικὸν, ψάλλομεν. τὸ, μακάριος ἀνήρ.

Εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα. ἱστῶμεν στίχους, η΄. καὶ ψάλλομεν, στιχηρὰ. ἦχος δ΄.

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Τὴν χρυσήλατον σάλπιγγα, τὸ θεόπνευστον ὄργανον, τῶν δογμάτων πέλαγος ἀνεξάντλητον. τῆς ἐκκλησίας τὸ στήριγμα, τὸν νοῦν τὸν οὐράνιον, τῆς σοφίας τὸν βυθόν. τὸν κρατῆρα τὸν πάγχρυσον, τὸν προχέοντα, ποταμοὺς διδαγμάτων. μελιρρύτων. καὶ ἀρδεύοντα τὴν κτίσιν, μελῳδικῶς, ἀνυμνήσωμεν.

Τὸν ἀστέρα τὸν ἄδυτον. τὸν ἀκτῖσι φωτίζοντα, διδαγμάτων ἅπασαν τὴν ὑφήλιον. τῆς μετανοίας τὸν κήρυκα. τὸν σπόγγον τὸν πάγχρυσον. τὸν ὑγρότητα δεινῆς, ἀπογνώσεως αἴροντα. καὶ δροσίζοντα, ἐκπαρείσας καρδίας, ἁμαρτίαις. ἰωάννην ἐπαξίως, τὸν χρυσολόγον τιμήσωμεν.

Ὁ ἐπίγειος ἄγγελος, καὶ οὐράνιος ἄνθρωπος. χελιδὼν ἡ εὔλαλος καὶ πολύφωνος. τῶν ἀρετῶν τὸ θησαύρισμα. ἡ πέτρα ἡ ἄρρηκτος. τῶν πιστῶν ὑπογραμμός. τῶν μαρτύρων ἐφάμιλλος. ἰσοστάσιος, τῶν ἁγίων ἀγγέλων. ἀποστόλων ὁ ὁμότροπος ἐν ὕμνοις μεγαλυνέσθω χρυσόστομος. Δόξα. ἦχος. πλ.

Ὅσιε τρισμάκαρ, ἁγιώτατε πάτερ, ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς, καὶ τοῦ ἀρχιποίμενος χριστοῦ μαθητής. ὁ τιθεὶς τὴν ψυχὴν ὑπὲρ τῶν προβάτων. αὐτὸς καὶ νῦν πανεύφημε ἰωάννη χρυσόστομε, αἴτησαι πρεσβείαις σου, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ

Καὶ νῦν, θ. Ὁ αὐτός

Τίς μὴ μακαρίσει σε, παναγία παρθένε, τίς μὴ ἀνυμνήσει σου, τὸν ἀλόχευτον τόκον. ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ πατρὸς ἐκλάμψας υἱὸς μονογενὴς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς ἁγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς. φύσει θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι᾽ ὑμᾶς. οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος. ἀλλ᾽ ἐν δυάδι φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. αὐτὸν ἱκέτευε, σεμνὴ παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴσοδος, φῶς ἱλαρόν. τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας. καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα.

Μνήμη δικαίου μετ᾽ ἐγκωμίων, καὶ εὐλογία κυρίου, ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ. Μακάριος ἄνθρωπος ὃς εὗρε σοφίαν, καὶ θνητὸς ὃς εἶδε φρόνησιν. κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσίου καὶ ἀργυρίου θησαυρούς. Τιμιωτέρα δέ ἐστι λίθων πολυτελῶν. πᾶν δὲ τίμιον, οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστιν. ἐκ γὰρ τοῦ στόματος αὐτῆς, ἐκπορεύεται δικαιοσύνη. νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. τοιγαροῦν ἀκούσατέ μου ὦ τέκνα, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ, καὶ μακάριος ἄνθρωπος, ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει. αἱ γὰρ ἔξοδοί μου, ἔξοδοι ζωῆς, καὶ ἑτοιμάζεται θέλησις παρὰ κυρίου, διὰ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς, καὶ προΐεμαι ἐμὴν φωνὴν, υἱοῖς ἀνθρώπων. Ὅτι ἐγὼ ἡ σοφία, κατεσκεύασα βουλὴν καὶ γνῶσιν, καὶ ἔννοιαν. Ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην, ἐμὴ βουλὴ καὶ ἀσφάλεια. ἐμὴ φρόνησις. ἐμὴ δὲ ἰσχύς. Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες, εὑρήσουσι χάριν. Νοήσατε τοίνυν ἄκακοι πανουργίαν, οἱ δ᾽ ἀπαίδευτοι. ἔνθεσθε καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ. καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὀρθά, ὅτι ἀλήθειαν μελετήσει ὁ λάρυγξ μου, ἐβδελυγμένα δὲ ἐνώπιον ἐμοῦ, χείλη ψευδῆ. Μετὰ δικαιοσύνης, πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου. Οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιὸν, οὐδὲ στραγγαλιῶδες, πάντα εὐθέα ἐστὶ τοῖς συνιοῦσι, καὶ ὀρθὰ τοῖς εὑρίσκουσι γνῶσιν. Διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν κυρίῳ ἡ ἐλπὶς ὑμῶν, καὶ πλησθήσεσθε πνεύματος.

Σοφία Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, χείλη δὲ ἀνδρῶν ἐπίστανται χάριτας. Στόμα σοφῶν μελετᾷ σοφίαν. δικαιοσύνη δὲ ῥύεται αὐτοὺς ἐκ θανάτου. Τελευτήσαντος ἀνδρὸς δικαίου, οὐκ ὄλλυται ἐλπίς. υἱὸς γὰρ δίκαιος, γεννᾶται εἰς ζωὴν, καὶ ἐν ἀγαθοῖς αὐτοῦ, καρπὸν δικαιοσύνης τρυγήσει. Φῶς δικαίοις διαπαντὸς, καὶ παρὰ κυρίου εὑρήσουσι χάριν καὶ δόξαν. Γλῶσσα σοφῶν, καλὰ ἐπίσταται, καὶ ἐν καρδίᾳ αὐτῶν, ἀναπαύσεται σοφία. Ἀγαπᾷ κύριος ὁσίας καρδίας, δεκτοὶ δὲ αὐτῷ πάντες ἄμωμοι ἐν ὁδῷ. Σοφία κυρίου, φωτιεῖ πρόσωπον συνετοῦ, φθάνει γὰρ τοὺς ἐπιθυμοῦντας αὐτὸν, πρὸ τοῦ γνωσθῆναι. καὶ εὐχερῶς θεωρεῖται ὑπὸ τῶν ἀγαπώντων αὐτόν. Ὁ ὀρθρίσας πρὸς αὐτὴν οὐ κοπιάσει, καὶ ὁ ἀγρυπνήσας δι᾽ αὐτὴν, ταχέως ἀμέριμνος ἔσται. ὅτι τοὺς ἀξίους αὐτῆς, αὐτὴ περιέρχεται ζητοῦσα, καὶ ἐν ταῖς τρίβοις, φαντάζεται αὐτοῖς εὐμενῶς. Σοφίας οὐ κατισχύσει ποτὲ κακία. Διὰ ταῦτα καὶ ἐραστὴς ἐγενόμην τοῦ κάλλους αὐτῆς. καὶ ἐφίλησα ταύτην, καὶ ἐξεζήτησα ἐκ νεότητός μου. καὶ ἐζήτησα νύμφην ἀγαγέσθαι ἐμαυτῷ, ὅτι ὁ πάντων δεσπότης ἠγάπησεν αὐτήν. Μύστις γάρ ἐστι τῆς τοῦ θεοῦ ἐπιστήμης, καὶ αἱρετὶς τῶν ἔργων αὐτοῦ. Οἱ πόνοι αὐτῆς, εἰσὶν ἀρεταί. Σωφροσύνην δὲ καὶ φρόνησιν, αὕτη ἐκδιδάσκει. Δικαιοσύνην καὶ ἀνδρείαν, ὧν χρησιμώτερον οὐδὲν ἐστιν ἐν βίῳ ἀνθρώποις. Εἰ δὲ καὶ πολυπειρίαν ποθεῖ τις, οἶδε τὰ ἀρχαῖα, καὶ τὰ μέλλοντα εἰκάζει. Ἐπίσταται στροφὰς λόγων, καὶ λύσεις αἰνιγμάτων. Σημεῖα καὶ τέρατα προγινώσκει, καὶ ἐκβάσεις καιρῶν καὶ χρόνων, καὶ πᾶσι σύμβουλός ἐστιν

ἀγαθή

ἀγαθή ὅτι ἀθανασία ἐστὶν ἐν αὐτῇ, καὶ εὔκλεια
ἐν κοινωνίᾳ λόγων αὐτῆς. Διὰ τοῦτο ἐνέτυ-
χον τῷ κυρίῳ, καὶ ἐδεήθην αὐτοῦ, καὶ εἶπον ἐξ ὅ-
λης μου τῆς καρδίας. Θεὲ πατέρων, καὶ κύριε τοῦ
ἐλέους, ὁ ποιήσας τὰ πάντα ἐν λόγῳ σου. καὶ
τῇ σοφίᾳ σου κατασκευάσας τὸν ἄνθρωπον, ἵνα
δεσπόζῃ τῶν ὑπὸ σοῦ γενομένων κτισμά-
των, καὶ διέπῃ τὸν κόσμον, ἐν ὁσιότητι καὶ δι-
καιοσύνῃ. δός μοι τὴν τῶν σῶν θρόνων πά-
ρεδρον σοφίαν, καὶ μή με ἀποδοκιμάσῃς
ἐκ παίδων σου, ὅτι ἐγὼ δοῦλος σός, καὶ υἱὸς τῆς
παιδίσκης σου. Ἐξαπόστειλον αὐτὴν ἐξ ἁ-
γίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἀπὸ θρόνου δό-
ξης σου, ἵνα συμπαροῦσά μοι διδάξῃ με, τί
εὐάρεστόν ἐστι παρὰ σοί, καὶ ὁδηγήσει με ἐν
γνώσει, καὶ φυλάξει με ἐν τῇ δόξῃ αὐτῆς.
Λογισμοὶ γὰρ θνητῶν πάντες δειλοί, καὶ ἐπι-
σφαλεῖς αἱ ἐπίνοιαι αὐτῶν.

Σοφία σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἐγκωμιαζομένου δικαίου, εὐφρανθήσονται
λαοί, ἀθανασία γὰρ ἐστὶν ἡ μνήμη αὐτοῦ. ὅτι
καὶ παρὰ θεῷ γινώσκεται, καὶ παρὰ ἀνθρώποις, καὶ
ἀρεστὴ κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ. Ἐπιθυμήσατε τοί-
γαροῦν ὦ ἄνδρες σοφίαν, καὶ ποθήσατε, καὶ
παιδευθήσεσθε. Ἀρχὴ γὰρ αὐτῆς ἀγάπη,
καὶ τήρησις νόμων. τιμήσατε σοφίαν, ἵνα εἰς
τὸν αἰῶνα βασιλεύσητε. Ἀπαγγελῶ ὑμῖν,
καὶ οὐκ ἀποκρύψω ἀφ' ὑμῶν μυστήρια θεοῦ. ὅτι αὐ-
τὸς, καὶ τῆς σοφίας ὁδηγός ἐστι, καὶ τῶν σοφῶν διορ-
θωτής. καὶ πᾶσαν φρόνησιν καὶ ἐργασιῶν ἐπιστή-
μην. ἡ πάντων φρόνησις, ἐδίδαξε σοφίαν.
Ἔστι γὰρ ἐν αὐτῇ πνεῦμα νοερὸν ἅγιον, ἀπαύ-
γασμα φωτὸς ἀϊδίου, καὶ εἰκὼν τῆς ἀγαθότη-
τος τοῦ θεοῦ. Αὕτη φίλους θεοῦ καὶ προφήτας κα-
τασκευάζει. Εὐπρεπεστέρα δὲ ἐστὶν ἡλίου, καὶ
ὑπὲρ πᾶσαν ἀστέρων θέσιν. Φωτὶ συγκρι-
νομένη, εὑρίσκεται προτέρα. Αὕτη τοὺς θε-
ραπεύοντας αὐτὴν, ἐκ πόνων ἐρρύσατο, καὶ
ὡδήγησεν ἐν τρίβοις εὐθείαις. Ἔδωκεν αὐ-
τοῖς γνῶσιν ἁγίαν, καὶ διεφύλαξεν αὐτοὺς
ἀπὸ ἐνεδρευόντων. καὶ ἀγῶνα ἰσχυρὸν, ἐβρά-
βευσεν αὐτοῖς. ἵνα γνῶσι πάντες, ὅτι δυνα-
τωτέρα παντός ἐστιν ἡ εὐσέβεια, καὶ οὐ μὴ
κατισχύσει ποτὲ κακία, σοφίας. οὐδ' οὐ μὴ
παρελεύσεται πονηροὺς ἐλέγχουσα ἡ δίκη.
Εἶπον γὰρ ἐν ἑαυτοῖς λογισάμενοι οὐκ ὀρθῶς.
καταδυναστεύσωμεν τὸν δίκαιον. μὴ φει-
σώμεθα τῆς ὁσιότητος αὐτοῦ, μηδὲ ἐντρα-
πῶμεν πολιὰς πρεσβύτου πολυχρονίους.
Ἔστω δὲ ἡμῶν ἡ ἰσχὺς, νόμος. καὶ ἐνεδρεύσω-
μεν τὸν δίκαιον, ὅτι δύσχρηστος ἡμῖν ἐστι, καὶ
ἐναντιοῦται τοῖς ἔργοις ἡμῶν. καὶ ἐπιφη-
μίζει ἡμῖν, ἁμαρτήματα παιδείας ἡμῶν.
Ἐπαγγέλλεται γνῶσιν ἔχειν θεοῦ, καὶ παῖ-
δα κυρίου ἑαυτὸν ὀνομάζει. Ἐγένετο ἡμῖν εἰς ἔλεγ-
χον ἐννοιῶν ἡμῶν. Βαρύς ἐστιν ἡμῖν καὶ βλε-
πόμενος, ὅτι ἀνόμοιος τοῖς ἄλλοις ὁ βίος αὐ-
τοῦ, καὶ ἐξηλλαγμέναι αἱ τρίβοι αὐτοῦ. Εἰς
κίβδηλον ἐλογίσθημεν αὐτῷ, καὶ ἀπέχεται
τῶν ὁδῶν ἡμῶν, ὡς ἀπὸ ἀκαθαρσιῶν. καὶ μακα-
ρίζει ἔσχατα δικαίων. Ἴδωμεν οὖν, εἰ οἱ λό-
γοι αὐτοῦ ἀληθεῖς, καὶ πειράσωμεν τὰ ἐν
ἐκβάσει αὐτοῦ. Ὕβρει καὶ βασάνῳ ἐτάσω-
μεν αὐτὸν, ἵνα γνῶμεν τὴν ἐπιείκειαν αὐτοῦ,
καὶ δοκιμάσωμεν τὴν ἀνεξικακίαν αὐ-
τοῦ. Θανάτῳ ἀσχήμονι καταδικάσωμεν
αὐτόν. ἔσται γὰρ ἐπισκοπὴ ἐκ λόγων αὐτοῦ. Ταῦ-
τα ἐλογίσαντο καὶ ἐπλανήθησαν. ἀπετύ-
φλωσε γὰρ αὐτοὺς, ἡ κακία αὐτῶν, καὶ οὐκ
ἔγνωσαν μυστήρια θεοῦ. οὐδὲ ἔκριναν ὅτι
σὺ εἶ θεὸς μόνος, ὁ ζωῆς ἔχων, καὶ θανά-
του τὴν ἐξουσίαν. καὶ σώζων ἐν καιρῷ θλί-
ψεως, καὶ ῥυόμενος ἐκ παντὸς κακοῦ. Ὁ
οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων, καὶ διδοὺς τοῖς ὁ-
σίοις σου χάριν. καὶ τῷ σῷ βραχίονι, τοῖς
ὑπερηφάνοις ἀντιτασσόμενος.

Εἰς τὴν λιτήν, στιχηρὰ, ἰδιόμελα.
ἦχος α'. Ἀνατολίου.

Φωστὴρ ἰωάννη. στόμα χρυσεμφανὲς, ἐγκαλ-
λώπισμα τῶν θεουργῶν ἀρετῶν, καὶ ἐνδιαί-
τημα γραφῶν μυσταρχικῶν. σὺ τῶν πανα-
χράντων ὑπάρχεις, ἀκήρατος θησαυρὸς ἐχρη-
μάτισας.

μάπσας. ὅθεν ἐπαφέρανας, πᾶσαν ἐκκλησίαν. σωτηριώδει σου λόγῳ ὑπαρκτικῷ. παρρησίαν οὖν εὑράμενος πρὸς τὸν θεόν, ἐν τῇ ἀπολαύσει τῆς ἄνω κληρουχίας. πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, πάτερ ἁγιώτατε. Ὁ αὐτός.

Ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χείλεσί σου ὅσιε πάτερ, Ἰωάννη χρυσόστομε. διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ θεὸς ἀρχιερέα τοῦ λαοῦ αὐτοῦ. ποιμαίνειν τὸ ποίμνιον αὐτοῦ, ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ. διὸ περιζωσάμενος, τὴν ῥομφαίαν τοῦ δυνατοῦ, διέκοψας τὰς γλωσσαλγίας τῶν αἱρέσεων. καὶ νῦν μὴ παύσῃ πρεσβεύων, εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον. καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ἦχος β. Τοῦ στουδίτου.

Σὲ τὸν μέγαν ἀρχιερέα καὶ ποιμένα. τὸν ἄκακον καὶ ὅσιον, τῆς μετανοίας τὸν κήρυκα. τὸ χρυσόπνοον στόμα τῆς χάριτος, ἀνευφημοῦντες πόθῳ δεόμεθα. μετάδος ἡμῖν, τῶν πρεσβειῶν σου πάτερ. εἰς ἀντάμειψιν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός. Γεωργίου νικομηδείας.

Χρυσέοις λόγοις σου ἡ ἐκκλησία, ὡς κόσμον χρυσοῦν περικοσμηθεῖσα Ἰωάννη χρυσόστομε. νυμφικῶς χαίρουσα βοᾷ σοι. κεκόρεσμαι ἐκ σῶν χρυσορρεύτων ναμάτων, καταγλαϊσθεῖσα χρυσοφαέσι καὶ μελιχρύσοις πόμασιν. ἐκ πράξεως γὰρ εἰς θεωρίαν ἀνάγομαι, διὰ τῶν πραέων σου παραινέσεων. καὶ πρὸς Χριστὸν τὸν νοητὸν νυμφίον, ἑνοῦμαι συμβασιλεύουσα αὐτῷ. διὸ καὶ ἡμεῖς συναθροισθέντες ἐν τῇ μνήμῃ σου κράζομεν. μὴ ἀποκάμῃς δεόμενος, ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ὁ αὐτός.

Εἴληφας ἱεράρχα, τὴν ἀνωτάτω φιλοσοφίαν καὶ ἔξω κόσμου ἐγένου. ζῶν ὑπὲρ τὰ ὁρώμενα. καὶ ἔσοπτρον ἀκηλίδωτον θεοῦ, θεῖον ἀνεδείχθης. καὶ ὢν ἀεὶ ἑνούμενος, φωτὶ φῶς προσελάμβανες. καὶ τελειότερον τοῦ μακαρίου ἐτύγχανες τέλους. πρέσβευε χρυσόστομε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. ἦχος δ'.

Ῥήμασι χρυσαυγέσιν αὐτοῖς, τὴν ἤπφρον σαφῶς καταρδεύσας χρυσόρρυτον ἔχων, τήν τε ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα πανόλβιε. πάντα διαχρυσώσας τοῖς λόγοις σου, χρυσουργὲ ἐκ δογμάτων σου. καὶ βίβλους συγγραψάμενος χρυσογραφικάς, ἀνέπλησας οἰκουμένης. διὸ βοῶμεν σοι, χρυσορρόα καὶ χρυσόστομε. Χριστὸν τὸν θεὸν ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. ἦχος, ὁ αὐτός. Γερμανοῦ.

Ἔπρεπε τῇ βασιλίδι τῶν πόλεων, Ἰωάννην αὐχεῖν ἀρχιερέα. ὥσπερ τινὰ κόσμον βασιλικόν, καὶ χρυσήλατον σάλπιγγα. πάντα περιηχοῦσαν τὰ πέρατα, τὰ σεπτὰ δόγματα. καὶ πάντας συνεγείρουσαν, πρὸς συνασπισμὸν ᾆσμα τῶν θεοπρεπῶν. πρὸς ὃν βοήσωμεν, χρυσολόγε καὶ χρυσόστομε, Χριστὸν τὸν θεὸν ἱκέτευε. τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, θεοτοκίον.

Σὲ τεῖχος κεκτήμεθα. θεοτόκε ἄχραντε. καὶ εὔδιον λιμένα καὶ ὀχύρωμα. διὸ δεόμεθα. οἱ ἐν βίῳ χειμαζόμενοι. κυβέρνησον καὶ διάσωσον ἡμᾶς.

Εἰς τὸν στίχον, στιχηρὰ, προσόμοια. ἦχος πλ. α΄.

Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χαίροις τὸ χρυσαυγὲς καὶ τερπνόν, τῆς ἐκκλησίας καὶ θεόπνευστον ὄργανον. ἡ γλῶσσα, ἡ φιλανθρώπως τῆς μετανοίας ἡμῖν, σὺ ποικίλους τρόπους ὑπογράφουσα. ὁ νοῦς ὁ χρυσόμορφος. χελιδὼν ἡ χρυσόστομος. περιστερὰ τε ψαλμικῶς τὰ μετάφρενα, χρυσαυγίζουσα, ἀρετῶν ἐν χλωρότητι. ῥεῖθρον χρυσοειδέστατον, προχέον τὰ νάματα. στόμα τὸ θεῖον καὶ θείας, φιλανθρωπίας ἔκγονον. Χριστὸν καταπέμψαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος. Στίχ.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Χαίροις, τῶν ὀρφανῶν ὁ πατήρ, ἀδικουμένων, ὀξυτάτη βοήθεια. πενήτων, ἡ χορηγία. ἡ τῶν πεινώντων τροφή. τῶν ἁμαρτανόντων ἡ διόρθωσις. ψυχῶν εὐστοχώτατος ἰατρός, καὶ σεμνότατος. θεολογίας, ὑψηλῆς ἡ ἀκρίβεια. ἡ σαφήνεια, τῶν γραφῶν τῶν

τοῦ

τοῦ πυρός. νόμος ὁ πρακτικώτατος. κανὼν ὁ εὐθύτατος. ἡ θεωρία καὶ πρᾶξις, αἱ τῆς σοφίας ἀκρότητες. Χριστὸν καταπέμψαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα.

Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν.

Οἶκον τῶν ἱερῶν ἀρετῶν, ἱερώμενον σεαυτὸν ἀπετέλεσας. ἐν σοὶ γάρ, τὴν κατοικίαν, ὡς ἐν ἁγίῳ ναῷ, καὶ καθαρωτάτῳ, περιέθετο. σαφῶς κυβερνήσας γὰρ ταῖς αἰσθήσεις τοῦ σώματος. ὡς ἐν ἀσύλῳ, θησαυρῷ διετήρησας, τὴν διάνοιαν, τῶν παθῶν καθαρεύουσαν. ὅθεν, θεοειδέστατος, παμμάκαρ γενόμενος. τῆς ἐκκλησίας προέδρος, ἱεραρχίᾳ κοσμούμενος. Χριστὸν ἱκετεύων, τὸν παρέχοντα κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. ἦχος. πλ. β.

Σάλπιγξ χρυσόφωνος, ἀνεδείχθης χρυσορρήμων χρυσόστομε. χρυσουργῶν ταῖς καρδίας τῶν πιστῶν, τοῖς χρυσεπόνοις σου διδάγμασι. προφητικῶς γὰρ ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν δογμάτων σου ὅσιε πάτερ, καὶ κόσμου παντὸς τὰ πέρατα ἐφώτισας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτής μου πάναγνε, Χριστὸς ὁ κύριος. ἐκ τῆς σῆς νηδύος προελθών, ἐμὲ ἐνδυσάμενος. τῆς πρώτης κατάρας, τὸν Ἀδὰμ ἠλευθέρωσε. διόσοι πάναγνε, ὡς τοῦ θεοῦ μητρί τε καὶ παρθένῳ ἀληθῶς, βοῶμεν ἀσιγήτως τὸ χαῖρε τοῦ ἀγγέλου. χαῖρε δέσποινα, προστασία καὶ σκέπη, καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ἀπολυτίκιον. ἦχος πλ. δ.

Ἡ τοῦ στόματός σου καθάπερ πυρσὸς ἐκλάμψασα χάρις, τὴν οἰκουμένην ἐφώτισεν. ἀφιλαργυρίας τῷ κόσμῳ θησαυροὺς ἐναπέθετο. τὸ ὕψος ἡμῖν τῆς ταπεινοφροσύνης ὑπέδειξεν. ἀλλὰ σοῖς λόγοις παιδεύων, πάτερ ἰωάννη χρυσόστομε. πρέσβευε τῷ λόγῳ, Χριστῷ τῷ θεῷ. σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ παρθένου. καὶ σταυρὸν ὑπομείνας ἀγαθέ. ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς θεός. μὴ παρίδῃς οὓς ἔπλασας τῇ χειρί σου. δεῖξον τὴν φιλανθρωπίαν σου ἐλεῆμον. δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν. καὶ σῶσον σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Εἰς τὸν ὄρθρον. μετὰ τὴν α. στιχολογίαν. κάθισμα.
ἦχος. πλ. δ. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Τὴν σοφίαν ἐξ ὕψους καταμαθών. καὶ τὴν χάριν τῶν λόγων παρὰ θεοῦ. τοῖς πᾶσιν ἐξέλαμψας, ὡς χρυσὸς ἐν καμίνῳ. τὴν ἁγίαν τριάδα, μονάδα ἐκήρυξας. τὸν φιλάργυρον πλάνην, τοξεύσας τοῖς λόγοις σου. ὅθεν καὶ πρὸς ζῆλον, βασιλίδα ἐλέγξας ἀρείως κατήχησας, τὸ ἀλλόφυλον φρύαγμα. ἰωάννη χρυσόστομε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δίς. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὴν ψυχήν μου παρθένε τὴν ταπεινήν, τὴν ἐν ζάλῃ τοῦ βίου τῶν πειρασμῶν. νῦν ὡς ἀκυβέρνητον. ποντουμένην πανάμωμε, ἁμαρτιῶν τε φόρτῳ, φθάσασαν ὑπέραντλον. καὶ εἰς πυθμένα ᾅδου, προσεγγίζουσαν κινδυνεύουσαν. φθάσον θεοτόκε, τῇ θερμῇ σου πρεσβείᾳ, καὶ σῶσον παρέχουσα, τὸν λιμένα τὸν εὔδιον. ἵνα πίστει κραυγάζω σοι. πρέσβευε τῷ σῷ υἱῷ καὶ θεῷ. τῶν πταισμάτων δοῦναί μοι τὴν ἄφεσιν. σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ ἀνάξιος δοῦλος σου.

Μετὰ τὴν β. στιχολογίαν, κάθισμα,
ἦχος, γ'. Θείας πίστεως.

Σκεῦος ἔνθεον τῆς ἐκκλησίας. πλοῦτος ἄσυλος τῆς εὐσεβείας. ἀνεδείχθης ἱεράρχα χρυσόστομε. ἐν ἀπαθείᾳ φαιδρύνας τὸν βίον σου. τοῖς δεομένοις ἐπαντλήσας τὸν ἔλεον. πάτερ ὅσιε, Χριστὸν τὸν θεὸν ἱκέτευε. δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἕτερον. ἦχος, πλ. α.
Τὸν συνάναρχον λόγον πατρὶ καὶ πνεύματι.

Τὸν λειμῶνα τῶν λόγων, τῶν θεοπνεύστων γραφῶν. τὸν ἡμᾶς ὁδηγοῦντα πρὸς τὴν μετάνοιαν. τὸν σοῦ πολλοὺς πειρασμοὺς ὑπομείναντα. τὸν χρυσόστομον πιστοὶ ὡς

διδαχθέντες

διδαχθέντες ὑπ' αὐτοῦ. τιμήσωμεν κατὰ χρέος. πρεσβεύει γὰρ τῷ κῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :— Θεο. Ὅμοιον.

Τὸ ἐξαίσιον θαῦμα τὸ τῆς συλλήψεως, καὶ ὁ ἄφραστος τρόπος ὁ τῆς γεννήσεως, ἐν σοὶ ἐγνώρισται ἁγνὴ ἀειπάρθενε. καταπλήττει μου τὸν νοῦν. καὶ ἐξίστησι τὸν λογισμόν, ἡ δόξα σου, θκὲ τοῖς πᾶσιν ἐφαπλουμένη. πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν :—

Μετὰ τὸν πολυέλεον, κάθ. ἦχος, δ'.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Τοῖς χρυσέοις λόγοις σου, ἡ ἐκκλησία, ἀρδομένη ἀπαύστως, ποτίζει νάματα χρυσᾶ. καὶ ἰατρεύειν νοσήματα. τῶν καρδιῶν ἀνυμνοῦσα σε. χρυσοῦ εὐφραδῆ παμμάκαρ χρυσόστομε :— Δόξα. Ἕτερον. ἦχος, πλ.

Τὸν συνάναρχον λόγον πρὶ καὶ πνι.

Οὔτε ἔχθρα συνέδου, οὔτε παράνομος οὔτε μῖσος αὐγούστης, οὔτε παράφρονος. τοῖς ἀρεσταῖς ἐν σοὶ πάτερ κατέσβεσαν. ἀλλ' ὡς χρυσὸς ἐν τῷ πυρί, δοκιμασθεὶς τῶν πειρασμῶν καθεκτοὺς ἀπαύστως, πρὸς τὴν ἁγίαν τριάδα. ὑπὲρ ἧς ἠγωνίσω, ζέων τῷ πνεύματι :— Θεο. Ὅμοιον.

Τὴν ταχεῖαν σου σκέπην, καὶ τὴν ἀντίληψιν. καὶ τὸ ἔλεος δεῖξον ἐπὶ τοὺς δούλους σου. καὶ τὰ κύματα ἁγνὴ κατάπραϋνον. τῶν ματαίων λογισμῶν. καὶ τὴν πεσοῦσαν μου ψυχήν, ἀνάστησον θκέ. οἶδα γὰρ οἶδα παρθένε. ὅτι ἰσχύεις, ὅσα καὶ βούλοιο :—

Οἱ ἀναβαθμοί, τὸ α'. ἀντίφωνον, τοῦ τετάρτου ἤχου. προκείμενον. ἦχος, δ'.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν. στί.

Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.

Πᾶσα πνοή. εὐαγγέλιον κατὰ ἰωάννην. Εἶπεν ὁ κς, ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας.

ὁ ν'. Δόξα πεντηκοστάριον, ἦχος, β'.

Σήμερον σκιρτῶσιν ἐν πνι, ἀρχιερέων δῆμοι, σὺν ἡμῖν ἡμῶντες σου, τὴν μνήμην ἱεράρχα. χρυσόστομε ὅσιε. φωστὴρ τῆς ἐκκλησίας :—

Κανών, Ταῖς τῆς θκοῦ πρεσβείαις.

Εἰς τὸ ἐλέησόν με ὁ θς, στιχ. ἦχος, πλ. β'.

Ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χείλεσί σου ὅσιε πάτερ. καὶ γέγονας ποιμὴν τῆς τοῦ χυ ἐκκλησίας. διδάσκων τὰ λογικὰ πρόβατα, πιστεύειν εἰς τριάδα ὁμοούσιον, ἐν μιᾷ θεότητι :—

Κανών, πρῶτον τῆς θκοῦ εἶτα τοῦ ἁγίου, β'. ὁ κανὼν τῆς θκου ἦχος, πλ. δ'. ὁ εἱρμός.

Ὑγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν, καὶ τὴν αἰγυπτίαν μοχθηρίαν διαφυγών. ὁ ἰσραηλίτης ἀνεβόα. τῷ λυτρωτῇ καὶ θεῷ ἡμῶν ᾄσωμεν.

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς. πρὸς σὲ καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν. ὦ μῆτερ τοῦ λόγου καὶ παρθένε. τῶν δυσχερῶν. καὶ δεινῶν με διάσωσον :—

Παθῶν με ταράττουσι προσβολαί. πολλῆς ἀθυμίας, ἐμπιπλῶσαι μου τὴν ψυχήν. εἰρήνευσον κόρη τῇ γαλήνῃ, τῇ υἱοῦ καὶ θεοῦ σου πανάμωμε :—

Σωτῆρα τεκοῦσαν σε καὶ θν, δυσωπῶ παρθένε, λυτρωθῆναι με τῶν δεινῶν. σοὶ γὰρ νῦν προσφεύγων, ἀνατείνω, καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν :—

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχήν, ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας τῆς παρὰ σοῦ. ἀξίωσον μόνη θεομῆτορ. ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε λοχεύτρια.

Ὁ κανὼν τοῦ ἁγίου. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τοῦ πνεύματος μέλπω σε τὸ χρυσοῦν στόμα.

Θεοφάνους. ᾠδή, α'. ἦχος, πλ. δ'.

Ἁρματηλάτην φαραώ.

Τῆς μετανοίας γεγονὼς θερμότατος. κήρυξ χρυσόστομε μετανοεῖν πάτερ, τῷ θεῷ με πρέσβευε, ἐξ ὅλης τῆς καρδίας μου. καὶ τῶν παλαιῶν πταισμάτων θεραπευθῆναι τὰ τραύματα. τῇ σῇ συμπαθείᾳ δυσώπησον :—

Ὅλην τὴν αἴγλην τοῦ ἁγίου, πνς δεξάμενος. ὁλολαμπὴς ὤφθης, στύλος πρηγούμενος, τῆς ἐκκλησίας ὅσιε. φωτεινή τε νεφέλη, παμμάκαρ ἐπισκιάζουσα, τὰ τῶν ὀρθοδόξων συστήματα :—

Τὸ χυ προχειρισθεὶς διδάσκαλος θεῖα διδάγματα. χρυσοειδῆ γλώσσῃ, γνώμῃ τε θεόφρονι,

θεόφρονι, πλουσίως σὺ ἐπήγασας. τοῦ θεοῦ ποταμὸς γὰρ ὑδάτων πλήρης τοῦ πνς. ὤφθης θεοφάντορ χρυσόστομε. θ'.

Ἡ ἐποικιλμένη ποικιλία χάριτος, θεοχαρίτωτε. τὸν τοῦ πρς λόγον, σάρκα χρηματίσαντα, δι' εὐσπλαγχνίαν ἄφατον. ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, εὐλογημένη γεγέννηκας. μείνασα παρθένος ἀμόλυντος. Καταβασία.

Ἀνοίξω τὸ στό. ᾠδ. γ'. Ὁ εἱρμός.

Οὐρανίας ἁψῖδας, ὀροφουργὲ κε. καὶ τῆς ἐκκλησίας δομῆτορ, σύ με στερέωσον. ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ. τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης. τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε.

Προστασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι, σὲ θεογεννῆτορ παρθένε, σύ με κυβέρνησον. πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν ἀγαθῶν ἡ αἰτία. τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη πανύμνητε.

Ἱκετεύω παρθένε, τὸν ψυχικὸν τάραχον. καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην, διασκεδάσαι μου. σὺ γὰρ θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης, τὸν χν ἐκύησας, μόνη πανύμνητε.

Εὐεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἴτιον. τῆς εὐεργεσίας τὸν πλοῦτον, πᾶσιν ἀνάβλυσον. πάντα γὰρ δύνασαι, ὡς δυνατὸν ἐν ἰσχυῒ. τὸν χν κυήσασα, μόνη πανύμνητε.

Χαλεπαῖς ἀρρωστίαις, καὶ νοσεροῖς πάθεσιν ἐξεταζομένῳ παρθένε, σύ μοι βοήθησον. τῶν ἰαμάτων γὰρ, ἀνελλιπῆ σε γινώσκω. θησαυρὸν ἀσύλητον, καὶ ἀδαπάνητον.

Ἄλλος. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Ἣν σὺ χυ πεπλουτηκὼς, σῇ καθαρᾷ πολιτείᾳ. τῆς αὐτοῦ σεαυτὸν ἐγέννου, συνεργὸς ὑφηγητής. δημιουργὸς χρυσόστομε. διδασκαλίας βρύων. σωτηριώδεις θεόπνευστε. κ τῶν ἀΰλων θησαυρῶν, τοῦ πνς σὺ πλουτήσας. ἐκ πηγῶν τοῦ σωτῆρος ἀντλήσας. τὴν ἀένναον πηγὴν. τῶν διδαγμάτων ἤρδευσας. τῆς ἐκκλησίας ἅπαν, ὥσπερ τὸ πρόσωπον.

Λοιμωττούσας τῶν ψυχῶν, χρυσόστομε τὰς ἀρούρας. τῇ πανσόφῳ γεωργίᾳ τῶν λόγων. ἐξεκάθηρας σαφῶς. καὶ καρποφόρους ἔδειξας. τοῖς οὐρανίοις ὄμβροις, ταύτας ἐπάρδων θεόληπτε

Μῶμος ἐν σοὶ καὶ μολυσμὸς. οὐκ ἔστιν ὅλως παρθένε. ἐνδιαίτημα δὲ μᾶλλον ἐφάνης, οὐρανίων ἀρετῶν. ἐν σοὶ γὰρ κατεσκήνωσε. τῶν ἀρετῶν ἡ πᾶσα, ἁγιωσύνη παναμώμητε. Καταβασία.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους θκε.

Ποίημα. ἦχος. πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Τῆς ἀῤῥήτου σοφίας θεοπτικῶς. ἐξαντλήσας τὸν πλοῦτον τὸν γνωστικόν. πᾶσιν ἐθησαύρισας, ὀρθοδοξίας τὰ νάματα. τῶν μὲν πιστῶν καρδίας, ἐνθέως εὐφραίνοντα. τῶν δὲ ἀπίστων ἀξίως, βυθίζοντα δόγματα. ὅθεν δι' ἀμφοτέρων, εὐσεβείας ἱδρῶσιν ἐδείχθης ἀήττητος, τῆς τριάδος ὑπέρμαχος, ἰωάννη χρυσόστομε. πρέσβευε χω τῷ θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου,

Δόξα, τὸ αὐτό. καὶ νῦν, θ. Ὅμοιον.

Τὸν φλογμὸν τῆς γεέννης καὶ ἐμπρησμὸν. τὸν κλαυθμὸν τὸν ἐν ταύτῃ καὶ ὀδυρμὸν. τὸν ἐλεεινότατον χωρισμὸν καὶ πικρότατον. τοῦ τῶν ἁγίων κλήρου, καὶ τῆς ὁμηγύρεως. ἐνθυμουμένη φρίξον, ψυχή μου καὶ στέναξον. καὶ τὰ γραμματεῖα, τῶν μυρίων χρεῶν σου, ἀπαλεῖψαι ἐπείχθητι, κατανύξεως δάκρυσι. συνεργὸν ἀκαταίσχυντον, ἔχουσα τὴν ἁγνὴν θεομήτορα. δι' αὐτῆς γὰρ τῶν πταισμάτων δίδοται ἡ ἄφεσις. τοῖς αὐτὴν θκον, ὀρθοδόξως δοξάζουσιν.

ᾠδ. δ'. Ὁ εἱρμὸς.

Εἰσακήκοα κε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον. κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά σου τὴν θεότητα.

Τῶν παθῶν μου τὸν τάραχον, ἡ τὸν κυβερνήτην τεκοῦσα κν. καὶ τὸν κλύδωνα κατεύνασον, τῶν ἐμῶν πταισμάτων θεονύμφευτε.

Εὐσπλαγχνίας τὴν ἄβυσσον, ἐπικαλουμένῳ τὸ σῆς προσέρχομαι. ἡ τὸν εὔσπλαγχνον κυήσασα. καὶ σωτῆρα πάντων τῶν ὑμνούντων σε.

Ἡ ἐλπίδα καὶ στήριγμα, καὶ τῆς σωτηρίας τεῖχος ἀκράδαντον. κεκτημένοι σε πανάμωμε. δυσχερείας πάσης ἐκλυτρούμεθα.

Ἀπολαύοντες πάναγνε, τῶν σῶν δωρημάτων, σοὶ χαριστήρια, ἀναμέλπωμεν ἐφύμνια. οἱ γινώσκοντές σε θεομήτορα.

Ἐπὶ κλίνης ὀδύνης μου. καὶ τῆς ἀρρωστίας κατακειμένῳ μοι ὡς φιλάγαθος βοήθησον, θεοῦ μήτηρ ἀειπάρθενε.

Ἄλλος. Σύ μου ἰσχὺς κύριε.

Ἄλλον ἡμῖν, τῶν ἀποστόλων ὁμότροπον. ὁ προνοίᾳ, πάντων προμηθούμενος, ὡς ἀγαθὸς δέδωκε Χριστὸς. σὲ τῆς οὐσίας, μυσταγωγίας τοῦ κήρυκα. καὶ θεῖον ὑποφήτην, μυστηρίων τῶν ἄνω, ἰωάννη παμμάκαρ χρυσόστομε.

Τὸν χρυσαυγῆ καὶ χρυσολόγον χρυσόστομον ἰωάννην, πάντας τὸν χρυσώσαντα, χρυσοειδέσι μαρμαρυγαῖς, τῆς διδασκαλίας. καὶ κόσμον γλώσσῃ φαιδρύνοντα. χρυσίου λαμπροτέρα, καὶ φωτὸς πληρεστάτη. ἐκβρύουσι τὴν χάριν τὴν ἔνθεον

Ὅλος θεοῦ, γέγονας κατοικητήριον. ὅλος σοφὸς, ὄργανον τοῦ πνεύματος, ἀναφωνοῦν, πάσης ἀρετῆς, θεόπνευστον μέλος, καὶ σεπτὰς ὑποθέσεις. καὶ κάλλος ὑποφαῖνον, ἄνω βασιλείας, ἰωάννη παμμάκαρ χρυσόστομε.

Σὺ τοῦ θεοῦ, τὴν εὐσπλαγχνίαν ἐκήρυξας. μετανοίας, τρόπους ἐκτιθέμενος. καὶ τῶν κακῶν, τὴν ἀποφυγὴν ἄριστα διδάσκων, παμμάκαρ καὶ τελεώτατα. καὶ ἔργων τῶν ἀρίστων, παραινέσεις ὑφαίνων. πανσεβάσμιε πάτερ χρυσόστομε. θ.

Μετὰ θεὸν, σὲ προστασίαν κεκτήμεθα. σὺ γὰρ μήτηρ, θεοῦ ἐχρημάτισας. τοῦ ποιητοῦ, καὶ δημιουργοῦ. τοῦ τὴν ἡμετέραν, μορφὴν λαβόντος πανάμωμε. καὶ ταύτην σεσωκότος, ἐκ φθορᾶς καὶ θανάτου. καὶ τῇ δόξῃ τῇ θείᾳ δοξάσαντος. Καταβασία.

Τὴν ἀνεξιχνίαστον. ᾠδὴ ε. Ὁ εἱρμός.

Φώτισον ἡμᾶς, τοῖς προστάγμασί σου κύριε. καὶ τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ. τὴν σὴν εἰρήνην παράσχου, ἡμῖν φιλάνθρωπε.

Ἔμπλησον ἁγνή, εὐφροσύνης τὴν ζωὴν ἡμῶν. τὴν σὴν ἀκήρατον διδοῦσα χαράν. τῆς εὐφροσύνης, ἡ γεννήσασα τὸν αἴτιον.

Λύτρωσαι ἡμᾶς, ἐκ κινδύνων θεοτόκε ἁγνή, ἡ αἰωνίαν τεκοῦσα λύτρωσιν. καὶ τὴν εἰρήνην, τὴν πάντα νοῦν ὑπερέχουσαν.

Λῦσον τὴν ἀχλύν, τῶν πταισμάτων μου θεόνυμφε τῷ φωτισμῷ τῆς σῆς λαμπρότητος. ἡ φῶς τεκοῦσα, τὸ θεῖον καὶ προαιώνιον.

Ἴασαι ἁγνή, τῶν παθῶν μου τὴν ἀσθένειαν. ἐπισκοπῆς σου ἀξιώσασα, καὶ τὴν ὑγείαν, ταῖς πρεσβείαις σου παράσχου μοι.

Ἄλλος. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ἐκκλησίας φωστῆρα. πάντες σε γινώσκομεν, φωτοειδέστατον. καὶ ψυχῶν σωτῆρα. ἀναρπάζοντα ταύτας τοῦ φάρυγγος. τοῦ θανατηφόρου, καὶ πρὸς ζωὴν καθοδηγοῦντα, τὴν αἰώνιον πάτερ ἀοίδιμε.

Λύεις τὰς παρατάξεις, τῶν αἱρετιζόντων, σὺ περιφραξάμενος. εὐσεβείας ὅπλοις, καὶ ἀνδρείᾳ ψυχῆς ἱερώτατε συγκροτεῖς δὲ χαίρων, περιφανῶς τῶν ὀρθοδόξων, τὰς χορείας συνδέσμῳ τοῦ πνεύματος.

Πλήρης ὥσπερ φιάλαι, θείων ἀρωμάτων μὲν, αἱ σιαγόνες σου. καὶ τὴν οἰκουμένην, νοηταῖς εὐωδίαις εὐφραίνουσι. τῇ τῶν νοημάτων, μυστικῇ μυσταγωγίᾳ. καὶ τῷ κάλλει τῶν λόγων σου πάνσοφε. θ.

Ὡς θεὸν συλλαβοῦσα, τὸν δημιουργόν τε καὶ κτίστην καὶ κύριον. γενεαί σε πᾶσαι, τῶν ἀνθρώπων ἁγνὴ μακαρίζουσι. καὶ τῶν ἀσωμάτων, αἱ νοεραὶ ταξιαρχίαι, ὡς μητέρα θεοῦ σε δοξάζουσιν.

Καταβασία Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

ᾠδὴ ς. Ὁ εἱρμός.

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις. ὅτι κακῶν ἡ ψυ-
„ χή μου ἐπλήσθη. καὶ ἡ ζωή μου τῷ ᾅδῃ προσ-
„ ήγγισε, καὶ δέομαι ὡς ἰωνᾶς. ἐκ φθορᾶς
„ ὁ θεός με ἀνάγαγε.

Θανάτου καὶ τῆς φθορᾶς ὡς ἔσωσεν, ἑαυτὸν

ἐκ

ἐκδεδωκὼς τῷ θανάτῳ, τὴν τῇ φθορᾷ.
καὶ θανάτῳ μου φύσιν κατασχεθεῖσαν.
παρθένε δυσώπησον, τὸν κύριόν σου καὶ υἱὸν,
τῆς ἐχθρῶν κακουργίας με ῥύσασθαι.

Ἡ ἐστάτην σε τῆς ζωῆς ἐπίσταμαι, ἣ φρουρὰν
ἀσφαλεστάτην παρθένε. τῶν πειρασμῶν
διαλύουσαν ὄχλον. καὶ ἐπηρείας δαιμό-
νων ἐλαύνουσαν καὶ δέομαι διὰ παντὸς. τῶν
παθῶν μου ῥυσθῆναι πανάμωμε.

Ὡς τεῖχος καταφυγὴν κεκτήμεθα. καὶ ψυ-
χῶν σε παντελῆ σωτηρίαν. καὶ πλατυσμὸν,
ἐν ταῖς θλίψεσι κόρη. καὶ τῷ φωτισμῷ σου ἀεὶ
ἀγαλλόμεθα. ὦ δέσποινα καὶ νῦν ἡμᾶς.
ἐκ παθῶν καὶ κινδύνων διάσωσον.

Ἐν κλίνῃ νῦν ἀσθενῶν κατάκειμαι. καὶ οὐκ
ἔστιν ἴασις τῇ σαρκί μου. ἀλλ' ἣ θεὸν, καὶ σωτῆρα
τοῦ κόσμου, καὶ τὸν λυτῆρα τῶν νόσων κυήσα-
σα, σοῦ δέομαι τῆς ἀγαθῆς. ἐκ φθορᾶς νο-
σημάτων ἀνάστησον.

Ἄλλος. Ἱλάσθητί μοι σῶτερ.

Σοφίᾳ πνευματικῇ, τὸν κόσμον ὅλον ἐπλού-
τησας. τοῦ λόγου διανομεὺς, γινόμενος
πλούσιος. πλουσία γὰρ ἄνωθεν, ἱεράρχα χά-
ρις, ἐξεχύθη σου τοῖς χείλεσιν.

Εἰς πᾶσαν ὡς ἀστραπὴ, τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ
φθόγγος σου. ἡ δύναμις δὲ τῶν σῶν, ῥημάτων
χρυσόστομε, ὡς σάλπιγξ πανεύφημος. οἰ-
κουμένης πάντα, περιήχησε τὰ πέρατα.

Τὸν ἄνωθεν ὑφαντὸν, χιτῶνα περιβαλλό-
μενος παμμάκαρ τῶν ἀρετῶν, καὶ λόγων
λαμπρότητα, περιποιησάμενος. ἀλη-
θείας ὤφθης. περιδέξιον ἑδραίωμα. θ'.

Ὁ παντοκρατορικῇ δυνάμει φέρων τὰ σύμ-
παντα, τὸ ἀσθενὲς τῆς σαρκὸς, ἐκ σοῦ περι-
βάλλεται, παρθένε πανάμωμε. ἐπ' εὐερ-
γεσίᾳ, τῶν ἀνθρώπων ὁ φιλάνθρωπος.

Καταβασία. Τὴν θείαν ταύτην.

Κοντάκιον, ἦχος. πλ. β.

Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας οἰκονομίαν.

Ἐκ τῶν οὐρανῶν, ἐδέξω τὴν θείαν χάριν, καὶ
διὰ τῶν σῶν χειλέων, πάντας διδάσκεις.

προσκυνεῖν ἐν τριάδι τὸν ἕνα θεὸν, ἰωάν-
νη χρυσόστομε, παμμακάριστε ὅσιε ἐπα-
ξίως εὐφημοῦμέν σε. ὑπάρχεις γὰρ καθη-
γητὴς, ὡς τὰ θεῖα σαφῶν.

Οἶκος.

Τῷ τῶν ὅλων ποιητῇ. κλίνω τὸ γόνυ. τῷ προ-
αιωνίῳ λόγῳ χεῖρας ἐκτείνω. λόγου ζητῶν
χάρισμα, ἵνα ὑμνήσω τὸν ὅσιον, ὃν αὐτὸς
ἐμεγάλυνε. φησὶ γὰρ τῷ προφήτῃ, ὁ ζῶν
εἰς τοὺς αἰῶνας, δοξάζω τοὺς ἐν πίστει δοξά-
ζοντάς με. ὁ οὖν ἐν τοῖς πάλαι τὸν σαμουὴλ
ἀνυψώσας, ἐδόξασε νῦν τὸν ἱεράρχην, τὸ
τάλαντον γὰρ ἐπιστεύθη, καλῶς ἐμπορευ-
σάμενος, τῷ βασιλεῖ προσήγαγε. διὸ καὶ
ὑπερύψωσεν αὐτὸν ὁ ὑπερούσιος. τούτου
χάριν αἰτῶ ὁ ἀνάξιος ἐγὼ, λόγον δέξα-
σθαί με ἵνα ἰσχύσω εὐσεβῶς, ἀνυμνῆσαι
αὐτόν. τῶν περάτων γὰρ αὐτὸς ὑπάρχει
καθηγητὴς, Ὡς τὰ θεῖα σαφῶν.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ τρισκαιδεκάτῃ μνήμη τοῦ ἐν
ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰωάννου, ἀρχιεπισκόπου
κωνσταντινουπόλεως, τοῦ χρυσοστόμου. στίχ.

Μύσας ὁ χρυσοῦς ἰωάννης τὸ στόμα.
Ἀφῆκεν ἡμῖν ἄλλο τὰς βίβλους στόμα.
Ἀμφὶ τρίτῃ σίγησε χρύσεα χείλη.

Οὗτος ὁ μέγας φωστὴρ, καὶ διαπρύσιος τῆς οἰκου-
μένης διδάσκαλος, ἦν ἐκ τῆς μεγαλοπόλε-
ως ἀντιοχείας. πατρὸς σεκούνδου στρατη-
λάτου, καὶ μητρὸς ἀνθούσης, ἀμφοτέρων εὐ-
σεβῶν καὶ πιστῶν. Εὐθὺς οὖν ἐν ἀρχῇ τοῦ βίου,
πολὺν περὶ τοὺς λόγους ἐκτήσατο ἔρωτα.
Τῇ οὖν περὶ τούτους σπουδῇ καὶ τῇ τῆς φύ-
σεως ὀξύτητι πᾶσαν ἑλληνικὴν παιδείαν
μετῆλθε, φοιτήσας παρὰ λιβάνιον καὶ ἀν-
δραγάθιον τοὺς ἐν ἀντιοχείᾳ σοφιστάς. εἶ-
τα τοὺς ἐν ἀθήναις. Μελετήσας δὲ καλῶς
τήν τε τῶν ἑλλήνων καὶ χριστιανῶν γραφὴν,
καὶ εἰς τὸ ἄκρον τῆς περὶ αὐτὴν ἐλάσας
γνώσεως. καὶ ἁγνείᾳ καὶ καθαρότητι τὸν
βίον κοσμήσας, εἰς τὸ τοῦ κληρικοῦ ἀνάγε-
ται σχῆμα, παρὰ τοῦ ἐν ἁγίοις μελετίου πα-
τριάρχου ἀντιοχείας. παρὰ δὲ φλαβια-

νοῦ, διάκονος καὶ πρεσβύτερος. Πολλοὺς δὲ συντάξας λόγους κρείττονας ἀριθμοῦ, περί τε μετανοίας καὶ τοῖς ἐν ἤθεσι καταστάσεως. καὶ πᾶσαν τὴν θεόπνευστον γραφὴν ἑρμηνεύσας, ἐπεὶ Νεκτάριος ὁ τῆς Κωνσταντινουπόλεως πρόεδρος τὸν βίον ἀπέλιπε, ψήφῳ τῶν ἐπισκόπων, καὶ τῇ τοῦ βασιλέως Ἀρκαδίου προστάξει, ἐκ τῆς Ἀντιοχείας μεταπεμφθείς, ἀρχιερεὺς τῆς βασιλίδος καθίσταται πόλεως. κανονικῶς τὴν χειροτονίαν δεξάμενος. Ἐπέτεινε δὲ πλέον τὴν ἐν ταῖς ἑρμηνείαις τῆς γραφῆς σπουδήν, καὶ τὴν ἐν ταῖς διαλέξεσι διδασκαλίαν. δι' ἧς πολλοὺς πρὸς θεογνωσίαν καὶ μετάνοιαν ἤγαγε. τοσοῦτον δὲ ἑαυτὸν ἐπέδωκε τῇ ἀσκήσει καὶ ἐγκρατείᾳ, ὡς βραχέος μόνου μεταλαμβάνειν τοῦ ἐκ κριθῆς χυλοῦ, καὶ ὕπνου μικροῦ, καὶ τούτου οὐκ ἐπὶ κλίνης. ἀλλ' ἱστάμενος, καὶ σχοινίοις ποσὶ διαβασταζόμενος. εἰ δέ που ὀκλάσειε, καθεζόμενος. Τῷ δὲ περιόντι τῆς πρὸς τοὺς δεομένους φιλανθρωπίας, καὶ ἑτέροις πολλοῖς, εἰς τοῦτο καθίσταται τύπος. ὅθεν καὶ εὐλόγοις ἐδίδασκε προσφυῶς, πρὸς τὴν τοιαύτην ἀρετὴν διακεῖσθαι, καὶ πλεονεξίας ἀπέχεσθαι. διὰ τοῦτο καὶ Εὐδοξίᾳ τῇ βασιλίσσῃ πρῶτον προσέκρουσε, καὶ εἰς ἔχθραν καθέστη. Ἡ μὲν γὰρ ἥρπασεν ἀμπελῶνα χήρας τινός, καὶ ἡ χήρα ἐπεβοᾶτο ζητοῦσα τὸν ἑαυτῆς. Καὶ ὁ ἅγιος παρῄνει, τὸ ἀλλότριον μὴ κατέχειν. καὶ μὴ πειθομένην τὴν βασιλίδα, διήλεγχεν. καὶ τὸ κατὰ τὴν Ἰεζάβελ ὑπόδειγμα πεστηλίτευεν. Ἡ δὲ ἀποθηριοῦται ἐγκρατῶς ἐχομένη τοῦ ἀμπελῶνος. καὶ τοῦ θρόνου ἀπολαύνει αὐτόν. Τὸ μὲν πρῶτον, δι' ἑαυτῆς, τὸ δὲ δεύτερον, δι' ἐπισκόπων. οἳ ταῖς δυναστείαις μᾶλλον, ἢ τῇ εὐσεβείᾳ ἐπολιτεύοντο. Εἶτα πάλιν, ἀποκαθίσταται εἰς τὸν θρόνον αὐτοῦ. καὶ ὁ μὲν ἅγιος πάλιν τὸ τελευταῖον εἰς Κουκουσὸν τῆς Ἀρμενίας ἐξορισθεὶς καὶ θλίψεσι προσομιλήσας πολλαῖς, τὴν ἱερὰν αὐτοῦ ψυχὴν τῷ κυρίῳ παρέθετο. Ὡς δὲ ἡ κατ' αὐτὸν ἱστορία δηλοῖ, ὅτι μετὰ τὴν τούτου ἀπὸ τοῦ θρόνου κάθοδον καὶ ὑπερορίαν, οἱ συνεργήσαντες εἰς τὴν τούτου ἐξορίαν, νόσοις ἐξεταθέντες δειναῖς καὶ διαφόροις, τοῦ ζῆν ἀπηλλάγησαν, τὰς ψυχὰς ἀπορρήξαντες, τῆς Εὐδοξίας πρώτης τοῦτο παθούσης, ὡς καὶ πρωτοτολμησάσης. καὶ τοῖς ἐπισκόποις γενομένης ἀπωλείας πρόξενος. Φασὶ δέ, ὅτι μετὰ τὴν αὐτῆς τελευτήν, πρὸς ἔλεγχον τῆς εἰς τὸν Χρυσόστομον ἀδικίας, ἡ λάρναξ ἔνθα κατετέθη, ἐκινεῖτο ἐπὶ χρόνοις τριάκοντα καὶ δύο. Ἐν δὲ τῷ ἀνακομισθῆναι τὸ τοῦ Χρυσοστόμου τίμιον λείψανον, καὶ ἀποτεθῆναι ἔνθα νῦν ἐστί, τοῦ κλόνου καὶ τῆς κινήσεως ἔστη. Ταῖς τοῦ Χρυσορρήμονος πρεσβείαις Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς ἀμήν.

ᾨδὴ ζ΄. Ὁ εἱρμός.

Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καταντήσαντες παῖδες ἐν Βαβυλῶνί ποτε. τῇ πίστει τῆς Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, κατεπάτησαν ψάλλοντες. ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, ὡς ἠθέλησας Σῶτερ οἰκονομήσασθαι. ἐν μήτρᾳ τῆς Παρθένου, κατῴκησας τῷ κόσμῳ. ἣν προστάτιν ἀνέδειξας. ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θησαυρὸν σωτηρίας, καὶ πηγὴν ἀφθαρσίας τὴν σὲ κυήσασαν. καὶ πύργον ἀσφαλείας, καὶ θύραν μετανοίας, τοῖς κραυγάζουσιν ἔδειξας. ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θελητὴν τοῦ ἐλέους, ὃν ἐγέννησας λόγον ἁγνὴ δυσώπησον. ῥυσθῆναι τῶν πταισμάτων, ψυχῆς τε μολυσμάτων. τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Σωμάτων μαλακίας, καὶ ψυχῶν ἁμαρτίας, Θεογεννήτρια. τῶν πόθῳ προσιόντων, τῇ σκέπῃ σου τῇ θείᾳ, θεραπεύειν ἀξίωσον.

σον. ἡ τὸν σταυρωθέντα χριστὸν, ἡμῖν ἀποτεκοῦσα.

Ἄλλος. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Χρηστότητος ἄβυσσον, καὶ εὐσπλαγχνίας μεμυημένος θεοῦ. ἐγγυώμενος ὤφθης, τὴν σωτηρίαν μετανοοῦσι θερμῶς. καὶ ὁλοψύχως, κραυγάζουσιν. εὐλογητὸς ὁ θεὸς, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ῥυθμίζεις χρυσόστομε, ταῖς διδαχαῖς σου, πᾶσαν διάνοιαν. καὶ ψυχῶν θεραπεύεις, τὰς ἀρρωστίας ὡς συμπαθέστατος. καὶ εὐσεβοῦσι, συμψάλλεις γηθόμενος. εὐλογητὸς ὁ θεὸς, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ὑψώθης γηθόμενος, ἐκλελεγμένος ὅσιος ἄκακος. ἱερεὺς τοῦ ὑψίστου, δικαιοσύνην ἐνδεδυμένος λαμπρῶς. καὶ εὐφροσύνῃ, κραυγάζων πανόλβιε. εὐλογητὸς ὁ θεὸς, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν. θ.

Συνέλαβες ἄχραντε, τὸν ἐπὶ πάντων θεὸν καὶ κύριον. εὐδοκήσαντα σῶσαι, τὸ τῶν αἰώνων γένος, θανάτου φθορᾶς. ὃν ἐπαξίως, ὑμνοῦντες κραυγάζομεν. εὐλογητὸς ὁ θεὸς. ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν. Καταβασία.

Οὐκ ἐλάτρευσαν. ᾠδὴ η. Ὁ εἱρμός.

Τὸν βασιλέα τῶν οὐρανῶν, ὃν ὑμνοῦσι στρατιαὶ τῶν ἀγγέλων, ὑμνεῖτε. καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῆς βοηθείας τῆς παρὰ σοῦ δεομένους, μὴ παρίδῃς παρθένε ὑμνοῦντας. καὶ ὑπερυψοῦντας, σὲ κόρη εἰς αἰῶνας.

Τῶν ἰαμάτων τὸ δαψιλὲς ἐπιχέεις, τοῖς πιστῶς ὑμνοῦσί σε παρθένε. καὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὰς ἀσθενείας μου τῆς ψυχῆς ἰατρεύεις, καὶ σαρκὸς τὰς ὀδύνας παρθένε. ὅθεν σε δοξάζω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῶν πειρασμῶν σὺ τὰς προσβολὰς ἐκδιώκεις, καὶ παθῶν τὰς ἐφόδους παρθένε. ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Οἱ συνεχῶς τοῖς λόγοις σου, ὁμιλοῦντες χρυσόστομε. τῆς θεολογίας τὸ σεπτὸν μυ-

ὕμεθα. καὶ πᾶσαν καρπούμεθα, τῶν ἀγαθῶν τὴν ὄνησιν. καὶ τὴν τῆς κακίας ἀποφεύγομεν βλάβην. κοινὸν γὰρ πρυτανεῖον, σωτηρίας ἐγένου. βοῶν ὑπερυψοῦτε, χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπησον, τὸν δεσπότην χρυσόστομε. τῇ συμπαθεστάτῃ παρρησίᾳ χρώμενος. καὶ τῇ ἐλεήμονι καὶ φιλανθρώπῳ περ στοργῇ, σὲ γὰρ πᾶσι, προβαλλόμεθα πιστοὶ μεσίτην καὶ προστάτην, καὶ θερμότατον πρέσβυν. θεόφρον ἱεράρχα, παμμακάρ ἰωάννη.

Νεανικὴν τὴν ἔνστασιν, ἀποταπεινῶν τὸ φρόνημα. καὶ τοῖς βασιλεῦσιν ἀδικοῦσιν ἔδειξας. θερμῶς παριστάμενος ἀδικουμένων ὅσιε. καὶ τῶν ὀρφανῶν, καὶ τῶν χηρῶν καὶ πενήτων. περιγεγυημένος, στοργικῇ διαθέσει. βοῶν ὑπερυψοῦτε, χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. θ.

Σωματικαῖς μορφώσεσι. καὶ ποικίλοις αἰνίγμασι καὶ συμβολικαῖς καὶ τυπικαῖς ἐμφάσεσι. τὴν σὴν προεμήνυον, οἱ θεηγόροι γέννησιν. τὴν ὑπερφυῆ καὶ θαυμαστὴν ὡς σοῦ παρθένε. διό σε γεγηθότες, εὐσεβῶς ὑμνοῦμεν. χριστὸν ὑπερυψοῦντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Καταβασία.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

ᾠδὴ θ. Ὁ εἱρμός.

Κυρίως θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι παρθένε ἁγνή. σὺν ἀσωμάτοις χορείαις σὲ μεγαλύνομεν.

Ῥοῶν μου τῶν δακρύων, μὴ ἀποποιήσῃς ἡ τὸν παντὸς ἐκ προσώπου τῶν δάκρυον, ἀφῃρηκότα παρθένε χριστὸν κυήσασα.

Χαρᾶς μου τὴν καρδίαν, πλήρωσον παρθένε, ἡ τῆς χαρᾶς δεξαμένη τὸ πλήρωμα. τῆς ἁμαρτίας τὴν λύπην ἐξαφανίσασα.

Λιμὴν καὶ προστασία, τῶν σοὶ προσφευγόντων γενοῦ παρθένε, καὶ τεῖχος ἀκράδαντον. καταφυγή τε, καὶ σκέπη καὶ ἀγαλλίαμα.

Φωτός σου ταῖς ἀκτῖσι, λάμπρυνον παρθένε, τὸ ζοφερὸν τῆς ἀγνοίας διώκουσα. τοὺς εὐσεβῶς θεοτόκον, σὲ καταγγέλλοντας.

Ἄλλος. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Τῆς ὄντως ἀπολαύων πάτερ ζωῆς. ὑπὲρ ἧς ἠγω-
νίσω πρὸς δύναμιν ἐπὶ τῆς γῆς, βίῳ δια-
πρέψας ἀγγελικῷ καὶ τοῦ χρυσοῦ κτισά-
μενος, γλῶσσαν καὶ τὸ στόμα τὸ γαληνόν.
σωθῆναι θεηγόρε. δυσώπει τοὺς σὲ πίστει.
διαφερόντως μακαρίζοντας.

Οἱ λόγοι σου τρισμάκαρ, λόγοι ζωῆς. τὴν ζωὴν
προξενοῦντες τὴν ἄληκτον σὲ γὰρ πηγὴν,
βρύουσαν αὐτὸς ἔδειξεν ὁ χριστός. καὶ ποταμὸν προ-
χέοντα, θείων διδαγμάτων ἐπιρροὰς τρυ-
φῆς ὄντως χειμάρρου. ἀφέσεώς τε ῥεῖ-
θρον. καὶ μετανοίας λαμπρὸν κήρυκα.

Μύστης αὐτὸς ἐδείχθης ἀρχιερεῦ. τοῦ θεοῦ, καὶ
ἀνάγων ὑπέρλαμπρος σὺ γὰρ φωστὴρ, ὤφ-
θης δυσσεβείαις θεοφεγγής. καὶ τῆς ἐνθέου
γνώσεως, ἐλεημοσύνης εἰσηγητής. διό σε
χρυσολόγε, καρδίας διαθέσει. νῦν ἐπαξίως
μεγαλύνομεν. θ'.

Ἁγνὴ δεδοξασμένη μῆτερ θεοῦ. τοὺς ὑμνοῦντάς
σε πόθῳ περίσωζε τῶν πειρασμῶν, ὄχλον
διαλύουσα συμπαθῶς ὡς γὰρ θεὸν γεννήσα-
σα, πάντα ὅσα θέλεις ἐπιτελεῖς. ἀνύεις ἀκω-
λύτως, καὶ δύνασαι παρθένε. διό σε πάν-
τες μεγαλύνομεν.

Καταβασία. Ἅπας γηγενής.

Ἐξαποστειλάριον. Πρὸς Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Τοῖς χρυσαυγέσι λόγοις σου, ἡ χριστοῦ ἐκκλησία.
φαιδρύνεται λαμπρύνεται, ὦ χρυσόστο-
με πάτερ. ψυχαὶ δὲ κατευφραίνονται. τῶν
πιστῶν γεραίρουσαι τὴν παναγίαν σου μνή-
μην. σὺ γὰρ πᾶσιν ἐφάνης. μετανοίας ὁδη-
γὸς, καὶ προνομεὺς σωτηρίας. Ἕτερον,
Πρὸς. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τὸν μεγαλοφωνότατον, τῆς μετανοίας κή-
ρυκα. τὸν θησαυρὸν τῶν πενήτων, τὸ στόμα
τῆς ἐκκλησίας. τὸ χρύσεον καὶ ἄλαλον. τῶν
γραφῶν τὴν σαφήνειαν, ἰωάννην τὸν πάν-
σοφον. ἀνευφημήσωμεν πάντες, ὡς ὑπ'
αὐτοῦ στηριχθέντες. θ'. Ὅμοιον.

Παρθένε παναμώμητε, κυρία μου καὶ δέσ-
ποινα. τὸν σὸν υἱὸν ἐκδυσώπει. σὺν τῷ κλει-
νῷ χρυσοστόμῳ. πειρατηρίων ῥύσασθαι,
παντοίων τοὺς ὑμνοῦντάς σε, καὶ αἰωνίων
τεύξεσθαι τῶν ἀγαθῶν παναγία. δύνα-
σαι γὰρ ὅσα θέλεις.

Εἰς τοὺς αἴνους, πᾶσα πνοή. ἱστῶμεν στίχους
δ'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια.

ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Χρυσοῦ τηλαυγέστερον, τὰ ἱερά σου διδά-
γματα. προχεόμενος πάνσοφε, πλου-
τίζεις χρυσόστομε. πενομένας φρένας,
καὶ ἀποδιώκεις, τῶν παθημάτων τὴν ἀ-
χλὺν, φιλαργυρίας πικρὸν χειμῶνά τε.
διό σε μακαρίζομεν. χρεοστικῶς καὶ τὴν
κόνιν σου, τῶν λειψάνων σεβόμεθα, ὡς
πηγὴν ἁγιάσματος.

Ὁ στῦλος ὁ πύρινος. ὁ ποταμὸς ὁ τοῖς νάμασι.
τῶν δογμάτων κατάρρυτος. ὁ νοῦς ὁ οὐράνιος.
τῆς θεολογίας, τὸ πάγχρυσον στόμα. ἁμαρ-
τωλῶν ἐγγυητὴς, τῆς μετανοίας κῆρυξ ὁ
ἔνθεος. φωστὴρ ὁ διαυγέστατος ὁ ἐπουράνιος
ἄνθρωπος. ὁ μακάριος σήμερον, ἀνυμνεί-
σθω χρυσόστομος.

Ἥλιος πολύφωτος, τὴν οἰκουμένην τοῖς λόγοις
σου καταυγάζων γεγένησαι. ἀστὴρ φαεινό-
τατος, λαμπὰς φανωτάτη, πυρσὸς τοῖς θα-
λάσσῃ, τῇ κοσμικῇ διαπαντὸς, χειμαζομέ-
νοις προσεκκαλούμενος. πρὸς ὅρμον γαληνό-
τατον. τῆς σωτηρίας ἐν χάριτι, χρυσολόγε χρυ-
σόστομε, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀδίκως τῆς ποίμνης σου, ἀπελαθεὶς πάτερ ὅσιε.
προσωμίλησας θλίψεσι. πικραῖς ἐξορίαις
τε. ἐν αἷς ἠξιώθης, μακαρίου τέλους. οἷα
γενναῖος ἀθλητὴς, καταπαλαίσας τὸν πο-
λυμήχανον. καὶ νίκης διαδήματι σὲ ὁ χριστὸς
ἐστεφάνωσεν. ἰωάννη χρυσόστομε, πρέ-
σβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα ἦχος πλ. δ'. Ἀνατολίου.

Χρυσέοις ἔπεσι, καὶ θεοφθόγγοις διδάγμασι,
κατακοσμήσας τὴν τοῦ θεοῦ ἐκκλησίαν. πλοῦ-
τον πνευματικὸν ἐθησαύρισας ἐν αὐτῇ,

τὰ

τοῦ σοῦ θεοπαραδότου λόγια. διὸ στέφανον
ἐξ ἀκηράτων ἀνθέων, πλεξαμένη τοῖς ᾄ-
σμασι, τῇ ἱερᾷ σου προσφέρει μνήμη. πάγ-
χρυσε τῇ ψυχῇ σὺν τῇ γλώττῃ, ἰωάννη
θεόσοφε ἀλλ᾽ ὡς ἔχων παρρησίαν ὅσιε πρέ-
σβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν θ. Ὁ αὐτός.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δού-
λων σου. καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης
ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις. δίδο-
ται καὶ ἅγιον ἔλαιον τοῖς ἀδελφοῖς.
Εἰς τὴν λειτουργίαν τυπικά, καὶ ἀπὸ τοῦ κα-
νόνος, ᾠδ. γ΄. καὶ ς΄. Ὁ ἀπόστολος.

Ἀδελφοὶ τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν ἀρχιερεύς.

Εὐαγγέλιον κατὰ ἰωάννην.

Εἶπεν ὁ κς ἐγώ εἰμι ἡ θύρα.
Τέλος. Μία ποίμνη, εἷς ποιμήν.
Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ιδ΄. τοῦ ἁγίου καὶ πανευ-
φήμου ἀποστόλου φιλίππου. Εἰς τὸ κύριε ἐκέκρα-
ξα ἱστῶμεν στίχ. ς΄. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσό-
μοια. ἦχος πλ. β΄. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Πρᾶξιν μὲν ἐπίβασιν, εἰληκὼς θεωρίας,
θεωρίαν τέλος δέ, φιλόθεε πράξεως, μά-
καρ θέμενος. τὸν χν ἠξίωσαι, τοῦ πρὸς τὴν
δόξαν, ὑποδεῖξαί σοι τὴν ἄφρασον. καὶ
γὰρ ἐφίεται, πᾶσα λογικὴ φύσις ἔνδοξε. τοῦ
τοῦ ὑποστήσαντος. καὶ τοῦ ποθουμένου τετύχη-
κας. τοῦτον παραυτίκα δεξάμενος σφρα-
γῖδα τὸν υἱόν. ὃν παρρησίᾳ δυσώπει τὸν, ὑπὲρ
τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Θείαις ἀναβάσεσι, διαπαντὸς κεχρημένος
ὡς μωσῆς τὸ πρότερον. τὸν θεὸν θεάσασθαι
ἐπεπόθησας. καὶ γνωστῶς εἶδες δέ, τὴν αὐ-
τοῦ εἰκόνα. δεδεγμένος πρὸς ἐμφέρειαν.
πατρὸς γὰρ σύντομος, γνῶσις ὁ υἱὸς καὶ ἀπόδει-
ξις. υἱοῦ δὲ καὶ γεννήτορος. μία ἡ οὐσία γνω-
ρίζεται. καὶ ἡ δίαιτα πάντων, ταυτότης ἀνα-
φέρεται σεπτῶς. καὶ βασιλεία καὶ δύναμις,
δόξα καὶ προσκύνησις.

Ὀργανον κρουόμενον, ταῖς θεϊκαῖς ἐπιπνοί-
αις. καὶ ταῖς ὑφηγήσεσι, τοῦ ἁγίου πνς ἐχρη-
μάτισας. καὶ τὸ ὑπερκόσμιον, μελῳδῶν ἐν
κόσμῳ, τοῦ σρς εὐαγγέλιον, πυρίνῃ γλώσ-
σῃ τοῦ, πᾶσαν τὴν ἀπάτην κατέφλεξας. ὡς
ὕλην εὐκατάπρηστον, καὶ ὡς χόρτον γῆς μα-
ραινόμενον. καὶ τὸν ἐπὶ πάντων, δεσπότην τε καὶ
κν χν. τῇ οἰκουμένῃ ἐκήρυξας, φίλιππε θε-
σπέσιε. Δόξα. ἦχος πλ. β΄. Ζωντος.

Τοῦ μεγάλου φίλιππε φωτός, ταῖς ἀστρα-
παῖς πυρωθείς, παγκόσμιος ἐξέλαμψας
φωστήρ. τὸν πατέρα δὲ τῶν φώτων, ἐν υἱῷ ζη-
τήσας εὗρες. ἐν τῷ φωτί, τὸ φῶς γὰρ εὑρί-
σκεται. καὶ γὰρ αὐτός σφραγὶς ἰσότυπος, δη-
λῶν τὸ ἀρχέτυπον. ὃν ἀπόστολε δυσώπει.
τοὺς ἐσφραγισμένους τῷ θείῳ, περισώ-
ζεσθαι αἵματι.

Καὶ νῦν, θ. Τετίμηρος ἀνέστης χριστέ.

Ζηλώσας ὁ ἀντίδικος, τὴν ποίμνην σου πα-
νάχραντε. καθ᾽ ἑκάστην, ἐκζητεῖ ὁ πονη-
ρός, κατὰ βρῶμα ποιῆσαι. ἀλλὰ σὺ θεοτόκε,
τῆς τούτου βλάβης ἐξελοῦ ἡμᾶς.

Σταυροθ. Ὅμοιον.

Ἀρνὸν τὸν ἀμωμώτατον, ἀδίκως καθηλούμε-
νον ἐπὶ ξύλου. ἡ παρθένος καὶ ἁγνή.
καὶ μήτηρ σου ὁρῶσα, ὡς συμεὼν προέφη.
τὰ σπλάγχνα σου διετέτρωτο.

Εἰς τὸν στίχον. στιχηρὰ τῆς ὀκτωήχου.
Ἢ ταῦτα. στιχηρά. ἦχος πλ. δ΄.
Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος, ὁ αὐτὸς ἰχθύας
ποτέ, σαγηνεύων ἀπόστολος, τῶν ἀνθρώπων γέ-

γοῦσα, ἁλιεὺς θεοπρόβλητος. λόγων σαγήνῃ, ἔθνη ἐζώγρησε, σταυρῷ ἀγκίστρῳ, κόσμον ἀνείλκυσεν. ὢ οἷον θήραμα, τῷ Θεῷ προσήγαγεν, ὁ θεουργός. οὗπερ τὸ μνημόσυνον, νῦν ἑορτάζομεν.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος, ἀποσταλεὶς ἐκ Θεοῦ. ὁ ἀπόστολος Φίλιππος, μέσον λύκων πρόβατον. ἀπτοήτως νῦν πρόεισι. τοὺς θῆρας ἄρνας, πίστει αὐτοῦ δείξας. τὸν κόσμον θείως μετεστοιχείωσεν. ὢ ἔργα πίστεως ὢ δυνάμεις ἄρρητοι. οὗ ταῖς εὐχαῖς. σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς μόνος εὔσπλαγχνος.

Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος, φρέαρ πηγάζων ζωήν. ἐν σοφίας ἀντλήματι, τοῖς ἐν κόσμῳ πέφηνεν. ὁ ἀπόστολος Φίλιππος. ἀφ' οὗπερ ῥεῖθρα, δογμάτων πρόεισιν. ἐξ οὗ θαυμάτων, ῥεύματα πινόμενα. ὢ οἷα δέδρακε, φοβερὰ τεράστια, ὁ θεουργός. οὗπερ τὸ μνημόσυνον, πίστει γεραίρομεν.

Δόξα. ἦχος, β΄. Βυζαντίου.

Καταλιπὼν τὰ ἐπὶ γῆς, ἠκολούθησας Χριστῷ. καὶ σφραγισθείς, τῷ ἐμφυσήματι τοῦ ἁγίου πνεύματος, ἀπεστάλης ὑπ' αὐτοῦ, εἰς τὰ ἔθνη τὰ ἀπολωλότα. ἐπιστρέφειν τοὺς ἀνθρώπους, εἰς φῶς θεογνωσίας, Φίλιππε ἀπόστολε. καὶ τελέσας τὸν ἀγῶνα τοῦ θείου σου πόθου, διὰ βασάνων πολυπλόκων, τὴν ψυχήν σου τῷ Θεῷ παρέδωκας. αὐτὸν ἱκέτευε παμμακάριστε. δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτ. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Δέξαι, τὴν ἱκέσιον ᾠδήν, τῶν σῶν οἰκετῶν Θεοτόκε. ἥν σοι προσφέρομεν. δέσποινα βοήθησον, ἀπορουμένοις ἡμῖν. ἐκ κινδύνων ἐξάγαγε. τὴν ποίμνην σου ταύτην. πίστει σοι προσπίπτουσαν, ἐν τῷ σεπτῷ σου ναῷ. σὺ γάρ, τὸν σωτῆρα τεκοῦσα. ἔχεις παρρησίαν ὡς τούτου. μήτηρ ἱκετεύειν τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Σταυρ. Ὅμοιον.

Ὅτε, ἡ ἀμίαντος ἀμνάς, ἔβλεψε τὸν ἴδιον ἄρνα, ἐπὶ σφαγὴν ὡς βροτόν, θέλοντα ἑλκόμενον, θρηνοῦσα ἔλεγεν. ἀτεκνῶσαι νῦν σπεύδεις με, Χριστέ, τὴν τεκοῦσαν. τί τοῦτο πεποίηκας, ὁ λυτρωτὴς τοῦ παντός. ὅμως, ἀνυμνῶ καὶ δοξάζω. σοῦ τὴν ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἄκραν ἀγαθότητα φιλάνθρωπε.

Τροπ. ἦχος, γ΄. Ἀπόστολε ἅγιε Φίλιππε.

Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολογία.

Οἱ κανόνες τῆς ὀκτωήχου καὶ τοῦ ἁγίου ἀποστόλου εἰς ς΄. Ὁ κανὼν οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὸν εὐκλεῆ Φίλιππον ὑμνῶ προφρόνως.

Θεοφάνους. ᾠδὴ α΄. ἦχος, πλ. β΄,

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραήλ.

Ταῖς ὑπερφώτοις ἀκτῖσι, τῆς τοῦ Χριστοῦ, θεϊκῆς λαμπρότητος, ἐνηδόμενος τρανῶς, θεοκῆρυξ Φίλιππε ταῖς σαῖς. κατὰ μέθεξιν αὐγαῖς, ἡμᾶς καταύγασον.

Ὁ τοῦ πατρὸς σοι τὴν δόξαν δι' ἑαυτοῦ. ὑποδείξας Φίλιππε, τῷ χορῷ τῶν μαθητῶν. σὲ Χριστὸς ἐνέταξε τὴν σήν, προγινώσκων ἀρετὴν θεομακάριστε.

Νῦν οὐκ ἐν αἰνίγμασι βλέπεις, οὐδὲ σκιαῖς. οὐδ' ἐσόπτροις πάνσοφε, τὴν πηγὴν τῶν ἀγαθῶν. ὀρεκτῶν τὸ ἔσχατον Χριστόν. ἀλλὰ πρόσωπον ὁρᾷς, σαφῶς πρὸς πρόσωπον. θ΄.

Ἐκλελοιπότων ἀρχόντων ἐκ τῆς φυλῆς. τοῦ Ἰούδα πάναγνε, ὁ υἱός σου καὶ Θεὸς προελθὼν ἡγούμενος τῆς γῆς. τῶν περάτων ἀληθῶς, νῦν ἐβασίλευσεν.

ᾠδὴ γ΄. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Ὑπάρχων ἔμπλεως φωτός, πρακτικῆς θεωρίας, τῷ φωτὶ τῷ μεγάλῳ, γενομένῳ μεθ' ἡμῶν κατηξιώθης Χριστῷ. λειτουργῆσαι, Φίλιππε θεσπέσιε.

Κρηπὶς δογμάτων εὐσεβῶν, ἡ σὴ μυσταγωγία, εὐσεβῶς ἀνεδείχθη. δι' αὐτῆς γὰρ τὸν υἱόν, ἐπέγνωμεν εὐσεβῶς. ἡνωμένον, ὄντα τῷ γεννήτορι.

Λυχνία γέγονας χρυσῆ, δαδουχῶν τοῖς ἀνθρώποις, τὸ ἀΐδιον φέγγος. καὶ φωτί-

ζων

ζων δι᾽ αὐτοῦ, τὴν οἰκουμένην σαφῶς. ἐπι-
γνώσει, Φίλιππε πανάριστε. θ.

Ἐπὶ σοὶ πάναγνε σεμνή. πεποιθὼς μὴ ἐκπέσω, τῆς εἰς σὲ προσδοκίας. ἀλλ᾽ ὡς μήτηρ συμπαθὴς, τοῦ φιλανθρώπου θεοῦ. τῶν παγίδων, τοῦ ἐχθροῦ με λύτρωσαι.

Κα, ἦχος, πλ. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Ἐλατὴρ τῶν δαιμόνων ἀναδειχθείς. καὶ φωστὴρ τῶν ἐν σκότει ἀποφανθείς, ἔδειξας τὸν ἥλιον, ἐκ παρθένου ἐκλάμψαντα. καὶ ναοὺς εἰδώλων συντρίψας ἀνήγειρας. ἐκκλησίας μάκαρ, εἰς δόξαν θεοῦ ἡμῶν. ὅθεν σε τιμῶμεν, καὶ τὴν θείαν σου μνήμην, λαμπρῶς ἑορτάζομεν, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι, ἀπόστολε Φίλιππε. πρέσβευε χριστῷ τῷ θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι. τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Ἕτερον Ὅμοιον.

Ὀμβροφόρον νεφέλη πνευματική. ἀληθῶς ἀνεδείχθης τοῖς ἐπὶ γῆς. ποτίζων ὡς ἄρουραν, μυστικῶς τὰς καρδίας ἡμῶν. διατρέχων γὰρ τῷ λόγῳ, ποτίζεις τὰ πέρατα. καὶ ἑαυτὸν προσχέεις τὰ μύρα τῇ λάρνακι. ὅθεν διαπνεύσας, ταῖς ἀπίστοις καρδίαις, ὀσμὴν τὴν τοῦ πνεύματος, ἐν αὐταῖς ἐθησαύρισας ἀπόστολε Φίλιππε. πρέσβευε χριστῷ τῷ θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι. τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου. θ. Ὅμοιον.

Τὴν ψυχήν μου παρθένε τὴν πατρῴαν, ἀπὸ βρέφους μολύνας ὁ μιαρός. καὶ λόγοις καὶ πράξεσιν, ἐμαυτὸν κατερρύπωσα. καὶ οὐκ ἔχω τί πράξαι, ἢ ποῦ καταφεύξασθαι. ἀλλ᾽ οὐδ᾽ ἄλλην ἐλπίδα, πλὴν σοῦ κόρη ἐπίσταμαι. φεῦ μοι ὁ ἀχρεῖος, διὰ τοῦτο ἱκέτης. πρὸς σὲ τὴν πανάχραντον, νῦν προστρέχω καὶ δέομαι. ὁμολογῶν σοι τὰ ἡμαρτον. πρέσβευε τῷ σῷ υἱῷ καὶ θεῷ. τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι. εἰς σὲ γὰρ πᾶσαν ἐλπίδα ἀνέθηκα. σταυροθ. Ὅμοιον.

Τὸν θεὸν καὶ δεσπότην καὶ λυτρωτὴν, ἡ ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ σταυρῷ, ἀδίκως κρεμάμενον, θρηνῳδοῦσα ἐβόα σοι. ὁ μὲν κόσμος εὐφραίνεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν. τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν νέκρωσιν. ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε κύριε. διὸ σοὶ ἐκ καρδίας κραυγάζω σοι. ἀνάστηθι ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ λύτρωσαι τὴν ποίμνην σου, ἐκ πάσης περιστάσεως.

ᾠδ. γ'. Χς μου δύναμις, θς καὶ κς.

Ἡλίου σκήνωμα, χυ̃ τοῦ ὄντως φωτός. καὶ ναὸς ἀνεδείχθης χωρητικὸς, τούτου τῆς λαμπρότητος. καὶ οὐρανὸς δόξαν θεοῦ, τοῖς ἀνθρώποις διηγούμενος.

Φθαρεῖσαν πάθεσι, τὴν ἀνθρωπότητα. ἐμβληθεὶς θεῖον ἅλας παρὰ χυ̃. ταύτης ἀνεξήρανας, τὴν σηπεδόνα τὴν δεινήν. θεοφάντορ ἀξιάγαστε.

Ἰσχύϊ Φίλιππε, χυ̃ ῥωννύμενος. τῶν δαιμόνων τὸ ξίφος καὶ δυσσεβῶν, ὤφθης δυνατώτερος. τοῖς ἐπὶ γῆς ἀναβοῶν, ζωῆς θείας εὐαγγέλια. θεο.

Λιμένα εὔδιον, χς ἀνέδειξε. τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, σὲ ἀληθῆ, δέσποινα πανάμωμε. ἐκ διανοίας καθαρᾶς, θεοτόκον καταγγέλλουσιν. ᾠδ. ε'. Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθέ.

Ἰὸν ψυχόλεθρον τοῦ ἐχθροῦ, ταῖς ἀλεξικάκοις σου, θεορρήμον παλάμαις ἐξήρανας. σὺ θανατηφόρῳ, κεκρατημένους θυμῷ. χαλεπῆς ἀλγηδόνος, ἀναρρυόμενος.

Πυρίπνους ὅλος ἀναδειχθεὶς, τῇ τοῦ παρακλήτου ἐπιδημίᾳ, καὶ χάριτι Φίλιππε. σὺ ἀποψυγέντας, ἐν ἀθεΐας κρυμῷ. τῇ τῆς πίστεως θέρμῃ, ἐζωοποίησας.

Πλησίον γέγονας τοῦ χυ̃, τὰς ἐνδιδομένας σοι λαμπηδόνας, ἀμέσως δεχόμενος. καὶ διαβιβάζων, τοῖς σοι προστρέχουσι. φωτίζων καὶ προσάγων, τύπους τῷ κτίσαντι. θ.

Ὁ λόγῳ πάντα δημιουργῶν, καὶ σοφῇ προνοίᾳ κυβερνῶν, μόνος ὡς βούλεται κς. ὑπὲρ εὐσπλαγχνίαν, δημιουργεῖται ἐκ σοῦ. καὶ

σαι ἐξ ἀνερμηνεύτως, πανάγνε γίνεται.

ᾠδὴ ς΄. Συνεχέθη ἀλλ' οὐ κατεσχέθη.

Νεμομένην, καὶ λυμαινομένην. βλέπων τὴν πλάνην τοῦ ἐχθροῦ, τὸ τῶν αἰώνων γένος. τὰ σὰ βέλη τὰ ἠκονημένα, τοὺς ἀποστόλους, τείνας ἐξαπέστειλας. καὶ διανοίξας θώρακος πτύξιν, Χριστὲ τοῦ δράκοντος. ἅπαντας τῆς αὐτοῦ λύμης καὶ φθορᾶς σῶτερ ἰώμενος.

Ὑπέρτερον, φέγγει καταλάμπων, ὤφθης καθάπερ ἀστραπὴ, τῇ οἰκουμένῃ φαίνων. καὶ ὡς ὄρος γλυκασμὸν στάλαζον ὡς θεοῦ δρόσος οὐρανόθεν πιπλεῖται, ὡς ἀπόστολος ἐκλεγμένος. τὴν δωδεκάριθμον, φάλαγγα συμπληρῶν. τὴν τῶν μαθητῶν Χριστοῦ πανόλβιε.

Μυηθεὶς σου, τὸ τοῦ μυστηρίου, βάθος ὁ θεῖος μαθητὴς ὡς ποταμὸν εἰρήνης, ἐπικλύζοντα τρυφῆς χειμάρρουν. ὡς ἐπικλύζον, κῦμα δόξης ἔθνεσι, σὲ ἐκήρυξε μεγαλοφώνως. καὶ τὴν σὴν ἔνδοξον, κένωσιν ἀγαθὲ, τὴν ὑπὲρ ἡμῶν εὐηγγελίσατο. Θ.

Νεκρουμένους, καὶ λυμαινομένους, πάντας θανάτῳ τοὺς βροτούς. σὺ τὸν Χριστὸν τεκοῦσα, τὴν ἀκήρατον ἀθανασίαν. ἀνεκαλέσω, πρὸς ζωὴν αἰώνιον, καὶ ἐφώτισας ἐσκοτισμένους καὶ ἠλευθέρωσας, λύσασα τὰ δεσμὰ, τῆς ἀπαγωγῆς ἡμῶν πανύμνητε.

Κοντάκιον. ἦχος, πλ.

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ὁ μαθητὴς καὶ φίλος σου, καὶ μιμητὴς τοῦ πάθους σου, τῇ οἰκουμένῃ θεόν σε ἐκήρυξεν, ὁ θεηγόρος Φίλιππος. ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις, ἐξ ἐχθρῶν παρανόμων, τὴν ἐκκλησίαν σου, καὶ πᾶσαν πόλιν σου. διὰ τῆς θεοτόκου συντήρησον πολυέλεε. Ὁ οἶκος.

Ῥεῖθρα λόγου παράσχου μοι Κύριε, ὁ ὑδάτων τὴν φύσιν δειμάμενος. τὴν καρδίαν στήριξον δέσποτα. ὁ τὴν γῆν στερεώσας τῷ λόγῳ σου. καὶ φώτισόν μου, τὴν διάνοιαν, ὁ τὸ φῶς ὡς χιτῶνα ἀναβαλλόμενος. ἵνα λέγω καὶ ψάλλω τὰ πρέποντα, καὶ ἀξίως ὑμνήσω. Τὸν σὸν μαθητὴν, πολυέλεε.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, ιδ΄. μνήμη τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου πανευφήμου ἀποστόλου Φιλίππου. ἑνὸς τῆς πρώτης χορείας τῶν δώδεκα.

Ἀρθεὶς Φίλιππος ἐκποδὼν ἐπὶ ξύλου.
Τὰ τῶν ποδῶν σοι νῖπτρα, σὲ ἐκτείνει.
Ἤρθης κακκεφαλῆς δεκάτῃ Φίλιππε τετάρτῃ.

Οὗτος ἦν, ἀπὸ Βηθσαϊδὰ τῆς πόλεως, συμπολίτης Ἀνδρέου καὶ Πέτρου. Πολὺς δὲ ὢν τοῖς βίβλοις τῶν προφητῶν προσκείμενος, παρθένος διὰ βίου παντὸς ἐγνωρίζετο. Τοῦτον εὑρὼν ὁ Χριστὸς μετὰ τὸ βάπτισμα ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, προσέταξεν ἀκολουθεῖν. Ὁ δὲ, μετὰ τοῦτο περιτυχὼν τῷ Ναθαναὴλ, ἔφη εὑρήκαμεν Ἰησοῦν τὸν υἱὸν Ἰωσὴφ τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ. καὶ ἄλλα πολλὰ ἕτερα ἔστιν ἐν τῇ θεοπνεύστῳ γραφῇ κείμενα περὶ αὐτοῦ. Οὗτος, τὴν ἀσιάτιδα γῆν κληρωθεὶς, τὸν Βαρθολομαῖον εἶχε συνεπόμενον, καὶ συναπτόμενον τοῦ κηρύγματος. Σαρκικὴ δὲ αὐτοῦ ἀδελφὴ οὖσα ἡ Μαριάμνη, τούτοις ἀκολουθοῦσα διηκόνει. Ἐπεὶ δὲ τὰς τῆς Μυσίας καὶ Λυδίας διέβησαν πόλεις εὐαγγελιζόμενοι, καὶ πολλοὺς ὑπὸ τῶν ἀπίστων πειρασμοὺς καὶ θλίψεις ὑπέμειναν, μαστιζόμενοι. ῥαβδιζόμενοι, ἐγκλειόμενοι, λιθαζόμενοι, κατέλαβον τὸν ἠγαπημένον μαθητὴν καὶ θεολόγον Ἰωάννην, κατὰ τὴν Ἀσίαν κηρύττοντα τὸν Χριστόν. ὅτε καὶ ἡ τοῦ ἀνθυπάτου γυνὴ Νικανόρα ἐπίστευσε. καὶ ἡ τοῦ Στάχυος οἰκία, ὑπὸ τοῦ ἀνθυπάτου καὶ τοῦ δήμου κατεκαύθη. Ὁ δὲ Φίλιππος ἐπὶ τῆς πλατείας συρεὶς, εἶτα τοὺς ἀστραγάλους τρυπηθεὶς, ἐπὶ τοῦ ξύλου ἀνηρτήθη. καὶ οὕτως εὐξάμενος, τῷ θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο. αὐτίκα δὲ ἡ γῆ τρόμῳ ληφθεῖσα, καὶ ἦχον ἐκπέμψασα, ἐσχίσθη. καὶ πολλοὺς τῶν ἀπίστων κατέπιεν. Οἱ δὲ λοιποὶ φοβηθέντες, τῷ Βαρθολομαίῳ καὶ τῇ Μαριάμνῃ προσέπεσον ἔτι κρεμαμένων αὐτῶν. καὶ λύσαντες αὐτοὺς, προσῆλθον τῇ ἀληθινῇ πίστει. εἶθ' οὕτως συνέστειλαν

τὰ λείψανον τοῦ ἀποστόλου. καὶ τὸν στάχυν
ἐπίσκοπον ἐν τῷ βυζαντίῳ καταστησάμε-
νοι, αὐτοὶ ἐν λυκαονίᾳ ἐξέδραμον.

Ἐκ τῶν θαυμάτων τοῦ ἀποστόλου.

Οὗτος ὁ φαεινότατος ἀστὴρ καὶ μέγας τοῦ Χριστοῦ
ἀπόστολος. ὡς ἔτ' αὖ τὴν ἤει τὴν γαλιλαίαν
κηρύσσων, ἔτι τῷ βίῳ περιὼν, γύναιον αὐ-
τῷ προσυπαντᾷ, ἐκκομίζον παιδίον τε-
θνηκὸς, καὶ οἰμώζουσα, ἀμέτρως ἐκόπτετο. ταύ-
την ὁ κηρύσσων κατοικτείρας καὶ τὴν δεξιὰν
τῷ τεθνηκότι προτείνας. ἔγειραι κελεύει.
σοι ὁ ὑπ' ἐμοῦ κηρυττόμενος ἔφησεν Ἰησοῦς ὁ Χριστός.
καὶ ὁ λόγος, ζωτικὴν αὐτῷ ἔδωκεν ἀνέγερ-
σιν, καὶ τῇ πενθούσῃ, βακτηρίαν τὸν ἀνα-
στάντα γενέσθαι πρὸς τὴν οἰκίαν παρεσκεύα-
σεν. Ἡ δὲ, τῶν ἰχνῶν τοῦ θαυματουργοῦ δραξα-
μένη, ὃν ἀνέστησας ἔλεγε, δι' ὕδατος ἀνα-
γέννησον σὺν ἐμοί. καὶ τυχοῦσα τοῦ χαρίσματος,
ἀπόστολος ἐγεγόνει, πᾶσιν εὐαγγελιζομέ-
νη τοῦ υἱοῦ αὐτῆς τὴν ἀνάστασιν. ἦγε δὲ τοῦτον
καὶ ἐπ' ἀθήνησιν, ἔνθα τὸ ἁπλοῦν τοῦ λόγου
κἂν διατελίζειν οἱ ἀθηναῖοι ἐβούλοντο, ἡ πρᾶ-
ξις τῶν παραδόξων τούτοις ἀντεπιχεῖν ἔπει-
θε. καὶ λοιπὸν τί δεῖ πράττειν ὀφείλομεν
ἔλεγον, ἡμεῖς οἱ περὶ λόγους ἐσπουδακό-
τες, τούτου τοῖς λόγοις ἡττώμενοι. καὶ γὰρ
ὡς ὁρᾶτε ἄγροικος οὗτος καὶ ἄπολις. ἐν δὲ
τοῖς ἔργοις ἡμῶν, ἐγκρατὴς καὶ περιφανὴς
ἀναδείκνυται. τοιγαροῦν δι' ἐπιστολῆς ση-
μανοῦμεν τῷ ἀρχιγραμματεῖ τῶν ἰουδαίων
ἐν ἱερουσαλήμ. καὶ τὸ δόξαν οὕτω κρατυνοῦντες,
ἐκεῖνον πρὸς τὸ λέγειν ἐξαποστέλλουσιν. Ὁ
γοῦν ἀποσταλεὶς, ἔσω τῆς ἱερουσαλὴμ γεγονὼς, με-
τὰ τὴν ἐπίδοσιν τῆς γραφῆς, δι' ἀλόγων
τοῖς ἄρχουσιν ἐπετράνωσε τὰ τῆς γραφῆς
λέγων. τοὔνομα Φίλιππος ἐν τῷ ὧδέ τις
λέγων εἶναι, ἀφίκετο πρὸς ἡμᾶς. ὃς ἄγροι-
κος μὲν, ἐπιφέρεται λόγον, οὐ μικρὸν δὲ τῶν
ἡμῶν ἐπισείονται καρδίαν καὶ πείθει, και-
νὸν διαγγέλλων ὄνομα Ἰησοῦ. ᾧ καὶ χρώμενος
ἐπιγλώττης, ἀποτρόπαιον ἔχει δαιμόνων.

καὶ νοσημάτων παντοδαπῶν. ἀλλά γε σὺν
τούτοις, καὶ τὰ κατ' ἔκπληξιν ἔπραξεν. ἀπο-
λιπών τις τὸν βίον, καὶ πρὸς τὸν χῶρον τῶν
τεθνεώτων μεταχωρήσας, τῇ τοῦ Ἰησοῦ προσ-
ηγορίᾳ ἀνέστησε. Λείπεται τοιγαροῦν οἴ-
χεσθαι τὰ ἡμῶν, καὶ τὰ τούτου αὐξάνε-
σθαι, εἰ μὴ τάχιον τις πρὸς ἡμᾶς ἐξ ὑμῶν
παραγένοιτο. Καὶ δὴ ἐξ αὐτῆς μετὰ σοβα-
ρᾶς καὶ ἀλαζονικῆς φαντασίας τὴν ἑλλά-
δα ὁ ἀρχιγραμματεὺς καταλαμβάνει,
κατὰ Φιλίππου σφόδρα χαλεπαίνων καὶ
μήτε ἄρτου γευσάμενος, μήτε τινὸς ἄλλου
τῶν σώματι χαριζομένων ὑψηλὸν αὐτῷ
γενέσθαι βῆμα παρηγγυᾶτο. Καὶ τὴν
ἔξαλλον τῆς ἀρχιερατικῆς χλαμύδα πε-
ριβαλὼν, εἰς τὸν δικαστικὸν πεφυσιωμένος
ἀνέσι θρόνον. Πάντων τῶν ἐλλογίμων τῆς πα-
τρίδος, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ παραγενομένων,
μετὰ δέους παρεστηκότων. ὅμως προσκληθεὶς
ὁ ἀπόστολος μέσον, τῷ ἀρχιερεῖ ἀπολογη-
σόμενος ἵστατο, καὶ πρὸς τὸν ἀπόστολον ὁ ἀρ-
χιερεὺς, οὕτω, προσήρετο. Οὐχ ἱκανῶς ἔχειν
ἔδοξε, τὸ μοχθηρῶς ὑπεισελθεῖν σε ἀθλιώ-
τατε πάντων ἀνδρῶν, τῇ ἰουδαίᾳ καὶ γαλι-
λαίᾳ, καὶ σαμαρείᾳ, καὶ τοὺς ἐπ' αὐταῖς
ἀσφαλεστέρους ἀποπλανῆσαι, ἀλλὰ καὶ
τοὺς σοφοὺς τῶν ἀθηναίων ὑπενοήσω μεμε-
λετηκὼς τὴν ἀπάτην, πεπυκνωμένους ἄν-
δρας οἰόμενος ἀπατᾶν; καὶ ὡς ἠπατημέ-
νου καὶ αὐτὸς καταφρονῶ σου τὸ παρόν. ἐπὶ
δὲ τοὺς σοφοὺς, διδάσκων τὰ κατὰ σὲ τὸν
λόγον ποιήσομαι. Ὁ τούτου διδάσκαλος
ὦ ἄνδρες, ἐπὶ παρατροπῇ τοῦ μωσαϊκοῦ νό-
μου γενόμενος, ὑφ' ἡμῶν σταυρῷ τεθνάναι
εὐλόγῳ νόμῳ κατεκρίθη. καὶ γυμνὸς τῷ
ξύλῳ ἀπῃωρημένος καταλειφθεὶς, διὰ τὸ
τῆς ἡμέρας ἐπίσημον, τοῦ πιλάτου, ἰωσήφ τι-
νὸς πλουσίου ἱκετείᾳ ἐπικαμφθέντος,
ταφῇ συγκεχώρηται. Καὶ νόμῳ φιλίας οἱ
τούτου κρατούμενοι μαθηταὶ, λαθραίως
ἀφελεῖ τοῦτον ἀποσυλοῦσιν, εἰς πολλῶν ἀπά-
την

τὴν ἐπιτεχνασάμενοι τοῦτο. καὶ πανταχοῦ ἐπιπαρείραντες ἐκ νεκρῶν ἐγηγέρθαι, τὸν ἑαυτῶν ἐπιφημίζουσι διδάσκαλον. ἐπεὶ δ' αὖ τῶν εἷς ἐστι, καὶ ὁ Φίλιππος οὗτος. οὗ περ εἵνεκα τοῖς ὁ βασιλεὺς ἐπιθυμεῖ γενέσθαι ἀρχέλαος, εἰς πολλῶν ἐκδίκησιν ἀπολέσων αὐτόν. ὅνπερ εἰ βούλεσθε, πρὸς αὐτὸν τὸν τοῖχος δέσμιον εἰς ἱλῆμ ἀπαγάγετε. Καὶ δὴ τοῦ ἀρχιερέως παύσαντος τὸν λόγον, οἱ παρεστῶτες ἐνητένιζον τῷ Φιλίππῳ, τί πρὸς αὐτὸν ἀντερεῖ. ἠρέμα δέ πως τοῖς χείλεσιν ὑπανοίξας ὁ Φίλιππος τῷ ἀρχιερεῖ, ἔφησεν. Οὕτωσὶ μὲν οὖν, ἵνα τί ἀγαπᾷς ματαιότητα, καὶ λαλεῖς ψεῦδος. Ἵνα τί ἐπὶ ματαίῳ τὴν καρδίαν σου βαρύνεις; οὐ χρυσοῦ σοὶ τῶν φυλάκων τὰς χεῖρας ἔπλησας, εἰς τὸ πλάσασθαι τῆς ἐγέρσεως τὴν συκοφαντίαν; οὐκ οἶδας ἃς ἐναπέθου σφραγῖδας τῷ μνήματι; αὗταί σου ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς στηλιτεύουσι τὸ ἀνόμημα. Ταῦτα τὸν ἀρχιερέα μεγάλως ἐτάραξεν θυμικῶς δὲ ὁρμήσας διαχειρίσασθαι τὸν ἀπόστολον, οὐκ ἠδυνήθη. παρ' αὐτὰ γὰρ αἱ κόραι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ ἀπημαυρώθησαν, καὶ τὸ περίλοιπον σῶμα, ἄχρηστον ἐγεγόνει. Τότε τοῖς παρατυχοῦσι τὸ γεγονὸς, γοητεία προσεδοκᾶτο, ὅμως καὶ τοῦ ἀποστόλου ὁρμήσαντες καὶ αὐτοὶ τῆς αὐτῆς πηρώσεως πεῖραν ἔλαβον. Ἀλλ' ἐπεὶ οὐκ ἠγνοεῖτο τῷ ἀποστόλῳ ἡ ἀπιστία καὶ ἡ ἄνοια, ὅτι ἐπικράτεια τῶν δαιμόνων ἐνέστι τούτοις, ἐπὶ τούτῳ οἰμώξας μέγα δυσωπήθητι ὑπὸ τῆς σῆς ἀγαθότητος κύριε, ἔλεγε, καὶ ἀμφοτέρων ἴασαι τὰ συντρίμματα, καὶ πρὸς τὴν σὴν ἐπίγνωσιν αὐτοὺς μετάποίησον. Κάτωθεν οὖν τοῦ ἀποστόλου τὴν εὐχὴν ποιοῦντος, οὐρανόθεν ἡ ῥῶσις τοῖς πληγεῖσιν ἐχαρίζετο. καὶ τοῖς αἰσθητοῖς ὀφθαλμοῖς ἀναβλέψαντες, τὴν νοητὴν τῆς ψυχῆς ἐπεζήτουν ὑγείωσιν. Ἀλλ' ἐπεὶ πολλάκις τῶν ἀσπείκτων εὐμετάβολον τὴν γνώμην οἶδεν ὁ ἀπόστολος εἶναι, τὸ φώτισμα τοῦ-

τις οὐκ ἐπένευσαν. ἐκτενέστερον δὲ τοῦ ἀποστόλου προσευξαμένου, θεία δύναμις ἐκ τοῦ οὐρανοῦ κατιοῦσα, τὰ ἀφιδρύματα τῶν τύπων πάντα κατέρραξε. τοὺς δὲ ἐμφωλεύοντας ἀθρόα ἀπώλεσε δαίμονας, καὶ κλόνος βίαιος τότε τὴν γῆν κατεῖχε. καὶ πάντες καταφυγὴν τὸν ἀπόστολον ἐπιθέουσιν μεγάλῃ κράζοντες τῇ φωνῇ. ἰσχυρὸς θεὸς ἐστὶν, ὁ ὑπὸ σοῦ κηρυττόμενος, καὶ τούτῳ ἀδιστάκτως πιστεύομεν, καὶ χαίροντες τὸ λουτρὸν κομιούμεθα. Καὶ ἀρξάμενος, πάντας ἐβάπτισε. μόνος δὲ ὁ ἀρχιερεὺς ἀποσπασθέντας, ὡς οἶδε τοὺς ὑπ' αὐτὸν, τῇ τοῦ δολίου ὑποβολῇ κατὰ τοῦ πλάστου δύσφημα ἐβλασφήμει ῥήματα. Καὶ τοῦτο μὴ φέρουσα τὴν παρανομίαν ἡ γῆ, πάντων ὁρώντων, ὡς ἐπὶ Δαθὰν καὶ Ἀβειρῶν, βιαίως τοῦτον ἔνδον αὐτῆς καταχθῆναι ζῶντα συνώθησε. Τότε τοὺς φωτισθέντας ὑποστηρίξας, καὶ νάρκισσον τινὰ τούτοις ἐπίσκοπον καταστήσας, οὗ ἐν τῇ πρὸς ῥωμαίους ὁ ἀπόστολος παῦλος μέμνηται. αὐτὸς πρὸς πάρθους ἀφικέτο, καὶ κλίνας γόνυ, ἐπίσκεψιν οὐρανόθεν ἐζήτει. καὶ αὐτίκα σχῆμα τούτῳ ἐδείκνυτο ἀετοῦ, ὑπὸ χρυσᾶς πτέρυγας, τὸν χριστὸν οἰκονίζουσας ἐσταυρωμένον. Ὅθεν ἀναρρωσθεὶς, πάλιν εἴχετο τοῦ κηρύγματος, καὶ τὰς τῶν κλυδάκων πόλεις διαδραμὼν, ἐπ' ἄζωτον ἔπλει νηὸς ἐπιβάς. καὶ σφοδρᾶς καταιγίδος κλυδωνιζούσης τὴν ναῦν, φωτοφανὴς αὐτίκα σταυροῦ τύπος ἐπ' αὐτῆς τῆς ὁλκάδος τῆς νυκτὸς τὸ ζοφῶδες ἐπέλαμψε καὶ ἀποβάντες τοῦ πλοίου, ὑπὸ ἀζωτίδος τινὸς ἐν μεσογαίῳ οἰκήματι καταχθεὶς ὁ ἀπόστολος. τῆς ἡμέρας ἤδη πρὸς ἑσπέραν διαληγούσης, τὴν εὐχὴν παρέτεινε. Τὸ γοῦν θυγάτριον τοῦ ξενοδόχου ἐν χρῷ τῆς σύνεγγυς θυρίδος καθισάμενον. ὠδυνᾶτο τὸν ὀφθαλμόν. οὕτω δὲ τοῖς λόγοις τοῦ ἀποστόλου ἥδυνετο. ὡς καὶ αὐτῆς τῆς ὀδύνης ἐπιλαθέσθαι. Εἶτα προσελθοῦσα τῷ οἰκείῳ πατρὶ, τοῦ ὀφθαλμοῦ τὴν αἰχμάλωσιν

σὺν τῇ ὀδύνῃ ὡς ἀμεληθεῖσα προσενεκάλει. Ὁ δὲ πρὸς αὐτήν, ὑπὲρ σοῦ τάχα τέκνον ἔφη, προθύμως ἂν καὶ τὴν ψυχὴν προϊέμην εἰ τοῦ σοῦ ὀφθαλμοῦ τὸ δυσειδὲς, ἠδύνατό πῃ διορθώσασθαι. Καὶ ἡ παῖς. χαριεντιζομένη, ἔστιπερ εἰ βούλει, ὁ τῆς ὀδύνης καὶ τοῦ πάθους θεραπευτής. Καὶ ποῦ τέκνον ἔφη; ἐν τῷ μεσογαίῳ οἰκήματι ἡ παῖς ἀντεπάγει, ὃν ἐκ τοῦ πλοίου τῇ χθὲς ὀψιαθέντα καθυπεδέξω. Καὶ παραυθὺς τὸν ἀπόστολον προσκληθῆναι κελεύει, καὶ τούτοις τὴν ὁδὸν τῆς ἀληθείας. ὁ προσκληθεὶς ἐνηράμενος λόγον, πανοικὶ καταθέλξας ἐβάπτισε. Τῆς δὲ κόρης, τοῦ ὀφθαλμοῦ ἐπιζητούσης τὴν ἴασιν τοῦ πρὸς αὐτῆς, ἔφη ὁ ἀπόστολος, καὶ τὴν ἐπιστήμην τῆς ὑγείας χαρίσομαι, καὶ πᾶσι τοῖς προσδεξαμένοις τὸ χάρισμα τοῦ βαπτίσματος. Πρωΐας ἀναστᾶσα ὦ κόρη, τῷ πάσχοντι ὀφθαλμῷ τὸν Χριστὸν ὀνομάσασα, τὴν χεῖρα ἐπίθες, καὶ ἄρτιος ὁ βεβλαμμένος ὀφθαλμὸς γενήσεται. Οὕτως ἡ μαθήτρια ποιήσασα ὡς ὁ διδάσκαλος ὑπέθετο, τὸ οἰκεῖον ἐθεράπευσε πάθος. Καὶ ἔκτοτε ἡ σοφὴ χαριτίνα, συνεργείᾳ τοῦ πατρὸς αὐτῆς νικοκλείδους, ὀπαδὸς τοῦ ἀποστόλου ἐγένετο, δοξάζουσα σὺν αὐτῷ καὶ εὐλογοῦσα τὸν θεόν.

Τὴν δὲ ἱεράπολιν καταλαβὼν ὁ ἀπόστολος φίλιππος, ἐδίδασκε τοῖς συνεπομένοις αὐτῷ μὴ ἐκκακεῖν τοῖς πειρασμοῖς. καὶ ἐπὶ τούτῳ οἱ ἐγχώριοι δολοφονῆσαι τοῦτον ἐβούλοντο ὡς ἀπατεῶνα. προφάσει, μὴ καὶ τὰς αὐτῶν γυναῖκας ἀπατηθῆναι, ὥσπερ καὶ ἄλλων πολλῶν. Ἥρως δέ τις, τῶν πολιτῶν τὴν τύχην αἰδεσιμότερος, ἐξᾶραι θέλων τοῦ λιθασμοῦ τὸν ἀπόστολον πρὸς τοὺς σὺν αὐτῷ πιθανολογούμενος, οὕτω πως ἔφη. Ἄνδρες πολῖται, τὸ ὑπ᾽ ἐμοῦ βουλευόμενον μάθετε, μηδὲν ἡμῖν ἄδικον καὶ τῷ ξένῳ ἀνδρὶ ἀλλ᾽ εἰ δοκεῖ, τὴν αὐτοῦ διδασκαλίαν δοκιμάσωμεν εἴγε εἰς ψυχικὴν περιποίησιν ἐστί. Καὶ ὡς ἐπισήμῳ τῷ ἥρωϊ, ἀντειπεῖν οὐκέτ᾽ ἐτόλμησαν, καὶ αὐτὸς πρῶτος τῶν ποδῶν τοῦ ἀποστόλου δραξάμενος ἐδυσώπει τὸν ἅγιον εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ καταλῦσαι. Καὶ ἀμφοτέρων ἀφικομένων, ναρκέλλα ἡ τοῦ ἥρωος γαμετὴ ἐδυσφόρει κατὰ τοῦ συνευνοῦ, λύσιν τοῦ συνοικεσίου ζητοῦσα, καὶ τὴν ἀντιστροφὴν τῆς προικός, εἰ μὴ τῆς οἰκίας ἔξω βάλλει τὸν φίλιππον. Ἐπεὶ δὲ ἐναγώνιον ὁ ἀπόστολος τὸν ἥρωα ἑωράκει, αὐτὸν παραθαρρύνει ἐπιμένειν τῇ πίστει. αὐτὸς δὲ γονυκλινὰς καὶ προσευξάμενος, τὴν πρὸ μικροῦ χαλεπαίνουσαν, οἰκέτιν τοῦ ταύτης ἀνδρὸς παρεσκεύασεν. Ὦ ἄνερ γλυκύτατε λέγουσα, πόθεν ὁ θαυμαστὸς οὗτος ἐγένετο ἄνθρωπος. ὡς ἡδὺς ὁ τούτου λόγος, καὶ ἡ τῶν ἠθῶν κατάστασις. Μεγάλου θεοῦ ὁ ἥρως ἔφησε καταγγελεὺς οὗτος ὦ γύναι καὶ αἰωνίου βασιλείας προξενητής, καὶ εἰ δοκεῖ ἀνενδοιάστως προσέλθωμεν τῷ τούτου θεῷ. καὶ ἄμφω προσπεσόντες τῷ ἀποστόλῳ, πανοικὶ λαμβάνουσι τὴν ἐξ ὕδατος καὶ πνεύματος ἀναγέννησιν. ἐνδὲ τούτου πολλοὶ τῆς περιοικίδος, πρὸς Χριστὸν μετετάξαντο. Ἀλλ᾽ ὁ τῆς κακίας ἐφευρετής, ὡς ἑαυτὸν ἡττώμενον εἶδε, καὶ τοὺς ἑαυτοῦ ὑπὸ τοῦ ἀποστόλου ἐζωγρημένους, πυρπολῆσαι τὴν οἰκίαν τοῦ ἥρωος ἤγειρε. Καὶ γνοὺς τῷ πνεύματι ὁ ἀπόστολος, ἀτρόμως ἔξεισι πρὸς αὐτούς. ὃν αὐθημερὸν ἐπικατασχόντες, εἰς τὸ δικαστικὸν βουλευτήριον ἤγαγον. Ἐμβριθῶς δὲ τῷ ἀποστόλῳ ἀείσαρχος ὁ ἔξαρχος, τοῦ βουλευτηρίου προεχών. οἶδά σε τῆς μαγείας ἐναμβρυνόμενον, ἔλεγε. ἀλλ᾽ εἰ μὴ ἀποθέμενος, ταύτας ἔσῃ, λιθασμῷ πικρῷ σε ἀπολέσω, τὰ γὰρ περὶ τοῦ σταυρωθέντος θεοῦ σου, δικαίως ἐπιζητήσαιμεν λόγῳ. Καὶ τῆς ἀποστολικῆς δραξάμενος κόμης, ὠθῶν αὐτὸν προσεπιλάκιζεν. Ἀεισάρχου δὲ τὸ ἄτακτον ἐπιτεχνασάμενος σωφρονῆσαι ὁ μακάριος φίλιππος, ἴσως καὶ διὰ τοὺς παρατυγχάνοντας, ἵνα γνῶσιν ὅτι δυνατοῦ θεοῦ ἐστι ὑπηρέτης, εἰς ἐπήκοον πάν-

των

πων οὔπω πῶς ἐξεφώνησεν. Ὁ τὰς καρ-
δίας ἡμῶν πλάσας καταμόνας, καὶ τὰς
κινήσεις αὐτῶν πρὸς ὅποι συνιὼν τρεπο-
μένους, τὸν ἐκ τῆς ἐμῆς καρδίας ὡς ὀργῆς ἀμέ-
τοχον ἀναχεόμενον λόγον. ἔργῳ πληρω-
σον κύριε, γενέσθω πᾶσι σωφρονισμός. ἡ προ-
ταθεῖσα χεὶρ ἐπὶ τὴν κόμην ἧς ἠγίασας
κεφαλῆς, παρείθητω. Ἐπηκολούθει δὲ τῷ λό-
γῳ, ἡ τοῦ ἀτάκτου διαστροφὴ τῶν μελῶν. πα-
ραλυθεῖσα γὰρ ἡ τούτου ἀπεξηράνθη χείρ, καὶ ὁ
πρὸς αὐτὴν ὀφθαλμὸς ἀπετύφλωτο. καὶ
κατ' ἄμφω κεκώφωτο τὰ ὦτα. τοῦτο τοὺς
συνειλεγμένους ἐξέστησε. καὶ μετὰ δέους
ἱκέτευον δοῦναι συγγνώμην τῷ πλημμελή-
σαντι. καὶ ὁ ἀπόστολος πρὸς αὐτούς. Αἱ τῶν
μελῶν διαστροφαί, ἀνθρωπίνης βοηθείας
ἐπαπορούσιν. ὁ γὰρ τούτων διορθωτὴς εἷς ἐστιν,
ὁ ἐκχέας καταρχὰς διαρθρώσας τὸν ἄνθρωπον.
ὃ εἰ μὴ προσέλθητε, καὶ αὐτὸς ὁ παθὼν,
οὐ τεύξεται τῆς ἰάσεως. Καὶ πρὸς τούτῳ,
τεθνεῶσά τις ἐξεκομίζετο πρὸς ταφήν, καὶ
καταχόντες τὴν κλίνην οἱ συμπαρόντες
ἀριστάρχῳ, χλευάζοντες ἔλεγον τῷ ἀπο-
στόλῳ. εἰ τοῦτον ἐγερεῖς, πάντες σὺν ἀρι-
στάρχῳ προσκυνήσωμεν τῷ θεῷ σου. Ὁ
δὲ ἅγιος πρὸς οὐρανὸν τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀτε-
νίσας, προσηύξατο ἐπὶ ἱκανόν. καὶ πρὸς
τὸν βεβλημένον τῇ κλίνῃ πραείᾳ τῇ φωνῇ
λέγει. θεόφιλε. καὶ εὐθὺς ἀνεκάθισε, καὶ
τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑπανέῳξε, καὶ προσθεὶς ὁ
ἀπόστολος, εἶπεν. ὁ Χριστός σοι κελεύει, ἀνάστη-
θι, καὶ ἀκωλύτως προσωμίλει. Ὁ δὲ ἀπο-
βὰς τῆς κλίνης, τῷ ἀποστόλῳ προσέπεσε
λέγων. εὐχαριστῶ σοι ἅγιε τοῦ θεοῦ, ὅτι ἐκ
πολλῶν κακῶν ἐρρύσω με ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ.
ὑπὸ δύο γὰρ ζεζοφωμένων καὶ δυσειδῶν καὶ
ἀσπλάγχνων ἐξελκόμενος βιαίως, ἔτι μι-
κρὸν εἰ οὐκ ἔφθασας, ἀπερρίφην ἂν εἰς τὸ ἔ-
ταρον δυσειδῆ καὶ ὀλέθριον. Τότε τὸ παρά-
δοξον τοῦτο, ἐξέστησε πάντας λέγοντας.
πῶς ὃν οὐδέποτε εἶδεν, ἐξ ὀνόματος φωνή-
σας ἀνέστησεν. ἐπ' ἀληθείας, ὃν ἰσχυρῶς καὶ
λέγει καὶ κηρύττει, καὶ θεὸν καταγγέλλει, δυ-
νατός τε ἀληθής ἐστι. καὶ ἡμεῖς ἀδιστάκτως προ-
στρεχόμεθα, καὶ πιστεύομεν. Καὶ τῇ χειρὶ ὁ ἀπό-
στολος κατασιγήσας τὸν θόρυβον, διακελεύε-
ται τῷ ἥρωϊ. ἐπὶ ἀριστάρχῳ τῇ χειρὶ σταυ-
ροῦ τύπον ἐπιχαράξας, τῷ τῆς ἁγίας τριά-
δος ὀνόματι, τὴν μελῶν τὰ βλαβέντα
ἐκ τῆς αὐτοῦ ἀφελείας ἀνώρθωσεν. καὶ τοῦτο
ποιήσας ὁ ἥρως, τὸν ἀρίσταρχον ἀπετέλε-
σεν ἄρτιον. ἐπὶ τούτῳ πάντες τῷ ἀποστόλῳ
προσεπίστευσαν. ἐν οἷς καὶ προέφθακτος, ὁ τοῦ
ἐκ νεκρῶν ἀναστάντος γενέτης, τὰ πρῶτα
ἐπὶ πᾶσι φέρων τοῖς συνειλεγμένοις, σὺν
τῇ γαμετῇ, προσῆλθε τῷ ἀποστόλῳ, καὶ τῆς
κατηχήσεως εὐμαρῶς τὸν λόγον δεξάμε-
νος, εἰς βεβαίωσιν τῆς ἑαυτοῦ πίστεως ἔνδειξιν,
τοὺς ὑπ' αὐτοῦ σεβομένους δώδεκα χρυ-
σέους θεοὺς, τῶν ἐνδεῶν εἰς διανομὴν τῷ ἀπο-
στόλῳ γενέσθαι προσετίθησιν. οὐ μὴν δέ, ἀλ-
λὰ καὶ τὰ περιλειφθέντα καλῶς οἰκονο-
μήσας, τῆς ὀρθῆς ἀδιστάκτως εἴχετο πί-
στεως. Καταρτίσας δὲ ὁ ἀπόστολος τοὺς ἐκεῖ-
σε πάντας πρὸς τὴν ὀρθόδοξον πίστιν, τὸν
ἥρωα τούτοις χειροτονήσας ἐπίσκοπον, καὶ
πρεσβυτέρους καὶ διακόνους ἐξ αὐτῶν,
ἔτι δὲ καὶ ναοὺς προστάξας γενέσθαι, καὶ
τούτους καθιδρύσας. καὶ πάντας κατηχή-
σας καὶ ἐπευξάμενος, αὐτὸς ἐν φρυγίᾳ
προσέβαλε, ἅμα τῇ λυκαονίᾳ καὶ τῇ
ἀσίᾳ. κηρύττων καὶ εὐαγγελιζόμενος τὸν
Χριστόν. ᾧ ἡ δόξα, εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀμήν.

ᾠδὴ ζ΄. Οἱ παῖδες ἐν Βαβυλῶνι.

Ὡς φέγγος ἐξαπεστάλης, βολίδος δίκην ἀ-
πόστολε, σελασφόροις βολαῖς. καταυγά-
ζων, τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας. εὐλογη-
τὸς εἶ κύριε, ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

Πλουσίαις φωτοχυσίαις. τοῦ θείου μάκαρ κη-
ρύγματος. διαλάμπων φαιδρῶς, τοὺς ἐν
σκότει μελῳδεῖν κατεφώτισας. εὐλογη-
τὸς εἶ κύριε, ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ρ

ητόρων

Ῥητόρων ἀδολεσχίαν, καὶ λόγων πᾶσαν δεινότητα. τῷ συντόνῳ λόγῳ ἐκνικήσας, τῷ τῆς πίστεως ἔψαλλες. εὐλογητὸς εἶ κύριε, ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

Θ.

Οὐσίαις ὑπερουσίως, παρθένε δύο γεγέννηκας ἡνωμέναις ἁγνή, ἀσυγχύτως τὸν Χριστὸν ᾧ κραυγάζομεν. εὐλογητὸς εἶ κύριε, ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

ᾠδ. η΄. Νόμων πατρῴων οἱ μακάριοι.

Φῶς σε τοῦ κόσμου ἀπετέλεσε. τὸ πατρικὸν φῶς, λόγος ὁ ἐνυπόστατος. ἐκλεξάμενος, ἀπόστολον, ἐκ τοῦ κόσμου τρισμάκαρ, καὶ καθοπλίσας, θείᾳ δυναστείᾳ τῇ αὐτοῦ. ἐπαφῆκεν ἀήττητον. ὡς ὁπλίτην βοῶντα. τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα. καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥώμῃ τῇ θείᾳ δυναμούμενος. τὰς ἀντιπάλους τάξεις ὑπερενίκησας. τὴν ἀπίθανον, παράταξιν, τὴν αὐτῶν καταλύσας. τὴν γὰρ εἰρήνην, κλῆρον ἀναφαίρετον λαβὼν. εἰρηναίαν κατάστασιν ἐφύτευσας τῷ κόσμῳ. τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων. καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὅλῳ τῷ πόθῳ προσεπέλασας. τῷ σαρκωθέντι λόγῳ θεοῦ ἀπόστολε. μαθητὴς τούτου γενόμενος, καὶ θεῖος ὑπηρέτης καὶ μυστολέκτης. ὅθεν ὑπ' αὐτοῦ ἀποσταλεὶς, εἰς τὰ ἔθνη ἐκήρυξας αὐτοῦ τὴν παρουσίαν. τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θ.

Ὅλος ἑνώθη, ὑπὲρ ἔννοιαν. ἀναλλοιώτως ὅλῃ τῇ ἀνθρωπότητι, ὁ ὑπέρθεος ἐν μήτρᾳ σου παναγία παρθένε. ὅθεν ἐν δύο φύσεσι, γνωρίζεται Χριστός. εἷς ὑπάρχων ἀμφότερα. ὃν ὑμνοῦντες βοῶμεν. τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα. καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδ. θ΄. Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα.

Νῦν ἀπορρήτου δόξης, καὶ φωτὸς ἀνεσπέρου ἠξιωμένος. ἔνθα ἡ ἀνέκφρασος ὑπάρχει εὐφροσύνη ἔνθα ἡ χαρὰ ἡ ἄληκτος. ἐν ἐκκλησίᾳ τῶν πρωτοτόκων. ἔνθα δικαίων αἱ σκηναί. πάντων Χριστιανῶν ὑπερεύχου, Φίλιππε πάνσοφε.

Ὡραϊσμένος κάλλει, νοητῆς εὐπρεπείας. καὶ βασιλείας, στέφος περικείμενος, θεόφρον καὶ πλουσίαις. Φίλιππε περιχεόμενος, φωτοδοσίαις τῆς τοῦ ὑπερουσίου, φωτὸς μαρμαρυγαῖς. χαίρων τῷ τοῦ δεσπότου σου θρόνῳ, μάκαρ παρέστασαι.

Σὺν ἀποστόλοις, ἅπασι στεφθεὶς καὶ προφήταις. καὶ ἀθλοφόροις, Φίλιππε ὁσίοις. ἱεράρχαις καὶ δικαίοις. σὺν τῇ θεοτόκῳ πρέσβευε, λύσιν πταισμάτων πολλῶν ἀμπλακημάτων. δοθῆναι ἱλασμὸν πίστει τοῖς τὴν φωσφόρον, καὶ θείαν μνήμην τελοῦσί σου.

Σεσαρκωμένον, λόγον τὸν πρὶν ἄσαρκον ὄντα, παρθενομῆτορ τέτοκας. ἐντεῦθεν σε θεοτόκον κυρίως. πάντες εὐσεβῶς κηρύττομεν. ἀληθεστάτην, σοὶ τὴν προσηγορίαν ἁρμόζοντες ἁγνή. σὺ γὰρ, τῆς τῶν πιστῶν σωτηρίας, ῥίζα καθέστηκας.

Ἐξαποστειλάριον.

Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Δρόμον ὡραίων σου ποδῶν, Φίλιππε ἐλύας ἐξέψας. πορείαν τὴν οὐράνιον, ἀνελήλυθας χαίρων. καὶ τῇ τριάδι παρεστὼς ἐν πρώτοις τεθέασαι υἱὸν καὶ πνεῦμα τὸ θεῖον, διὰ τοῦτό σου πόθῳ, τὴν πανίερον καὶ θείαν, ἑορτάζομεν μνήμην.

Ἕτερον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Πνεύματος θείου ἀκτῖνα, θεσπέσιε δεδεγμένος. καὶ κόσμον καταφωτίσας, τῷ φθόγγῳ τῶν σῶν ῥημάτων. ὑπὲρ ἡμῶν νῦν δυσώπει. Κυρίῳ πάντας σωθῆναι.

Θ. Ὅμοιον.

Ὑπεραγία παρθένε, δέησιν νῦν τῷ υἱῷ σου. ὑπὲρ ἡμῶν σὺν Φιλίππῳ, τῷ θείῳ καὶ θεηγόρῳ. προσφερομένη παντοίων, κακῶν περίσωζε πάντας.

Σταυροθ. Ὅμοιον.

Τὸ πάθος κατανοοῦσα, τὸ σταυρικὸν τοῦ υἱοῦ σου. εὐλογημένη παρθένε, οἴμοι ἐβόας θεέ μου. ὑπὲρ βροτῶν καταδίκων. πῶς φέρεις ταῦτα, βουλήσει.

Εἰς τοὺς αἴνους. στιχηρὰ προσόμοια. ἦχος α΄.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν

Τῶν οὐρανίων σου φθόγγων, τὰ ἀπηχήματα. ἐπὶ τῆς γῆς παμμάκαρ, διηχήθη καὶ ταύτην, ἐπλήρωσε δογμάτων. δι' ὧν τὸν υἱόν, τῷ πατρὶ καὶ τῷ πνεύματι. θεολογοῦντες ἀπόστολε, μυστικῶς, ὁμοούσιον δοξάζομεν.

Ὡς ἑωσφόρον σε πάντες, τῶν ἀποστόλων Χριστοῦ. καὶ φαεινὸν λαμπτῆρα, τῆς σεπτῆς ἐκκλησίας, Φίλιππε τρισμάκαρ. ἔχοντες νῦν, τὰς ψυχὰς φωτιζόμεθα. καὶ ἐκκινδύνων λυτρούμεθα δυσχερῶν, ταῖς πρεσβείαις σου πανεύφημε.

Διὰ σταυροῦ τὸν ἀγῶνα, τὸν τῆς ἀθλήσεως. διανύσας τῆς νίκης, ἀνεδύσω στεφάνους, Φίλιππε ἀξίως. μεθ' ὧν εἰσελθών, εἰς τὰ ἄνω βασίλεια. συμπαρεδρεύεις ἀπόστολε τῷ Χριστῷ. καὶ πρεσβεύεις τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Δευτεροῦντες τὸ α'. Δόξα ἦχος β'.

Φιάλαι τῶν ἀρωμάτων ἐν κόσμῳ, αἱ σιαγόνες σου σοφὲ, ὤφθησαν ἀπόστολε Φίλιππε. προκιρνῶσαι τοῖς πιστοῖς, πόμα τὸ ζωοποιόν. πρᾶξιν γάρ, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν ἔχων. Χριστοῦ ὁ παδὸς καὶ προσήγορος ἐχρημάτισας. τὴν στεῖραν καὶ ἄτεκνον ἐθνῶν ἐκκλησίαν, εὐτεκνωθεῖσαν ἐν αὐτῷ, κατεποίκιλας διδαχαῖς. ἣν καὶ νῦν δυσώπει λυτρωθῆναι, δεινῶν καὶ ἀναγκῶν. δύνασαι γὰρ ἐν θεῷ πολλά, ἐγγίζων αὐτῷ.

Καὶ νῦν θ'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Πᾶσα, τῆς ζωῆς ἡμῶν ἰσχύς, σὺ ὑπάρχεις ἄχραντε μῆτερ, καὶ καταφύγιον. πάντων τῶν ὑμνούντων σε, σὺ εἶ ἀντίληψις. μὴ οὖν μάτην λογίζονται, τὴν σὴν προστασίαν, οἱ κατακαυχώμενοι, κατὰ τῶν δούλων σου. σὺ γάρ, προστασία πρὸς θεόν. δέδωσαι, διὸ μὴ παρίδῃς. διασῶσαι δέσποινα τοὺς δούλους σου.

Σταυροθ'. Ὅμοιον.

Ὅτε σὲ ὁ ἄνομος λαός, σὲ τὴν ζωὴν τῶν ἁπάντων, ξύλῳ ἀνήρτησε. τότε ἡ πανάμωμος ἁγνὴ καὶ μήτηρ σου, παρεστῶσα ἐκραύγαζεν, ὀλοφυρομένη, τέκνον μου γλυκύτατον, φῶς τῶν ἐμῶν ὀφθαλμῶν. οἴμοι, πῶς κακούργων ἐν μέσῳ, ξύλῳ προσπαγῆναι ἠνέσχου, ὁ τὴν γῆν κρεμάσας ἐν τοῖς ὕδασιν.

Εἰς τὸν στίχον, στιχηρὰ τῆς ὀκτωήχου. εἶτα ταῦτα.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν. ἦχος β'.

Οὐράνιος ἀνεδείχθης κρατὴρ τῆς σοφίας, πυρσὸς γὰρ ὤφθης, καταγώγιον τερπνόν, καὶ ὑπέφηνας ἀρετῶν ἐπάλξεις. τοὺς βροτοὺς ἁλιεύσας, τῷ νοητῷ ἀγκίστρῳ τῆς σοφίας θεοῦ. διὸ δυσωποῦμέν σε ἀπόστολε Φίλιππε. πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. ἦχος γ'. Γερμανοῦ.

Τὴν τῶν ἰχθύων ἄγραν, εἰς ἀνθρώπων ἁλείαν μεταβαλών, τοὺς ἐν βυθῷ ἀπάτης, τῇ σαγήνῃ ἀνέλκων τῇ μυστικῇ, Φίλιππε ἀπόστολε. ὅλον τὸν κόσμον ἐζώγρησας, καὶ τῷ διδασκάλῳ σου Χριστῷ προσήγαγες. διὸ δυσωποῦμέν σε, πρεσβεύειν αὐτῷ ἀπαύστως, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. τῶν πιστῶς προστρεχόντων τῇ σκέπῃ σου.

Καὶ νῦν, θ'. Μεγάλης τοῦ σταυροῦ σου.

Μεγάλης, διὰ τῆς εὐεργεσίας ἄχραντε, τυχόντες σὺν ἀγγέλοις γεραίρομεν τὸν τόκον σου. τὸν καὶ καταξιώσαντα, ἐκ μήτρας σου τεχθῆναι, δι' ἄκραν εὐσπλαγχνίαν. καὶ ἀναπλάσαντα, τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος.

Σταυροθ'. Ὅμοιον.

Δακρύων, προχοὰς κενοῦσα ἡ πανάμωμος, ἐστέναζεν ἐθρήνει βοῶσα ἐκ βαθέων, φῶς γλυκύτατον, πῶς ἔδυς Ἰησοῦ μου, ὁ κτίσας λόγῳ πάντα, πῶς νεκρὸς ἄφωνος ἐν σταυρῷ νῦν ὁρᾶσαι.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου καὶ ἀπόλυσις.

Περὶ τῆς ἀρχῆς τῆς τεσσαρακοστῆς τῶν Χριστουγέννων.

Ἰστέον ὅτι εἰ τύχῃ ἡ ἀρχὴ τῆς μ' ταύτης, ἐν σαββάτῳ ἢ κυριακῇ, ἐν ταῖς δυσὶ ταύταις ἡμέραις, ὀφείλει ψάλλεσθαι τὸ ἀπολυτίκιον τῶν ἁγίων ὁμολογητῶν, ὡσαύτως καὶ τὸ κοντάκιον, καὶ τὰ ἰδιόμελα στιχηρά.

αἰδέσιμα τῶν λοιπῶν ἡμερῶν τῆς ἑβδομάδος, ψάλλομεν τὸ ἀλληλούϊα, καὶ τὰ τριαδικὰ τοῦ ἤχου. διὰ τὸ αἰδέσιμον τῆς ἀρχῆς τῆς τεσσαρακοστῆς. ὅπερ ἀναγκαῖον ἐστὶ φυλάττεσθαι.

Ἕτερον περὶ τῆς ἀρχῆς τῆς τεσσαρακοστῆς τῶν χριστουγέννων.

Χρὴ εἰδέναι. ὅτι εἰ τύχῃ ἡ ἀρχὴ τῆς τεσσαρακοστῆς τῶν χριστουγέννων, ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν τῆς ἑβδομάδος, αὐτοῦ τοῦ σαββάτου καὶ τῆς κυριακῆς. ἑσπέρας μετὰ τὴν στιχολογίαν, εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα, τὰ τῶν ἁγίων στιχηρὰ, εἰς ἕξ. δόξα. τῶν ἁγίων, καὶ νῦν τῆς ἡμέρας. προκείμενον τῆς ἡμέρας. εἰς τὸ καταξίωσον, μετανοίας γ΄. εἰς τὸν στίχον, στίχον τῆς ὀκτωήχου· δόξα καὶ νῦν θεοτόκιον τῆς ἡμέρας. εἰς τὸ τρισάγιον μετανοίας γ΄·

Θ κύριε παρθένε· μετάνοιαν α΄· δόξα· Β ἀπίστα τοῦ χριστοῦ· μετάνοιαν α΄· καὶ νῦν· Ι κετεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν· μετάνοιαν α΄· Τ πὸ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν αὐτοῦ μετανοίας· τὸ κύριε ἐλέησον, τεσσαράκοντα· καὶ μεγάλας μετανοίας γ΄. καὶ ἀπόλυσις.

Περὶ τῶν ἀποδείπνων.

Εἰς τὰ ἀπόδειπνα. ἐν τῷ δευτέρῳ τρισαγίῳ, τροπάριον. Φ ώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου. χριστὲ ὁ θεός. καὶ τὰ λοιπὰ, αὐτοῦ μέλους εἰς δὲ τὸ τρίτον τρισάγιον τὸ, Ε λέησον ἡμᾶς καὶ τὰ ἕτερα. ἐν δὲ τῷ ὑστέρῳ τρισάγιον μετανοίας, γ΄. τροπάριον Κ ε τῶν δυνάμεων μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ, ὡς συνήθες, αὐτοῦ μέλους. τὸ, κύριε, ἐλέησον, μ΄. καὶ μετανοίας μεγάλας, γ΄. καὶ μικρὰς, ιβ΄. τὸ, κύριε ἐλέησον, ιβ΄. καὶ ἡ εὐχὴ τὸ, Α σπιλε ἀμόλυντε· καὶ τὸ, Κ αἱ δὸς ἡμῖν δέσποτα. καὶ ἀπόλυσις.

Περὶ τῆς πρώτης ἡμέρας

Δεῖ εἰδέναι, ὅτι εἰς τὴν πρώτην ἡμέραν, ἀπ᾽ ἀρχῆς τοῦ ἑσπερινοῦ τῆς τοιαύτης νηστείας οὔτε τρισάγιον λέγομεν, οὔτε μετανοίας ποιοῦμεν, οὔτε ἀλληλούϊα λέγομεν. ἀλλὰ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας. ἀπὸ δὲ τοῦ καταξίωσον, ποιοῦμεν μετανοίας καθὼς προδεδήλω-

ται. ὡσαύτως καὶ ἐν τοῖς ἀποδείπνοις, οὐ ποιοῦμεν μετανοίας ἀπ᾽ ἀρχῆς, εἰ μὴ μετὰ τὸ, δόξα ἐν ὑψίστοις θεῷ, εἰς τὸ τρισάγιον γ΄. καὶ ἐν τῷ τέλει, τρεῖς μεγάλας, καὶ ιβ΄. μικράς. καὶ εἰς τὸ τρίτον, τρισάγιον.

Περὶ τοῦ μεσονυκτικοῦ.

Εἰς τὸ μεσονυκτικὸν, μετὰ τὸν ἄμωμον, τρισάγιον καὶ μετανοίας, γ΄· εἰς τὸ Δ εῦτε προσκυνήσωμεν, μετανοίας, γ΄. ὁ πεντηκοστὸς. καὶ ὁ ἄμωμος κατὰ στάσιν δὲ τούτου, μετανοίας, γ΄. τρισάγιον, καὶ μετανοίας, γ΄. τροπάριον. Ι δοὺ ὁ νυμφίος, καὶ τὰ λοιπά. τὸ κύριε ἐλέησον, μ΄. καὶ ἡ εὐχή. Ο ἐν παντὶ καιρῷ. καὶ μεγάλας μετανοίας, γ΄. καὶ μικρὰς, ιβ΄. καὶ ἡ εὐχή. Δ έσποτα θεὲ πάτερ παντοκράτορ. ἢ ἑτέρα εὐχή. Κ ε παντοκράτορ. Δ εῦτε προσκυνήσωμεν, γ΄. καὶ οἱ ψαλμοί Η ρα τοὺς ὀφθαλμούς μου. Ι δοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν κύριον. τρισάγιον. καὶ μετανοίας, γ΄. τροπάριον. Μ νήσθητι κύριε ὡς ἀγαθὸς. καὶ τὰ λοιπά. τὸ κύριε ἐλέησον, ιβ΄· καὶ ἡ εὐχή. Μ νήσθητι κύριε τῶν ἐπ᾽ ἐλπίδι· καὶ ἀπόλυσις·

Περὶ τοῦ ὄρθρου·

Εἰς τὸν ὄρθρον, μετὰ τὸν εὐλογητὸν· τρισάγιον, αὐτοῦ μετανοιῶν. τὸ κύριε ἐλέησον, ιβ΄· δεῦτε προσκυνήσωμεν, αὐτοῦ μετανοιῶν. οἱ ψαλμοί. Ε πακούσαι σου κύριος· καὶ Κ ύριε ἐν τῇ δυνάμει σου· τρισάγιον αὐτοῦ μετανοιῶν· τροπάριον· Σ ῶσον κύριε τὸν λαόν σου, καὶ τὰ λοιπά· ἡ ἐκτενὴ, καὶ ὁ ἑξάψαλμος· ἀλληλούϊα εἰς τὸν ἦχον, καὶ τὰ τριαδικὰ αὐτοῦ. εἰς τὰ καθίσματα τοῦ ψαλτηρίου, καθ᾽ ἑκάστην δόξαν. μετανοίας γ΄· καὶ εἰς ἕκαστον αὐτῶν, καθίσματα τῆς ὀκτωήχου, δύο· δόξα καὶ νῦν θεοτόκιον τῆς ἡμέρας. οἱ κανόνες τῆς ὀκτωήχου· ὁ α΄· σὺν τῷ εἱρμῷ, εἰς ϛ΄· ὁ β΄· εἰς δ΄· καὶ τῶν ἁγίων, εἰς δ΄· ἀπὸ γ΄. ᾠδῆς, κάθισμα τῶν ἁγίων· δόξα καὶ νῦν, θεοτόκιον τῆς ἡμέρας· τὸ φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου· εἰς τὸ δόξα ἐν ὑψίστοις θεῷ, μετανοίας, γ΄· εἰς τὸν στίχον, στίχον τῆς ὀκτωήχου· δόξα καὶ νῦν, θεοτόκιον τῆς ἡμέρας· εἰς τὸ τρισάγι-

ον. μετανοίας, γ΄. τὸ κύριε ἐλέησον, μ΄. ἐνταῦθα παρ᾽ οὐ λέγομεν. καὶ μεγάλαι, γ΄. μετάνοιαι. καὶ αἱ ιβ΄. τὸ, Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ΄. ἡ α΄. ὥρα, ὡς ψάλλεται ἐν τῇ μεγάλῃ μ΄. μετὰ μετανοιῶν, αἱ δὲ τοῦ καθίσματος τοῦ ψαλτηρίου. ὡσαύτως καὶ αἱ λοιπαί.

Ἐν ταύτῃ γὰρ τῇ νηστείᾳ, ἐν ταῖς ὥραις καὶ τοῖς ἀποδείπνοις, οὔτε ἀλληλούια λέγομεν. οὔτε παρ᾽ ψάλλομεν μετὰ μέλους, ἀλλὰ πάντα τὰ παρ᾽ καὶ τὰ θεῖα, καὶ τὸ Μεθ᾽ ἡμῶν ὁ θεός, χύμα, καὶ ἄνευ μέλους λέγομεν.

Περὶ τῆς τεσσαρακοστῆς τῶν χριστιανῶν. εἰ τύχη ἀλληλούια ἐν β΄. ἢ δ΄. ἢ ς΄.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι μετὰ τὴν α΄. ἡμέραν, εἰ τύχῃ ἀλληλούια ἐν β΄. ἢ δ΄. ἢ παρασκευῇ. ἐν μὲν τῇ β΄. καθὼς ἐδηλώθη εἰς τὴν α΄ ἡμέραν γινέσθω ἡ ἀκολουθία καὶ ἐν αὐτῇ. ἐν δὲ τῇ δ΄. καὶ τῇ ς΄. γινέσθω οὕτως. τῇ γ΄. ἑσπέρας, ἢ τῇ ε΄. ἑσπέρας, μετὰ τὸν εὐλογητόν, τρισάγιον, καὶ μετανοίας γ΄. τὸ κύριε ἐλέησον, ιε΄. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ΄. καὶ μετανοίας, γ΄. καὶ ὁ προοιμιακὸς ψαλμός. εἰς τὸ ἀλληλούια μετανοίας, γ΄. ἡ συνήθης στιχολογία, καὶ ἐν αὐτῇ κατὰ στάσιν, μετανοίας, γ΄. Εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα, στίχοι τοῦ ἁγίου. εἰ δὲ εἰσὶ δύο ἅγιοι τὰ στιχηρὰ αὐτῶν, εἰς ς΄. δόξα καὶ νῦν, θ΄. τῆς ἡμέρας. ἀντὶ τοῦ προκειμένου, ἀλληλούια, ἦχος, πλ. β΄.

Καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ. στίχος. καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ὁ ἱερεὺς ἢ ὁ ἀναγνώστης. ὕστερον τὸ ἀλληλούια, ἅπαξ. Τὸ καταξίωσον κύριε. καὶ μετανοίας. γ΄ τροπάριον, Θεοτόκε παρθένε. καὶ μετάνοιαν, α΄. δόξα. Βαπτιστὰ τοῦ χριστοῦ, καὶ μετάνοιαν. α΄, καὶ νῦν. Πρεσβεύσατε. μετάνοιαν, α΄. Ὑπὸ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν. ἄνευ μετανοίας. τὸ κύριε ἐλέησον, μ΄. αἱ γ΄. μεγάλαι μετάνοιαι, καὶ αἱ ιβ΄. καὶ ἀπόλυσις.

Περὶ τῶν ἀποδείπνων.

Μετὰ τὸν εὐλογητόν, τὸ τρισάγιον, καὶ μετανοίας, γ΄. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ΄. οἱ ψαλμοί. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με. Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με. Ἕως πότε κύριε ἐπιλήσῃ μου εἰς τέλος. δόξα καὶ νῦν, ἀλληλούια. καὶ τοὺς λοιποὺς ψαλμούς. εἰς τὸ ἀλληλούια, μετανοίας, γ΄. τὸ, Μεθ᾽ ἡμῶν ὁ θεός, τρισάγιον παρ᾽. Φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου χριστὲ ὁ θεός, καὶ τὰ λοιπά. τὸ κύριε ἐλέησον μ΄. καὶ ἡ εὐχή. Κύριε κύριε ὁ ῥυσάμενος ἡμᾶς. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ΄. μετανοίας γ΄. καὶ οἱ ψαλμοί. Ἐλέησόν με ὁ θεὸς κατὰ τὸ μέγα. Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. καὶ ἡ εὐχή. Κύριε παντοκράτωρ ὁ θεός. τρισάγιον μετανοίας, γ΄. τροπάριον. Ἐλέησον ἡμᾶς. καὶ τὰ λοιπά. τὸ κύριε ἐλέησον, μ΄. καὶ ἡ εὐχή. Δέσποτα θεὲ πάτερ παντοκράτορ. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ΄. μετανοίας, γ΄. οἱ ψαλμοί. Ὁ θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες. Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. Δόξα ἐν ὑψίστοις θεῷ. ὁ κανὼν τῆς θεοτόκου. τρισάγιον καὶ μετανοίας, γ΄. Κύριε τῶν δυνάμεων, μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ, καὶ τὸ τροπάριον αὐτοῦ ὡς σύνηθες. τὸ κύριε ἐλέησον. μ΄. αἱ μεγάλαι γ΄. μετάνοιαι, καὶ αἱ ιβ΄. τρισάγιον, καὶ μετανοίας, γ΄. τὸ κύριε ἐλέησον, ιβ΄. καὶ ἡ εὐχή, Ἄσπιλε ἀμόλυντε. καὶ τὸ Καὶ δὸς ἡμῖν δέσποτα. καὶ ἀπόλυσις.

Οὕτω τελεσθήτω ἡ ἀκολουθία ἐν τῷ μεσονυκτικῷ καὶ τῷ ὄρθρῳ, καθὼς ἐδηλώθη ἐν τῇ α΄. ἡμέρᾳ. Αὕτη ἡ τάξις καὶ ἡ ἀκολουθία. γίνεται ἀπαραλλάκτως καὶ ἐν τῇ νηστείᾳ τῶν ἁγίων ἀποστόλων.

Δεῖ εἰδέναι, ὅτι ὅταν ἀναγινώσκεται τὸ κατὰ λουκᾶν, θ΄. εὐαγγέλιον, κατ᾽ αὐτὴν τὴν
„ κυριακήν, ἀναγινώσκομεν λόγον τοῦ με-
„ γάλου βασιλείου. εἰς τό, καθελῶ μου τὰς ἀπο-
„ θήκας. ζήτει αὐτόν, εἰς τὰ ἠθικὰ αὐτοῦ.

Τῷ αὐτῷ μηνί, ιε΄, τῶν ἁγίων μαρτύρων καὶ ὁμολογητῶν, γουρία, σαμωνᾶ, καὶ ἀβίβου.

Εἰς τὸ κε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια. ἦχος δ'.
Ἔδωκας σημείωσιν.

Λίβιος ὁ πάνσοφος. καὶ σαμωνᾶς ὁ θαυμάσιος. καὶ γουρίας ὁ ἔνδοξος. κοινὴν συστησάμενοι, τοῖς πιστοῖς χορείαν, ἐν ἀγαλλιάσει, νῦν συγχορεύουσιν ἡμῖν, οἱ ἀθλοφόροι καὶ συνευφραίνονται ψυχαῖς ταῖς τῶν μαρτύρων γῆ, παρὰ θεοῦ τοῦ τὸ δέδοται. τὰ ἐν ταύθα γινόμενα, νοερῶς ἐνοπτρίζεσθαι.

Ἡδονὰς ὑπομείναντες, τὴν ἀφορὴν τῶν κολάσεων καὶ γενναίως ἀθλήσαντες, τριὰς ὁ ἰσάριθμοι, σαμωνᾶ γουρία, ἄβιβε θεόφρον. τὸ αἰωνίου καὶ τερπνῆς, κατατρυφᾶτε νῦν ἀπολαύσεως. καμάτων τὴν ἀντίδοσιν, ἣν πιμετρεῦντες ἡμῖν τοῦ χυ. ὃν θερμῶς ἱκετεύσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μονάδα τρισάριθμον, ὁμολογήσαντες ἅγιοι. τῶν ἑλλήνων ἐλύσατε, πολύθεον φρύαγμα. καὶ μωρὰν σοφίαν, τῇ νομιζομένῃ μωρία εἶναι παρ' αὐτοῖς, σεοῦ δυνάμει μακαριώτατοι. ὑφ' οὗ ἐνδυναμούμενοι. καὶ τὰς πικρὰς τῶν κολάσεων. ὑπεμείνατε μάστιγας, θαρσαλέῳ φρονήματι.

Θερμὸν πρὸς ἀκύμαντον, καὶ πρὸς ζωὴν ἀστασίαστον. καὶ λιμένα τὸν ἔνδιον, ἀθλοφόροι μάρτυρες, προσκεχωρηκότες. τὸ διαιωνίζον, τῆς ἀπαθοῦς διαμονῆς, καὶ διαρκοῦσαν νῦν ἀντηλλάξασθε. τῶν πόνων τὴν ἀντίδοσιν, καὶ τῶν καμάτων τὰ ἔπαθλα ἐκεῖθεν κομισάμενοι, ἐπαξίως μακάριοι.

Δόξα. ἦχος β'. Γ ι κασίας μοναχῆς.

Ἡ ἔδεσα εὐφραίνεται, ὅτι ἐν τῇ σορῷ τῶν ἁγίων ἐπλουτίσθη, γουρία σαμωνᾶ καὶ ἀβίβου. καὶ τὸ φιλόχριστον ποίμνιον, συγκαλουμένη βοᾷ. δεῦτε φιλομάρτυρες λαμπρευθῆτε, ἐν τῇ μνήμῃ τῇ φαιδρᾷ. δεῦτε οὖν φιλέορτοι φωτισθῆτε. δεῦτε ἴδετε φωστῆρας ὁσίους, ἐν γῇ περιπολεύοντας. δεῦτε καὶ ἀκούσατε, οἷον θάνατον πικρὸν, οἱ γενναῖοι ἀδάμαντες ὑπέστησαν, διὰ τὴν ἀτελεύτητον ζωὴν. διὸ, καὶ ἐγένοντο ὄντες τῆς ἀληθείας, κόρην διέσωσαν ἐν μνήματι ζῶσαν βεβλημένην. καὶ τὸν τούτους ἀθετήσαντα παμμίαρον, τῷ ὀλέθρῳ παρέδωκαν, ὡς φονέα καὶ ἀνελεήμονα καὶ ἐκτενῶς δυσωπεῦσι, τὴν παναγίαν τριάδα, τοῦ ῥυσθῆναι ἐκ φθορᾶς καὶ πειρασμῶν, καὶ παντοίων κινδύνων. τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, αὐτῶν τὰ μνημόσυνα.

Καὶ νῦν, θ'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Τίσι, ὁ ταλαίπωρος ἐγὼ, δέσποινα τοῦ κόσμου προσβλέψω, εἰ μὴ δακρύων πηγὰς. ἐξομολόγησιν, τῶν πεπραγμένων μοι. ἀλλ' ἱλέῳ σου ὄμματι. ἐπίβλεψον κόρη, ἐπὶ τὴν ἀσθένειαν, τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς. λῦσον, τῶν παθῶν μου τὰ νέφη. καὶ τῆς κατεχούσης ἀχλύος. δέομαι ἀπάλλαξον τὸν δοῦλόν σου.

Σταυροθεοτόκιον. Ὅμοιον.

Ξύλῳ, τοῦ σταυροῦ σε ἰυ, προσανατηθέντα ὁρῶσα, ἡ ἀπειρόγαμος ἔκλαιε καὶ ἔλεγε, τέκνον γλυκύτατον. ἵνα τί ἐγκατέλιπες, ἐμὲ τὴν τεκοῦσαν μόνην φῶς ὁ πρὸ ἡλίου, τοῦ προανάρχου πατρὸς ἀπαύγασμα, καὶ δόξα σθητι ὅπως, δόξης ἐπιτύχωσι θείας. οἱ τὰ θεῖα πάθη σου δοξάζοντες.

Εἰς τὸν στιχ. στιχ. τῆς ὀκτωήχου.
Εἰ δὲ βούλει, εἰπὲ τὰ παρόντα. ἦχος α'.
Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Θαῦμα θαυμάτων ἀξίως, θαυμασιώτερον. τῷ κόσμῳ ἀνεδείχθη, τὸ ὑμέτερον θαῦμα. μάρτυρες κυ. ἀπὸ δυσμῶν, τῶν ἐθνῶν γὰρ τὴν κόρην ποτὲ, ταφῇ δοθεῖσαν ἀδίκως ταῖς μητρικαῖς, διεσώσατε ἀγκάλαις ὑμεῖς.

Στιχ. Θαυμαστὸς ὁ θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Μαρτυρικῶς ἐναθλοῦντες, θεομακάριστοι. τὰς τῶν ἐχθρῶν αἰκίας. ὥσπερ χάριν πλουσίαν, ἐδέξασθε προθύμως. τῶν ὀρεκτῶν, τὴν ἀπόλαυσιν ἔρωτι. ἠλλοιωκότες τῶν θείων τῇ ἐκλογῇ. ταῖς ποιναῖς οὐ κατεκάμφθητε.

Στιχ. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν.

Γ εἴδου πάντες τὸν μέγαν, καὶ γενναιότατον.

του. σὺν Σαμωνᾷ τῷ θείῳ, καὶ Ἀβίβῳ τῷ πάνυ, ὡς ὄντι καὶ Λευΐτῃ. ὕμνοις πιστῶς, εὐφημήσωμεν σήμερον. ὅτι θερμότατοι πάντων ὑπασπισταί, ἐν ταῖς θλίψεσιν ὑπάρχουσι.

Δόξα. ἦχος β'.

Δεῦτε φιλομάρτυρες πάντες, σὺν τοῦ Χριστοῦ ἀριστέας, ὕμνοις τιμήσωμεν, Γουρίαν Ἄβιβον καὶ Σαμωνᾶν. ὅτι παραδόξως ἐνεργοῦσι τοῖς θαύμασιν. ὅρκῳ γὰρ οὐ παρεῖδον, μείζονα στέρξαι κόρην. ἀλλ' ἐκπληροῦντες τὸ αἴτημα τὴν παῖδα διεσώσαντο, τῷ παρανόμῳ Γότθῳ, ἄμειναν ποιήσαντες. δι' ὧν Χριστὲ ὁ Θεός, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. θ. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Μόνη τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἀστενοχωρήτως ἐν μήτρᾳ, ἐκυοφόρησας. ἄνθρωπον γενόμενον, δι' ἀγαθότητα. Παναγία θεόνυμφε, διὸ δυσωπῶ σε. τῶν στενοχωρούντων με, παθῶν ἀπάλλαξον. ὅπως, τὴν στενὴν καὶ εὐθεῖαν, τρίβον διοδεύσας προφθάσω. τὴν ἐπὶ ζωὴν παρθένε φέρουσαν. σρθ'. Ὅμοιον.

Ὕβρεις, ὑπομείναντα πολλάς, καὶ ἐπὶ σταυροῦ ὑψωθέντα. τὸν τοῦ παντὸς ποιητήν, βλέψασα πανάχραντε, ἔστενες λέγουσα. ὑπερύμνητε Κύριε, υἱὲ καὶ Θεέ μου. πῶς τιμῆσαι θέλων σου, τὸ πλάσμα δέσποτα. φέρεις, ἐν σαρκὶ ἀτιμίαν. δόξα τῇ πολλῇ εὐσπλαγχνίᾳ. καὶ συγκαταβάσει σου φιλάνθρωπε.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος πλ.

Τὰ θαύματα τῶν ἁγίων σου μαρτύρων, τεῖχος ἀκαταμάχητον ἡμῖν δωρησάμενος Χριστὲ ὁ Θεός. ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, βουλὰς ἐθνῶν διασκέδασον. τῆς βασιλείας τὰ σκῆπτρα κραταίωσον. ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Εἰς τὸν ὄρθρον. μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν. οἱ κανόνες τῆς ὀκτωήχου. καὶ τῶν ἁγίων εἷς. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τοὺς τρεῖς ὁμοῦ λέγοντας αἰνῶ προφρόνως.

Θεοφάνους. ᾠδὴ α'. ἦχος δ'.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος.

Τριάδος τὴν μοναρχίαν ἅγιοι, θεολογοῦντες σεπτῶς. πολυαρχίας ἄστατον τὴν ἀχλὺν, εὐμαρῶς διελύσατε, ἀνατολῆς πολύφωτοι ὥσπερ ἀστέρες ἀνατείλαντες.

Οἱ τρεῖς ὁμολογηταὶ τῇ χάριτι κατάλαμπροι, τῆς ἀρχικῆς τριάδος ἐμφανῶς τὸ τῆς πλάνης πολύθεον. καρτερικὴν τὴν ἔνστασιν, ἐπιδεικνῦντες ἐξηφάνισαν.

Ὑμᾶς μὲν υἱοθετήσας ἔνδοξοι, θέσει ὁ φύσει υἱός. τῆς νῦν αὐτῷ δοθείσης ἐκ πατρός, κληρουχίας ὡς εὔσπλαγχνος. συγκληρονόμους ἔδειξε, καὶ βασιλείας συμμετέχοντας. θ'.

Σοφίας τῆς ὑπερσόφου γέγονας, σκηνὴ παναμώμε. τὸν ἑαυτῆς γὰρ οἶκον ἐκ τῶν σῶν, παναχράντων αἱμάτων σεμνή. οἰκονομεῖν εὐδόκησε, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ᾠδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Τὸ σῶμα τοῖς αἰκισμοῖς ἐθελουσίως καὶ δειναῖς μάστιξιν. οἱ τοῦ Χριστοῦ παρέδωκαν, ὁμολογηταὶ καὶ θεράποντες.

Ῥυσθῆναι τῶν χαλεπῶν, τῆς ἁμαρτίας λογισμῶν ἅγιοι σὺν τὴν ὑμῶν ἄθλησιν, πίστει ἐκτελοῦντας πρεσβεύσατε.

Ἐν ξύλῳ καρτερικῶς, ἀναρτηθέντες οἱ σεπτοὶ μάρτυρες. πανευδόξως ἄτρωτον, τὴν ὁμολογίαν διέσωσαν.

θ'

Ἰάσεων σὲ πηγήν, ὁ τὴν σὴν μήτραν ὑποδὺς ἔδειξε μῆτερ Θεοῦ πάναγνε, τὴν ἐμὴν ψυχὴν οὖν θεράπευσον.

Κάθισμα ἦχος α'. Τὸν τάφον σου σωτήρ.

Τριάδος τῆς σεπτῆς, καταγγέλλοντες πίστιν. πολύθεον σοφοί, τῶν εἰδώλων ἀπάτην. ἀνδρείως καθείλετε, ὡς τῆς πίστεως πρόμαχοι. κόρην ζῶσαν δέ, κατακλεισθεῖσαν ἐν τάφῳ. διεσώσατε, θανατηφόρου κινδύνου. ὑμᾶς μακαρίζουσαν.

Δόξα. ἦχος πλ.

Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Τῷ ἔρωτι πλησθέντες τῷ τοῦ Χριστοῦ. ἐν αὐτῷ τῶν τυράννων πᾶσαν ἰσχὺν, ἀνδρείως καθείλετε, ὡς τῆς πίστεως πρόμαχοι. τὴν ἀθεΐαν πᾶσαν, εἰδώλων ἐλέγξαντες. καὶ τὴν τριά

δα ἅγιοι, προθύμως κηρύξαντες. ὅθεν ἐπαξίως, παρ' αὐτῆς σοῦ στεφθέντες, τῆς νίκης ἐλάβετε ὡς νομίμως ἀθλήσαντες, ἀθλοφόροι πανεύφημοι. πρεσβεύσατε χριστῷ τῷ θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι. τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νῦν, θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὴν σοφίαν καὶ λόγον ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα ἀφλέκτως μῆτερ θεοῦ, τῷ κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὸν κόσμον κατέχοντα. καὶ ἐν ἀγκάλαις συνέχεις, τὸν πάντα συνέχοντα. τὸν τροφοδότην τῶν πάντων, καὶ πλάστην καὶ κύριον. ὅθεν δυσωπῶ σε, παναγία παρθένε, καὶ πίστει κραυγάζω σοι. τοῦ ῥυσθῆναι πταισμάτων με, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ κτίστου μου. δέσποινα θεοτόκε ἁγνὴ, τὴν σὴν βοήθειαν, τότε μοι δώρησαι. καὶ γὰρ δύνασαι, ὅσα θέλεις πανάμωμε.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐκουσίως ὁρῶσα ἐν τῷ σταυρῷ. ὑπομένοντα τὰ πάθη, ἤλγει χριστὲ. καρδίαν ἡ πάναγνος, θεὸς καὶ μήτηρ σου. καὶ δακρυρρόους λόγους, φωνὰς ἐξεφθέγγετο. οἴμοι θεῖον τέκνον, καὶ φῶς τῶν ὀμμάτων μου. πῶς λαὸς ἀνόμων, θανάτῳ κατέκρινεν. ὅμως εἰς τὸ σῶσαι, τῶν ἀνθρώπων τὴν φύσιν, ταῦτα νῦν ὑφίστασαι, τὴν πεσοῦσαν τὸ πρότερον. ἀνυμνῶ σου τὸ εὔσπλαγχνον καὶ τὴν ἄρρητον δύναμιν. ὦ θεὲ ὑπεράγαθε, διαλλακτὰ κύριε. ὀφείλων τὸ σωτήριον, τοῦ λαοῦ σου, εἰς οἶκτον ἐκσπλάγχνων σου καμπτόμενος.

ᾠδὴ δ. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ ἐκκλησία.

Σταθηρῶς τὴν καρτερίαν οἱ ἀθλοφόροι, ἀνηλεῶς στρεβλούμενοι. ποικίλοις βασάνοις, πᾶσιν ἐπεδείξαντο συμφώνως κραυγάζοντες. δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε.

Οἱ τῆς τριάδος ἰσάριθμοι στεφανῖται. τελεσβεγγέλαμ πάλαι σοῦ νῦν ἐκτελοῦντας, μνήμην τὴν πανίερον. αὐτῶν καταυγάζουσι. πάντας τοῖς ἰάσεσι βραβεύοντας.

Μετ' εὐλαβείας προσδράμωμεν τῇ φωσφόρῳ. τὸ φωταυγεῖ θεόφρονες, θήκη τῶν μαρτύρων, βρύει γὰρ ἰάματα. τοῖς πίστει κραυγάζουσι, δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε.

Ὁμολογοῦντες τῆς θείας οἰκονομίας τὸ ὑπὲρ νοῦν μυστήριον, γλώσσαις θεολόγοις, πᾶσαν ἀθεότητα. οἱ θεῖοι καὶ πάνσοφοι, ὁμολογηταὶ κατηδάφησαν.

Θεοτοκίον.

Ὑπὲρ ἔννοιαν ἐκύησας ὦ παρθένε. καὶ μετὰ τόκον ὤφθης. παρθενεύουσα πάλιν. μέγα τὸ μυστήριον, τῆς κυοφορίας σου. ἄχραντε ἁγνὴ ἀειπάρθενε.

ᾠδὴ ε. Σὺ κύριέ μου φῶς.

Ταῖς περιστάσεσι σαφῶς, τῶν ἀγώνων ἐκλάμποντες. ἐφαύλισαν τῶν τυράννων. τὸ ἀνίσχυρον θράσος, τῆς πίστεως οἱ πρόβολοι.

Εἰς πάντα περιφανῶς, οἰκουμένης τὰ πέρατα. τὰ θαύματα τῶν μαρτύρων. διεδόθη καὶ πάντας, τῇ πίστει ἐβεβαίωσαν.

Ἡ ὥσπερ γῆ ἀγαθὴ, τὰ τῆς χάριτος σπέρματα, δεξάμενοι ἐν τῇ πίστει. φιλοπόνως πλουσίως, οἱ θεῖοι ἐγεώργησαν.

Θεοτοκίον.

Ὁ μόνος ἀγαθὸς, τῷ πελάγει χρηστότητος. τὰ σύμπαντα θεομῆτορ, συγκρατῶν, σαῖς ἀγκάλαις, κρατεῖσθαι κατηξίωσεν.

ᾠδὴ ς. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Νομίμως, ὡς καλοὶ στρατιῶται θεόφρονες, ἐγκρατευσάμενοι πάντα. καὶ τελείως τὴν πίστιν τετηρηκότες. τὸν τῆς θείας. δικαιοσύνης ἤρατε στέφανον.

Τὸ πρὶν μὲν, ὁ Ἀββακοὺμ μετάρσιος αἴρεται. τῇ τοῦ δεσπότου προστάξει. δι' ὑμῶν δὲ κόρη, τυραννουμένη, θεηγόροι, τῇ θρεψαμένῃ ἀποκαθίσταται.

Ἀστράπτει, ἡ σορὸς τῶν μαρτύρων τοῖς θαύμασι, καὶ ποταμοὺς ἀναβλύζει, ἰαμάτων πᾶσι τοῖς προσιοῦσι. καὶ τοῖς πίστει, τὴν αὐτῶν καρτερίαν θαυμάζουσιν.

Θεοτοκίον.

Σὲ μόνην τῶν ἀκανθῶν ἐν μέσῳ εὑράμενος, ὡς καθαρὸν ἄνθος κρίνον, καὶ κοιλάδων ἄνθος ὦ θεομῆτορ. ὁ νυμφίος, ὁ νοητὸς ἐν σοὶ κατεσκήνωσεν.

Κοντάκιον ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἐξ ὕψους σοφοί, τὴν χάριν κομισάμενοι. τοῖς ἐν πειρασμοῖς, παρίστασθε πανεύφημοι. διὸ κἀκείνην ἅγιοι, ἐκ θανάτου πικροῦ ἐλευθερώσατε. ὑμεῖς γὰρ ὄντως ὑπάρχετε. ἐδέσσης ἡ δόξα, καὶ τοῦ κόσμου χαρά.

Ὁ οἶκος

Τῆς τοῦ ἐχθροῦ δουλείας με ῥῦσαι, ὦ ζωοδότα, ταῖς τῶν σῶν ἀθλητῶν ἐντεύξεσι δυσωπούμενος. ὅπως ἀδούλωτον κεκτημένος τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα τῶν παθημάτων. ἀνευφημῶ τὴν αὐτῶν ὀξυτάτην βοήθειαν. προφθάσαντες γὰρ ἐκ τάφου, τοῦ θανάτου ἐρρύσαντο κράζουσαν τὴν κόρην. ἣν περ παρέθετο, ἐκβοῶσα ἡ μήτηρ τοῖς μάρτυσιν. Ὑμεῖς ὄντως ὑπάρχετε, ἐδέσσης ἡ δόξα, καὶ τοῦ κόσμου χαρά.

Τῷ αὐτῷ μηνί, ιε'. μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων καὶ ὁμολογητῶν. γουρία, σαμωνᾶ, καὶ ἀβίβου. Στίχ.

Ξίφος τελειοῖ, σαμωνᾶν καὶ γουρίαν.
Καὶ φλὸξ ἄβιβον, οἷς χαρὰ πῦρ καὶ ξίφος.
Πῦρ πέμπτῃ δεκάτῃ ἄβιβον πέμφιγι χαλκὸς ἔτειρους.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Διοκλητιανοῦ καὶ Λικινίου... Οὗτοι τῶν, ὁ μὲν σαμωνᾶς καὶ γουρίας, ἤθλησαν ἐπὶ διοκλητιανοῦ βασιλέως, καὶ ἀντωνίνου δουκός. Γουρίας μὲν ὁρμώμενος ἀπὸ σαραγωκητίας κώμης. Σαμωνᾶς δέ, ἀπὸ γάναδος. Διεβλήθησαν δέ, ὡς ἀναπείθοντες τοὺς πολλοὺς μὴ θύειν εἰδώλοις. καὶ εὐθὺς ἀναρτῶνται ἀπὸ μιᾶς χειρός, ἑκάτερος. τῶν ποδῶν αὐτῶν κάτωθεν λίθῳ βαρυνομένων. καὶ ἔμειναν ἀπὸ ὥρας τρίτης ἕως ὥρας ἕκτης κρεμάμενοι. Εἶτα κατενεχθέντες, ἐν σκοτεινῷ τόπῳ τῆς φυλακῆς ἐναπορρίπτονται. καὶ τῷ ξύλῳ τοὺς πόδας περισφιχθέντες, ἔμειναν ἐν λιμῷ καὶ δίψει καὶ δεσμοῖς πιεζόμενοι, τετραμηνιαῖον χρόνον. Μετὰ δὲ ταῦτα ἐξαγαγόντες αὐτοὺς πάλιν αἰκίζονται, τὸν μὲν ἅγιον σαμωνᾶν ἀναρτῶσι τοῦ ἑνὸς ποδὸς καὶ τὸ γόνυ ἐξαρθρωθείς, κατὰ κεφαλῆς ἀπὸ ὥρας δευτέρας ἕως πέμπτης κρεμᾶται. τὸν δὲ ἅγιον γουρίαν ἐῶσιν, ὡς ἡμιθνῆτον ὑπάρχοντα, καὶ νεκροῦ οὐδὲν ἄμεινον ἐοικότα. καὶ λοιπὸν ἔξωθεν ἐξαγαγόντες, τὴν διὰ ξίφους τιμωρίαν οἰκειοῦνται ἐπ' αὐτοὺς φέρουσιν. Ἄβιβος δὲ διάκονος ὢν τὴν τάξιν, ἐπὶ λικινίου τοῦ βασιλέως διαβληθεὶς ὡς διδάσκων τὰς χώρας καὶ κώμας τὸν λόγον τοῦ κυρίου, κρεμασθεὶς τύπτεται. καὶ ἀφεθεὶς πάλιν ἐρωτᾶται. καὶ μὴ εἴξας τῷ θελήματι τοῦ τυράννου, τῷ πυρὶ παραδίδοται. ἱμάτια ἔχων ἐπὶ τοῦ στόματος δίκην φονέως. καὶ οὕτως ἐτέλεσεν αὐτοῦ τὴν μαρτυρίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν κυπριανοῦ, ἐπισκόπου σελευκίας. Καὶ μνήμη τῶν εὐσεβῶν βασιλέων. Ἰουστίνου καὶ θεοδώρας. καὶ τοῦ ἁγίου θωμᾶ πατριάρχου κωνσταντινουπόλεως τοῦ νέου. Στίχ.

Ζωὴν ὁ θωμᾶς ἐκλιπὼν μετρουμένην.
Ζωὴν πρεπόντως εὗρεν οὐ μετρουμένην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων. ἐλπιδίου. μαρκέλλου. εὐστοχίου, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς. Στίχ.

Πῦρ ἐλπίδιε σὺν δυσὶ στέγεις φίλοις.
Ἡ τῶν ἐπάθλων ἐλπὶς ἠρέθιζέ σε.

Οὗτος ὁ μακάριος ἐλπίδιος εἷς τῆς συγκλήτου βουλῆς ὑπάρχων. καὶ τὰ μυστικὰ πιστευόμενος πράγματα, καὶ νόμους γράφων, χριστιανὸς ἐγνωρίζετο παρὰ σὺν τῷ ἀποστάτῃ ἰουλιανῷ. τρίχινον ἱμάτιον περιβάλλεται σιδηροὺς τριβόλους ἐμπεπαρμένους ἔχων. ὧ πίσσης καχλαζούσης ἄνωθεν ἐπαλειφομένης, οἱ σιδηροῖ τρίβολοι ἠδρεύοντο. Εἶτα τύπτεται κατὰ πᾶν μέρος τοῦ ἱματίου, καὶ ταῖς τῶν τριβόλων ἀκίσι, τὰς σάρκας κατατείρεται. καὶ βόθρῳ βληθεὶς καχλάζοντι ὕδατι ἐπιχέεται. καὶ τὰς σάρκας κατακαίεται. καὶ ἐκ πίσσης καὶ στέατος, καὶ ἑτέρων τοιούτων κολλητικῶν ἅμα καὶ καυστικῶν φαρμάκων κρᾶμα ἐνσκευασάμενα ὁ παράνομος, καὶ σφόδρα ἐκκαύσας, ἐπαντλεῖσθαι ταῖς κατατακείσαις αὐτοῦ σάρκας προσαλ-

λδ.

αι. καὶ δρυμεῖς ἑτέρους χυμοὺς μετὰ καὶ θείου ἀπύρου καὶ ἀσφάλτου συγκεκραμμένους ἐγχέεσθαι κατὰ τοῦ στόματος. Ἔπειτα ἵπποις ἀγρίοις καὶ ταύροις σὺν ἅμα Εὐστοχίῳ καὶ Μαρκέλλῳ δεσμεῖσθαι πρὸς τὸ διασπασθῆναι. τὰ δέ, ἀκίνητα ἔμειναν. Καὶ ῥοπάλοις ἀγρίοις τὰ μέλη συνθλίβονται. Καὶ πυρὶ ἐκεῖνα προρριφέντες, ἀφῆκαν τὰς ψυχὰς αὐτῶν εἰς χεῖρας θεοῦ. Λέγεται δὲ μετὰ ταῦτα, ἐν τῷ Καρμηλίῳ μὲν ὄρει τεθάφθαι αὐτῶν τὰ σώματα. Βροντῶν δὲ καὶ ἀστραπῶν εὐθὺς γινομένων, τὸν Χριστὸν μετὰ δυνάμεως ἀγγελικῆς παραγενέσθαι καὶ τοὺς μάρτυρας ἀσπάσασθαι. Καὶ Εὐστόχιον μὲν καὶ Μάρκελλον μετατεθῆναι εἰς ὃν εὐδόκησε τόπον. Τὸν δὲ θαυμαστὸν Ἐλπίδιον, ζωῶσαί τε αὖθις καὶ παραθαρρῦναι, καὶ πρὸς ἀγῶνας δευτέρους παραπέμψαι. καὶ Ἰουλιανὸν θεασάμενον αὐτὸν ἐκπλαγῆναι, καὶ ἐκ τεσσάρων μὲν ἁπλωθῆναι προστάξαντα ἀνενδότως μαστίζεσθαι. Ὀξάλμῃ τε καταντλεῖσθαι. καὶ τριχίνοις ὑφάσμασι σὺν μώλωπας ἀνατρίβεσθαι. Καὶ ἐπ' ἀνθρακιᾶς ζεούσης ἁπλωθῆναι. Καὶ ἄνθρακας ἅπτοντας ἐπὶ τῇ κεφαλῇ αὐτοῦ τεθῆναι. Καὶ ἐπὶ τοῦ βασανιστηρίου ξύλου ἀναρτηθῆναι. καὶ θυρεὸν σιδηρῷ, ἔχον κατὰ τὸ μεταίπατον ὀπήν, τοῖς ὤμοις αὐτοῦ τεθῆναι. καὶ κέρατι σιδηρῷ, κατὰ κεφαλῆς τύπτεσθαι. καὶ σώρευμα πυρὸς ἐπιτεθῆναι ὡς τὰ αἰσθητήρια καυθῆναι. Καὶ τούτου γενομένου, πιστεῦσαι πολλοὺς ἐπὶ τὸν Κύριον, καὶ τὰ εἴδωλα συντρίψαι. Καὶ μετὰ ταῦτα καὶ εἰς κάμινον πυρὸς βληθῆναι, ἐν ᾗ τὸ τελευταῖον, ἀφῆκε τῷ Κυρίῳ τὸ πνεῦμα ~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ὑπατίου, ἐπισκόπου Γαγγρῶν. χι.

Υτείνει γυνὴ βαλοῦσα χαιρίδιν λίθῳ.
Τὸν Ὑπάτιον φεῦ γυναικὸς ἀθλίας.

Οὗτος ἐν ἁγίοις πατὴρ ἡμῶν Ὑπάτιος, ὑπῆρχε μὲν ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου βασιλέως, εἷς τῶν ἁγίων τριακοσίων δεκαοκτὼ πατέρων τῶν συνελθόντων ἐν Νικαίᾳ. ὃς διὰ τὴν ἐνάρετον αὐτοῦ καὶ ἔνθεον πολιτείαν, μεγάλα κατειργάσατο θαύματα. πολλά τε πλήθη προσαγαγὼν τῷ Χριστῷ, καὶ οἶκον κατασκευάσας, τοὺς ξένους ὑπεδέχετο. Ἀλλὰ καὶ ἀσπάλακας τὴν χώραν κυκλοῦντας, λόγῳ ἠφάνισε. καὶ νύκτωρ διερχόμενος, ὡς ὑπὸ λαμπροῦ φωτὸς κατηυγάζετο. καὶ ἁλμυρὸν ὕδωρ εἰς γλυκὺ μετεποίησεν. Ἐπὶ δὲ Κωνσταντίου τοῦ υἱοῦ Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου βασιλέως, θηρίον δράκων μέγας ποθέν, τῷ θησαυρῷ τῶν χρημάτων ἑρπύσας ὑπεισῆλθε. καὶ ὡς λόγος τοσαύτην ἐποίει κατάπληξιν, ὡς μηδένα κατατολμᾶν ἐκεῖσε προσελθεῖν. εἰ δέ τις καὶ τολμήσας προσῆλθεν, εὐθέως ἐθανατοῦτο. καὶ ἦν ἐν ἀπορίᾳ ὁ βασιλεύς. Ἀκούσας δὲ περὶ τοῦ ἁγίου, διεπρεσβεύσατο πρὸς αὐτόν. καὶ ἐλθὼν ὁ ἅγιος, καὶ πρὸς τὸ ταμεῖον πλησιάσας μόνος, ἀνοίγει τὴν θύραν, ῥάβδον κατέχων, ἄνωθεν ἔχουσαν σταυρόν. καὶ ταύτῃ πατάξας τὸν δράκοντα ἐξήγαγε σύρων αὐτὸν ὥσπερ κῆτος, τῇ ῥάβδῳ περιαλωμένον. Καὶ κελεύσας πυρκαϊὰν γενέσθαι μεγάλην ἐν τῷ φόρῳ, ἐκεῖ τοῦτον ἀκοντίσας κατέκαυσεν. Ὁ δὲ βασιλεὺς ἐκπλαγείς, πρὸς τὸ μὴ τοιοῦτον παθεῖν ἄλλοτε, τῷ αὐτοῦ ταμείῳ τὴν τοῦ ἁγίου εἰκόνα τῇ εἰσόδῳ αὐτοῦ ἀνεστήλωσεν. οὗτος φθονούμενος παρὰ τῶν ἀθέων Ναυατιανῶν, τῶν καθ' ἑκάστην αὐτῷ ἐπιτρεχόντων, καὶ μάλιστα τῶν κατὰ τὴν Λαζικὴν οἰκούντων κακοπίστων, ἐνεδρευσάντων αὐτῷ ἐν στενῷ, καὶ ἐπικρήμνῳ τόπῳ, ἡνίκα παρελθεῖν ἔδει τὸν ἀβραμιαῖον ἐκεῖνον γέροντα. ἄφνω ἄνδρες ὁμοῦ καὶ γυναῖκες, λίθοις αὐτὸν ἔβαλον. Ἡμιθανοῦς δὲ αὐτοῦ πεσόντος, γυνή τις ἐναγὴς καὶ ἀκάθαρτος, ὅλην τῆς αἱρέσεως ποιοῦσα τὴν κύλικα, λίθον μέγαν λαβοῦσα, τῷ κροτάφῳ ἐπιφέρει, καὶ τὸ λοιπὸν τῆς ζωῆς ἀφαιρεῖται. καὶ οὕτως ἐπληρώθη αὐτοῦ ἡ μαρτυρία ~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, τοῦ ἁγίου μάρτυρος δημητρίου. Στί.

Ὁ δημήτριος, χειρὶ τμηθεὶς δημίου.
Δῆμος ἀθλητῶν συγχορεύει κυρίου.

Οὗτος, καταχθεὶς ἐπὶ μαξιμιανοῦ καὶ μαξιμίνου τῶν βασιλέων, καὶ πουπλίου ἄρχοντος, πολλὰς βασάνους διὰ χν̄ ὑπέμεινε. καὶ τελευταῖον, ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται. Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ θς̄, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς ἀμήν:—

ᾨδή, ζ΄. Ἐν τῇ καμίνῳ ἀβραμιαῖοι.

Ἀβραμιαῖοι, ἐν τῇ καμίνῳ ῥυσάμενος οὕτως, καὶ τὴν ξένην κόρην τῆς χαλεπῆς, πειράσεως διέσωσε. τῇ μεσιτείᾳ νῦν, τῶν αὐτοῦ θεραπόντων ὡς εὔσπλαγχνος:—

Ἰταμωτάτης, ἀπανθρωπίας δίκην ἔδωκε. πάντων, τῶν κακῶν ἀθρόως ἀπαιτηθείς. ὁ ἀλάστωρ καὶ δυσώνυμος. κρίσει δικαίᾳ σου, λόγε θεοῦ σοφία καὶ δύναμις:—

Νενευρωμένη, τῇ πρὸς ὑμᾶς ἐλπίδι ἔνδοξοι. κόρη, καθειργμένη τῷ τάφῳ μετὰ νεκρῶν, πρὸς δοκίας οὐδ᾽ ἥμαρτεν, εὐλογημένος εἶ, ὁ θς̄ μου κραυγάζων καὶ κς̄:— θ΄.

Ὡς νεὸς μικτόν, καὶ φωταυγίας πέμπων ἔσοπτρον. αἴγλην, θεϊκῆς παρθένε μαρμαρυγῆς. προσβαλοῦσαν σοὶ ἐχώρησας. εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί, πανάμωμε δέσποινα,

ᾨδή, η΄. Χεῖρας ἐκπετάσας δανιήλ.

Παγκόσμιος σήμερον ἡμῖν, λαμπρὰ πανήγυρις, ἡ τῶν μαρτύρων χῦ. περιαυγάζουσα χάριτι. τῶν θαυμάτων τοὺς προστρέχοντας. καὶ χαρμονῇ πνικῇ, πίστει κραυγάζοντας. εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν κν̄:—

Ῥᾳδίως οἱ ὁμολογηταί, τῆς σῆς θεότητος, πᾶσαν κατήργησαν, τὴν ἀθεότητα δέσποτα. τῶν τυράννων μὴ πτοούμενοι, τὰς ἀπειλὰς τῶν δυσμενῶν, πίστει ῥωννύμενοι. ἀνεβόων, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν κν̄.

Οἱ πάνσοφοι ὁμολογηταὶ οἱ προϊστάμενοι τοῦ θείου δόγματος. ἐχθρῶν τὰς φάλαγγας τρέποντες. διὰ ξίφους αἰρούμενοι. νίκην παράδοξον σαφῶς, καὶ διαλάμπουσαν. δεδειχότες, πίπτοντες τῶν ἐνδυπίους γῆν ἤτησαν:— θ΄.

Φύσεσιν ὁρώμενον διπλαῖς, χν̄ ἐγέννησας. μίαν φέροντα σαφῶς, ὑπόστασιν σύνθετον. ἀνθρωπότητι θεότητος. συνεισδραμούσης φυσικήν, ὄντως καθ᾽ ἕνωσιν. ὅθεν πάντες, σὲ εὐλογοῦμεν μαρία θεόνυμφε.

ᾨδή. θ΄. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ῥήσεσιν ἑπόμενοι θείαις, καὶ θεοπνεύστοις τοῦ σωτῆρος, ὁμολογηταὶ θεοφεγγεῖς. σταυρὸν ἐπ᾽ ὤμων χαίροντες ἤρασθε. τοῖς ζωηφόροις ἴχνεσιν, ἀκολουθοῦντες ἀξιάγαστοι.

Ὅλῳ τῷ φωτὶ τῆς τριάδος, μετ᾽ εὐφροσύνης οἱ γενναῖοι. ὁμολογηταὶ προσφωνοῦντες, τὰ τῶν ἀγώνων γέρα κομίζονται. ταῖς ἀσωμάτοις τάξεσιν, ἀξιωθέντες συναυλίζονται:—

Νῦν οὐκ ἐν ἐσόπτρῳ ὁρᾶτε, τῶν μακαρίων τὰς ἐλπίδας. ὁμολογηταὶ τοῦ σωτῆρος. τῆς ἀληθείας μᾶλλον δὲ πάνσοφοι. τὸ κάλλος ἐνοπτρίζεσθε. στεφανηφόροι πανσεβάσμιοι.

Ὡς τῆς ὑπερθέου τριάδος, σαφῶς ἰσάριθμοι φανέντες, ὁμολογηταὶ θεηγόροι. τῇ ταύτης αἴγλῃ καταλαμπρύνεσθε. ὡς δι᾽ αὐτὴν ἀθλήσαντες ζωῆς ἀφθάρτου ἀξιούμενοι. θ΄.

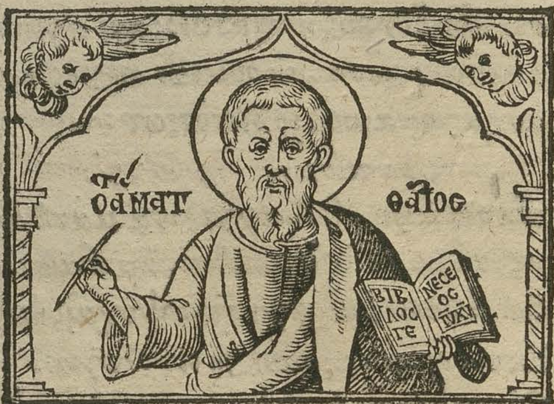
Σαρκὶ ἐπιδημῆσαι θελήσας, ὁ διακοσμήσας πάντα λόγος. ἐν σοὶ κατεσκήνωσε μόνην, ἁγιωτέραν πάντων εὑράμενος. καὶ θεὸν ἔδειξεν. ἐπ᾽ ἀληθείας μητροπάρθενε:—

Ἐξαποστειλάριον, Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ὡς πάλαι διεσώσατε, πικροῦ θανάτου ἅγιοι. κόρην ἐν τάφῳ βληθεῖσαν. τὸν δὲ παράνομον γόνθον, θανάτῳ παρεδώκατε. καὶ μὲ τῶν ἀκαθέκτων μου. παθῶν νῦν ἐκλυτρώσασθε. ὅπως ὑμῶν τὴν φωσφόρον. μνήμην φαιδρῶς ἑορτάσω:— θ΄. Ὅμοιον.

Ὁ πάντα τῇ θεότητι, πληρῶν ὡς ἀπερίγραπτος. ἐκ σοῦ θς̄ ἀπορρήτως, ἐσωματώθη παρθένε. διοίκτον ἀνορθούμενος, τὸ τοῦ ἀδὰμ παράπτωμα, νέος ἀδὰμ γενόμενος.

μένη. ὃν ὡς υἱόν σου δυσώπει, ὑπὲρ ἡμῶν Θεοτόκε. Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου, καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ιϛʹ. Τοῦ ἁγίου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου.

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα. ἱστῶμεν στίχους ϛʹ.

Καὶ ψάλλομεν, στιχηρὰ προσόμοια. ἦχος δʹ. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Ὁ ἐμβατεύων καρδίας τῶν ἁπάντων, ὅτε σου τὴν ἔνθεον, γνώμην ἀπόστολε θείᾳ προγνώσει ἑώρακεν. ἐξ ἀδικίας, καὶ ἐκ τοῦ κόσμου, σὲ ἐλυτρώσατο. τότε σε παγκόσμιον, φῶς ἀπειργάσατο. τῆς οἰκουμένης τὰ πέρατα, καταφωτίζειν, καὶ διαλάμπειν ἐγκελευσάμενος. ὅθεν καὶ τὸ θεῖον εὐαγγέλιον, ἠξιώθης σαφῶς ἀναγράψασθαι. ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ ἐκ τελώνου κληθεὶς εἰς μαθητείαν, ὅτε σε ὁ ἄναρχος, λόγος ἐφώνησεν. ἀκολουθεῖν προτρεπόμενος, καὶ κοινωνίαν, τῆς βασιλείας ἐπαγγελλόμενος. τότε παμμακάριστε, πάντων ἀφέμενος, καὶ ταραχώδους συγχύσεως, ἀναχωρήσας, αὐτῷ συντόνως ἐπηκολούθησας. καὶ νῦν θεόπτα ἐμφορούμενος, τῆς ἀφράστου αὐτοῦ θεωρίας τρανῶς. καθικέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Προφητικῆς σαφῶς ὀξυδορκίᾳ, πάλαι μεμύσται ἅγιον, λίθον τεθέαται. ἐπὶ τῆς γῆς κυλιόμενον, καὶ τῆς ἀπάτης, τὰς ἑλεπόλεις καταλεαίνοντα. ὁ λίθος δὲ πάνσοφε, ὁ ἐνυπόστατος. φᾶς σε τοῦ κόσμου καὶ κήρυκα, δικαιοσύνης, καὶ ἀληθείας ἀποτετέλεκε. λελαμπρυσμένον, ταῖς ἀκτῖσι, τοῦ τρισηλίου φωτὸς πανσεβάσμιε. ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. ἦχος δʹ.

Καλοῦντι Χριστῷ, πρὸς μαθητείαν ὁσίαν, προθύμως ἠκολούθησας θεόληπτε. πᾶσαν σχολὴν φροντίδος γηΐνης, ὑφ' ἓν παρωσάμενος, ἐπαξίαν γὰρ τῆς ἄνω βασιλείας, γνώμην ἀπαθῶς ἀναλαβόμενος. τῆς χαμαιζήλου πολιτείας, καὶ δόξης κενῆς ἀπέστης, εὐαγγελιστὴς ἀπὸ τελώνου γενόμενος. φῶς τε τῶν ἐν σκότει χρηματίσας. καὶ πεπλανημένων, ὁδηγὸς πρὸς σωτηρίαν. νῦν δὲ πρεσβευτὴς, παντὸς τοῦ κόσμου θερμότατος. καὶ τῶν σὲ γεραιρόντων Ματθαῖε, φύλαξ σεπτός.

Καὶ νῦν, θεοτοκίον. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Σωματωθέντα τὸν κτίστην τῶν ἁπάντων, ἔσχες ἐν τῇ μήτρᾳ σου, θεομακάριστε. ἀναμορφοῦντα τὸν ἄνθρωπον, τὸν πρὶν πεσόντα, τῇ παραβάσει διὰ τοῦ ὄφεως. Θεὸν γὰρ ἐγέννησας, τοῦτον ἀφράστως ἁγνή. καὶ τῆς φθορᾶς ἠλευθέρωσας, τὴν φύσιν πᾶσαν, παλαιωθεῖσαν, διὰ τοῦ τόκου σου. διὸ ὑμνοῦμεν, καὶ δοξάζομεν, σοῦ τὴν χάριν, παρθένε ἀνύμφευτε. δι' ἧς σκέπε καὶ σῶζε, τοὺς ἐν πίστει σὲ δοξάζοντας.

σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Μὴ ἐποδύρου μου μῆτερ καθορῶσα, ὃν ἀρρήτως ἔτεκες; ξύλῳ κρεμάμενον. τὸν ἐφ' ὑδάτων κρεμάσαντα, τὴν γῆν ἀσχέτως, καὶ πόλου πλάτος, λόγῳ τανύσαντα. καὶ γὰρ ἀναστήσομαι, καὶ δοξασθήσομαι, καὶ τὰ τοῦ ᾅδου βασίλεια, συντρίψω σθένει, καὶ ἀφανίσω τούτου τὴν δύναμιν. καὶ τῆς δουλείας, ἐκλυτρώσομαι, τῆς αὐτοῦ τοὺς βροτοὺς ὡς φιλεύσπλαγχνος. καὶ πατρὶ τῷ ἰδίῳ, προσαγάγω ὡς φιλάνθρωπος.

Εἰς τὸν στίχον. στιχηρὰ τῆς ὀκτωήχου. ἢ ταῦτα. ἦχος δʹ. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Τῇ τῶν λόγων σου σάλπιγγι. ἀπόστολε συνήθροισας. εἰς θεοῦ ἐπίγνωσιν παναοίδιμε. ἐκ τῆς πλάνης ἀθροίσματα, ἐκ γῆς ἀπεσοβήσας. καὶ εἰς μίαν ἀπόστολε πιστοὺς, τὴν ὁμόνοιαν ἴθυνας. καὶ πρεσβεύεις νῦν, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων, λυτρωθῆναι. ἀπόστολε ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου. Στιχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ.

Σὲ γλῶσσα ἡ πυρίνη σε, καθοπλίσασα τοῦ πνεύματος, κραταιὸν ἀνέδειξε πολεμήτορα. κατὰ τῆς πλάνης ἀπόστολε, χριστὸς ὁ θεὸς ἡμῶν. δι' οὗ ἔλαβες λαμπρῶς, τὰ βραβεῖα τῆς χάριτος. ὃν ἱκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων, λυτρωθῆναι. ἀπόστολε ἐν πίστει ἐκτελοῦντας τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου. Στιχ.

Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν θεοῦ.

Εἰς τὰ βάθη τοῦ πνεύματος, διακύψας ἀπόστολε, τὸν ἀκένωτον πλοῦτον κατενόησας. καὶ ἐξ αὐτοῦ ἀρυσάμενος, τὴν χάριν τὴν ἄφθονον. ἡμῖν εὐαγγελικῶς, πᾶσι ταύτην διένειμας. καὶ πρεσβεύεις νῦν. ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων, λυτρωθῆναι. ἀπόστολε ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Δόξα. ἦχος πλ. β.

Ἐκ πυθμένος κακίας ἐσχάτης, πρὸς ἀκρότατον ὕψος ἀρετῆς, ὡς ἀετὸς ὑψιπέτης, παραδόξως ἀνέδραμες, ματθαῖε πανεύφημε. τοῦ γὰρ καλύψαντος οὐρανοὺς ἀρετῇ, καὶ τῆς συνέσεως αὐτοῦ, πᾶσαν τὴν γῆν πληρώσαντος, χριστοῦ ἀκολουθήσας τοῖς ἴχνεσι. μιμητὴς διάπυρος ἐν πᾶσιν αὐτοῦ πεφανέρωσαι. εὐαγγελιζόμενος εἰρήνην, ζωὴν καὶ σωτηρίαν, τοῖς πειθαρχοῦσιν εὐσεβῶς, τοῖς θείοις προστάγμασιν. ἐν οἷς ἡμᾶς καθοδήγησον, εὐαρεστοῦντας τῷ κτίστῃ, καὶ σὲ μακαρίζοντας. Καὶ νῦν. θ. Ὁ αὐτὸς.

Μονογενὲς ὁμοούσιε, τῷ πατρί σου καὶ τῷ πνεύματι. ὁ ἐκ παρθένου σαρκωθεὶς ἀσυγχύτως ὡς οἶδας αὐτός. ἐν ἁγνείᾳ φύλαττε τὴν ποίμνην σου, ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ, περιέπων αὐτήν.

Σταυροθ. Ὁ αὐτὸς. Τριήμερος ἀνέστης χριστέ.

Λαὸν τὸν ἀνομώτατον, ἀδίκως καθηλοῦντά σε, ἐπὶ ξύλου, ἡ παρθένος καὶ ἁγνή, καὶ μήτηρ σου ὁρῶσα, ὡς συμεὼν προέφη, τὰ σπλάγχνα σῶτερ διετέτρωτο.

Τροπάριον. ἦχος γ΄.

Ἀπόστολε ἅγιε, καὶ εὐαγγελιστὰ ματθαῖε. πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Εἰς τὸν ὄρθρον, ἡ συνήθης στιχολογία.

Οἱ κανόνες τῆς ὀκτωήχου. καὶ τοῦ ἀποστόλου εἰς ϛ΄. Θεοφάνους. ὁ κανών.

Ὠδὴ α΄. ἦχος δ΄. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ἀλύσως μεταδός μοι, τῆς ἐνοικούσης σοι χάριτος. ματθαῖε πανένδοξε. καὶ ὑπηρέτα χριστοῦ. καὶ βοήσομαι λαμπρῶς ἀνακηρύττων. καὶ μέλψω γηθόμενος, τὰ σὰ θαυμάσια.

Τελείως κατέλιπες, τὴν ἐπιγείων τὴν σύγχυσιν. τοῦ λόγου ὡς ἤκουσας, τοῦ σαρκωθέντος φωνῆς, καὶ τῆς χάριτος, ἐδείχθης οἰκονόμος. καὶ κῆρυξ θεόληπτος, θεομακάριστε.

Αὐτόπτης γενόμενος, καὶ ὑπηρέτης διέπρεψας. τοῦ λόγου ἀπόστολε. τοῦ πρὸ αἰώνων πατρός. καὶ διέδραμες, αὐτοῦ τὴν παρουσίαν, εὐαγγελιζόμενος πᾶσι τοῖς ἔθνεσι. θ

Θανάτου καθαίρεσιν, καὶ τῆς φθορᾶς τὴν κατάλυσιν. ζωῆς τε φανέρωσιν, εὐαγγελίσω σοφέ. ἡ παρθένος γὰρ, ἐν μήτρᾳ συλλαβοῦσα. τὸν ἀπερίοριστον, κόσμον ἀνέπλασεν.

Ὠδὴ γ΄. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους θεοτόκε.

Τοὺς σοὺς ἀποστόλους θεοῦ λόγε, φωστῆρας ἀνέδειξας ζωῆς. τὸν ζόφον ἀπελαύνοντας, τῆς ἀθεΐας δέσποτα. καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου, τὸν κόσμον ὅλον φωτίζοντας.

Τῇ σῇ καθοπλίσας παντευχίᾳ, ματθαῖον τὸν ἄριστον στρ. τυράννων δυνατώτερον, τοῦτον εἰργάσω δέσποτα. καὶ καθαιρέτην ἔδειξας, εἰδώλων πλάνης φιλάνθρωπε.

Ιλώσας τῆς πυρίνης σου ὁ φθόγγος, δαιμόνων ἐνέπρησε βωμοὺς· ματθαῖε τὸ θεό-

τευκτον,

τοῦ εἰσόν, τοῦ παρακλήτου ὄργανον. διὸ χριστὸς κηρύττεται ζωὴ ἡ ἐνυπόστατος. Θεοτ.

Σάλπιγξ θεολόγος φθεγγομένη συντόνως ἐφώτισε λαούς, Ματθαίου τοῦ θεόφρονος, τὴν τῆς τριάδος ἔλλαμψιν. τὴν ὑπὲρ νοῦν τε σάρκωσιν, τοῦ λόγου ἐκ σοῦ πανάχραντε.

Κοντ. ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου σωτὴρ

Ὁ πρῶτος τὸ χριστοῦ, εὐαγγέλιον γράψας. καὶ πᾶσαν δαδουχῶν, τὴν ὑφήλιον κτίσιν. Ματθαῖος ὁ σοφώτατος, καὶ χριστοῦ μύστης ἄριστος. νῦν τιμώμενος ταῖς ἱεραῖς μελῳδίαις. πᾶσιν ἄφεσιν, ἁμαρτιῶν ἐξαιτεῖται, τοῖς πόθῳ τιμῶσιν αὐτόν. Ἕτερον.

ἦχος πλ. δ΄. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Τὸν χρυσὸν καταλείψας ὡς ἀληθῶς. τὸν χριστὸν δὲ ποθήσας φιλευσεβῶς. Ματθαῖε ἀπόστολε, τῶν περάτων ἐδείχθης φωστήρ. καὶ ἐκ τελώνου ὤφθης, ἀπόστολος ἔνδοξος. μαθητὴς γενόμενος καὶ κῆρυξ τῆς πίστεως. ὅθεν συνελθόντες, κατὰ χρέος τιμῶμεν, τὴν πάνσεπτον μνήμην σου, καὶ πιστῶς ἑορτάζομεν, μελῳδοῦντες καὶ λέγοντες. πρέσβευε χριστῷ τῷ θεῷ. τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι. τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου. Θεοτ. Ὅμοιον.

Τὴν οὐράνιον πύλην καὶ κιβωτόν. τὸ πανάγιον ὄρος τὴν φωταυγῆ, νεφέλην ὑμνήσωμεν, τὴν οὐράνιον κλίμακα τὸν λογικὸν παράδεισον, τῆς Εὔας τὴν λύτρωσιν. τῆς οἰκουμένης πάσης, τὸ μέγα κειμήλιον ὅτι σωτηρία, ἐν αὐτῇ διεπράχθη, τοῦ κόσμου καὶ ἄφεσις, τῶν πολλῶν ἐγκλημάτων. διὰ τοῦτο βοῶμεν αὐτῇ. πρέσβευε τῷ σῷ υἱῷ, καὶ θεῷ. τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, τὸν ἄχραντον τόκον σου. Σταυροθ. Ὅμοιον.

Τὸν θεὸν σου παρθένε καὶ ποιητήν, ἐν ἀγκάλαις συνέχες, ὥσπερ βροτόν. καὶ βρέφος ἐθήλαζες, τὸν τροφέα τοῦ σύμπαντος. καὶ χαρᾶς ἀρρήτου, ἐπλήσθης τῷ τόκῳ σου. ἀλλ᾽ ἐν τῷ σταυροῦσθαι, ἡ ῥομφαία τῆς λύπης, τὰ σπλάγχνα διῆλθέ σου καὶ δακρύουσα ἔλεγες. οἴμοι τέκνον μου προάναρχε μὴ ἐάσῃς με ἄτεκνον, ἀλλ᾽ ἀνάστα παντοδύναμε. καὶ σῶσον τοὺς δι᾽ οἶκτον σου. καὶ ἄμετρον ἔλεος, ὑπερηγάπησας δούλους σου, ὡς μόνος ὑπεράγαθος. ᾨδὴ δ΄. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Τῷ ἐνυποστάτῳ σου λόγῳ θεέ, μεμαθητευμένος διέλυσε, κόσμου σοφίαν, ὁ θεόπτης μαθητής. μεγαλοφώνως κράζων σοι. δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε.

Τῷ μὲ μακαριζομένῳ ὑπὸ χριστοῦ, ποίαν εὐφημίαν προσοίσωμεν. σοὶ θεηγόρε, οὐκ ἰσχύει γὰρ βροτός. τὴν ἐπανθοῦσαν χάριν σοι. λόγῳ ἐξειπεῖν ἀξιάγαστε.

Τὸν ἀκηλίδωτόν σου καὶ ἀκραιφνῆ. νοῦν τεθεαμένον ὁ ὕψιστος ὥσπερ λαμπάδα, εἰς λυχνίαν ὑψηλήν. τοῖς ἐν τῷ σκότει φαίνουσαν. πᾶσι θεοφάντορ προσέθηκεν. Θ΄.

Τὴν τεθνεωτωμένην φύσιν βροτῶν, ἡ εὐλογημένη ἀνύψωσας. τὸν τοῦ ὑψίστου, ὡς κυήσασα ἰσχύν. ὑπερφυῶς πανάχραντε. μήτηρ ὡς Ματθαῖος ἐδίδαξεν.

ᾨδὴ ε΄. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Τὴν χάριν δεξάμενος, τοῦ παναγίου πνεύματος. θεῖον ἐνδιαίτημα ἐδείχθης. θείως διδάξας, θεογνωσίας τὸ φῶς. πιστευθεὶς τὰ δόγματα χριστοῦ γράμμασιν ἐκτίθεσθαι. ὡς αὐτόπτης θεόκριτος.

Ἡ γλῶσσά σου κάλαμος, τοῦ παρακλήτου γέγονεν. ὀξέως τὴν λύτρωσιν διδόντος. τοῖς ἐπιγνοῦσι, τὴν δεσποτείαν αὐτοῦ. καὶ ταῖς σφῶν ἐμπνέοντα ψυχαῖς, γνῶσιν ἐπουράνιον. ὦ Ματθαῖε πανέντιμε.

Ἀστράπτοντα θαύμασι, καὶ ἰαμάτων χάρισι. σὲ χριστὸς ἐξέπεμψε τῷ κόσμῳ. τὴν τῶν δαιμόνων, καταπατοῦντα ἰσχύν. καὶ ψυχὰς φωτίζοντα πιστῶν, πάντων τῶν ὑμνούντων σε. τῆς εἰρήνης τὸν κήρυκα. Θεοτ.

Παρθένος γεγέννηκεν, υἱὸν τὸν προαιώνιον. φύσιν ἐνδυσάμενον ἀνθρώπων. ὡς ἐκδιδάσκων, ὁ θεηγόρος φησί. καὶ σώζοντα ταύτην

τὴν

την ἐκφθορᾶς. πάθει τῶν τοῦ σώματος. καὶ παρθένος διέμεινεν.

ᾠδὴ ς΄. Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης.

Εὐαγγελιστὴς ἀπὸ τελώνου. ὡς ἠκολούθησέ σοι, μετεσκεύασαι ὁ θεηγόρος, τῇ παναλκεῖ, παντουργὲ δυνάμει σου ὁ Ματθαῖος ὁ πανάριστος.

Ῥυθμίζεται τοῦ εὐαγγελίου, τοῖς ψυχοτρόφοις λόγοις. καὶ τῶν ἐθνῶν πληθὺς ἀνυψουμένη, πρὸς ἀρετῶν, ὑψηλὴν ἀκρότητα. ὦ Ματθαῖε παμμακάριστε.

Ματθαίου ζωγρεῖται θεοπλόκοις. τοῦ μαθητοῦ δικτύοις. τὰ συστήματα τῶν πταιόντων. διὰ παντὸς, πρὸς τὴν νῦν ἐπίγνωσιν, εὐεργέτα ποδηγούμενα. Θεοτοκίον.

Παρθένιον τεκοῦσαν ἀναγράφων. εὐαγγελίζεταί σε, τὸν τὰ σύμπαντα πεποιηκότα ἄνευ σπορᾶς. καὶ φθορᾶς παναμώμου. ὁ Ματθαῖος ὁ πανάριστος. Κοντάκιον.

ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ.

Τοῦ τελωνίου τὸν ζυγὸν ἀπορρίψας, δικαιοσύνης τῷ ζυγῷ προσηρμόσθης. καὶ ἀνεδείχθης ἔμπορος πανάριστος. πλοῦτον κομισάμενος, τὴν ἐξ ὕψους σοφίαν. ὅθεν ἀνεκήρυξας, ἀληθείας τὸν λόγον. καὶ τῶν ῥαθύμων ἤγειρας ψυχάς. καθυπογράψας τὴν ὥραν τῆς κρίσεως. Ὁ οἶκος.

Ἡ τοῦ ἐχθροῦ με τυραννὶς, βιάζεται ἀπλήστως. καὶ τῆς ψυχῆς μου ὅλον, τὸν σπόρον καθαρπάζει, Ματθαῖε φίλε τοῦ Χριστοῦ. ἀλλ᾽ αὐτὸς τὸν σπόρον τῶν εὐχῶν σου δεδωκὼς, πρὸς τὴν δουλείαν κάρπωσον. καὶ δεῖξον ὑμνῳδόν σου σμικρότατον, καὶ ὑφηγητήν με, τῶν πολλῶν σου καὶ μεγάλων κατορθωμάτων, καὶ τῆς πρὸς Χριστόν σου σχέσεως. πῶς πάντα παρευθὺς ἐγκαταλείψας, ἠκολούθησας θερμῶς τῷ κεκληκότι. πρῶτος γεγονὼς εὐαγγελιστὴς ἐν τῷ κόσμῳ. Καθυπογράψας τὴν ὥραν τῆς κρίσεως.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, ἑξκαιδεκάτῃ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἀποστόλου, καὶ εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου. Στίχ.

Σώζεις Ἰησοῦ καὶ τελώνας σῇ χάριτι.
Οὕτω βοᾷ Ματθαῖος ἐκ πυρὸς μέσου.
Ἀκάματον Ματθαῖον πῦρ δεκάτῃ κτάνεν ἕκτῃ.

ς ἐπὶ τὸ τελώνιον καθήμενος, τοῦ Κυρίου ἀκούσας πρὸς αὐτὸν εἰπόντος, ἀκολούθει μοι, αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἀναστὰς, ἠκολούθει αὐτῷ. καὶ ποιήσας αὐτῷ δοχὴν μεγάλην, καθὼς φησὶ τὸ εὐαγγέλιον, τοῖς ἀποστόλοις συναριθμεῖται. Οὗτος τὴν τοῦ ἁγίου Πνεύματος δύναμιν δεξάμενος, καὶ σοφισθεὶς τὰ θεῖα, τὸ κατ᾽ αὐτὸν εὐαγγέλιον συνεγράψατο. καὶ τοῖς Ἰουδαίοις ἀπέστειλε. Παρθυαίους τε καὶ Μήδους διδάξας, καὶ ἐκκλησίαν συστησάμενος, καὶ πολλὰ ἐργασάμενος θαύματα, ὕστερον ὑπὸ τῶν ἀπίστων διὰ πυρὸς τελειοῦται.

Οὗτος, ὡς τὴν λαχοῦσαν ἕκαστος τῶν μαθητῶν διατρέχων εὐαγγελίζεται γῆν, ἐπὶ τὸ ὄρος ὁ Ματθαῖος ἀνέδραμε, καὶ ἐν αὐτῷ μονοχίτων διεκαρτέρει καὶ αἴθριος. Μετὰ δέ τινος χρόνου διάστημα, ὁ ἐκ χοὸς διαρθρώσας τὸν ἄνθρωπον, ὡς παιδίον ἐν τῷ ὄρει τῷ Ματθαίῳ ὀπτάνεται, καὶ τούτῳ προτείνας τὴν δεξιὰν, βακτηρίαν αὐτῷ ἐπιδίδωσιν, εἰρηκὼς δέξαι ταύτην, καὶ τοῦ λόφου κατάβηθι, καὶ παραβαλὼν τῇ Μυρμήνῃ, πρὸς τὴν φλιὰν τοῦ ἐκεῖσε ἁγιάσματος αὐτὴν καταφύτευσον. Καὶ τῇ δεξιᾷ τῇ ἐμῇ ῥιζωθεῖσα καὶ ἀνυψωθεῖσα, δένδρον πολύκαρπον γενήσεται. Καὶ γλυκασμὸς ἀπ᾽ ἄκρων αὐτοῦ καταβήσεται μέλιτος. Καὶ πηγὴ ἐκ τῆς ῥίζης αὐτοῦ ἀναδοθήσεται, ἐξ ἧς ἀπολουσάμενοι οἱ τῆς πόλεως ἄνδρες θηριογνώμονες, καὶ τοῦ γλυκασμοῦ μεταλαβόντες, τὴν αἴσθησιν ἡδυνθήσονται. τὸ προγινόμενον ἐν βρώσει καταλιπόντες. Τότε ὁ Ματθαῖος τὸ δοθὲν εὐλαβῶς ἐκ χειρὸς Κυρίου δεξάμενος, τὴν λοφιὰν ἀφεὶς, πρὸς τὸ προκείμενον ἤγετο. Ἡ τοῦ βασιλέως οὖν ὁμόζυγος Φυλβανὰ, τῷ ἀποστόλῳ συναντήσασα, σὺν τῷ υἱῷ καὶ τῇ νύμφῃ πονηροῖς δαμαζομένοις πνεύμασι,

μασι, φωναῖς τραχείαις καὶ συστροφαῖς τὸν ἀπόστολον δονοῦντες προύλεγον. τίς σε καὶ τοῖς ἡμετέροις προσβαλεῖν κατηνάγκασεν; ἢ τίς σοι καὶ τὴν ῥάβδον εἰς ἡμέτερον δέδωκεν ὄλεθρον; Ὁ δέ, πραεία τῇ φωνῇ τοῖς ἀκαθάρτοις πνεύμασιν ἐπιτιμήσας, τοὺς ἀπαγχοῦντας ἰάσατο. καὶ σωφρόνως ἐπακολουθεῖν πρὸς ἑαυτὸν ἐπεσπάσατο. Τὴν τοῦ ἀποστόλου δὲ παρουσίαν μαθὼν ὁ τότε Πλάτων ἐπίσκοπος, ἀξιῶν σὺν τῷ κλήρῳ προσυπαντᾷ, καὶ ἄμφω ἐν τῇ πόλει γενόμενοι, ἐπ' ὄψει πάντων ὡς ὁ ἐντειλάμενος ὑπέθετο, πρὸς γῆν ὑπερείσας τὴν βακτηρίαν, τὸν ὡς παιδίον ἐπιφανέντα, εὐλόγησεν. Τότε ῥιζωθὲν τὸ ξηρόν, αὐτίκα κλάδους καὶ καρποὺς ἀκμάζοντας ἔφερε, τοῦ μέλιτος τὴν πιότητα ἀποστάζοντας. καὶ πρὸς τῇ ῥίζῃ, πηγὴν ἀπορρέουσαν, ὡς ἐκπλαγῆναι τοὺς παρατυχόντας ἐπὶ τῷ ξένῳ θεάματι. Ἐπεὶ δὲ καὶ τῶν πολιτῶν πρὸς τὸ παράδοξον τὸ πλῆθος συνδεδραμήκει. τῆς ἐκ τοῦ δένδρου μεταλαμβάνον ἡδύτητος, τὴν προτέραν ἑτοίμως ἀπέπλυνον ἀγριότητα. Ὡς δὲ καταφανὲς ἦν καὶ τῷ βασιλεῖ τὸ γινόμενον, ὡς ἐκ τούτου πλέον καὶ τὸ τῆς συνέσεως ὑγιὲς ἐτεκμήρατο, καὶ πρὸς μικρὸν τὴν ψυχὴν ἀγαθύνας, ὑπὸ σκαιοῦ πάλιν ἀνεφλέγετο δαίμονος, ποιῆσαι πυρὸς παρανάλωμα τὸν ἀπόστολον. διὰ τὸ μὴ δὲ τὴν ὁμόζυγον διαιρεῖσθαι ὅλως τοῦ εὐεργέτου. Ἀλλὰ πάλιν ὁ σωτὴρ νυκτὸς ὀπτάνεται τῷ ἀποστόλῳ, εἰρηκώς. κἂν πονηρὰ κατὰ σοῦ τῷ βασιλεῖ μεμελέτηται, αὐτὸς Ματθαῖε μὴ δέδιθι, ἔχων με μετὰ σοῦ. ταύτην οὖν τὴν ὀπτασίαν ὁ τοῦ θεοῦ μύστης τῷ ἐπισκόπῳ κοινωσάμενος, εὐχαριστῶν διετέλει. Καὶ δὴ εἰς τὸ συλλαβεῖν αὐτὸν τέσσαρες ἀπεστάλησαν, κελεύσει τοῦ κρατοῦντος. καὶ ἀχλυῒ περιχυθέντες κατ' ὀφθαλμῶν, τὸ γεγονὸς τῷ ἀποστόλῳ ἀνακάμψαντες λέγουσι. τούτους τοὺς φωνῆς πρὸς θέμενοι ὁμιλοῦντες ἐπακροώμενοι, ἰδεῖν ἢ συλλαβεῖν αὐτὸν οὐ δυνάμεθα. Ἐπὶ τούτοις ὁ βασιλεὺς περιμανὴς γενόμενος, ἑτέρους δέκα προσαπέστελλει, οὕτως εἰπών. εἰ καὶ κωλύσων ὑμᾶς τίς παραγένηται, ξίφει τοῦτον διαχειρίσασθαι. Ὡς οὖν ἐγγίζειν λοιπὸν ἔμελλον οἱ ἀποσταλέντες, καὶ Ἰησοῦς ὁ θεὸς παρῆν, ὡς παιδίον ὡραῖον τότε φανείς. οὐ τὴν βολὴν τοῦ φέγγους μὴ φέροντες ὁρᾶν, τῶν ὅπλων ἀφ' ἑαυτῶν τὴν περιβολὴν ἐκτινάξαντες, στραφέντες ἀπήγγειλαν τῷ βασιλεῖ τὸ συμβάν. Τότε ὑπὸ τοῦ τῆς κακίας ἐφορευτοῦ ἀναβραχθεὶς ὁ κρατῶν, αὐτόχειρ τὸν ἀπόστολον διαχειρίσασθαι παραγίνεται. ὡς δὲ πλησίον ἐγένετο, περιήει χειραγωγοῦ προσδεόμενος, καὶ ἐκλιπαρῶν τὸν ἀπόστολον οὐκ ἐπαύσατο, σύγγνωθί μοι λέγων τῇ ἀβουλίᾳ, καὶ τῶν ὀφθαλμῶν τὴν σκοτόμαιναν ἀπέλασον. Δυσωπηθεὶς οὖν ὁ τοῦ κυρίου ἀπόστολος, τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ τοῖς ὀφθαλμοῖς διατυπώσας, τρανῶς αὐτὸν ὁρᾶν παρεσκεύασε. καὶ τῆς χειρὸς ὁ βασιλεὺς τοῦ ἀποστόλου λαβόμενος, ὡς δῆθεν αὐτὸν πρὸς τὰ βασίλεια εἷλκεν. ἀλλὰ πονηρὰς ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ θέμενος πρὸς τὸν ἀπόστολον, οὐ διέλαθε. Τούτου δὲ στηλιτεύσας τὰ ἐγκάρδια, πρὸς φόνον διήγειρε τὸν ἀσύνετον, καὶ παραυθὺς τοῖς στρατιώταις, συλλαβέσθαι διακελεύεται τὸν ἀπόστολον. καὶ χεῖρας τούτου καὶ πόδας εἰς γῆν καταπεῖραι. Εἶθ' οὕτως, φορητὸν τούτῳ κατασκευάσαι ἐκ δελφιναίου ὑγρανθέντα ἐλαίου. καὶ ἀσφάλτῳ, καὶ πίσσῃ, τὸν σωρὸν ἄνωθεν ἐπιρραντίζεσθαι. πρὸς ἐπὶ τούτοις, καὶ κλήμασι τὴν φλόγα ἐπερεθίσαι. καὶ θᾶττον οἱ φονεῖς ἁρπάσαντες τὸν ἀπόστολον, εἰς τὸν ἡτοιμασμένον ὡς ἱερεῖον βωμὸν ἤγαγον, καὶ τῇ γῇ προσηλώσαντες, ἐπ' αὐτῷ τὴν ὕλην ἀνάπτουσι. Τότε ἡ συρίζουσα δρόσον ἐδέξατο κάμινος, σῶμα τὸ ἱερὸν τὸ παράπαν μὴ φλέξασα.

τοῦτο

τοῦτο δὲ ὁρῶντας ἐξέπληξεν, ἀπίστους ὄντας, καὶ τὸν τοῦ ἀποστόλου εὐφημοῦντα θεόν. ὡς δὲ ἐκ τῆς κραυγῆς, καὶ τὸν βασιλέα παραχθῆναι, καὶ τὸ θρυλλούμενον διαπυνθάνεσθαι. ὃς καὶ τὸ γεγονὸς ἀναμαθών, ἐναργεστέραν ἔλεγε τοῦ ἀνδρὸς τὴν εὐσέβειαν ἀπόδειξιν βούλομαι, εἴγε ἀληθὲς τὸ γινόμενον. καὶ πολλὴν ἀνθρακιὰν ἐκ βαλανείων συλλέξας, καὶ φρυγάνων καταδέσμους συναγαγών, καὶ τοὺς χρυσοῦς αὐτοῦ θεοὺς ἄνωθεν τῆς καμίνου τῆς τὴν ἀπόστολον ἐχούσης περιθείς. καὶ κύκλῳ τῆς καμίνου ἑτέρους ἀνδριάντας περιστήσας. καὶ τῇ ξηρᾷ ὕλῃ τὴν ἀνθρακιὰν ἐπιῤῥάνας, εἰς βοήθειαν τούτους ἐπεκαλεῖτο. Τοῦ ἀποστόλου δὲ ἄνωθεν προσευχομένου, τέρας ἐξαίσιον δείκνυται. τὸ γὰρ ἐπικυρωθὲν πρὸς τὸ ἔξωθεν ἀνδριάντας πῦρ, ὡς ξηρὰν ὕλην τούτους ἀποτεφρῶσαν, τὸν ἀλαζόνα ἐδίωκεν. ὁ δὲ ὑπονοστήσας πρὸς τὴν κάμινον, δεδοικὼς καὶ μὴ καταληφθῇ, καὶ τὸν ἀπόστολον εὑρὼν προσευχόμενον, τοῦ πυρὸς ἐζήτει διαδρᾶναι τὸν κίνδυνον. Καὶ ὅς, ἐν αὐτῇ τῇ καμίνῳ πάλιν προσευξάμενος, καὶ τὴν φλόγα ῥεοντοειδῶς ἑλκύσας πρὸς ἑαυτόν, καὶ εἰς χεῖράς σου κύριε προσειπὼν τὴν ψυχήν παρατίθημι, τὸν βασιλέα τοῦ κινδύνου ἐῤῥύσατο. Τότε κλίνην βασιλικὴν προσαχθῆναι κελεύει, καὶ ἐν αὐτῇ τὸ ἐκ τοῦ πυρὸς ἄψαυστον ἀνακομισθὲν λείψανον ἀποτεθῆναι προστάττει, καὶ μεγιστάνων ὤμοις φερόμενον ἐπαγαγεῖν πρὸς τὰ βασίλεια. Ἀλλ' ἐπεὶ πρὸς οὐκ ἄρτιον, ἀλλὰ χωλεύουσαν ἔτι τὴν πίστιν ἐκέκτητο, σιδηροῦν ὁ βασιλεὺς προστάσσει γενέσθαι γλωσσόκομον. καὶ τούτου γενομένου, τὸ ἱερὸν ἐν αὐτῷ τοῦ ἀποστόλου ἀσφαλισάμενος λείψανον, οὕτω πως πρὸς τὴν σύγκλητον ἔφη. ὁ ὑπὸ τούτου ἡμῖν θεὸς ἀναγνωσθείς, εἰ ἐκ βυθοῦ θαλάσσης ὡς ἐκ πυρὸς τηρήσει πάλιν ἀμέτοχον, κραταιός τις ἐστὶ, καὶ τῶν στοιχείων ἀνώτερος.

Ὅθεν τοὺς θεοὺς ἡμεῖς μὴ δυνηθέντας ἑαυτοὺς ἐκ τοῦ πυρὸς ῥύσασθαι καταλείψαντες, αὐτὸν σέβειν πάντες ἀδιστάκτως ὀφείλομεν. Τοῦτο εἰπών, ποντωθῆναι τὴν σιδηρᾶν λάρνακα προστάσσει. Ὡς δὲ πέρας εἶχε τὸ πραττόμενον, νυκτὸς ὁ εὐαγγελιστὴς τῷ ἐπισκόπῳ ὀπτάνεται. πρὸς ἀνατολὴν λέγων τοῦ παλατίου γενόμενος, θείᾳ δυνάμει τὸ ἐμὸν λείψανον, σὺν τῷ γλωσσοκόμῳ εὑρήσεις φερόμενον. Τότε σὺν τοῖς λογάσιν ὁ θυηπόλος, τὸν δηλωθέντα αὐτῷ τόπον καταλαβών, τὴν σορὸν ὡς ἐν ἀκατίῳ φερομένην ἑωρακώς, ἐπινικίοις φωναῖς τὸν ἐκ πυρὸς καὶ ὕδατος ῥυόμενον ἐπευφήμησε κύριον. Τοίνυν καὶ ὁ βασιλεύς, τὴν ἀπιστίαν ὅλην ἀποῤῥίψας, συγγνώμην ᾔτει, καὶ τὴν δι' ὕδατος κάθαρσιν. Τοῦτο γὰρ τὸ διάπυρον ὁ ἱερεὺς θεασάμενος, τὰ συνήθη πρότερον ἐπειπών. καὶ τοὺς κατὰ τοῦ ὀλετῆρος ὁρκισμούς, ἐπιβῆναι προστάσσει τοῦ ὕδατος. καὶ τούτου τῆς κορυφῆς ἁψάμενος, ἄνωθεν ἐπιφερομένης ἀκούει φωνῆς, μὴ φουλβιανόν, ἀλλὰ ματθαῖον τοῦτον ὀνόμασον. Τότε ὁ βασιλεὺς εἰς τὸ τοῦ ἀποστόλου ἀναγεννηθεὶς ὄνομα, μετὰ τὴν ἑπταήμερον κάθαρσιν, τὰ ὑπ' αὐτὸν πάντα ἀπὸ ψυχῆς συνέτριψεν εἴδωλα, καὶ τῆς ἱερεῦ καλῶς ἐπιμελησάμενος, τοὺς ὑπ' αὐτὸν πάντας ἐποίησε τῷ φωτισμῷ προσελθεῖν. Αὐτὸν δὲ τὸν βασιλέα καθ' ὕπαρ, πρεσβύτερον χειροτονηθῆναι ὁ ἀπόστολος τῷ ἐπισκόπῳ φανείς, ἐπέσκηψε. καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ διάκονον. καὶ μετὰ τριῶν ἐνιαυτῶν περαίωσιν, ἔσται σοι πρὸς χριστὸν ἡ ἀνάλυσις. καὶ σοῦ διάδοχος ἔσται ματθαῖος ὁ βασιλεύς, ὁ ἐπὶ τῷ ἐμῷ ὀνόματι ἀναγεννηθείς. Καὶ περιιόντος τοῦ χρόνου, ὁ πλάτων πρὸς κύριον ἐξεδήμησεν, καὶ τῷ βασιλεῖ τὸν θρόνον ὡς ἱερεῖ καταλέλοιπε. καὶ πάλιν αὐτὸς τῷ υἱῷ, κατὰ τὴν τοῦ ἀποστόλου διάταξιν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. ἄθλησις τοῦ ἁγίου μάρτυρος Βαρλαάμ.

Φέρει

Φέρει Βαρλαὰμ τοῦ πυρὸς καῦσιν χαίρων.
Ἀποσκοπῶν τὴν δρόσον τὴν αἰωνίαν.

Οὗτος ὁ ἅγιος, εἷλκε τὸ γένος ἐξ Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης. πρεσβύτης τὴν ἡλικίαν. ὃν καὶ ὁ τίμιος χρυσόστομος, ἐγκωμίοις ἐτίμησε. Διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν, τῷ ἄρχοντι προσαχθεὶς ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου, τύπτεται νεύροις. καὶ τοὺς ὄνυχας ἀπορρίζεται. Εἶτα τῷ βωμῷ προσαχθείς, ἁπλοῦται τὴν χεῖρα, καὶ λιβανωτὸν δέχεται, δεδογμένον τοῦτο τῷ ἄρχοντι. ὡς εἰ τοὺς ἄνθρακας μετὰ τοῦ λιβανωτὸν ἐπιρρίψειε, νομισθῆναι αὐτὸν τοῖς εἰδώλοις θυσίαν προσενεγκεῖν. Ὁ δέ, ἀνένδοτος εἱστήκει καὶ ἀτρέμας. εὐτονωτέρας αὐτοῦ χαλκοῦ καὶ σιδήρου φανείσης τῆς δεξιᾶς, ἕως οὗ τὴν ὑποκειμένην σάρκα τῆς χειρὸς τὸ πῦρ καταδαπανῆσαν καὶ καταφαγόν, εἰς τὴν γῆν, ἐξέπεσε. Τῶν νεύρων οὖν διασπασθέντων, καὶ τῆς χειρὸς διατρηθείσης, αὐτὸς τὸ πνεῦμα τῷ θεῷ παρέδωκεν. Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, ἀμήν.

ᾨδὴ ζ΄. Οὐκ ἐλάτρευσαν τὴν κτίσιν.

Ἐχρημάτισας τοῦ πρώτου ἀπαυγάσματος, θεῖον ἐκτύπωμα. ὡς μαθητὴς ταῖς αὐτοῦ, ἀκτῖσι πυρσούμενος. ὅθεν ψάλλων ἔλεγες. ὑπερύμνητε, ὁ τῶν πατέρων Κύριος, καὶ θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡς διάκονος τοῦ λόγου παμμακάριστε, θείοις σκηνώμασιν. ὅπου Χριστὸς κατοικεῖ. αὐτὸς κατεσκήνωσας, ὡς σοὶ ὑπέσχετο. ὁ ὑπέρθεος ὁ τῶν πατέρων Κύριος, καὶ θεὸς μόνος τῶν ὅλων.

Τὰ νοσήματα Ματθαῖε φυγαδεύονται. καὶ θεραπεύεται, ἡ τῶν δαιμόνων πληθύς. τοῖς ἐν σοὶ χαρίσμασι, τοῦ θείου πνεύματος. ἐν οἷς ἔψαλλες. ὁ τῶν πατέρων Κύριος, καὶ θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θ.

Τὴν πανύμνητον παρθένον ἐξεικόνισας, τοῖς θείοις λόγοις σου. τὸν ποιητὴν τοῦ παντός, τεκοῦσαν ἀπόστολε. ᾧ πάντες ψάλλομεν. ὑπερύμνητε, ὁ τῶν πατέρων Κύριος, καὶ θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾨδὴ η΄. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Νεύσεσι πρὸς σὲ ταῖς ἀνενδότοις. Ματθαῖος ὁ ἱερώτατος θεούμενος, θέσει χρηματίσας τε. φύσει ὅπερ πέφυκας, τὴν οἰκουμένην δέσποτα, εἵλκυσε ψάλλειν σοι. τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὥσπερ ἀστραπὴ τῇ οἰκουμένῃ. ὁ λόγος τὸν θεολόγον ἐξαπέστειλε. ζόφον μὲν διώκοντα. ἔθνη δὲ φωτίζοντα. θεολογίας δόγμασιν, ὅθεν καὶ ἔψαλλε. τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Λόγῳ καθαρῷ καὶ διανοίᾳ, θεῷ σοι προσομιλῆσαι ἐξεγένετο. ὕλην γὰρ ὡς ἔτεμες. τούτῳ προσπελάσας, καὶ συνεκράθης ἔνδοξε, ὅθεν καὶ ἔψαλλες. τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα. καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θ.

Ἐπ' εὐεργεσίᾳ τῶν ἀνθρώπων, ὁ λόγος σωματωθῆναι κατηξίωσε, πύλην παρθενίας γάρ, ὥδευσεν ὁ Κύριος καὶ θεὸν ἔδειξε, διὸ κραυγάζομεν. τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾨδὴ θ΄. Ἅπας γηγενής.

Κάλλους νοητοῦ, ἐδέξω διάδημα, θεῖον ἀπόστολε καὶ τῆς βασιλείας δὲ εὐπρεπέστατα στέφει κεκόσμησαι. δεξιᾷ παντοκράτορι, καὶ διαλάμπεις σοφὲ σὺν ἀγγέλοις, θρόνῳ παριστάμενος τοῦ δεσπότου Χριστοῦ παμμακάριστε.

Ξύλου τῆς ζωῆς, ἀξίως τετύχηκας, κῆρυξ τοῦ ζῶντος θεοῦ, εὐαγγελισάμενος, ζωῆς τῷ κόσμῳ, θείαν ἐπίσκεψιν. τῷ γὰρ φυτῷ τῆς γνώσεως, οὐ διέφθαρεις τὸν νοῦν. διαμείνας, ἄσειστος ἀκράδαντος. ἐκκλησίας κρηπὶς παμμακάριστε.

Νυμφίου τοῦ Χριστοῦ, ἐνθέως ἐκόσμησας, εὐαγγελίοις σου, ὥσπερ διαδήματι, τὴν ἐκκλησίαν θεομακάριστε. καὶ νῦν τὴν θείαν μνήμην σου πανηγυρίζει φαιδρῶς. ἣν ῥῦσαι, πάσης περιστάσεως καὶ κινδύνων δεινῶν καθικέτευε.

Θ.

Κόλπων

Κόλπων οὐκ ἐκστάς, ἀνάρχου γεννήτορος, λόγος ὁ ἄναρχος. ὡς εὐαγγελίζεται, ματθαῖος γράφων θεός σεσάρκωται. ἐκ σοῦ ἁγνὴ πανύμνητε, τὴν τῶν ἀνθρώπων μορφὴν. ὁλοτρόπως, πᾶσαν ἐνδυσάμενος. καὶ τὰ ταύτης, λαβὼν ἰδιώματα.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Τοῦ τελωνίου τὸν ζυγὸν ἀπορρίψας ἐμφρόνως. χριστῷ κατηκολούθησας, ὦ ματθαῖε θεόφρον. τοῖς ἴχνεσι δὲ τοῖς αὐτοῦ, θαυμαστῶς ἑπόμενος. ἐν μετοχῇ ἐγεγόνεις, τῆς αὐτοῦ βασιλείας καὶ τῆς δόξης κοινωνός. καὶ μύστης τῶν ἀπορρήτων. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὰς παναγίας χεῖράς σου, θεοῦ παρθένε. αἷς τὸν κτίστην ἐβάστασας, ἐπάρον εἰς πρεσβείαν. ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς αὐτόν σου. ὅπως ῥύσηται ἡμᾶς, πάσης πείρας δαιμόνων. καὶ τεύξεσθαι πανάμωμε. τῶν μελλόντων ἐκείνων, ἀγαθῶν ἀξιώσῃ. Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Σταυρῷ τὸν σὸν ὁρῶσα, πρὶν τόκου ἀνυψωθέντα. θρήνοις σαυτὸν συνέκοπτες, παρθένος σὺν θρίξι σου, ἐκτίλλουσα. καὶ βοῶσα. τέκνον ἐμῶν ὠδίνων, παρελθὼν ἀπορρήτως. πῶς φέρεις ταῦτα σὲ ἐμοῦ. σῶσαι πάντως τὸ γένος, ἀνθρώπων βουλόμενος.

Εἰς τοὺς αἴνους, ἱστῶμεν στίχους δ΄ καὶ ψάλλομεν, στιχηρὰ προσόμοια ἦχος δ΄.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἔλαμψας, ἀπόστολε, φωτοειδὴς ὥσπερ ἥλιος. ταῖς ἀκτῖσι τοῦ πνεύματος. καὶ πᾶσαν κατηύγασας. οἰκουμένην μάκαρ, τῇ θεογνωσίᾳ. καὶ ἀπεδίωξας ἀχλύν, πολυθείας, ματθαῖε πάνσοφε. διό σου τὴν ὑπέρφωτον, καὶ ἀξιάγαστον σήμερον. ἐκτελοῦμεν πανήγυριν. ὡς πηγὴν ἁγιάσματος. Δίς.

Ἐνύψει καθήμενος, θεογνωσίας ἀπόστολε. ὑπεδέξω τοῦ πνεύματος, τὴν αἴγλην φανεῖσαν σοι. τοῦ πυρὸς ἐν εἴδει. καὶ γλῶσσα ἡ πυρίνη. πᾶσαν κατέφλεξας σαφῶς. τῆς ἀσεβείας ὕλην πολύθεον. διό σε ὡς ἀπόστολον, καὶ θεηγόρον γεραίρομεν. τὴν ἁγίαν σου σήμερον, ἐκτελοῦντες πανήγυριν.

Ἐβρόντησας πάνσοφε, τῇ οἰκουμένῃ διδάγματα. ἱερὰ καὶ σεπτά. καὶ πᾶσαν ἐκάθηρας, εἰδωλομανίας, τὴν κτίσιν ματθαῖε. καὶ κατεφώτισας λαούς, εὐαγγελίου τῇ ἐπιλάμψει. εἰδώλων τὰ τεμένη δέ, καταστρεψάμενος χάριτι. ἐκκλησίας εἰς αἴνεσιν, τοῦ θεοῦ ᾠκοδόμησας.

Δόξα, ἦχος, β΄. Βυζαντίου.

Ζυγὸν λιπὼν ἀδικίας, καὶ χρυσὸν ἀπορρίψας πλεονεξίας, ζυγῷ δικαιοσύνης προστρέχεις. καὶ μὴ κενούμενον πλοῦτον ἁρπάζεις, ὡς ἔχέφρων ἔμπορος ἀνταλλαξάμενος τῶν προσκαίρων τὰ μόνιμα. καὶ τῶν ἀπολλυμένων, τὰ διαμένοντα. τὸν γὰρ θεολαμπῆ, καὶ πολύτιμον μαργαρίτην κτησάμενος. τὰ καίσαρος καίσαρι, τῶν κάτω συρομένων, ἐμφρόνως ἀπέλιπες. καὶ τῷ παμβασιλεῖ, εὐπειθῶς ἀκολουθήσας χριστῷ. πᾶσαν τὴν κτίσιν ἐπλούτισας, εὐαγγελικαῖς θεηγορίαις σοφέ. ἀλλ᾿ αἴτησαι καὶ νῦν, ματθαῖε παναοίδιμε. τοῖς σὲ τιμῶσι σεπτῶς, καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Καὶ νῦν. θ. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Ὄλλυμαι, τὴν ζωὴν μου ἐν κακοῖς. καταδαπανήσας ὁ τάλας, νῦν κατελείφθην ἁγνή. πάσης ὅλος ἔρημος, ἀγαθῆς πράξεως. προσεγγίζοντα βλέπων δὲ, τὸν θάνατον οἴμοι τρέμω τὸ κριτήριον τοῦ σοῦ υἱοῦ καὶ θεοῦ. ὅπερ, ἐξελοῦ με παρθένε. καὶ περὶ τῆς ἀνάγκης ἐκείνης, δέσποινα ἐπίστρεψον καὶ σῶσόν με. Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Βότρυν, ἡ τεκοῦσα τῆς ζωῆς ἄμπελος ἡ θεία ὡς εἶδε, τοῦτον ἠρμένον σταυρῷ. ταῦτα ἀνεφθέγγετο, καθικετεύουσα. ἡ γλυκύτης ἡ ἄρρητος. ἡ ἄφατος δρόσος. ἐκ τοῦ σοῦ σεπτοῦ, τῆς σῆς ἐγέρσεως. γλεῦκος, ἐναπόσταξον πᾶσαν, μέθην τῶν παθῶν ἐκδιώκων. τοῖς τὰ θεῖα πάθη σου δοξάζουσιν.

Εἰς τὸν στίχον, στιχηρὰ τῆς ὀκτωήχου.

Δόξα. ἦχος, πλ. δ΄.

Κροτέ-

Κροτήσωμεν ἐν ᾄσμασι σήμερον πιστοί, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ σεπτοῦ ἀποστόλου, καὶ εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου· οὗτος γὰρ ῥίψας τὸν ζυγόν, καὶ τὸ χρεωστικὸν τοῦ τελωνίου, ἠκολούθησε Χριστῷ· καὶ κήρυξ τοῦ εὐαγγελίου, θεῖος ἐχρημάτισεν· ὅθεν ἐξῆλθεν προφητικῶς ὁ φθόγγος αὐτοῦ, εἰς τὴν οἰκουμένην· ἣν πρεσβεύει, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, θ. Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίῳ.

Ἰδὲ μου, τῆς συντετριμμένης καρδίας, τοὺς στεναγμοὺς θεονύμφευτε. πρόσδεξαι παρθένε μαρία, καὶ μὴ ἀπώσῃ παναμώμε. τὰς τῶν χειρῶν μου ἁγνή, ἐπάρσεις ὡς φιλάγαθος. ἵνα ὑμνῶ καὶ μεγαλύνω, τὸν μεγαλύναντα τὸ γένος ἡμῶν.

Σταυροθ. Ὅμοιον.

Ἐδείξας λόγε ὑπὲρ φύσιν μεμονωμένην, ἡ ἁγνὴ μητέρα κέκραγε· τίκτω γὰρ ἀσπόρως καὶ μένω, μετὰ τόκον ἀδιάφθορος. καὶ τὰς ὀδυνῶν βολάς, κυήσασα διέφυγον· ἀλλ' ἐν τῷ πάθει σου δριμείαις, τὴν ψυχὴν ὀδύναις βάλλομαι. Εἰς τὴν λειτουργίαν τυπικά, καὶ ἀπὸ τοῦ κανόνος ᾠδή, γ. καὶ ς. Ὁ ἀπόστολος, πρὸς ῥωμαίους. Ἀδελφοί λέγει ἡ γραφή. πᾶς ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτῷ, οὐ καταισχυνθήσεται. Τέλος. Οὐκ ἀπώσατο ὁ θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ ὃν προέγνω. Ζήτει, τῇ γ. τῆς τετάρτης ἑβδομάδος. Εὐαγγέλιον, κατὰ ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παράγων ὁ ἰησοῦς εἶδεν ἄνθρωπον καθήμενον. Τέλος.

Ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν.

Ζήτει, σαββάτῳ, ε. Κοινωνικόν,

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

Τῷ αὐτῷ μηνί. ιζ. Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν γρηγορίου ἐπισκόπου νεοκαισαρείας τοῦ θαυματουργοῦ. Εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους ς. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ Προσόμοια. ἦχος, πλ. β.

Τίμιας καλέσωμέν σε γνοῖ.

Τίσε προσκαλέσω γρηγόριε. πρακτικὸν ὅτι τὰ πάθη, καθυπέταξας τῷ νῷ. θεωρόν, ὅτι ἐδρέψω, τῆς σοφίας τὸν καρπόν. ἐν θείας, ὀπτασίας ἀξιούμενον. δογμάτων, οὐρανίων ἐνηχούμενον ἱερουργὸν ἱερώτατον. θαυματουργὸν ὑπὲρ θαυμαστόν. ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί προσαγορεύσω σε ὅσιε. ὁδηγὸν τῶν πλανωμένων. καὶ νοσούντων ἰατρόν. χορηγὸν τῶν δεομένων, τοῖς αἰτοῦσιν ἀψευδῆ. διώκτην, τῶν δαιμόνων ἰσχυρότατον. ἀλείπτην, τοῦ μαρτύρων ἀγωνίσματος. προφητικοῖς διαλάμποντα, χαρίσμασιν ἀξιάγαστε ἱκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τίσε νῦν προσείπω γρηγόριε. καθαιρέτην τῆς ἀθέου δυσσεβείας καρτερόν. ὁρισμὸν τῆς εὐσεβείας, καὶ διδάσκαλον ἐθνῶν. εἰρήνης, βραβευτὴν ἀκαταμάχητον πολέμων, καταλυτὴν ἀκαθαίρετον. ἐν ὄρεσι διαιτώμενον, καὶ βλέποντα τὰ ἐν πόλεσιν. ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. ἦχος, πλ. δ.

Ἐκ βάθος θεωρίας, ὑπελθὼν πανσόφως ἱεράρχα Χριστοῦ, τὴν θείαν ἐμυήθης, τῆς τριάδος φανέρωσιν. τῷ πνεύματι προβλέπων, ἀκλινῶς Χριστὸν τὸν θεὸν ἡμῶν. τῶν θαυμάτων ἄβυσσον πηγάζεις ἡμῖν. τὴν ὑγρὰν ὑδάτων φύσιν, εἰς λιθώδη μεταποιήσας. καὶ νεωκόρον πλάνης ἀπαλλάξας ζοφερᾶς. τοῖς διώκταις ἔπεισας πιστοῦσθαι τὴν ἀλήθειαν. καὶ στῦλος εὐσεβείας ἀρετῶν, ὤφθεις αὐτοῖς. τῶν θαυμάτων ὑποφήτης, ἀνηγορεύθης. διὸ δυσωπούμενός σε. μὴ παύσῃ ὑπὲρ ἡμῶν τὸν σωτῆρα δυσωπεῖν, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, θ. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Γνώμῃ ὀλισθήσαντα, καὶ δουλωθέντα τῷ πλάνῳ ἀπάτῃ θεόνυμφε, πρὸς τὴν ὑπὲρ θαυμαστὸν εὐσπλαγχνίαν σου. καὶ θερμὴν δέησιν, παναγία κόρη καταφεύγω

ὁ πανάθλιος. δεσμοῦμε λύτρωσαι, τῶν πειρατηρίων καὶ θλίψεων. καὶ σῶσον με πανάμωμε, τῶν δαιμονικῶν ἐπιθέσεων. ἵνα σε δοξάζω, καὶ πόθῳ ἀνυμνῶ καὶ προσκυνῶ. καὶ μεγαλύνω σε δέσποινα, τὴν ἀειμακάριστον.

ἦχος β. Ὅμοιον.

Ξύλῳ σε κρεμάμενον, μέσον λῃστῶν καθορῶσα ἡ χωρὶς ὠδίνων σε, καὶ φθορᾶς κυήσασα μητροπάρθενος. χαλεπῷ βέβληται, τὴν ψυχὴν κέ, βέλει λύπης καὶ σπαράττεται. πικρὰ στενάζουσα, σπλάγχνα καὶ καρδίαν τὴν ἄχραντον. καὶ ξέουσα τοῖς ὄνυξιν. ἀφειδῶς τὰς ὄψεις, καὶ πύελνα, δάκρυα κενοῦσα, μετ᾽ οἰμωγῆς σοι κέκραγε σῶτερ. οἴμοι γλυκύτατον σπλάγχνον μου. πῶς ἀδίκως πάσχεις νῦν.

Εἰς τὸν στ. στ. τῆς ὀκτωήχου.

Δόξα. ἦχος, πλ β.

Γρηγόρησις θῦ, ἐδόθησοι σοφὲ κατὰ τὸν δανιὴλ. ὥσπερ γὰρ ἐκείνῳ τὸ ἐνύπνιον, οὕτω τὸ τῆς πίστεως μυστήριον ἀπεκαλύφθησοι. διὸ, σωθῆναι πρέσβευε, τὰς ψυχὰς ἡμῶν ὅσιε πὲρ.

Καὶ νῦν. θ.

Ἀρχαγγελικὸν λόγον ὑπεδέξω. καὶ χερουβικὸς θρόνος ἀνεδείχθης. καὶ ἐν ἀγκάλαις ἐβάστασας θκέ, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

σταυρ θ. Γεννήτορες ἀνέστης χέ.

Ὁρῶσα σε σταυρούμενον, χὲ ἡ σὲ κυήσασα, ἀνεβόα, τί τὸ ξένον, ὃ ὁρῶ, μυστήριον υἱέ μου. πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσκεις, σαρκὶ κρεμάμενος, ζωῆς χορηγέ.

Τροπάριον. ἦχος, πλ δ.

Ἐν προσευχαῖς γρηγορῶν, ταῖς τῶν θαυμάτων ἐργασίαις ἐγκαρτερῶν, ἐπωνυμίαν ἐκτήσω τὰ κατορθώματα. ἀλλὰ πρέσβευε χῷ τῷ θεῷ, πὲρ γρηγόριε. φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, μήποτε ὑπνώσωμεν, ἐν ἁμαρτίαις εἰς θάνατον.

Εἰς τὸν ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν, οἱ κανόνες τῆς ὀκτωήχου καὶ τοῦ ἁγίου. εἰς ς΄. ὁ κανὼν. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τῶν τερατουργῷ γρηγορίῳ, τὸν ἔπαινον ὑφαίνω.

Θεοφάνους. ᾠδὴ α΄. ἦχος, πλ δ. Ἁρματηλάτην.

Τῶν σῶν θαυμάτων ἐν ἐμοὶ γρηγόριε, θείαν ἐνέργειαν. προφανῶς πὲρ, καὶ τὰ νῦν ἀνάδειξον, ἐκ τοῦ βυθοῦ ῥυόμενος. τῶν πταισμάτων με μάκαρ, καὶ σῇ φωτίζων λαμπρότητι, ὅπως ἐπαξίως ὑμνήσω σε.

Ὡς ἐν τέχνῃς καὶ νουνεχὴς καὶ φρόνιμος, τὸ τῆς ψυχῆς εὐγενὲς. τῶν τῆς σαρκὸς μάκαρ, ἡδονῶν προέκρινας. τὰ τῆς σοφίας δόγματα, φιλοπόνως συλλέγων. δι᾽ ὧν ἐκείνῃ γρηγόριε, τρέφεται θεῷ πλησιάζουσα.

Τὴν σωφροσύνην ἀδελφὴν κτησάμενος, ὡς συνεργὸν ἀγαθήν. σὲ καθορῶν ὄφις, ὁ δεινὸς γρηγόριε, σοὶ ἐπὶ βασκαίνους ἤγειρεν. οὓς κατῄσχυνας πὲρ μακροθυμίᾳ τὸ γενναῖον, παθεῖ συχεθὲν ἰασάμενος.

Ἐπὶ τῆς ξένης διατρίβων ὅσιε. πᾶσιν αἰδέσιμος. διαρέτην ὤφθης. εὐσεβὴς φιλόθεος. θαυματουργίας χάρισμα, πρὸς θῦ δεδεγμένος. δι᾽ ἧς φρυκτώριζε ὡς ἥλιος. λάμψας ἐν τῷ κόσμῳ γρηγόριε.

θ.

Ῥίζης ἁγνὴ βασιλικῆς ἐβλάστησας, καὶ βασιλέα χν. τὸν τοῦ θῦ λόγον ὑπὲρ νοῦν καὶ ἔννοιαν, σεσαρκωμένον τέτοκας, ἐξ ἁγνῶν σου αἱμάτων. διπλοῦν τὴν φύσιν ὑπάρχοντα. καὶ μοναδικὸν τὴν ὑπόστασιν.

ᾠδὴ γ. Ὁ στερεώσας κατ᾽ ἀρχάς.

Ἄνα καθάρας σου τὸν νοῦν, τῆς τῶν παθῶν τρικυμίας. φιλοσόφου θεωρίας ἐμπλήσας, ἀνεδείχθης εὐπρεπὲς, σοφίας ἐνδιαίτημα. καὶ προφητείας χάριν, κατεπλούτισθης γρηγόριε.

Τῇ θεοπνεύστῳ συγγραφῇ, προσομιλήσας παμμάκαρ. καὶ ποικίλης πολιτείας ἰδέας ἐκλεξάμενος σοφῶς. ἐν ἀρετῇ εἰκόνισμα. ἐν σεαυτῷ θεόφρον. ἀπηκριβώσω γρηγόριε.

Ὁ θεοφάντωρ μυηθεὶς, τῇ θείᾳ μυσταγωγίᾳ. τὸ μυστήριον τῆς θεολογίας, κατεφώτισας ἡμᾶς. τριάδα ὁμοούσιον. ὁμοφυῆ τε σέβειν. ἄκτιστον καὶ συναΐδιον.

Τ ιε

Ὑπὸ θεοῦ ὁδηγηθείς, ὡς πόθῳ τοῦτον ζητήσας. τὴν ἁγνὴν καὶ θεόνυμφον μαρίαν. καὶ τὸν γόνον τῆς θείας ταύτης, μυσταγωγοὺς ἐκέκτησο. τῆς τριάδος φέγγος, σὲ θεορρήμον διδάσκοντας. Θεοτοκίον.

Ῥάβδον βλαστήσασαν χριστόν, τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας. καὶ χρυσοῦν θυμιατήριον πάντες, σὲ γινώσκομεν ἁγνή. θείας οὐσίας φέρουσαν. ἐν ταῖς ἀγκάλαις κόρη, ἄνθρακα θεομακάριστε.

ᾨδὴ ἦχος γ. Θείας πίστεως ὁμολογία.

Νέος γέγονας μωσῆς τοῖς ἔργοις. πλάκας πίστεως ἐπὶ τοῦ ὄρους, τῆς μυστικῆς θεοφανείας δεξάμενος. νομοθετήσας λαοῖς τὴν εὐσέβειαν, τοῦ τῆς τριάδος μυστηρίου γρηγόριε. ὅθεν ἅπαντες τιμῶμεν πιστοὶ τὴν μνήμην σου. αἰτοῦντες διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεία γέγονας σκηνὴ τοῦ λόγου, μόνη πανάγνε παρθενομήτορ. τῇ καθαρότητι ἀγγέλους ὑπερέχουσα. τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ χοϊκοῦ γενόμενον. ῥερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν. ἀποκάθαρον πρεσβείαις σου. τοῖς ἐν θέοις νάμασι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ ἀμίαντος ἀμνὰς τοῦ λόγου. ἡ ἀκήρατος παρθενομήτωρ, ἐν σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον. τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνῳδοῦσα ἐκραύγαζεν. οἴμοι τέκνον μου, πῶς πάσχεις θέλων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον.

ᾨδὴ δ. Σύ μου ἰσχὺς κύριε.

Ἰδὼν τὴν καλήν, πάτερ θεόφρον ἐζήλωσας. τὸν τοῦ λόγου, σπόρον εἰς δεξάμενος, εἰς ἑκατὸν εὐαγγελικῶς, πολυπλασιάζεις, εἰς ἔτι καὶ νῦν γρηγόριε. προσάγων διδαχαῖς σου, τοὺς πιστῶς μελῳδοῦντας. τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Ὡς ἀστραπή, περιέλαμψας ὁ βίος σου. τῶν δαιμόνων, πλάνην ἐφυγάδευσε. τῷ γὰρ φωτὶ τῆς σῆς ἀρετῆς, τὸ ἐκείνων σκότος, προσομιλῆσαι οὐκ ἴσχυσε. διὸ ὁ νεωκόρος, ψυχοφθόρου ἀπάτης, κυλισθεὶς ὥσπερ λίθος φωτίζεται.

Ἰνοφόρου φωτός, τοῦ θειοτάτου θεάσασθαι. ἠξιώθης, νόμον τε θεόγραφον, ὡς μωϋσῆς, πάτερ εἰληφὼς τῆς θεολογίας, τὸ ἀκριβὲς ἐκπεπαίδευσαι. ἐντεῦθεν νομοθέτης, τῇ χριστοῦ ἐκκλησίᾳ. ἀνεδείχθης θεόφρον γρηγόριε.

Ῥητορικήν, ἐρεσχελίαν ἐξέκλινας. καὶ τῷ λόγῳ, περιπτῷ τῆς χάριτος, καταυγασθείς. ἀποστολικὴν, ὄντως ἐξουσίαν, κατὰ δαιμόνων ἐπλούτησας. τὴν σὴν γὰρ διαπρεσβείαν, ἀπαστράπτουσαν αἴγλην. ὁ τοῦ σκότους προστάτης γρηγόριε. Θεοτοκίον.

Ἡ κιβωτός, πόρρωθεν σὲ προετύπωσε. δεξαμένη, νόμον τὸν θεόγραφον. τὴν ἐν γαστρὶ τὸν ζωαρχικὸν. λόγον συλλαβοῦσαν, ἀπειρογάμως πανάμωμε. τὸν τρέφοντα πλουσίως, τὰς ψυχὰς τῶν βοώντων. τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

ᾨδὴ ε. Γίνεται μεσίτης (?)

Γεωργίᾳ σῶν λόγων, τὰς κεχερσωμένας καρδίας ὡμάλισας. καὶ τὸν θεῖον σπόρον, ἐν αὐταῖς ἱεράρχα κατέβαλες. καὶ καρπὸν πολύχουν, τῷ λυτρωτῇ τὴν σωτηρίαν. τῶν πιστῶν θεορρήμον προσήγαγες.

Ὁ θεοῦ προστάτης, ζήλῳ πυρπολούμενος χρειστοφαίδιμος. καὶ παρόντα πάτερ, τῷ θεῷ, τῷ τὰ σύμπαντα βλέποντι. εὐσεβῶς θαρρήσας, καὶ τῇ σεπτῇ σου πολιτείᾳ. πεποιθὼς θεορρήμον γρηγόριε.

Ῥοαῖς τῶν σῶν δογμάτων, τὰς εἰδωλικὰς πυρπολήσας κατέσβεσας. καὶ ταῖς διδαχαῖς σου, τοὺς πιστοὺς ἐβεβαίωσας πάνσοφε. ἀναβὰς εἰς ὕψος, ὡς σαμουὴλ τῆς θεωρίας. δενδρωθεὶς καὶ γενόμενος ὄρθιος.

Ἱεράρχα θεόφρον, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις σκανδάλων με λύτρωσαι. τῶν ἐμῶν πταισμάτων, τὸ χειρόγραφον πάτερ διάρρηξον. ἱερεὺς ὑπάρχων, παρὰ θεοῦ τὴν ἐξουσίαν. εἰληφὼς ἀφιέναι τὰ πταίσματα. Θεοτοκίον.

Ὡραιώθης παρθένε, τοῖς τῆς παρθενίας σου ἀχράντοις κάλλεσι. καὶ τῆς πρώτης εὐας,

περιέστειλες αἶσχος τὸ δύσμορφον. τὸν Χριστὸν ἱεκοῦσα περιβολὴν ἀθανασίας. χαριζόμενον τοῖς σε γεραίρουσιν.

ᾨδὴ ϛ΄. Ἱλάσθητί μοι σῶτερ.

Τὴν λίμνην θαυματουργῶν, ἀδελφοκτόνων ἐξήρανας. καὶ ποταμοῦ τὰς ὁρμὰς, ἀνέστειλας πάνσοφε, τὴν ῥάβδον πηξάμενος. τὴν καὶ δενδρωθεῖσαν, θείῳ νεύματι γρηγόριε.

Ὁ ζῆλος ὁ τοῦ θεοῦ κατέφαγέ σε γρηγόριε. μὴ καρτερῶν γὰρ ὁρᾶν, θεὸν ὑβριζόμενον. λαὸν ματαιόφρονα ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, θεορρῆμον ἐξωλόθρευσας.

Νενέκρωται βουληθεὶς, ἐξουθενεῖν σε ὁ δείλαιος. ἑβραῖος ὁ δυσσεβής, θεοῦ σε δοξάζοντος, ὡς θεῖον θεράποντα. τῶν αὐτοῦ δογμάτων, πληρωτὴν ἀναδεικνύμενον. Θεοτοκίον.

Ἐπῆλθε τὸ παντουργὸν, ἐπὶ σὲ πνεῦμα πανάμωμε. καὶ λόγος ὁ τοῦ θεοῦ. ἐν σοὶ κατεσκήνωσε, σὰρξ ἐχρημάτισεν. ἀνεκδιηγήτως. διαμείνας ἀναλλοίωτος.

Κοντάκιον. ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Θαυμάτων πολλῶν, δεξάμενος ἐνέργειαν. σημείοις φρικτοῖς, τοὺς δαίμονας ἐπτόησας. καὶ νόσους ἤλασας τῶν ἀνθρώπων πάνσοφε γρηγόριε. θαυματουργὸς δὲ ὀνομάζεσαι. τὴν κλῆσιν ἐκ τῶν ἔργων κομισάμενος.

Ὁ οἶκος

Πόθεν ἀπάρξομαι τοὺς ἀγῶνας ἐξυφαίνειν ὁ τάλας, καθορῶν τὰ πολλὰ καὶ ὑπερθαύμαστα πράγματα. ἐὰν ἀπὸ τοῦ βίου τοῦ ὁσίου ἐγχειρήσω, τὸ σύνολον οὐκ ἰσχύω· πάντα γὰρ νοῦν ὑπερβαίνει ὁ ἔνθεος βίος αὐτοῦ. ἐὰν ἀπὸ τῶν θαυμάτων, καὶ ἐν τούτῳ λοιπὸν αἰσχυνθήσομαι, ὑπὲρ τὴν ψάμμον ὑπάρχοντα. διὰ τοῦτο ἀκούει θαυματουργός. Τὴν κλῆσιν ἐκ τῶν ἔργων κομισάμενος.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, ιζ΄. μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν, γρηγορίου τοῦ θαυματουργοῦ. Θεοτοκίον.

Ὁ γρηγόριος θαυματουργῶν καὶ πάλαι,
Θεῷ παρέστας θαυματουργεῖ νῦν πλέον.

Ἑβδομάτῃ δεκάτῃ τε μέγας θάνε θαυματουργός.

Οὗτος ἦν ἐπὶ αὐρηλιανοῦ τοῦ βασιλέως, ἐξ ἑλλήνων γεννητόρων. Τῇ δὲ τῶν κρειττόνων μερίδι εὐθὺς προσθεὶς ἑαυτὸν, τὴν ἀληθῆ κατὰ Χριστὸν πίστιν ἐπέγνω. καὶ προϊούσης τῆς ἡλικίας, τὰ τῆς εὐσεβείας αὐτῷ συνηύξανε τὸ μεγέθει δὲ καὶ πλήθει θαυμάτων, ἃ κατειργάσατο, ἐπώνυμον ἔχει, ὃ λέγεται. Ἔτι γὰρ τῇ σχολῇ συνήθως φοιτῶν ἐν ἀλεξανδρείᾳ, καὶ παιδείας μεταλαμβάνων τῆς κατὰ φιλοσοφίαν, ἑταιρικὸν γύναιον ἐκ συνθήματος ἐπὶ διαβολῇ αὐτῷ προσελθὸν, τῶν συμφοιτητῶν εἰς τοῦτο αὐτὴν παρακινησάντων, καὶ δαίμονι διὰ τὴν συκοφαντίαν ληφθὲν, καὶ εἰς γῆν σπαραττόμενον, ἰάσατο διὰ προσευχῆς. Καὶ τὴν ὑπεραγίαν θεοτόκον, ἅμα ἰωάννῃ τῷ θεολόγῳ, εἶδε καθ' ὕπαρ μυοῦντας αὐτῷ τὸ τῆς τριάδος μυστήριον. καὶ μετὰ τὸ ἐπίσκοπον αὐτὸν χειροτονηθῆναι παρὰ φαιδίμου τοῦ ἀμασείας προέδρου, ἐν τῷ ἀπιέναι εἰς τὴν λαχοῦσαν ἐκκλησίαν, καὶ μετὰ τὸ ἀπελθεῖν, ἀκοῆς ἀνώτερα, καὶ μείζονα πίστεως θαύματα πεποιηκέναι λέγεται. Λίθον γὰρ βουνῷ παραπλήσιον, διὰ προσευχῆς ἐκίνησε, καὶ πρὸς ἕτερον μετήγαγε μέρος. Καὶ ἔν τινι εἰδωλείῳ ὁ ἅγιος κατὰ πάροδον εἰσελθὼν, ἐξήλασεν ἐκεῖθεν τὰ δαιμόνια. ὑποχωρήσαντος δὲ, εἰσελθεῖν ἐν αὐτῷ πάλιν οὐκέτι ἠδύναντο. Τοῦτο μαθὼν ὁ νεωκόρος, κατὰ τοῦ ἁγίου ὠργίζετο. τοῦ δὲ ἁγίου ἐν χάρτῃ γράψαντος, γρηγόριος τῷ σατανᾷ, εἴσελθε, καὶ τοῦτον ἐν τῷ ναῷ θέντος τοῦ νεωκόρου, καὶ τῶν δαιμόνων εἰσελθόντων, τῷ τοιούτῳ θαύματι ὁ νεωκόρος καταπλαγεὶς, ἀντὶ τοῦ λάτρης εἶναι δαιμόνων, Χριστοῦ μαθητὴς εὐθὺς ἀναδείκνυται, τῷ μεγάλῳ προσελθὼν γρηγορίῳ. Καὶ λίμνην θαλάσσῃ κυμαίνουσαν ἴσα, μίαν νύκτα διακαρτερήσας ἐν προσευχῇ, ἄνικμον καὶ χέρσον ἀπέδειξε. τῶν δύο ἀδελφῶν τῶν ἀντιποιουμέ-

ποιουμένων τῆς λίμνης, τὸν κατ᾽ ἀλλήλων συναποξηράνας θυμόν, πολεμικῶς καὶ ἀδιαλλάκτως ἐχόντων. Ἐπεὶ δὲ καὶ τοῦ ποταμοῦ τὴν ἐπὶ τὰ πρόσω φορὰν ἐπέσχε, τῶν περιοίκων αὐτοῦ δεηθέντων, κατὰ τῆς διαβρέχου γῆς καὶ συρφετώδους ἐρείσας τὴν βακτηρίαν, καὶ προσθεὶς τῷ θαύματι θαῦμα. τό, τε γὰρ ῥεῖθρον ὁρᾶται ἀναχαιτιζόμενον, ὥσπερ δεδοικὸς προσψαῦσαι τῇ ῥάβδῳ. καὶ ἡ ῥάβδος ἤδη οὖσα ξηρά, καὶ τῆς φυσικῆς ὑγρότητος ἄμοιρος, εἰς εὐθαλὲς ἐγένετο δένδρον. καὶ οὐδὲ ὁ χρόνος λύμη τῷ θαύματι γέγονεν. ἀλλὰ καὶ νῦν, ὥς φασι, τοῦ ποταμοῦ τὴν εἰς τὰ πρόσω φεύγοντος πρόοδον, καὶ τοῦ δένδρου τοσούτοις ἐξαρκοῦντος ἔτεσιν, ἡ τοῦ χριστοῦ δύναμις τοῦ μεγάλου γρηγορίου κηρύττεται. Καὶ πρὸς τούτοις, ὁ ὑποκριθεὶς ἑβραῖος τὸν νεκρὸν ἐν ὑπτίῳ καὶ ἐκτεταμένῳ σχήματι, διὰ προσευχῆς αὐτοῦ αὐτὸ τοῦτο κατ᾽ ἀλήθειαν γέγονεν, ὅπερ ἐσχηματίζετο. ἐνομίσθη δέ ποτε ἐν τῷ ὄρει ἑστὼς καὶ προσευχόμενος, δένδρον τοῖς διώκουσι. Καὶ λοιπὸν τοὺς ἀπίστους ἐπήγαγε, καὶ προσελθοῦσι τῇ πίστει τοῦ θανάτου ἀπήλλαξεν. Ἐν δὲ τῷ μέλλειν πρὸς κύριον ἐκδημεῖν, εὐχαριστηρίους ἀφῆκε φωνάς. ὅτι τὴν πόλιν αὐτοῦ πολυάνθρωπον οὖσαν, καὶ τοσοῦτον τῇ ἀσεβείᾳ καὶ ἀπιστίᾳ πληθύουσαν, ἐπὶ τῆς ἐναντίας τάξεως κατέλιπεν. ὅσους γὰρ εὗρε ιζ' παραδεξαμένους τὴν πίστιν, τοσούτους ιζ' παραμεμενηκότας τῇ ἀπιστίᾳ κατέλιπεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου καὶ ὁμολογητοῦ λαζάρου, τοῦ ζωγράφου.

Οὐ ζωγραφεῖς, λάζαρε, καὶ νῦν λόγε.
Α
Ἀλλὰ βλέπεις ζῶντα μὴ λιπὸν χρόαις.
Ο

Οὗτος νηπιόθεν τὸν μονήρη βίον ὑπέρχεται. καὶ τὴν ζωγραφικὴν ἐπιστήμην ἐκπαιδεύεται. καὶ πρὸς τῇ σκληραγωγίᾳ, καὶ ἐγκρατείᾳ, καὶ τῆς ἐλεημοσύνης ἐπιμελεῖται. διὸ καὶ τὸ τῆς ἱερωσύνης ἀξίωμα δέχεται. Ἐντεῦθεν κατὰ πασῶν τῶν αἱρέσεων ἀποδύεται. καὶ τοσαύταις θλίψεις, οὐ μόνον παρὰ τῶν τοῦ εὐτυχοῦς καὶ νεστορίου καὶ διοσκόρου φρονούντων, ἀλλὰ καὶ παρὰ τῶν ἀθέων εἰκονομάχων ὑπέμεινεν, ὅσας οὐδὲ ἔστιν εἰπεῖν. Ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τὴν πρεσβυτέραν ῥώμην στέλλεται, τῶν πατρικῶν καὶ ἀποστολικῶν ὑπερμαχήσων δογμάτων. καὶ μεγαλοπρεπῶς ἀποστρέψας, αὖθις τῶν αὐτῶν ἕνεκεν ὑποθέσεων, ἐπὶ ῥώμην ἀπαίρει. καὶ περὶ τὰ μέσα που τῆς ὁδοῦ ἀνωμαλίας τινὸς αὐτῷ περὶ τὸ σῶμα γενομένης, τελευτᾷ ἐν χῷ. καὶ τὸ τίμιον αὐτοῦ σῶμα ἀνακομισθέν, ἐν τῇ μονῇ τοῦ εὐάνδρου κατετέθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου ζαχαρίου τοῦ σκυτοτόμου. καὶ ἰωάννου διήγησις ὠφέλιμος.

Ἀνήρ τις τῶν κατὰ κόσμον περιφανῶν ὄνομα αὐτῷ ἰωάννης, πάντων καταφρονήσας καὶ τὸν λιτὸν μετερχόμενος βίον, ἔργῳ τὴν τῶν ἀγαθῶν πρὸς ἑαυτὸν ἐπεσπάσατο μετουσίαν. ἐπαγρυπνῶν ἐν ταῖς προσευχαῖς, καὶ νήφων τοῖς ἐπίπροσθεν αὐτῷ κατορθώμασιν. Ὡς δὲ μετὰ τῶν ἄλλων καὶ τὸ ἐν ταῖς αὐλαῖς κυρίου παννυχεύειν ἀπαραίτητον ἦν αὐτῷ. Μιᾷ τῶν νυκτῶν, ἀφίκετο πρὸς τὴν ἐπ᾽ ὀνόματι τῆς τοῦ θεοῦ λόγου σοφίας ναὸν τὸν ἐν τῷ βυζαντίῳ, καὶ τὰς πύλας ἤδη κεκλεισμένας εὑρών, ἐν τῷ πλησίον σκάμνῳ κεκμηκὼς ἀνεπαύσατο. ὑποψιθυρίζων τὴν ἐκ τύπου αὐτοῦ ἀκολουθίαν. καὶ ὡς ἐν τούτοις ἦν λαμπηδόνα φωτὸς ἔξωθεν ἐρχομένην ὁρᾷ. Ἐπιστήσας δὲ τὸν ὀφθαλμὸν ἄνδρα τινὰ σεμνὸν ἑπόμενον τῷ φωτὶ κατενόει καὶ ἐπιχαρὴς ὥσπερ ἐπὶ τῷ θεάματι γεγονώς, συνέστειλε μᾶλλον ἑαυτόν, γνῶναι θέλων τοῦ ἐρχομένου τὸ ἀποτέλεσμα. Ὡς δὲ λοιπὸν ἐκεῖνος ἤδη τοῦ φωτὸς προηγουμένου, πρὸς τὰς κεκλεισμένας πύλας ἀφίκετο, ἐπ᾽ αὐτῇ τῇ φλιᾷ προσκλιθείς, καὶ ἱκανῶς προσευξάμενος, ὑψοῦ τὰς χεῖρας μετεωρήσας, τὸ χειροφόρον σημεῖον ταῖς πύλαις διαχα-

ράπτει καὶ παρ' αὐτίκα σὺν τῷ φωτὶ ἀκολύτως εἰσῆλθε. καὶ πάλιν ἐπ' αὐτῷ τῷ ἐδάφει καταβαλὼν ἑαυτὸν, ἐν ᾧ ἄνωθεν ἡ τῆς θεομήτορος εἰκὼν ἐκτετύπωται καὶ ἀναστὰς ὁμοιοτρόπως, καὶ ταύτας τὰς πύλας ἠνέῳξε. Καὶ ἀνελθὼν ἐν τῷ νάρθηκι πρὸς τὰς ἀργυρέας πύλας, ἱκανῶς ὡς ἔδοξε τῷ ὁρῶντι προσηύξατο. καὶ πάλιν ὁρᾷ τὸν ἑαυτοῦ διὰ τῆς σφραγίδος καὶ ταύτας τὰς ὡραίας ὑπανοίξαντα πύλας. καὶ φωτοειδῆ ὅλον ἐν τῷ σεπτῷ ναῷ εἰσερχόμενον. Καὶ κατὰ τὸ μεσαίτατον τοῦ ναοῦ, ὑψοῦ τὰς χεῖρας διάραντα καὶ τὸν θεὸν ἐξευμενιζόμενον. ὅτε δὲ τὰς εὐχὰς τῷ θεῷ ἀπέδοτο, πάλιν νοστήσας, τὸ ἔσχατον τοῦ ναοῦ καταλαμβάνει προαύλιον. τῶν πυλῶν πάλιν ὑπὸ τῆς θείας ἐνεργείας ἀποκλεισθεισῶν. Ἵστατο οὖν ὁ ἱερὸς ἐκεῖνος ἀνὴρ ἀποσκοπῶν ὡς ἔλεγεν, ὅποι τὴν πορείαν ἔχει ὁ τοῦ ναοῦ ἐξελθών. ὡς δὲ λοιπὸν τὴν κατ' εὐθεῖαν ὁδὸν ἐβάδιζε, μὴ ὀκλάσας ὁ ἀβραμιαῖος ἐκεῖνος ἀνὴρ, ἐπηκολούθει κατόπιν μαθεῖν βουλόμενος ποῦ ἄρα ὁ τοῦ θεοῦ ἱερὸς ἀποκρύπτεται μαργαρίτης. Ὡς δὲ τῆς ὁδοῦ μικρὸν ὑπεκλίνας ὁ φαινόμενος, πρὸς τὸ κάταντες τοῦ μάρτυρος ἰουλιανοῦ τῶν βαθμίδων ἐγένετο, πρός τι σμικρότατον τῶν ἐκεῖσε οἴκημα ἐπιστὰς, καὶ τὸ τῆς ἔνδον οὔσης γυναικὸς ὄνομα μαρία. καὶ σιγηρᾷ τῇ φωνῇ καλέσας καὶ τῇ χειρὶ κρούσας, εἰσῆλθε. τό, τε περιαστράπτον φῶς τὸν ἄνδρα κατὰ τὴν ὁδὸν ὑπεξιὸν, ἀνεχώρει. καὶ ἐν ἀμφοτέροις ἡ οὖσα νὺξ ἐγνωρίζετο. Ἀλλὰ τὸ γύναιον ἐπιδραμὸν μετὰ τῆς φωταγωγοῦ λυχνίας ἀνάψαι, τῷ εἰσελθόντι ἀνδρὶ προσήνεγκεν. Ὁ δὲ μηδὲ τῇ κλίνῃ προσκληθεὶς, μήτ' ἄλλως πως τὸ σῶμα διαναπαύσας, πρὸς ἐργασίαν ἐτράπη. σκυτότομος γὰρ ἦν καὶ δερμάτων διαρραφεύς. Τότε ὁ ἐπακολουθῶν αὐτῷ ἀξιομνημόνευτος ἰωάννης, ἀνερυθριάσας ὡς τῇ κέλλῃ προσέβαλλε, καὶ τῇ γῇ προσκλιθεὶς, τοῖς ἀοιδίμου δάκρυσι σὺν

πόδας καὶ ἔβρεχε. Μὴ ἀποκρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ λέγων ὅστις εἶ, καὶ τίς σου ἡ ὑψηλὴ ἐργασία ἡ εἰς τὸν θεὸν διὰ τὰς ἐξαισίους δυνάμεις, ἃς εἶδον πεποίηκας. Καὶ ὁ ταπεινόφρων ἐκεῖνος. συγχώρησόν γέρον διὰ τὸν κύριον, ἁμαρτωλός εἰμι αὐτός. μηδὲν ἀγαθὸν ἐργασίας ἐπιφερόμενος. τίς γὰρ εἰμὶ ἰδιώτης ἐγώ. ἢ πόθεν μεμάθηκα τυποῦσθαι πίστει καὶ κανονίζειν, ἐπιδεὴς ὢν, καὶ εἰκτρᾶς ἐργασίας ἐπειλημμένος; πεπλάνησαι ἀνὲρ, πεπλάνησαι. Φάντασμα μᾶλλον ἰδὼν καὶ οὐκ ἀλήθειαν. τότε ὁ γέρων τοῖς δάκρυσι προσέθηκε δάκρυα. μὴ ἐνδοὺς ὁρκίζων εἰς τὸν θεὸν, εἰπεῖν τῶν ἀγαθῶν αὐτοῦ τὸ παράδοξον, εἰ μὴ γὰρ ἔργον τοῦτο τῆς προνοίας ἦν τοῦ γνωσθῆναι τὰ κατὰ σὲ ἔλεγεν, οὐκ ἂν ἐγὼ ὁ ἐλάχιστος θεωρὸς τοιούτων μυστηρίων ἠξιώθην γενέσθαι. Τότε ὑπὸ τῶν ὅρκων ὥσπερ στενούμενος ὁ ἀνὴρ, ἀναστὰς ὅθεν ἐκάθητο, καὶ μετάνοιαν πρῶτον τῷ γέροντι ποιησάμενος, οὕτως ἤρξατο λέγειν. Οὐδὲν ἕτερον ἐπὶ γῆς κατόρθωμα τὴν ἀλήθειαν κέκτημαι ἀδελφέ μου συγχώρησον, εἰ μὴ τὸ ταῖς ἁμαρτίαις μου συμφύρεσθαι, καὶ τῆς σαρκὸς τὴν εὐπάθειαν περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαι. ἐκ δὲ τῆς τοῦ θεοῦ μου ἀγαθότητος, ὀψέποτε τῆς γεέννης τὸν φόβον λογισάμενος, ταύτην ἣν ὁρᾷς ἀδελφὴν, γυναῖκα ποτὲ προσαγόμενος, τὸ καθαρὸν τέως τῆς σαρκὸς οὐκ ἐμόλυνα, ἀλλ' ἐξ ἴσου τῇ ἁγνείας στοιχήσαντες, ὡς συνευδοκούσῃ ταύτῃ, τὸ δρᾶμα τοῖς γνωρίμοις ἐναπεκρύψαμεν, καὶ μέχρι τῆς δεῦρο διὰ τὸν πόθον τοῦ πλάσαντος τῆς ῥυπαρᾶς μίξεως καθαρεύομεν. προσθήσω δέ σοι καὶ ἕτερον διὰ τὴν τοῦ ὅρκου ἀσφάλειαν. Ὁ ἐμὸς ἅπας βίος οὐδὲν πλέον μὰ τὴν ἀλήθειαν εἰ μὴ τελμήσιον ἐν. καὶ τοῦτο μεταχειριζόμενος δέρμασι, κόπῳ ἐργαζόμενος, καὶ τὴν ἐκ τούτου πρόσοδον, ἰσοτάλαντον τίθημι. τῷ πρῶτον καὶ τιμιώτερον τῷ χριστῷ. τῇ δὲ ἡμετέρᾳ χρείᾳ τὸ δεύτερον. καὶ οὕτως ἀεὶ σωτηρευόμενος, τὸν κριτὴν καθ' ἑκά-

στην

στὴν καὶ τῶν χοροῦ λόγων πνευμάτων τοὺς ἐφόδους φυλάζομαι. Καὶ συμπεράνας ὧδε τὸν λόγον. ἀλλήλους κατασπασάμενοι, καὶ προσευχὴν κατανύσαντες, ἐν εἰρήνῃ τῆς κέλλης ὁ ἱερὸς ὑπανεχώρει ἀνήρ. Καὶ ὁ μὲν ἀπελθὼν ἐν ᾧ τὴν ξενίαν ἐκέκτητο, τῷ θεῷ ηὐχαρίστει ἐφ᾽ οἷς τεθέαται μεγαλείοις. Ὁ δὲ θαυμάσιος ἐκεῖνος σκυτεύς, καὶ ἀληθῶς ὁ φιλόκομπος, τῆς ἀνθρωπίνης δόξης φεύγων τὸ δέλεαρ, μετανάστης τῆς κέλλης ἐγένετο. ἄγνωστος πᾶσι τὸ παράπαν γενόμενος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ὅσιος Λογγῖνος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται. Στίχ.

Ἔχεις ἀθλητὴν Χριστὲ Λογγῖνον μέγαν.
Ἔχεις δὲ καὶ Λογγῖνον ἀσκητὴν μέγαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος Γεννάδιος πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται. Στίχ.

Ὁ Γεννάδιος εὗρε τὴν Ἐδὲμ στέφος.
Φανεὶς νοητὴν πρὸς παλαίστραν Γεννάδας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος Μάξιμος πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται. Στίχ.

Μάξιμος ὤδινησε καὶ τεκὼν τέκνα.
Πράξεις ἁγνὰς ἅπασαν ἁγνὸς ἐκ βίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ὅσιος Ἰουστῖνος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται. Στίχ.

Ἀσκητικὸς ἄγρυπνος ὀφθαλμὸς μύει.
Ἰουστῖνος τὸ θαῦμα τῶν ἠσκηκότων.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις σβείαις ὁ θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. ἀμήν.

ᾠδ. ζ΄. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Ἱερῶν τὸ καύχημα τῶν διδασκάλων τὸ σεμνολόγημα φωστὴρ τῆς ἐκκλησίας, τῆς εὐσεβείας στῦλος ἀκράδαντος. σὺ καθωράθης, κραυγάζων γρηγόριε. εὐλογητὸς ὁ θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ἀστράψας τοῖς θαύμασι, τὴν οἰκουμένην ἐφωταγώγησας. διὰ τοῦτο θεόφρον συναθροισθέντες σὲ μακαρίζομεν. οἱ τῶν σῶν λόγων τρυφῶντες γρηγόριε. εὐλογητὸς ὁ θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ἰάματα πάνσοφε, τοῖς ἀσθενοῦσι πᾶσιν ἐπήγασας. ἐξεχύθη γὰρ χάρις, δαψιλεστάτης σοῦ ἐν χείλεσι. θαυματουργίαις δι᾽ ἧς ἀνεκραύγαζες. εὐλογητὸς ὁ θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν. Θεοτ.

Νῦν πάντα πεπλήρωται, φωτὸς τοῦ θείου διὰ σοῦ πάναγνε. σὺ γὰρ πύλη ἐφάνης, δι᾽ ἧς τῷ κόσμῳ ὁ θεός, ὡμίλησεν. καταφωτίζων, τοὺς πίστει κραυγάζοντας. εὐλογητὸς ὁ θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

ᾠδ. η΄. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Οἱ διὰ σοῦ πλουτήσαντες, τῆς τριάδος τὴν ἔλλαμψιν. τῆς ὁμοουσίου καὶ σεπτῆς γρηγόριε. τὴν σὴν νῦν πανήγυριν ἐπιτελοῦντες χάριτι. θαυματουργικῇ καταλαμφθεῖσαι αἰτοῦμεν βοῶντες τῷ δεσπότῃ ἱερεῖς εὐλογεῖτε λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νεοφανὲς ὡς ἔσοπτρον, δεδειγμένος πανόλβιε. τὰς μαρμαρυγάς, τῆς ἀρχικῆς θεότητος. τὸν κόσμον ἐφώτισας, αὐτανακλάσει πέμπων φωτός. τοὺς μελωδικῶς ὀρθοδοξίᾳ βοῶσιν. οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε. λαὸς ὑπερυψοῦτε.

Ὑπὸ θεοῦ σκεπόμενος, εὐσεβείας ὑπόθεσις. τοῖς θεοσεβέσιν ἐφευρέθης πάνσοφε. εἰς ὄρος ἱστάμενος, ὡς νομοθέτης ἄλλος Μωσῆς, τὸν δημιουργὸν καὶ λυτρωτὴν ἐκδιδάσκων. γρηγόριε ἐβόας. ἱερεῖς εὐλογεῖτε. Θ.

Φωτὸς ἀδύτου γέγονας, ἐνδιαίτημα πάναγνε. τῷ τῆς παρθενίας καλλοναῖς ἀστράψασα. καὶ πάντας κατηύγασας τοὺς θεόν σε ἀληθῆ, καθομολογοῦντας ἐκ ψυχῆς καὶ βοῶντας· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε. ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε. λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδ. θ΄. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Ἀρίστης πολιτείας λάμψας φωτὶ νῦν φωτὶ τῷ μεγάλῳ παρέστηκας. θεουργικαῖς, θαυματοποιΐαις ὡς νικητής. κατεστεμμένος ὅσιε, πάτερ ἱεράρχα θαυματουργὲ·

γρηγόριε θεόφρον. φωστὴρ τῆς ἐκκλησίας. τῶν ὀρθοδόξως ἐγκαλλώπισμα.

Ἱκετεύσθαι δυσώπει σαῖς πρεσβείαις. τὸ βασίλειον νῦν ἱεράτευμα. τὸ ἐκλεκτὸν. καὶ ἡγιασμένον θαυματουργέ. καὶ τοὺς πιστῶς τὴν μνήμην σου. νῦν ἐπιτελοῦντας ἐπιτυχεῖν. τῆς ἄνω βασιλείας, γρηγόριε θεόφρον. ἀξιωθῆναι καθικέτευε.

Νικήσας τῶν δαιμόνων τὰς προσβολάς. ἐν σαρκὸς ὑποτάξας τὸ φρόνημα ἀρχιερεῦ, ἄκακος καὶ ὅσιος γεγονώς. δικαιοσύνης ἔνδυμα. περιβεβλημένος θαυματουργέ. παρίστασαι τῷ θρόνῳ, τοῦ πάντων βασιλέως. σὺν παρρησίας παμμακάριστε. θ.

Ὡραιώθης ὦ παρθένε μῆτερ θεοῦ. ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ἐνσώματον. τὸν ἀγαθὸν, λόγον ἐκ καρδίας τῆς ἑαυτοῦ. ὃν ἐξηρεύξατο, πάντων πρὸ αἰώνων ὡς ἀγαθός. ὃν νῦν καὶ τῶν σωμάτων ἐπέκεινα νοοῦμεν. εἰ καὶ τὸ σῶμα περιβέβληται.

Ἐξαποστειλάριον.

Τῶν μαθητῶν ὁρώντων σε.

Τὸν ἐν ποικίλοις θαύμασιν ἱεράρχην. ἀναφανέντα δόκιμον ἐν τῷ κόσμῳ· θείαις εὐφημήσωμεν μελῳδίαις, γρηγόριον φιλέορτοι. ὅπως ταῖς αὐτοῦ πρεσβείαις. λάβωμεν λύσιν πταισμάτων. θκ.

Ὁ τῆς ζωῆς θείας καὶ μακαρίας. φθονήσας μοι τὴν πάλαι ἐν παραδείσῳ. ἐχθρὸς ὁ δολιώτατος καὶ πανοῦργος καὶ τῆς Ἐδὲμ ἐξόριστον. ποιήσας μεθανατοῦται. τῇ σῇ γεννήσει παρθένε.

Εἰς τοὺς αἴνους, στιχηρὰ προσόμοια. ἦχος πλ. α.

Χαίροις ἀσκητικῶν

Χαίροις θεολογίαις σου φῶς ἱερωτάταις. ἱερῶς σεμνυνόμενος. ὁ στῦλος τῆς ἐκκλησίας. ἡ τῶν δογμάτων κρηπίς. τὸ τοῦ παρακλήτου θεῖον ὄργανον. ὁ ὅσιος, ἡ κιθάρα τοῦ πνεύματος. ποιμὴν ὁ μέγας, καὶ Χριστοῦ ἀρχιποίμενος, θρέμμα γνήσιον, καὶ ἀρνίον πραότατον. κρήνη ἀναβλύζουσα. δογμάτων τὰ νάματα. καὶ ἰαμάτων τὰ ῥεῖθρα. ἱερόμυστα γρηγόριε. Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος

Χαίροις ἱεραρχῶν καλλονή. τῶν ἀρετῶν τὸ διαυγὲς καταγώγιον. ἡ στάθμη τῆς ἐκκλησίας. ἱερωσύνης κανών. ποταμὸς ναμάτων, θείων ἔμπλεως. ἐξ ὧν καταρδεύεται, ἡ ὑφήλιος ἅπασα. πρὸς εὐκαρπίαν ψυχικὴν καὶ σεπτόν. καὶ αἱρέσεων, ἀποπλύνεται βόρβορος. αἰτεῖ ἐπινεύει, ἐπὶ γῆς δὲ ἄγγελε. στόμα τὸν νόμον τὸν θεῖον. ἐμμελετήσαν γρηγόριε. Χριστὸν κληρονόμε. τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Ὄμβροις τῶν ἱερῶν προσευχῶν. λίμνην ἐξηράνας ποτὲ μάχης πρόξενον. ῥεῖθρον, τῇ δενδρωθείσῃ ῥάβδῳ αὐτοῦ κτίσας σοφέ ἐπικλύζον εἴργεις θείᾳ χάριτι. βωμοὺς κατεδάφισας, τῶν δαιμόνων γρηγόριε. τῆς ἀπιστίας, τὸν χειμῶνα διέλυσας. θερμοταῖς σου, πρὸς θεὸν παρακλήσεσι. θαύμασιν ἐβεβαίωσας. ψυχὰς καὶ προσήγαγες. τῷ εὐεργέτῃ τῶν ὅλων παρ' οὗ τὸν ἄξιον εἴληφας. μισθὸν ὃν δυσώπει. ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. ἦχος πλ. δ.

Τὸν περιβόητον ἐν θαύμασιν ἱεράρχην, καὶ τὰ ἄψυχα αἰδούμενα παραδόξως μετεβάλλετο. λίμνη γὰρ ἐχερσοῦτο, ἀδελφοὺς νουθετοῦσα. ῥάβδος δὲ ἐδενδροῦτο, ποταμὸν χαλινοῦσα. λίθος λόγῳ μετετέθη, μεταφέρων τοὺς ἀπίστους, πρὸς τὴν τοῦ θεοῦ ἐπίγνωσιν. δι' ἧς τὸ μέγα ἔλεος. παράσχου ὁ θεὸς ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. Καὶ νῦν θκ.

Ἡ σκέπη σου θεοτόκε παρθένε. ἰατρεῖον ὑπάρχει πνευματικόν. ἐν αὐτῇ γὰρ καταφεύγοντες ψυχικῶν νοσημάτων λυτρούμεθα.

σταυροθκ. Ὅμοιον.

Τὸν Ἐμμανουὴλ ἀμνὸν θεοῦ καὶ λόγον. βλέπουσα σαρκὶ κρεμάμενον ἐν ξύλῳ. ἀμνὰς ἡ μόνη ἀμίαντος καὶ παρθένος. λύπῃ συνείχετο δακρύουσα.

Εἰς τὸν στίχον, στιχηρὰ τῆς ὀκτωήχου.

Δόξα.

Δόξα. ἦχος δ'

Ἱερωσύνη τὴν ψῆφον, θεόθεν δεξάμενος. καὶ τὸ θεῖον δέρρας ἐξ ὕψους περιβαλλόμενος. σὺ πρὶν τῆς ἀπιστίας υἱοὺς, τέκνα φωτὸς καὶ κληρονόμους ἀνέδειξας. θεοῦ σοφίας χάριτι ἐκχυθείσης ἐν χείλεσί σου παραδόξων πραγμάτων, αὐτουργὲ κύριε γρηγόριε. διὸ καὶ νῦν ἐν τῇ μνήμῃ σου, αἴτησαι χριστὸν τὸν θεὸν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Καὶ νῦν, θεοτοκίον.

Φωνήεσσι τοῦ θείου γαβριὴλ, προσαγόμεν χαρμοσύνως καὶ κραυγάζομεν. χαῖρε παράδεισε τὸ ξύλον. ἐν μέσῳ τῆς ζωῆς ἔχων πάντοτε. παράδοξον τοῦ λόγου παλάτιον. χαῖρε παρθένε παναμώμητε.

σταυροθεοτοκίον. Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἐσταυρωμένον βλέπουσα, ἡ παναμώμητος δέσποινα, τὸν δεσπότην τῆς κτίσεως, θρηνοῦσα ἐκραύγαζεν. οἴμοι θεῖον τέκνον, πῶς φέρεις ὀδύνας. θεὸς ὑπάρχων ἀπαθὴς, ἀγγέλων τάξεις τρόμῳ ἐξέστησαν. ὁρῶντες τὸ μυστήριον. τῆς σῆς ἀφάτου σταυρώσεως. ἰησοῦ παντοδύναμε. καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν. ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, ιη'. Τοῦ ἁγίου μάρτυρος πλάτωνος. καὶ τοῦ ἁγίου μάρτυρος ῥωμανοῦ. εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους ς' καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια. ἦχος πλ. δ'. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πλήρης ἀνδρείου φρονήματος, τὴν τῶν μελῶν ἐκκοπὴν καὶ τομὴν τὴν τοῦ σώματος. καὶ τὸ πῦρ τὸ ἄστεκτον τὸν λιμὸν καὶ τὸν θάνατον. ἀνδρειοτάτῃ γνώμῃ ὑπέφερες τὴν δι' αἰῶνος, ἀποκειμένην σοι. δόξαν θεώμενος, τὴν μὴ διαπίπτουσαν. καὶ προορῶν, τὴν διαιωνίζουσαν μακαριότητα.

Πᾶσαν ὑπερβὰς τὴν αἴσθησιν, καὶ πρὸς τὴν ἄνω ζωὴν, μεταθεὶς τὴν διάνοιαν, λογισμῷ θεόφρονι. καὶ ψυχῆς μεγαλόφρονι τῆς εὐτελείας, καὶ ταπεινότητος. τῶν ὁρωμένων καταπεφρόνηκας. ὅθεν ξεόμενος, καὶ πυρὶ φλεγόμενος, ὑπὲρ χριστοῦ. μάρτυς ἀνδρικώτατα, διεκαρτέρησας.

Πᾶσαν τοῦ ἐχθροῦ τὴν ἔφοδον, καὶ διωκτῶν τὰς ὁρμὰς, καταλύσας τῇ χάριτι. τὸν τῆς νίκης στέφανον, ἀνεδήσω πανόλβιε. τῆς ἀκηράτου ἀγαλλιάσεως. καὶ τῆς ἀφράστου καταξιούμενος, θείας ἐλλάμψεως, ἔνθα νῦν εὐφραινόμενος. ἁμαρτιῶν, αἴτησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς εὐφημοῦσί σε.

Ἕτερα στιχηρὰ, τοῦ ἁγίου ῥωμανοῦ. ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Τῇ ἀσκήσει πυρούμενος, τῇ ἀθλήσει στενούμενος. ταῖς πολλαῖς κολάσεσι λιπαινόμενος. ξίφος γέγονας δίστομον. συγκόπτον τὰς φάλαγγας τῶν δαιμόνων ῥωμανὲ. ἀθλητῶν ἐγκαλλώπισμα θεῖον καύχημα. τῆς σεπτῆς ἐκκλησίας ὡραιότης, τῷ ἐν αἵματι ἰδίῳ. τελειωθέντι πανεύφημε.

Ἀναρτήσει ξεόμενος. καὶ εἱρκτῇ συγκλειόμενος καὶ τὴν γλῶσσαν ἐνδόξως ἀφαιρούμενος. καὶ πορείαις συντριβόμενος καὶ τέλος μακάριον τῇ βιαίᾳ πνιγμονῇ, ἀθλοφόρε δεχόμενος. ἀπερίτρεπτος ἀτενῶς ὤφθης. συνεργείᾳ ῥωμανὲ, τοῦ θείου. ὅθεν πιστῶς εὐφημοῦμέν σε.

Ῥητορεύει τὸ νήπιον, καὶ ἐκπλήττει τοὺς ἄφρονας. καὶ σεπταῖς ἐνστάσεσιν ὡραΐζεται καὶ τελειώσει λαμπρύνεται, πλουτῆσαν τὴν εὔκλειαν, τῶν ἁγίων ἀθλητῶν. ὧν τὸν ζῆλον ἐκτήσατο. ἀξιάγαστε, ῥωμανὲ γενναιόφρον. μεθ' οὗ λύσιν, ὀφλημάτων ἡμῖν πᾶσι. καταπεμφθῆναι ἱκέτευε.

Δόξα. ἦχος πλ. β'.

Φοβερὰ καὶ παράδοξα τὰ τρόπαια κύριε, τοῦ μάρτυρός σου. τῶν γὰρ ἁλιέων ζηλώσας τὴν παρρησίαν, τὴν σκηνορράφου θεολογίαν. τὴν πλάτωνος μυθολογίαν, καὶ τὴν στωϊκὴν φλυαρίαν, λόγοις καὶ ἔργοις κατέρραξε. τὴν δορὰν ἀποδαρεὶς, καὶ τὸν καρπὸν ἐκτινηθεὶς. τῇ χύσει τοῦ αἵματος αὐτοῦ, τὸν ἐχθρὸν ἀπέπνιξε. ἀλλ' ὢ μαρτύρων τὸ κλέος.

ὁ παρ-

ὁ παῤῥησίᾳ κηρύξας τὸ ὄνομα χριστοῦ τὸ μέγα. αἴτησαι θαυματουργὲ, πλάτων παμμακάριστε. ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος. Καὶ νῦν, θ.

Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή.

σταυροθ. Τριήμερος ἀνέστης χε.

Ναὸν τὸν ἀμωμώτατον, ἀδίκως καθηλωθέντα σε. ἐπὶ ξύλου. ἡ παρθένος καὶ ἁγνὴ, καὶ μήτηρ σου ὁρῶσα. ὡς συμεὼν προέφη. τὰ σπλάγχνα σῶτερ διετέτρωτο.

Εἰς τὸν ὄρθρον. μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν. οἱ κανόνες τῆς ὀκτωήχου, καὶ τῶν ἁγίων. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τῶν σῶν ἐπαίνων, ὦ πλάτων μέλπω πλάτος.

Θεοφάνους. ᾠδ. α. ἦχος, πλ. δ.

Ἁρματηλάτην φαραώ.

Τῆς αἰωνίου βασιλείας ἔνδοξε. τὸ καθαρώτατον. χοροβατῶν πλάτων. ἀπὸ πάσης θλίψεως, καὶ πειρασμῶν στενώσεως. τοὺς ὑμνοῦντάς σε σῶσον. ἀνεπιστρόφως ὁδεύοντας. τὴν πρὸς οὐρανὸν τρίβον φέρουσαν.

Χρυσωμένος εὐσεβείας περίβολος, καὶ πύργος ἄσειστος. ἀναδειχθεὶς πλάτων. πᾶσαν ἀγριότητα. τῶν πειρασμῶν ὑπέμεινας. καὶ τὰς τῶν ἀλγηδόνων, στενοχωρίας ὑπήνεγκας. θεία πλατυνόμενος χάριτι.

Νεανικὴν ἐπιδεικνὺς τὴν ἔνστασιν. τῷ τῆς νεκρώσεως, καὶ τὸ φθορᾶς πάχος. διὰ τῆς ἀθλήσεως ἀπετινάξω πάνσοφε. καὶ τὸν τῆς ἀφθαρσίας, χιτῶνα περιβαλλόμενος χαίρων τῷ δεσπότῃ παρίστασαι. θ.

Σεσαρκωμένον τῷ πρὶν συνάναρχον, καὶ συναΐδιον. μονογενῆ λόγον. ὑπὲρ νοῦν γεγέννηκας. εὐλογημένη πάναγνε, θεοτόκον διό σε. ὀρθὰ φρονοῦντα κηρύττομεν καὶ πανευσεβῶς σε δοξάζομεν.

ᾠδ. γ. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχὰς τοὺς οὐρανούς.

Ὡς πρὸς ἀνάλγητος πυρὸς, τὴν φλόγα τὴν δριμυτάτην. καρτερώτατα παμμάκαρ ὑπέστης. εὐσεβείας περιφανῶς. τῷ ζήλῳ πυρπολούμενος. καὶ τῷ πυρὶ τῷ θείῳ. πεπυρσευμένος τῆς πίστεως.

Νενικηκὼς ὑπὲρ χριστοῦ, παμμάκαρ ἠγωνισμένος οὐρανίους δωρεὰς ἐκομίσω, καὶ στεφάνους παρ' αὐτοῦ. τοὺς ἀεὶ διαμένοντας. στεφανηφόρος ὤφθης πλάτων θεόφρον μακάριε.

Ἐπὶ τοῦ ξύλου τεθὲν, τὸ καρτερώτατον σῶμα, κατεξαίνετο δεινῶς ταῖς αἰκίαις. ἀλλ' ἀντείχετο ψυχῆς, ὁ τόνος δυναμούμενος. τῷ τοῦ δεσπότου φίλτρῳ καὶ βασιλείας τῷ ἔρωτι. θ.

Πύλη φωτὸς φωτισταῖς τοῦ πνεύματος δαδουχίαις. λαμπρυνθεῖσα θεοτόκε ὑπάρχεις. διὰ σοῦ γὰρ πρὸς ἡμᾶς, ὁ λόγος κατελήλυθε. καταφωτίζων πάντας. θείῳ φωτὶ τοὺς ὑμνοῦντάς σε. Κάθισμα, ἦχος, πλ. δ.

Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Τῶν ἀγώνων τῷ πλάτει μάρτυς πάνσοφε. πλατυνόμενος πίστει πανευκλεῶς ἐχθροῦ ἀπεστένωσας, μηχανὰς καὶ ἠφάνισας. καὶ καλῶς τελέσας, τὸν δρόμον τὸν ἔνθεον. παραδείσου πλάτος, γηθόμενος ἔφθασας. ὅθεν ἡ ἐκκλησία, πλατυσμῷ εὐσεβείας, ἀστράπτουσα σήμερον, ἑορτάζει τὴν μνήμην σου. καὶ βοᾶ σοι μακάριε. πρέσβευε χριστῷ τῷ θεῷ. τῶν πταισμάτων ἄφεσιν.

Δόξα. ἦχος, α. Τὸν τάφον σου σωτήρ.

Ὡραῖος πεφυκὼς νεολαίας παμμάκαρ. ἐχθρὸν τὸν παλαιὸν περιφανῶς ἐτροπώσω. τοῖς πόνοις τοῦ σώματος, καὶ τῷ σθένει τῆς χάριτος. ὅθεν ἅπασα ἡ ἐκκλησία συμφώνως. πλάτων ἔνδοξε ἐπιτελεῖ σου τὴν μνήμην, χριστὸν μεγαλύνουσα. θ.

Κυβέρνησον ἁγνὴ, τὴν ἀθλίαν ψυχήν μου: καὶ οἴκτειρον αὐτὴν, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων, εἰς βυθὸν ὀλισθαίνουσαν. ἀπωλείας πανάμωμε. καὶ ἐν ὥρᾳ με, τῇ φοβερᾷ τοῦ θανάτου. ἐλευθέρωσον, κατηγορούντων δαιμόνων. καὶ φρικτῆς ἀποφάσεως.

σταυροθ. Ὅμοιον.

Ὢ θαύματος φρικτοῦ. ὢ καινοῦ μυστηρίου, ἐβόα ἡ ἁγνὴ. καὶ πανάμωμος κόρη. ἐν ξύλῳ ὡς ἔβλεψεν, ἁπλωθέντα τὸν χριστὸν,

ὁ τα

ὁ ποτὲ σύμπαντα, ἐν τῇ δρακὶ περιφέρων. ὡς κατάκριτος, ὑπὸ κριτοῦ παρανόμων. σταυρῷ κατακλίνεται. *ᾠδὴ δ. Σύ μου ἰσχὺς κε.*

Ἀνακραθεὶς, ὅλος ἀγάπῃ τοῦ κτίσαντος. οὐκ ἠθάνου, πόνων τῶν τοῦ σώματος τὴν ἐμπαθῆ σάρκα καὶ θνητήν. καὶ τοὺς δερματίνους, χιτῶνας ἀποδυσάμενος. καὶ τὸν τῆς σωφροσύνης, καὶ τὸ τοῦ σταυροῦ. ἐνδυσάμενος Πλάτων ἱμάτιον.

Ἱερουργὸς θεῖος ἐδείχθης ὡς ἄμωμον. ἱερεῖον, ἄρσεν τε καὶ τέλειον, ὁλοκαυτῶν μάρτυς σεαυτόν. τῷ ὑπὲρ τῆς πάντων, τυθέντι ἀπολυτρώσεως. ψυχὴν γὰρ πυρακτώσας, τοῦ διαπύρου τῷ φίλτρῳ. φλεγομένης σαρκὸς κατεφρόνησας.

Νέους τοὺς τρεῖς, ἐν Βαβυλῶνι μιμούμενος. τὸ παμφάγον, πῦρ οὐκ ἐδειλίασας, ἀλλὰ στερρῶς, καὶ νεανικῶς. τοῦτο ἐκαρτέρεις, τὴν φλόγα τὴν ἀκατάστατον. διό σε δροσοβόλος, σὺν ἐκείνοις ἀξίως, ὑπεδέξατο θάλαμος ἔνδοξε. *θ.*

Ὡς ἐκ φυλῆς, τῆς βασιλίδος ὑπάρχουσα. τὸν τῶν ὅλων, καταξουσιάζοντα, λόγον θεοῦ, τέτοκας ἡμῖν, σάρκα γεγονότα, καὶ μείναντα ἀναλλοίωτον· διό σε θεὸν, ἀληθῶς καὶ κυρίως, παναγία παρθένε δοξάζομεν. *ᾠδὴ ε. Ἵνα τί με ἀπώσω.*

Νυσταγμὸν τοῖς βλεφάροις, ὕπνον δὲ τοῖς ὄμμασι μάρτυς οὐκ ἔδωκας. ἕως οὗ τὸν ὕπνον, τὸν μακάριον καὶ ὀφειλόμενον. τοῖς θεὸν ποθοῦσιν ἀγαπητοῖς ὕπνωσας Πλάτων. διὰ ξίφους τὴν καρδίαν τεμνόμενος.

Ὥσπερ ἐν ἀλλοτρίῳ, σώματι πανεύφημε πάσχων ἠγώνισαι. ὡς ἀθλούντων ἄλλων, θεατὴς συνηδόμενος ἤθλησας. τῷ γὰρ θείῳ πόθῳ πυρποληθεὶς τῶν προκειμένων. αἰκισμῶν οὐκ ἐφρόντισας ἔνδοξε.

Πλοῦτον εὗρες καὶ δόξαν, πλοῦτον ἀναφαίρετον, δόξαν ἀμάραντον. ἐν ἐπουρανίοις, σὺν ἀγγέλοις χορεύων σκηνώμασι. καὶ τῆς ἀκηράτου, καὶ διαρκοῦς ἀθανασίας. γεγονὼς ἐν μεθέξει πανάριστε. *θ.*

Λύσιν ἁμαρτημάτων, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις παράσχου τοῖς δούλοις σου. ῥυομένη τούτους, πειρασμῶν καὶ κινδύνων καὶ θλίψεων. καὶ τῆς τῶν βλασφήμων, αἱρετικῶν ἐπικρατείας. θεοκόμε παρθένε πανύμνητε.

ᾠδὴ ς. Ἱλάσθητί μοι σῶτερ.

Ἀνώτερος τῶν παθῶν, καὶ τῶν βασάνων γενόμενος. τὰς τῆς σαρκὸς ἐκτομάς, ὑπέφερες ἔνδοξε. Χριστὸν καὶ συλλήπτορα, συνεργοῦντα ἔχεις, καὶ συναντιλαμβανόμενον.

Τῷ τῆς ψυχῆς νοερῷ, τῇ εὐπρεπείᾳ τοῦ κτίσαντος. ἐνατενίζων ἀεὶ, καὶ κατοπτριζόμενος, τὸ κάλλος τὸ ἄρρητον. τῆς τῶν ὁρωμένων, εὐτελείας κατεφρόνησας. *θ.*

Ὡς ἔμψυχος κιβωτὸς, τὸν νομοδότην ἐχώρησας, ὡς ἅγιος δὲ ναὸς, ἐδέξω τὸν ἅγιον, γενόμενον ἄνθρωπον. ἐπ' εὐεργεσίᾳ, τῶν ὅλων ἀειπάρθενε. *Κοντάκιον.*

ἦχος δ. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὡς ἀστέρα μέγιστον ἡ ἐκκλησία. ῥωμαλέε πανεύφημε, σὲ κεκτημένη ἀληθῶς. φωταγωγεῖται τοῖς ἄθλοις σου. τὴν φωτοφόρον δοξάζουσα μνήμην σου. *Ἕτερον.*

ἦχος γ. Ἡ παρθένος σήμερον.

Ἡ ἁγία μνήμη σου, τὴν οἰκουμένην εὐφραίνει, συγκαλοῦσα ἅπαντας, ἐν τῷ πανσέπτῳ ναῷ σου. ἔνθα νῦν μετ' εὐφροσύνης συναθροισθέντες, μέλπομεν ἐν ὑμνῳδίαις καὶ φωταγωγίαις. διὰ τοῦτο Πλάτων βοῶμεν· βαρβάρων ῥῦσαι τὴν πόλιν σου ἅγιε. *Ὁ οἶκος.*

Τῶν Ἑλλήνων λιπὼν, ἅπασαν τὴν ματαιότητα, τῶν Χριστοῦ μαθητῶν, τὰ ψυχωφελῆ διδάγματα, ἠγάπησε λίαν Πλάτων ὁ θεόφρων, διὸ καὶ ὤφθη πᾶσιν αἰδέσιμος, ὡς ἄγκυρα πίστεως ἐν τῇ πόλει, ἧς καὶ ἡ κλῆσις σαφῶς, ἄγκυρα ἐπονομάζεται· καλῶς γὰρ τοῦτον ἐκθρεψαμένη βεβαίαν σκέπην κατ' ἐχθρῶν, καὶ ἀντιλήπτορα θερμὸν, ἐν πολέμοις εὑρίσκει, καθ' ἑκάστην ἐκβοῶσα. βαρβάρων ῥῦσαι τὴν πόλιν σου ἅγιε.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, ιη΄. μνήμη τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Πλάτωνος.

Μικρὸν λαθὼν παρῆλθεν ἡμᾶς ὁ Πλάτων.
Πλάτων ἐκεῖνος, ὃν πλατὺ κτείνει ξίφος.
Ὀγδοάτῃ δεκάτῃ τε Πλάτων ἄορ κατέπεφνε.

Οὗτος ἦν ἐκ χώρας τῶν Γαλατῶν Ἀγκύρας τῆς πόλεως, ἀδελφὸς τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἀντιόχου. Διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν, προσήχθη Ἀγριππίνῳ τῷ ἡγεμόνι, νέος ὢν τὴν ἡλικίαν. καὶ τύπτεται ὑπὸ δώδεκα στρατιωτῶν. Καὶ ἁπλοῦται ἐπὶ κραβάτου χαλκοῦ πυρωθέντος, ῥαβδιζόμενος ἄνωθεν, Καὶ σφαίραις πεπυρωμέναις, τὰς μασχάλας καὶ τὰς πλευρὰς διακαίεται. Καὶ ἀπὸ τοῦ νώτου ἐν σχήματι λώρου, τὴν δορὰν ἀφαιρεῖται. Καὶ τὰς σάρκας ξέεται, καὶ τὰς πλευρὰς ἐπὶ τοσοῦτον, ὡς ἀλλοιωθῆναι τὴν ὄψιν. καὶ τότε τὴν διὰ ξίφους δέχεται τελευτήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ῥωμανοῦ.

Τὸ καρτερόφρον Ῥωμανοῦ πᾶς θαυμάσει.
Σὺν χαρμονῇ γὰρ, πνιγμονὴν ἐκαρτέρει.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ βασιλέως. καὶ διὰ τὴν ὑπὲρ Χριστοῦ ἀγάπην, εἰσελθεῖν βουλόμενον τὸν ἔπαρχον Ἀσκληπιάδην εἰς τὸν τῶν εἰδώλων ναὸν, κατέσχεν. οὐκ εἰσὶ λέγων τὰ εἴδωλα θεοί. Τύπτεται οὖν τὸ στόμα καὶ ἀναρτηθεὶς ξέεται τὰς παρειάς. ἠνέχθη δὲ καὶ παιδίον τοῦτο τοῦ ἁγίου αἰτησαμένου εἰς ἔλεγχον τοῦ ἐπάρχου. καὶ ἐρωτηθὲν, ποῖον δεῖ σέβειν θεὸν, τὸν τῶν χριστιανῶν εἶπε. Τυπτόμενον δὲ τὸ παιδίον, παρεστώσης ἐκεῖσε καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, ἐδίψησε καὶ ἐζήτησεν ὕδωρ. ἡ δὲ μήτηρ αὐτοῦ εὐσεβὴς καὶ θεοφιλὴς οὖσα, ἔφη αὐτῷ. μὴ πίῃς τέκνον ἐκ τοῦ ὕδατος τούτου, ἀλλὰ ἄπελθε καὶ πίε ἐκ τοῦ ζῶντος ὕδατος. Καὶ διὰ τὸ ἐλέγχειν τὸν τύραννον, τυφθὲν αὖθις, τὴν κεφαλὴν ἀφαιρεῖται. Ὁ δὲ ἅγιος Ῥωμανὸς, τὴν γλῶτταν τέμνεται. καὶ μετὰ τὴν ἐκτομὴν, φθέγγεται παραδόξως, εὐχαριστῶν τῷ θεῷ. Διαγνωσθέντος οὖν τοῦ κατὰ τὸν ἅγιον παραδόξου θαύματος, καὶ τῷ βασιλεῖ Μαξιμιανῷ, προστάξει αὐτοῦ διὰ πνιγμονῆς ἐν τῇ εἱρκτῇ τῆς προσκαίρου ζωῆς ἀπολύεται, καὶ τὸν στέφανον τοῦ μαρτυρίου κομίζεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τὸ ἅγιον νήπιον, ἐρωτηθὲν παρὰ τοῦ ἐπάρχου ποῖον δεῖ σέβειν θεόν. καὶ εἰπὼν τὸν Χριστὸν, ξίφει τελειοῦται.

Κόλπους Ἀβραὰμ, νήπιον λαχὸν ξίφει.
Τοῖς Βηθλεὲμ σύνεδρον ὤφθη νηπίοις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ῥωμανοῦ διακόνου, τοῦ Παλαιστινοῦ.

Οὗτος ἐκ Παλαιστίνης ἕλκων τὸ γένος, καὶ τῆς ἐν Καισαρείᾳ παροικίας ὢν διάκονος καὶ ἐφορκιστὴς, ἤθλησεν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ ἐν πόλει Ἀντιοχείᾳ. Οὗτος πολλοὺς τῶν κολάσεων τὸ ἐπίπονον δεδοικότας καὶ καταμαλακιζομένους πρὸς τὴν ὁμολογίαν, ἐπήλειφε πρὸς τοὺς ἀγῶνας. Διὸ καὶ αὐτὸς κλητὸς τῷ δικαστῇ παρέστη. καὶ αὐτίκα πυρὶ καταδικάζεται. Ὅπερ γνοὺς ὁ βασιλεὺς Διοκλητιανὸς, τοῦ μὲν πυρὸς ἀπήγαγε, τὴν γλῶτταν δὲ αὐτοῦ ἐκτμηθῆναι κελεύει. Ἀλλ' ὁ μάρτυς τὴν γλῶτταν ἀφαιρεθεὶς, γεγονότερον ἐλάλει παῤῥησίᾳ τὸν Χριστὸν ἐκήρυττε. Καὶ μετὰ ταῦτα εἱρκτῇ βάλλεται, καὶ ἐν πέντε κεντήμασι τοὺς πόδας διατείνεται. καὶ βρόχῳ περιβληθεὶς ἀναιρεῖται ἀποπνιγείς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ζακχαίου διακόνου, τῆς ἐν Γαδείροις ἐκκλησίας, καὶ Ἀλφαίου.

Ζακχαῖος ἐκχεῖ πλοῦτον οὐ πρὶν ἡμίσῃ.
Ὁ νῦν δὲ σπὲρ, αἷμα χεῖ πᾶν ἐκ ξίφους.
Ἀλφαῖε καρτέρησον εἰ τέμνῃ κάραν.
Καὶ κλῆρον ἕξεις τὴν ἄτμητον τριάδα.

Ἄγεται ὁ Ζακχαῖος πρῶτον ἐπὶ τοῦ βήματος, σιδηροῦν καὶ βαρὺν κλοιὸν φέρων ἐπὶ τοῦ τραχήλου. Καὶ ἐρωτηθεὶς δειναῖς καὶ ἀπανθρώποις ὑποβάλλεται τιμωρίαις. καὶ δε-

σμοῖς ληφθεὶς κατὰ τὸ δεσμωτήριον, τῷ
καὶ διάστημα τέσσαρσιν ἀποδιηνημέραις
ὀπαῖς τοῦ ξύλου ἐμβάλλεται. καὶ νυχθημέ
ροις τέσσαρσι κατατεινόμενος, γενναίως
ἐκαρτέρει. Μετὰ τοῦτον ὁ ἀλφαῖος πλή-
ρης πνς ἁγίου προσάγεται. καὶ μάστιξιν
ἅπαν τὸ σῶμα καταξανθείς, καὶ ταῖς πλευ
ραῖς καταξανθείς τῷ συναγωνιστῇ τὰ ὅμοια
πεισόμενος, τῇ εἱρκτῇ κατακλείεται καὶ τῷ
κολαστηρίῳ ξύλῳ. καὶ αὐτὸς νυχθήμερον ταῖ
νυθεὶς, τῇ ἕωθεν τὴν διὰ ξίφους δέχεται τε-
λευτὴν, ὁμοίως καὶ ὁ ζακχαῖος. Ταῖς αὐτῶν
ἁγίαις πρεσβείαις ὁ θς, ἐλέησον καὶ σῶσον
ἡμᾶς ἀμήν. ᾠδὴ ζ. Θῦ συγκαταβάσιν.

Ομοίμως ἀθλήσαντα, καὶ τοὺς ἐχθρούς σου
καταπατήσαντα. τῷ τῆς νίκης στεφάνῳ, ὁ
ἀθλοθέτης σε ἐστεφάνωσε, μεγαλοφώ-
νως βοῶντα καὶ λέγοντα. εὐλογητὸς ὁ θς,
ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Μετέσης γηθόμενος. πρὸς τὸν ἀεί σοι πάλαι
ποθούμενον. οὗ τὸ ἄχραντον πάθος, τῆς σω
τηρίας ἀνθρώποις αἴτιον. γεγυμνωμένον, μι-
μούμενος ἔψαλλες. εὐλογητὸς ὁ θεὸς ὁ τῶν
πατέρων ἡμῶν.

Εξέστησαν ἅπασαι, τὴν καρτερίαν τῆς σῆς ἀ-
θλήσεως. οὐρανῶν αἱ δυνάμεις, καὶ τῶν ἀνων
οἱ τότε βλέποντες ὑπερφυῶς γάρ, ἐβόας
τεμνόμενος. εὐλογητὸς ὁ θεὸς, ὁ τῶν πα-
τέρων ἡμῶν. Θ.

Πυρούμενοι πάναγνε, τῷ θείῳ πόθῳ τῆς παρ
θενίας σου. τῶν δεσμῶν τοῦ θανάτου, καὶ
τῆς κατάρας τοῦ πρωτοπλάστου ἀδὰμ,
σὲ θκὸν, φρονοῦντες κραυγάζομεν. εὐ-
λογητὸς ὁ θεὸς, ὁ τῶν πρων ἡμῶν.

ᾠδὴ η. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Περιφανεῖς ἀγῶνας μὲν, ἠγωνίσω πανεὔ-
φημε. περιφανεστέραν δὲ, πολλῷ τὴν εὔ-
κλειαν. χς σοὶ δεδώρηται, καὶ διαιώνος
μένουσαν. ἐν ἐπουρανίοις σκηναῖς κατοι-
κήσας. προθύμως μελῳδοῦντα, ἱερεῖς εὐ-
λογεῖτε. λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

Ως πρεσβευτὴν πιστότατον, ὡς προστάτην θερ
μότατον, τῷ παμβασιλεῖ καὶ ποιητῇ τῆς
κτίσεως. σὲ νῦν προβαλλόμεθα. ὑπὲρ
ἡμῶν δυσώπει τον. τῇ μαρτυρικῇ σου παρ-
ρησίᾳ πρεσβεύων. ὑπὲρ τῶν σε ὑμνούν-
των. καὶ πιστῶς μελῳδούντων. λαὸς ὑπερ-
υψοῦτε, χν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Παραλαβὼν ἠξίωσαι, βασιλείαν ἀσάλευ-
τον. διὰ τῆς οἰκείας ἐνεργούσης πίστεως. ὡς
σοὶ ἐπηγγείλατο, ὁ ἀψευδὴς διδόναι θς.
ὑπὲρ οὗ τὸ σῶμα καὶ πυρὶ καὶ βασάνοις. πα
ρέδωκας κραυγάζων, ἱερεῖς εὐλογεῖτε.
λαὸς ὑπερυψοῦτε, χν εἰς τοὺς αἰῶνας. θ.

Λόγον θεοῦ τὸν ἄναρχον, καὶ πρὶ συνυμνούμε-
νον. τὸν ἐκ τοῦ μὴ ὄντως πατρικῷ βουλήμα
τι. τὸ πᾶν συστησάμενον. θεοπρεπῶς γεγέν-
νηκας. σάρκα γεγονότα δι' ἡμᾶς εἰς τοὺς αἰῶνας.
διό σε θκὸν, ὀρθοδόξως φρονοῦντες. χν
ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Αγεδὴ τὸν θεοσεφῆ, φιλομάρτυρες ὑμνήσω
μεν μάρτυρα. τὸν ἐξαπλώσαντα, τῆς εὐσε
βείας αὐτοῦ τὰ κλήματα. τῆς γὰρ ἀμπέ-
λου τῆς ζωῆς, φυτεία γενόμενος. καρπὸν
προβάλλεται. κατανύξεως ἡμῖν οἶνον
βρύοντα.

Τίμιος ἔναντι θεοῦ, τῶν μαρτύρων καθορᾶ-
ται ὁ θάνατος. τῆς ἀϊδίου γὰρ, καὶ ἀνωλέθρου
γίνεται πρόξενος. παναληθέστατα ζωῆς.
καὶ κλῆρον ἀθάνατον, καὶ δόξαν ἄφθαρτον.
καὶ πλουσίαν χορηγεῖ τὴν ἀντίδοσιν.

Ολικῶς μάρτυς τὴν ζωὴν, τῷ δεσπότῃ καὶ
θεῷ ἀφιέρωσας. καὶ ὡς εὐάρεστος, ζῶσαν
θυσίαν σαυτὸν προσήγαγες. διὸ τρυφῆς
τῆς ὑπὲρ νοῦν πλάτων κατηξίωσαι ἀλ-
λὰ δυσώπησον. λυτρωθῆναι πειρασμῶν
τοὺς ὑμνοῦντάς σε. Θ.

Εὔσον με μὲρ τοῦ θεοῦ, ἡ γεννήσασα χν τὸν
σεαυτοῦ. θεὸν καὶ ἄνθρωπον. διπλοῦν τὴν
φύσιν οὐ τὴν ὑπόστασιν. μονογενῆ μὲν ἐκ
πρς.

πατρός. ἐκ σοῦ δὲ πρωτότοκον. πάσης τῆς κτίσεως, διὸ πάντες σὲ ἀεὶ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ὁρῶν σου τὸ ἀήττητον, μεγαλομάρτυς ἔνδοξε, ὁ τύραννος περισπλειόνων, βασάνων πεῖραν ἐχώρει. ὃ καταπλύσας χάριτι Χριστοῦ ὑπερενήθλησας, μέχρι θανάτου πάνσοφε. διὸ καὶ νῦν στεφηφόρος, συμβασιλεύεις τῷ κτίστῃ.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Μαρία καθαρώτατον, χρυσοῦν θυμιατήριον. τῆς ἀχωρήτου τριάδος, δοχεῖον γεγενημένη ἐν ᾧ πατὴρ ηὐδόκησεν ὁ δὲ υἱὸς ἐσκήνωσε. καὶ πνεῦμα τὸ πανάγιον, ἐπισκιάσαν σοι κόρη, ἀνέδειξε θεοτόκον.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Παρισταμένη πάναγνε, ἐν τῷ σταυρῷ καὶ βλέπουσα. τὸν σὸν υἱὸν ἐπὶ ξύλου, ταθέντα ἄπνουν θρηνοῦσα. καὶ μητρικῶς ἠλάλαζες, δακρύουσα καὶ λέγουσα. τί τοῦτο τὸ παράδοξον ὅτι ὁ κτίστης τοῦ κόσμου, σταυρῷ ταθῆναι ἠνέσχετο.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου, καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ μηνί, ιθ΄. τοῦ ἁγίου προφήτου Ἀβδιοῦ καὶ τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Βαρλαάμ. Εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα ἱστῶμεν, στίχους, ς΄. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ ἦχος, α΄.

Πανεύφημοι μάρτυρες ὑμᾶς.

Δοχεῖον τοῦ πνεύματος λαμπρόν, Ἀβδιοὺ γενόμενος, καὶ παρ' αὐτοῦ φωτιζόμενος. θεοειδέστατον, προφητείας τρόπον, καὶ μελλόντων πρόγνωσιν. καὶ γνῶσιν ἀληθείας ἐπλούτησας. καὶ νῦν ἱκέτευε. δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἷς χαρακτηρίζεται θεός, πρώτοις ἰδιώμασι, καὶ κατ' οὐσίαν γνωρίσμασι. τούτων οἱ ἔνδοξοι καὶ σεπτοὶ προφῆται, μετοχῇ καὶ χάριτι. δευτέρως καταθέσιν μετέχουσι καὶ τοῦ λαμπρύνοντος. τοῦ κυρίου θεράποντας τοὺς οἰκείους, ἰδίᾳ λαμπρότητι. θ΄.

Ἀδύτου πληρούμενος φωτός, καὶ δόξαν θεώμενος, τὴν ὑπὲρ νοῦν καὶ διάνοιαν καὶ παριστάμενος. τῷ δεσπότῃ πάντων, Ἀβδιοὺ μακάριε καὶ θεῖος προφήτης γενόμενος. αὐτὸν ἱκέτευε δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἕτερα στιχηρά, τοῦ ἁγίου Βαρλαάμ. ἦχος, δ΄.

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Ἀνδρείοντος στερρότερος, καὶ χαλκοῦ δυνατώτερος. καὶ σιδήρου γέγονας ἰσχυρότερος. παραχωρεῖ γὰρ τηκόμενον, καὶ θᾶττον λυόμενον, τούτων ἕκαστον πυρί, βίᾳ τούτου νικώμενον. σοῦ δὲ ἄκαμπτος, δεξιὰ τεταμένη, τῶν ἀνθράκων. φλεγομένων παραδόξως, περιγέγονε πάνσοφε.

Ἱερὸς ὥσπερ πέφηνας, καὶ θεῷ παριστάμενος. καὶ αὐτῷ μακάριε, προσερχόμενος οὐκ ἀλλοτρίῳ ἐν αἵματι, οἰκείῳ δὲ μάλιστα καὶ χειρὶ μαρτυρικῇ εὐωδίας θυμίαμα προσενήνοχας οὐ δαιμόνων ἀπάταις. τῷ Χριστῷ δέ, τῷ σῷ καὶ δεσπότῃ, καὶ εἰς ἀεὶ βασιλεύοντι.

Ἱερέα προσάγοντα, καὶ ἀμνὸν προσαγόμενον τὸν αὐτὸν ἀμφότερα σὲ πανεύφημε, περιχαρῶς ὀνομάζομεν, ὡς ὄντα ἑκάτερα. σεαυτὸν γὰρ τῷ θεῷ, ὡς πανάμωμον σφάγιον ὁλοκαυτώσας, τῷ πυρὶ τῶν βασάνων. ὃν δυσώπει, τοῦ σωθῆναι τοὺς τιμῶντας, τὴν πανάοιδιμον μνήμην σου.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Φωτοφόρον παλάτιον, τοῦ δεσπότου ὑπάρχουσα. καὶ φωτὸς νεφέλη θεοχαρίτωτε. τοῦ ἐκ τῆς σῆς ἀνατείλαντος, νηδύος πανάμωμε. φωταγώγησον ἡμῶν, καὶ ψυχὴν καὶ διάνοιαν. καὶ τὰ σκάνδαλα, ἀφανίσασα πάντα, τοῦ δολίου. τῇ πρεσβείᾳ σου παρθένε. τὸν λογισμὸν ἡμῶν στήριξον.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὡς ἑώρακε κύριε ἡ παρθένος καὶ μήτηρ σου, ἐν σταυρῷ κρεμάμενον ἐξεπλήττετο. καὶ ἀνακράζουσα ἔλεγε. τί σοι ἀνταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σου δωρεῶν, ἀπολαύσαντες δέσποτα. ἀλλὰ δέομαι μή με μόνην ἐάσῃς ἐν τῷ κόσμῳ. ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστῆναι, συνανιστῶν

στῶν τοὺς πρὸς πατέρας.

Εἰς τὸν ὄρθρον ὁ κανὼν τῆς ὀκτωήχου καὶ τοῦ προφήτου οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὸ τοῦ βλέποντος Ἀβδιοῦ μέλπω κλέος.

Θεοφάνους. ᾠδὴ α΄. ἦχος, πλα.

Τῷ σωτῆρι θεῷ.

Τῷ σωτῆρι θεῷ, προφητικῇ παρεστὼς, νῦν παρρησίᾳ καθικέτευε. φωτιστικαῖς μαρμαρυγαῖς καταλαμπρύνεσθαι. Ἀβδιοὺ τοὺς πίστει, σὲ καταγεραίροντας.

Ὁ τὰ πάντα σαφῶς προγνωστικῶς θεωρῶν. τῆς σῆς καρδίας τὸ ἀθόλωτον. καὶ καθαρὸν καὶ φωταυγὲς μάκαρ θεώμενος. προφήτην θεόληπτον, σὲ προχειρίζεται.

Τὰς ὁράσεις ἰδὼν, τὰς ἀληθῶς ἐκ θεοῦ σοι δεικνυμένας προηγόρευσας. τὴν δυσσεβούντων ἀδελφῶν πανολεθρίαν δεινήν. καὶ τούτων τὴν ἔνδικον, μάκαρ ἀπώλειαν. Θ.

Οἱ σωθέντες τῷ σῷ, θεογεννῆτορ ἁγνή. ἀπορρήτῳ τόκῳ δυσωποῦμέν σε. τῆς κοσμικῆς περιφορᾶς ἡμᾶς διάσωσον. συμφώνως κραυγάζοντας. ὕμνον ἐπινίκιον.

Ἕτερος κανὼν τοῦ ἁγίου Βαρλαάμ. οὗ ἀκροστιχίς. Τοὺς καρτερούς σου Βαρλαὰμ μέλπω τόνους. Θεοφάνους ᾠδὴ α΄. ἦχος δ΄.

Ἄσομαί σοι κε ὁ θεός μου.

Ταῖς τῆς σῆς ἀθλήσεως λαμπηδόσι, περιλαμπόμενος ἡμᾶς. τοὺς πίστει τιμῶντας. τὴν μνήμην σου περίσωζε. Βαρλαὰμ ταῖς πρεσβείαις σου.

Ὁ τὸ πῦρ μαράνας τῆς ἀσεβείας, θεοσεβείας ἀκριβῶς πυρὶ θεοπνεύστῳ. τιμάσθω μελῳδήμασι, Βαρλαὰμ ὁ θαυμάσιος.

Ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας ἠγωνισμένος. στεφανηφόρος Βαρλαὰμ στεφάνῳ τῆς δόξης νῦν, ἀξίως τετίμησαι, δεξιᾷ παντοκράτορι.

Σθένος σοι δεδώρηται ὁ δεσπότης. κατὰ ποικίλων αἰκισμῶν, πανόλβιε μάρτυς. ἐντεῦθεν καὶ νενίκηκας. τῶν ἀθέων τὸ φρύαγμα. Θ.

Κλίμαξ ἐδείχθης οὐρανομήκης. δι' ἧς ὡμίλησεν ἡμῖν, ὁ λόγος παρθένε. ὃν πάλαι προεώρακεν. Ἰακὼβ ὁ προπάτωρ σου.

ᾠδὴ γ΄. Δυνάμει τοῦ σταυροῦ σου χριστέ.

Ὑδάτων μυστικῶν ποταμὸς, ἐκ τῆς ἀβύσσου προερχόμενος. τῶν χαρισμάτων τοῦ πνεύματος, Ἀβδιοὺ μάκαρ γεγένησαι.

Βουλήσει καὶ προνοίᾳ θεοῦ. προαγορεύειν τὰ ἐσόμενα. καὶ προαγγέλλειν τὰ μέλλοντα, προεβλήθης ἀξιάγαστε.

Λαμπόμενος τῷ θείῳ φωτὶ καὶ οὐρανίῳ προηγόρευσας. τὴν ἐσομένην τοῖς ἔθνεσιν, σωτηρίαν πανασίδιμε. Θ.

Ἐσκήνωσεν ὁ λόγος ἐν σοὶ παρθενομῆτορ. διασώζει δέ. τοὺς θκὸν φρονοῦντάς σε. μεσιτείᾳ σου πανάμωμε.

Ἄλλος. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε.

Λύσας τῆς σαρκὸς ὁ σύνδεσμος, καὶ ἡ ἁρμονία, σοῦ τῶν μελῶν διελύετο. ἀλλ' ὁ τόνος διετηρεῖτο, τῆς ψυχῆς σου ἀδιάρρηκτος.

Ῥύμην τοῦ θελυάτου ἔστησας. τῶν διορυττόντων σοῦ τὰς πλευρὰς πανασίδιμε. καρτερίαν ἀκμαιοτάτην, σταθερῶς ἐπιδειξάμενος.

Τίς οὐ τὸ στερρὸν καὶ εὔτονον. καὶ τῆς διανοίας τὸ ἀκατάπληκτον φρόνημα, τοῖς ἐπαίνοις ἐγκωμιάσει. κατ' ἀξίαν παμμακάριστε. Θ.

Ἔστη τῆς φθορᾶς ὁ θάνατος. τῆς ἐνυποστάτου, διὰ σαρκὸς ζωῆς πάναγνε. τοῖς ἀνθρώποις φανερωθείσης, ἐκ γαστρός σου θεόνυμφε.

Κάθισμα ἦχος, α΄. Τὸν τάφον σου σωτήρ.

Ὁ μέγας Ἀβδιοῦ, ἐπιλάμψει θείᾳ. τὸν νοῦν φωτοειδῆ, κεκτημένος θεσπίζει. τὰ μέλλοντα πνεύματι, τῷ ἁγίῳ φθεγγόμενος. τοῦτον σήμερον, εὐσεβοφρόνως τιμῶντες ἐκτελέσωμεν, τὴν ἱερὰν αὐτοῦ μνήμην. καρδίας φωτίζουσαν.

Ἕτερον ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ.

Ὡς στρατιώτης τοῦ χυ ἀκατάπληκτος. καὶ τροπαιοῦχος ἀληθὴς καὶ ἀήττητος. τῶν ἀθλητῶν τὸ καύχημα πανένδοξε. στέφος τὸ ἀμάραντον, οὐρανόθεν ἐκομίσω. χαίρων σὺν ἀγγέλοις τε, καὶ χορεύων ἀπαύστως. ταῖς σαῖς πρεσβείαις σῶζε τοὺς πιστῶς, ἀνευφημοῦν-

τας

τας τὴν θείαν σου ἄθλησιν.

Δόξα καὶ νῦν, θ(εοτοκίον).

Ο(ὐ) σιωπήσωμεν ποτὲ θ(εοτό)κε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι, εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα. τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο, ἐκ τοσούτων κινδύνων. τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους. οὐκ ἀποστῶμεν δέσποινα ἐκ σοῦ, σοὺς γὰρ δούλους σώζεις ἀεί, ἐκ παντοίων δεινῶν.

σταυροθ(εοτοκίον). Ὅμοιον.

Τ(ὸ)ν ἐξ ἀνάρχου τοῦ π(ατ)ρ(ὸ)ς γεννηθέντα. ἡ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα. ἐπὶ σταυροῦ κρεμάμενον ὁρῶσα χ(ριστ)έ. οἴμοι ποθεινότατε, ἰ(ησο)ῦ ἀνεβόα. πῶς ὁ δοξαζόμενος ὡς θ(εὸ)ς ὑπ' ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν ἐθέλων σταυροῦσαι, ὑμνῶ σε μακρόθυμε.

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν.

Π(ρο)φητείας τὴν χάριν, παθῶν ὡς προκαθάρας τὴν ψυχὴν διὰ πνεύματος ἁγίου εἴληφας ἀνεβόησας. δόξα τῇ δυνάμει σου κ(ύρι)ε.

Ο π(ρο)φήτης ἀοίδιμου πνεύματος ἁγίου ἀστέρα τῇ δαδουχούμενος. ἐφώτισεν ἡμᾶς τοῦ κραυγάζειν σοι. δόξα τῇ δυνάμει σου κ(ύρι)ε.

Ν(υ)μφοστόλος ἐδείχθης, τῆς ἐκκλησίας μάκαρ ἐκ σιών. προθεσπίσας τὸν σωτῆρα προελθών. ᾧ κραυγάζομεν. δόξα τῇ δυνάμει σου κ(ύρι)ε. θ(εοτοκίον).

Τ(ὸ)ν συνάναρχον καὶ συναΐδιον λόγον τῷ π(ατ)ρί, ἀπεγέννησας ἁγνὴ θεοπρεπῶς. ᾧ κραυγάζομεν. δόξα τῇ δυνάμει σου κ(ύρι)ε.

Ἄλλος. Τοὺς οὐρανοὺς ἡ ἀρετή σου.

Ρ(η)τορικὴν ἀδολεσχίαν ἀπωσάμενος. διδαχὰς δὲ ἀποστόλων προσηκάμενος, τῆς ἀληθείας σύνδοξε. μάρτυς ἀληθὴς ἐχρημάτισας.

Ο(ὐ) τὸ πυρὸς ἀπηνέστερον τὴν προαίρεσιν κεκτημένος τυράννων τὴν ἀπόνοιαν. καταβαλὼν ἐκραύγαζες, δόξα τῇ δυνάμει σου κ(ύρι)ε.

Υ(π)ὲρ χριστοῦ μέχρι θανάτου καρτερόψυχε. καὶ πυρὶ καὶ βασάνοις ἀνθιστάμενος μεγαλοφώνως ἔψαλλες. δόξα τῇ δυνάμει σου κ(ύρι)ε.

Σ(υ)ντονωτάταις προθυμίαις παμμακάριστε κεχρημένος τὴν πλάνην κατέσβεσας. καὶ θεοφρόνως ἔψαλλες. δόξα τῇ δυνάμει σου κ(ύρι)ε. θ(εοτοκίον).

Σ(ω)ματωθείς, ἐκ τῆς παρθένου ὁ ἀσώματος, τοῖς ἀνθρώποις ὡμίλησε. διὸ ἐν πίστει κραυγάζομεν. δόξα τῇ δυνάμει σου κ(ύρι)ε.

ᾠδὴ ε'. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι κ(ύρι)ε.

Ο(ρ)θρίσας πρὸς τὸν κ(ύριο)ν εἴληφας. οὐρανόθεν, τὴν χάριν τοῦ πνεύματος, τοῦ παναγίου θεόπνευστε.

Σ(υ)λλήπτορα τὸν βίον τὸν ἔνθεον. κεκτημένος. ὁρᾶν κατηξίωσαι. τὸν ἀοράτως νοούμενον.

Α(ν)έτειλέ σοι φῶς παμμακάριστε, ὡς προφήτης. καὶ ἡ τούτου σύζυγος. σοὶ εὐφροσύνη, δεδώρηται. θ(εοτοκίον).

Β(ο)υλήματι τὰ σύμπαντα πάναγνε, ὁ ποιήσας ἐκ σοῦ πεπλαστούργηται. τὸ καθ' ἡμᾶς ὁ ὑπέρθεος.

Ἄλλος. Ὁ ἀνατείλας τὸ φῶς.

Ο ἀναδείξας ἡμῖν, τὴν αὐτοῦ παθημάτων, τὸν μάρτυρα βοῶντα. δόξα σοι δόξα σοι, ἰη(σο)ῦ υἱὲ τοῦ θεοῦ.

Υ(π)ομονῆς σοι πολλῆς, ὁ μισθὸς καὶ τῆς νίκης. ὁ στέφανος ἐπλάκη. δόξα σοι δόξα σοι, ἰη(σο)ῦ υἱὲ τοῦ θεοῦ.

Β(έ)λη ῥημάτων τῶν σῶν. τῶν ἐχθρῶν ἐν καρδίαις, κατέπηξας κραυγάζων. δόξα σοι δόξα σοι, ἰη(σο)ῦ υἱὲ τοῦ θεοῦ. θ(εοτοκίον).

Α(ὑ)γιον ὄρος ἁγνή, καὶ ὡς σκιῶδες ὑψίστου. φρονοῦντές σε παρθένε. δόξα σοι κραυγάζομεν, θ(εοτό)κε ἡμῶν ἡ ἐλπίς.

ᾠδὴ ς'. Ἐκύκλωσέ με ἄβυσσος.

Δ(υ)νάμει θείου πν(εύματο)ς ἑώρας προφῆτα τὰ μέλλοντα. σὺ τύπους δεχόμενος τῶν θείων ἐμφάσεων. ἐν κατόπτρῳ, τῇ τῆς ψυχῆς λαμπρότητι.

Ι(ἱ)λεώσαι τὸν χ(ριστό)ν, προφῆτα παμμάκαρ πρεσβείαις σου. τοῖς πίστει τὴν μνήμην σου, τελοῦσιν αἰτούμενος. τὴν τῶν πλασμάτων, δωρήσασθαι συγχώρησιν.

Ι λα-

Ἱλάσθητι τοῖς δούλοις σου, καὶ τούτοις πταισμάτων συγχώρησιν. παράσχου φιλάνθρωπε. ἔχων δυσωποῦντά σε. τὸν σὸν προφήτην. κόσμῳ σε προαγγείλαντα. θ.

Ὁ οὐσιώσας ἅπαντα, τῷ λόγῳ τῆς θείας δυνάμεως. ἀγκάλαις βαστάζεται. τῆς σῆς ἀπειρογάμου. ὃν ἐκδυσώπει, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἄλλος. Ἐβόησε προτυπῶν.

Ῥαπιζέσθω, δεξιᾶ πυρουμένη τὰ πρόσωπα. τῶν δαιμόνων, τῶν πιστῶν δὲ καρδίαις κιρτάτωσαν. καὶ τῶν ἀσωμάτων, αἱ χορεῖαι φαιδρῶς εὐφραινέσθωσαν.

Λαμπρύνεται, τῶν καλῶν σου ἀγώνων τὰ τρόπαια, καὶ τὰς νίκας, καὶ τῶν ἄθλων ὁρῶσα τὰ ἔπαθλα. ἡ τῶν πρωτοτόκων, ἐκκλησία καὶ φωσφόρος ὁ μήγυρις.

Ἀνάστητε, οἱ καλοὶ νῦν ζωγράφοι τοῦ μάρτυρος. τὴν εἰκόνα, ταῖς ὑμῶν εὐτεχνίαις λαμπρύνατε. τὸν ἀγωνοθέτην, ἐν αὐτῇ προφανῶς ἐγχαράττοντες. θ.

Ἀγάλλεται, ἐπὶ σοὶ θεομῆτορ πανάμωμε. ἡ προμήτωρ, τῆς ἀρχαίας κατάρας τοῦ τόκου σου. ἐλευθερωθεῖσα, καὶ θανάτου καὶ πικρᾶς καταποθέσεως.

Τῷ αὐτῷ μηνί, ιθ. Μνήμη τοῦ ἁγίου προφήτου Ἀβδιοῦ.

Ἔφησεν αὐτὶ μέλλον, Ἀβδιοῦ πάλιν.
Εἰ μὴ τελευτήν, εἶχεν αἰδέσαι τάχα.
Ἐννεακαιδεκάτῃ βίον Ἀβδιοῦ ἐξεπέρησεν.

Οὗτος δοῦλος κυρίου ἑρμηνεύεται. ἢ ἐξομολογούμενος. οὗτος ἦν ἐκ τῆς Συχὲμ ἀγροῦ Βηθαχαράμ. Ἐδούλευε δὲ τῷ βασιλεῖ τῶν ἑβραίων Ἀχαάβ, ὅτε ἀπέστειλε πρὸς τὸν ἅγιον καὶ ἔνδοξον μέγαν προφήτην Ἠλίαν τοὺς δύο πεντηκοντάρχους, εἰπεῖν αὐτῷ, κατελθεῖν ἀπὸ τοῦ ὄρους πρὸς αὐτόν. καὶ διὰ προσευχῆς τοῦ προφήτου, κατεκάησαν μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτῶν, πεσόντος πυρὸς ἐξ οὐρανοῦ, καὶ καταφαγόντος αὐτούς, ἀπέστειλε τρίτον καὶ τοῦτον τὸν προφήτην Ἀβδιοῦ, ἵνα καλέσῃ αὐτὸν καὶ ἀγάγῃ πρὸς αὐτόν. Οὗτος γάρ ἐστιν ὁ τρίτος πεντηκόνταρχος οὗ ἐφείσατο Ἠλίας. Ὃς ἀπελθὼν πρὸς τὸν προφήτην, ἔπεσεν εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ ἐδεήθη αὐτοῦ, ἵνα μὴ κατακαῇ, καὶ κατέβη πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ ἀπὸ τότε καταλιπὼν τὸν βασιλέα, ἠκολούθει τῷ προφήτῃ Ἠλίᾳ καὶ ἔλειτούργει αὐτῷ. Καὶ γενόμενος αὐτοῦ μαθητής, καὶ προφητεύσας πολλά, ἀπέθανε καὶ ἐτάφη ἐν τῷ τάφῳ τῶν πατέρων αὐτοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Βαρλαάμ.

Σὺν λιβάνῳ τῷ Βαρλαὰμ τὸ πῦρ φέρων.
Εὔοσμος ὤφθη λιβανωτὸς κυρίῳ.

Βαρλαὰμ ὁ μάρτυς, ὑπῆρχεν ἀπὸ Ἀντιοχείας τῆς ἀσσυρίας, γέρων δὲ ὢν τὴν ἡλικίαν. διὰ τὴν εἰς χριστὸν ὁμολογίαν, προσηνέχθη τῷ ἄρχοντι. καὶ μὴ πεισθεὶς θῦσαι τοῖς εἰδώλοις, τύπτεται βουνεύροις. καὶ τοὺς ὄνυχας ἐκριζοῦται. Εἶτα τῷ βωμῷ προσαχθείς, βιαίως, τὴν χεῖρα ἡπλώθη, καὶ πῦρ ἐπ᾽ αὐτῇ καὶ λιβανωτὸν δέχεται. ἐνόμισε γὰρ ὁ ἄρχων ὅτι εἰ τοὺς ἄνθρακας μετὰ λιβανωτοῦ τῷ βωμῷ ἐπιρρίψειε, δόξει θυσίαν προσαγαγεῖν τοῖς θεοῖς. Ὁ δέ, ἀνένδοτος ἵστατο καὶ ἀπερίτρεπτος. εὐτονωτέρας αὐτῷ χαλκοῦ καὶ σιδήρου φανείσης τῆς δεξιᾶς, ἕως τὴν ὑποκειμένην σάρκα τὸ πῦρ δαπανῆσαν εἰς τὴν γῆν ἐξέπεσε. Διατρηθείσης αὐτοῦ τῆς χειρός, καὶ οὕτω τούτου αἱρετησαμένου καταπαῦσαι τὴν χεῖρα, ἢ πως παρασαλευθείσης, δόξαι λιβανωτὸν τῷ βωμῷ ἐμβαλεῖν. μετὰ γενναίου καὶ στερροῦ τοῦ φρονήματος, ἡ αὐτοῦ ψυχὴ ἐν χερσὶ θεοῦ παρατίθεται. τοῦτον καὶ ὁ θεῖος Χρυσόστομος, καὶ ὁ μέγας Βασίλειος, ἐγκωμίοις ἐτίμησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἀζῆ τοῦ θαυματουργοῦ.

Διψητικῆς ὡς ἔλαφος εἰς ὕδωρ.
Ἀζῆς ὁ μάρτυς ἔτρεχε πρὸς τὸ ξίφος.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ ἐκ τῆς τῶν Ἰσαύρων χώρας ὁρμώμενος, στρατιώ-

της τὴν τάξιν καταλιπὼν οὖν τὴν στρατείαν, ἦν ἐν ταῖς ἐρήμοις, καὶ πολλὰς ἰάσεις καὶ θαύματα ἐπιτελῶν, ὑπό τινων κυνηγετῶν μηνύεται. Καὶ παραστὰς τῷ διοκλητιανῷ καὶ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ὁμολογήσας, παρεδόθη ἀκυλίνῳ τῷ ἐπάρχῳ μετὰ ρν'. στρατιωτῶν, τῶν ἐπὶ τῇ συλλήψει αὐτοῦ σταλέντων. πεπιστευκότων ἤδη καὶ αὐτῶν τῷ Χριστῷ, θαυματουργήσαντος τοῦ μάρτυρος ἐν τῷ ἐπανιέναι αὐτούς. καὶ διὰ προσευχῆς ὕδωρ ἐξαγαγόντος. καὶ διψῶντας αὐτοὺς ποτίσαντος. Τοῦ δὲ ἐπάρχου κατὰ τὸν τόπον γινομένου καὶ τὸν ἅγιον ἄζων εἰς ἔκπληξιν πολλῶν οὐκ ὀλίγαις ἐμφάσιν ὑποβαλόντος πληγῶν, καὶ ἐν τροχῷ ἀναρτήσαντος, καὶ σιδηροῖς ὄνυξι ξέσαντος, καὶ ἐμβαλόντος εἰς κάμινον πυρός, ἐπεὶ ἡ φλὸξ ἀπεσβέσθη καὶ ὁ ἅγιος ἔμεινεν ἀβλαβής, ἥ τε γυνὴ καὶ θυγάτηρ τοῦ ἐπάρχου, τῇ πίστει προσῆλθον. Τότε ὁ ἔπαρχος ἀποτμηθῆναι πρότερον τὰς κεφαλὰς τῶν ρν'. στρατιωτῶν, προσέταξε μεθ' ὧν καὶ τῆς αὐτοῦ γυναικός, καὶ θυγατρός. Ὕστερον δὲ τὸν ἅγιον τύψας σφοδρῶς, καὶ αὐτὸν διὰ ξίφους τελειωθῆναι προσέταξεν :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι ρν'. στρατιῶται ξίφει τελειοῦνται. ☩.

Τετμημένας τρεῖς Χριστὲ πεντηκοντάδας,
Τεμτῆ στεφῶν γέραιρε πεντηκοντάσι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι δώδεκα στρατιῶται, ξίφει τελειοῦνται. ☩.

Στρατεύομαί σοι σήμερον διὰ ξίφους.
Τῷ παμβασιλεῖ δωδεκὰς στρατοῦ λέγει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος ἀγαπίου. ☩.

Καὶ ἐσπαράχθην ἀγάπιος θηρείοις.
Τὴν πίστιν ἀσάλευτος εἰμί σοι λόγε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος ἡλιοδώρου. τοῦ ἐν μαγιδῷ τῆς παμφυλίας.

Ἐπὶ τῆς βασιλείας αὐρηλιανοῦ ἐν ῥώμῃ, ἡγεμονεύοντος ἀετίου ἐν μαγιδῷ πόλει τῆς παμφυλίας. ὁ μακάριος οὗτος ἡλιόδωρος ἐν τῇ αὐτῇ πόλει ὤν, καὶ τὸν Χριστὸν ἀνακηρύττων, διαβάλλεται τῷ ἄρχοντι. Καὶ παραστάς, ἐπεὶ μετὰ πολλὰς τὰς κολακείας οὐκ ἐπείσθη θῦσαι τοῖς εἰδώλοις, κρεμᾶται καὶ ξέεται. καὶ τῆς δριμύτητος τῶν κολάσεων ἱκανῶς καθαψαμένης τοῦ ἁγίου, καὶ Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ βοήθει μοι προσειπόντος, εὐθέως ἐξ οὐρανοῦ φωνὴ γέγονε λέγουσα. μὴ φοβοῦ, μετὰ σοῦ γάρ εἰμι. Ταύτης τῆς φωνῆς οἱ τὰς λαμπάδας κατέχοντες ἀκούσαντες. πρὸς ἔτι καὶ τέσσαρας ἰδόντες ἀγγέλους κωλύοντας αὐτοὺς τῆς τῶν κολάσεων ἐπιφορᾶς, ἐπίστευσαν εἰς τὸν Χριστόν, καὶ τὸν ἄρχοντα ἐλέγξαντες, ἐν τῇ θαλάσσῃ ἐρρίφησαν, οὕτω στεφάνους τῆς νίκης ἀναδησάμενοι. Τότε κελεύει βοῦν χαλκοῦν ἐκκαῆναι καὶ ἐν αὐτῷ βληθῆναι τὸν μάρτυρα. καὶ βληθέντος, ψυχρὸς παραυτίκα διὰ προσευχῆς, ὁ πρὶν θερμοβολῶν βοῦς γέγονεν. Ὅτι δὲ καὶ ψάλλοντος τοῦ ἁγίου ἔσωθεν τοῦ βοὸς ὁ ἄρχων ᾔσθετο, ἐξέστη. Προσεγγίσας δὲ τῷ χαλκουργήματι καὶ ἰδὼν ὅτι τὸ πρὸ μικροῦ πρὶν θερμοβόλον εἰς ἄκραν ψυχρότητα αἰφνιδίως μετετράπη φησὶ πρὸς τὸν ἅγιον. ἀνοσία κεφαλή, καὶ τοῦ πυρὸς κατίσχυσαν αἱ μαγεῖαί σου; καὶ ὁ ἅγιος. Αἱ μαγεῖαί μου, ὁ Χριστός ἐστιν εἶπεν. ἀλλὰ δός μοι τριῶν ἡμερῶν προθεσμίαν ὅπως καθ' ἑαυτὸν σκέψωμαι τί ὀφείλω ποιῆσαι. Ὁ δὲ ἅγιος λαβὼν τὴν ἄνεσιν, ἀπῆλθε λάθρα ἐν τῷ πανθέῳ καὶ προσευξαμένου, ἀθρόον πάντα τὰ εἴδωλα, καταπεσόντα συνετρίβησαν. Τοῦτο μαθὼν ὁ ἄρχων, παρέστησε τῷ βήματι αὐτοῦ τὸν ἅγιον καὶ θυμοῦ πλησθείς, κρεμασθῆναι αὐτὸν κελεύει. καὶ ἥλους πεπυρωμένους ἐμβαλεῖν κατὰ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ. ὡς δὲ τῆς δριμείας ταύτης ὀδύνης ᾔσθετο, τὸν θεὸν καὶ αὖθις εἰς βοήθειαν ἐπεκαλεῖτο. Τότε ὁ ἄρχων ἰδὼν ὅτι οὐ κυριεύεται ὑπὸ τῶν κολάσεων, δεσμευθῆναι τοῦτον προσέταξε, καὶ βαρείας ἁλύσεις ἐπιτεθῆναι αὐτῷ, καὶ πρὸς τὴν ἀτταλέων πόλιν ἄγεσθαι. Καὶ

ἀχθέντος

ἀχθέντος ἐν τῇ δηλωθείσῃ πόλει τοῦ ἁγίου, παραστῆναι τοῦτον ἐκέλευσε. Εἰς λόγους ἀμφοτέρων ἐλθόντων περὶ τῆς εἰς τὰ εἴδωλα θυσίας, ὡς εἶδεν αὐτὸν ἀμετάθετον, κατεδίκασε βληθῆναι εἰς τέσσαρας ὀπὰς ξύλου. τάς τε χεῖρας καὶ πόδας αὐτοῦ. Εἶτα τήγανον σφοδρῶς ἐκπυρώσας, ἐν τούτῳ τὸν μάρτυρα ἐνίησι. Τοῦ δὲ ἁγίου μάρτυρος μέσον τοῦ τηγάνου ἑστῶτος καὶ προσευχομένου, ἔτι δὲ καὶ τοὺς παρεστῶτας προτρεπομένου εἰσελθεῖν ἐν αὐτῷ καὶ ἀβλαβεῖς διατηρηθῆναι, εἰσῆλθον καὶ αὐτοί. καὶ πολλοὶ τῶν παρατυχόντων ἐπίστευσαν εἰς τὸν κύριον λέγοντες, ἀληθῶς μέγας ἐστὶ ὁ θεὸς τῶν χριστιανῶν. Καὶ ὡς εἶδεν ὁ ἡγεμὼν ὅτι πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς τὸν τοῦ ἡλιοδώρου θεόν, φοβηθεὶς μή ποτε ἁρπάσωσιν αὐτὸν ἐκ τῶν χειρῶν αὐτοῦ, ἐκέλευσεν πάλιν ἄγεσθαι αὐτὸν ἐν μαγίδᾳ. καὶ λαβόντες ἐπορεύοντο αὐτοῦ προσευχομένου καὶ ψάλλοντος. Καὶ φθάσαντες ἔστησαν πάλιν τὸν ἅγιον εἰς ἐρώτησιν. καὶ μετὰ πολλὰ διαλεχθῆναι, κελεύει τὴν γλῶτταν αὐτοῦ τμηθῆναι. καὶ κρεμασθέντα σπαθίζεσθαι ἐπὶ ὥραις δυσὶ καὶ κημὸν ἔθεντο ἐπ' αὐτῷ καὶ εἷλκον ἔξω τῆς πόλεως. Καὶ νεύσας ὁ ἅγιος τῇ χειρὶ αὐτοῦ τοὺς ἕλκοντας αὐτόν, ἔστη εἰς προσευχὴν καὶ πληρώσας τὴν εὐχήν, ἀπετμήθη τὴν κεφαλήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῶν ἁγίων μαρτύρων, αὐθίμου θαλελαίου. χριστοφόρου, καὶ εὐφημίας, καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν, καὶ τοῦ ἁγίου παγχαρίου. Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ θεός.

ᾠδὴ ζ. Ὁ ἐν καμίνῳ πυρός.

Ὑπὲρ φύσις ἀληθῶς, τῶν προφητῶν τῶν σῶν. ἡ δόξα. εὐλογητὸς ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Μετὰ τῶν κατοικεῖν ἠξιωμένος ἀναμέλπεις. εὐλογητὸς ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ἐν τοῖς προφήταις τοῖς σοῖς. τὴν θείαν χάριν συνδεικνύεις. εὐλογητὸς ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν. θ.

Λελυτρωμένοι τῷ σῷ. παρθένε τόκῳ μελῳδοῦμεν. εὐλογητὸς ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ἄλλος. Ὁ τῶν πατέρων θεός.

Μετὰ μαρτύρων χορούς, ὡς ἀήττητος μάρτυς. κατηξίωσαι χριστῷ, μεγαλοφώνως κραυγάζων. εὐλογητὸς ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Μετὰ λαμπάδων φαιδρῶν, εἰς τὸν θεῖον νυμφῶνα. εἰσελήλυθας χριστῷ, μεγαλοματυς κραυγάζων. εὐλογητὸς ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ἐντονωτέραν πυρός, δεξιὰν κεκτημένος παραστάτης δεξιός. τῷ σῷ δεσπότῃ κραυγάζεις. εὐλογητὸς ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν. θ.

Λελυτρωμένοι τῇ σῇ, παναχράντῳ γεννήσει. ὑμνοῦμέν σε πιστοί, ἀκαταπαύστως βοῶντες. εὐλογημένος πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

ᾠδὴ η. Τὸν ἐκ πατρὸς πρὸ αἰώνων.

Ἄρα θεοῦ φωτισθέντες, οἱ προφῆται προθεσπίζουσι. τῶν ἐσομένων τὴν γνῶσιν, θεοφρόνως ἀνακράζοντες. ἱερεῖς ὑμνεῖτε. λαὸς ὑπερυψοῦτε, χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὥσπερ πυρσὸς ἐν πελάγει, τοῖς ἐν σκότει μάκαρ ἔφηνας. ταῖς θεϊκαῖς φρυκτωρίαις, αὐλοῦ καταυγαζόμενος. τὸν χριστὸν κραυγάζων. λαὸς ὑπερυψοῦτε. εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. ϛ.

Κατὰ τὴν θείαν οὐσίαν, τῷ πατρί σου ὁμοούσιος. ἡμῖν ὁμόφυλος ὤφθης, σαρκὸς ἐξ ἀπειράνδρου μητρός. διό σε ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἱρμός, ἄλλος.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, ἐν βαβυλῶνι τοὺς παῖδας τῶν ἑβραίων, διασώσαντα θεόν, ἱερεῖς εὐλογεῖτε. λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πᾶσαν καθεῖλες τοῦ ἐχθροῦ, τὴν πανοπλίαν βαρλαὰμ ἀξιάγαστε. ἔφλεξας εἰδωλικὴν πανοπλίαν κραυγάζων. σὲ ὑπερυψοῦμεν. χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡραϊσμένος εὐπρεπῶς, χριστῷ παρέστης ἀθλητὰ πανοίδιμε. αἵματι μαρτυρικῷ, βεβαμμένην πορφύραν φορῶν, καὶ τὸν δεσπότην ὑμνῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῆς δυσσεβείας τῷ πυρί, πεπυρσευμένος, ὡς

ἀκάνθας κατέφλεξας πάσας τὰς δαιμονικὰς φαντασίας. κράζων. ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. θ'.

Οἱ εὐλογοῦντές σε πιστῶς, ὑπὸ Κυρίου εὐλογοῦνται πανάμωμε. τίκτεις γάρ, τὸν εὐλογοῦντα τὴν κτίσιν δεσπότην. ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν.

Λόγῳ θεϊκῷ, καὶ πράξει κοσμούμενος. ἐπληρώθης τῷ πνεύματι. αὐτοῦ θεσπέσιε. καὶ τὰ μέλλοντα βλέπειν κατηξίωσαι.

Ἔνθα προφητῶν, χορεῖαι σκηνούμενος. καὶ ἁγίων λαμπρότητες, δυσώπει τὸν Κύριον. τοῦ σωθῆναι τοὺς πίστει εὐφημοῦντάς σε.

Ὅλος τῷ Θεῷ, θερμῶς ἀνακείμενος καθαρῶς προσωμίλησας. ταῖς θείαις ἐμφάσεσιν. ὧν καὶ νῦν ἀπολαύεις παμμακάριστε. θ'.

Σὲ τὴν τοῦ φωτὸς λυχνίαν ὑμνοῦμεν ἁγνή. σὲ καὶ πλάκα τῆς χάριτος τὸν λόγον σαρκούμενον. δεξαμένην, εἰδότες μεγαλύνομεν.

Ἄλλος. Λίθος ἀχειρότμητος.

Νόμος ἐγκωμίων ἡττᾶται, τῷ τῶν ἀγώνων σου μεγέθει. μόνος ὁ δεσπότης σε Χριστός, δοξάζειν οἶδε θείᾳ λαμπρότητι. ὃν ἐκτενῶς δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν πίστει ἀνυμνούντων σε.

Ὅλον σεαυτὸν τῷ Κυρίῳ, ζῶσαν προσενήνοχας θυσίαν. ὅθεν τῆς αὐτοῦ βασιλείας, συγκληρονόμος ὤφθης καὶ μέτοχος. καὶ σὺν αὐτῷ γηθόμενος, νῦν βασιλεύεις πανάοιδιμε.

Ὑπὲρ τῆς σῆς σῶτερ ἀγάπης, αἵματος μέχρι καὶ θανάτου. ξίφει καὶ πυρὶ καὶ βασάνοις, ὁ θεῖος μάρτυς ἀντιταξάμενος. τῆς παρὰ σοῦ φιλάνθρωπε. ἀθανασίας ἀντελάβετο. θ'.

Σὲ τὴν προστασίαν τοῦ κόσμου, καὶ θεομήτορα παρθένον. πάσης τῆς ζωῆς μου προστάτην, καὶ σείας χαίρων προβάλλομαι. σὺ γὰρ Θεὸν γεννήσασα, σώζειν ἰσχύεις τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου, καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ μηνί, κ'. προεόρτια τῆς ἐν τῷ ναῷ εἰσόδου, τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου. καὶ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Πρόκλου, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα. ἱστῶμεν στίχους, ϛ'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια τῶν προεορτίων.

ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Λαμπαδηφόροι παρθένοι, τὴν ἀειπάρθενον. φαιδρῶς ὁδοποιοῦσαι, προφητεύουσιν ὄντως, ἐν πνεύματι τὸ μέλλον. ναὸς γὰρ Θεοῦ, ἡ Θεοτόκος ὑπάρχουσα. πρὸς τὸν ναὸν μετὰ δόξης, παρθενικῆς, νηπιόθεν ἐμβιβάζεται.

Ἐπαγγελίας ἁγίας, καὶ ὁ καρπὸς εὐκλεής, ἡ Θεοτόκος ὄντως, ἀνεδείχθη τῷ κόσμῳ ὡς πάντων ὑπερτέρα. ἡ εὐσεβῶς προσαγομένη, ἐν οἴκῳ Θεοῦ. τὴν προσευχὴν τῶν τεκόντων ἀποπληροῖ, συντηρουμένη θείῳ πνεύματι.

Ἐπουρανίῳ τραφεῖσα, παρθένε ἄρτῳ πιστῶς. ἐν τῷ ναῷ Κυρίου, ἀπεκύησας κόσμῳ, ζωῆς ἄρτον τὸν λόγον. ᾧ ὡς ναός, ἐκλεκτὸς καὶ πανάμωμος. προεμνηστεύθης τῷ πνεύματι μυστικῶς, νυμφευθεῖσα τῷ Θεῷ καὶ πατρί.

Ἕτερα προσόμοια, τοῦ ἁγίου Γρηγορίου ὅμοια.

Τὰς οὐρανίους σκηνώσεις, ἐν εὐφροσύνῃ οἰκῶν. καὶ σὺν ἀγγέλοις πάτερ, παρεστὼς παρρησίᾳ, τῷ θρόνῳ τοῦ Κυρίου. τοῖς ἐπὶ γῆς, ἐκτελοῦσι τὴν μνήμην σου. τῶν ἐγκλημάτων τὴν λύσιν καὶ τῶν παθῶν, δωρηθῆναι καθικέτευε.

Τῶν προσευχῶν τῇ δρεπάνῃ, πάτερ Γρηγόριε. τὰς τῶν παθῶν ἀκάνθας, ἐκτεμὼν καὶ νεώσας, ἀρότρῳ ἐγκρατείας. τὴν γῆν τῆς ψυχῆς, κατεβάλλου τὰ σπέρματα. τῆς εὐσεβείας ἐν ταύτῃ, δι' ὧν ἡμῖν ἐβλάστανεις ἰαμάτων καρπούς.

Τῶν ἀρετῶν σε δοχεῖον, καλοῦμεν ὅσιε ὡς ἡσυχίας φίλον. ἀγρυπνίας ἐργάτην. καὶ στήλην σωφροσύνης. καὶ προσευχῆς, ἐνδιαίτημα ἄσυλον. καὶ τῶν θαυμάτων ταμεῖον, καὶ πρεσβευτήν, τῶν τιμώντων σε Γρηγόριε.

Δόξα. καὶ νῦν, ἦχος δ'.

Σήμερον ὁ θεοχώρητος ναός, ἡ Θεοτόκος, ἐν ναῷ

κῦ προσάγεται. καὶ ζαχαρίας, ταύτην ὑ-
ποδέχεται. σήμερον, τὰ τῶν ἁγίων ἅγια
ἀγάλλονται, καὶ ὁ χορὸς τῶν ἀγγέλων μυ-
στικῶς πανηγυρίζει. μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς, ἑορ-
τάζοντες σήμερον, σὺν τῷ γαβριὴλ ἐκ-
βοήσωμεν. χαῖρε κεχαριτωμένη ὁ κς μετὰ σοῦ. ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος :—

Εἰς τὸν στίχον, στιχηρὰ προσόμοια τοῦ ἁγίου προκλου.
ἦχος, δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Δογμάτων φαιδρότητι, καὶ τῇ τοῦ βίου λαμπρό-
τητι. εὐσεβῶς κατεκόσμησας, πρόκλε πα-
ναοίδιμε, τὴν ἱεραρχείαν. καὶ τῆς ἐκκλησίας στῦ-
λος ἐδείχθης ἀληθῶς, καταφωτίζων πάν-
τας τοῖς λόγοις σου. διό σε μακαρίζομεν, καὶ
ἐν ψαλμοῖς τε καὶ ἄσμασι τὴν ἁγίαν καὶ πάν-
σεπτον, ἑορτάζομεν μνήμην σου :— στίχος.

Τίμιος ἐναντίον κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ.

Λαμπρῶς ἐδογμάτισας, καὶ θεοφρόνως ἐκή-
ρυξας. θεὸν τὴν ἄχραντον, κόρην τὴν κυή-
σασαν. τὸν πρὸ τῶν αἰώνων, κτίστην καὶ δε-
σπότην υἱὸν καὶ λόγον τοῦ πατρός. καὶ ἐπ' ἐ-
σχάτων διπλοῦν ταῖς οὐσίαις αὐτὸν, γνωριζόμενον θελήμασι,
καὶ μὴ τραπέντα τῆς φύσεως. καὶ νεστόριον
ᾔσχυνας, ἀσεβῆ καὶ παράφρονα. στίχος.

Οἱ ἱερεῖς σου κε ἐνδύσονται δικαιοσύνην.

Ναμάτων ἐξήντλησας, τῶν χρυσαυγῶν πα-
ναοίδιμε. τοῦ σοφοῦ θεοκήρυκος. οὗπερ καὶ διά-
δοχος, καὶ τῆς εὐσεβείας, ὤφθης καὶ κα-
θέδρας. ἐπιστηρίζων διδαχαῖς, τῆς ἀληθεί-
ας χῦ τὸ ποίμνιον. καὶ τούτου τὸ ἁγνότα-
τον, καὶ πανσεβάσμιον λείψανον. ὥσπερ
κόσμον τερπνότατον, τῇ ἐκκλησίᾳ ἀπέδω-
κας :— Δόξα καὶ νῦν, ἦχος, δ'.

Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ, τὴν μόνην ἀμώμητον εὐ-
φημήσωμεν. τὴν ἐκ τῶν προφητῶν προ-
κηρυχθεῖσαν, καὶ ἐν ναῷ προσενεχθεῖ-
σαν. τὴν πρὸ αἰώνων προορισθεῖσαν μητέ-
ρα, καὶ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων ἀναδειχθεῖ-
σαν θεοῦ. κε πρεσβείαις αὐτῆς, τὴν εἰρή-
νην σου παράσχου ἡμῖν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τροπάριον τῶν ἁγίων. ἦχος, δ'.

Ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, ὁ ποιῶν ἀεὶ μετ'
ἡμῶν. κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν, μὴ ἀποστήσῃς
τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν. ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἱκε-
σίαις, ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Ἕτερον προεόρτιον. ἦχος, ὁ αὐτός.

Χαρᾶς προοίμιον δέχεται σήμερον ἄννα ἡμῖν.
τῆς λύπης ἀντίθετον, καρπὸν βλαστήσασα
τὴν μόνην ἀειπάρθενον. ἥνπερ δὴ καὶ προ-
σάγει, τὰς εὐχὰς ἐκπληροῦσα. σήμερον
γηθομένη, τῷ ναῷ τοῦ κῦ. ὡς ὄντως ναὸν τοῦ
θεοῦ λόγου, καὶ μητέρα ἁγνήν :—

Εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν. καθίσματα γ'. ὁ προεόρτιος μετὰ τῶν εἱρμῶν, εἰς ϛ'. καὶ τῶν ἁγίων οἱ δύο, ἀνὰ τέσσαρα.

Κανὼν ὁ προεόρτιος οὗ ἡ ἀκροστιχὶς
Κατὰ ἀλφάβητον. Ποίημα ἰωσήφ.
ᾠδὴ α'. ἦχος, δ'. Ὁ εἱρμός.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται πνεύματος.
καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ βασιλίδι μητρί. καὶ ὀ-
φθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων. καὶ ᾄ-
σω γηθόμενος, ταύτης τὴν εἴσοδον :—

Ἁγίων εἰς ἅγια, ἡ παναγία καὶ ἄμωμος οἰ-
κῆσαι προέρχεται, ὑπερ ἁγίου θῦ, ὅπως
γένηται, ναὸς ἡγιασμένος. καὶ ταύτῃ προ-
τρέχουσι, κόραι νεάνιδες :—

Βουλὴ προαιώνιος, τοῦ πρὸ αἰώνων θεοῦ ἡ-
μῶν. εἰς πέρας προέρχεται, προερχομέ-
νης σου. ἀνατραφῆναι, εἰς ἅγια ἁγίων.
εἰς λόγου κατοίκησιν, κόρη πανάμωμε :—

Γεννήτορες ἔνθεοι. σὲ τοῦ θῦ τὴν γεννήτειραν
γεννήσεσθαι μέλλουσαν, ἀνατιθέασιν. εἰς
τὰ ἅγια, τραφῆναι τῶν ἁγίων. ἀρχὴν
ἥνπερ ηὔξαντο, πληροῦντες πάναγνε.

Δυσώπησον δέσποινα, τὸ ἀσθενὲς τῆς καρδί-
ας μου. καὶ στήριξον πάθεσι, περιτρεπόμενον.
ὅπως πίστει σε, καὶ πόθῳ μακαρίζω. τὴν ἀ-
ειμακάριστον καὶ παναμώμητον :—

Ἕτερος κανὼν, τοῦ ἁγίου γρηγορίου.
ᾠδὴ α'. ἦχος, πλ. δ'. Ἁρματηλάτην φαραώ.

Νενεκρωμένην ἡδοναῖς τοῦ σώματος, τὴν τα-
πεινὴν ἡμῶν ψυχήν. ταῖς προσευχαῖς περι-

ζώωσον γρηγόριε. ζωὴν γὰρ νῦν ἀπείληφας, τὴν ἀγήρω νεκρώσας, τὰ ἐπὶ γῆς μέλη ἔνδοξε, τοῖς ἀσκητικοῖς ἀγωνίσμασιν.

Κ ατακρατήσας ἡδονῶν τοῦ σώματος, νοῦ γενναιότητι, ἐκ νεαρᾶς πάτερ, ἡλικίας ὄργανον, τοῦ πνς γεγένησαι. τὰς αὐτοῦ ἐνεργείας, περιφανῶς εἰσδεχόμενος. καὶ θεοειδὴς γνωριζόμενος.

Ε ρωτι θείῳ, τῆς σαρκὸς τοὺς ἔρωτας, ἐναπεμάρανας. καὶ σεαυτῷ μάκαρ, ἐμνηστεύσω σύζυγον, ἁγνείαν ἐξ ἧς τέκνα σοι, ἐγεννήθησαν πᾶσαι, αἱ ἀρεταὶ παναοίδιμε. δῶρον σε θεοῦ ἐργασάμεναι. ϛ

Α πὸ γῆς πρὸς οὐρανὸν διήκουσα, κλίμαξ ὁ υἱὸς δὴ τῆς θεοῦ λόγος, τοῖς βροτοῖς ὡμίλησε· εὐλογημένη πάναγνε. ἀνερμήνευτον θαῦμα, ἀκατανόητον ὅραμα. σῶζε σε εἰς τὲ, καταφεύγοντας.

Ἕτερος κανών, εἰς τὸν ἅγιον πρόκλον.

ᾠδὴ α'. ἦχος α'. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιά.

Π ράξει τε καὶ λόγῳ ἀληθεῖ, τῶν νοερῶν ἀρχαγγέλων γενόμενος. σύμμορφος θεόληπτε. καὶ σὺν αὐτοῖς τῷ θρόνῳ παριστάμενος. τῆς σεπτῆς τριάδος. πρόκλε δυσώπει σωθῆναι ἡμᾶς.

Ι χνεσιν ἑπόμενος σοφὲ, τοῦ χρυσορρήμονος πάτερ ἀοίδιμε. τούτου τε τὸ ἔνθεον, ἱερωσύνης θεῖον ἔνδυμα. κληρονομεῖς ὡς πρῶτον, ἀπείληφας ἀξιάγαστε.

Π άλαι τὸν θεὸν ἐπὶ τῆς γῆς, τοῦ ἡσαΐου βοῶντος ἐκ πνς. ἥξειν ὁ νεσόριος, φρενοβλαβῶς διαβάλλων τὴν σάρκωσιν. ὑπὸ σοῦ τρισμάκαρ, συνοδικῶς καταβέβληται. θ'.

Λ όγοις θεοπνεύστοις τὴν φρικτὴν, ἐκ τῆς παρθένου ἐσαρκώσας σάρκωσιν. πρόκλε τοῦ θεοῦ ἡμῶν. καὶ θεοῦ ταύτην ἐκήρυξας. δόγμασι πανσόφοις, τῶν ἀποστόλων ἑπόμενος.

ᾠδὴ γ'. Ὁ εἱρμός.

Τ οὺς σοὺς ὑμνολόγους θεοτόκε. ὡς ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγή. θίασον συγκροτήσαντες. πνευματικὸν στερέωσον. ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου. στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Ε ξάρχουσαι κόραι τῆς παρθένου, λαμπάδας κατέχουσαι φαιδρῶς. τὸ μέλλον ἀπογράφουσαι. ἐκ ταύτης γὰρ τεχθήσεται. ὁ φωτισμὸς τῆς γνώσεως. λύων τῆς πλάνης τὴν ζόφωσιν.

Ε ἠλῦσα τὴν πάλαι θεοφρόνως, ἡ αἰνᾶ δὲ χὴν ἀποπληρωθῇ. καὶ σὲ προσανατίθεται, τῷ ἱερῷ παναμώμε. ἱερωτάτην σύλληψιν, μέλλουσαν ἔχειν καὶ γέννησιν.

Η λιος ἐφήπλωσεν ἀκτῖνας, ὁρῶν τὴν νεφέλην τοῦ φωτός. ἐφαπλουμένην νεύματι, θεοῦ εἴσοδον εἰς ἅγια. ἐξ ἧς ὀμβρήσει ἄφεσιν, τοῖς χερσωθεῖσιν ἐγκλήμασιν.

Θ εοῖ με θεοῦ ἐν τοῖς κλεινώσας, διοίκου παναχράντε ἁγνή. κλαπεῖσα βρώσει πρότερον, ἀπάτῃ τῇ τοῦ ὄφεως. καὶ τῆς φθορᾶς τὴν ἄφθαρτον, πάλιν τρυφὴν ἀντιδίδωσιν.

Ἄλλος. Οὐρανίας ἁψῖδας.

Α ρετῶν ἐν τῷ ὄρει, ἀναδραμὼν ὅσιε. γνόφον θεωρίας ὑπῆλθες, καὶ κατενόησας. ὅσον ἐχώρησας, τὸν ἀκατάληπτον φύσει. φωτισμοῦ ἀνάπλεως, πάτερ γενόμενος.

Ο τεχθεὶς ἐν σπηλαίῳ, διὰ βροτῶν λύτρωσιν. πάλαι σε σπηλαίῳ παμμάκαρ, ἐνδιαιτώμενον φέγγει κατέστραψεν ἐπουρανίῳ ὡς παῦλον. φωταυγῆ δεικνύων σε, πάτερ γρηγόριε.

Η ὁ υἱὸς πύλη, ἡ τοῦ χριστοῦ ἄχραντος, μήτηρ προσβολαῖς σε δαιμόνων, περικυκλούμενον, πάτερ ἐστερέωσε. καὶ δυνατὸν ἐν ἰσχύϊ, κατ' αὐτῶν εἰργάσατο, πνς χάριτι.

Χ αῖρε μόνη τεκοῦσα, τὸν τοῦ παντὸς κύριον. χαῖρε τὴν ζωὴν τοῖς ἀνθρώποις ἡ προξενήσασα. χαῖρε κατάσκιον καὶ ἀλατόμητον ὄρος. τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, χαῖρε πανάμωμε.

Ἄλλος. Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν.

Φ ωστὴρ ἐκ φωτὸς θεοπτικῆς, παμμάκαρ προλαβόμενος. τῇ ἐκκλησίᾳ φῶς ἐχρημάτισας. διὸ καὶ φῶς σοι θεῖον ἀνέτειλε. νοητῶς ὡς γέγραπται. ᾧ καταλαμπόμενος. σοὺς ὑμνοῦντας φώτιζε, τὴν μνήμην σου.

Σ αλπίσας

Σαλπίσας δόγματα τῶν τῆς βροντῆς, ἀστείχηκα
τὰ βέβληκας. ἱερεῖ χέοντα τῶν αἱρέσεων.
τὰ θράση πάντα καὶ τὰ στρατεύματα.
καὶ νικήσας τρόπαια, ἀνέστησω σαρκώ-
σιν. τοῦ θεοῦ ἐκ παρθένου, κηρύξας τρανῶς
Πηγὴ τῆς σοφίας προσβαλὼν, τὸ στόμα σου
θεόληπτε. καὶ τῆς τοῦ πνεύματος ἀρυσάμενος, σοφί-
ας, ἐπλήρωσε τὰ θεῖα νάματα. θολερὰς κα-
τέκλυσας, ποταμοὺς πανόλβιε, νεσορίου
τὰ ἄθεσμα δόγματα.
Ὁ ἐν ὦ πατρὶ μονογενὴς, ἀφράστως συνεσού-
μενος. μονογενὴς ἐκ σοῦ κάτω ἄχραντε.
ὑπὲρ αἰτίαν καὶ νοῦν γεγέννηται. καὶ θεοῖ
τὸν ἄνθρωπον, ἐκ σοῦ παναμώμητε. θεοῦ
παρθένε ἀνύμφευτε.

Ὠδὴ ε᾽ τοῦ ἁγίου γρηγορίου. ἦχος δ᾽.
Ταχὺ προκατάλαβε.

Τῇ θείᾳ λαμπρότητι καταυγαζόμενος.
τὸ σκότος ἐδίωξας τῶν ψυχοφθόρων πα-
θῶν, γρηγόριε ἀοίδιμε. ἤρθης πρὸς ἀ-
παθείας, καθαρότατον ὕψος. ἧς ἔρριψας
παραδόξως ἰαμάτων ἀκτῖνας. σκηνώσας
εἰς ἄδυτον φῶς, τῆς βασιλείας χριστοῦ.

Ἕτερον τοῦ ἁγίου προκλου. ὁ αὐτός.
Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐν τῷ ὕψει κύριε, τῆς ἐκκλησίας. ἀληθῶς σε ἔ-
θετο, ὥσπερ ἀστέρα φαεινόν. φωταγωγοῦν-
τα σε τοὺς ψάλλοντας. πρόκλε τὸ κλέος, πα-
τέρων ἀοίδιμε.

Ἕτερον, προεόρτιον, ὅμοιον.
Εὐφροσύνης σήμερον ἡ οἰκουμένη. ἐπληρώ-
θη ἅπασα. ἐν τῇ ἀσήμῳ ἑορτῇ. τῆς θεοῦ
κραυγάζουσα. αὕτη ὑπάρχει, σκηνὴ ἐ-
πουράνιος.   Ὠδὴ δ᾽.   Ὁ εἱρμός.
Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλὴν, τὴν ἐκ τῆς
παρθένου σαρκώσεως. σοῦ τοῦ ὑψίστου, ὁ
„ προφήτης ἀββακοὺμ, κατανοῶν ἐκραύ-
„ γαζε. δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε.
Ἱεραὶ προηγγείλαν, γλῶσσαι σεμνὴ, ἔσε-
σθαι χωρίον σε φύσεως, τῆς ἀχωρήτου.
διὰ τοῦτο σε χοροὶ, παρθενικοὶ προπέμ-

πουσι. λαμπαδηφοροῦντες εἰς ἅγια
Κλέος ἀπηνέγκατο, ἰωακεὶμ, ἄννη συμβα-
δίζων καὶ φέρων σε. σὺν εὐωχίᾳ, εἰς τὸν ἅ-
γιον ναόν. ναὲ θεοῦ πανάγιε, ἄχραντε πα-
νάμωμε δέσποινα.
Λύεται ἀπόφασις, προγονική. ἤνθησεν ἰδοὺ
γὰρ ἡ ἄμπελος ἥτις τὸν βότρυν, τὸν ἀκήρα-
τον ἡμῖν, καρπογονήσει φέροντα. οἶνον εὐ-
φροσύνης τοῖς πέρασιν.
Μόνην σε πανάμωμον, ὁ πλαστουργὸς, λόγος
εὑρηκὼς κατεσκήνωσεν. σοῦ ἐν νηδύϊ, ἐργα-
ζόμενος ἡμῶν, τὴν σωτηρίαν ἄχραντε. χά-
ριτι διάφατον ἔλεος.

Ἄλλος. Σὺ μου ἰσχὺς κύριε.

Ὁ δι᾽ ἡμᾶς ξένος καθ᾽ ὁδῷ γρηγόριε, χρηματίσας.
ξένος ἀγαθότητι, σὲ δι᾽ αὐτὸν, ξένον καθα-
ρῶν. τῆς ἐνεγκαμένης, γενόμενον ἠγαλλί-
σατο. καὶ θεῖον κληρονόμον, τῆς αὐτοῦ βασι-
λείας, ἀρετῇ λαμπρυνθέντα. εἰργάσατο.
Διὰ χριστὸν, τὸν δι᾽ ἡμᾶς νηπιάσαντα. ὦ παιδίον,
ὅσιε γενόμενον, παίδων σχολῇ, δέδωκας
σαυτόν. νήπιος κακίᾳ, θεόφρον περ γενό-
μενος. καὶ θείᾳ ταπεινώσει, τοῦ ἐχθροῦ τὴν
κακίαν, ἐξεταπείνωσας μάκαρ γρηγόριε.
Ὄμβροις τῶν σῶν, περ δακρύων γρηγόριε.
ὥσπερ δρόσῳ, θείᾳ ἀρδευόμενος πᾶσαν ἐ-
βλάστησας ἀρετήν. πᾶσαν δικαρπίαν, δι-
καιοσύνης ἐξηνθήσας. ὡς ξύλον καρποφό-
ρον, διεξόδους ὑδάτων. φυτευθεὶς τῆς τε-
λείας ἀσκήσεως.
Μῆτερ θεοῦ, εὐλογημένη πανάμωμε. τῆς ψυ-
χῆς μου, τραύματα θεράπευσον, τὰς ἡ-
δονὰς, σβέσον τῆς σαρκός. τὴν ἐσκοτισμέ-
νην, καρδίαν μου φωταγώγησον. εἰρήνευ-
σον τὸν νοῦν μου, καὶ παντοίας ἐκ βλάβης.
καὶ ἐχθρῶν ἐπηρείας με λύτρωσαι.

Ἄλλος. Ὅρος σε τῇ χάριτι.

Χρυσίον καθάπερ ἐν πυρὶ ἱερώτατε. τῆς ἐγ-
κρατείας σὺν σοφὲ σῶμα καθαρὰς τὸ σεπτόν.
αἰρετὸν ἀπέδειξας. τῷ ποιητῇ ἱερωσύνης ἐν
τούτῳ θένσοι. καταστολὴ αἰωνίως κεχάρισαι.

Ῥημάτων

Ρημάτων ὁ φθόγγος, καὶ δογμάτων ἡ εὔηχος, τῶν διδαγμάτων σου βροντή. τὴν ἐκκλησίαν τοῦ θεοῦ, σοφῶς καταθέλγουσα. αἱρετικῶν ἀποσοβεῖ τὴν θρασύτητα ἱεροφάντορ περίκλεε παναοίδιμε.

Γνώσεως τῆς θείας ἐν μυήσει γενόμενος, ὡς ἱεράρχης ἱερὸς ἀγαθοδότως ἐφεξῆς, τοῖς πᾶσι μετέδωκας, τοῦ φωτισμοῦ. καὶ τοῦ ἐνθέου λαμπρότητος. εἰς σὴν ψυχὴν ἀξιάγαστε. Θ.

Ἄνθρακα τὸν θεῖον ἐν νηδύϊ πανάμωμε. εἰσδεξαμένη ὑπὲρ νοῦν, οὐ κατεφλέχθης ἀληθῶς. ἡ βάτος γὰρ πόρρωθεν. συμβολικῶς, τὴν σὴν λογχείαν εἰκόνιζεν. εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

ᾠδὴ ί. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Νεφέλαι ῥανάτωσαν, δικαιοσύνην σήμερον. ὡς ἐν ὄμβρῳ γὰρ ἐφαπλοῦται. θεία νεφέλη ἐν τῷ ναῷ τοῦ θεοῦ. ἥτις ἀποστάξει γλυκασμόν. πᾶσαν τὴν ψυχῶν ἡμῶν. τὴν πικρίαν ἐξαίροντα.

Ξένη σου ἡ σύλληψις, ξένη σου καὶ ἡ γέννησις. ξένη σου ἡ πρόοδος παρθένε. ξένη ἡ ἔνδον τοῦ ἱεροῦ ἀγωγή. ξένα τὰ παράδοξα ταῦτα. λόγον ὑπερβαίνοντα, καὶ διάνοιαν ἄχραντε.

Ὅλην σε ἡγίασε, τὸ πνεῦμα τὸ πανάγιον ἔνδον τοῦ ναοῦ διαιτωμένην καὶ τρεφομένην τροφὴν οὐράνιον. νύμφη τοῦ πατρὸς περικαλλής. ὅθεν ἐχρημάτισας. καὶ τοῦ λόγου γεννήτειρα. Θ.

Πρὸς σὲ μου τὴν ἅπασαν, ἐλπίδα κόρη τίθημι. πρὸς τοὺς οἰκτιρμούς σου καταφεύγω. βλάβης δαιμόνων δεῖξον ἀμέτοχον. τὴν καταπλωθεῖσάν μου ψυχήν. καὶ ἐξασθενήσασαν, ἡδονῶν ἐπικλύσεσιν.

Ἄλλος. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Γεωργία τοῦ λόγου, ἄμπελος καὶ τοὶ καρπὸς ἐδείχθης ὅσιε. ἀρετῶν πεπείρους, καὶ μεγίστους προσφέρουσα βότρυας. σωτηρίας οἶνον, πνευματικὸν βλύζοντας πάτερ. καὶ πιστῶν τὰς καρδίας εὐφραίνοντα.

Ἡ περίδοξος ῥώμη, περιέπουσα σε λαμπτῆρα ἄδυτον. δεξαμένη πίστει, ἐφωτίσθη σεπτοῖς σου χαρίσμασι. τὸν Χριστὸν γὰρ εἶχες, ἐν τῇ ψυχῇ καθάπερ φέγγος. τοὺς ὁρῶντάς σε περιαυγάζοντας.

Τὸν ἐφέποντα ὄφιν, καὶ παρατηροῦντά σου πτέρναν γρηγόρει. ἐγρηγόρσει θεία, ἐν ὁδοῖς τῆς ζωῆς πορευόμενος. ὡς θεοῦ θεράπων, ὡς ἐντολῶν αὐτοῦ ἐργάτης. ἐθανάτωσας σθένει τοῦ πνεύματος. Θ.

Προστασία τοῦ κόσμου. μῆτερ ἀειπάρθενε σύ με κυβέρνησον. καὶ ὁδήγησόν με. εἰς εὐθεῖαν ὁδὸν καὶ κατευθύμιον. πρὸς δικαιοσύνης, τρίβους ὀρθὰς τὸν λογισμόν μου. καὶ ψυχῆς τὰς πορείας εὐθύνουσα.

Ἄλλος. Ὁ φωτίσας, τῇ ἐλλάμψει.

Φωτοφόρος, ὡς λυχνία παμμακαριζόμενος. τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ἐφάνης ὑπέρμαχος. καὶ θεὸν ἐτράνωσας. τὴν ἐκπαρθένου παναγίας, γέννησιν ἄτρεπτον ἔνδοξε.

Τὴν σάρκωσιν, τοῦ θεοῦ ἐκπαρθένου τὴν ἔνδοξον. τῶν δογμάτων, ἐν σφενδόνι ἐνθεὶς ὡς ἀλλόφυλον. γολιὰθ κατέβαλες. τοῦ νεστορίου τὴν θρασεῖαν, γνώμην ὡς πάλαι ὁ θεῖος δαβίδ.

Τῶν τοῦ παύλου, διδαγμάτων ὑπάρχων ἀνάπλεως. καὶ τὴν τούτου κατιδὼν ὀπτασίαν πανάρετε, ἐλισσαῖος δεύτερος. ἐκαξεφάνθης χρῖσμα θεῖον, ἱερωσύνης χρισθεὶς μυστικῶς. Θ.

Οὐ σύγχυσιν, οὐ φυρμὸν ἐν τῇ μήτρᾳ ἐδέξατο. τῆς παρθένου, θεὸς ἐνσάρκως προερχόμενος. ἀλλ' ὃ ἦν μεμένηκε θεὸς καὶ ἄνθρωπος, ἀτρέπτως. ταῖς ἐνεργείαις δεικνύμενος.

ᾠδὴ ς. Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον.

Σωθέντες τῇ θείᾳ χάριτι. οἱ θεῖοι τῆς παρθένου γεννήτορες. ταύτην ὡς ἄμωμον περιστερὰν εἰς τὰ ἅγια. ἀνατραφῆναι πόθῳ ἀνατιθέασιν.

Τοῦ τῆς μελλούσης εἰσδέχεσθαι, τὸ φῶς τὸ ἐκ φωτὸς προερχόμενον. φῶτα ὑφάπτουσαι. κόραι σεμναὶ προπορεύονται. φωτοειδῆ πρὸς θεῖον ναὸν χορεύουσαι.

Τὸ πλῆρες δόξης παλάτιον, τὸ μέγα προφητῶν περιήχημα, θρόνος ὁ ἅγιος. ἔνδον εἰς ἅγια τίθεται, τῷ βασιλεῖ τῶν ὅλων λων ἑτοιμαζόμενος·

Ὑμνῶ σου κόρη τὴν σύλληψιν. ὑμνῶ σου τὴν ἀπόρρητον γέννησιν. ὑμνῶ τὴν σκέπην σου. βλάβης δι᾽ ἧς πάσης ῥύομαι. ὁ πρὸς τὴν σὴν γαλήνην κατεπειγόμενος·

Ἄλλος. Ἱλάσθητί μοι σῶτερ.

Τῇ νεύσει τῇ πρὸς θεὸν, θεούμενος ἱερώτατε. θεωριῶν μυστικῶν, καὶ θείων ἐλλάμψεων, προφήτης ὡς ἔνθεος. ὡς θεοῦ θεράπων, ἠξιώθης θείᾳ χάριτι·

Ἡσυχῶς σου τὴν ζωὴν, διατελέσας γρηγόριε. θορύβων βιωτικῶν, ἐδείχθης ἀνώτερος. παθῶν ὑψηλότερος. καὶ τῆς γῆς ἁπάσης, ξένος τε καὶ παρεπίδημος·

Ὡς ἔσοπτρον καθαρὸν, τὴν θείαν αἴγλην ἐπλούτησας. ὡς σκεῦος δὲ ἱερὸν, ναὸν κατεκόσμησας, τὸν ἄνω γρηγόριε. καὶ τὴν πρωτοτόκων, ἐκκλησίαν κατεφαίδρυνας·

Μαρία τὸ καθαρὸν, τοῦ βασιλέως παλάτιον. γενόμενον με λῃστῶν, ἀκάθαρτον σπήλαιον, εὐχαῖς σου καθάρασα. τοῦ ἐκ σοῦ τεχθέντος, ναὸν ἅγιον ἀνάδειξον·

Ἄλλος. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Μεγάλης ἐπιβὰς καθέδρας ὅσιε, μεγίστοις κατορθώμασι. κατεκόσμησας αὐτὴν θεοπρεπῶς. ὅθεν συνελθόντες εὐφημοῦμέν σε. ἀρχιερεῦ. μεγαλοφώνως περικλεὲ ἀοίδιμε,

Ὡς ἄλλην κιβωτὸν τῇ ἐκκλησίᾳ χριστοῦ. τὸ σῶμα τοῦ παμμάκαρος, χρυσούμενον ἐναπέδωκας ταῖς σαῖς, περικλεὲ παραινέσεσι καὶ εὐφράνας, τῶν εὐσεβῶν χοροστασίας τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ·

Κυκλώσαντας ὡς θῆρας ἐξεδίωξας, αἱρέσεων τῆς ποίμνης χριστοῦ. σοῦ προμάχους ἐν τῇ ῥάβδῳ νοητῶς, τῶν σῶν διδαχῶν περικλεὲ μάκαρ. πρὸς δὲ νομὴν, ὀρθοδοξίας τὴν ποίμνην ἴθυνας·

Ὡραθῆς χερουβὶμ θεοχαρίτωτε, παρθένε ὑπερέχουσα. τῶν ἐπ᾽ ὤμων γὰρ ὀχουμένων αὐτῶν, ἄχραντε ἀγκάλαις σου ἐβάστασας. ὅθεν ἀεὶ σὲ θεοτόκε πάντες δοξάζομεν.

Κοντάκιον, ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εὐφροσύνης σήμερον, ἡ οἰκουμένη, ἐπληρώθη ἅπασα. ἐν τῇ εὐσήμῳ ἑορτῇ. τῆς θεοτόκου κραυγάζουσα, αὕτη ὑπάρχει, σκηνὴ ἐπουράνιος·

Ὁ οἶκος.

Ὁ τῶν ἁπάντων ποιητὴς ὁ πλάστης καὶ δεσπότης, ἀρρήτῳ εὐσπλαγχνίᾳ καμπτόμενος καὶ μόνῃ, φιλανθρωπίᾳ τῇ αὐτοῦ. ὅνπερ ταῖς οἰκείαις κατεσκεύασε χερσίν. ἰδὼν πεσόντα οἴκτειρε, καὶ ἀναστῆσαι τοῦτον εὐδόκησεν, πλάσει θειοτέρᾳ καὶ κενώσει τῇ ἰδίᾳ, ὡς ἀγαθὸς φύσει καὶ ἐλεήμων. διὸ τὴν μαριὰμ μεσίτην λαμβάνει, ὡς παρθένον καὶ ἁγνὴν τοῦ μυστηρίου. ἐκ ταύτης τὸ ἡμῶν φορέσαι ὡς ἠβουλήθη. Αὕτη ὑπάρχει σκηνὴ ἐπουράνιος·

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κ΄. μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν γρηγορίου τοῦ δεκαπολίτου.

Χάραξ κύκλωσόν σου καὶ μετὰ ζωῆς τέλος.
Ἡ ζῶσα γρηγόριε τοῦ θεοῦ χάρις
Εἰκάδι γρηγόριος κεκλήσκετ᾽ εἰς πόλον εὐρύν.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐκ τῆς ἰσαυρίας δεκαπόλεως. υἱὸς σεργίου καὶ μακαρίας. ἐπὶ τῶν χρόνων τῶν δυσσεβῶν εἰκονομάχων. Ὀκταετὴς δὲ γενόμενος, εἰς ἐκπαίδευσιν τῶν ἱερῶν γραμμάτων δίδοται. καὶ τούτων πλήρης γεγονὼς, ταῖς ἐκκλησίαις ἐσχόλαζε. Τῆς ἥβης δὲ αὐτῷ ἀπανθούσης, πρὸς γάμον ὑπὸ τῶν γονέων ἐκδοθῆναι παρεσκευάζετο. ὁ δὲ λαθραφυγὼν, καὶ μάλιστα διὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν τῶν εἰκονομάχων αἵρεσιν, περιήρχετο τόπον ἐκ τόπου τοὺς μάρτυρας κατασπαζόμενος. καὶ τὴν ὠφέλειαν παρ᾽ ἑαυτῷ θησαυρίζων. Τῇ ἐγκρατείᾳ καὶ σκληραγωγίᾳ ἑαυτὸν καθυποβαλὼν, πολλαῖς κακώσεσι, καὶ μάλιστα δαιμονικαῖς ἐπάλαισεν. ὅθεν καὶ μέγας θαυματουργὸς ἀνεφάνη. Οὗτος καὶ τὴν ἀσίαν κατέλαβε. καὶ πρὸς τὸ βυζάν-

βυζαντίου ἐπεδήμησε, τῆς ὁμολογίας ἔχων
ἐπιθυμίαν ἐπιτυχεῖν. Ἐκεῖθεν πρὸς τὴν
ῥώμην ἀπέπλει, καὶ πᾶσαν τὴν ἑσπέραν
περινοστησάμενος. καὶ θαύμασι καὶ τέρα-
σι πολλοὺς καταπλήξας, πάλιν πρὸς τὸ
βυζάντιον ἔρχεται. Εἶτα πρὸς τὸ τοῦ ὀ-
λύμπου μέρος μετέστη. καὶ εἰς τὸ ὄρος ἀνῆλ-
θε. καὶ πάνυ ἐκτακεὶς καὶ ὑδρελάσας, τῇ
φωνῇ μόνῃ τοῖς εἰδόσιν ἐγνωρίζετο. Πάλιν
οὖν ἀπὸ τοῦ ὄρους κατελθὼν τὴν θεσσα-
λονίκην κατέλαβεν. ἐκεῖθεν τε προσ-
βαλὼν τῷ βυζαντίῳ. καὶ συμεῶνα τὸν
ὁμολογητὴν καὶ θεοφόρον ὑπὲρ τῶν ἁγί-
ων εἰκόνων αἰρῶν ἐγκεκλεισμένον. καὶ πολ-
λὰ καθικετεύσας καὶ προσκυνήσας, ἐν
εἰρήνῃ ἐκοιμήθη. πολλὰ καὶ διάφορα νο-
σήματα ἐξ ἀνθρώπων ἀπελάσας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς
ἡμῶν πρόκλου, ἀρχιεπισκόπου κωνσταντι-
νουπόλεως. Ὃς ἐχρημάτισε μαθητὴς τοῦ
μακαρίου ἰωάννου τοῦ χρυσοστόμου, καὶ
τοῦ θρόνου διάδοχος.

Ἔχει πρόκλε σε ἡ οὐράνιος νύσσα.
Καὶ σὲ ἔνδον χαίροντα σὺν χρυσολόγῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἄθλησις τοῦ ἁγίου μάρ-
τυρος δασίου. τοῦ ἐν δοροστόλῳ.

Ἔμελλε καὶ δάσιος ἀθλήσας ξίφει.
Ἀθλητικὸν στέφανον αἴρειν ἐκ ξίφους.

Οὗτος ἦν ἐπὶ μαξιμιανοῦ, ἐν πόλει δορο-
στόλῳ, τῷ πλησιάζοντι τῷ ἴστρῳ ποταμῷ. Ἐν
δὲ τῇ αὐτῇ πόλει, τοιοῦτον ἔθος ἦν τοῖς ἕλλη-
σιν, ἐπιτελεῖν τῷ κρόνῳ ἑορτὴν ἐτησίως. Πρὸ
δὲ τριάκοντα ἡμερῶν τῆς τοιαύτης μυσα-
ρᾶς ἑορτῆς, ἐπελέγοντό τινα τῶν στρατιωτῶν
νέον καὶ εὐειδῆ, καὶ ηὐτρέπιζον αὐτὸν εἰς θυ-
σίαν. ἐνδύοντές τε αὐτὸν ἱμάτια βασιλι-
κά. καὶ προτρέποντες ἀποπληροῦν πᾶσαν
ἐπιθυμίαν αὐτοῦ, ὡς μετὰ τριάκοντα ἡμέ-
ρας μέλλοντες αὐτὸν ἐπισφάξαι τῷ βω-
μῷ τοῦ κρόνου. Ἐλθόντος δὲ τοῦ κλήρου καὶ
ἐπὶ δάσιον τὸν στρατιώτην, καὶ τῶν συστρα-
τιωτῶν περισάντων αὐτῷ, καὶ πρὸς τὰ ὅ-
μοια ἐκβιαζομένων, ἐκεῖνος ἀγαθῷ λο-
γισμῷ χρησάμενος, ἐσκόπησε τὸ συμφέ-
ρον, εἰπών. ὅτι ἐπεὶ μέλλω θανεῖν, κρεῖττον
μοι ἐστὶν ὡς χριστιανὸς ὑπὲρ τοῦ χριστοῦ
μου ἀποθανεῖν. Ὅθεν παραστὰς τῷ τοῦ ἄρ-
χοντος βήματι, παρρησίᾳ τὸν χριστὸν ὡμολό-
γησε. Διοκλητιανοῦ δὲ καὶ μαξιμιανοῦ τοῦ-
το μαθόντων, πρὸς αὐτοὺς ἤχθη, καὶ πα-
ρρησιασάμενος τὴν εὐσέβειαν, παρ' αὐ-
τῶν πολλὰ τιμωρηθεὶς, τελευταῖον τὴν
διὰ ξίφους ἐδέξατο τελευτήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη, τῶν ἁγίων μαρ-
τύρων νηρσᾶ ἐπισκόπου, καὶ ἰωσὴφ μαθη-
τοῦ αὐτοῦ καὶ ἑτέρων, σὺν αὐτῷ. τελειωθέν-
των ἐν περσίδι.

Θνήσκουσιν ἄμφω νηρσᾶς ἰωσὴφ ἅμα,
Φόνῳ μαχαίρας ὡς ἀπόστολος λέγει.

Τούτων ὁ μὲν ἐπίσκοπος νηρσᾶς, ἦν ἐτῶν ὀγ-
δοήκοντα. ὁ δὲ ἰωσὴφ καὶ αὐτὸς τῇ τοιαύτῃ
ἐξουσίᾳ τετιμημένος, ὑπῆρχεν ἐτῶν, ὀγ-
δοηκονταεννέα. μεθ' ὧν καὶ ἕτεροι ἐπί-
σκοποί τε καὶ ἱερεῖς καὶ τῶν ἐκ τοῦ ἰδιωτικοῦ
τάγματος, καὶ παρθένοι γυναῖκες ἀσκή-
τριαι διαφόρως δοκιμασθέντες. καὶ ἐν
διαφόροις κολάσεσιν ἐξετασθέντες, τὸν τοῦ
μαρτυρίου ἀπηνέγκαντο στέφανον.

Σὺν ἰωάννῃ καὶ σαβωρίῳ λίθοις.
Ἰσαάκιον κτείνουσιν οἰκέται λίθων.
Τὸν γεῖθαζετ καὶ συνάθλους τρεῖς ἅμα.
Λόγχαις κατακτείνουσιν ἐχθροὶ τριάδος,
Θέκλαν βαουθᾶν δεναχίδα παρθένους.
Ἄθλος ξίφους ἔδειξεν ἀθλοπαρθένους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῶν ἁγίων μαρτύρων, δο-
σαθίου, θεασπεσίου, καὶ ἀνατολίου.

Κάρας τριῶν τέμνουσι νεκρῶν οἱ πλάνοι.
Οὐδ' εἰς νεκροὺς δεικνύντες οἶκτον ὢ πλάνη.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ τῆς βασιλείας μαξι-
μιανοῦ. πατρίδα μὲν ἔχοντες τὴν τῶν γα-
λατῶν, πόλιν δὲ γάγγραν. φιλοθέου καὶ
εὐσεβείας ὄντες τέκνα. Ὧν ὁ μὲν πρὸς ἐκ

τῆς τῶν γαλατῶν ὥρμητο. ἡ δὲ μήτηρ ἐκ νικομηδείας τὴν θρησκείαν ἀμφότεροι ἕλληνες. Τεχθέντων οὖν τούτων καὶ καλῶς ἀνατρεφομένων. ὁ μὲν εὐστάθιος, γράμμασιν ἐσχόλαζεν. ὁ δὲ θεσπέσιος καὶ ἀνατόλιος, τὸ τοῦ πατρὸς μετήρχοντο ἐπιτήδευμα. βεστοπράτης γὰρ ἦν. Ἐπεὶ δὲ φιλόθεος μετὰ τοῦ υἱοῦ ἀνατολίου, ἐξ ἀνατολῶν πορείαν πρὸς τὴν νικομήδειαν ἐποιοῦντο. καὶ λουκιανῷ τῷ πρεσβύτῃ καὶ διδασκάλῳ κατὰ τὴν ὁδὸν συνωδεύσαν. καὶ ταῖς αὐτοῦ παραινέσεσιν εἴξαντες, ἐπείσθησαν, καὶ ἀμφότεροι ἐβαπτίσθησαν. Καταλαβόντες δὲ τὴν νικομήδειαν. καὶ εἰς ὁμιλίαν τοῦ μακαρίου ἀνθίμου γενόμενοι, εὐστάθιος καὶ θεσπέσιος ἐβαπτίσθησαν. καὶ ὁ μὲν πατὴρ αὐτῶν φιλόθεος, πρεσβύτερος ὁ δὲ υἱὸς αὐτοῦ εὐστάθιος, διάκονος κεχειροτόνηται. Οὐ πολὺ τὸ ἐν μέσῳ, καὶ τῶν γονέων τὸν βίον ἀπολιπόντων, διαβάλλονται τῷ μαξιμιανῷ ὡς χριστιανοὶ καὶ τυφθέντες βακλοῖς, φρουρᾷ ἐγκλείονται. ἐν ᾗ ἀγγέλου θεία ἐπιστασία τῶν δεσμῶν ἀφείθησαν, καὶ βρώσεως μετέσχον. Τῇ δὲ ἕωθεν, θηρίοις διαφόροις προσπαλαίσαντες, διέμειναν ἄτρωτοι. ὅθεν καὶ ἐκδότους αὐτοὺς λαβὼν ὁ ἀντώνιος, καὶ τὴν νικαίαν καταλαβών, ποικίλαις ὑπέβαλε κολάσεσιν. Ἀναρτῶνται γὰρ ἐπὶ ξύλου, καὶ σιδηροῖς ὄνυξιν ἐπὶ τοσοῦτον ξέονται, ὡς τὴν γῆν πᾶσαν τῷ αἵματι μολυνθῆναι. καὶ εἰρκτῇ ἀπορρίπτονται. καὶ πάλιν θεία καὶ ἀγγελικῇ ἐπιφανεία, καὶ ὁ πόνος τῶν πληγῶν ἠφανίσθη. καὶ τὰ σώματα αὐτῶν ὑγιῆ ἀπεκατέστη. Ταῦτα ἰδὼν ὁ αἱμοβόρος ἐκεῖνος τὴν διὰ ξίφους ἀπόφασιν ἀπεφήνατο κατ' αὐτῶν καὶ ἐρχόμενοι ἐν τῷ τῆς τελειώσεως τόπῳ, ἀφνιδίως τὰς ψυχὰς αὐτῶν, ἐν εἰρήνῃ τῷ θεῷ ἀπέδωκαν. Ὅθεν οἱ δήμιοι φόβῳ διὰ τὸν τύραννον συσχεθέντες, νεκρῶν ὄντων τῶν σωμάτων τὰς κεφαλὰς ἀπέτεμον :—

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου θεοκτίστου πατρικίου, τῆς θεσσαλονίκης ὑπάρχου. ὃς ἦν ἐπὶ θεοδώρας αὐγούστης.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. ἀμήν.

ᾨδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν τὴν κτίσιν.

Φωτοφόρους ὡς ἥλιον εἰσδέχεται. ναὸς ὁ ἅγιος, ἔνδον ἀστράπτουσαν. ἀκτῖνας τοῖς πέρασι σωτηριώδεις ἁγνή. ὑπεράγιον ναὸν γενέσθαι μέλλουσαν, τοῦ υἱοῦ θεοῦ παρθένε.

Χεῖρας ἅπαντες κροτήσατε λυτρώσεως, σύμβολα φέρουσαν τὴν ἀπειρόγαμον. ὁρῶντες ἄγγελοι γάρ, χαρᾷ ἐκπεριφέρεται. τὸν οὐράνιον, ἄρτον ἡμῖν ὡς μέλλουσαν, ἀπορρήτως ἀποτίκτειν :—

Ψυχαὶ ἅπασαι δικαίων ὑποχθόνιοι εὐαγγελίζεσθε. περιστερὰ ἡ χρυσῆ, κατάπαυσιν φέρουσα, κατακλυσμοῦ νοητοῦ, πεφανέρωται. καὶ εἰς ἁγίων ἅγια, ἀτριβῶς προσχωρεῖ :—

Ὡς ὡραία τὸν ὡραῖον ἀπεκύησας, τὴν ἀμορφίαν ἡμῶν. πρὸς σὲ παράγοντα, εἰς πρώτην ἐμφέρειαν, κόρη πανάμωμε. ᾧ καὶ ψάλλομεν. ὁ τῶν πατέρων κύριος, καὶ θεὸς εὐλογητὸς εἶ :— Ἄλλος. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Δακρύων προσχύσεσι, τῆς ἁμαρτίας τὸ πῦρ κατέσβεσας. ἀπαθείας δὲ ὕδωρ καὶ ... ματρι καθαρά, να... α. τῆς μελῳδοῦσι πηγάζεις γρηγόριε. εὐλογητὸς ὁ θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν :—

Φλογίνῳ ἐν ἅρματι, σεπτῆς ἀγάπης καὶ τελειότητος. ἐπιβὰς πρὸς τὸ ὕψος, ἀνεκομίσθης ἐν ᾧ ἐνέκτισο. τὸ σὸν κραυγάζων, θεόφρον πολίτευμα. εὐλογητὸς ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν :—

Παθῶν κατεκοίμησας, τὰς τρικυμίας ἀγρύπνοις στάσεσι. κοιμηθεὶς δὲ τὸν ὕπνον, τὸν τοῖς ἁγίοις πάτερ ἁρμόζοντα. πρὸς φῶς μετῆλθες κραυγάζων γρηγόριε. εὐλογητὸς ὁ θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν :—

Νεκρὸν χρηματίσαντα τῇ ἁμαρτίᾳ καὶ ἀπολλύμενον. τὴν ζωὴν ἡ τεκοῦσα, ἁγνὴ παρθένε ζώωσόν σώσόν με, καὶ τῆς γεέννης, ἐξάρπασον ψάλλοντα. εὐλογητὸς ὁ θεὸς, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ἄλλος. Σὲ νοητὴν θεοῦ κάμινον.

Σῶμα καὶ νοῦν, καὶ ψυχὴν ἐκάθηρας τῇ ἀφαιρέσει τῶν παθῶν, ἱεράρχα περικλεὲς σοφέ. ὅθεν ἐδογμάτισας, σῶμα καὶ ψυχὴν καὶ νοῦν, τὸν ἐκ παρθένου τεχθέντα θεὸν, δίχα τροπῆς, διὰ τὸ σῶσαι ἡμᾶς ἀναδεξάμενον.

Πῦρ νοητὸν, ἐν φρεσὶν ἀνάψας σου, τὴν φρυγανώδη καὶ σαθρὰν, νεστορίου τοῦ δυσσεβοῦς αἵρεσιν κατέφλεξας, ὅθεν σου δεόμεθα, τὰς φρυγανώδεις ἡμῶν ἡδονὰς. ταῖς πρὸς θεὸν ἱκεσίαις, συμφλέξας ἀπόκάθαρον.

Σὺ πρὸς χριστὸν, κεκτημένος ἅγιε, τὴν παρρησίαν ὑπὲρ ἐν γῇ, εὐφημούντων σε, μελωδικῶς μνήμην σου τὴν ἔνδοξον, πάσης περιστάσεως, ἐκλυτρωθῆναι ἱκέτευε. τὸν αἰνετὸν ἀνυμνοῦντας θεὸν, περικλεὲς θεσπέσιε. Θε.

Φέρεις θεὸν, σαρκὶ ὑπερκείμενον. ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου ἁγνὴ, ὥσπερ θρόνος χερουβικός. φέρονται τῷ ῥήματι, πάντα τῆς δυνάμεως. ᾧ μελωδοῦμεν καὶ λέγομεν. ὁ αἰνετὸς τῶν πατέρων. Ὠδὴ η'. Ἄκουε κόρη παρθένε ἁγνή. Ἧς ἡ ἀκροστιχὶς, κατ' ἀλφάβητον, ἔχει δὲ εἰς ἕκαστον τῶν τροπαρίων, στοιχεῖα τέσσαρα.

Ἀκούσαντες πρεσβύτα σοφὲ, πρὸς ζαχαρία ἄννα φησί. Βουλήσει θεία ἣν ἔχον παῖδα σεμνήν. Γενναία ψυχῇ ὑπόδεξαι. Δι' αὐτῆς γὰρ ἔσται λύτρωσις, καὶ εἰς ναὸν τὸν ἅγιον, ἀνάθου ταύτην βοῶν. εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον.

Εὐλογητὸς μόνος κύριος, ἐβόησεν ὁ ἱερεύς. Ζωῆς εἴσοδον νῦν ὑποφαίνεις σαφῶς. Ἡμῖν φανερώσας ὅπερ μέλλει οἰκεῖν. Θεοχώρητον παλάτιον, χριστὸς ὁ βασιλεὺς τοῦ παντὸς, πρὸς ὃν βοᾷ πᾶσα γῆ. εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον.

Ἰδοὺ πρεσβύτα σοφώτατε, ἡ ἄννα ἔφησεν εὐλαβῶς. Καλλίστην παῖδα, ἣν δέδωκέ μοι θεός. Λαμπρῶς ὑπόδεχου καὶ προσφήτευε. Μόνην μέλλουσαν εἰς πράγματα, προφέρειν τὰ κηρύγματα, μεθ' ὧν βοᾶς προφητῶν. εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον.

Νῦν ἔγνων γνώμαι σαφέστατα, περιφρόνως ἔφη ὁ γηραιός. Ξύλον ἐν μέσῳ ὡς ἐκβλαστάνειν ἐκ σοῦ. Ὅπερ ἐξανθήσει θεῖον ὄντως καρπόν. Παραδείσῳ εἰσοικίζοντι, τοὺς βροτοὺς ἐξωσθέντας φθορᾷ. ἀναβοῶντας χαρᾷ. εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον.

Ῥητῶν ἀρρήτων μυήσεων, ἡ σὴ ψυχῇ κόρη σεμνή. Σαφῶς ὑπάρξει ὁ πρέσβυς ἔφη τρανῶς. Τὸν θεῖον ἰδοὺ παρθένε οἰκεῖ ναόν. Ὑπ' ἀγγέλου τρεφομένη γάρ. βουλῆς μεγάλης ἄγγελον, κυήσεις ᾧ μελῳδεῖ. εὐλογοῦντα, πάντα τὰ ἔργα κυρίου ὡς κύριον.

Φωνήσωμεν ᾄδομεν κόρη ἁγνὴ, περιχαρῶς τοῦ γαβριήλ. Χαῖρε τῶν πάντων αἰτία μόνη χαρᾶς. Ψυχῶν χαῖρε καθαρτήριον. Ὡς τέξασα τὴν λύτρωσιν. ἡμῶν καὶ τὴν ἀνάπλασιν, τῶν μελῳδούντων αὐτῷ. εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον.

Ἄλλος. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ταῖς πρὸς θεὸν δεήσεσιν, ἐπιμόνων χρησάμενος εἴληφας παμμάκαρ. τὸ πιστῶς αἰτούμενον. νυκτὸς γὰρ καθεύδοντι, ἐπιφανείς σοι ἄγγελος, μάχαιραν φλογίνην, ἐπιδίδωσι πάθη, ἐκτέμνουσαν καρδίας, καὶ πυρὶ ὡς ἀΰλῳ. καθαίρουσαν καὶ δόξῃ φωτίζουσαν ἀρρήτως.

Ὁλολαμπὴς ὡς ἥλιος, νοητῶς ἀνατέταλκας. φέγγει ἀρετῶν περιφανῶς γρηγόριε. θαυμάτων τε λάμψεσι περιαυγάζων πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ φωταγωγῶν, τοὺς εὐσεβῶς μελῳδοῦντας. οἱ παῖδες εὐλογεῖτε ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦ-

τε,

τε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας :—

Ἀγγελικῆς ἀκήκοας, ὑμνῳδίας γρηγόριε ἔτι
ἐνδημῶν ἐν τῷ θνητῷ σου σώματι. ὑφ' ἧς τὰς
αἰσθητηρίους, τὰς ψυχῆς σαφῶς ἠδυνήθεις.
καὶ θεοειδὴς καὶ φωταυγὴς ἐγνωρίσθης. κραυ-
γάζων τῷ δεσπότῃ. ἱερεῖς εὐλογεῖτε. Γ.

Ἡ τὸν κρείττονα καὶ Χριστόν, ὑπὲρ λόγον κυήσασα. τοῦ-
τον ὡς υἱόν σου παναγία αἴτησαι. ἐν ὥρᾳ τῆς
κρίσεως, τῆς καταδίκης καὶ τοῦ πυρός. σκότους
ἀφεγγοῦς, καὶ τοῦ βρυγμοῦ τῶν ὀδόντων. λυ-
τρώσασθαι τοὺς πίστει, εὐσεβῶς μελῳδοῦν-
τας. λαοὶ ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Ἐκ καμίνου παῖδες ἰσλ.

Ὡς χωνείᾳ τῇ φωτολαμπεῖ, πανένδοξε ἁ-
γνείᾳ τὰ πάθη τὰ τῆς σαρκός, ἀποκαθά-
ρας ὡς χρυσός, τοῖς πᾶσιν ἐξήστραψας αἶνα
μέλπων. πάντα τὰ ἔργα κυρίου, τὸν κύριον ὑμνεῖ-
τε. καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὀργάνῳ μάκαρ τῆς σεπτῆς, σου γλώττης θελ-
γομένη. τῷ φθόγγῳ ἡ ἐκκλησία. τοῦ θεοῦ
τὴν ἐπὶ γῆς, σεπτὸν κάθοδον ἀναμέλπει.
πᾶσι φωνοῦσα τερπνῶς, καὶ ἐκβοῶσα. σὲ
ὑπερυψοῦμεν, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας :—

Ὑπερθεία ὤφθης ἀληθῶς, τὸν φθόγγον ἐνηχοῦ-
σα, τοῖς πίστει προσδεχομένοις τοῦ θεοῦ τὴν
πρὸς ἡμᾶς, σεπτὸν σάρκωσιν θεῖε προέκλε-
περ παμμάκαρ καὶ τὴν τοῦ νεστορίου. δυσσε-
βῆ ματαίαν φωνὴν ἀποσοβοῦσα. Γ.

Συντηρήσασα σημάντρα τῆς σῆς, παρθένε παρ-
θενίας. ἀλώβητα ὁ δεσπότης προελήλυ-
θε Χριστός, ἐκ σοῦ ὑπὲρ ἔννοιαν. εἰς τὸ σῶσαι τοὺς
βοῶντας. τὸν κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας. ᾠδ. θ. Ἅπας γηγενής.

Ἴδε τοῦ θεοῦ, τὸ ὄρος, τὸ ἅγιον μετὰ λαμπάδων
φαιδρῶν. ἔνδον εἰς τὰ ἅγια, βαδίζει λί-
θος ἐξ οὗ τμηθήσεται, καὶ τοὺς βωμοὺς
καὶ ξόανα, δαιμονικὰ λεπτυνεῖ. τοὺς βρο-
τοὺς δέ, τούτοις ἀπεργάσεται. καὶ ναοὺς
καὶ σεπτὰ καταγώγια :—

Ὤμοσε θεός, καὶ νῦν ἐκπεπλήρωκε, φυλῆς ἰού-
δα ἡμῖν. δοὺς τὴν ἀειπάρθενον. ἧς ἡ κοιλία
ξύλον βλαστήσει ζωῆς. θανατηφόρου βρώ-
σεως ἀπολυτρούμενον. τοὺς τὴν πτῶσιν, βρώ-
σει ὑποκύψαντας. καὶ κλαπέντας, ἀπά-
τῃ τοῦ ὄφεως :—

Στόματι λαμπρῷ, ἡ ἄννα ἐβόησεν, ἐν τῷ
ναῷ, τοῦ θεοῦ. σοὶ προσανατίθημι, ὃν μοι
παρέσχου παῖδα ὦ δέσποτα. ἐξ ἧς δι' οἶκ-
τον ἄφατον, σωματοφόρος ὀφθείς. διασώ-
σεις, κόσμον ὅνπερ ἔπλασας. μεγαλύνων
αὐτὴν ὡς κράτους :—

Ηὔγασεν ἰδοὺ, ἡμέρα σέλας, τοῖς ἐν νυκτὶ τῶν
δεινῶν, πύλη ἐπουράνιος. ναοῦ τὰς πύλας ἀ-
ναπεπταμένας. μετὰ λαμπάδων πρόεισιν,
ἔνδον εἰς ἅγια ἁγίων, τρέφεσθαι δυ-
νάμεως, εἰς ἁγίου θεοῦ κατασκήνωσιν. Γ.

Φώτισον ἁγνή, ψυχῆς μου τὰ ὄμματα, φῶς
ἡ κυήσασα. μὴ καταλαβέτω με, τῆς ἁμαρ-
τίας σκότος βαθύτατον. μηδὲ βυθὸς κα-
λύψῃ με, τῆς ἀπογνώσεως. ἀλλ' αὐτή με, σῶ-
σον καὶ κυβέρνησον. πρὸς λιμένα τοῦ θείου
θελήματος. Ἄλλος. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἱδρῶσι τοῖς ἀσκητικοῖς ἁμαρτίας ἐναπέσ-
βεσας ἄνθρακας. καὶ ὅθεν σαφῶς, πυ-
ρὸς ἐν εἴδει χάριν εἰσδέδεξαι, οὐ καταφλέγου-
σαν σε, μᾶλλον δὲ δροσίζουσαν καὶ ἐνισχύου-
σαν δύναμιν κατὰ παθῶν ἀποφαίνουσαν.

Ὡς ῥόδον ταῖς ἀσκητικαῖς, πάτερ, ἐνθήσας κοι-
λάσι γρηγόριε. ὡς κρίνον εὔοσμον. διὸ πη-
γάζει μύρον ἡδύπνοον. τὰ σὰ ὀστέα δαψι-
λῶς, ὡς μὴ ζωῆς πλήρης γάρ. αἱ σιαγόνες
σου, ὡς φιάλαι ἀρωμάτων ἐδείχθησαν.

Σήμερον δῆμος σὺν ἡμῖν, ἀσκητῶν τε καὶ ὁσί-
ων εὐφραίνεται. πατριαρχῶν προφητῶν,
ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῇ σῇ γρηγόριε. συνεορτάζου-
σιν ἡμῖν, ἀπόστολοι μάρτυρες. μεθ' ὧν μνη-
μόνευε, τῶν τιμώντων σε πιστῶς ἀξιάγαστε.

Ἡ θήκη ἔνθα τὸ σεπτὸν καὶ πολυάθλον σου
σῶμα κατάκειται. θαυμάτων χάριν ἡ-
μῖν, ἀναπηγάζει πάτερ γρηγόριε, καθα-
γιάζουσα ἡμῶν, ψυχὰς καὶ τὰ σώμα-
τα. τῶν πλουτησάντων σε. καὶ προσάπτ-

καὶ

καὶ θερμὸν ἀντιλήπτορα. θ'.

Φωνήσωμεν τὸ τοῦ Γαβριήλ, οἱ πιστοὶ περιχαρῶς πρὸς σὲ φθεγγόμεθα. χαῖρε παράδεισε, ζωῆς τὸ ξύλον ἀναβλαστήσασα. χαῖρε ἡ λύσις τῆς ἀρᾶς, μαρτύρων στεφάνωμα. ὁσίων καύχημα, καὶ ἀνδρῶν εὐσεβῶν, τὸ κραταίωμα.

Ἄλλο. Τύπον τῆς ἁγνῆς.

Τύπους καὶ σκιὰς παρέδραμες, καὶ τὴν ἀλήθειαν Χριστοῦ κατενόησας. ἀναγεννηθεὶς, διὰ λουτροῦ τοῦ βαπτίσματος. ἱερουργεῖς τε χειροθεὶς ἱερώτατος. ὅθεν καὶ θεοτόκον, τὴν τοῦτον τέξασαν ἐκήρυξας.

Τρόπους ἱεροὺς καὶ δόγματα, τοῦ Χρυσοστόμου μάκαρ ἐνστερνισάμενος, ζῆλον τε αὐτοῦ τὸν ἱερὸν τὸν τῆς πίστεως. ἐξηρεύξω δογμάτων σου πέλαγος. αἱρέσεων χειμάρρους, ἀποξηραίνοντας ἐν χάριτι.

Στῆσον ἱεραῖς πρεσβείαις σου, τὸ καθ' ἡμῶν κλυδώνιον ἐγειρόμενον. καὶ ἀπέλασον τῶν πειρασμῶν καὶ τὴν σκοτόμαιναν, καὶ ἀνιῶν παντοίων τὴν κάκωσιν. ὡς ἔχων παρρησίαν, πρὸς τὸν σωτῆρα καὶ θεὸν ἡμῶν. θ'.

Ὢ τῶν ὑπὲρ νοῦν θαυμάτων σου, τὸν τοῦ θεοῦ γὰρ λόγον σάρκα γενόμενον. μόνη τέτοκας ὑπερφυῶς μητροπάρθενε. τὸν τὰ σύμπαντα θείῳ βουλήματι, σοφῶς διακρατοῦντα, καὶ κυβερνῶντα καὶ συνέχοντα.

Ἐξαποστειλάριον, τοῦ ἁγίου Γρηγορίου. Τῶν μαθητῶν ὁρώντων σε ἀνελήφθης.

Τὴν σάρκα καθυπέταξας τῷ νοΐ σου, καὶ ἤσκησας θεόφρων μεγαλοφρόνως. ὅθεν ὡς μετάρσιος γενόμενος, ἀντανακλάσεις ἔλαβες. ἐν οὐρανοῖς μετ' ἀγγέλων, αἰνεῖν τὸν πάντων σωτῆρα.

Ἕτερον τοῦ ἁγίου Πρόκλου. Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ὡς ἀρετῶν ὁμότροπος, τοῦ σοφοῦ Χρυσοστόμου. καὶ τῶν ἐκείνου γέγονας, θρόνων ἔνδοξε Πρόκλε, διάδοχος θεοκήρυξ, καθελὼν Νεστορίου, τοῦ δυσσεβοῦς τὴν αἵρεσιν, θεοτόκον κυρίως. καὶ ἀληθῶς, τὴν ἁγνὴν ἐκήρυξας, καὶ παρθένον. μεθ' ἧς ὑπὲρ τῆς ποίμνης σου, τὸν Χριστὸν ἐκδυσώπει.

Ἕτερον προσόμοιον. Ὅμοιον.

Θεοῦ σοφίας τέμενος, καὶ ὑπέρτερον θρόνον. τῶν χερουβὶμ ὑπάρχουσαν, τὴν ἁγνὴν θεοτόκον. εὐπρέπιζον Ζαχαρία, τοῦ ναοῦ τὰς εἰσόδους. τὰ τῶν ἁγίων, ἅγια, ὑποδέξασθαι ταύτην. καὶ σὺν ἡμῖν, ᾆδε προεόρτιον τῇ παρθένῳ. ἐξ ἧς Χριστὸς ὁ κύριος, σαρκωθεὶς κόσμον σώζει.

Εἰς τοὺς αἴνους, στιχηρά. ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Δεῦτε πιστοὶ συνελθόντες ᾠδαῖς τιμήσωμεν. τὴν ἐκ μητρὸς ἀγόνου, παραδόξως τεχθεῖσαν, θεόνυμφον μητέρα. τοῦ ποιητοῦ, καὶ σὺν παρθένοις λαμπάσι τε. προϋπαντήσωμεν ταύτῃ ἐν τῷ ναῷ, εἰσιούσῃ εἰς τὰ ἅγια.

στί. ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ παρθένοι.

Καθάπερ ἄνθη ποικίλα, περιδρεψάμενοι. ἐκ πάντων τῶν λειμώνων, τῶν τοῦ πνεύματος λόγων, ἐπαίνων τοὺς στεφάνους. χαρμονικῶς, τῇ παρθένῳ συμπλέξωμεν. καὶ προεόρτιον τούτους δῶρον αὐτῇ, ἐπαξίως προσκομίσωμεν. στί.

Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ.

Εὐτρεπιζέσθωσαν πύλαι, καὶ διαιρέσθωσαν, αἱ τοῦ ναοῦ κυρίου. καὶ τὸν οἶκον τῆς δόξης. καὶ μόνην τὴν ὑπερτέραν, τῶν οὐρανῶν, ὑπὲρ νοῦν χρηματίσασαν. ὑποδεχέσθωσαν χαίρουσαι, καὶ Χριστὸν, τὸν σωτῆρα ἀνυμνείτωσαν.

Δόξα, καὶ νῦν, ἰδιόμελον. ἦχος α'.

Γεωργίου Νικομηδείας.

Ἀγαλλιάσθω σήμερον, ὁ οὐρανὸς ἄνωθεν, καὶ αἱ νεφέλαι εὐφροσύνην ῥαινάτωσαν. ἐπὶ τὰ λίαν παράδοξα, μεγαλεῖα τοῦ θεοῦ ἡμῶν. ἰδοὺ γὰρ, ἡ πύλη ἡ κατ' ἀνατολὰς βλέπουσα, ἀποκυηθεῖσα, ἐκ στείρας ἀκάρπου, ἐξ ἐπαγγελίας. καὶ τῷ θεῷ ἀφιερωθεῖσα, εἰς κατοίκησιν. σήμερον ἐν τῷ ναῷ, ὡς ἄμωμος προσφορὰ προσάγεται. ἀγαλλιάσθω ὁ Δαβὶδ κρούων τὴν κινύραν. ἀπενεχθήσονται φησὶ τῷ βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται

ται, ἔσω ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ θεοῦ. ἐνδόντος ἱλαστηρίου αὐτοῦ, ἀνατραφῆναι εἰς κατοίκησιν, τοῦ προαιωνίου ἐκ πατρὸς ἀρρεύστως γεννηθέντος, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου, καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, κα΄. ἡ ἐν τῷ ναῷ εἴσοδος, τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου. ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ. Εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα ἵστωμεν στίχους, δ΄. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια.

ἦχος, α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ἐκ τοῦ καρποῦ λαβόντες, ἐπαγγελίας καρπὸν. ἰωακεὶμ καὶ ἄννα, τοῦ θεοῦ τὴν μητέρα, αὐτὴν πρὸς δεκτὴν θυσίαν, ἐν τῷ ναῷ, προσενηνόχασι σήμερον. καὶ ζαχαρίας ὁ μέγας ἀρχιερεὺς. εὐλογήσας ὑπεδέξατο.

Τὴν ἁγίων ἁγία, ἐν τοῖς ἁγίοις οἰκεῖν. ἀξίως προσηνέχθη, ὡς θεόδεκτον θῦμα. καὶ ταύτης αἱ παρθένοι, ταῖς ἀρεταῖς, ἐγκοσμούμεναι ἔμπροσθεν, λαμπαδουχοῦσαι προσέφερον τῷ θεῷ, ὥσπερ σκεῦος ἱερώτατον.

Ἐξανοιγέσθω ἡ πύλη, τοῦ θεοδόχου ναοῦ. τὸν γὰρ ναὸν τοῦ πάντων, βασιλέως καὶ θρόνον, σήμερον ἔνδοξα, ἔνδον λαβὼν, ἰωακεὶμ ἀνατίθεται. ἀφιερώσας κυρίῳ τὴν ἐξ αὐτοῦ, ἐκλεχθεῖσαν εἰς μητέρα αὐτοῦ.

Δευτεροῦντες τὸ α΄. Δόξα καὶ νῦν. ἦχος, πλ. δ΄.

Ὁ δαβὶδ προανεφώνει σοι ἄχραντε, προορῶν τὴν ἀφιέρωσιν, τῆς εἰσόδου σου ἐν τῷ ναῷ. ἐν ᾧ τὰ πέρατα σήμερον, ἑορτάζοντα, δοξολογοῦσί σε πανύμνητε. ἡ γὰρ πρὸ τόκου παρθένος, καὶ μετὰ τόκον μείνασα ἄφθορος, μήτηρ τοῦ λόγου τῆς ζωῆς. σήμερον ἐν τῷ ναῷ ὁ ζαχαρίας εὐφραίνεται. ἀπολαβὼν σε δέσποινα. καὶ τὰ ἅγια τῶν ἁγίων ἀγάλλονται. ὑποδεξάμενά σε, τὴν τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν. διὸ καὶ ἡμεῖς, ψαλμικῶς ἐκβοῶμέν σοι. ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπησον. τὸν υἱόν σου καὶ θεὸν ἡμῶν. δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν στί. στιχη. ἦχος, β΄.

Οἶκος τοῦ εὐφραθᾶ.

Πύλαι τῶν οὐρανῶν, εἰσδέξασθε παρθένον, εἰς ἅγια ἁγίων. ἀμόλυντον σκήνωμα, θεοῦ τοῦ παντοκράτορος. στί.

Ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ παρθένοι.

Παρθένοι τὴν ἁγνὴν, προπέμψατε παρθένον, φαιδρῶς λαμπαδουχοῦσαι. εἰς ἅγια ἁγίων, ὡς νύμφην τοῦ παντάνακτος. στί.

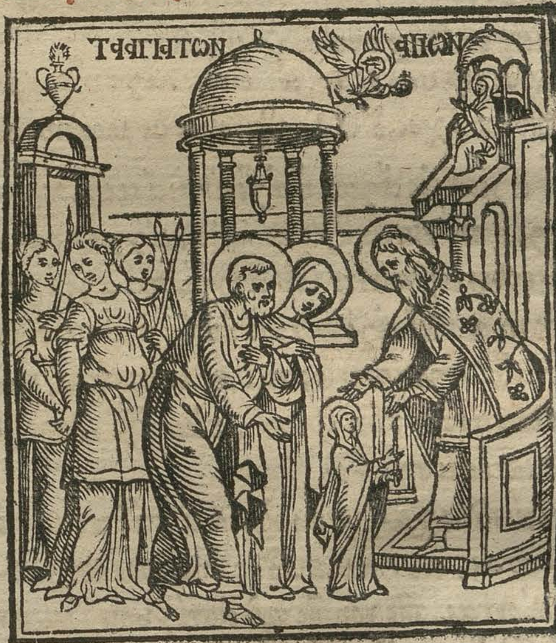
Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ.

Ἄρτον ἡ λογικὴ παστὰς θεοῦ τοῦ λόγου, χειρὶ θείου ἀγγέλου. δέχεται κατοικοῦσα, ἁγίων εἰς τὰ ἅγια.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Φῶς σε τὸ τρισλαμπὲς, ἀνάψαν θεοκε. ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης. οὐράνιον τροφὴν σοι, ἐκπέμπει μεγαλῦνόν σε.

Νῦν ἀπολύεις. τὸ τρισάγιον. τὸ παναγία τριάς. τὸ πάτερ ἡμῶν. καὶ τὸ τροπάριον. σήμερον τῆς εὐδοκίας θεοῦ. καὶ γίνεται ἀπόλυσις. Δεῖ εἰδέναι ὅτι εἰ τύχῃ ἡ ἑορτὴ τῆς θεοτόκου. ἐν κυριακῇ, προηγοῦνται τὰ ἀναστάσιμα.

Ἐν δὲ τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῷ. ψάλλομεν, τὸ α΄, ἀντίφωνον, τὸ μακάριος ἀνήρ. εἰς ἦχον, πλ. δ΄. Εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα, ἵστωμεν, στίχους, η΄. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια. ἦχος, α΄.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Σήμερον πιστοὶ χορεύσωμεν, ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις,

ὕμνοις, τῷ Κυρίῳ ᾄδοντες. τιμῶντες καὶ τὴν αὐτοῦ ἡγιασμένην σκηνήν. τὴν ἔμψυχον κιβωτόν, τὴν τὸν ἀχώρητον λόγον χωρήσασαν. προσφέρεται γὰρ θεῷ. ὑπερφυῶς τῇ σαρκὶ νηπιάζουσα. καὶ ἀρχιερεὺς ὁ μέγας Ζαχαρίας δέχεται. εὐφραινόμενος ταύτην, ὡς θεοῦ κατοικητήριον.

Σήμερον ναὸς ὁ ἔμψυχος, τῆς ἁγίας δόξης Χριστοῦ τοῦ θεοῦ ἡμῶν, ἡ μόνη ἐν γυναιξὶν εὐλογημένη ἁγνή. προσφέρεται τῷ ναῷ, τῷ νομικῷ κατοικεῖν εἰς τὰ ἅγια. καὶ χαίρουσι σὺν αὐτῇ, Ἰωακεὶμ καὶ ἡ Ἄννα τῷ πνεύματι. καὶ παρθένοι καὶ χορεῖαι, τῷ Κυρίῳ ᾄδουσι. ψαλμικῶς μελῳδοῦσαι, καὶ τιμῶσαι τὴν μητέρα αὐτοῦ.

Σὺ τῶν προφητῶν τὸ κήρυγμα. ἀποστόλων δόξα, καὶ μαρτύρων καύχημα καὶ πάντων τῶν γηγενῶν ἡ ἀνακαίνισις. παρθένε μῆτερ θεοῦ. διὰ γὰρ σοῦ τῷ θεῷ κατηλλάγημεν. διὸ τιμῶμεν τὴν σήν, ἐν τῷ ναῷ τοῦ Κυρίου προέλευσιν. καὶ σὺν τῷ ἀγγέλῳ πάντες, ψαλμικῶς τὸ χαῖρε, τῇ πανσέμνῳ βοῶμεν· τῇ πρεσβείᾳ σου σωζόμενοι.

Δευτεροῦντες τὸ α΄. εἶτα λέγομεν καὶ ταῦτα ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Τῶν ἁγίων εἰς ἅγια, ἡ ἁγία καὶ ἄμωμος, ἐν ἁγίῳ πνεύματι εἰσοικίζεται. καὶ δι' ἀγγέλου ἐκτρέφεται, τῷ ὄντι ὑπάρχουσα, ἁγιώτατος ναός. τοῦ ἁγίου θεοῦ ἡμῶν. τοῦ τὰ σύμπαντα, ἁγιάσαντος ταύτης. εἰσοικήσει, καὶ θεώσαντος τὴν φύσιν. τὴν τῶν βροτῶν ὀλισθήσασαν.

Αἱ νεάνιδες χαίρουσαι, καὶ λαμπάδας κατέχουσαι, τῆς λαμπάδος σήμερον προπορεύονται. τῆς νοητῆς καὶ εἰσάγουσιν, αὐτὴν εἰς τὰ ἅγια, τῶν ἁγίων ἱερῶς. προδηλοῦσαι τὴν μέλλουσαν, αἴγλην ἄρρητον. ἐξ αὐτῆς ἀναλάμψαι. καὶ φωτίσαι, τοὺς ἐν σκότει καθημένους, τῆς ἀγνωσίας ἐν πνεύματι.

Γηθομένη ὑποδέξαι, Ζαχαρία ἐβόησεν, Ἄννα ἡ πανεύφημος ἣν ἐκήρυξαν. θεοῦ προφῆται ἐν πνεύματι, καὶ ταύτην εἰσάγαγε, εἰς τὸν ἅγιον ναόν, ἱερῶς ἀνατρέφεσθαι. ὅπως γένηται, τοῦ δεσπότου τῶν ὅλων, θεῖος θρόνος. καὶ παλάτιον καὶ κλίνη, καὶ φωταυγὲς ἐνδιαίτημα.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος, πλ.

Μετὰ τὸ τεχθῆναί σε, θεόνυμφε δέσποινα, παρεγένου ἐν ναῷ Κυρίου, τοῦ ἀνατραφῆναι εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων, ὡς ἡγιασμένη. τότε καὶ Γαβριὴλ ἀπεστάλη πρὸς σὲ τὴν πανάμωμον, τροφὴν κομίζων σοι. τὰ οὐράνια πάντα ἐξέστησαν, ὁρῶντα τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐν σοὶ σκηνῶσαν. διὸ ἄσπιλε ἀμόλυντε, ἡ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς δοξαζομένη. μῆτερ θεοῦ, σῶζε τὸ γένος ἡμῶν.

Εἴσοδος, φῶς ἱλαρόν, προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

Τῆς ἐξόδου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν λέγων ἐν ἡμέρα μιᾷ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου, στήσεις τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου. Καὶ θήσεις τὴν κιβωτόν, καὶ σκεπάσεις αὐτὴν τῷ καταπετάσματι, καὶ εἰσοίσεις τὴν τράπεζαν καὶ τὴν λυχνίαν Καὶ θήσεις τὸ θυμιατήριον τὸ χρυσοῦν, εἰς τὸ θυμιᾶν ἐνώπιον τῆς κιβωτοῦ τοῦ μαρτυρίου. καὶ θήσεις τὸ κάλυμμα τοῦ καταπετάσματος, ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. Καὶ λήψῃ τὸ ἔλαιον τοῦ χρίσματος, καὶ χρίσεις τὴν σκηνήν, καὶ πάντα, τὰ ἐν αὐτῇ. Καὶ ἁγιάσεις αὐτήν, καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς. καὶ ἔσται ἅγια. Καὶ ἁγιάσεις τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἔσται τὸ θυσιαστήριον ἅγιον τῶν ἁγίων. Καὶ ἐποίησε Μωϋσῆς πάντα ὅσα συνέταξεν αὐτῷ Κύριος ὁ θεὸς ὁ ἅγιος τοῦ Ἰσραήλ. Καὶ ἐκάλυψεν ἡ νεφέλη τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, καὶ δόξης Κυρίου ἐπλήσθη ἡ σκηνή. Καὶ οὐκ ἠδυνήθη Μωϋσῆς εἰσελθεῖν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, ὅτι ἐπεσκίαζεν ἐπ' αὐτὴν ἡ νεφέλη. καὶ δόξης Κυρίου ἐπλήσθη ἡ σκηνή.

Βασιλειῶν τρίτης τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἐγένετο, ὡς συνετέλεσε Σολομὼν, τοῦ οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον κυ, καὶ ἐξεκλησίασε πάντας τοὺς πρεσβυτέρους ιηλ ἐν Σιών. τοῦ ἀνενεγκεῖν τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης κυ, ἐκ πόλεως δαδ, αὕτη ἐστὶ Σιών. Καὶ ἦραν οἱ ἱερεῖς τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης κυ, καὶ τὸ σκήνωμα τοῦ μαρτυρίου, καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ ἅγια, τὰ ἐν τῷ σκηνώματι τοῦ μαρτυρίου. καὶ ὁ βασιλεὺς καὶ πᾶς ιηλ, ἔμπροσθεν τῆς κιβωτοῦ. καὶ εἰσφέρουσιν οἱ ἱερεῖς τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης κυ, εἰς τὸν τόπον αὐτῆς, εἰς τὸ δαβὶρ τοῦ οἴκου, εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων, ὑπὸ τὰς πτέρυγας τῶν χερουβίμ. ὅτι τὰ χερουβὶμ διαπεπετασμένα ταῖς πτέρυξιν ἐπὶ τὸν τόπον τῆς κιβωτοῦ. Καὶ περιεκάλυπτον τὰ χερουβὶμ ἐπὶ τὴν κιβωτόν. καὶ ἐπὶ τὰ ἅγια αὐτῆς ἐπάνω. Καὶ οὐκ ἦν ἐν τῇ κιβωτῷ, πλὴν αἱ δύο πλάκες τῆς διαθήκης, ἃς ἔθηκεν, ἐκεῖ Μωϋσῆς ἐν Χωρήβ, ἃς διέθετο κς. Καὶ ἐγένετο, ὡς ἐξῆλθον οἱ ἱερεῖς ἐκ τοῦ ἁγίου, καὶ ἡ νεφέλη ἔπλησε τὸν οἶκον. καὶ οὐκ ἠδύναντο οἱ ἱερεῖς, στῆναι λειτουργεῖν ἀπὸ προσώπου τῆς νεφέλης, ὅτι ἔπλησεν ἡ δόξα, τὸν οἶκον κυ θυ παντοκράτορος.

Προφητείας Ἰεζεκιὴλ τὸ ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει κς. ἔσται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὀγδόης, καὶ ἐπέκεινα ποιήσουσιν οἱ ἱερεῖς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὰ ὁλοκαυτώματα ὑμῶν, καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου ἡμῶν, καὶ προσδέξομαι ὑμᾶς, λέγει κς κς. Καὶ ἀπέστρεψέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης, τῶν ἁγίων τῆς ἐξωτέρας, τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολάς, καὶ αὕτη ἦν κεκλεισμένη. Καὶ εἶπε κς πρός με. υἱὲ ἀνου, ἡ πύλη αὕτη κεκλεισμένη ἔσται, οὐκ ἀνοιχθήσεται καὶ οὐδεὶς οὐ μὴ διέλθῃ δι' αὐτῆς, ὅτι κς ὁ θεὸς, τοῦ ιηλ διελεύσεται δι' αὐτῆς, καὶ ἔσται κεκλεισμένη. διότι ὁ ἡγούμενος οὗτος, κάθηται ἐπ' αὐτὴν τοῦ φαγεῖν ἄρτον. Κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ ἐλὰμ τῆς πύλης εἰσελεύσεται. καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἐξελεύσεται. Καὶ εἰσήγαγέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῶν ἁγίων τῆς πρὸς βορρᾶν, κατέναντι τοῦ οἴκου, καὶ εἶδον. καὶ ἰδοὺ πλήρης δόξης ὁ οἶκος κυ.

Εἰς τὴν λιτὴν, στιχηρὰ ἰδιόμελα.

ἦχος α'. Γεωργίου Νικομηδείας.

Ἀγαλλιάσθω σήμερον, ὁ οὐρανὸς ἄνωθεν, καὶ αἱ νεφέλαι εὐφροσύνην ῥανάτωσαν. ἐπὶ τὰ λίαν παράδοξα, μεγαλεῖα τοῦ θεοῦ ἡμῶν. ἰδοὺ γὰρ ἡ πύλη, ἡ κατὰ ἀνατολὰς βλέπουσα, ἀποκυηθεῖσα, ἐκ στείρας ἀκάρπου ἐξ ἐπαγγελίας. καὶ τῷ θεῷ ἀφιερωθεῖσα, εἰς κατοίκησιν. σήμερον ἐν τῷ ναῷ, ὡς ἄμωμος προσφορὰ προσάγεται. ἀγαλλιάσθω ὁ δαδ κρούων τὴν κινύραν. ἀπενεχθήσονται φησὶ τῷ βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται, ἔσω ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ θεοῦ. ἔνδον τοῦ ἱλαστηρίου αὐτοῦ, ἀνατραφῆναι εἰς κατοίκησιν, τοῦ πρὸ αἰώνων ἐκ πρς ἀρρεύστως γεννηθέντος. εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ἦχος δ'. Γεωργίου Νικομηδείας.

Σήμερον ὁ θεοχώρητος ναὸς, ἡ θκος, ἐν ναῷ κυ προσάγεται, καὶ Ζαχαρίας ταύτην ὑποδέχεται. σήμερον τὰ τῶν ἁγίων ἅγια ἀγάλλονται, καὶ ὁ χορὸς τῶν ἀγγέλων, μυστικῶς πανηγυρίζει. μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς ἑορτάζοντες σήμερον, σὺν τῷ Γαβριὴλ ἐκβοήσωμεν. χαῖρε κεχαριτωμένη ὁ κς μετὰ σοῦ ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός.

Δεῦτε πάντες οἱ λαοὶ, τὴν μόνην ἀμώμητον ἐγκωμιάσωμεν. τὴν ἐκ τῶν προφητῶν προκηρυχθεῖσαν, καὶ ἐν ναῷ προσενεχθεῖσαν. τὴν πρὸ αἰώνων προορισθεῖσαν μητέρα, καὶ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, ἀναδειχθεῖσαν θκον. κε πρεσβείαις αὐτῆς. τὴν εἰρήνην σου παράσχου ἡμῖν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος, πλ.

Λέοντος μαΐστορος.

Ἐπέλαμψεν ἡμέρα χαρμόσυνος, καὶ ἑορτὴ πανσεβάσμιος. σήμερον γὰρ ἡ πρὸ τόκου παρθένος, καὶ μετὰ τόκον, παρθένος μείνασα, ἐν ναῷ ἁγίῳ προσάγεται. καὶ χαίρει

ζαχαρίας ὁ πρέσβυς, ὁ γεννήτωρ τοῦ προδρόμου, καὶ βοᾷ γηθοσύνως. ἤγγικεν ἡ προσδοκία τῶν θλιβομένων. ἐν ναῷ ἁγίῳ ὡς ἁγία, ἀφιερωθῆναι εἰς κατοίκησιν, τοῦ παντάνακτος. εὐφραινέσθω ἰωακεὶμ ὁ προπάτωρ, καὶ ἡ ἄννα ἀγαλλιάσθω. ὅτι προσήνεγκαν θεῷ, ὡς τριετίζουσαν δάμαλιν, τὴν ἄμωμον δέσποιναν. μητέρες συγχάρητε, παρθένοι σκιρτήσατε, καὶ στεῖραι συγχορεύσατε. ὅτι ἠνέωξεν ἡμῖν τὴν οὐρανῶν βασιλείαν, ἡ προορισθεῖσα παντάνασσα. χαίρετε λαοὶ καὶ ἀγαλλιᾶσθε.

Καὶ αἱ συνήθεις εὐχαὶ παρὰ τοῦ ἱερέως.

Εἰς τὸν στίχον, στιχηρά, προσόμοια.

ἦχος, πλ. β. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίρει ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, τὸν οὐρανὸν τὸν νοητὸν προερχόμενον. ὁρῶντες εἰς θεῖον οἶκον, ἀνατραφῆναι σεπτῶς, τὴν παρθένον μόνην καὶ ἀμώμητον. πρὸς ἣν ἐκπληττόμενος, ζαχαρίας ἐβόησε. πύλη κυρίου, τοῦ ναοῦ ὑπανοίγωσι πύλας χαίρουσα, ἐν αὐτῷ περιχόρευε. ἔγνων γὰρ καὶ πεπίστευκα, ὡς ἤδη ἡ λύτρωσις, ἐπιδημήσει προδήλως, τοῦ ἰσραὴλ καὶ τεχθήσεται. ἐκ σοῦ θεὸς λόγος. ὁ δωρούμενος τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ.

Ἄννα, ἡ θεία χάρις σαφῶς, χαριτωθεῖσαν τὴν ἁγνὴν ἀειπάρθενον. προσάγει μετ' εὐφροσύνης, εἰς τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ. προσκαλεσαμένη προπορεύεσθαι αὐτῆς τὰς νεάνιδας, λαμπαδηφόρους καὶ λέγουσα. ἄπιθι τέκνον, τῷ δοτῆρι γενήθητι. καὶ ἀνάθημα, καὶ εὐῶδες θυμίαμα εἰσελθοῦσα εἰς τὰ ἄδυτα. καὶ γνῶθι μυστήρια. καὶ ἑτοιμάζου γενέσθαι, τοῦ ἰησοῦ οἰκητήριον. τερπνὸν καὶ ὡραῖον, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ.

Ἔνδον ἐν τῷ ναῷ τοῦ θεοῦ, ὁ θεοχώρητος ναὸς ἀνατίθεται. παρθένος ἡ παναγία, καὶ νεάνιδες αὐτῆς, νῦν λαμπαδηφόροι προπορεύονται. σκιρτᾷ τῶν γεννητόρων, ἡ συζυγία ἡ ἄριστος. ἰωακεὶμ τε, καὶ ἡ ἄννα χορεύοντες. ὅτι ἔτεκον, τὴν τὸν κτίστην κυήσασαν. ἥτις περιχορεύουσα, εἰς θεῖα σκηνώματα. καὶ τρεφομένη ἀγγέλου, διὰ χειρὸς ἡ παναμώμος. χριστοῦ ὤφθη μήτηρ. τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος, πλ. β. Σεργίου ἁγιοπολίτου.

Σήμερον τὰ στίφη τῶν πιστῶν συνελθόντα πνευματικῶς πανηγυρίσωμεν. καὶ τὴν θεόπαιδα παρθένον καὶ θεοτόκον, ἐν ναῷ κυρίου προσαγομένην, εὐσεβῶς ἀνευφημήσωμεν. τὴν προεκλεχθεῖσαν ἐκ πασῶν τῶν γενεῶν εἰς κατοικητήριον τοῦ παντάνακτος χριστοῦ, καὶ θεοῦ τῶν ὅλων. παρθένοι, λαμπαδηφοροῦσαι προπορεύεσθε, τῆς ἀειπαρθένου τιμῶσαι, τὴν σεβάσμιον πρόοδον. μητέρες, λύπην πᾶσαν ἀποθέμεναι. χαρμονικῶς συνακολουθήσατε, τὴν μητέρα τοῦ θεοῦ γενομένην. καὶ τῆς χαρᾶς τοῦ κόσμου, τὴν πρόξενον ἅπαντες οὖν χαρμονικῶς τὸ χαῖρε σὺν τῷ ἀγγέλῳ ἐκβοήσωμεν, τῇ κεχαριτωμένῃ, τῇ ἀεὶ πρεσβευούσῃ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ἀπολυτίκιον. ἦχος, δ.

Σήμερον τῆς εὐδοκίας θεοῦ τὸ προοίμιον. καὶ τῆς τῶν ἀνθρώπων σωτηρίας ἡ προκήρυξις. ἐν ναῷ τοῦ θεοῦ τρανῶς ἡ παρθένος δείκνυται, καὶ τὸν χριστὸν τοῖς πᾶσι προκαταγγέλλεται. αὐτῇ καὶ ἡμεῖς μεγαλοφώνως βοήσωμεν. χαῖρε τῆς οἰκονομίας τοῦ κτίστου ἡ ἐκπλήρωσις. ἐντεῦθεν. Ἡ εὐλόγησις τῶν ἄρτων, καὶ ἀνάγνωσις, εἰς τὸν λόγον τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸ ὄρθρον. μετὰ τὴν α. στιχολογίαν κάθισμα.

ἦχος, α. Χορὸς ἀγγελικός.

Δικαίων ὁ καρπὸς ἰωακεὶμ καὶ τῆς ἄννης. προσφέρεται θεῷ, ἱερῷ ἐν ἁγίῳ. σαρκὶ νηπιάζουσα, ἡ τροφὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν. ἣν εὐλόγησεν, ὁ ἱερὸς ζαχαρίας. ταύτην ἅπαντες, ὡς τοῦ κυρίου μητέρα, πιστῶς μακαρίσωμεν. Δόξα καὶ νῦν, πάλιν τὸ αὐτό.

Εἰς τὴν β. στιχολογίαν, κάθισμα, ἦχος, δ.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Δαδ προοδοποίησον ἐν τῷ ναῷ τοῦ θεοῦ. καὶ χαίρων ὑπόδεξαι τὴν βασιλίδα ἡμῶν. καὶ ταύτῃ ἐκβόησον. εἴσελθε ἡ κυρία, εἰς ναὸν βασιλέως. εἴσελθε ἧς ἡ δόξα, κεκρυμμένως νοεῖται. ἐξ ἧς μέλι καὶ γάλα μέλλει πηγάσαι πᾶσι τὸ φῶς ὁ χριστός ~

Δόξα καὶ νῦν, Πάλιν τὸ αὐτό.

Εἰς τὴν τρίτην στιχολογίαν, κάθισμα. ἦχος, δ'.

Κατεπλάγη ἰωσήφ.

Πρὸ συλλήψεως ἁγνή, καθηγιάσθης τῷ θεῷ. καὶ τεχθεῖσα ἐπὶ γῆς, δῶρον προσηνέχθης νῦν αὐτῷ. ἀποπληροῦσα πατρῴαν ἐπαγγελίαν. τῷ θείῳ δὲ ναῷ, ὡς θεῖος ὄντως ναός. ἐκ βρέφους καθαρῶς, μετὰ λαμπάδων φαιδρῶν. ἀποδοθεῖσα ὤφθης δοχεῖον, τοῦ ἀπροσίτου καὶ θείου φωτός. μεγάλη ὄντως ἡ πρόοδός σου, μόνη θεόνυμφε καὶ ἀειπάρθενε. Δόξα καὶ νῦν, πάλιν τὸ αὐτό.

Μετὰ τὸν πολυέλεον κάθισμα. ἦχος, πλ. δ'.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Ἀγαλλιάσθω, ὁ δαδ ὁ ὑμνογράφος. καὶ χορευέτω ἰωακεὶμ σὺν τῇ ἄννῃ. ὅτι γόνος ἅγιος ἐξ αὐτῶν προῆλθε. μαρία ἡ φωτοφόρος θεία λαμπάς. καὶ χαίρει εἰσερχομένη ἐν τῷ ναῷ. ἣν καὶ βλέπων εὐλόγησεν, ὁ βαραχίου υἱός, καὶ χαίρων ἀνεκραύγαζε. χαῖρε θαῦμα παγκόσμιον. Δόξα καὶ νῦν, πάλιν τὸ αὐτό. Οἱ ἀναβαθμοί. τὸ α'. ἀντίφωνον, τοῦ τετάρτου ἤχου. Προκείμενον, ἦχος, δ'. Ἄκουσον θύγατερ. στίχος, Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν. Τὸ πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον κατὰ λουκᾶν. Ἀναστᾶσα μαριάμ. ὁ ν'. ἐὰν θ' οὕτως. Δόξα. ἦχος, β'.

Σήμερον, ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος, τοῦ μεγάλου βασιλέως ἐν ναῷ εἰσέρχεται, αὐτῷ ἑτοιμασθῆναι. εἰς θείαν κατοίκησιν, λαοὶ ἀγαλλιᾶσθε. Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. εἶτα, στίχος. Ἐλέησόν με ὁ θεός. καὶ ψάλλομεν ἦχος, δ'. Σήμερον ἡ θεοχώρητος ναός. Ζήτει εἰς τὴν λιτήν.

Οἱ ἱερεῖς, σῶσον ὁ θεὸς, τὸν λαόν σου. καὶ ψάλλομεν κανόνας δύο. Γεωργίου, ἦχος ὁ τέταρτος, εἰς ς'. καὶ βασιλείου, ἦχος ὁ αὐτός, εἰς η'. ὁ δ'. κανών. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Σὺ τὴν χαρὰν δέσποινα, τῷ λόγῳ δίδου.

ᾠδὴ α'. ἦχος, δ'. Ὁ εἱρμός.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου. καὶ πληρωθήσεται πνεύματος. καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ βασιλίδι μητρί. καὶ ὀφθήσομαι. φαιδρῶς πανηγυρίζων. καὶ ᾄσω γηθόμενος, ταύτης τὴν εἴσοδον. Δίς.

Σοφίας πανάχραντε, σὲ θησαυρὸν ἐπιστάμεθα. καὶ χάριτος βρύουσαν πηγὴν ἀέναον. τοὺς τῆς γνώσεως, αἰτοῦμεν σου ῥανίδας. ἐπόμβρισον δέσποινα, τοῖς ἀνυμνοῦσί σε ἀεί.

Ὑπέρτερος πάναγνε, τῶν οὐρανῶν χρηματίσασα. ναὸς καὶ παλάτιον, ἐν τῷ ναῷ τοῦ θεοῦ. ἀνατίθεσαι, αὐτῷ ἑτοιμασθῆναι. εἰς θείαν κατοίκησιν, τῆς παρουσίας αὐτοῦ ~

Τὸ φῶς ἀνατείλασα, ἡ θήκη τῆς χάριτος. πάντας κατελάμπρυνε, καὶ συνηγάγετο. τὴν ὑπέρλαμπρον, αὐτῆς καταικοσμῆσαι. πανηγυρεῖν ᾄσμασι, δεῦτε συνδράμωμεν.

Ἡ πύλη ἡ ἔνδοξος, ἡ λογισμοῖς ἀδιόδευτος. τὰς πύλας διάρασα, τὰς τοῦ ναοῦ τοῦ θεοῦ. νῦν προτρέπεται, ἡμᾶς συνεισελθόντας. τὰ θεῖα θαυμάσια. κατατρυφῆσαι αὐτῆς.

Ἕτερος κανών, εἰς τὴν αὐτὴν ἑορτήν. ποίημα βασιλείου. ᾠδὴ α'. ἦχος, α'.

Ὠδὴν ἐπινίκιον ᾄσωμεν πάντες.

Συνδράμωμεν σήμερον, τῇ θεοκόμῳ, τιμῶντες ἐν ᾄσμασι. καὶ πανηγυρίσωμεν, πνευματικὴν ἑορτήν. ἐν τῷ ναῷ γάρ, τῷ θεῷ δῶρον προσφέρεται ~

Ὠδαῖς ἀνυμνήσωμεν, τῆς θεοῦ τὴν ἔνδοξον πρόοδον. τῷ ναῷ γὰρ σήμερον, ὡς καὶ ναὸς τοῦ θεοῦ, προσφέρεται, προφητικῶς, δῶρον πολύτιμον ~

Ἡ ἄννα ἡ ἄμεμπτος, ἠγαλλιᾶτο. ὡς δῶρον πολύτιμον, τῷ θεῷ προσφέρουσα, ἐν τῷ ναῷ μητρικῶς, ἰωακεὶμ δὲ σὺν αὐτῇ, πανηγυρίζει φαιδρῶς ~

Δ ἀδ᾽ ὁ προπάτορ σε ὕμνησε πάλαι. παρ-
θένε θεόνυμφε, θυγατέρα λέγων σε, τοῦ
βασιλέως χυ. ὃν καὶ τεκοῦσα, μητρικῶς.
βρέφος ἐθήλασας :~

Σ αρκὶ τελεπίζουσα ἡ θκος, κῶ προσάγεται.
ζαχαρίας ταύτην δὲ, ὁ ἱερεὺς τοῦ θεοῦ.
δεξάμενος ἐν τῷ ναῷ, χαίρων ἀνέθετο.

Π αρθένοι χορεύσατε, λαμπαδηφόροι. ἐ-
ξάρξατε σήμερον. καὶ μητέρες ᾄσατε, τῇ
βασιλίδι μερεί. προσερχομένη ἐν τῷ ναῷ,
τοῦ βαλέως χριστοῦ :~ Δόξα. σ.

Τ ριὰς ὁμοούσιε, πάτερ καὶ λόγε, καὶ πνα τὸ
ἅγιον. σὲ πιστῶς δοξάζομεν, ὡς ποιητὴν
τοῦ παντός. καὶ σοι βοῶμεν εὐσεβῶς σῶ-
σον ἡμᾶς ὁ θεος :~ Καὶ νῦν.

Β αφαῖς ἐξ αἱμάτων σου, τὴν ἁλουργίδα. φορέ-
σας πανάχραντε, προελθὼν ἀνέπλασεν,
ὁ βαλεὺς καὶ θς. τὸ γένος ἅπαν τῶν βρο-
τῶν τῇ εὐσπλαγχνίᾳ αὐτοῦ. Καταβασία.

Χ ς γεννᾶται δοξάσατε. χς ἐξ οὐρανῶν ἀ-
παντήσατε. χς ἐπὶ γῆς ὑψώθητε. ᾄσατε
„ τῷ κῷ. πᾶσα ἡ γῆ. καὶ ἐν εὐφροσύνῃ, ἀνυ-
„ μνήσατε λαοὶ ὅτι δεδόξασται :~

ὠδ. γ. Ὁ εἱρμός.

Τ οὺς σοὺς ὑμνολόγους θκε, ὡς ζῶσα καὶ ἄφ-
θονος πηγή. θίασον συγκροτήσαντες. πνευ-
ματικὸν στερέωσον. ἐν τῇ σεπτῇ εἰσόδῳ σου. στε-
φάνων δόξης ἀξίωσον :~

Ν υμφοστόλος σήμερον ἐδείχθη, τερπνὸς. τῆς
παρθένου ὁ ναός. ὡς θάλαμος δεχόμενος, τὸν
ἔμψυχον παστάδα θυ. τὴν καθαρὰν καὶ ἄμω-
μον, καὶ λαμπροτέραν, πάσης κτίσεως.

Δ αδ προεξάρχων τῆς χορείας, σκιρτᾷ καὶ χο-
ρεύει σὺν ἡμῖν. καὶ βασιλίδα κράζει σε, πε-
ποικιλμένην ἄχραντε. παρισαμένην
πάναγνε, ἐν τῷ ναῷ τῷ βασιλεῖ καὶ θεῷ.

Ε ξ ἧς ἡ παράβασις προῆλθεν, ἡ πάλαι τῷ
γένει τῶν βροτῶν. ἐκ ταύτης ἡ ἐπανόρθωσις,
καὶ ἀφθαρσία ἤνθησεν. ἡ θκος σήμερον,
προσαγομένη ἐν τῷ οἴκῳ θεοῦ :~

Σ κηνῶσιν ἀγγέλων στρατηγίαι, καὶ πάντων
ἀνθρώπων ἡ πληθὺς, καὶ πρὸ προσώπου πάνα-
γνε, προτρέχουσί σου σήμερον. λαμπαδη-
φόροι κράζουσαι, τὰ μεγαλεῖά σου, ἐν οἴκῳ
θῦ. ἄλλος. Στερεωθήτω ἡ καρδία μου.

Π νευματικῶς συνελθόντες...

Ι ωακεὶμ εὐφραίνου σήμερον, καὶ ἀγάλλου
ἄννα τῷ πνεύματι. τὴν γεννηθεῖσαν ἐξ
ὑμῶν, τῷ κῷ προσάγοντες. τελεσφοροῦσαν
ὡς δάμαλιν, σεμνὴν τὴν παναμώμωμον.

Τ ὸ τοῦ θεοῦ κατοικητήριον, ἐν ναῷ ἁγίῳ προ-
σφέρεται. ἡ θκος μαριὰμ, τῇ σαρκὶ τελε-
σίζουσα. καὶ αὐτῇ λαμπαδουχοῦσιν. αἱ
παρθένοι προτρέχουσαι :~

Μ τοῦ θεοῦ ἀμνὰς ἡ ἄσπιλος, ἡ περιστερὰ ἡ ἀ-
μόλυντος. ἡ θεοχώρητος σκηνὴ, τὸ τῆς δό-
ξης ἁγίασμα. ἐν σκηνώματι ἁγίῳ, κα-
τοικεῖν ἡρετίσατο :~

Μ τελεσίζουσα τῷ σώματι. καὶ πολυετὴς ἐν
τῷ πνεύματι. ἡ πλατυτέρα οὐρανῶν, καὶ τῶν
ἄνω δυνάμεων. ὑπερτέρα εὐφημείσθω,
ἐν ᾠδαῖς ἡ θεόνυμφος :~

Τ ῆς θκου ἑορτάζοντες, τὴν ἐν τοῖς ἀδύτοις
προέλευσιν. λαμπαδουχοῦντες νοητῶς,
ἐν φαιδρότητι σήμερον. καὶ ἡμεῖς σὺν ταῖς
παρθένοις, τῷ ναῷ πλησιάσωμεν :~

Ο ἱ ἱερεῖς θυ ἐνδύσασθε. τὴν δικαιοσύνην ἐν χα-
ρίτι. καὶ ὑπαντήσατε φαιδρῶς. τὰς εἰσόδους
παρέχοντες. θυγατρὶ τοῦ βασιλέως, καὶ
θεοῦ εἰς τὰ ἅγια :~ Δόξα. σ.

Φ ῶς ὁ πατὴρ, φῶς ὁ υἱὸς αὐτοῦ, καὶ τὸ πνεῦ-
μα φῶς, τὸ παράκλητον. ὡς γὰρ ἡλίου
ἐξ ἑνὸς, ἡ τριὰς ἀπαστράπτουσα. θεϊκῶς
λαμπαδουχεῖ, καὶ σωτηρεῖ τὰς ψυχὰς
ἡμῶν :~ Καὶ νῦν.

Σ ὲ οἱ προφῆται προεκήρυξαν, κιβωτὸν στά-
μνη ἁγιάσματος. θυμιατήριον χρυσοῦν,
καὶ λυχνίαν καὶ τράπεζαν. καὶ ἡμεῖς ὡς
θεοχώρητον, σκηνὴν ἀνυμνοῦμέν σε :~
Κατα-

Καταβασία

Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ πατρὸς γεννηθέντι ἀρρεύστως υἱῷ, καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκ παρθένου, σαρκωθέντι ἀσπόρως, Χριστῷ, τῷ θεῷ βοήσωμεν. ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, ἅγιος εἶ κύριε.

Ἄλλ. ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἀνάβησον Δαβὶδ, τίς ἡ παροῦσα ἑορτὴ, ἣν ἀνύμνησας ποτὲ, ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν ψαλμῶν. ὡς θυγατέρα θεόπαιδα, καὶ παρθένον. ἀπενεχθήσονται φησὶ, τῷ βασιλεῖ μυστικῶς. παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, καὶ αἱ πλησίον αὐτῆς. καὶ θαυμαστὴν ἐργάζου καὶ παγκόσμιον, τὴν ἑορτὴν τοῖς κραυγάζουσιν. ἡ θεοτόκος ἡμῖν ἐπέστη, τῆς σωτηρίας ἡ πρόξενος.

Δόξα τὸ αὐτό. καὶ νῦν. Ἕτερον ὅμοιον.

Ἡ ἀμίαντος ἀμνὰς καὶ ἀκηλίδωτος παστὰς. ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ θεοῦ, ἡ θεοτόκος Μαριάμ. μετ' εὐφροσύνης εἰσάγεται παραδόξως. ἣν ἄγγελοι θεοῦ, δορυφοροῦσι πιστῶς. καὶ πάντες οἱ πιστοὶ, μακαρίζουσιν ἀεί. καὶ εὐχαρίστως ψάλλουσι ταύτῃ, ἀκαταπαύστως μεγάλῃ φωνῇ. ἡμῶν ἡ δόξα καὶ σωτηρία. σὺ ὑπάρχεις πανάμωμε.

ᾨδὴ δ'. Ὁ εἱρμός.

Τὴν ἀνεξιχνίαστον, θείαν βουλὴν, τὴν ἐκ τῆς παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ ὑψίστου ὁ προφήτης Ἀββακοὺμ, κατανοῶν ἐκραύγαζε. δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε.

Πύλην ἀδιόδευτον, ὁ τοῦ θεοῦ, οἶκος εἰσδεχόμενος σήμερον. ἔπαυσε πᾶσαν, τὴν λατρείαν τοῦ νόμου. ὡς ἀληθῶς ἐπέφανε, κράζων τοῖς ἐν γῇ ἡ ἀλήθεια.

Ὄρος τὸ κατάσκιον, ὃ προορῶν, πάλαι Ἀββακοὺμ προεκήρυξεν. ἔνδον χορεύουσαν, τῶν ἀδύτων τοῦ ναοῦ. ὡς ἀληθῶς ἐπέφανε, καὶ κατακαλύπτει τὰ πέρατα.

Ἴδωμεν παράδοξα, πᾶσα ἡ γῆ. ξένα καὶ ἐξαίσια πράγματα, πῶς ἡ παρθένος, δι' ἀγγέλου τὴν τροφὴν. εἰσδεχομένη σύμβολα, τῆς οἰκονομίας κομίζεται.

Ναὸς καὶ παλάτιον, καὶ οὐρανὸς, ἔμψυχος ὀφθεῖσα θεόνυμφε, τοῦ βασιλέως. ἐν ναῷ

τῷ νομικῷ. ἀφιεροῦσαι σήμερον. τούτῳ τηρουμένη πανάχραντε.

Ἄλλος. Ἐνθυμήματι προβλέπων.

Προφῆτα Ἠσαΐα, προφήτευσον ἡμῖν. ἡ παρθένος τίς ἐστιν, ἡ ἕξουσα γαστρί. ἡ ἐξ Ἰούδα τῆς ῥίζης ἀναφυεῖσα. καὶ γεννηθεῖσα, ἐκ Δαβὶδ τοῦ βασιλέως. σπέρματος ἁγίου, καρπὸς εὐκλεής.

Ἐκδέξατε παρθένοι, καὶ ᾄσατε ᾠδάς. ταῖς χερσὶ κατέχουσαι, λαμπάδας τῆς ἁγνῆς. καὶ θεοῦ, τὴν πρόοδον, νῦν ἀπιούσης. ἐν ναῷ τοῦ κυρίου, ἅμα σὺν ἡμῖν ἑορτάζουσαι.

Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννα, εὐφραίνεσθε νῦν. ἐν ναῷ προσάγοντες, κυρίῳ τὴν ἁγνὴν. θεοῦ μητέρα. Χριστοῦ τοῦ παμβασιλέως, γενησομένην. ἐξ ὑμῶν δὲ γεννηθεῖσαν. οἷον τελεσφοροῦσαν δάμαλιν.

Ἁγία τῶν ἁγίων ὑπάρχουσα σεμνή. ἐν ναῷ ἠγάπησας, ἁγίῳ κατοικεῖν. καὶ τοῖς ἀγγέλοις, παρθένε προσομιλοῦσα. προσεκαρτέρεις, παραδόξως οὐρανόθεν. ἄρτον δεχομένη, τροφὲ τῆς ζωῆς.

Τεκόντες παρ' ἐλπίδα, τὴν ἄχραντον ἁγνήν. εὐσεβῶς ὑπέσχοντο, θεῷ προσαγαγεῖν. καὶ ἐκπληροῦσι, παρέχοντες ὥσπερ θῦμα. τὴν γεννηθεῖσαν ἐξ αὐτῶν. Ἰωακείμ τε, σήμερον καὶ Ἄννα ἐν οἴκῳ θεοῦ.

Ἐβλάστησεν ἡ ῥάβδος, ποτὲ τοῦ Ἀαρών. προτυποῦσα ἄχραντε, τὸν θεῖον τοκετόν. ὅτι ἀσπόρως συλλήψῃ, καὶ οὐ φθαρήσῃ. καὶ μετὰ τόκον, παρθενεύουσα ὀφθήσῃ. βρέφος γαλουχοῦσα τὸν πάντων θεόν.

Παρθένοι τῇ παρθένῳ, μητέρες τῇ μητρί. εὐσεβῶς προσδράμετε, τιμῆσαι σὺν ἡμῖν. τὴν γεννηθεῖσαν, ὡς ἄμωμον ἱερεῖον. καὶ τὴν τεκοῦσαν, τῷ θεῷ καρποφοροῦσαν. πάντες, καὶ φαιδρῶς ἑορτάσωμεν. Δόξα

Τριάδα τοῖς προσώποις, μονάδα τῇ μορφῇ. εὐσεβῶς δοξάσωμεν, θεὸν ἀληθινόν. ὃν ἀνυμνοῦσιν, ἀγγέλων καὶ ἀρχαγγέλων. ταξιαρχίαι, ὡς τῆς κτίσεως δεσπότην. ἅπαντες

πιστῶς προσκυνοῦντες ἀεί. **Καὶ νῦν.**

Ἱκέτευε ἀπαύστως, πανάχραντε ἁγνή, ὃν σαρκὶ ἐκύησας, υἱόν σου καὶ θεόν. ἐκ πολυτρόπων, παγίδων τοῦ διαβόλου. καὶ ἐκ παντοίων, πειρασμῶν ἐπερχομένων. πάντας λυτρωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Καταβασία.

Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαί. καὶ ἄνθος ἐξ αὐτῆς Χριστέ, ἐκ τῆς παρθένου ἀνεβλάστησας. ἐξ ὄρους ὁ αἰνετός, κατασκίου δασέως. ἦλθες σαρκωθεὶς ἐξ ἀπειράνδρου, ὁ ἄϋλος καὶ θεός. δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε.

ᾠδ. ε. Ὁ εἱρμός.

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐν τῇ σεπτῇ εἰσόδῳ σου. σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε παρθένε. ἔνδον εἰσῆλθες ἐν τῷ ναῷ τοῦ θεοῦ. ὥσπερ καθαρώτατος ναός. πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε. τὴν εἰρήνην βραβεύουσα.

Ἁγίασμα ἔνδοξον, τὸ ἱερὸν ἀνάθημα. σήμερον ἡ πάναγνος παρθένος, ἀνατεθεῖσα ἐν τῷ ναῷ τοῦ θεοῦ. τῷ παμβασιλεῖ ἡμῶν θεῷ. μόνῳ εἰς ἐνοίκησιν. συντηρεῖται ὡς οἶδεν αὐτός.

Τὸ κάλλος πανάχραντε, τὸ τῆς ψυχῆς σου βλέπων ποτέ, πίστει Ζαχαρίας ἀνεβόα. σὺ εἶ τὸ λύτρον, σὺ εἶ ἡ πάντων χαρά. σὺ εἶ ἡ ἀνάκλησις ἡμῶν, διὸ ὁ ἀχώρητος, χωρητός μοι ὀφθήσεται.

Τὴν ὑπερέννοιαν, θαυμάτων σου πανάχραντε, ξένη σου ἡ γέννησις ὑπάρχει. ξένος ὁ τρόπος, ὁ τῆς αὐξήσεώς σου. ξένα καὶ παράδοξα τὰ σά, πάντα θεονύμφευτε. καὶ βροτοῖς ἀνερμήνευτα.

Λυχνία πολύφωτος, ὑπάρχουσα θεόνυμφε. σήμερον ἐξέλαμψας ἐν οἴκῳ. τῷ τοῦ κυρίου, καὶ καταυγάζεις ἡμᾶς. τοῖς σεπτοῖς χαρίσμασιν ἁγνή. τοῖς τῶν θαυμασίων σου, θεοτόκε πανύμνητε.

Ἄλλος. Τὸ φαεινὸν ἡμῖν ἐξανατεῖλαν.

Λαμπροφορήσωμεν οἱ ὀρθόδοξοι, πάντες συντρέχοντες. καὶ δοξάζοντες τὴν θεομήτορα. ὅτι κυρίῳ, σήμερον προσφέρεται, ὡς θῦμα εὐπρόσδεκτον.

Ἀγαλλιάσθωσαν οἱ προπάτορες, σήμερον δέσποινα. καὶ εὐφραινέσθω ἡ τεκοῦσά σε, σὺν τῷ πατρί σου. ὅτι ὁ καρπὸς αὐτῶν, κυρίῳ προσάγεται.

Τὴν πολυώνυμον, καὶ περίδοξον, ἄμωμον δάμαλιν. ὡς ἐν σαρκὶ κυοφορήσασαν, τὸν θεῖον μόσχον. πάντες ἀνυμνήσωμεν, πιστῶς ἑορτάζοντες.

Τὰ τῆς νυμφεύσεως ὑπογράφονται, θεῖα σύμβολα. τῆς ὑπὲρ νοῦν κυοφορίας σου, ἁγνὴ παρθένε. σήμερον ἐν πνεύματι, ἁγίῳ ἐν οἴκῳ θεοῦ.

Ἐξανοιγέσθωσαν τὰ προπύλαια, δόξης θεοῦ ἡμῶν. καὶ δεχέσθωσαν τὴν ἀπειρόγαμον, θεοῦ μητέρα. ὥσπερ τελεστίζουσαν, ἀμίαντον δάμαλιν.

Τὸ πολυτίμητον, καὶ κατάσκιον, ὄρος ὑμνήσωμεν. τὴν ἀειπάρθενον, θεοῦ μητέρα γνωριζομένην. αὐτὴ γὰρ ἐξήστραψε, τὸ φῶς ἐν τοῖς πέρασι.

Δ.

Τὴν ὑπεράρχιον, καὶ ἀΐδιον, μίαν θεότητα. δοξολογοῦντες προσκυνήσωμεν. τρισὶ προσώποις. φύσει ἀδιαίρετον. καὶ δόξῃ ἰσότιμον. **Καὶ νῦν θ.**

Λιμένα εὔδιον, καὶ ἀπόρθητον, τεῖχος κεκτήμεθα. τὴν πρεσβείαν σου, ἐν περιστάσει. θεοκυῆτορ. πάντοτε λυτρούμενοι, κινδύνων καὶ θλίψεων. **Καταβασία.**

Θεὸς ὢν εἰρήνης, πατὴρ οἰκτιρμῶν, τῆς μεγάλης βουλῆς σου τὸν ἄγγελον, εἰρήνην παρεχόμενον, ἀπέστειλας ἡμῖν. ὅθεν θεογνωσίας, πρὸς φῶς ὁδηγηθέντες. ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες, δοξολογοῦμέν σε φιλάνθρωπε.

ᾠδ. ϛ. Τὴν θείαν ταύτην καὶ παντιμ…

Ὁ πάντα φέρων τῷ ῥήματι, εὐχῆς τῆς τῶν δικαίων ἐπήκουσε. διὸ στειρώσεως, λύσας τὴν νόσον ὡς εὔσπλαγχνος. τὴν τῆς χαρᾶς αἰτίαν, τύποις δεδώρηται.

Γνωρίσαι θέλων ὁ κύριος, τοῖς ἔθνεσιν αὐτοῦ τὸ σέλον. τὴν ἀπειρόγαμον, νῦν ἐξ ἀνθρώ-

πων

πων παρέλαβε. καταλλαγῆς σημεῖον, καὶ
ἀναπλάσεως.

Ὡς οἶκος ὤφθης τῆς χάριτος, ἐν ᾧ οἱ θησαυροὶ
ἐναπόκεινται. τῆς ἀπορρήτου θεοῦ, οἰκονο-
μίας πανάχραντε. ἐν τῷ ναῷ μετέσχες, τῆς
ἀκηράτου τρυφῆς.

Διαδήματι βασίλειον, δεξάμενος ναὸς θεο-
νύμφευτε, κατεφαιδρύνετο. καὶ ὑπεχώ-
ρει τοῖς κρείττοσι. τῶν προρρηθέντων βλέ-
πων, ἐν σοὶ τὴν ἔκβασιν.

Ἄλλος. Τὸν προφήτην ἰωνᾶν.

Ἑορτάσωμεν πιστοί, ἑορτὴν πνευματικήν.
τὴν μητέρα τοῦ θεοῦ, ἀνυμνοῦντες εὐσεβῶς. ὑ-
πάρχει γάρ, ἁγιωτέρα, τῶν ἄνω νοῶν.

Ἐν ᾠδαῖς πνευματικαῖς, εὐφημήσωμεν πι-
στοί. τὴν ἡμέραν τοῦ φωτός, ὅτι σήμερον ἡμῖν, ἐ-
πέφανε. προερχομένη, ἐν τῷ ναῷ τοῦ θεοῦ.

Ἡ ἀμίαντος ἀμνάς, καὶ ἁγνὴ περιστερά. προ-
σηνέχθη κατοικεῖν, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ θεοῦ, ὡς ἄ-
μωμος. προσελθοῦσα, γρυεέσθαι μήτηρ θεοῦ.

Ἐν ναῷ τῷ νομικῷ, τὰς εἰσόδους ἐκτελεῖ. ὁ
ναὸς ὁ τοῦ θεοῦ, ἡ οὐράνιος σκηνή, ἐξ ἧς ἡμῖν. τοῖς
ἐν τῷ σκότει, τὸ φῶς ἐξέλαμψεν.

Νηπιάζουσα σαρκί, καὶ τελεία τῇ ψυχῇ.
ἡ ἁγία κιβωτός, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ θεοῦ. εἰσέρχε-
ται. κατατρυφῆσαι, τῆς θείας χάριτος.

Ἐκ παντοίων πειρασμῶν, καὶ κινδύνων ψυ-
χικῶν. ἐλευθέρωσον ἡμᾶς, τοὺς προστρέ-
χοντας εἰς σέ πανύμνητε. ταῖς σαῖς πρεσ-
βείαις, μῆτερ χριστοῦ τοῦ θεοῦ. Δόξα.

Ὁ πατὴρ καὶ ὁ υἱός, καὶ πνεῦμα τὸ εὐθές. τρισυπόστα-
τε μονάς. καὶ ἀχώριστε τριάς. ἐλέησον. τοὺς
προσκυνοῦντας, τὸ θεῖον κράτος σου. Θ.

Ἐν γαστρί σου χωρητός, ὁ ἀχώρητος παντί. θεο-
μήτορ γεγονώς, προελήλυθεν ἐκ σοῦ. πα-
νάχραντε. διπλοῦς τῇ φύσει. θεὸς καὶ ἄνθρω-
πος. Καταβασία.

Ἐσπλάγχνων ἰωνᾶν, ἔμβρυον ἀπήμεσεν.
ἐνάλιος θὴρ οἷον ἐδέξατο. τῇ παρθένῳ
δέ. ἐνοικήσας ὁ λόγος καὶ σάρκα λαβών.
διελήλυθε φυλάξας ἀδιάφθορον. ἧς γάρ
οὐχ ὑπέστη ῥεύσεως. τὴν τεκοῦσαν κα-
τέσχεν ἀπήμαντον. Κοντάκιον. ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ ἑκουσίως.

Ὁ καθαρώτατος ναὸς τοῦ σωτῆρος. ἡ πολυτί-
μητος παστὰς καὶ παρθένος. τὸ ἱερὸν θησαυρι-
σμα τῆς δόξης τοῦ θεοῦ. σήμερον εἰσάγεται,
ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου. τὴν χάριν συνεισάγουσα, τὴν
ἐν πνεύματι θείῳ. ἣν ἀνυμνοῦσιν ἄγγελοι θεοῦ. αὕ-
τη ὑπάρχει σκηνὴ ἐπουράνιος.

Ὁ οἶκος.

Τῶν ἀπορρήτων τοῦ θεοῦ καὶ θείων μυστηρίων,
ὁρῶν ἐν τῇ παρθένῳ, τὴν χάριν δηλουμέ-
νην, καὶ πληρουμένην ἐμφανῶς χαίρω καὶ
τὸν τρόπον ἐννοεῖν ἀμηχανῶ τὸν ξένον καὶ
ἀπόρρητον. πῶς ἐκλελεγμένη ἡ ἄχραντος,
μόνη ἀνεδείχθη ὑπὲρ ἅπασαν τὴν κτίσιν,
τὴν ὁρατὴν καὶ τὴν νοουμένην. διὸ ἀνευ-
φημεῖν βουλόμενος ταύτην, καταπλήττο-
μαι σφοδρῶς νοῦν τε καὶ λόγον. ὅμως δὲ
τολμῶν, κηρύττω καὶ μεγαλύνω. Αὕτη ὑ-
πάρχει σκηνὴ ἐπουράνιος.

Τῷ αὐτῷ μηνί, εἰκοστῇ πρώτῃ, ἡ ἐν τῷ ναῷ
τῆς θεομήτορος εἴσοδος. κα'.

Ἔνδον τρέφεις τε γαβριὴλ ναοῦ κόρη.
Ἥξει δὲ μικρὸν καὶ τὸ χαῖρε σοι λέγων.
Βῆ ἱερὸν μάκαιρ' εἰς τέμενος παρ' εἰκάδι πρώτῃ.

Αὕτη ἡ ἐν τῷ ναῷ τῆς θεομήτορος εἴσοδος, ἑορ-
τὴν τοῖς εὐσεβέσιν εἰργάσατο θαυμαστὴν καὶ
παγκόσμιον, ἐκ ταύτης τῆς ὑποθέσεως λα-
βοῦσα τὴν ἀφορμήν. Ἡ γὰρ πανaοίδιμος
ἄννα, ὡς μικροῦ τὸν βίον ὅλον ἐν ἀπαιδίᾳ
διήνυσε, καθ' ὃν καιρὸν μετὰ τοῦ σώφρονος
ἰωακείμ, νηστείαις καὶ δεήσεσι τὸν δεσπότην
τῆς κτίσεως καθικέτευεν, οἶκτον τῆς αὐτῆς
ἀτεκνίας λαβόντα. παῖδα χαρίσασθαι.
ἐπαγγελλομένη εἰ τῆς αἰτήσεως τύχοιεν, τὸ
τικτόμενον παιδίον εὐθὺς αὐτῷ ἀναθεῖ-
ναι. Καὶ δὴ τεκοῦσα τὴν πρόξενον τῆς σω-
τηρίας τοῦ τῶν ἀνθρώπων γένους, τὴν καταλλα-
γήν τε θεοῦ πρὸς ἀνθρώπους. καὶ αἰτίαν τῆς ἀναπλά-
σεως τοῦ πεπτωκότος ἀδάμ, καὶ τῆς αὐτοῦ ἐγέρ-

σεως καὶ θεώσεως, τὴν παναγίαν θεοῦ μαρίαν. Ταύτην τρίτον ἤδη χρόνον ἄγουσαν ἀπὸ τῆς αὐτῆς παραδόξου γεννήσεως κατὰ τὴν ὑπόσχεσιν, ἄγουσι πρὸς τὸ ἱερὸν, καὶ τοῖς ἱερεῦσι παραδιδόασιν. ἣν καὶ λαβόντες οὗτοι, τάχα βουλήσει θεοῦ ὑπηρετοῦντες, τοῦ μέλλοντος ὅσον οὔπω ἐξ αὐτῆς τίκτεσθαι, ἐπὶ διορθώσει τῆς σελαγοῦς πάντως, εἰς τὸ ἐνδότατον τοῦ ναοῦ ἐμβιβάζουσι χρόνους ὁλοκλήρους δώδεκα ἐκεῖσε, διατελεῖν αὐτὴν μόνην, ὅπου τοῦ ἐνιαυτοῦ ἅπαξ τις ἱερεὺς εἰσιέναι ἀφείλετο. Ἡ δὲ διαπαντὸς πρὸς τὸ τοιοῦτον ἐνδιαιτωμένη, καὶ τροφῇ ὁμιλοῦσα ἀγγελικῇ ξενοπρεπῶς διατρεφομένη, ἕως τοῦ θείου εὐαγγελισμοῦ, καὶ τῶν ὑπερφυῶν μηνυμάτων. θεοῦ σαρκοῦσθαι, τὸν διδασκόντων, ὑπὸ φιλανθρωπίας εὐδοκήσαντα κόσμον ἀπολλύμενον ἀνασῶσαι. Ἡ δὲ, καὶ ἐνηυλίζετο, καὶ ἐνδιῃτᾶτο, θείας ἐπιφοιτήσεως ἀξιουμένη, καὶ τροφὴν ὁμοίως ἀδιαλείπτως δεχομένη, ἀγγέλου ἐπὶ τῇ ταύτης ὡς ἔφην ἀποστολῇ καθυπηρετοῦντος εἰς δόξαν θεοῦ. ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν.

ᾠδ. ζ΄. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Ἰδοὺ σήμερον ἐπέλαμψε τοῖς πέρασιν ἔαρ εὐφρόσυνον. κατὰ φαιδρυνθέντων ἡμῶν, ψυχὴν καὶ διάνοιαν, καὶ νοῦν τῇ χάριτι. ἡ πανήγυρις, τῆς θεοῦ σήμερον, μυστικῶς εὐωχηθῶμεν.

Δορυφορείτωσαν σήμερον τὰ σύμπαντα, τὴν βασιλίδα μου, ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ. ἀγγέλων τὰ τάγματα, καὶ τῶν βροτῶν τὸ πλῆθος. καὶ βοάτωσαν, ἐν τῷ ναῷ εἰσάγεται. ἡ χαρὰ καὶ ἡ λύτρωσις.

Ὁ τοῦ γράμματος παρέδραμεν, ἐξέλιπε νόμος καθάπερ σκιά. καὶ αὐτῆς χάριτος, ἀκτῖνες ἐπέλαμψαν. ἐν τῷ ναῷ τοῦ θεοῦ. εἰσαχθήσης σου, παρθενομῆτορ ἄχραντε, ἐν αὐτῷ εὐλογημένη.

Ὑποτέτακται τῷ τόκῳ σου πανάχραντε, ὡς ποιητῇ καὶ θεῷ, ὁ οὐρανὸς, καὶ ἡ γῆ καὶ τὰ καταχθόνια, καὶ πᾶσα γλῶσσα βροτῶν. ὅτι χριστὸς, ὁμολογεῖ ἐπεφάνη, ὁ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἄλλος. Ἡ κάμινος σωτὴρ ἐδροσίζετο.

Χορεύσωμεν, φιλέορτοι σήμερον. ὑμνήσωμεν τὴν ἄχραντον δέσποιναν. ἰωακεὶμ καὶ ἄνναν, ἐπαξίως γεραίροντες.

Προφήτου σου, ὁ λέγων ἐν πνεύματι. ἀχθήσονται, παρθένοι ὀπίσω σου. ἀπενεχθήσονταί σοι, εἰς ναὸν τῇ βασιλίδι μου.

Ἠγάλλοντο, ἀγγέλων τὰ τάγματα. ηὐφραίνοντο, δικαίων τὰ πνεύματα. ὅτε θεοῦ ἡ μήτηρ, εἰς τὰ ἅγια προσήγετο.

Καὶ σώματι, καὶ πνεύματι ἔχαιρε. σχολάζουσα μαρία ἡ ἄμωμος. ἐν τῷ ναῷ κυρίου, ὥσπερ σκεῦος ἱερώτατον.

Λαμβάνουσα, τροφὴν τὴν οὐράνιον προέκοπτε, σοφία καὶ χάριτι ἡ γενομένη μήτηρ, κατὰ σάρκα τοῦ σοῦ χριστοῦ.

Εἰσέφερον ναοῦ εἰς ἐνδότατον. οἱ σώφρονες πατέρες σου ἄχραντε. ἀνατραφῆναι, ξένως, εἰς κατοίκησιν χριστοῦ τοῦ θεοῦ. Τρ.

Δοξάσωμεν, τριάδα ἀχώριστον. ὑμνήσωμεν, τὴν μίαν θεότητα. σὺν τῷ πατρὶ τὸν λόγον καὶ τὸ πνεῦμα τὸ πανάγιον. Καὶ νῦν, θεοτοκίον.

Ἱκέτευε, ὃν ἔτεκες χριστὸν. ὡς εὔσπλαγχνον, τῇ φύσει ὑπάρχοντα. θεογεννῆτορ σῶσαι, τὰς ψυχὰς τῶν ἀνυμνούντων σε. Καταβασία.

Οἱ παῖδες εὐσεβείᾳ συντραφέντες, δυσσεβοῦς προστάγματος καταφρονήσαντες.
,, πυρὸς, ἀπειλὴν οὐκ ἐπτοήθησαν, ἀλλ' ἐν μέ-
,, σῳ τῆς φλογὸς ἑστῶτες ἔψαλλον. ὁ τῶν
,, πατέρων θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδ. η΄. Ἡ δὲ ἡ ἀκροστιχὶς, κατ' ἀλφάβητον.

Ὁ εἱρμός.

Ἄκουε κόρη παρθένε ἁγνή. εἰπάτω δὴ ὁ Γαβριήλ. Βουλὴν ὑψίστου, ἀρχαίαν ἀληθινήν.
,, Γενοῦ πρὸς ὑποδοχὴν, ἑτοίμη θεοῦ.
,, Διὰ σοῦ γὰρ ὁ ἀχώρητος, βροτοῖς συνανα-
,, στρέφεται. διὸ καὶ χαίρων βοῶ. εὐλογεῖτε.
,, πάντα τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον.

Ἀχράντου

Ἄχραντον ναὸν ἐν οἴκῳ θεοῦ. προσάγουσα ἄννα ποτέ, Βοῶσα ἔφη, ἐν πίστει τῷ ἱερεῖ. Γονὴν τὴν ὑπὸ θεοῦ δοθεῖσαν κἀμοί. Δεδεγμένος νῦν εἰσάγαγε, ἐν τῷ ναῷ τοῦ κτίστου, καὶ χαίρων ψάλλε αὐτῷ. εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα κῦ τὸν κῦ.

Ἔφησεν ἰδὼν τῇ ἄννῃ ποτέ. ἐν πνι ὁ ζαχαρίας. Ζωῆς μητέρα εἰσάγεις ἀληθινήν. Ἣνπερ τηλαυγῶς οἱ προφῆται θεοῦ. Θ κὸν προεκήρυξαν, καὶ πῶς ναὸς χωρήσει αὐτόν. διό, θαυμάζων βοᾷ. εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα κῦ τὸν κῦ.

Ἱκέτις θεοῦ κατέστην ἐγώ. ἀντέφησεν ἄννα αὐτῷ. Καλοῦσα τοῦτον ἐν πίστει καὶ προσευχῇ. Λαβεῖν τοὺς ἐμῆς ὠδῖνος καρπόν. Μετὰ τόκον δὲ τὸ κύημα, προσάγειν τῷ παρέχοντι. διὸ κραυγάζων βοᾷ. εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα κῦ τὸν κῦ.

Νόμιμον ὄντως τὸ ἔργον ἐστὶ ὁ ἱερεὺς ἔφη αὐτῇ. Ξένον δὲ πάντη, τὸ πρᾶγμα κατανοῶ. Ὁρῶν τὴν προσαγομένην ἐν οἴκῳ θεοῦ. Παραδόξως ὑπερβαίνουσαν τὰ ἅγια τῇ χάριτι, διὸ καὶ χαίρων βοᾷ. εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα κῦ τὸν κῦ.

Ῥώννυμαι ἔφη, ἡ ἄννα αὐτῷ. μαθοῦσα ἅπερ λαλεῖς. Συνεὶς γὰρ [illegible] τῷ πνι τοῦ θεοῦ. Τρανῶς τὰ τῆς παρθένου ἐκήρυξας. Ὑποδέχου οὖν τὴν ἄχραντον, ἐν τῷ ναῷ τοῦ κτίστου. καὶ χαίρων ψάλλε αὐτῷ. εὐλογεῖτε.

Φωσφόρος ἡμῖν αὕτη ψελαμπάς, ἐβόησεν ὁ ἱερεύς. Χαρὰν μεγίστην, ἐκλάμπουσαν ἐν ναῷ. Ψυχαὶ προφητῶν συνευφραινέσθωσάν μοι. Ὡς παράδοξα θεώμεναι, τελούμενα ἐν οἴκῳ θεοῦ. καὶ ἐκβοάτω ἀεί. εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα κῦ τὸν κῦ.

Ἄλλος. Ὃν φρίττουσιν ἄγγελοι.

Εὐφραίνεται σήμερον, φαιδρῶς ἰωακείμ. καὶ ἄννα ἡ ἄμεμπτος, κῷ τῷ θεῷ. προσφέρει θυσίαν, τὴν δοθεῖσαν αὐτῇ. ἐξ ἐπαγγελίας, ἁγίαν θυγατέρα.

Καυχῶνται οἱ ἅγιοι, δαδ, καὶ ἰεσσαί. ἰούδας σεμνύνεται, ἐκ ῥίζης γὰρ αὐτῶν, ἐβλάστησε γόνος, ἡ παρθένος ἁγνή. ἐξ ἧς ἐγεννήθη θεὸς ὁ πρὸ αἰώνων.

Μαρία ἡ ἄχραντος, καὶ ἔμψυχος σκηνή. προσφέρεται σήμερον ἐν οἴκῳ τοῦ θεοῦ. καὶ δέχεται ταύτην, ζαχαρίας χερσίν. ὡς ἡγιασμένον, κειμήλιον κῦ.

Ὡς πύλην σεπτόν, ἢ ὄρος νοητόν. ὡς κλίμακα ἔμψυχον, τιμήσωμεν πιστοὶ τὴν ὄντως παρθένον, καὶ μητέρα θεοῦ. τὴν εὐλογηθεῖσαν, χερσὶ τῶν ἱερέων.

Προφῆται ἀπόστολοι, καὶ μάρτυρες χριστοῦ. ἀγγέλων τὰ τάγματα, καὶ πάντες γηγενεῖς τιμήσωμεν ὕμνοις, τὴν παρθένον ἁγνὴν ὡς εὐλογημένην, μητέρα τοῦ ὑψίστου.

Ναῷ σε προσέφερον, πανάχραντε ἁγνή. οἱ θείως τεκόντες σε, ὡς θῦμα καθαρόν. καὶ ξένως αὐλίζῃ, ἐν ἀδύτοις θεῷ. προσέτι μαθητεῦσαι. εἰς κατοικίαν λόγου.

Εὐλογοῦμεν πατέρα, υἱὸν καὶ ἅγιον πνα τὸν κν. Ὑμνείσθω τρισάγιος, πατὴρ καὶ ὁ υἱός, καὶ πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἀμέριστος μονάς. ἡ μία θεότης, ἡ κρατοῦσα δρακί. τὴν σύμπασαν κτίσιν. εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν, θ.

Ὁ ἄναρχος ἄρχεται, ὁ λόγος ἐν σαρκί. τεχθεὶς ὡς ηὐδόκησε, θεός τε καὶ βροτὸς ἐκ κόρης παρθένου, ἀναπλάττων ἡμᾶς. τοὺς πρὶν πεπτωκότας, δι' ἄκραν εὐσπλαγχνίαν.

Καταβασία.

Θαύματος ὑπερφυοῦς, ἡ δροσοβόλος, ἐξεικόνισε κάμινος τύπον. οὐ γὰρ οὓς ἐδέξατο φλέγει νέους, ὡς οὐδὲ πῦρ τῆς θεότητος, παρθένου ἣν ὑπέδυ νηδύν. διό, ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν. εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν κν. καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς.

Ὠδὴ θ. Ἡ ἀκροστιχίς, κατὰ ἀλφάβητον.

Ἀντίστροφα. Μεγαλυνάριον.

Ἄγγελοι τὴν εἴσοδον τῆς παναγνοῦ, ὁρῶντες ἐξεπλήττοντο. πῶς ἡ παρθένος εἰσῆλθεν, εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων. Ὁ εἱρμός.

Ὡς ἔμψυχῳ θεοῦ κιβωτῷ. Ψαυέτω μηδαμῶς χεὶρ ἀμυήτων. Χείλη δὲ πιστῶν τῇ θεοτόκῳ, ἀσιγήτως. Φωνὴν τοῦ ἀγγέλου ἀναμέλποντα. ἐν ἀγαλλιάσει βοάτω. ὄντως, ἀνωτέρα πάντων ὑπάρχεις παρθένε ἁγνή.

Ἄγγελοι τὴν εἴσοδον τῆς πανάγνου, ὁρῶντες ἐξεπλήττοντο. πῶς μετὰ δόξης εἰσῆλθεν, εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων.

Ὡς ὑπέρλαμπρον θεοτόκε ἁγνή. Ψυχῆς τὸ καθαρὸν ἔχουσα κάλλος. Χάριν δὲ θεοῦ, ἐμπεπλησμένη ὁμοῦ ἄνωθεν. Φωτὶ, ἀϊδίῳ καταυγάζεις ἀεὶ, τοὺς ἐν εὐφροσύνῃ βοῶντας. ὄντως, ἀνωτέρα πάντων ὑπάρχεις παρθένε ἁγνή. Ἄγγελοι τὴν εἴσοδον τῆς παρθένου, ὁρῶντες ἐξεπλήττοντο. πῶς παραδόξως εἰσῆλθεν εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων.

Ὑπείληπται θεοτόκε ἁγνή, τὸ θαυμαστόν.

Τὴν δύναμιν τῶν λόγων. Σῶμα γὰρ ἐν σοὶ, κατανοῶν ὑπὲρ λόγον. Ῥοῆς ἁμαρτίας ἀνεπίδεκτον. ὅθεν εὐχαρίστως βοῶ σοι. ὄντως, ἀνωτέρα πάντων ὑπάρχεις παρθένε ἁγνή.

Ἄγγελοι καὶ ἀνθρώποι τῆς παρθένου, τὴν εἴσοδον τιμήσωμεν. ὅτι ἔνδοξη εἰσῆλθεν, εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων.

Παραδόξως προδιετύπου ἁγνή. Ὁ νόμος σε σκηνὴν, καὶ θείαν στάμνον. Ξένην κιβωτὸν, καὶ καταπέτασμα, καὶ ῥάβδον. Ναὸν ἀκατάλυτον, καὶ πύλην θεοῦ. ὅθεν ἐκδιδάσκει σοι κράζειν. ὄντως, ἀνωτέρα πάντων ὑπάρχεις παρθένε ἁγνή.

Ἄγγελοι τὴν εἴσοδον τῆς παρθένου. ὁρῶντες κατεπλήττοντο. πῶς θεαρέστως εἰσῆλθεν, εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων.

Μελωδῶν σοι προεξεκελάδει Δαβίδ. Λαλῶν σε θυγατέραν βασιλέως. Καλλιαρετῶν, ἐκ δεξιῶν παρεσταμένην. ἰδὼν τοῦ θεοῦ πεποικιλμένην σε. ὅθεν, προφητεύων ἐβόα. ὄντως, ἀνωτέρα πάντων ὑπάρχεις παρθένε ἁγνή.

Ἄγγελοι σκιρτήσατε, σὺν ἁγίοις, παρθένοι συγχορεύσατε. ἡ γὰρ θεόπαις εἰσῆλθεν, εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων.

Θεοδόχον προθεωρῶν Σολομῶν. Ἡ νίξατό σε πύλην βασιλέως. Ζῶσαν τε πηγὴν ἐσφραγισμένην. Ἐξ ἧς, τὸ ἀθόλωτον ἡμῖν προῆλθεν ὕδωρ τοῖς ἐν πίστει βοῶσιν. ὄντως, ἀνωτέρα πάντων ὑπάρχεις παρθένε ἁγνή.

Ἄγγελοι καὶ ἀνθρώποι τὴν παρθένον. ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν. θεοπρεπῶς γὰρ εἰσῆλθεν, εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων.

Διανέμοις τῶν χαρισμάτων τὴν σήν. Γαλήνην θεοτόκε τῇ ψυχῇ μου. Βρύουσα ζωὴν τοῖς σὲ τιμῶσι κατὰ χρέος. Αὐτὴ περιέπουσα, καὶ σκέπουσα. καὶ διατηροῦσα βοᾶν σοι. ὄντως, ἀνωτέρα πάντων ὑπάρχεις παρθένε ἁγνή.

Ἄλλος. Τὴν φωτοφόρον νεφέλην.

Μεγάλυνον ψυχή μου. τὴν προσενεχθεῖσαν ἐν τῷ ναῷ κυρίου. εὐλογηθεῖσαν, χερσὶ τῶν ἱερέων.

Ἐκ τῶν δικαίων προῆλθεν, ἰωακεὶμ καὶ τῆς ἄννης, ἐπαγγελίας ὁ καρπός. ἡ θεόπαις μαρία. καὶ ὡς θυμίαμα δεκτὸν, σαρκὶ νηπιάζουσα προσφέρεται. ἱερῷ ἐν ἁγίῳ. ὡς ἁγία, εἰς τὰ ἅγια οἰκεῖν.

Τὴν νηπιάζουσαν φύσει, καὶ ὑπὲρ φύσιν μητέρα, ἀναδειχθεῖσαν τοῦ θεοῦ. εὐφημήσωμεν ὕμνοις. ἐν τῷ ναῷ τῷ νομικῷ, καὶ γὰρ σήμερον προσφέρεται. εἰς ὀσμὴν εὐωδίας. τῶν δικαίων, ὡς καρπὸς πνευματικός.

Σὺ τῷ ἀγγέλῳ τὸ χαῖρε, τῇ θεοτόκῳ προσφόρως. ἀναβοήσωμεν πιστοί. χαῖρε πάγκαλε νύμφη. χαῖρε νεφέλη φωτεινή. ἐξ ἧς ἡμῖν ἔλαμψεν ὁ κύριος. τοῖς ἐν σκότει ἀγνοίας καθημένοις. χαῖρε πάντων ἡ ἐλπίς.

Ἡ τῶν ἁγίων ἁγία, καὶ θεομήτωρ μαρία ταῖς ἱκεσίαις σου ἁγνή. ἐλευθέρωσον ἡμᾶς ἐκ τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ. καὶ πάσης αἱρέσεως καὶ θλίψεως. τοὺς πιστῶς προσκυνοῦντας. τὴν εἰκόνα, τῆς ἁγίας σου μορφῆς.

Ὕμνον ἐπάξιον πᾶσα, τῇ θεοτόκῳ ἡ κτίσις. σὺν τῷ ἀγγέλῳ γαβριὴλ ἀνακράζει βοῶσα, χαῖρε ἡ μήτηρ τοῦ θεοῦ. δι᾽ ἧς ἐλυτρώθημεν, παραμωμένως. τῆς ἀρχαίας κατάρας, γεγονότες,

τες, ἀφθαρσίας κοινωνοί.

Τῶν χερουβὶμ ὑπερτέρα, τῶν σεραφὶμ ἀνωτέρα, καὶ πλατυτέρα οὐρανῶν. ἀνεδείχθης παρθένε. ὡς τὸν ἀχώρητον παντί, ἐν μήτρᾳ χωρήσασα, θεὸν ἡμῶν. καὶ τεκοῦσα ἀφράστως. ὃν δυσώπει, ἐκτενῶς ὑπὲρ ἡμῶν.

Δόξα. Μεγάλυνον ψυχή μου τὸ τρισυπόστατον, καὶ ἀδιαίρετον θεότητος τὸ κράτος.

Τὴν τρισυπόστατον φύσιν, καὶ ἀδιαίρετον δόξαν, καὶ ἐν θεότητι μίαν, ὑμνοῦμεν τὴν ἀπαύστως, ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς. τριάδα ἀχώριστον δοξάσωμεν. σὺν υἱῷ τὸν πατέρα, καὶ τὸ πνεῦμα, προσκυνοῦντες εὐσεβῶς. Καὶ νῦν.

Μεγάλυνον ψυχή μου τὴν τιμιωτέραν. καὶ ἐνδοξοτέραν, τῶν ἄνω στρατευμάτων.

Ὑπὸ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν. τοὺς καταφεύγοντας πίστει. καὶ προσκυνοῦντας εὐσεβῶς τὸν υἱόν σου παρθένε, θεογεννῆτορ ὡς θεόν, τοῦ κόσμου καὶ κύριον. ἱκέτευε. ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων, λυτρωθῆναι. καὶ παντοίων πειρασμῶν. Καταβασία.

Μυστήριον ξένον, ὁρῶ καὶ παράδοξον. οὐρανὸν τὸ σπήλαιον. θρόνον χερουβικὸν τὴν παρθένον. τὴν φάτνην χωρίον, ἐν ᾧ ἀνεκλίθη ὁ ἀχώρητος χριστὸς ὁ θεός. ὃν ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν. Ἐξαποστειλάριον.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἣν πάλαι προκατήγγειλε, τῶν προφητῶν ὁ σύλλογος στάμνον καὶ ῥάβδον καὶ πλάκα, καὶ ἀλατόμητον ὄρος. μαρίαν τὴν θεόπαιδα, πιστῶς ἀνευφημήσωμεν. σήμερον γὰρ εἰσάγεται, εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων. ἀνατραφῆναι κυρίῳ. Λέγεται ἐκ τρίτου.

Εἰς τοὺς αἴνους ἱστῶμεν στίχους, δ΄. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ ἦχος, α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Λαμπαδηφόροι παρθένοι, τὴν ἀειπάρθενον. φαιδρῶς ὁδοποιοῦσαι, προφητεύουσιν ὄντως, ἐν πνεύματι τὸ μέλλον. ναὸς γὰρ θεοῦ, ἡ θεοτόκος ὑπάρχουσα. πρὸς τὸν ναὸν μετὰ δόξης παρθενικῶς, νηπιόθεν ἐμβιβάζεται.

Ἐπαγγελίας ἁγίας, καὶ ὁ καρπὸς εὐκλεής. ἡ θεοτόκος ὄντως, ἀνεδείχθη τῷ κόσμῳ, ὡς πάντων ὑπερτέρα. ἣ εὐσεβῶς, προσαγομένη ἐν οἴκῳ θεοῦ. τὴν προσευχὴν τῶν τεκόντων ἀποπληροῖ, συντηρουμένη θείῳ πνεύματι.

Ἐπ' οὐρανίῳ τραφεῖσα, παρθένε ἄρτῳ πιστῶς. ἐν τῷ ναῷ κυρίου, ἀπεκύησας κόσμῳ. ζωῆς ἄρτον τὸν λόγον. οὗ ὡς ναός, ἐκλεκτὸς καὶ πανάμωμος. προεμνηστεύθης τῷ πνεύματι μυστικῶς, νυμφευθεῖσα τῷ θεῷ καὶ πατρί.

Ἐξανοιγέσθω ἡ πύλη, τοῦ θεοδόχου ναοῦ. τὸν γὰρ ναὸν τοῦ πάντων, βασιλέως καὶ θρόνον, σήμερον ἐνδόξῃ. ἔνδον λαβών, ἰωακεὶμ ἀνατίθεται. ἀφιερώσας κυρίῳ τὴν ἐξ αὐτοῦ. ἐκλεχθεῖσαν εἰς μητέρα αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος, β΄.

Λέοντος μαΐστορος.

Σήμερον τῷ ναῷ προσάγεται ἡ πανάμωμος παρθένος. εἰς κατοικητήριον, τοῦ παντάνακτος θεοῦ, καὶ πάσης τῆς ζωῆς ἡμῶν τροφοῦ. σήμερον, τὸ καθαρώτατον ἁγίασμα, ὡς τριετίζουσα δάμαλις, εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων, εἰσάγεται. ταύτῃ ἐκβοήσωμεν, ὡς ὁ ἄγγελος. χαῖρε μόνη, ἐν γυναιξὶν εὐλογημένη.

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις.

Δίδοται καὶ ἅγιον ἔλαιον, τοῖς ἀδελφοῖς.

Εἰς τὴν λειτουργίαν, τυπικά. καὶ ἀπὸ τοῦ κανόνος. ᾠδή, γ΄. καὶ ς΄.

Κοινωνικόν. Ποτήριον σωτηρίου.

Δεῖ εἰδέναι, ὅτι ἑορτάζεται ἡ παροῦσα ἑορτή, ἄχρι τῆς εἰκοστῆς πέμπτης τοῦ παρόντος μηνός.

Τῷ αὐτῷ μηνί, κβ΄. τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Φιλήμονος, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. καὶ τῆς ἁγίας μάρτυρος κικιλίας. Εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα. ἱστῶμεν, στίχους, ς΄. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς. ἦχος, πλ. δ΄. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος. προϋπογράφεται νῦν, τὸ ἐσόμενον ἄρρητον, ἐν συμβόλοις σήμερον. ὁρατοῖς τὰ νοούμενα. ἡ φῶς γὰρ κόσμῳ, θεῖον ἐκλάμψασα. νυμφαγωγεῖται, τῷ παντοκράτορι. καὶ εἰσοικίζεται πρὸς ναὸν θεότητος, ὑπερφυῆ. ἅγιον ἀεὶ φωτὸν τοῦ φωτοδότου χριστοῦ.

Ὄντως ἀπαρχὴν εὐπρόσδεκτον, ἰωακεὶμ ὁ σοφὸς, σὺν τῇ ἄννῃ προσήνεγκεν τῷ καταξιώσαντι, θεῖον δοῦναι καρπὸν αὐτοῖς. τὴν θεόπαιδα αὐτῶν κόρην μαριὰμ σαφῶς. δι᾽ ἧς τῆς λύπης, ἠλάθη ὄφλημα, ἣν ἀνυμνήσωμεν, εὐσεβῶς γηθόμενοι. τῆς γὰρ χαρᾶς, πρόξενος γεγένηται, παντὶ τῷ κόσμῳ αὕτη.

Δεῦτε μυστικῶς συνδράμωμεν. καὶ προεξάρξωμεν νῦν. ταῖς λαμπάσι τῆς πίστεως. καταλαμπρυνόμενοι. τῆς παρθένου τὴν πρόοδον εἰς τὸν ναὸν ἐνδόξως εἰσέρχεται. τοῦ βασιλέως, μνηστευθεῖσα τῷ πνεύματι. ἧς ἑορτάσωμεν. τὴν τερπνὴν πανήγυριν. θεοπρεπῶς. πάντες εὐωχούμενοι, ἐν τῇ εἰσόδῳ αὐτῆς.

Ἕτερα, στιχηρὰ τῶν ἁγίων. ἦχος, β'.
Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Κλῆμα, τῆς ἀμπέλου τῆς ζωῆς, ἔνδοξε φιλῆμον ὑπάρχων. οἶνον ἀπέσταξας. θείας ἐπιγνώσεως, ταῖς ἐν ὀδύνῃ, ψυχαῖς. καὶ καρδίας ἐπεύφρανας, τὰς σκυθρωπαζούσας. πλάνης ἀμαυρωτικῷ, περικειμένας τῷ ζόφῳ, τῆς εἰδωλομανίας. ὅθεν γηθοσύνως τὴν μνήμην. σοῦ τὴν θεαυγῆ πανηγυρίζομεν.

Πόλις, τῶν γαζέων σε τιμᾷ. φῶς τῆς ἐπιγνώσεως μάκαρ, διὰ σοῦ βλέψασα. ἡ κολασσαέων δὲ, τὸ θεῖον σῶμά σου. ὥσπερ ὄλβον κατέχουσα, τρυγᾷ τὰς ἰάσεις. καὶ τὴν ἀναβλύζουσαν, χάριν ἑκάστοτε. ὅθεν, ἐκτελεῖ σου τὴν μνήμην, περισωζομένη κινδύνων. ἔνδοξε φιλῆμον τῇ πρεσβείᾳ σου.

Πίστει, σὺν ἀπφίᾳ τῇ σεμνῇ. ἄρχιππον σοφὸν ἱεράρχην, εὐφημήσωμεν, μέλποντες φιλήμονα, καὶ τὸν ὀνήσιμον. ἱεροὺς θεοκήρυκας, σεπτοὺς διδασκάλους. πλάνην τὴν πολύθεον, τοὺς ἐκριζώσαντας. λόγῳ καὶ φυτεύσαντας πᾶσι. γνῶσιν ἀληθείας, τιμῶντες, τούτων εὐσεβῶς τὴν μνήμην πάντοτε.

Δόξα τῶν ἁγίων. ἦχος, πλ. β'.

Δεῦτε, συμφώνως ἀνυμνήσωμεν, τοὺς αὐτόπτας τοῦ λόγου, καὶ μύστας τῶν θαυμάτων αὐτοῦ, φιλήμονα, καὶ ὀνήσιμον. ἀπφίαν, καὶ ἄρχιππον, τοὺς ἀποστόλους χριστοῦ. χαίρετε, ἐκβοῶντες αὐτοῖς, τῆς οἰκουμένης φωστῆρες, κολασσαέων πρόβολοι. χαίρετε, ἀγγέλων ὁμοδίαιτοι. οἱ τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων, ἀνδρικῶς καταστρεψάμενοι. καὶ χριστὸν τὸν σταυρωθέντα κηρύξαντες, καὶ τῆς πλάνης, τοὺς ἀνθρώπους ἀπαλλάξαντες. διὸ, ὡς παριστάμενοι τῷ θρόνῳ τῆς ἁγίας τριάδος. πρεσβεύσατε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. ἦχος, α'. Γεωργίου νικομηδείας.

Ἀγαλλιάσθω σήμερον, ὁ οὐρανὸς ἄνωθεν, καὶ αἱ νεφέλαι εὐφροσύνην ῥανάτωσαν. ἐπὶ τὰ λίαν παράδοξα, μεγαλεῖα τοῦ θεοῦ ἡμῶν. ἰδοὺ γὰρ, ἡ πύλη ἡ κατ᾽ ἀνατολὰς βλέπουσα, ἀποκυηθεῖσα, ἐκ στείρας ἀκάρπου, ἐξ ἐπαγγελίας. καὶ τῷ θεῷ ἀφιερωθεῖσα, εἰς κατοίκησιν. σήμερον ἐν τῷ ναῷ, ὡς ἄμωμος προσφορὰ προσάγεται. ἀγαλλιάσθω ὁ δαβὶδ κρούων τὴν κινύραν. ἀπενεχθήσονται φησὶ τῷ βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται, ἔσω ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ θεοῦ. ἔνδον τοῦ ἱλαστηρίου αὐτοῦ, ἀνατραφῆναι εἰς κατοίκησιν, τοῦ πρὸ αἰώνων ἐκ πατρὸς ἀρρεύστως γεννηθέντος. εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν στίχον, τῆς ἁγίας. ἦχος, δ'.
Ἔδωκας σημείωσιν.

Σῶμα ἀκηλίδωτον, καὶ λογισμῶν ἀπαράδεκτον, ἡδονῶν διετήρησας. καὶ νύμφη ἀκήρατος, τῷ πεποιηκότι, σεαυτὴν προσήξας, πεποικιλμένην ἱερῶς, τῷ μαρτυρίῳ ἀειμακάριστε.

μακάριστε. διό σε προσελάβετο πρὸς φωτεινότατον θάλαμον. καὶ νυμφῶνα ἀκήρατον, κικιλία πανεύφημε ∼

Ῥόδοις ἡδυπνόοις σε, εὐωδιάσας ὁ κύριος. αἰσθητῶς σεμνὴ παρθένε ζωγροῖ μεσιτείας σου, ἀδελφῶν δυάδα, ἐν ὀσφρησαμένην, τύπων εὐχῆς του ἐκτενεῖ. ὅθεν λιπόντες, δυσώδες σέβασμα. τῆς πλάνης, ἠξιώθησαν, τοῦ ἐκ παρθενίου νεάνιδος. μύρου θείου δι' ἄφατον, κενωθέντος χρηστότητα ∼

Πλούτου κατεφρόνησας, τὸν ἐπουράνιον στέρξασα. καὶ μνηστῆρος ἠλόγησας, παρθένων ἐν τάγμασι, σεαυτὴν πανσόφως ἀριθμησαμένη. καὶ προσενήνοχας σαυτὴν, τῷ οἰκείῳ νυμφίῳ πάνσεμνε, ἀθλήσασα στερρότατα, καὶ τὴν ὀφρὺν τοῦ ἀλάστορος, ἀνδρικῶς συμπατήσασα. ἀθλητῶν τὸ ἀγλάϊσμα.

Ἕτερα, στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς. ἦχος, β'.

Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Σήμερον ψαλμικῶς, τὰ στίφη τῶν παρθένων, ἀνάψαντα λαμπάδας, φαιδρῶς ᾀδοποιοῦσι, τὴν μόνην παναμώμητον ∼

Ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ.

Ὄρος τὸ νοητὸν, ἡ τράπεζα ἡ θεία. ἡ γέφυρα ἡ στάμνος. προφῆται ὑποδέχου. τὴν μόνην παναμώμητον ∼

Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ.

Πύλας τοῦ ἱεροῦ, διάρας ζαχαρία. προφῆτα ὑποδέχου. θεοῦ τὴν θείαν πύλην, τὴν μόνην ἀειπάρθενον ∼

Δόξα, καὶ νῦν ἦχος, β'.

Σήμερον τῷ ναῷ προσάγεται ἡ πανάμωμος παρθένος. εἰς κατοικητήριον, τοῦ παντοκράτορος θεοῦ, καὶ πάσης τῆς ζωῆς ἡμῶν τροφοῦ σήμερον, τὸ καθαρώτατον ἁγίασμα, ὡς τριετίζουσα δάμαλις, εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων, εἰσάγεται. ταύτῃ ἐκβοήσωμεν, ὡς ὁ ἄγγελος. χαῖρε μόνη, ἐν γυναιξὶν εὐλογημένη ∼

Ἀπολυτίκιον, τῆς ἑορτῆς. καὶ τῶν ἁγίων ἀποστόλων, ἦχος, γ'. Ἀπόστολοι ἅγιοι. Εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὴν συνήθη εὐλογίαν, ὁ κανὼν τῆς ἑορτῆς, καὶ τῶν ἁγίων οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Χριστοῦ φιλοῦντα δοξάσω σε φιλήμων.

ᾠδὴ α'. ἦχος, β'. Δεῦτε λαοὶ ᾄσωμεν ᾆσμα.

Χοροβατῶν, χαρμονικῶς τὰ οὐράνια, ἱερουργὲ σκηνώματα, χαίρειν παράσχου μοι, τὴν ἁγίαν σου μνήμην. ἐνθέως ἀνυμνοῦντι, σὺ γὰρ δεδόξασαι ∼

Ῥείθροις τῶν σῶν, λόγων καρδίας καταρδεύσας. καὶ γεωργεῖν οὐράνια, μάκαρ νοήματα, παρεσκεύασας πίστει. ἀπόστολε φιλῆμον ἀξιοθαύμαστε ∼

Ἱερουργῶν, τὸ ἱερὸν εὐαγγέλιον. ταῖς ἀστραπαῖς τοῦ πνεύματος. ψυχὰς ἐφώτισας. λυτρωσάμενος σκότους. τῆς εἰδωλομανίας, σοφὲ ἀπόστολε ∼ θ'.

Σὲ προφητῶν, πάλαι ὁ θεῖος κατάλογος, πολυειδέσιν ἄχραντε, συμβόλοις πόρρωθεν, προεχάραξεν ὄντως. τὴν μόνην τὸν δεσπότην, ἀποκυήσασαν ∼

Ἕτερος κανὼν τῆς ἁγίας. ᾠδὴ, α'. ἦχος, α'.

Χριστὸς γεννᾶται δοξάσατε.

Χριστοῦ πέλει ἅγιον τέμενος. χριστοῦ φωτοειδὲς ἐνδιαίτημα. χριστοῦ ναὲ καθαρώτατε. εὔδοξε κικιλία. μάρτυς σεμνὴ, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις. φωταγώγησον ἡμᾶς, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε ∼

Χριστοῦ τὸ κάλλος ποθήσασα. χριστοῦ κραταιωθεῖσα τῷ ἔρωτι. χριστοῦ προσαγαῖς ποθήσασα. κόσμῳ καὶ τοῖς ἐν κόσμῳ. μάρτυς σεμνὴ, πᾶσιν ἐνεκρώθης. καὶ ζωῆς τῆς αἰωνίου κατηξίωσαι ∼

Ψυχὴν ἀμόλυντον φέρουσα. καὶ σῶμα καθαρὸν καὶ ἁγνότατον. χριστῷ τῷ θεῷ νενύμφευσαι. ἄμωμόν σε τηροῦντι, καὶ καθαράν. μάρτυς εἰς αἰῶνας, εἰς νυμφῶνα νοητὸν θεομακάριστε ∼ θ'.

Ῥυσθῆναι κόρη πανάμωμε. παθῶν ἐπικρατείας τοὺς δούλους σου. τὸν σὸν ἐκτενῶς ἱκέτευε, χριστὸν καὶ δεσπότην. ὃν ἐκ τῶν σῶν, πάναγνε αἱμάτων, ἐσωμάτωσας ἡμῖν,

προ-

προσομιλήσαντα.

ᾨδὴ γ΄. Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ κύριε.

Τὰ πάθη τοῦ χριστοῦ καὶ τὴν ἀνάστασιν κηρύττων, ἀνέστησας ὡς ἐκ ταφῆς ἀπιστίας καὶ νεκρώσεως, τοὺς αὐτοὺς Φιλῆμον ἀξιάγαστε.

Ὀνήσιμον τὸν θεῖον καὶ Φιλήμονα. Ἀπφίαν, καὶ Ἄρχιππον τοὺς ἀστέρας. τοὺς φωτίζοντας τὰ πέρατα. ἱεραῖς μελῳδίαις εὐφημήσωμεν.

Νόος τὸ ὀπτικὸν ἀνακαθάραντες, τῆς θείας ἐτύχετε θεοπτίας. καὶ καρδίας ἐπεστρέψατε. πλανωμένας, πρὸς γνῶσιν ἱερώτατοι.

Θεοτοκίον.

Φανεῖσα καθαρὰ καὶ παναμώμητος. ἐδέξω, ἐν μήτρᾳ τὸν θεὸν λόγον. τὸν καθάραντα τὴν φύσιν ἡμῶν. ῥυπωθεῖσαν παρθένε ἀτοπήμασιν.

Ἄλλος. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Τὸν ἐκ τῆς παρθένου, σαρκωθέντα ἀφράστως χριστὸν τὸν θεόν. καθαρωτάτῃ διανοίᾳ, ἐκζητοῦσα ἐβόας, αὐτῷ. σοῦ ὀπίσω δέσποτα. προσεκολλήθην, καὶ σοῦ τῇ στοργῇ. τὴν ψυχὴν συνέδησα.

Ἔχουσα παστάδα, ἐπουράνιον προέκρινας τὴν μένουσαν. τῆς ἐπιγείου ὡς προσκαίρου, καὶ φθαρτῆς Κικιλία. ἁγνή, μάρτυς κατεφρόνησας. τὴν παρθενίαν τηροῦσα χριστῷ. ἄσπιλον ἀμείωτον.

Ἔρωτι ἀΰλῳ, τοὺς ἐνύλους ἐμάρανας ἔρωτας. καὶ τὸν μνηστῆρα ζωηρρύτοις, καὶ πανσόφοις σου λόγοις. σὺν σοί, παρθενεύειν ἔπεισας. μεθ' οὗ συνήφθης ἀγγέλων χοροῖς, μάρτυς ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Ἀγεωργήτως, ὡς κατάκαρπος ἄμπελος ἄχραντε. καὶ συλλαβοῦσα καὶ τεκοῦσα, τὸν ἀκήρατον βότρυν, χριστόν. οἶνον ἀποστάζοντα. θεογνωσίας αὐτὸν ὡς θεόν, αἴτησαι σωθῆναι ἡμᾶς.

Κάθισμα, ἦχος, πλ.

Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Τῷ ἀρότρῳ τοῦ λόγου καλλιεργῶν χερσωθείσας καρδίας ἱερουργέ, τὴν θείαν ἐπίγνωσιν, γεωργεῖν παρεσκεύασας. καὶ καθελὼν τεμένη, εἰδώλων ἀνήγειρας ἐκκλησίας μάκαρ, εἰς δόξαν τοῦ κτίσαντος. ὅθεν συνελθόντες, τὴν ἁγίαν σου μνήμην. Φιλῆμον δοξάζομεν. ἱερῶς φωτιζόμενοι. καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι. πρέσβευε χριστῷ τῷ θεῷ. τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι.

Ἕτερον τῆς ἁγίας. ἦχος α΄. τὸν τάφον σου σωτήρ.

Νυμφίον ἀληθῶς, τὸν χριστὸν κεκτημένη. νυμφίου σαρκικοῦ, ἐβδελύξω τὸν πόθον. καὶ τοῦτον προσενήνοχας, τῷ θεῷ διὰ πίστεως. ἐναθλήσαντα, σὺν σοὶ στερρῶς Κικιλία. καὶ τὸν στέφανον, ἀπολαβόντα τῆς νίκης. μεθ' οὗ ἡμῶν μέμνησο.

Τῆς ἑορτῆς. Ὅμοιον.

Δικαίων ὁ καρπός, Ἰωακεὶμ καὶ τῆς Ἄννης. προσφέρεται θεῷ ἱερῷ ἐν ἁγίῳ. σαρκὶ νηπιάζουσα, ἡ τροφὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν. ἣν εὐλόγησεν, ὁ ἱερὸς Ζαχαρίας. ταύτην ἅπαντες, οἱ γηγενεῖς, μετὰ φόβου. πιστῶς μακαρίσωμεν.

ᾨδὴ δ΄. Ὑμνῶ σε ἀκοήν.

Ἱστίῳ τοῦ σταυροῦ πτερούμενος. διεπέρασας ἀχειμάστως, τὸ χαλεπὸν πέλαγος. τῶν πειρασμῶν τοῦ βίου, μάκαρ πολλοὺς κυβερνήσας θαλαττεύοντας. πρὸς σέλας ὅρμον, θείᾳ χάριτι.

Λαμπτῆρας φωταυγεῖς, περιβάλλεται, θεία πόλις Κολασσαέων. τὸν ἱερὸν Ἄρχιππον, Φιλήμονά τε, καὶ Ἀπφίαν σαφῶς. καὶ Ὀνήσιμον ἔνδοξον. φωταγωγοῦντας, κόσμου τὰ πληρώματα.

Ὁ θεῖος ποταμὸς ἀνέβλυσε, τῆς καρδίας σου θεόρρημον. καὶ ποταμοὺς ἔστησε. ῥεύματα τῆς ἀθεΐας, ψυχὰς ἐκτακείσας δὲ τῷ καύσωνι. τῆς ἀγνωσίας ἤρδευσεν ἐν χάριτι.

Θεοτοκίον.

Ὑμνῶ σε ἀληθῶς πανύμνητε. τὸν ὑπερύμνητον θεὸν λόγον, ὑπερφυῶς τέξασαν. καὶ δέομαι, τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς, θεραπεῦσαι τὰ νοσήματα. ὡς ἀγαθὴ ὑπάρχουσα θεόνυμφε.

Ἄλλος. Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαί.

Ἄγγελος φωτὸς σοὶ παρεστώς. καὶ φύλαξ δεδομένος σοι. φωτί σε θείῳ κατελάμπρυνε.

ῥυό-

ξυνημμένος σε. παντὸς, ἐνδυτήριον ἔνδοξε. ἄφθορον ἁγνείαν διατηροῦντι. διαρεσοῦσαν χριστῷ. πίστει κικιλία καὶ χάριτι:—

Θείαις σου πεισθεῖσα διδαχαῖς. εἰδώλων τὸ βαθύτατον. ὦ κικιλία σκότος ἔλιπε. βαπτίσματι θεουργῷ, προσελθὼν γηθόμενος. βαλεριανὸς ὁ γυναιόφρον. καὶ φωτισθεὶς τὴν ψυχὴν, φέγγος μαρτυρίου ἀπήστραψε.

Θάλαμον θαλάμου καθαρὸν. ἠλλάξω τὸν οὐράνιον. τοῦ ἐπιγείου ἀξία γὰρ ἐστε. εἰς ὃν οἰκεῖς ἐν χαρᾷ, παρθενίας κάλλεσι. καὶ μαρμαρυγαῖς τῆς παρθενίας, ἠγλαϊσμένη φαιδρῶς. μάρτυς κικιλία θεόνυμφε:— θ.

Ράβδον σε παρθένε ἀαρὼν. αὐτίκα ὡς ἐκβλαστήσασαν. προεξεικόνισεν ἀνθήσασαν. τὸν φωτουργὸν τοῦ παντὸς. ὃν δυσώπει πάντοτε. πάντων ἀσεβῶν τὰς διανοίας. τὸν φόβον τὸν ἑαυτοῦ, δέσποινα φυτεῦσαι πανάμωμε:—

ᾠδὴ ε. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Νενοσηκότας ὁρῶν, τῇ σηπεδόνι τῶν δεινῶν ἔνδοξε. τῷ δραστικῷ, λόγῳ σου ἰάσω. φιλῆμον σεβόντων ποτὲ, εἰδωλομανίᾳ, σφοδρῶς κινδυνεύοντας:—

Τὰς οὐρανίους ὁδοὺς, τοῖς πλανηθεῖσι, χαλεπῶς ἔδειξας, ὡς ἀπλανὴς, ὁδηγὸς φιλῆμον. καὶ μόνην τὴν ὁδὸν. χριστὸν ἀγαπήσας, ὁσίως ὡδήγησας:—

Ἄγει φαιδρὰν ἑορτὴν, κολασαέων ἡ σεπτὴ σήμερον, περιχαρῶς, χριστοῦ ἐκκλησία, τὸν θεῖον ἀρχίποιμνον καὶ τὸν θεηγόρον, τιμῶσα φιλήμονα:— θ.

Δέσποινα σῶσον ἡμᾶς, χειμαζομένους χαλεπῷ κλύδωνι. τῶν πειρασμῶν. καὶ τῶν ἀνημέρων, βαρβάρων ἐπιδρομαῖς, καὶ ταῖς τῶν δαιμόνων, δειναῖς ἐπιθέσεσιν:—

Ἄλλος. Θεὸς ὢν εἰρήνης πατὴρ οἰκτιρμῶν.

Λουτροῦ σου τὸ θεῖον, βαλεριανὲ, ἐκζητοῦντος ὡράθη τοι ἄγγελος. τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν σου, φωτίζων ἱερῶν, λογίων ἀναπτύξει. καὶ πείθων οὐρανίαις. συναφθῆναι χορείαις, ἐπὶ τῆς γῆς ἀγωνισάμενον:—

Τηροῦσι παρθένον, καὶ σῶμα καὶ νοῦν. συνδυασμένοις τε θείῳ ἐν πνεύματι, στεφάνους ὁρατοὺς ὑμῖν, ἀπέστειλε χριστὸς. ἐκ ῥόδων ἡδυπνόων. αὐτοῦ γὰρ εὐωδία. καὶ τῆς πίστεως ὄντως, πανευκλεεῖς ἄρτι γεγόνατε:—

Λυσσώδη κατέστρεψε, πλάνην λιπὼν. ἀντελάβου ὀδμῆς, θείας γνώσεως, καὶ τρίβον τὴν ἀπάγουσαν, ζωὴν πρὸς ἀληθῆ. προθύμως ἐπορεύθης. πιστεύσας ὁλοψύχως. τῇ τριάδι καὶ ταύτης, ὑπεραθλήσας προθυμότατα:— θ.

Ἁγίων ἀγγέλων παρθένε, ἁγνὴ. ὑπερέχουσα ὤφθης κυήσασα. βουλῆς μεγάλης ἄγγελον. τὸν ἐμμανουήλ. βροτοὺς ἐπουρανίους. αὐτοὺς τῇ καταβάσει ἐργαζόμενον κόρη. δι' εὐσπλαγχνίαν ἀδιήγητον:— ᾠδὴ ς.

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος.

Οὐρανὸς ὤφθης, πᾶσι φθεγγόμενος. δόξαν τὴν σεπτὴν, τοῦ σὲ δοξάσαντος, καὶ μαθηταῖς συνταχθεὶς. ἑβδομήκοντα μάκαρ πανόλβιε:—

Ξενωθεὶς τῆς πατρίδος τῷ ξένῳ σου. λόγῳ ξενωθέντας, θεοῦ ἐσαγήνευσας. καὶ τῆς σιὼν οἰκήτορας, ἱεράρχα φιλῆμον ἀνέδειξας:—

Ἀρεταῖς ἱεραῖς ἀπαστράπτουσα. καὶ περιφανῶς, τὸν θεὸν θεραπεύσαντα. πρὸς οὐρανοὺς ἀνέδραμες, σὺν ἀγγέλοις ἀπφία χορεύουσα:— θ.

Σωματοῦται ὁ λόγος ἐν μήτρᾳ σου, καὶ δι' εὐσπλαγχνίαν, γνωρίζεται ἄνθρωπος. ἵνα θεὸν τὸν ἄνθρωπον. ἀπεργάσηται κόρη πανάμωμε:— Ἄλλος. Σπλάγχνων ἰωνᾶ.

Χεῖρας πρὸς θεὸν, προθύμως ἐπαίροντες. σεβόντων εἰδωλικοὺς, ναοὺς κατέρραξαν. καὶ συνέτριψαν, καὶ βυθῷ ἀπωλείας παρέπεμψαν, τῶν δαιμόνων τὰς ἐπάρσεις οἱ στερρότατοι. νίκης, ὅθεν ἐκομίσαντο. εὐπρεπῆ καὶ φαιδρὰ διαδήματα:—

Ἄρνες λογικοὶ. ὑπάρχοντες ἅγιοι. θηρίων ὁρμὰς, οὐκ ἐπτοήθητε. οὐκ ἐνείματε, ἀλογώ-

τατον

τὰ τὸν σέβας τοῖς δαίμοσιν. οὐ θυσίαν προσ-
σηνέγκατε ὀλέθριον. μᾶλλον, ἑαυτοὺς δὲ θύ-
ματα, καθαρὰ τῷ θεῷ προσηγάγετε.
Ὁ πόθος σε θεοῦ, καὶ ἔρως ἐγκάρδιος. καὶ θεία
στοργή, ὅλην ἀνέφλεξε. καὶ εἰργάσατο,
μετὰ σώματος ἐνδόξως ἄγγελον. ὑποκλί-
νεις γὰρ αὐχένα προθυμώτατα. ξίφει,
καὶ τὴν γῆν τοῖς αἵμασι. καὶ ψυχῇ τὸν ἀέ-
ρα ἡγίασας. Δό.

Ἔστη μέχρι σοῦ, παρθένε ὁ θάνατος. ζωὴν
γὰρ Χριστὸν ἐκυοφόρησας, τὸν δωρούμενον. κα-
θαρῶς εἰς αὐτὸν τοῖς πιστεύουσι. τὴν ἀθάνατον,
καὶ θείαν ἀγαλλίασιν. τοῦτον, παναγία
αἴτησαι. λυτρωθῆναι κινδύνων τοὺς δούλους
σου. Κοντάκιον τῆς ἁγίας. ἦχος δ΄.
Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ ἑκουσίως.

Τὴν νυμφευθεῖσαν, τῷ Χριστῷ ἑκουσίως. καὶ στο-
λισθεῖσαν ἀρεταῖς τὴν καρδίαν. θεοπρε-
πῶς ὑμνήσωμεν πιστῶν ἡ πληθύς. αὕτη γὰρ
κατῄσχυνεν, ἀλμακίου τὸ θράσος. λάμ-
ψασα ὡς ἥλιος, μέσον τῶν ἐκζητούντων.
καὶ μετὰ ταῦτα ὤφθη τοῖς ἐν γῇ. στήριγμα
θεῖον, τὴν πίστιν κρατυνάσα. Ὁ οἶκος.

Ἀρχὴ ἐλπίδος ἀγαθῆς ἐδόθη τοῖς ἁγίοις ἐξαί-
ρετα τῶν πρακτέων, καταπληκτὰ. μεγάλα.
ἅπερ καὶ θαύματά ἐστι θαυμάζεσθαι ἀξίως.
μεθ' ὧν καὶ τὴν τῆς παρθένου κικιλίας ἀρε-
τήν, καὶ ἄσπιλον λαμπρότητα. πῶς ἀπεκ-
δυσαμένη, τὸν ἄρχοντα ἔφυγε τοῦ σκό-
τους καὶ δραμοῦσα πρὸς τὴν πάλην τοῦ ἐχ-
θροῦ, ἔστη ἐρρωμένη ἀπτοήτως. καὶ ἡμεῖς τοῦ
θαύματος τούτου, γεγονότα ἀληθῆ πράγ-
ματα, φῶμεν. πῶς διὰ Χριστὸν, ἐπτέρνισε τὸν
Βελίαρ. Τὴν πίστιν κρατυνάσα.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, εἰκοστῇ δευτέρᾳ, μνήμη
τῆς ἁγίας μάρτυρος κικιλίας, Βαλλερι-
ανοῦ, καὶ τιβουρτίου. Στί.

Λουτροῦ φέρεις ἔκαυσιν ὦ κικιλία.
Λούῃ δὲ λουτρὸν αἵματος διὰ ξίφους.
Βαλλεριανὸν καὶ συναθλητὴν ἅμα.
Κτείνει ξίφος βάλλοντας. ὕβρεσι πλάνην.

Δευτερίῃ εἰκάδι κικιλίην τάμον ἀμφι-
λόετρον.

Οὗτοι ἤθλησαν ἐπὶ τῆς βασιλείας διοκλη-
τιανοῦ. Καὶ ἡ μὲν κικιλία, ὑπῆρχεν ἐκ
τῆς ῥώμης, προγόνους ἔχουσα λαμπρούς.
Μνηστευθεῖσα δὲ τῷ βαλλεριανῷ τοῦτον
ἐπὶ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν μετηγάγετο, καὶ ἐν
ἁγνείᾳ διάγειν ἔπεισεν. Ὁ δὲ βαλλερια-
νὸς τὸν τιβούρτιον, ἀδελφὸν αὐτοῦ γνήσιον
ὄντα. Εἰς τοσαύτην δὲ ἀρετὴν ἀνήχθη ὅτι
θαῤῥίος, ὡς καὶ ἀγγέλοις καθ' ἑκάστην προ-
σομιλεῖν. Οὗτοι οὖν τὰ λείψανα τῶν τοῦ
Χριστοῦ μαρτύρων θάπτοντες, διαβάλλον-
ται τῷ σκιαλματίῳ, ἐπάρχῳ τῆς πόλεως. καὶ
ἀχθέντες ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ τὸν Χριστὸν ὁμολο-
γήσαντες, ἐκδίδονται τῷ καπηκλαρίῳ
μαξίμῳ, ἀποτμηθησόμενοι τὰς κεφα-
λάς. Ὃς, μετὰ τὴν τῶν ἁγίων ἐκτομὴν θεασά-
μενος ἀγγέλους προπέμποντας καὶ δορυ-
φοροῦντας τὰς ψυχὰς τῶν μαρτύρων, ἐπί-
στευσε καὶ αὐτός. Ἡ δὲ ἁγία κικιλία ἐν βα-
λανείῳ βληθεῖσα σφοδρῶς ἐκκαέντι. καὶ
μὴ συγχωρουμένη τὴν ἔξοδον, ἐπὶ τρισὶν
ἡμέραις παραμείνασα, τὴν διὰ ξίφους δέ-
χεται τελευτὴν ἐν αὐτῷ τῷ βαλανείῳ, τοῦ-
το τοῦ ἐπάρχου ἀποφηναμένου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων ἀποστό-
λων ἐκ τῶν ἑβδομήκοντα, φιλήμονος. ἀρ-
χίππου, καὶ ἀπφίας, μαθητῶν γεγονότων
παύλου τοῦ ἀποστόλου. Στί.

Χριστοῦ καλοῦντος ὤφθητε δρόμῳ ξένῳ.
Χριστοῦ μαθηταὶ δραμόντες πρὸς τὴν κλῆσιν,

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ νέρωνος τοῦ βασιλέως·
μαθηταὶ γεγονότες, τοῦ ἁγίου παύλου. ἐμαρ-
τύρησαν δὲ ἐν κολασσαῖς, πόλει τῆς φρυγίας,
πλησίον τῆς λαοδικείας. Τῶν γὰρ ἑλλήνων
ἑορτὴν ἀγόντων τῇ ἀρτέμιδι, ἐν τῷ ταύτης
ναῷ τῷ ἐν κολασσαῖς, αὐτοὶ τῷ θεῷ τὴν δο-
ξολογίαν ἀνέφερον ἐν τῇ ἁγίᾳ τῇ ἐκκλη-
σίᾳ, μετὰ καὶ ἄλλων χριστιανῶν. ὧν τῇ τῶν
εἰδωλολατρῶν ὑποκεχωρηκότων ἐφόδῳ.

οὗτοι

οὗτοι μόνοι μετὰ τῆς ἀπφίας πιστῆς καὶ αὐτῆς οὔσης ἐναπελείφθησαν, ποθοῦντες τὸ κατὰ Χριστὸν μαρτύριον. Συσχεθέντες οὖν, ἤχθησαν πρὸς ἀνδροκλέα τὸν ἡγεμόνα ἐφέσου. Τύπτονται οὖν παρ' αὐτοῦ, καὶ μὴ πεισθέντες θῦσαι τῷ εἰδώλῳ τῷ καλουμένῳ μηνᾶ, εἰς βόθρον ἐμβάλλονται μέχρις ὀσφύος. καὶ οὕτω λιθολευστοῦνται. πρότερον ὑπὸ παίδων ῥαφίσι κατακεντηθέντες.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἄθλησις τῶν ἁγίων μαρτύρων, μάρκου. στεφάνου, καὶ ἑτέρου μάρκου.

Τμηθεὶς ξίφει στέφανος σὺν μάρκοις δύο,
Πολλοὺς σὺν αὐτοῖς τοὺς στεφάνους λαμβάνεις.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ διοκλητιανοῦ βασιλέως, καὶ μάγνου ἡγεμόνος, ἐκ πόλεως ἀντιοχείας τῆς πισιδίας. καὶ παραχθέντες δὲ καὶ τὸν Χριστὸν παρρησίᾳ ὁμολογήσαντες. καὶ πλείστας ὑποστάντες βασάνους, καὶ μὴ πεισθέντες ἀρνήσασθαι τὸν Χριστὸν, τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἄθλησις τοῦ ἁγίου μάρτυρος προκοπίου τοῦ ἐν παλαιστίνῃ.

Πρὸς τὴν τομὴν ὥρμησεν οἷα πρὸς πάλην,
Καὶ προκόπιος θρέμμα τῆς παλαιστίνης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος μενίγνου τοῦ κναφέως.

Κάραν κναφεὺς μένιγνος τμηθεὶς ἐκ ξίφους,
Κνάφεις σεαυτὸν καὶ ῥύπους εἶχες πλύνων.

Οὗτος ὥρμητο ἀπὸ κολωνείας τῆς ἑλλησπόντου, ἐκ πόλεως παρείου. Καὶ ἀκούσας, στρατιωτῶν τινῶν ἐν τῇ ἀγορᾷ βοώντων, ὅτι ὁ ναζωραῖος ἐκ νυκτὸς ἐλθὼν, ἔκλεψε τοὺς δεσμίους ἡμῶν. ὑπερζέσας τῷ πνεύματι, πολλὴν φροντίδα ἐπέθετο τοῦ μαρτυρίου τυχεῖν. Ἐν γὰρ τῇ αὐτῇ πόλει τοῦ ἁγίου, πολλῶν μαρτύρων ὑπὸ τῶν φυλάκων κατακλεισθέντων ταῖς φυλακαῖς ἐσφραγισμένων τῶν θυρῶν οὐσῶν, οἱ ἅγιοι ὑπὸ θείου ἀγγέλου τῶν δεσμῶν ἀπελύθησαν. ὅθεν μὴ εὑρισκομένων αὐτῶν μεγάλως οἱ διῶκται ἐταράχθησαν. Ἐπειδὲ ὁ μένιγνος καὶ θείας φωνῆς καλούσης αὐτὸν,

καὶ πρὸς τοὺς ἀγῶνας διεγειρούσης ἤκουσεν. οὐκ ἀνεβάλλετο, ἀλλ' ἀποδοὺς τὰ ἱμάτια τοῖς δεσπόταις, κναφεὺς γὰρ ἦν. καὶ τὰ παρὰ τῶν τυράννων τεθέντα γράμματα διαρρήξας, τύπτεται ὑπὸ τῶν δημίων ἀφειδῶς. Καὶ ἐπὶ γῆς ῥιφεὶς, λὰξ ἐντείνεται, καὶ ἐπὶ ξύλου κρεμασθεὶς, ξέεται. καὶ τοὺς δακτύλους τῶν ποδῶν ἀποτέμνεται. καὶ τοῖς τυράννοις ἀχθεὶς, καὶ θύειν ἀπαρνησάμενος, τὴν ἐπὶ θάνατον κατακρίνεται. καὶ τῷ ξίφει παρὰ τοῦ δημίου κρουσθεὶς, τὸ πνεῦμα τῷ κυρίῳ παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ὁσίου ἀββᾶ.

Τὸν ἀββᾶν ὡς τύπωσιν ὄντα ἀββάδων.
Τιμῶ πατρικῶς ὡς φερωνύμως τέκνον.

Οὗτος ἦν ἐκ γλύους τῶν ἰσμαηλιτῶν. Καταλιπὼν δὲ γονεῖς καὶ πατρίδα καὶ πλοῦτος, ἠκολούθησε μοναχῷ τινὶ, ἐνδυσάμενος τὸ μοναχικὸν σχῆμα. καὶ ἦν σὺν αὐτῷ ἐπὶ χρόνους τινάς. Εἶθ' οὕτως λαβὼν αὐτὸν ὁ ἐπιστάτης αὐτοῦ, σὺν αὐτῷ ἀπῆλθε μαθητευθῆναι παρὰ τῷ μεγάλῳ εὐσεβίῳ τῷ ἀγωνιστῇ. οὗ κοιμηθέντος, ἔμεινεν οὗτος παρ' αὐτοῦ τῷ τόπῳ. Ὀκτὼ δὲ καὶ τεσσαράκοντα διατελέσας ἐκεῖσε χρόνους, ἀεὶ ἐπεκτείνετο, ὡς ἀρχὴν ἔχων. Ὑποδήμασι μὲν, οὐδέποτε τοὺς πόδας ἐκάλυψεν. Ἐσθίων δὲ βραχέα, καὶ ὅσα βραχεῖαν ἐντίθησι δύναμιν. περιττὴν ἡγεῖτο καὶ τὴν ὕδατος χρείαν. σιδήρῳ δὲ τὴν ὀσφὺν ἐζωσμένος. Ἐκάθευδε μὲν ὀλιγάκις, τῆς δὲ νυκτὸς καὶ ἡμέρας τὸ πλεῖστον ἑστηκώς. ἢ ἐπὶ τῶν γονάτων κείμενος, τὴν τῆς εὐχῆς τῷ δεσπότῃ λειτουργίαν προσέφερε. Τῆς κατακλίσεως δὲ τὴν χρείαν, ἀναγκαίαν ἡγεῖτο οὐδαμῶς. οὐδεὶς γὰρ αὐτὸν ποτὲ κατακλιθέντα ἐθεάσατο. ἀλλὰ καὶ τοῦ χοροῦ κορυφαῖος γενόμενος. καὶ προεστὼς λαχὼν, ἀρχέτυπον ἑαυτὸν τῆς φιλοσοφίας τοῖς ὑπηκόοις ἅπασι προὔθηκεν. Οὕτω βιοὺς, καὶ πλήρης ἡμερῶν γενόμενος. ἀνεπαύσατο ἐν κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι, Χειροφόροι, καὶ Εὐφημία, ξίφει τελειοῦνται. στίχ.

Τὴν εὐφημίαν σοι συνευφημεῖν ἔγνων.
Ὡς συσφαγεῖσαν χειροφόρῳ ἐκ ξίφους.

Οἱ ἅγιοι Θαλλέλαιος καὶ Ἄνθιμος, ξίφει τελειοῦνται.

Θαλλέλαιος Ἄνθιμος ἐκτετμημένοι,
Ἀειθαλῶς ἀνθοῦσι ξύλα ὡς θεῖα.

Ὁ ὅσιος Κάλλιστος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Κάλλιστος ἐχθρὸν τὸν κάκιστον πτερνίσας,
Φίλος θεοῦ πρόσεισιν ἐκλελεγμένος.

Ὁ ἅγιος Θαδδαῖος, ἐν τροχῷ δεθείς. καὶ κατὰ κρανοῦς ἀφεθείς, τελειοῦται.

Κατὰ κρανοῦς Θαδδαῖον ὁ τροχὸς στρέφει.
Φωνὴ δὲ βροντῆς ἐν τροχῷ ψαλμῶν λέγει.

Καὶ ἄθλησις τῶν ἁγίων μαρτύρων, Ἀγαπίωνος. σὺν τῷ ἱερομάρτυρος, καὶ Ἀγαπίου. στίχ.

Ἀπῆλθε θηρσὶ μὴ βλαβεὶς Ἀγαπίων,
Τοῦτον γὰρ ἠγάπησε καὶ θηρῶν φύσις.
Εἶχες θυτὴν μὲν νῦν δὲ καὶ θῦμα ξένον,
Ἔχεις με Σισίνιον ἐκ ξίφους λόγε.
Ὑπὲρ θεοῦ παθόντες ἐν τῷ κρανίῳ,
Ξίφει σὺν Ἀγάπῃ κτείνεις κρανίον.
Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ θεὸς.

ᾠδὴ ζ΄. Εἰκόνος χρυσῆς.

Ὡραῖοι οἱ σοὶ, χρηματίσαντες σεπτοὶ Φιλῆμον πόδες. τρίβους συντόνως βηματίσαντες εὐαγγελίου καὶ ἅπασι. τοῖς πολεμηθεῖσιν εἰρήνην, ἱερὰν καταγγέλλοντες. καὶ τῶν δαιμόνων τὰς ὁρμὰς ὑποσκελίσαντες.

Σῶν λόγων φωτὶ, τῶν Γαζέων τὸ βαθὺ σκότος ἠλάθη. ἱερουργὸς ὡς ἱερώτατος. ἐν τούτοις γέγονας ἄριστα. καὶ πάντας ποιμάνας καὶ μέλπειν, ἐκδιδάξας ἀπόστολε εὐλογητὸς εἶ ὁ θεὸς, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ἐν πρώτοις τῶν σῶν, ἐκοινώνησε καλῶν, Γαζέων πόλις. αὐτῆς γὰρ ὤφθης, καὶ πρωτόθρονος, καὶ ἱεράρχης σεπτός. ὡς ἱεροφάντης, Φιλῆμον, ἐκβοᾶν προτρεπόμενος. εὐλογητὸς εἶ ὁ θεὸς, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν ~

Φιλήσας χριστὸν, τὸν φιλήσαντα βροτοὺς, δι' εὐσπλαγχνίαν. σὺ τῇ φιλίᾳ τοῦ ἀλάστορος μεμισημένους, τυγχάνοντας. φίλους ἀπειργάσω Φιλῆμον, τοῦ θεοῦ ἀναμέλποντας. εὐλογητὸς εἶ ὁ θεὸς ~ θεοτοκίον.

Ἰσχὺς ταπεινῶν, καὶ λυχνία φωτεινὴ, καὶ θεία τράπεζα. ὄρος καὶ πύλη ἀδιόδευτος, θρόνος θεοῦ καὶ παλάτιον, ῥάβδος ἀαρῶντε καὶ στάμνος. χρυσαυγίζουσα πέφυκας. χριστὸν τὸν μάννα τῆς ζωῆς, παρθένε φέρουσα.

ἄλλος. Οἱ παῖδες εὐσεβείᾳ συντραφέντες.

Τὴν κάμινον εἰς δρόσον νεανίαι, εὐσεβῶς μετέβαλον. δροσιζομένη δὲ λουτρῷ, κιλικία τοῦ βαπτίσματος. τῷ φλογίζοντι λουτρῷ, οὐ κατεφλέχθης βοῶν. ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν θεὸς εὐλογητὸς εἶ ~

Τιβέριος τὴν πλάνην, ἀπλανέσι, διδαχαῖς σου πάνσοφε, καταλιπὼν θείαν στολὴν, ἀφθαρσίας ἐπενδύεται. καὶ χριστοῦ τοῖς ἀθληταῖς, συναριθμεῖται βοῶν. ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν θεὸς, εὐλογητὸς εἶ ~

Τερσήλιον ἀκτῖνα ὑπερθέου, ἀθληταὶ θεόπτος. ὁμολογοῦντες εὐσεβῶς, τὴν πολύθεον σκοτόμαιναν. ἐσκεδάσατε, φωστῆρες χρηματίσαντες. φωταγωγοῦντες, πιστῶν τὰς διανοίας ~ θεοτοκίον.

Τὸ χαῖρέ σοι βοῶμεν, κυησάσῃ τὴν χαρὰν πανάχραντε. καὶ τῆς ἀρᾶς πάντας ἡμᾶς, ῥυσαμένη μεσιτείᾳ σου, ἀπεδέξω ἁγνὴ, σὺ τὸν ἀναμέλποντας. ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν θεὸς, εὐλογητὸς εἶ ~

ᾠδὴ η΄. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Λόγον ὡς λύχνον φαεινὸν, ἐπαναπλοῦντας τῇ σῇ καρδίᾳ φέρων. τοὺς τὸ πρὶν ἐσβεσμένους ἐν σκοτίᾳ πολλῇ. κειμένους ἀγνωσίας ἔνδοξε. πρὸς θεογνωσίας, ἐξήγειρας ἡμέραν.

Ἡ ἱερά σου πρὸς θεὸν, ἐκδημία ἱεραῖς ἐμεγαλύνθη, προπομπαῖς ἀποστόλων, καὶ ἀσωμάτων νόων. ὧν ἔχες, ἐν γῇ τὸ πολίτευμα. ὡς ἱερομύστης, Φιλῆμον θεηγόρε.

Μῦρον ἡδύπνοον σαφῶς, ἀποσάξας ἱερῶν θαυμάτων μάκαρ εὐωδίασας φρένας ἠλογι-

σμοὺς

σμοὺς εὐσεβῶν. καὶ πάλιν ἐνδυσώδη ἀπήλασας. τῶν ὑπερυψούντων, Χριστὸν σοφὲ Φιλῆμον.

Οἷα ἀστέρες ὡς φαιδροὶ, στερεώματι ἀεὶ τῆς ἐκκλησίας. διαπρέπουσιν ἅμα, Ἄρχιππος ὁ θαυμαστός. Ἀπφία, Φιλήμων Ὀνήσιμος. καὶ ταῖς διανοίαις, ἡμῶν φωταγωγοῦσι. θ.

Νέος παράδεισος ἡμῖν, ἡ γαστήρ σου ἀληθῶς ἁγνὴ ὤφθη. ζωῆς ξύλον βλαστάνων καὶ τοὺς θανόντας καρπῷ. τοῦ ξύλου, πάλιν πρὸς παράδεισον ζωοποιηθέντας, εἰσάγων θεέ.

Ἄλλος. Θαυμαστὸς ὑπερφυῶς.

Θείαις ἐπομβρήσεσι τῶν σῶν θαυμάτων, τὸν παθῶν ἡμῶν ῥύπον ἐκπλύνεις. τοὺς τακέντας καύσωνι, ἀλγηδόνων μάρτυς σεμνή. ἀναψύχεις Κικιλία πανάοιδιμε. βοῶντας ἐν πίστει καὶ κραυγάζοντας. εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν κύριον. καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ζεούσῃ τῇ προθυμίᾳ γύναι σῶφρον. τὴν παμφλάζουσαν εἰσῆλθες φλόγα. οὐκ ἐφλέχθης ὅλως δέ. ἀλλ' ἐξῆλθες ὡς ἐκ λουτροῦ. ἀφθαρσίας Κικιλία ἀναμέλπουσα. Χριστῷ. τῷ τῶν ὅλων βασιλεύοντι. εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν κύριον. καὶ ὑπερυψοῦτε.

Θείου Βαλλεριανοῦ τὴν καρτερίαν, κατεπλάγησαν ἀγγέλων δῆμοι. ῥαβδιζόμενος γὰρ πάντοθεν, καὶ νιφάσι τῶν αἰκισμῶν. πιεζόμενος ὑπέφερε στερρότατα. συντρίβων ἐχθροὺς, καὶ μέλπων ἄεισα. εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν κύριον. θ.

Ἑστάμνον σε τὸ μάννα κεκτημένην, τῆς θεότητος ἔγνωμεν κόρη. κιβωτὸν καὶ τράπεζαν, καὶ λυχνίαν, θρόνον θεοῦ. καὶ παλάτιον καὶ γέφυραν μετάγουσαν, πρὸς θείαν ζωὴν τοὺς ἀναμέλποντας. εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν κύριον.

ᾠδὴ θ. Τὸν ἐκ θεοῦ θεὸν λόγον.

Ἱερωτάτη χορεία, ἱερῶν ἀποστόλων, ἐμπρέπων κατοικεῖς τοὺς οὐρανούς. θείᾳ μεθέξει θεούμενος. καὶ φωτὶ ἀπαστράπτων, ἀρρήτῳ, καὶ χάριτι πνευματικῆς. ἱεράρχα Φιλῆμον, διηνεκῶς πληρούμενος.

Ὡς θαυμαστός σου ὁ τρόπος, ὡς καλὸς ὡς ὡραῖος ὁ βίος ὁ παράδοξος, ἡ σὴ, κοίμησις μάκαρ ἀπόστολε. ὡς φαιδρὰ ἡ ἡμέρα. ἐν ᾗ ἀπολιπὼν τὰ ἐπὶ γῆς. οὐρανίαις ἀψῖσιν, ἐπέβης ἀγαλλόμενος.

Σήμερον τέρπεται πᾶσα, ἡ Χριστοῦ ἐκκλησία. ἑορτὴν χαρᾶς πνευματικῶς, συστησαμένη τῇ μνήμῃ σου, ἣν ἀκλόνητον σῶζε, ταῖς σαῖς πρὸς τὸν σωτῆρα καὶ θεόν. εὐπροσδέκτοις πρεσβείαις, Φιλῆμον ἱερώτατε.

Ἡ τῶν λειψάνων σου θήκη. ἰαμάτων σταγόνας, ἐκβλύζει τοῖς φοιτῶσιν ἱερῶς. μάκαρ Φιλῆμον ἀπόστολε καὶ νοσήματα παύει. καὶ πάντων ἁγιάζει τὰς ψυχάς. τῶν τὴν θείαν σου μνήμην, ἑορταζόντων πάντοτε. θ.

Φέρεις τὸν φέροντα πάντα καὶ τὸν τρέφοντα τρέφεις. τὸν τρόπον τῆς λοχείας οὐδαμῶς. ἐπισταμένη πανάμωμε. ὑπὲρ νοῦν σου τὸ θαῦμα, ἀγγέλους κατὰ πλῆθος καὶ βροτούς. τοὺς εἰδότας σε μόνην, παρθένον θεομήτορα.

Ἄλλος. Τύπον, τῆς ἁγνῆς λοχείας σου.

Κῆπος, κεκλεισμένος πέφυκας. πηγὴ ἐσφραγισμένη, κάλλος ἀπόθετον. νύμφη ἐκλεκτὴ, φωτοειδὲς ἐνδιαίτημα. εὐανθής τε καὶ θεῖος παράδεισος. θεόφρον Κικιλία, τοῦ βασιλέως τῶν δυνάμεων.

Ὅρμον, γαλήνιον ἐφθάσατε. τῆς εὐσεβείας φόρτον, ἐλιμενίσατε. καὶ μαρμαρυγαῖς, τῆς τρισηλίου θεότητος. καταυγάζεσθε, θέσει θεούμενοι. γενναῖοι ἀθλοφόροι, πανευκλεεῖς θεομακάριστοι. θ.

Νέμοις, τοῖς πιστῶς αἰτοῦσί σε. πάτερ υἱὲ καὶ πνεῦμα, τριὰς ἀμέριστε. θεῖον φωτισμόν, ἁμαρτιῶν τε τὴν λύτρωσιν. τῶν σοφῶν σου μαρτύρων ἐντεύξεσιν. ἵνα σε κατὰ χρέος. ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν. θ.

Φέγγος, ἀστραπῆς, τοῦ τόκου σου. ἡ ἀπωσθεῖσα φύσις, ἡμῶν πανάμωμε. εἶδε, καὶ νυκτὸς, ἐξ ἀγνωσίας λελύτρωται. καὶ παθῶν τῆς σκοτώδους συγχύσεως. διό σε ὡς αἰτίαν, τῆς σωτηρίας ἡμῶν σέβομεν. Ἐξα-

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς μαθηταῖς συνέλ.

Ἀπόστολοι δεικνύμενοι, καὶ αὐτόπται τοῦ λόγου. ἄρχιππε ἱερώτατε, σὺν Φιλήμονι Ἀπφία. καὶ Κικιλία μαρτυρεῖ, ἱκεσίαν τῷ κτίστῃ, ὑπὲρ ἡμῶν προσάγετε, τῶν τελούντων ἐν πίστει. τὴν ἱερὰν ὑμῶν μνήμην. λύσιν λαβεῖν, τῶν πταισμάτων. τάξεσθαι δὲ ἐλέους. θαρροῦντες γὰρ βαλλόμεθα, πρέσβεις πρὸς τὸν δεσπότην. Τῆς ἑορτῆς.

Ἡ δάμαλις ἡ ἄμωμος, ἡ πανάγαθος κόρη, ἐν τῷ ναῷ εἰσάγεται, σήμερον παραδόξως. καὶ ταύτης προπορεύονται, ἀσωμάτων τάγματα. καὶ τῶν ἀγγέλων οἱ δῆμοι. μετὰ πλήθους λαμπάδων. ἣν ὁ θεῖος ἱερεύς, ἐνηγκαλίσατο χαίρων.

Εἰς τοὺς αἴνους, στιχηρὰ τῶν ἀποστόλων. ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Ὁ τῆς δόξης σε ἥλιος, Ἰησοῦς ὁ θεὸς ἡμῶν. εἰς τοῦ κόσμου ἅπαντα τὰ πληρώματα. ὡς πρὸς ἀκτῖνα πολύφωτον, Φιλήμον ἀπόστολε, ἀπέφηνε τὴν ἀχλὺν, τῆς κακίας ἐλαύνουσαν. καὶ φωτίζουσαν, σκοτωθείσας καρδίας. ἀγνωσίᾳ, καὶ παθῶν ἐπικρατείας, ἱεροκῆρυξ πανόλβιε.

Καθαρὸν ἐνδιαίτημα, τῆς τριάδος γενέσθαι. ἀρετῶν λαμπρότητι ὡραΐσασα. τὴν σὴν καρδίαν ἀοίδιμε, Ἀπφία καὶ λάμψασα. εὐσεβείας φωτισμὸν, τοῦ ἡλίου φαιδρότερον, μυηθεῖσα τε πᾶσαν μύησιν θείαν, διὰ τοῦτο, τῷ χορῷ τῶν ἀσωμάτων, συνεπαγάλλῃ θεόληπτε.

Σὺν τῷ θείῳ Φιλήμονι, εὐφημήσωμεν Ἄρχιππον. τὸν ἱεροκήρυκα, καὶ Ὀνήσιμον. ὡς ἱεράρχας, θεόφρονας, μεγίστους ὡς μάρτυρας. ἀποστόλων τε σοφούς. καὶ τῆς ἄνω λαμπρότητος, συμμετέχοντας. καὶ τῷ θρόνῳ τῆς δόξης, παρεστῶτας. καὶ ὑμῖν ἐξαιτουμένους, ἁμαρτημάτων συγχώρησιν.

Δόξα καὶ νῦν. ἦχος δ'.

Σήμερον ὁ θεοχώρητος ναὸς, ἡ θεοτόκος, ἐν ναῷ κυρίου προσάγεται, καὶ Ζαχαρίας ταύτην ὑποδέχεται. σήμερον τὰ τῶν ἁγίων ἅγια ἀγάλλονται, καὶ ὁ χορὸς τῶν ἀγγέλων, μυστικῶς πανηγυρίζει. μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς ἑορτάζοντες σήμερον, σὺν τῷ Γαβριὴλ ἐκβοήσωμεν. χαῖρε κεχαριτωμένη ὁ κύριος μετὰ σοῦ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν στίχον, στιχηρὰ προσόμοια τῆς ἑορτῆς. ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ.

Ἔνδον τοῦ ἱεροῦ. ἁγίαν τῶν ἁγίων. τὴν θεὸν οὖσαν. ὁ Ζαχαρίας δέχου, ἁγίων εἰς τὰ ἅγια.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ.

Ῥίζης μὲν ἐκ Δαβὶδ. ἐβλάστησας παρθένε. ὁ Γαβριὴλ τὸ χαῖρε, κομίζων σοι ἐβόα. θεὸν δ' ἔτεξη πάναγνε.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ.

Σὺ γε τῆς ἱερᾶς, καὶ θείας ξυνωρίδος, Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης. ὑφ' ὧν ἁγνὴ τεχθεῖσα, προσήχθης νῦν τῷ κτίστῃ σου. Δόξα καὶ νῦν.

Φῶς σε τὸ τρισλαμπὲς, αὐγάσαν θεοτόκε. ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης. ὅσιον τροφὴν ὥσπερ. ἐκπέμπει μεγαλύνον σε. Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου, καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, κγ'. τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀμφιλοχίου, ἐπισκόπου Ἰκονίου. καὶ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Ἀκραγαντίνου. Εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ, ἦχος δ'.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Τὸ νόμιμον αὐτεξούσιον, καὶ λογισμὸν αὐτοκράτορα. τῶν παθῶν κληρωσάμενος. τῷ κρείττονι δέδωκας, νουνεχῶς παμμάκαρ, τὴν ἡγεμονίαν. κατὰ τοῦ χείρονος ζυγῷ, δικαιοτάτῳ περ χρησάμενος. ἐντεῦθεν ἐπιτήδειος, πρὸς θεοπτίαν γεγένησαι. καὶ θεοῦ κατανόησιν, ἱεράρχα θεόπνευστε.

Βρόχους διεσκέδασας, καὶ τὰς ἐνέδρας διέλυσας, τῶν αἱρέσεων ὅσιε, δογμάτων ὀρθότητι, καὶ θεολογίᾳ, τῇ ἀκριβεστάτῃ. καὶ τὴν διαίρεσιν φυγὼν, καὶ τὴν κακί-

στην

ϛίω πάτερ συναίρεσιν. ἐν ὅροις δὲ διέμεινας, τῆς εὐσεβοῦς ἡμῶν πίστεως. καὶ τελάδα ἐκήρυξας, ἐν μονάδι θεότητος.

Τέχνη σοφιζόμενος, τὸν ἐπὶ γῆς βασιλεύοντα. τὸν ἐκείνου παρέδραμες, υἱὸν ἀπροσκύνητον. συνετὴν διδάσκων, ὡς ἀπροσκυνήτου, παρορωμένου τοῦ υἱοῦ, ἀγανακτήσει τῆς θερμοτάτης. ὁ τοῦτον προαιώνιον, ἐκ τέτοκώς ὑπὲρ ἐννοίαν, ἀπαθῆ ὡς ἀσώματον, ὡς αὐτὸς οἶδεν ὅσιε.

Ἕτερα τοῦ ἁγίου γρηγορίου. ἦχος πλ. δ'.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ ἱερὲ γρηγόριε, ἀπὸ ἀπαργαίων θεοῦ. ἀνετέθης κολλώμενος, αὐτῷ ὅσιος νεῦσεσι. τῷ τὰ πάντα ποιήσαντι. καὶ δὴ πρὸς τοῦτον, καταλαμπόμενος. παθῶν λέβης, νύκτα καὶ ἥπραψας. φέγγος ἰάσεων, καὶ θαυμάτων χάρισμα, ἀποστιλβων. χρόνια νοσήματα, καὶ πλάνης πνεύματα.

Πάτερ, θαυμαστὲ γρηγόριε, φωτοφανείαις τ' ἐνθέου, καθαρῶς ἀστραπτόμενος, τὴν παθῶν ἐκοίμησας πολυκύμαντον θάλασσαν. καὶ ἀπαθείας, περιϊπτάμενος. καθαρωτάταις, πτέρυξιν ἔφθασας. ἔνθα τὸ ἄφραστον. κάλλος τὸ ἀμήχανον, ὑπὲρ ἡμῶν. πάντοτε δεόμενος. τὴν εὐφημοῦντων σε.

Πάτερ πρῶν γρηγόριε, ἱερωσύνης κανὼν. σωφροσύνης εἰκόνισμα, μοναζόντων στήριγμα. ἐκκλησίας ἑδραίωμα, ἀγάπης λύχνος, θρόνος αἰσθήσεως. πηγὴ θαυμάτων, γλῶσσα πυρίπνοος. στόμα ἡδύλαλον. σκεῦος θείου πνεύματος, καὶ νοητός. γέγονας παράδεισος, θεομακάριστε.

Δόξα καὶ νῦν, ἦχος δ'.

Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί. τὴν μόνην ἀμώμητον ἐγκωμιάσωμεν. τὴν ἐκ τῶν προφητῶν προκηρυχθεῖσαν, καὶ ἐν ναῷ προσενεχθεῖσαν. τὴν πρὸ αἰώνων προορισθεῖσαν μητέρα, καὶ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων ἀναδειχθεῖσαν θεοτόκον. κύριε πρεσβείαις αὐτῆς, τὴν εἰρήνην σου παράσχου ἡμῖν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν στίχον, στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς. ἦχος α'.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ἀπενεχθήσονται φάσκει, ὁ θεοπάτωρ δαβίδ. τῷ βασιλεῖ παρθένοι, ἐν ναῷ τοῦ κυρίου, ὀπίσω σου παρθένε. μετὰ φαιδρῶν, τῶν λαμπάδων χορεύουσαι. καὶ εἰς τὰ ἅγια φέρουσαί σε ἁγνή, ὡς ἁγίαν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ. στίχ.

Ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ.

Καθάπερ ἄνθη ποικίλα, περιδρεψάμενος. ἐκ νοητῶν λειμώνων, τῶν τοῦ πνεύματος λόγων, ἐπαίνων σοι στεφάνους. χαρμονικῶς, τῇ παρθένῳ συμπλέξωμεν. τῇ μετὰ θεὸν πρὸ πόρπον τούτους δῶρον αὐτῇ, ἐπαξίως προσκομίσωμεν. στίχ.

Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ.

Ἐξανοιγέσθω ἡ πύλη, τοῦ θειοτάτου ναοῦ. καὶ εἰσδεχέσθω ἔνδον, τὴν οὐράνιον πύλην. καὶ πανηγυριζέτω, φύσις βροτῶν, καὶ σκιρτάτωσαν ἄγγελοι. συνεορτάζοντες ἄμφω ἅμα ἡμῖν, τῆς θεομήτορος τὴν εἴσοδον.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος πλ. α'.

Λέοντος μαΐστορος.

Ἐπέλαμψεν ἡμέρα χαρμόσυνος, καὶ ἑορτὴ πανσεβάσμιος. σήμερον γὰρ, ἡ πρὸ τόκου παρθένος, καὶ μετὰ τόκον, παρθένος μείνασα, ἐν ναῷ ἁγίῳ προσάγεται. καὶ χαίρει, ζαχαρίας ὁ πρέσβυς. ὁ γεννήτωρ τοῦ προδρόμου. καὶ βοᾷ γηθοσύνως. ἤγγικεν, ἡ προσδοκία τῶν θλιβομένων, ἐν ναῷ ἁγίῳ, ὡς ἁγία, ἀφιερωθῆναι εἰς κατοίκησιν, τοῦ παντάνακτος. εὐφραινέσθω, ἰωακεὶμ ὁ προπάτωρ, καὶ ἡ ἄννα ἀγαλλιάσθω. ὅτι προσήνεγκαν θεῷ, ὡς τελεσφοροῦσαν δάμαλιν, τὴν ἄμωμον δέσποιναν. μητέρες συγχάρητε. παρθένοι σκιρτήσατε. καὶ στεῖραι συγχορεύσατε. ὅτι ἠνέῳξεν ἡμῖν, τὴν οὐρανῶν βασιλείαν, ἡ προορισθεῖσα παντάνασσα. χαίρετε λαοὶ καὶ ἀγάλλεσθε.

Τροπάριον τῶν ἁγίων. ἦχος πλ. δ'.

Ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν. ὁ ποιῶν ἀεὶ μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν. μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν. ἀλλὰ

ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν. Καὶ τῆς ἑορ.

Εἰς τὸν ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν, κανὼν εἷς τῆς ἑορτῆς. καὶ τῶν ἁγίων δύο. ὁ κανὼν τοῦ ἁγίου Ἀμφιλοχίου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὸν τὴν πλάνην λοχῶντα μέλπω ποιμένα. Θεοφάνους. ᾠδή, α΄. ἦχος, δ΄.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος.

Τοὺς λόγους τῶν δυσσεβῶν αἱρέσεων, καὶ τὰ φρυάγματα. ὀρθοδοξίας αἴγλῃ λαμπρυνθείς. εὐμαρῶς διεσκέδασας. ἐν ᾗ σε τοὺς γεραίροντας, ἱεροφάντα περιφρούρησον.

Ὁ πάντων τὴν σωτηρίαν Χριστός, ἀεὶ βουλόμενος. τῆς ἱερᾶς σε ποίμνης ὁδηγόν. ἱεράρχα προβάλλεται. λόγῳ καὶ βίῳ λάμποντα, διαφερόντως θεασάμενος.

Νομίμως ὑπεραθλεῖν ἑλόμενος, τῆς ἐκκλησίας Χριστοῦ. τῇ παντευχίᾳ πὲρ τοῦ σταυροῦ. σεαυτὸν περιέφραξας. καὶ νικητὴς τῇ χάριτι. καὶ στεφανίτης ἀναδέδειξαι. θ΄.

Τὸν λόγον τὸν τῷ πατρὶ συνάναρχον, καὶ συναΐδιον. καὶ τῆς αὐτῆς οὐσίας καὶ μορφῆς, τῷ τεκόντι ὑπάρχοντα. σεσαρκωμένον τέτοκας ἀνερμηνεύτως ἀπειρόγαμε.

Ἕτερος κανών, τοῦ ἁγίου Γρηγορίου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς. Τὸν θαυματουργὸν Γρηγόριον θαυμάσω. Ἰωσήφ. ᾠδή, α΄. ἦχος, πλ. δ΄.

Τῷ συντρίψαντι πολέμους.

Ταῖς τοῦ πνεύματος ἀκτῖσι, πυρσευόμενος τὸν νοῦν. ἱερὲ Γρηγόριε. καὶ φωταυγής, ἀστὴρ γεγενημένος. ὅλον με καταύγασον πρεσβείαις σου, ὅπως ὑμνήσω σε.

Ὁ προεγνωκὼς τῶν ἁπάντων, χαριτώσας σου τὸν νοῦν. θεὸς δόξης λάμψεσιν ἀπὸ σπαργάνων σε, καθαγιάζει. θείαις ἀρεταῖς. ἐμπρέπειν μέλλοντα, πὲρ καὶ θαύμασιν.

Νυσταγμὸν ἀπὸ βλεφάρων, ῥαθυμίας ἐκβαλών. λύχνος ἐγρηγόρσεως, καθωράθης θεοφόρε δείξας πράγματι, τὴν κλῆσιν σου Γρηγόριε ἐπαληθεύουσαν. θ΄.

Θεὸν σε κυρίως ἀληθῶς ὁμολογῶ, τέτοκας γὰρ Κύριον. ἀνερμηνεύτως ἐν δυσὶν οὐσίαις. ἄχραντε παρθένε, καὶ θελήσεσι κατανοούμενον.

ᾠδὴ γ΄. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ἡ θεία καὶ φωταυγής, τῶν σῶν δογμάτων, λαμπηδὼν ἔσβεσε. τὴν δυσσεβῆ φάλαγγα, τῶν αἱρετικῶν Ἀμφιλόχιε.

Ναμάτων ζωοποιῶν, ὡς ποταμὸς ὤν, ἐκ θεοῦ ἔμπλεος. ἀρχιερεὺς γέγονας. οἷς οἱ εὐσεβεῖς ἀρδευόμεθα.

Ἠλυσίαις μαρμαρυγαῖς, καταλαμπόμενος τὸν νοῦν, ἤστραψας. τὴν μυστικὴν ὅσιε, τῶν σῶν διδαγμάτων εὐπρέπειαν. θ΄.

Λυχνίαν σε φωτεινήν, καὶ ψυχοτρόφον ἀληθῶς τράπεζαν. καὶ κιβωτὸν πάναγνε. πάντες οἱ πιστοὶ καταγγέλλομεν.

Ἄλλος. Ἐστερεώθη, ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ.

Τὸν δι' αὐτὸν νόσον, προσδεξάμενος πὲρ κόπον ὁ κτίστης Γέροντι σοι χθοῖ σε ἐνερήμωσε μυστ. Γρηγόριε. ἃ πάσης γραφῆς σαφηνὲς δω.

Ὅλην ἐφελκων, ἑβδομάδα ἄστρων πέρ. ἐτρέφου, βρώσει ἐπουρανίῳ. σῶν δακρύων νεφεστεῖ; ποτιζόμενος. καὶ θείως ἐνηδυνόμενος.

Ὑπὸ θεοῦ σοι ἱεράρχα, χύμα καρδίας ἐδόθη. ἔβλυσας γὰρ πλουσίως διδαγμάτων καθαρώτατα νάματα. καρδίας πιστῶν ἀρδεύοντα. θ΄.

Ῥῆσις κηρύκων, θεηγόρων ἀπεπληρώθη. ἰδοὺ γὰρ ἔτεκεν ἡ παρθένος. νέον βρέφος, τοῦ Ἀδὰμ παλαιότερον. καὶ σύνθρονον τοῦ γεννήτορος. Ὁ εἱρμός.

Ἐστερεώθη, ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ. ὑψώθη κέρας μου, ἐν θεῷ μου. ἐπλατύνθη ἐπ' ἐχ-
„ θρούς μου τὸ στόμα μου. εὐφράνθην ἐν σωτηρίᾳ
„ σου. Κοντάκιον. ἦχος, β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἡ θεία βροντή, ἡ σάλπιγξ ἡ τοῦ πνεύματος. πιστῶν φωτουργέ, καὶ πέλεκυς τῶν αἱρέσεων. ἱεράρχα Ἀμφιλόχιε, τῆς Τριάδος θεράπων ὁ μέγιστος σὺν ἀγγέλοις παρεστὼς ἀεὶ πρεσβεύων μὴ παύσῃ ἀεί, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Κάθισμα τοῦ ἁγίου Γρηγορίου. ἦχος, πλ. δ΄.

Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Ἐκ σπαργάνων καὶ ἀνατεθεὶς. ὡς ὁ πάλαι πανένδοξος Σαμουήλ. ὡσαύτως καλοῦντος σε, τοῦ ἐξ ἀκήκοας. καὶ ψυχὴν καθάρας, καλῶν ἐπιδόσεσιν. ἱερωσύνης χάριν, ἀξίως ἀπείληφας. ὅθεν ἐπὶ χλόην, ἐπιγνώσεως θείας. ποιμάνας τὸ ποίμνιον. ἰαμάτων ἀπήστραψας, ἐνεργείας γρηγόριε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι. τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου. Τῆς ἑορτῆς. ἦχος δ', ὁ αὐτός. Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Ἀγαλλιάσθω ὁ Δαυῒδ ὁ ὑμνογράφος. ἐγχορευέτω Ἰωακεὶμ σὺν τῇ Ἄννῃ. ὅτι γόνος ἅγιος ἐξ αὐτῶν προῆλθε. Μαρία ἡ φωτοφόρος θεία λαμπάς. καὶ χαίρει εἰσερχομένη ἐν τῷ ναῷ. ἣν καὶ βλέπων εὐλόγησεν, ὁ Βαραχίου υἱός. καὶ χαίρων ἀνεκραύγαζε. χαῖρε θαῦμα παγκόσμιον.

ᾠδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ ἐκκλησία.

Ἀμφιλοχίου τοῦ θείου καὶ θεηγόρου, τὴν ἱερὰν πανήγυριν. θεόφρονες δεῦτε, πίστει συγκροτήσωμεν. τοῖς τούτου διδάγμασι, καὶ θεολογίαις νευρούμενοι.

Νυμφαγωγὸς θεοφόρε τῆς ἐκκλησίας. τῆς ἐν Χριστῷ γενόμενος. τῷ κάλλει τῶν λόγων, ταύτην κατεκόσμησας. καὶ τῇ ὡραιότητι, τῆς ὀρθοδοξίας ἐφαίδρυνας.

Ἡ θεολόγος σου γλῶσσα καὶ θεηγόρος. τῆς ἀρχικῆς τριάδος. τὸ μονόστεπτον κράτος, πᾶσι διετράνωσε. καὶ μίαν θεότητα, σέβειν ἐν τρισὶν ὑποστάσεσιν. Θεοτοκίον.

Νέαν σκηνήν σε παρθένε κατανοοῦμεν. καὶ καθαρὸν ἁγίασμα. τοῦ πάντων δεσπότου, τοῦτον γὰρ ἐγέννησας. σαρκὶ καθ᾽ ὑπόστασιν, συνδεδραμηκότα παναμώμε.

Ἄλλος. Ἀκήκοα κύριε τὴν ἀκοήν σου.

Γῆ ὡς καλὴ ἐνώθησας, ἑκατοστεύοντα πάτερ στάχυν. καὶ τῇ δρεπάνῃ τῶν σῶν, διδαχῶν ἐξέτεμες. αἱρετικῶν δόγματα δυσσεβῆ. συνόδου πρόμαχος ὀφθεὶς, ὅσιε γρηγόριε.

Ὁ κύριος ψῆφος σε, ἀρχιερέα θεοῦ θεράπον.

ὑποδεικνύει καλῶς. ὁδηγεῖν τὸ ποίμνιον. ὅπερ ἐκτήσατο αἵματι Χριστός. ὁ προειδὼς σου τῆς ψυχῆς, μάκαρ τὴν λαμπρότητα.

Ναὸς θεοῦ γέγονας, κεκαθαρμένος παθῶν κηλίδος. καὶ ἐν ναῷ ἱερῷ παρεστὼς. τοῦ πνεύματος τὴν ἐπιφοίτησιν, δέδεξαι σαφῶς. εἶδεισε μύστης περιστερᾶς, Χριστοῦ σε δοξάσαντος. Θεοτοκίον.

Γένος βροτῶν σέσωσαι, τῇ ὑπὲρ νοῦν σου κυοφορίᾳ. καὶ οἱ ἐν σκότει φθορᾶς, παναγία δέσποινα. εἶδον τὸ φῶς, τὸ ἐκλάμψαν ἐκ γαστρός σου. τῆς αἰτίας τῆς ἡμῶν, κόρη ἀναπλάσεως. ᾠδὴ ε'. Σὺ κύριέ μου φῶς.

Λαμπόμενος φωτὶ, τρισηλίου θεότητος. ἐκάθισας ἐπὶ θρόνου, τῆς ἀρχιερωσύνης. θεόφρον Ἀμφιλόχιε.

Ὁλόκληρον σαυτὸν, τῷ θεῷ καθιέρωσας. καὶ γέγονας θεοκῆρυξ. μεγαλόφωνος πάτερ, παμμάκαρ Ἀμφιλόχιε.

Χαρμόσυνος ἡμῖν, ἑορτὴ καὶ πανίερος. ἐφέστηκεν ἡ τοῦ θείου. καὶ σοφοῦ διδασκάλου, τὸν κόσμον ἁγιάζουσα. Θεοτοκίον.

Ὦ πάντων τῶν πιστῶν, εὐπρεπὲς ἐγκαλλώπισμα. παναχραντε θεομῆτερ. τῆς ψυχῆς μου τὸν ῥύπον, ἀπόπλυνον πρεσβείαις σου.

Ἄλλος. Τὸν ζόφον τῆς ψυχῆς μου.

Ῥήματί σου καθαίρεις, εἰδεχθοῦς ἀσθενείας λελεπρωμένον ποτὲ. τὸν προσελθόντα σοι πίστει. θεόθεν γὰρ ἐδέξω. χάριν θαυμάτων σοφέ. ὡς Ἐλισσαῖος ὁ θεῖος. θεόφρον γρηγόριε.

Ἠνέωξας διὰ χειρός σου, μογιλάλου στόμα. καὶ ὦτα γρηγόριε, τῶν ἰαμάτων παμμάκαρ. ἐνέργειαν πλουτήσας. καὶ ἐξηρεύξω βυθὸν θεολογίας. θαλάσσας, ἀθέων ξηραίνοντα.

Ἰώδους προσπαθείας, καθαρεύσας πάτερ ὡς Πέτρος ὁ πρόκριτος. τῶν ἀποστόλων σκιᾷ σου. ἰάσεις ἀπετέλεις. συνεχομένους δειναῖς. ἀσθενειῶν καταιγίσιν, ἐνθέως ἰώμενος. Θεοτοκίον.

Ὁ κόλπους τοὺς πατρῴους, μὴ κενώσας ἐν τῷ σαρκοῦσθαι παναμώμε. σοῦ ἐν τοῖς κόλποις ὁρᾶ

ται, κρατούμενον ὡς βρέφος. ὃν ἐξιλέωσαι. τοῖς εὐσεβῶς σε τιμῶσι, παρθένε θεόνυμφε.

Ὠδὴ ϛ. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Νεκρώσας, τὸ τῆς σαρκὸς χαμαίζηλον φρόνημα. τῆς ἀπαθείας τὴν χάριν. ἐστολίσω πάτερ ἱερομύστα. καὶ πανάγνοις, διδαχαῖς τὴν τριάδα ἐκήρυξας.

Τῷ φόβῳ, στοιχειωθεὶς τῷ θείῳ θεόληπτε. καὶ τὴν ψυχὴν μολυσμάτων, καθαρὰν τελέσας θεολογίας. ἀνεδείχθης, ἱερώτατον ὄργανον ὅσιε.

Ἁγνόν σε, καὶ καθαρὸν γινώσκοντες σκήνωμα. τοῦ βασιλέως τῆς δόξης. καὶ ναὸν καὶ θρόνον τοῦ παν υψίστου. δυσωποῦμεν, τὰς ψυχὰς ἡμῶν σῶσαι πανύμνητε.

Ἄλλος. Ὡς τὸν προφήτην ἐρρύσω.

Ῥώννυται κόρη τὸ σῶμα, παρειμένη, ἐντεῦθεν ἐξ εἰσοῦ ὅσιε. ἐν ἔτεσι πλείοσι, πιστῶς προσελθοῦσά σοι. καὶ τὸν αἴτιον, πάντων μεγαλύνει χριστόν.

Ἴχνια τῶν τοῦ δεσπότου, πολιτείαν τὴν ἄμωμον ἔνδοξε. ἀδίκως θλιβόμενος, καὶ συκοφαντούμενος. ἀταπείνωτος, ἔμεινας γρηγόριε.

Οἱ τῇ κακίᾳ συζῶντες. σὲ τὸν ἄκακον ἄρνα. ὡς ἄγριοι θῆρες διαρπάζοντες. φυγαδευθέντα κατεδίκασαν. τὸν φυγαδευόμενον, πάτερ θείᾳ χάριτι.

Ὠδὴ ζ.

Νοῦς ἐννοῆσαι τὸ μέγα, ἀπορρεῖ τοῦ σοῦ τόκου μυστήριον. θεὸν γὰρ ἐκύησας. ἄνθρωπον γενόμενον. ἀειπάρθενε, τὸν ἀπερινόητον.

Ὁ εἱρμός.

Ὡς τὸν προφήτην ἐρρύσω, ἐκ βυθοῦ κατωτάτου, χριστὲ ὁ θεός. κἀμὲ τῶν πλημμελημάτων μου, ῥῦσαι ὡς φιλάνθρωπος. καὶ κυβέρνησον, τὴν ζωήν μου δέομαι.

Κοντάκιον τοῦ ἁγίου. ἦχος γ.

Ἡ παρθένος σήμερον.

Ὥσπερ μέγας ἥλιος, ἀνατείλας τῶν θαυμάτων. καταυγάζεις ἅπασαν, τὴν τοῦ θεοῦ ἐκκλησίαν. ἔσωσας ταῖς σαῖς πρεσβείαις, πολλοὺς ἀνθρώπους. ἤλασας τοὺς κακοδόξους, ἐκ τῆς σῆς ποίμνης. διὰ τοῦτό σε τιμῶμεν, θεόφρον πάτερ σοφὲ γρηγόριε.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, εἰκοστῇ τρίτῃ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀμφιλοχίου, ἐπισκόπου ἰκονίου.

Στίχ.

Σπαλεὶς ἀμφιλόχιε νεκρῶν ἀμφίοις.
Λόχους σκεδάζεις καὶ νεκρὸς, νοουμένους.
Εἰκάδι ἐν τριτάτῃ θάνατος λάβεν ἀμφιλόχιον.

Οὗτος ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας, πάντα βαθμὸν ἐκκλησιαστικὸν παραλλάξας. καὶ ἀσκήσει καὶ θείᾳ γνώσει διαλάμπων, ψήφῳ τοῦ κοινοῦ, προχειρίζεται ἐπίσκοπος τῆς ἰκονιέων πόλεως, ἐν τοῖς χρόνοις οὐαλεντινιανοῦ καὶ οὐάλεντος τῶν βασιλέων. παρατείνας τὴν ζωὴν, μέχρι θεοδοσίου τοῦ μεγάλου βασιλέως, καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ. Ὃς, καὶ διδάσκαλος τῆς ὀρθοδόξου πίστεως γεγονὼς, καὶ κατὰ τῆς ἀρείου λύμης στερρῶς ἀντιταξάμενος, πολλοὺς διωγμοὺς καὶ θλίψεις ὑπομείνας παρὰ τῶν ἀσεβῶν, συναγωνιστὴς γεγονὼς τῶν μακαρίων πατέρων, κατὰ τῆς δυσνομίου βλασφημίας. Οὗτος καὶ τοῦ ἐν τῇ δευτέρᾳ συνόδῳ τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα πατέρων εἷς ὑπάρχων, τὰ πλεῖστα διηγωνίσατο κατὰ μακεδονίου τοῦ πνευματομάχου, καὶ τῶν φοιτητῶν ἀρείου. Κατὰ δὲ τὸ κρατῆσαι τῆς βασιλείας θεοδόσιον τὸν μέγαν. καὶ τὸν νέον οὐαλεντινιανὸν καταστρέψαι, καὶ νικήσαντα ἐπανελθεῖν, ἠντιβόλει ὁ μέγας ἀμφιλόχιος τὸν βασιλέα θεοδόσιον ἀπώσασθαι τοὺς ἀρειανοὺς, καὶ τοῖς ὀρθοδόξοις ἀνεῖναι τὰς ἐκκλησίας. Ἐπεὶ οὖν ὁ βασιλεὺς παρῃτεῖτο, ἐξεῦρε μηχανὴν ὁ θαυμάσιος, καὶ παρελθὼν εἰς τὰ βασίλεια, τὸν μὲν βασιλέα θεοδόσιον ἠσπάσατο, τὸν δὲ υἱὸν αὐτοῦ ἀρκάδιον, καταλιπὼν ὑφειμένως, οὐκ ἠσπάσατο. Ἐπὶ τούτῳ ὁ βασιλεὺς δυσχεράνας, οἰκείαν ὕβριν ἐκάλει τὴν τοῦ παιδὸς παρ' αὐτοῦ ἀτιμίαν. ὁ δὲ, σοφῶς τότε ἐκκαλύπτει τὸ δρᾶμα, καὶ φησίν. Ὁρᾷς οὖν ὦ βασιλεῦ, πῶς οὐ φέρεις σὺ τὴν τοῦ παιδὸς ἀτιμίαν, ἀλλὰ χαλεπαίνεις; πίστευσον

οὖν,

οὖν, ὅτι καὶ τοὺς τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ βλασφημοῦντας, ὁμοίως καὶ ὁ θεὸς ἀποστρέφεται καὶ μισεῖ. Τότε συνεὶς ὁ βασιλεὺς, νόμους ἔγραψε κατὰ τῶν αἱρετικῶν συλλόγους κωλύοντας. Οὗτος ὁ ἀοίδιμος ἀνὴρ, ἐπὶ πλείστοις χρόνοις ποιμάνας τὸ τοῦ χριστοῦ ποίμνιον, καὶ λόγους ὀρθοδόξους συντάξας· καὶ εἰς βαθὺ γῆρας ἐλάσας ἐν εἰρήνῃ ἀνεπαύσατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν γρηγορίου, ἐπισκόπου τῆς ἀκραγαντίνων ἐκκλησίας.

Ἐξ ἀκραγάντων πρὸς θεοῦ χωρεῖς λόγον,
Τὸν ἄκρα γῆς κρίνοντα παμμάκαρ πάτερ.
Εἰκάδι γρηγόριον. θανάτου νέφος εἷλε
τετάρτῃ.

Οὗτος ὁ ἅγιος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας ἰουστινιανοῦ τοῦ ῥινοτμήτου. ὁρμώμενος ἐκ πόλεως ἀκραγάντου, τῆς σικελῶν ἐπαρχίας, χαρίτωνος, καὶ θεοδότης γέννημα, ἀνθρώπων εὐσεβῶν, καὶ ἐν αὐταρκείᾳ ζώντων καὶ πάσῃ ἀρετῇ κεκοσμημένων. Οὗτοι, τῇ θεοσεβείᾳ προσκείμενοι, ὀκταετῆ ὑπάρχοντα τὸν παῖδα, παρέδωκαν τοῖς ἱεροῖς γράμμασιν ἐκπαιδεύεσθαι. ὁ δὲ παῖς, ἐγένετο πάνυ σπουδαῖος καὶ ἄοκνος, ἐν τῇ τῶν ἱερῶν γραμμάτων ἀναλήψει, ὥστε ὑπὸ πάντων θαυμάζεσθαι. Ὀκτωκαίδεκα δὲ ἐτῶν γενόμενος, σφραγίζεται κληρικὸς παρὰ τοῦ ἐν ἁγίοις ποταμίωνος. καὶ τὴν κόμην κείρεται. ἐπιτήδειος ὑπάρχων ἐν ταῖς ἀναγνώσεσι, τῇ τῆς φωνῆς καλλιεπείᾳ. Τούτου οὖν ἐν μιᾷ τῶν νυκτῶν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ὑπνοῦντος, ἔμπροσθεν τῆς κλίνης τοῦ ἀρχιδιακόνου δαμιανοῦ, κέκληκεν αὐτὸν ἄγγελος κυρίου ἐκ τρίτου καθὰ καὶ τὸν σαμουὴλ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, εἰσηκούσθη ἡ δέησίς σου. λοιπὸν τάχυνον καὶ πορεύθητι. Ὁ δὲ μὴ μελήσας ἐξῆλθε, καὶ κατέλαβε τὴν καθαργένην, καὶ εὑρὼν ἐκεῖσε τὸν παρὰ τοῦ θεοῦ πεφθέντα αὐτῷ μάρκον μοναχὸν πνευματοφόρον, παρ' αὐτῷ ἔμεινε χρόνους τέσσαρας. Κἀκεῖθεν μετ' αὐτοῦ ἐν ἀντιοχείᾳ ἀνῆλθε. καὶ μεγάλως θαυμασθεὶς, ἐκεῖθεν ἐκ θείας ἐπιφανείας, ἀνῆλθε προσκυνήσων, εἰς ἱεροσόλυμα, καὶ διάκονος γίνεται ὑπὸ μακαρίου ἐπισκόπου ἱεροσολύμων. Εἶτα, κατέλαβε τὴν κωνσταντινούπολιν, καὶ ἐμφανισθεὶς τῷ τηνικαῦτα γεωργίῳ πατριάρχῃ ἐν οἷς καὶ σύνοδος κατὰ σεργίου καὶ πύρρου, καὶ παύλου συνεκροτήθη. Τούτοις οὖν συμπλακεὶς ὁ γρηγόριος, καὶ ἱκανῶς διελέγξας τὴν αὐτῶν φρενοβλάβειαν. καὶ μέχρι τῶν τοῦ βασιλέως ἀκοῶν τῆς περὶ αὐτοῦ φήμης διαδραμούσης, πάλιν εἰς τὴν πρεσβυτέραν ῥώμην ἐξώρμησε, καὶ τῆς οἰκείας πατρίδος ἀκραγάντων, τοὺς οἴακας ἐγχειρίζεται. μεγάλως διαλάμψας καὶ διαπρέψας ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, καὶ θαύματα μέγιστα ἐκτελέσας, καὶ τὸ τῆς ἀρχιερωσύνης κατακοσμήσας ἀξίωμα. Ἐξ οὗ οἱ περὶ τὸν σαβῖνον καὶ κρισκεντῖνον φθόνῳ βαλλόμενοι, μυρίους ἐπήγαγον πειρασμούς. καὶ ἐγκλήματα κατ' αὐτοῦ συρράψαντες, πρὸς τὸν πάπαν ῥώμης αὐτοῦ κατηγόρουν. ὃς, τοῖς τούτων ἀπατηλοῖς λόγοις δελεασθεὶς, ἐγκατάκλεισον αὐτὸν ἐν φρουρᾷ καθίστησιν, ἐπὶ χρόνοις δύο καὶ ἥμισυ. καὶ αὖθις τοῦτον ἐκεῖθεν ἐξάγει προσάξει [illegible]κῇ, μετὰ τῶν αὐτοῦ κατηγόρων δικασθησόμενον. ὅτε καὶ τὰ παραδοξότατα ἐκεῖνα σημεῖα, τῶν τε ξύλων καὶ τῶν ἀνθράκων ἐπετελέσθη, τοῦ θεοῦ τὸν ἴδιον θεράποντα ὑπερδοξάσαντος. καὶ γνόφῳ μελαίνῃ τῶν ἀνοσίων ἐκείνων καὶ ἀνιέρων κατεκαλύφθη τὰ πρόσωπα, καὶ κατεζοφόθη. ὥστε καὶ μέχρι τῆς σήμερον οὕτω φαίνεσθαι κατὰ γενεάν. Ἥ, τε ὑπ' αὐτῶν φενακισθεῖσα κόρη, ὀλεθρίῳ δαίμονι αὐταρκῶς παιδευθεῖσα, παρὰ τοῦ ἁγίου ἔμπροσθεν παντὸς τοῦ λαοῦ ἰάθη. καὶ ὁ ἅγιος αὖθις εἰς τὴν ἰδίαν πατρίδα μεγαλοπρεπῶς ἐπανῆλθε, μείζονα τῶν προτέρων ἐπιτελῶν σημεῖα καὶ τέρατα. οὗτος, πλεῖστα ἐπιβιώσας

θεοπρε-

θεοπρεπῶς ἔτει. ἐν βαθυτάτῳ γήρᾳ, τὸν βίον ἀπέλιπε, πρὸς κύριον ἐκδημήσας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν, σισινίου τοῦ μάρτυρος.

Πολλὰς ὑποστὰς ἐν βίῳ πρῶτον βίας.
Μετῆλθε σισίνιος ἐκ βίας βίου.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας διοκλητιανοῦ. καὶ ἀλεξάνδρου ἡγεμόνος. ἐκ πόλεως κυζίκου ὁρμώμενος. Καὶ ἀλεξάνδρῳ διαβληθεὶς τῷ ἡγεμόνι, ἵπποις ἀγρίοις προσδέδεται, καὶ τρέχειν ἀναγκάζεται. Καὶ ἀφειδῶς τύπτεται. Καὶ διὰ τῶν μυκτήρων ὄξος δριμὺ δέχεται. καὶ τῇ εἱρκτῇ ἀποῤῥίπτεται. Πολλὰς δὲ καὶ ἑτέρας βασάνους καθυπομένας, καὶ θαύματα μέγιστα ἐκτελέσας, μέσον συνόδου ταῖς νευραῖς τῶν αὐτοῦ δογμάτων, τὸν ἄρειον ἀπηγχόνησεν. ὁμοούσιον ἀποφηνάμενος, τῷ πατρὶ τὸν υἱόν. Οὕτω καλῶς καὶ θεοφιλῶς πολιτευσάμενος, καὶ νομίμως ἀθλήσας, πρὸς κύριον ἐξεδήμησεν.

Ὁ ἅγιος ἰσχυρίων ἐπίσκοπος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ἰσχυρίων ἰσχὺς τῆς ἐκκλησίας.
Ἣν ὑπὲρ νοητῶς καὶ θανὼν ἐν ἰσχύει.

Ὁ ἅγιος ἐπίσκοπος ἕλενος ἐν εἰρήνῃ τελευτᾷ.

Ταρσοῦ πρόεδρος ἕλενος θυηπόλος.
Τέρσοις ἄνεσι ψυχικοῖς ἕως πόλου.

Διήγησις ὀπλασίας ἰωάννου τινός, πάνυ ὠφέλιμος.

Ἐγένετό τις ἀνὴρ, ἐν ταῖς ἡμέραις κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως. ὃς, καὶ γνωστὸς ἦν αὐτῷ διά τινος ἐπιστήμης γνωριζόμενος. Οὗτος, ἀσέμνως τὸν ἑαυτοῦ βίον μετερχόμενος, τὴν γέενναν οὔποτε ἀνετυπώσατο. Ὁ δὲ πρὸς τὸ συμφέρον πάντα καλῶς οἰκονομῶν κύριος, δι' ὀπλασίας τούτου τὴν διόρθωσιν πραγματεύεται. Ἔδοξε γάρ ποτε τὸν ἄνδρα βλέπειν καθ' ὕπαρ, τῆς οἰκείας ἐπιστήμης εἶδος προσαγαγεῖν τῷ βασιλεῖ, ὡς μετὰ ταῦτα προσομιλεῖν ἀλλήλοις καὶ συναγάλλεσθαι.

Εἶθ' οὕτως ἔδοξεν ἀπογυμνῶσαι τὸν βασιλέα μάχαιραν, καὶ τὴν κόμην συναγαγεῖν τοῦ ἀνδρὸς εἰς ἓν ἐπίδεσμον, καὶ πειρᾶσθαι, τέμνειν ταύτην ἀνηλεῶς, τοῦ ἀνδρὸς τὸν αὐχένα συχνῶς ἐπικλίνοντος. καὶ τῷ δοκεῖν πρὸς τὸν βασιλέα ἐπιγελῶντος. ἐμβριθῶς, τὸν βασιλέα, πρὸς ἐκεῖνον φθέγξασθαι. ὅτε σου τὰς τρίχας ἡ μάχαιρα καταφάγεται, τότε σου καὶ τοῦ τραχήλου τοῦ αἵματος ἐμπλησθήσεται. Προσεπὶ τούτοις, τῇ καταφορᾷ τῆς μαχαίρας. καὶ αὐτὸς ὁ τράχηλος ἔδοξεν ἀποτμηθῆναι, καὶ πλησίον τοῦ θώρακος τῆς μαχαίρας ἐλθούσης. ὁ ἀνὴρ ἀγωνιῶν, βοήθειαν ὅθεν δήποτε προσεκαλεῖτο. Ἐκ δὲ τοῦ δέους καὶ τοῦ φόβου καὶ τοῦ φρικώδους, ἐκείνου ἀγῶνος, πρὸς ἑαυτὸν ὅλως ἔκθαμβος γεγονώς. Καὶ τῷ σταυρῷ ἑαυτὸν σημειωσάμενος, εὐχαριστῶ σοι ὄνειρε ἔλεγεν, ὅτι μοι τὸν φοβερὸν τοῦτον ἀγῶνα εἰς φάντασμα ἀπετέλεσας. καὶ πάλιν ὡς οἶμαι, ὁ αὐτὸς μεμένηκεν ἀδιόρθωτος. Καὶ μετά τινα χρόνον ὁ αὐτὸς περιοδευθεὶς νόσῳ, ἐκ θεοῦ τὴν βοήθειαν ἐπεκαλεῖτο. Τότε πάλιν οὐκ ἐν ὀνείροις, ἀλλ' ἐν ἐκστάσει ἤδη γενόμενος, ὁρᾷ ἑαυτὸν ἐπί τινος σεκρετικῆς ἔσω τῆς καθέδρας, ἢ μᾶλλον δικαστικῆς καταστάσεως. καὶ ταύτης προκαθεζόμενον ἔβλεπε τινὰ φοβερώτατον βασιλέα, στολὴν ἠμφιεσμένον ἀρχιερατικὴν καὶ βασιλικήν. ἐξ ἑκατέρων δὲ τῶν τούτου μερῶν, καθῆσθαι ἔνθεν κἀκεῖθεν ἱεροπρεπεῖς τινὰς κατενόει. ἑστάναι δὲ ἑαυτὸν κάτωθεν ὑπελάμβανεν ἤδη τῆς φαινομένης τραπέζης ἐκείνης. πρὸς τὰ δεξιὰ δὲ τούτου ἀειδεῖς τινὰς ἑστῶτας εὐνούχους ὑπετόπαζε. ἐξ εὐωνύμων δέ τινα ταπεινότερον ἄλλον καὶ προσηνέστερον ἔβλεπε, βόθρον δέ τινα σκοτεινὸν ὄπισθεν καὶ φοβερὸν κατενόει, ὀδύνην μεγάλην τῷ βλέποντι παρεχόμενον. καὶ οὗτος ἑαυτὸν ἑστάναι σὺν τρόμῳ ὑπετόπαζε. καὶ φησὶ πρὸς αὐτὸν ὁ προκαθήμενος βασιλεύς. Ἆρα γε οἶδας ὅσης ἐστὶ συνειδυῖα;

κἀκεῖ-

κἀκεῖνος. Γινώσκω δέσποτα, ὅτι σὺ εἶ ὁ σαρκωθεὶς δι᾽ ἡμᾶς, ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ, καὶ θεὸς, ὡς αἱ καθ᾽ ἡμᾶς γραφαὶ περιέχουσι. καὶ πάλιν ὁ βασιλεὺς πρὸς αὐτόν. Καὶ εἰ ἀπὸ τῶν γραφῶν ὡς σὺ φὴς ἐμὲ διέγνως, οὐδὲ τοὺς συγκαθέδρους ἀγνοεῖς. καὶ πῶς ἐπελάθου τῆς ἀπειλῆς, ἧς σοι πάλαι κωνσταντῖνος ὁ βασιλεὺς ἠπειλήσατο; ἢ ἀγνοεῖς τὸ λεγόμενον; Οὐκ ἀγνοῶ φησὶ δέσποτα, ἀλλ᾽ εἰς ἔτι καὶ τοῦ φόβου τὰ λείψανα ἐν τῇ ψυχῇ περιφέρω. καὶ ὁ βασιλεύς. Καὶ εἰ τοῦ φόβου τὰ λείψανα ἐν τῇ ψυχῇ περιφέρεις, πῶς ἐπιμένεις τοῖς ὀλεθρίοις; ὅμως μάθε διὰ τῆς πείρας, ὅτιπερ καὶ πρώην ἐγὼ, καὶ οὐχὶ κωνσταντῖνος τὴν φοβερὰν ἐκείνην πεῖραν τῆς βασάνου ἐπήγαγον. καὶ τοῦτο εἰπὼν ἔδοξε νεύσει μόνῃ τοῖς παρεστῶσι κελεῦσαι ἀκοντίσαι τὸν ἄνδρα, εἰς τὸν ὄπισθεν αὐτοῦ ἐπιφαινόμενον βόθυνον. Ὁ δὲ, γοερῶς, τὴν τῆς θεοτόκου ἐπεκαλεῖτο βοήθειαν. ἔδοξε δὲ, κἀκείνην μέσον εὑρεθῆναι, καὶ φωνῆς ἀκοῦσαι λεγούσης. ἄφετε τοῦτον ἀπελθεῖν. διὰ τὴν τῆς μητρὸς δέησιν. Καὶ ὡς ὁ τῆς ὀπτασίας λόγος τὸ πέρας εἴληφε. σύντρομος ὁ ἀνὴρ γεγονὼς. καὶ πρὸς ἑαυτὸν ἐπανελθὼν, τὸ φανὲν παράδοξον τινὶ τῶν εὐλαβῶν μοναχῶν διηγήσατο. Καὶ ὁ μοναχὸς πρὸς αὐτὸν. δὸς δόξαν τῷ θεῷ, ὅτι τοιαύτης διδασκαλίας κατηξιώθης. καὶ διεγέρθητι ἀδελφὲ. μὴ καὶ σὺ πάθῃς τὰ παραπλήσια, ἃ μέλλω σοι διηγήσασθαι. κατὰ γὰρ τὴν σὴν ὀπτασίαν, τοιοῦτόν τις ἐθεάσατο ἄνδρα τινὰ τῶν ἐν τοῖς πρώτοις τοῦ σεκρέτου πρωτεύοντα, γεώργιον τοὔνομα, βιαίως ἀπαγόμενον δέσμιον ἔν τινι φοβερῷ χάσματι, καὶ ἀπορρίπτεσθαι μέλλοντα. ἐν ᾧ τις, εὐπαρρησιαστῶς τῶν ἀπαγόντων ἐπικαταχὼν, τοῦτον ἀνεθῆναι προσῄτει μέχρις ἡμερῶν εἴκοσι, παρεγγυώμενος αὐτοῖς τὴν τούτου διόρθωσιν. Ὡς δὲ λοιπὸν ὁ ἀνὴρ τῇ βοηθείᾳ τοῦ ἐγγυομένου ἐγένετο ἄνετος. ὁ ταῦτα βλέπων, ἀνανήψας, καὶ συνεὶς τὸ βλεπόμενον, ἀναγγεῖλαι τὸ ὅραμα πρὸς αὐτὸν τὸν γεώργιον ἐσπούδασεν. ἦν γὰρ καὶ γνωστὸς αὐτῷ. Ὁ δὲ τούτων ἀκούσας, καὶ ἀντ᾽ οὐδενὸς λογισάμενος, ἔμεινεν ὁ αὐτός. καὶ τῶν εἴκοσι ἡμερῶν διελθουσῶν, ἀνάρπαστος γέγονεν ὁ γεώργιος, καὶ τὴν ὀφειλὴν πάντως ἀποδώσων ὡς ὑπέσχετο. Καὶ ταῦτα κατὰ προσθήκην τοῦ μοναχοῦ συνείραντος ὁ ἀνὴρ ἀκούσας, καὶ ἐν νῷ λαβὼν ὧν ἐθεάσατο, τὰ ἑαυτοῦ ἀνελευθεριάστως δημοσιεύσας, καὶ τὸν βίον πρὸς κρείττονα μεταβολὴν μεταρρυθμίσας, διήρκεσεν ἐπὶ πολὺ θεαρέστως βιώσας. καὶ μεταστὰς, ἀπῆλθε πρὸς τὰς αἰωνίους μονάς. Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις.

ᾨδὴ ζ. Ἐν τῇ καμίνῳ ἀβρααμιαῖοι παῖδες.

Μυστικωτάταις, θεηγορίαις ταῖς σαῖς προσέχοντες. πόθῳ, τὴν ἀρείου πάτερ κατατομὴν, τῆς θεότητος ἐκφεύγομεν. τριάδα ἄκτιστον ὁμοούσιον, πίστει δοξάζοντες.

Ἐληλεγμένον, ταῖς διδαχαῖς σου μακεδόνιον πάτερ. καθορῶντες πνεῦμα τὸ ἀγαθὸν. τῷ πατρί τε καὶ γεννήματι. συμπροσκυνούμενον. καὶ συνυπάρχον, πίστει δοξάζομεν.

Λόγῳ τρανώσας, τὴν ὑπὲρ λόγον λόγου σάρκωσιν. σέβειν, ἐν δυσὶν οὐσίαις ἕνα θεόν. θεοφρόνως ἐξεπαίδευσας. καὶ τὴν διαίρεσιν. καὶ τὴν σύγχυσιν, φεύγειν θεόληπτε. Θκ.

Πάντες προθύμως, τὴν θεοτόκον, εὐφημήσωμεν. δεῦτε, οἱ σωθέντες πίστει τοῦ ἐξ αὐτῆς, γεννηθέντος παντοκράτορος. εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶν, ὑπάρχεις πανάχραντε.

Ἄλλος. Ὁ δι᾽ ἀγγέλου παῖδας.

Θαυματουργεῖ ὁ κτίστης, κεινομένου σου μάκαρ. τὸ πορνικὸν γὰρ γύναιον. φορᾷ ληφθὲν δαιμόνων. πᾶσιν ἐδήλου, καθαρόν σε γρηγόριε.

Ἀκτινοβόλοι θεῖοι, μαθηταὶ τοῦ σωτῆρος. σοὶ ἐπιστάντες ὅσιε, πεπεδημένον ξύλῳ. λύουσι σε, περιχαρῶς ἀσπαζόμενοι.

Ὑπομονῆς σου πάτερ, ὁ δεσπότης προσέχων. θαυματουργίαις μείζοσι. σὲ ἱερῶς λαμπρύνει. τῶν νοσημάτων, τὴν ἀχλὺν ἀπελαύνοντα. ζ.

Μητροπρεπῶς τὸν πάντων, ἀπεκύησας κτίστην. καὶ ἐν χερσὶν ἐβάστασας. χερουβικὸς ὡς θρόνος. τὸν συνοχέα τοῦ παντὸς ἀπειρόγαμε. ᾠδ. ή. Χεῖρας ἐκπετάσας δανιήλ.

Ὡραιώθησαν ᾀσματικῶς, αἱ σιαγόνες σου, θεολογοῦντες τρανῶς, τριάδα ἄναρχον ἄκτιστον. ὁμοούσιον ἀσύγχυτον. ἐνυποστάτοις τρισί, πάτερ θεόσοφε. ᾗ βοῶμεν, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν κύριον.

Πλοῦτον σοι καὶ δόξαν ἀκραιφνῆ. ἡ ἐνυπόστατος σοφία δέδωκε. θεολογῆσαι τὴν πάνσοφε. εὐσεβῶς καὶ τῶν αἱρέσεων, καταβαλόντι τὴν ὀφρύν. καὶ πόθῳ ψάλλοντι. εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον.

Ὁ πᾶσι παρέχων τὴν ζωήν, ὡς ἱεράρχην πιστόν, καὶ θεορρήμονα. ἐν ἐκκλησίᾳ σε ὅσιε, πρωτοτόκων εἰσῳκίσατο. ἱερουργοῦντα μυστικῶς, καὶ πίστει μέλποντα. εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον.

Ἰδοὺ νῦν ἐξέλιπε σαφῶς, ἐκ τῆς ἰούδα φυλῆς, ἄρχων ἡγούμενος· σὺ γὰρ πανάμωμε τέτοκας, τὸν αὐτόν, πρὶν ἀποκείμενον. τὴν προσδοκίαν τῶν ἐθνῶν, χριστόν, ᾧ ψάλλομεν. εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον.

Ἄλλος. Ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι.

Ἀπολύεται μάστιγος, δαιμονικῆς φοβερᾶς. προσευχῆς σου μάκαρ. ἡ τῇ κακίᾳ παρανόμων ἀνδρῶν συκοφαντήσασα, σὲ τὸν δίκαιον κόρη. καὶ συνόδου, μέσον σε δοξάζει. ὁ ἀγωνοθέτης, χριστὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σκοτεινῆς ἀμαυρώσεως. οἱ πονηρὰ κατὰ σοῦ βεβουλευκότες πάτερ. ἀποπληροῦνται. καὶ ἐκλάμπει ἡ σή, φωταυγὴς βίωσις. ἐναντίον γρηγόριε πάτερ. ὧν τῇ παρουσίᾳ. ἄνθρακας κατέχων, χερσὶν ἐθαυματούργεις.

Ὡς ἀστὴρ φαεινότατος ἀναφανεὶς ἀληθῶς. ἐν τῷ ὕψει πάτερ τῆς ἐκκλησίας. καταυγάζεις ἡμᾶς, ἀρεταῖς παντοίαις. καὶ θαυμάτων ἀκτῖσι, τοὺς ὑμνοῦντας. σοῦ τὴν φωτοφόρον, μνήμην ἱεράρχα, γρηγόριε θεόφρον. θ.

Ὁ παράδοξος τόκος σου, ταῖς διανοίαις ἡμῶν. καταπλήττει μόνη εὐλογημένη. ὁ θεὸς γὰρ ἐκ σοῦ, σάρκα προσελάβετο. ὅπερ ἦν, διαμείνας θεός, ἄτρεπτος τῇ φύσει. ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ὁ εἱρμός.

Ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι, τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ. ὁ τιθεὶς θαλάσσης, ὅριον ψάμμον, καὶ συνέ-
„ χων τὸ πᾶν. σὲ ὑμνεῖ ἥλιος, σὲ δοξάζει σε-
„ λήνη, σοὶ προσφέρει ὕμνον, πᾶσα ἡ κτί-
„ σις. τῷ δημιουργῷ καὶ κτίστῃ, εἰς τοὺς αἰῶνας.

ᾠδ. θ. Λίθος ἀχειρότμητος.

Μίαν τρισυπόστατον φύσιν, πανευσεβῶς θεολογήσας, τὴν παμβασιλίδα τριάδα, τὴν θεαρχίαν τὴν ἀκατάληπτον. νῦν ὑπ' αὐτῆς τετίμησαι. ἱεροφάντορ ἀμφιλόχιε.

Ἔχων πρὸς θεὸν παρρησίαν, ὡς ἱεράρχης θεοφόρε. τῶν τὴν ἱερὰν καὶ φωσφόρον. τελούντων μνήμην, σου παμμακάριστε. διαπαντὸς μνημόνευε. τῷ σῷ δεσπότῃ παρεστάμενος.

Νέμοις μοι τὴν ἄφθονον χάριν, τῷ τοὺς ἐπαίνους σοι θεόφρον. πλέξαντι προθύμῳ καρδίᾳ. τὴν τῶν πταισμάτων λύσιν αἰτούμενος. ὡς ἱερεὺς πιστότατος, ὅσιε πάτερ ἀμφιλόχιε. θ.

Ἀδὰμ μὲν ἀπόγονος ὤφθης. τοῦ δὲ θεοῦ μήτηρ ἐδείχθης. σὺ γὰρ ἀπ' αἰῶνος ἐφάνης ἁγιωτέρα, πάσης τῆς κτίσεως. εὐλογημένη πάναγνε. διό σε πάντες μεγαλύνομεν.

Ἄλλος. Εὐλογητὸς κύριος, ὁ θεὸς τοῦ ἰσραήλ.

Ἴδε λαμπρὰ πανήγυρις, ἴδε μνήμη ἱερά. ἴδε χάρις, πᾶσι συνελθοῦσι πιστοῖς. ἄφθονος, ἰάσεις πηγάζουσα. προσέλθωμεν. βρύει γὰρ ἡμῖν ἡ γρηγορίου θήκη. φωτισμὸν ἀέναον, καὶ ἀθανασίαν.

Ὡς ποταμὸς πεπλήρωσαι, τῶν ναμάτων τοῦ χριστοῦ. ὡς ἐλαία, ἔλεον πηγάζεις ζωῆς. ὡς φοῖνιξ, ὑψώθης γρηγόριε. ὡς ἄμπελος, βότρυας ἡμῖν, τῶν ἀρετῶν σου φέρεις. ἐξ

ὧν

ὧν ποτιζόμεθα, οἶνον ἀφθαρσίας.

Εὐφραινέσθω σήμερον ἐν τῇ μνήμῃ σου ἡμῶν ἱερέων δῆμος, καὶ ὁσίων πληθὺς καὶ πάντων ἀγγέλων τὰ τάγματα. μεθ' ὧν παρεστὼς τῷ ποιητῇ, πεπυρσευμένος πρὸς μνήμην τὴν πόθῳ σου, ὑμνολογούντων.

Ἡγιασμένον, γέγονας πάτερ σκήνωμα Χριστοῦ. ἐκκλησίας στῦλος, καὶ λιμένα τῶν πιστῶν. καὶ μάχαιρα πλάνην ἐκτέμνουσα. πηγὴ ἰαμάτων. καὶ βυθὸς ἐν θείων νοημάτων. καὶ πυρσὸς ἀκοίμητος, καὶ ποιμένα ποιμένων. Θ.

Φῶς ἡ τεκοῦσα ἄχρονον, τὸ ἐκλάμψαν ἐκ πατρός. φώτισόν μου κόρη, τὴν ψυχὴν καὶ τὸν νοῦν μακρὰν ἀπ' ἐμοῦ ἐκδιώκουσα, τὸ σκότος παρθένε τῶν παθῶν. ἵνα σε μακαρίζω. τὴν ἀειμακάριστον τῶν πιστῶν ἐλπίδα. Ὁ εἱρμός.

Εὐλογητὸς κύριος, ὁ θεὸς τοῦ Ἰσραήλ. ὁ ἐγείρας κέρας ἡμῖν, ἐν οἴκῳ Δαβὶδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ.
„ ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς, ἀνατολὴ ἐξ ὕψους,
„ καὶ κατεύθυνεν ἡμᾶς, εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Ὦ ἱεράρχαι ὅσιοι, θεοφόροι ποιμένες. ὀφθέντες ἀληθέστατοι, τοῦ ἀμνοῦ καὶ ποιμένος. Ἀμφιλόχιε ὅσιε, καὶ Γρηγόριε μάκαρ. πρεσβεύσατε ὑπὲρ πάντων. τῶν ὑμῶν ἐκτελούντων. τὴν ἱερὰν μνήμην, τοῦ ῥυσθῆναι κινδύνων. ψυχῶν ὁμοῦ καὶ σωμάτων. Τῆς ἑορτῆς.

Τοῦ ἱεροῦ σε σήμερον, θεοῦ παρθένε. δέχεται τὰ ἐνδότερα, χερσὶν ἀρχιερέως. ἐν οἷς τριῶν ἀπὸ χρόνων, ἕως δύο καὶ δέκα. διέμεινας τρεφομένη, χειρὶ θείου ἀγγέλου. ὡς ἁγία κιβωτὸς, τοῦ πάντα τεκτηναμένου.

Εἰς τὸν στίχον τῶν αἴνων, στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς.

ἦχος, β'. Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ.

Ἤρθη τὸ τοῦ φραγμοῦ, μεσότοιχον τῇ θείᾳ, τῆς ὄντως θεοῦ. εἰσόδῳ καὶ οἱ κάτω, τοῖς ἄνω νῦν συνήφθημεν. Σ.

Ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ.

Ἰδοὺ παρθενικαὶ, χορεῖαι θεῖον ὕμνον. προπέμπουσαι, ἐν οἴκῳ θεοῦ λαμπαδηφόρον. τὴν μόνην παναμώμητον. Σ.

Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ.

Ἔνδον τοῦ ἱεροῦ, ἁγίαν τῶν ἁγίων. τὴν θεοκυήσασαν. ὦ Ζαχαρία δέχου, ἁγίων εἰς τὰ ἅγια. Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος, πλ. β'.

Σεργίου ἁγιοπολίτου.

Σήμερον τὰ στίφη, τῶν πιστῶν συνελθόντα, πνευματικῶς πανηγυρίσωμεν. καὶ τὴν θεόπαιδα, παρθένον καὶ θεοτόκον, ἐν ναῷ κυρίου προσαγομένην, εὐσεβῶς ἀνευφημήσωμεν. τὴν προεκλεχθεῖσαν, ἐκ πασῶν τῶν γενεῶν, εἰς κατοικητήριον, τοῦ παντάνακτος Χριστοῦ, καὶ θεοῦ τῶν ὅλων. παρθένοι, λαμπαδηφοροῦσαι προπορεύεσθε, τῆς ἀειπαρθένου τιμῶσαι, τὴν σεβάσμιον πρόοδον. μητέρες, λύπην πᾶσαν ἀποθέμεναι, χαρμονικῶς, συνακολουθήσατε, τὴν μητέρα τοῦ θεοῦ γενομένην. καὶ τῆς χαρᾶς τοῦ κόσμου, τὴν πρόξενον. ἅπαντες οὖν χαρμονικῶς, τὸ χαῖρε, σὺν τῷ ἀγγέλῳ ἐκβοήσωμεν. τῇ κεχαριτωμένῃ τῇ ἀεὶ πρεσβευούσῃ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου, καὶ ἀπόλυσις. Εἰς τὴν λειτουργίαν, ἡ ἀκολουθία ζήτει εἰς ἱεράρχας.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, κδ'. τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν, καὶ ἱερομαρτύρων, Κλήμεντος Ῥώμης. καὶ Πέτρου Ἀλεξανδρείας.

Εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ τοῦ ἁγίου Κλήμεντος.

ἦχος, β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Κλῆμα, τῆς ἀμπέλου τῆς ζωῆς, περιπεφυκὼς, ἱεράρχα. ὡραίους ἤνεγκας βότρυας ἐν πνεύματι, δογμάτων πάνσοφε. ἀποστάζοντας πάντοτε, σεπτὸν οἶνον. θείας ἐπιγνώσεως, καὶ κατευφραίνοντας πάντων, εὐσεβῶν τὰς καρδίας, τῶν εἰλικρινῶς σε τιμώντων.

μώντων. κλήμη θεοφόρε παμμακάριστε.

Πέτρου, κορυφαίου μαθητὴς, περιγεγονὼς ἐπὶ πέτραν. τούτου ἐδόμησας, λίθον ὥσπερ τίμιον, σαυτὸν πανεύφημε. καὶ μοχλεύσει τῶν λόγων σου, κατέστρεψας πᾶσαν, δόμησιν πολύθεον, ναοὺς δὲ ἤγειρας, θείους, εἰς τιμὴν τῆς τριάδος, μάκαρ, ὑπὲρ ἧς ἠγωνίσω. καὶ τοῦ μαρτυρίου στέφος εἴληφας.

Ὥσπερ, φωτοβόλος ἐκ δυσμῶν, ἥλιος ἀνέτειλας πάτερ, καταλαμπρύνων τὴν γῆν, αἴγλῃ τῶν δογμάτων σου, καὶ τῶν στιγμάτων φαιδρῶς. ἐπιφθάσας δὲ μέρεσιν ἑώας τρισμάκαρ, ἔδυς θανατούμενος. καὶ ἐξανέτειλας. κλήμη, πρὸς Χριστὸν ταῖς ἐκεῖθεν. λάμψεσι πλουσίως ἀπαύστως. θείαν κατὰ μέθεξιν λαμπόμενος.

Ἕτερα, τοῦ ἁγίου πέτρου. ἦχος, α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ὑπερουσίου τριάδος, τὸ ὁμοούσιον. διεκδικῶν παμμάκαρ, ὡς ἀκτίστου μονάδος ἄρειον καθεῖλες. δείξας ἡμῖν, τοῦ υἱοῦ τὸ ἀμέριστον. ὡς τῆς αὐτῆς ἐνυπάρχοντος τῷ πατρὶ, καὶ τῷ πνεύματι θεότητος.

Τῶν διωκόντων ἐπαύθη, ἡ μιαιφόνος ὁρμὴ ἡ τῶν αἱμάτων χύσις, καὶ εἰς φροῦδον κατέστη, ἄμφω σφραγισθέντα. πέτρε σοφὲ, τῷ ἱερῷ μαρτυρίῳ σου. ὡς τοῦ παιδὸς μωϋσέως ἔστη ῥυεὶν, τῇ ψηφῖδι τῆς σεπφώρας ποτέ.

Ποιμαντικῶς διαπρέψας, ἱερομάρτυς Χριστοῦ. μαρτυρικοὺς ἀγῶνας, ἐπεδείξω γενναίως. σὺ δὲ ἀμφοτέρων, στέφος λαβὼν, ἐκαρτέρεις κοσμούμενος. ἱερωσύνῃ, καὶ πόνοις ἀθλητικοῖς, διὸ πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα τοῦ ἁγίου κλήμεντος. ἦχος, πλ. β΄.

Τῆς τῶν παθῶν ὀχλήσεως, ἀπασχολήσας τὸν νοῦν, περὶ τὴν γνῶσιν τῶν ὄντων, ἱερώτατε κλήμη, ἀσχολεῖσθαι πεποίηκας. διὸ σε, τὸ κύριος, καὶ πρῶτος ὂν, ἐπὶ ταύτην εἵλκυσε. διὰ πέτρου τοῦ τῶν ἀποστόλων ἐξάρχοντος. ὅσοις τὰ θεῖα μεμύηκε, καὶ αὐτοῦ διάδοχον καταλέλοιπεν ἄξιον. μεθ᾽ ὃν τὴν ἐκκλησίαν πάνσοφε, καλῶς διαγαγὼν, μαρτυρικῷ τέλει πρὸς αὐτὸν ἐξεδήμησας οἷα θεὸς. θεῷ τῷ ὄντι, ἀκραιφνῶς συγγινόμενος. οὗ τῆς θεώσεως, καὶ ἡμᾶς ἀκαταπαύστως τυχεῖν καθικέτευε. ἱερομάρτυς ἀπόστολε.

Καὶ νῦν. ἦχος, πλ. β΄.

Μετὰ τὸ τεχθῆναί σε, θεόνυμφε δέσποινα, παραγέγονας ἐν ναῷ κυρίου, τοῦ ἀνατραφῆναι εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων, ὡς ἡγιασμένη. τότε καὶ γαβριὴλ ἀπεστάλη. πρὸς σὲ τὴν πανάμωμον, τροφὴν κομίζων σοι. τὰ οὐράνια πάντα ἐξέστησαν, ὁρῶντα τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐν σοὶ σκηνῶσαν. διὸ ἄσπιλε ἀμόλυντε, ἡ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς δοξαζομένη. μῆτερ θεοῦ, σῶζε τὸ γένος ἡμῶν.

Εἰς τὸν στίχηρα τῆς ἑορτῆς. ἦχος, α΄.
Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Δεῦτε φιλέορτοι πάντες, ὕμνοις τιμήσωμεν. τὴν μόνην θεοτόκον, τὴν ἁγνὴν καὶ παρθένον. παρθένοι γηθοσύνως, λαμπάσι φαιδραῖς, τὴν παρθένον καὶ ἄχραντον. ἐν τῷ ναῷ εἰσαχθεῖσαν τοῦ ποιητοῦ, γηθοσύνως λιτανεύσατε.

Ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ.

Διανοιγέσθωσαν πύλαι, πιστῶς εἰσδέξασθαι. παρθένοι λαμπαδοῦχοι. εἰς ναὸν ἀφιχθεῖσαν, τὴν ἄχραντον, μητέρα. καὶ πάντων χαρὰν, τοῦ θεοῦ ἡμῶν κράζουσαι. εὐλογημένη ὑπάρχεις ἐν γυναιξὶ, θεοτόκε ἀειπάρθενε.

Ἐπαγγελίας ἁγίας, καὶ ὁ καρπὸς εὐκλεής. ἡ θεοτόκος ὄντως, ἀνεδείχθη τῷ κόσμῳ, ὡς πάντων ὑπερτέρα. ἣ εὐσεβῶς, προσαγομένη ἐν οἴκῳ θεοῦ. τὴν προσευχὴν τῶν τεκόντων ἀποπληροῖ, συντηρουμένη θείῳ πνεύματι.

Δόξα. τοῦ ἁγίου πέτρου. ἦχος, δ΄. Ἀνατολίου.

Χειρὶ θεοῦ χρισθεὶς εἰς ἱερέα, τοῦ κορυφαίου συνώνυμε, καὶ ἔργοις συμμέτοχε. τὰ λογικὰ πρόβατα, τοῖς εὐαγγελικοῖς ἐξέθρεψας λειμῶσιν, ὡς σοφὸς καὶ ἀληθινὸς ποιμήν. ἡ μάρκου διάδοχος, ἀξίως ἀναδειχθεὶς. τῷ ἀθλητικῷ

πικῷ αἵματι, τὸν τῆς πίστεως δρόμον ἐτέλεσας. τοῦ λαοῦ προεθυόμενος. καὶ χριστῷ συμμορφούμενος. πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς ἦχος. πλ. δ.

Ο δαδ προανεφώνει σοι ἄχραντε, προορῶν τὴν ἀφιέρωσιν τῆς εἰσόδου σου ἐν τῷ ναῷ. ἐν ᾧ τὰ πέρατα σήμερον, ἑορτάζοντα, δοξολογοῦσί σε πανύμνητε. ἡ γὰρ πρὸ τόκου παρθένος, καὶ μετὰ τόκον μείνασα ἄφθορος, μήτηρ τοῦ λόγου τῆς ζωῆς. σήμερον ἐν τῷ ναῷ ὁ ζαχαρίας εὐφραίνεται, ἀπολαβών σε δέσποινα. καὶ τὰ ἅγια τῶν ἁγίων ἀγάλλονται. ὑποδεξάμενά σε, τὴν τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν. διὸ καὶ ἡμεῖς, ψαλμικῶς ἐκβοῶμέν σοι. ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπησον. τὸν υἱόν σου καὶ θεὸν ἡμῶν. δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς εἶτα τῶν ἁγίων.

Ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

Εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν, ὁ κανὼν τῆς ἑορτῆς, εἷς καὶ τῶν ἁγίων, δύο. Κανὼν τοῦ ἁγίου κλήμεντος οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Θείας σὲ κλῆμα, μάρτυς ἀμπέλου σέβω.

Ἰωσήφ. ᾠδὴ α. ἦχος δ. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Θρόνῳ παριστάμενος, τῆς τρισηλίου θεότητος. καὶ θείας λαμπόμενος, περιλαμπρότητος. τὴν ζοφώδη μου, καταύγασον καρδίαν. ὅπως τὴν φωσφόρον σου, ὑμνήσω κοίμησιν.

Εἰς βάθη τοῦ πνεύματος μετὰ τοῦ πνεύματος ὅσιε. ὁσίως ἐνέκυψας, καὶ κατενόησας. ὡς ἐχώρησας, τὸν ἀκαταληψία. νοούμενον κύριον μακαριώτατε.

Ἱστίῳ πτερούμενος, τῷ τοῦ σταυροῦ διεπέρασας. τοῦ βίου τὸ πέλαγος, μάρτυς πανάριστε. καὶ τὸν εὔδιον, κατέλαβες λιμένα. τῆς αἰωνίου λαμπρότητος, κλήμη πανεύφημε. Θ.

Ἁγίασον δέσποινα, τὴν ταπεινωμένην μου διάνοιαν. ἡ τὸν ὑπερούσιον, λόγον κυήσασα. καὶ ὑπάρχουσα, πασῶν ἁγιωτέρα, τῶν ἄνω δυνάμεων, θεοχαρίτωτε.

Ἕτερος κανὼν τοῦ ἁγίου πέτρου. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ἐγκωμιάζω τὸν τρισόλβιον πέτρον,

Ἄνευ τῶν θεοτοκίων. ᾠδὴ α. ἦχος πλ. δ.

Ἄσωμεν τῷ κυρίῳ.

Ἐν τοῖς φωτεινοτάτοις, τὴν διαγωγὴν ἔχων σκηνώμασι. φωτισμόν μοι παράσχου, ταῖς πρεσβείαις σου, πέτρε πανόλβιε.

Γνώσει μεμυημένος, καὶ ἱερωσύνῃ λαμπρυνόμενος. παμμακάριστε πέτρε, τῷ χριστῷ προσηνέχθης δι' αἵματος.

Κόσμος πεποικιλμένος, καὶ πολυτελὲς ὥσπερ ἀνάθημα. τῇ χριστοῦ ἐκκλησίᾳ. παρὰ θεοῦ ἐδωρήθης μακάριε. Θ.

Ἄχραντε θεοτόκε. ἡ σεσαρκωμένον, τὸν ἀΐδιον, καὶ ὑπέρθεον λόγον. ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ὑμνοῦμέν σε. ᾠδὴ γ. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Σὲ πρὸς τὸ φέγγος, τῆς ἐν θεοῦ ὁδήγησε γνώσεως. ὁ τοῦ κόσμου διαυγής, καὶ καθαρώτατος ἥλιος. πέτρος ὁ θαυμάσιος θεομακάριστε.

Σταγόσι θείαν, διδαχῶν ἀρδευθεὶς τὴν καρδίαν σου. τῶν τοῦ πέτρου ποταμὸς, ναμάτων πλήρης τοῦ πνεύματος. μάρτυς ἐχρημάτισας θεομακάριστε.

Ἐν χείλεσί σου, ἐξεχύθη ἡ χάρις τοῦ πνεύματος. ὅθεν ἔβλυσας κρουνοὺς, θεογνωσίας ἀοίδιμε. καὶ πᾶσαν κατήρδευσας, τὴν ἐκκλησίαν χριστοῦ. Θ.

Κυριοτόκε, ἡ θεὸν ἀπορρήτως κυήσασα, τὸν σωτῆρα τοῦ παντός. αὐτὸν δυσώπει, σωθῆναί με. πάθεσιν ἑκάστοτε, περιαντλούμενον.

Ἄλλος. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ κύριος.

Ἀνῆλθες ὁ χρυσούμενος τῷ σῷ αἵματι. ὡς ἐν ἅρματι ὅσιε, πρὸς τὰ ἄνω. ἔνθα πρόδρομος ἡμῶν, χριστὸς εἰσελήλυθεν. ὁ μόνος ἀναμάρτητος.

Ζωὴν τὴν ἐπίκηρον καταλέλοιπας. καὶ ζωὴν τὴν ἀκήρατον, εὗρες μακάριε. ἔνθα στεφανηφόρος, χορεύων ἱκέτευε. σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὡς φοῖνιξ ἐξήνθησας εὐφορώτατος. ὡς ἐλαία κατάκαρπος, ἔφθης θεόπνευστε. ἐν ἐν αὐλαῖς τοῦ κυρίου. ὡς σμύρνα καὶ λίβανος. ὡς μύρον εὐωδέστατον. Θ.

Παρθένος

Παρθένος ἔτεκες ἀπειρόγαμε, καὶ παρθένος
ἔμεινας, μήτηρ ἀπείρανδρος, θεοτόκε μαρία.
χριστὸν τὸν θεὸν ἡμῶν, ἱκέτευε σωθῆναι
ἡμᾶς.

Ὁ εἱρμός.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ κς, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, ὡς
ὁ θς ἡμῶν. ὃν ὑμνεῖ πᾶσα κτίσις. οὐκ ἔστι σοὶ
ὅμοιος. δεδοξασμένε κε. Κοντάκιον τοῦ ἁ-
γίου πέτρου. ἦχος γ΄. ἡ παρθένος σήμερον

Ὀρθοδόξοις δόγμασι τὴν ἐκκλησίαν φαιδρύ-
νας. ὑπὲρ ταύτης ἤθλησας, θεομακάρι-
στε πέτρε. ἄρειον τὸν ἀποστάτην καταδιώ-
ξας. ὅθεν σου, τὴν πανάγιον μνήμην τε-
λοῦντες. ὀρθοδόξως ἐκβοῶμεν. χαίροις
πέτρε, ἡ πέτρα τῆς πίστεως.

Ὁ οἶκος.

Ἐπὶ τὴν θαυμαστὴν ἀλεξάνδρειαν, σπεύδον-
τες πορευθῶμεν τῷ νοΐ καὶ κατίδωμεν πράγ-
ματα. μεγάλα καὶ ξένα ἐκεῖσε τελεσθέν-
τα. πῶς εἰς θυσίαν ἑαυτὸν τίθησιν, ὡς πρό-
βατον ἄκακον. ὁ ἱεράρχης καὶ μέγας πρό-
βολος πέτρος, ὁ νῦν συγκαλεσάμενος ἡ-
μᾶς ἐνταῦθα. καὶ τὴν ἁγίαν κάραν προθέ-
μενος αὐτοῦ, καθάπερ ἔδεσμα σεπτὸν. ἣν τρυ-
φήσαντες νῦν ὀρθοδόξως αὐτῷ βοῶμεν.
Χαίροις πέτρε ἡ πέτρα τῆς πίστεως.

Ἐξ. ἦχος, πλ. δ. Τοῦ ἁγίου κλήμεντος.
Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Ὡς πολύφορον κλῆμα ἐπὶ τῆς γῆς. ἁπλωθεὶς
τῶν βασάνων κατατομῇ, ὡραίους ἐξελώθη-
σας, ἀξιάγαστε βότρυας. γλυκύτατον γλεῦκος
ἀεὶ ἀποστάζοντας καὶ καρδίας πάντων, πι-
στῶν κατευφραίνοντας. ὅθεν συνελθόντες
τὴν ἁγίαν σου μνήμην, τελοῦμεν γηθό-
μενοι, τὸν χν μεγαλύνοντες. ἱεράρχα πο-
λύαθλε. πρέσβευε χριστῷ τῷ θεῷ. τῶν πται-
σμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι. τοῖς ἑορτάζου-
σι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου. Δόξα.

Τοῦ ἁγίου πέτρου. Ὅμοιον.

Ἐκ τῆς ἄνωθεν ψήφου τοῦ χριστοῦ. ἡγησάμε-
νος ποίμνης ἐπὶ νομὰς, σωστικὰς ἐποίμανας,
τῶν πανσόφων δογμάτων σου. ἀπελάσας
ἄρειον ὡς λύκον αὐθήμερον. ἐπιβαίνοντα ταύ-
τῃ, ἀθέοις διδάγμασιν. ὅθεν τὴν ψυχήν σου
ὑπὲρ ταύτης ἐκδόσας. ποιμένα αἰνηγόρευ-
σαι, ὡς ὁ κς ἔφησεν, ἱεράρχα μακάριε.
πρέσβευε χριστῷ τῷ θεῷ, τῶν πταισμάτων
ἄφεσιν δωρήσασθαι. Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς.

ἦχος δ΄. Κατεπλάγη ἰωσήφ.

Πρὸ συλλήψεως ἁγνὴ, καθηγιάσθης τῷ
θεῷ. καὶ τεχθεῖσα ἐπὶ γῆς, δῶρον προσηνέχ-
θης νῦν αὐτῷ. ἀποπληροῦσα πατρῴαν
ἐπαγγελίαν, τῷ θείῳ δὲ ναῷ, ὡς θεῖος ὄν-
τως ναὸς. ἐκ βρέφους καθαρῶς, μετὰ
λαμπάδων φαιδρῶν, ἀποδοθεῖσα ὤ-
φθης, δοχεῖον τοῦ ἀπροσίτου καὶ θείου φω-
τὸς. μεγάλη ὄντως ἡ πρόοδος σου, μόνη
θεόνυμφε καὶ ἀειπάρθενε.

Ὠδὴ δ΄. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Λαμπρυνθεὶς σου τὴν καρδίαν, ταῖς ἀκτῖσι
τοῦ πνς. εὐσεβέσι λόγοις, πάντων τὰς ψυ-
χὰς κατελάμπρυνας. τὸ τῆς ἀγνοίας δὲ
σκότος, τὸ βαθύτατον. ἀπεδίωξας τῶν εἰ-
δωλομανῶν ἱερώτατε.

Κατάκαρπος ὡς κλῆμα, ἐκβλαστάνεις τῆς
ἀμπέλου. ἰησοῦ παμμάκαρ, φέρον ἐπι-
γνώσεως βότρυας. ἐν τοῖς λήνοις μαρτυ-
ρίου, οἶνον βλύζοντα. τὰς καρδίας πάντων,
πιστῶν εὐφραίνοντα.

Μεμακάρισαι γνησίως, μαθητεύσας τῷ κή-
ρυκι. μεμαθητευμένῳ, λόγῳ μακαρί-
σαντι πάνσοφε. τοῦτον ἀξίως λαβόντα,
ἀποκάλυψιν. ἐκ πρς οὐρανίου σαφῶς ὡς
θερμότατον.

Θεοτοκίον.

Ἀναπλάττει συντριβεῖσαν, καὶ φθορᾷ ὑπο-
κύψασαν. τὴν βροτείαν φύσιν, ἄχραν-
τε θεὸν σωματώσασαν. καὶ ὑπὲρ φύσιν
τεκοῦσαν, ἀπειρόγαμε. ᾧ κραυγάζο-
μεν. δόξα χε τῇ δυνάμει σου.

Ἄλλος. Ἐξ ὄρους κατάσκιου.

Τὴν τῶν ἀρετῶν, ὁδεύων τρίβον πάτερ, ἔφ-
θασας μονὰς, τὰς ἄνω θεοφόρε ἱερωσύνης
τῷ χρίσματι διαπρέπων. καὶ μαρτυρίου
λάμπων αἵματι.

Ὄμβροις

Ὄμβροις καὶ κρουνοῖς, τῶν σῶν αἱμάτων μάκαρ ἔσβεσας ἡμῖν, τὴν κάμινον τῆς πλάνης. καὶ διωκόντων ἠφάνισας τὴν ὁμίχλην ἱερομάρτυς ἀξιάγαστε.

Νέος τις Πέτρος, ἐδείχθης ἡμῖν ὄντως ἀποστολικοῖς χαρίσμασιν ἐκλάμπων, ἱερουργός τε. καὶ μάρτυς τῶν παθημάτων, τῶν τοῦ δεσπότου σου πανόλβιε.

Θεοτοκίον.

Χαίροις παρ' ἡμῶν ἁγία θεοτόκε. χαῖρε ἡ χαρὰν κυήσασα τῷ κόσμῳ. χαῖρε ἡ μόνη ἀντίληψις τῶν ἀνθρώπων. χαῖρε τὸ πάντων περιτείχισμα.

ᾨδὴ ε'. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται τὴν δόξαν σου Χριστέ.

Μαρτυρίου αἵματι φοινίξας ἱερῶς. τὴν στολήν σου τὴν ἱεράν, λαμπροτέραν ἔνδοξε, ἀποτελέσας. μεθ' ἧς εἰς τὰ ἅγια, τῶν ἁγίων προσεχώρησας.

Ἀναιμάκτους ἔθυσας θυσίας τῷ Χριστῷ. τῷ τυθέντι ὑπὲρ ἡμῶν. καὶ τυθεὶς προσηνέχθης, τούτῳ ὡς σφάγιον. καθαρὸν καὶ ἄμωμον, ἀθλητὰ θεομακάριστε.

Ῥώμης προεδρεύσαντα, ὡς Πέτρου φοιτητὴς καὶ τὴν ποίμνην τὴν ἱεράν, ἱερῶς ποιμάναντα, ὦ ἱερώτατε. ἡ Σιὼν ἡ ἄνω σε, νῦν πολίτην προσελάβετο.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἁγνὴν ἁγνεύοντι, τιμήσωμεν νοΐ, καλλονὴν τὴν τοῦ Ἰακὼβ ταῖς ἐν θείοις πράξεσι κεκαλλωπισμένοι εὐσεβῶς ὑμνήσωμεν, ὡς μητέρα τοῦ θεοῦ ἡμῶν.

Ἄλλος. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι κύριε.

Τῇ πέτρᾳ ὑπερβὰς τῇ τῆς πίστεως. ἀθλοφόρε. ἀκλινὴς διέμεινας, ἐν πειρασμῶν περιστάσεσι.

Ῥομφαίᾳ τῇ φλογίνῃ τοῦ πνεύματος ἱεράρχα. Ἀρείου τὸ βλάσφημον, τῇ θείᾳ ψήφῳ κατέσφαξας.

Ἰσχύϊ κρατυνόμενος ἔνδοξε τοῦ σταυροῦ. τοῦ ἐχθροῦ τὴν δύναμιν, καὶ τὴν ἰσχὺν κατεπάτησας.

Θεοτοκίον.

Κατεύνασον τὸν ἄστατον κλύδωνα, τῶν παθῶν μου. ἡ θεὸν κυήσασα, τὸν κυβερνήτην καὶ κύριον.

ᾨδὴ ς'. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Ὑπόβαθρον, καὶ θεμέλιον Πέτρου τὰ λόγια, κεκτημένος. ἐν αὐτοῖς ἐδομήσω ὡς ἔμψυχος, τῆς τριάδος οἶκος. καὶ ναοὺς τῶν εἰδώλων κατέρραξας.

Συρόμενος ἐπὶ γῆς ὥσπερ λίθος κεκύλισαι. καὶ τῆς πλάνης, τὸ ὀχύρωμα ὅλον συνέτριψας, ἱεράρχα Κλήμη. ἀθλοφόρε Χριστοῦ γενναιότατε.

Ἀπείληφας, τὸν τῆς νίκης στέφανον γενόμενος ὡς νικήσας, τοῖς ἀγῶσιν ἐχθροῦ τὰ παλαίσματα. ἱερομαρτύρων, ἱερὸν καὶ σεπτὸν ἀκροθίνιον.

Θεοτοκίον.

Μεμύηται Ἠσαΐας τὸ βάθος τοῦ τόκου σου. καὶ παρθένον, ἐν γαστρί σου ἐκήρυξεν ἔχουσαν. τὸν δι' εὐσπλαγχνίαν, σαρκωθέντα ἐκ σοῦ ἀπειρόγαμε.

Ἄλλος. Χιτῶνά μοι παράσχου φωτεινόν.

Σωφρόνως καὶ δικαίως τῷ θεῷ, συμπολιτευσάμενος. τέλος μακάριον, παρ' αὐτοῦ ἐκομίσω, παμμακάριστε.

Ὁλόκληρον θυσίαν καὶ δεκτόν, σαυτὸν προσενήνοχας, Πέτρε θεσπέσιε. τῷ θυσίᾳ διὰ σὲ γενομένῳ θεῷ.

Ἁγίων τῶν τοῦ πνεύματος πλησθείς, πνεύματι κινούμενον, ὄργανον γέγονας. μελῳδῶν θεοφάντορ τὰ ἀπόρρητα.

Θ'.

Ναόν σε τοῦ θεοῦ καὶ κιβωτόν. καὶ παστάδα ἔμψυχον, καὶ πύλην οὐράνιον. θεοτόκε οἱ πιστοὶ καταγγέλλομεν.

Ὁ εἱρμός.

Χιτῶνά μοι παράσχου φωτεινόν. ὁ ἀναβαλλόμενος, φῶς ὡς ἱμάτιον. πολυέλεε Χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν.

Κοντάκιον. ἦχος δ'.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐκκλησίας ἄσειστοι καὶ θεῖοι πύργοι. εὐσεβείας ἔνθεοι, στῦλοι ὡς ὄντες κραταιοί. Κλήμη σὺν Πέτρῳ πανεύφημοι. ὑμῶν πρεσβείαις, φρουρεῖτε τοὺς ἅπαντας.

Ὁ οἶκος.

Ἀπεριτρέπτῳ καὶ στερρᾷ, σεπτῇ ὁμολογίᾳ. οἱ λάμψαντες ἐν κόσμῳ, καὶ φαίνοντες ἀρρήτων, σήμερον χαίρουσι καλῶς Κλήμης, τὸ ὡραῖον ὄντως κλῆμα τοῦ Χριστοῦ. τὸ τρέφον κόσμον βότρυσι τοῖς τῆς θεογνωσίας. Πέτρος τε, ἡ ἑδραία καὶ ἄθραυστος πέτρα τῶν δογμάτων

τοῦ πρς. ἀμφότεροι, τῆς θείας χάριτος οἱ λατρευταί, καὶ μύσται τῆς ἀρρήτου σοφίας. καὶ τῆς στερρᾶς ἐκκλησίας οἱ προστάται οἱ θερμοί. οἱ βοηθοῦντες τοῖς κάμνουσι. παντίοις δὲ νοῖς καὶ σώζοντες τοὺς βοῶντας. ὑμῶν πρεσβείαις, φρουρεῖτε σοῦ ἅπαντας:—

Τῷ αὐτῷ μηνί, κδ. μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν κλήμεντος ἐπισκόπου ῥώμης.

Ὡς κλῆμα χριστοῦ τῆς νοητῆς ἀμπέλου.
Γέγονας κλήμη, οἶνον θεῖον προχέων.
Βληθεὶς ὁ κλήμης εἰς βυθὸν σὺν ἀγκύρα.
Πρὸς χριστὸν ἥκει, ἄγκυραν τὴν ἐσχάτην.

Κλήμης ὁ μακάριος καὶ σοφώτατος ῥωμαῖος μὲν τὸ γένος ἐκ βασιλικοῦ καταγόμενος γένους, φαύστου καὶ ματθιδίας υἱός. Πᾶσαν παιδείαν τῆς ἑλληνικῆς γνώσεως μετελθών, ἐκ ναυαγίου δέ ποτε διασωθεὶς παραδόξως, καὶ τῷ κορυφαίῳ τῶν ἀποστόλων πέτρῳ περιτυχών, τὴν κατὰ χριστὸν ἀληθῆ πίστιν ἐκπαιδεύεται παρ' αὐτοῦ. Κῆρυξ δὲ τοῦ εὐαγγελίου γεγονώς, καὶ τὰς τῶν ἀποστόλων διατάξεις συγγραψάμενος, καθίσταται καὶ ῥώμης ἐπίσκοπος. Ἀλλὰ παρὰ δομετιανοῦ κρατηθείς, τιμωρεῖται, καὶ μὴ πειθόμενος τοῖς αὐτοῦ προστάγμασιν ἐν ἐρήμῳ πόλει παρακειμένῃ τῇ χερσῶνι, ἐξορίζεται. Ἐκεῖθέν τε πάλιν δεθεὶς περὶ τὸν αὐχένα αὐτοῦ ἄγκυραν σιδηρᾶν ῥίπτεται ἐν τῷ βυθῷ τῆς θαλάσσης, καὶ οὕτω τελειοῦται. Ὁ δὲ τῶν θαυμασίων θεός, δοξάζων καὶ μετὰ θάνατον τὸν οἰκεῖον θεράποντα, θαυματουργεῖ τι μέγα καὶ ὑπερφυὲς τεράστιον. ἐκ τότε γὰρ ὑποχωροῦντος τοῦ ὕδατος μίλια τρία καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν ἐν τῇ τοῦ ἁγίου μνήμῃ, καὶ ὑποδεχομένου διὰ ξηρᾶς τοὺς ἐκεῖσε φοιτῶντας ἐπὶ ἡμέρας ἑπτά, μεγάλην τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ κύριον εὐφροσύνην. Καί ποτε τῆς θαλάσσης ὑποχωρησάσης καὶ τοῦ λαοῦ εἰσεληλυθότος, ἔτυχε παῖδα ἐκεῖσε καταλειφθῆναι σμικρότατον κατὰ λήθην τῶν γονέων αὐτοῦ· οἵτινες οἷα εἰκὸς ἀποκλαυσάμενοι, καὶ θρήνους καὶ ὀλοφυρμοὺς εἰς ἅπασαν τὴν πόλιν κινήσαντες. Εἰς τὸν μετέπειτα ἐνιαυτόν, πάλιν τοῦ κύματος ἀνακεχωρηκότος προσελθόντες, εὕροντο παιδίον ὑγιές, καὶ τῇ τοῦ ἁγίου λάρνακι παρακαθήμενον· ὅπερ διερωτήσαντες, ἔμαθον παρὰ τοῦ κειμένου ἐκεῖσε ἁγίου διατεθρέφθαι τε, καὶ ἐκ τῶν ἁγίων αὐτοῦ πρεσβειῶν χάριτος, τῶν ἐναλίων τῆς βλάβης περιφυλάττεσθαι. Καὶ τοῦτο ἀναλαβόμενοι, καὶ τῷ ἁγίῳ τὰ εἰκότα εὐχαριστήσαντες, οἴκαδε ἀνεχώρησαν, δοξάζοντες τὸν θεόν:—

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος πέτρου, ἐπισκόπου ἀλεξανδρείας.

Ἀρρήκτως μὲν τὴν πίστιν ὁ τμηθεὶς πέτρος,
Ὡς εἶδε χριστοῦ τὴν στολὴν ἐρρηγμένην.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ μαξιμιανοῦ τοῦ βασιλέως διδάσκαλος τῆς εὐσεβείας, καὶ τῶν ὀρθῶν δογμάτων ὑφηγητής. Ὅς, ἐν τῷ μέλλειν τὴν κεφαλὴν τέμνεσθαι, διὰ τὸ προστάξαι τοῦτο τὸν βασιλέα, μαθόντα τὰ κατ' αὐτόν. προσκειμένου τοῦ ἀρείου, καὶ συγχώρησιν ἐξαιτοῦντος, καὶ τοῦ λαοῦ παντὸς δυσωποῦντος, ἄκαμπτος ὢν οὐκ ἔνειμεν αὐτῷ συγγνώμην, ἀλλ' ἀπεπέμψατο. ἐπαρασάμενος αὐτόν, εἶναι κεχωρισμένον καὶ ἐν τῷ νῦν αἰῶνι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι τῆς δόξης τοῦ χριστοῦ. Ἔφη γάρ, τὸν κύριον ὄναρ ἰδεῖν ἐν σχήματι παιδίου νεογνοῦ, ὑπὲρ τὸν ἥλιον ἀστράπτοντα, περικείμενον χιτῶνα διερρηγμένον ἀπὸ κεφαλῆς ἄχρι ποδῶν, παρ' οὗ μαθεῖν, ὅτι ἄρειος ἐστὶν ὁ διαρρήξας αὐτὸν ἐν συμβόλῳ, δηλοῦντος τὴν ἐκ τοῦ πατρὸς τοῦ υἱοῦ, κατὰ τὸ ὁμοούσιον διαίρεσιν, καὶ λοιπὰ τοῦ ἀσεβοῦς δόγματα, καὶ βλάσφημα ῥήματα. Οὗτος οὖν ὁ ἐν ἁγίοις, ἐτελειώθη κατὰ τὴν τοῦ βασιλέως πρόσταξιν, τὴν κάραν ἀποτμηθείς:—

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος μάλχος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Οἱ ψυχοπομποὶ συγκατέπλησαν νόες.
Ψυχὴν ἀπάξαι μάλχε τὴν σὴν κῷ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ὅσιος καρίων, ἐν εἰρήνῃ

νη τελειοῦται. ☧

Θεὶς πάντα πόῤῥω καιρῶν ψυχῆς καρόν.
Ἤσκησε νῷ νήφοντι μέχρι καὶ τέλους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος ἑρμογένης, ἐπίσκοπος ἀκραγαντίνων, ἐν εἰρήνῃ, τελειοῦται.

☧. Α πάρας ἑρμογένες αἰῶν γένους.
Κατέσχωας φεύγαμα δαιμόνων γένους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι φιλούμενος καὶ χριστοφόρος ξίφει τελειοῦνται. ☧

Φιλούμενον τέμνουσι καὶ χριστοφόρον.
Αὐτῷ φανέντας πράγματι χριστοῦ φίλον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος εὐγένιος, ἐν ὀπῇ τείχους βληθεὶς, τῆς εἰσόδου ἀναφραγείσης τελειοῦται. ☧

Μάτην ὀπῇ τὰ κλεῖθρα τὸν πηλὸν φέρεις,
Εὐγένιε γὰρ πρὸς θεὸν τρίβος γένη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος προκόπιος καὶ χειροφόρος ξίφει τελειοῦται.

Ὁ προκόπιος ὡς ἐγὼ χειροφόρε.
Θεὸς καὶ σὺ φησιν εἰς τομὴν τὸν αὐχένα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ἁγίου μάρτυρος ἀλεξάνδρου, τοῦ ἐν κορίνθῳ. καὶ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν γρηγορίου, τοῦ ἐν τῇ χρυσῇ πέτρᾳ. ὃς ὥρμητο ἐκ τῶν τῆς ἀνατολῆς μερῶν. καὶ ἐλθὼν, κατῴκησεν ἐν τῇ ῥηθείσῃ πέτρᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ἁγίου μάρτυρος θεοδώρου τοῦ ἐν ἀντιοχείᾳ. ☧

Δῶρον θεοῦ τέμνουσιν ἄνομοι ξίφει.
Θεοῦ δὲ δῶρον φέροντος αἵματα χύλου.

Οὗτος ὁ ἅγιος κρατηθεὶς ἐπὶ ἰουλιανοῦ τοῦ ἀποστάτου, παρὰ σαλουστίνου τοῦ ἐπάρχου ἁρπαγεὶς ὑπὸ τῆς ἀγορᾶς, διὰ τὸ ἀκοῦσαι τὸν ἰουλιανὸν καθ᾿ ὃν καιρὸν ἡ μετάθεσις τῶν ἐν τῇ δάφνῃ ἀποκειμένων λειψάνων τῶν ἁγίων μαρτύρων βαβύλα τε καὶ τῶν σὺν αὐτῷ κατὰ πρόσταξιν τοῦ ἀσεβοῦς ἰουλιανοῦ ἐγένετο, ᾀδομένων δαβιτικῶν ὕμνων παρὰ τῶν ἐκφορούντων χριστιανῶν τὰ τίμια λείψανα. ἐπιφθεγγομένων καθ᾿ ἕνα στίχον τὸ, αἰσχυνθήτωσαν πάντες οἱ προσκυνοῦντες τοῖς γλυπτοῖς. ὧν εἷς ἦν καὶ ὁ μάρτυς θεόδωρος, ὃς καὶ ἐπὶ ξύλου κρεμασθεὶς, βουνεύροις τὰ νῶτα καὶ ξεσθεὶς, ἐκ ὄνυξι τὰς πλευρὰς διωρύχθη. καὶ σιδηροῖς δεσμοῖς ἐναποληφθεὶς, τῇ εἱρκτῇ παρεδόθη. Τῇ ἕωθεν δὲ ὁ ἰουλιανὸς ἀναδιδαχθεὶς παρὰ τοῦ ἐπάρχου τὴν τοῦδε νέου καρτερίαν, καὶ ὅτι τῶν παχόντων χριστιανῶν διὰ τὸν χριστὸν μέχρι τέλους, εἰς ἡττώμενον, τῶν διωκτῶν λογίζεσθαι. εἰς δὲ κλείσαι δὲ καὶ χλεύαν τοῖς διωκομένοις. πεισθεὶς ὁ θεομισὴς, ἐκέλευσε τὸν ἅγιον τῆς εἱρκτῆς ἀφεθῆναι. Οὗτος ὁ γενναῖος τοῦ χριστοῦ ἀγωνιστὴς, ἐρωμένων τινῶν εἰ ἔπειθεν ᾔσθετο ὀδύνας, τὰς πικρὰς ἐκείνας ὑπομείνας βασάνους, τὴν μὲν ἀρχὴν ἔφη ὀλίγης ἀλγηδόνος αἰσθέσθαι. εἶτα ἐπιφανῆναι αὐτῷ τινά. ὀθόνῃ ἁπαλῇ τε καὶ ψυχρᾷ, τοῦ προσώπου ἐκματτομένην τὸν ἱδρῶτα, καὶ παραψυχόμενον θαρρεῖν. διά τοι τοῦτο καὶ τῶν δημίων παυσαμένων, οὐχ ἥσθην. ἀλλ᾿ ἀναῤῥωσθῆναι ἔφη. Συναποσπασθῆναι γὰρ ἔλεγε καὶ τὸν τὴν ψυχαγωγίαν αὐτῷ ἐμποιοῦντα. Τοιαῦτα διαπρακὼς, ὁ παράνομος ἰουλιανὸς, αὐτὸς μὲν πικρῷ καὶ ἐπονειδίστῳ θανάτῳ τὸν βίον ὑπεξῆλθεν ἐν τῇ χώρᾳ τῶν περσῶν. ὁ δὲ ἅγιος θεόδωρος, ἐν κυρίῳ ἀγάλλεται ἀναπαυσάμενος. Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς ἀμήν.

☧. ζ. Οὐκ ἐλάτε δῦσαι τὴν κῆπον.

Πυρακτούμενος, τῷ ζήλῳ τῷ τῆς πίστεως. πῦρ ἀπετέφρωσας, τῆς ἀθείας σοφέ. πιστοὺς δὲ ἐφώτισας, φόβῳ κραυγάζοντας. ὑπερυμνεῖτε, ὁ τῶν πατέρων κύριος, καὶ θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἐκ τῆς ῥώμης, ταῖς ἀλύσεις περικείμενος. ὥσπερ ὁρμίσκους χρυσοὺς, διὰ θαλάσσης ἀθλῶν. χερσῶνα κατέλαβες, ἔνθα διανύσας. τὸ μαρτύριον, καὶ σὺν ἱερεὺς ἀγώνα σου, τοῦ χριστοῦ ἱερομύστα.

Ἱερὸν ὤφθης, τὸ σωτήριον πανόλβιε, μέλος φωνοῦσα ἡμῖν. καὶ καταθέλγουσα, καρδίας πρὸς ἔνθεον, τῶν μελῳδούντων πιστῶς. μάρτυς ἔρωτα. ὁ τῶν πατέρων κύριος,

καὶ θεὸς εὐλογητὸς εἶ. θ′.

Ὁ τοῖς πᾶσι παρεχόμενος βουλήματι, τὸ εἶναι πάναγνε, ἐκ σοῦ ἀρχὴν χρονικὴν. λαμβάνει καὶ τίκτεται, λύων τὰ χρόνια. παραπτώματα, τῆς συμπλωθείσης ἄχραντε, τῶν βροτῶν ῥοῦς τῆς οὐσίας.

Ἄλλος. Παῖδες θεοσεβεῖς.

Βίῳ θεοπρεπεῖ λελαμπρυσμένος. καὶ θείῳ φωτὶ καταλαμπόμενος. τῶν ἰὼν ἀδύτων, ἐπέβης γηθόμενος. καὶ βοῶν σοφὲ τῷ ποιήσαντι. εὐλογητὸς ὁ θεὸς, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ἵνα περιφανῶς, εὐαρεστήσῃς χριστῷ. τῷ θεῷ θεομακάριστε. ταῖς χερσὶ τῶν ἀνόμων, σαυτὸν παραδέδωκας ἑκουσίως, ψάλλων πανόλβιε. εὐλογητὸς ὁ θεὸς, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ὅλος περιφωτισμένος ἠξιώθης, ἰδεῖν τὸν χριστὸν σοι προσμειδιοῦντα. τὸν αὐτοῦ τὸν χιτῶνα, δεινῶς διαρρήξαντα. ὑφαντὸν τὸν ἄνωθεν ὅσιε. εὐλογητὸς ἐκβοῶν, ὁ τῶν πατέρων θεός.

θ′.

Μήτραν τὴν σὴν ὑπέδυ θεὲ. ὁ οὐρανοὺς οἰκῶν καὶ περιέχων. καὶ ἐκτρέφεται γάλα. μαζῶν σου ὁ τρέφων νῦν, πνοὴν πᾶσαν νεύματι. εὐλογητὸς ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

ᾨδ. ἡ λυτρωτὰ τοῦ παντὸς παντοδύναμε.

Ὑφαντὸν ἐκ τῆς ἄνωθεν χάριτος. ἀπεκδύντε τὴν λύμην τοῦ σώματος. περιεβάλου ἔνδοξε. ἀφθαρσίας χιτῶνα καὶ εἰς τὰ ἄνω, κατοικεῖς ἱεράρχα βασίλεια.

Σμυεται φῆσοι μάρτυς πολύαθλε. τὰ κλοιὰ οἷς δεσμούμενος ἔλυσας. τὴν πλάνην τοῦ ἀλάστορος, ἱεράρχα κραυγάζων, πάντα τὰ ἔργα. εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν κύριον.

Ἐμερίσθη ἱερὰ ἡ ἀμέριστος. καὶ ὁδὸν εἰσιοῦσιν ἡ ἄβατος. θαυματουργίᾳ κρείττονι δωρουμένη ὡράθη, ἔνθα τὸ θεῖον. ἱεράρχα σοῦ σῶμα κατάκειται.

Βυθισθεῖσαν ψυχήν μου τοῖς πάθεσιν. ὁ βυθὸν κατοικῆσαι ἐλθόμενος. μετὰ ταφὴν καὶ νέκρωσιν. ἐπανάγαγε μάρτυς, ταῖς ζωηφόροις. καὶ σπλάγχνοις σου ἐνθέοις δεήσεσιν. Θεοτ.

Ὢ φρικτοῦ καὶ ἀρρήτου θεάματος. ἐν γαστρὶ κατοικεῖ ὁ ἀχώρητος. καὶ σὰρξ ἀτρέπτως γίνεται. καὶ θεοῖ με δι' οἶκτον, καὶ τὴν τεκοῦσαν, μετὰ τόκον φυλάττει ἁγνεύουσαν.

Ἄλλος. Τὸν ἐν ὄρει ἁγίῳ.

Ἠμουμένην, ἀνέστειλας τὴν λύμην. τῆς ἀρείου κακίστης βλασφημίας. τῆς τῶν πιστῶν ἐκκόψας ὁμηγύρεως, καὶ ἀποδιώξας. τῶν τῆς ἐκκλησίας, θεόφρον περιβόλων.

Πρωτοστάτης, χοροῦ τῶν ἀποστόλων. πέτρος ὤφθη, ὁ θεῖος κορυφαῖος. στῦλος μαρτύρων, γέγονας δὲ πάνσοφε πέτρε θεοφόρε. καὶ ἱερουργός τε, τῶν θείων μυστηρίων.

Ἐμυήθης, ἐκ θείας ἐπιπνοίας. τῶν μελλόντων, τὴν γνῶσιν θεορρήμον. καὶ τὴν ἐκ γῆς προέγνως σου μετάστασιν. διὰ μαρτυρίου, πρὸς τὸν ἐν ὑψίστοις, θεὸν πέτρε θεόφρον. Θεοτ.

Μετὰ τόκον, παρθένος διαμένεις ὡς πρὸ τόκου, παρθένε θεοτόκε. τὸν πλαστουργὸν τῆς κτίσεως γεννήσασα. ὅθεν σε ὑμνοῦμεν. καὶ δοξολογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ εἱρμός.

Τὸν ἐν ὄρει ἁγίῳ δοξασθέντα. καὶ ἐν βάτῳ, τόκον τὸν τῆς ἀειπαρθένου. τῷ μωϋσεῖ μυστήριον γνωρίσαντα. χριστὸν ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾨδ. θ′. Εὔα μὲν, τῷ τῆς παρακοῆς.

Ἰδοὺ σὲ χοροὶ πατριαρχῶν, συνόμιλον ἐδέξαντο, κλῆμα ἔνδοξε. πόθῳ ἀγάλλονται ἀπαύστως. μεθ' ὧν καὶ συνευφραίνονται μάρτυρες. ἀπόστολοι προφῆται καὶ δίκαιοι. οἱ ἀπ' αἰῶνος ἀξιάγαστε.

Ὡς ἐμόν σε βότρυν τῆς ζωῆς, προσήγαγε, γεωργίᾳ τῇ τοῦ πνεύματος. πέτρος ὡς κλῆμα τῆς ἀμπέλου. ὑπάρχων ἰησοῦ τοῦ θεοῦ ἡμῶν καὶ οἶνον εὐσεβείας ἀπέσταξας. τῆς ἀθεΐας μέθην παύοντα.

Σοφίας καὶ χάριτος πλησθεὶς. ἀνέβλυσας, διδαγμάτων πέρα ἄβυσσον. καὶ ἰαμάτων θεῖα ῥεῖθρα. δι' ὧν τοὺς ποταμοὺς τῶν παθῶν ἡμῶν. ξηραίνεις ἐπομβρίαις τοῦ πνεύματος. κλῆμα μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα.

Η θεοφεγγὴς καὶ ἱερὰ. καὶ εὔσημος καὶ ἁγία. καὶ περίβλεπτος. καὶ εὐκλεὴς. ἡ φωσφόρος, ἐφέστηκεν ἡμῖν μνήμη σου δόξε, καρδίας καὶ ψυχὰς κατευφραίνουσα, τῶν κατὰ χρέος εὐφημούντων σε.

θ.

Φέρεις ἐν ἀγκάλαις τὸν θεὸν ὡς πύρινος παναγία, θρόνος ἄχραντος. φύσιν βροτείαν εἰληφότα. καὶ ταύτης συμπλακεῖσαν καθ' ἕνωσιν ἀπορρήτων δι' οἶκτον ἀμέτρητον, ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Ἄλλος. Τὸν προδηλωθέντα.

Τὸν προορισθέντα, ἁγίως ἱερατεύειν καὶ ἱερωσύνης τέλος εὐκλεῶς εἰληφότα. καὶ χριστοῦ μιμησάμενον πάθος. πέτρον τὸν θεσπέσιον ὑμνήσωμεν.

Ῥάβδῳ συνεχθέντα, δυνάμεως τοῦ χριστοῦ. καὶ ἱερουργήσαντα, καὶ ἱερουργηθέντα. καὶ χριστῷ προσαχθέντα θυσία. πέτρον τὸν θεσπέσιον ὑμνήσωμεν.

Ὅλης συγκραθέντα, τῇ αἴγλῃ τῇ τῆς τριάδος. καὶ τῷ φανωποιῷ, ταύτης ἐνιδρυμένον φέγγει. καὶ ἡμῖν σωτηρίαν αἰτοῦντα, πέτρον τὸν θεόληπτον ὑμνήσωμεν.

Ἡέμοις μοι ἀφθόνως, ψυχῆς μου τὴν σωτηρίαν. ὡς γὰρ ἱεράρχης, ἔχεις ἐξουσίαν τοῦ λύειν. καὶ δεσμεῖν τῶν πταισμάτων εὐθύνας. ταῖς σαῖς ἱκεσίαις ἱερώτατε.

θ.

Σὺ εἶ θεοτόκε, τὰ ὅπλα ἡμῶν καὶ τεῖχος. σὺ εἶ ἡ ἀντίληψις, τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων. σὲ καὶ νῦν εἰς πρεσβείαν κινοῦμεν, ἵνα λυτρωθῶμεν τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν.

Ὁ εἱρμός.

Τὸν προδηλωθέντα, ἐν ὄρει τῷ νομοθέτῃ. ἐν πυρὶ καὶ βάτῳ, τόκον τὸν τῆς ἀειπαρθένου, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σωτηρίαν, ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Τῷ κορυφαίῳ, κήρυκι, ἠκολούθησας πέτρε. καὶ τῆς σεπτῆς μακάριε, τοῦ χριστοῦ ἐκκλησίας. ἀρχιερεὺς ὤφθης μέγας. ὀρθοδόξως φαιδρύνων. τῇ αἴγλῃ τῶν δογμάτων σου, καὶ ἀπείρων θαυμάτων σου. ὅθεν τὴν σὴν ἐκτελοῦμεν πέτρε μνήμην παμμάκαρ αἰτούμενοι πρεσβείαις σου, ψυχικὴν σωτηρίαν.

Καὶ τῆς ἑορτῆς.

Ἡ δάμαλις ἡ ἄμωμος· ἡ παναγαθὸς κόρη. ἐν τῷ ναῷ εἰσάγεται σήμερον παραδόξως. καὶ ταύτης προπορεύονται, ἀσωμάτων τὰ τάγματα. καὶ τῶν ἀγγέλων οἱ δῆμοι. μετὰ πλήθους λαμπαδηφόρων παρθένων. ἣν ὁ θεῖος ἱερεὺς, ἐνηγκαλίσατο χαίρων.

Εἰς τοὺς αἴνους. ἱστῶμεν στίχους, δ΄. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ ἦχος πλ. δ΄.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις τὸ φωταυγὲς καὶ τερπνὸν, τοῦ θείου πνς, σοφὲ καταγώγιον. τὸ κλῆμα τὸ ταῖς ἀρδείαις. ταῖς μυστικαῖς γεγονὸς, εὐθαλὲς παμμάκαρ, καὶ πολύφορον. ἐξ οὗ ἐναπέσταξε, διδαγμάτων σωτήριον. γλεῦκος ποτίζων, καὶ εὐφραῖνον ἑκάστοτε. τῶν τιμώντων σε τὰς καρδίας πανόλβιε. μάρτυς ἀκαταγώνιστε, ὅσιε ἄνθρωπε. τῆς ἐκκλησίας ὁ στῦλος, τῶν εὐσεβῶν τὸ κραταίωμα. χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Χαίροις ἡ τῶν δογμάτων πυκτὶς, ὁ τῶν ἀρρήτων, ἑρμηνεὺς γραφικώτατος. ἡ γνῶσις τῶν ἀποκρύφων, τῆς ἐκκλησίας στερρὸς, στῦλος τε καὶ βάσις ἀπερίτρεπτος. κλυδὼν ἀκριβέστατος, μυστογράφος σοφώτατος. εὔστομος γλῶσσα, πᾶσαν αἵρεσιν τέμνουσα. ὥσπερ μάχαιρα, ὀξυτάτη καὶ δίστομος. ὄργανον τὸ ἡδύφθογγον. ὁ νοῦς ὁ ὅσιος κλήμη μαρτυρῶν τὸ κλέος, τῶν ἱεραθλῶν ἑδραίωμα. χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Ἔχων τὸν εὐσεβῆ λογισμὸν, διαφερόντως, τῶν παθῶν αὐτοκράτορα. ὑπέστης ἀπεριτρέπτως, τὴν διὰ ξίφους πικρὰν, τελευτὴν παμμάκαρ, καὶ τὸν θάνατον. δι' οὗ τῆς ἐν θεῷ, μακαριότητος ἔτυχες. καὶ τῆς γλυκείας, τῶν ἐκεῖσε μεθέξεως. καὶ τερπνότητος, ἀπολαύειν ἠξίωσαι. πέτρε μακαριώτατε-

τε, ἡ πέτρα τῆς πίστεως. κλέος τῶν θείων μαρτύρων ἱεραρχῶν ἐγκαλλώπισμα. Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος. δ΄.

Σήμερον ὁ θεοχώρητος ναὸς ἡ θεοτόκος, ἐν ναῷ κυρίου προσάγεται, καὶ ζαχαρίας ταύτην ὑποδέχεται. σήμερον τὰ τῶν ἁγίων ἅγια ἀγάλλονται, καὶ ὁ χορὸς τῶν ἀγγέλων, μυστικῶς πανηγυρίζει. μεθ᾽ ὧν καὶ ἡμεῖς ἑορτάζοντες σήμερον, σὺν τῷ γαβριὴλ ἐκβοήσωμεν. χαῖρε κεχαριτωμένη ὁ κύριος μετὰ σοῦ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν στίχηρα. ἦχος, β΄.

Οἶκος τοῦ εὐφραθᾶ.

Φῶς σε τὸ τρίλαμπες, ἀνάψαν θεοτόκε. ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης, ὁμοίως προφῆται, ἐκπέμπει μεγαλύνουσι. στίχ.

Ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ.

Ῥίζης μὲν ἐκ δαδ, ἐβλάστησας παρθένε. ὁ γαβριὴλ τὸ χαῖρε, κομίζων σοι ἐβόα, θεὸν δὲ τέξῃ πάναγνε. στίχ.

Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ.

Εὐγε τῆς ἱερᾶς, καὶ θείας ξυνωρίδος, ἰωακεὶμ καὶ ἄννης. ὑφ᾽ ὧν ἁγνὴ τεχθεῖσα. προσήχθης νῦν τῷ κτίσαντι.

Δόξα καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Πύλαι τῶν οὐρανῶν, εἰσδέξασθε παρθένον. μαρίαν ἀπειράνδρως. ἁγνὴν τὴν θεοτόκον, ἐξ ἧς βροτῶν ἡ λύτρωσις. Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία, τοῦ ὄρθρου καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ αὐτῇ μηνὶ, κέ. μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος τοῦ χριστοῦ καὶ πανσόφου αἰκατερίνας. Καὶ τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος μερκουρίου.

Ἐνταῦθα ἡ ἡμέρα ἀποδίδοται, καὶ ἡ ἑορτὴ τῶν εἰσοδίων, καὶ ψάλλομεν τὸ μακάριος ἀνήρ. καὶ εἰ μὲν βούλεται ὁ προεστὼς ψάλλεται, καὶ ὁ ἅγιος μετὰ τῆς ἁγίας. εἰ δ᾽ οὖν ψάλλεται εἰς τὰ ἀπόδειπνα. Εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους, η. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς. καὶ τῆς ἁγίας ἀνὰ δ. Στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς. ἦχος, α΄.

Τοῦ παραδόξου θαύματος.

Σήμερον πιστοὶ χορεύσωμεν, ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, τῷ κυρίῳ ᾄδοντες. τιμῶντες καὶ τὴν αὐτοῦ ἡγιασμένην σκηνήν. τὴν ἔμψυχον κιβωτὸν, τὴν τὸν ἀχώρητον λόγον χωρήσασαν. προσφέρεται γὰρ θεῷ. ὑπερφυῶς τῇ σαρκὶ νηπιάζουσα. καὶ ἀρχιερεὺς ὁ μέγας ζαχαρίας δέχεται εὐφραινόμενος ταύτην, ὡς θεοῦ κατοικητήριον.

Σήμερον ναὸς ὁ ἔμψυχος, τῆς ἁγίας δόξης, χριστοῦ τοῦ θεοῦ ἡμῶν. ἡ μόνη ἐν γυναιξὶν, εὐλογημένη ἁγνὴ. προσφέρεται τῷ ναῷ, τῷ νομικῷ κατοικεῖν εἰς τὰ ἅγια. καὶ χαίρουσι σὺν αὐτῇ, ἰωακεὶμ καὶ ἡ ἄννα τῷ πνεύματι. καὶ παρθενικαὶ χορείαι, τῷ κυρίῳ ᾄδουσι. ψαλμικῶς μελῳδοῦσαι, καὶ τιμῶσαι τὴν μητέρα αὐτοῦ.

Σὺ τῶν προφητῶν τὸ κήρυγμα. ἀποστόλων δόξα, καὶ μαρτύρων καύχημα. καὶ πάντων τῶν γηγενῶν ἡ ἀνακαίνισις. παρθένε μῆτερ θεοῦ, διὰ γὰρ σοῦ τῷ θεῷ κατηλλάγημεν. διὸ τιμῶμεν τὴν σὴν, ἐν τῷ ναῷ τοῦ κυρίου πρόσλευσιν. καὶ σὺν τῷ ἀγγέλῳ πάντες, ψαλμικῶς τὸ χαῖρε σοι, τῇ πανσέμνῳ βοῶμεν. τῇ πρεσβείᾳ σου σωζόμενοι.

Ἕτερα στιχηρὰ τῆς ἁγίας, ἦχος, ὁ αὐτός.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Σήμερον τέρπεται πόλις. ἡ ἀλεξάνδρεια. τὰ σὰ ἀργανάσου μάρτυς. ἐν τῷ θείῳ ναῷ σου κατέχουσα περιφρόνως διὸ καὶ ἡμεῖς, εὐσεβῶς ἑορτάζομεν. αἰκατερίνα, τὴν μνήμην σου τὴν σεπτὴν. ὑπερεύχου τῶν τιμώντων σε.

Αἰκατε-

Αἰκατερίνας τὴν μνήμην, νῦν ἑορτάσωμεν, αὐτὴ γὰρ ὄντως πάσας, τῶν ἐχθρῶν τὰς δυνάμεις, καὶ λόγῳ τε καὶ ἔργῳ. καθεῖλε στερρῶς, καὶ ῥητόρων τὴν σύστασιν. ἀλλὰ δεήσεσι ταύτης, ῥῦσαι ἡμᾶς. ὁ θεὸς ἐκ τῶν αἱρέσεων ⁓

Χαίροις πανένδοξε μάρτυς, αἰκατερίνα σεμνή. τὸ γὰρ σίναιον ὄρος, ἐν ᾧ εἶδε τὴν βάτον μωσῆς μὴ φλεγομένην. ἐν τούτῳ χριστὸς, τὸ θεάρεστόν σκῆνός σου. νῦν μεταθεὶς σε φυλάττει, ἕως καιροῦ, τῆς δευτέρας παρουσίας αὐτοῦ ⁓ Δόξα, τῆς ἁγίας. ἦχος, β.

Χαρμονικῶς τῇ πανηγύρει, τῆς θεοσόφου μάρτυρος αἰκατερίνας, συνδράμωμεν ὦ φιλομάρτυρες. καὶ ταύτην τοῖς ἐπαίνοις, ὡς ἄνθεσι καταστέψωμεν. χαίροις βοῶντες αὐτῇ ἡ τῶν φληνάφων ῥητόρων, τὴν θρασυστομίαν ἐλέγξασα, ὡς ἀπαιδευσίας ἀνάπλεων. καὶ τούτους, πρὸς πίστιν θείαν χειραγωγήσασα. χαίροις, ἡ τὸ σῶμα, πολυπλόκοις βασάνοις ἐκδοῦσα, δι᾽ ἀγάπην τοῦ ποιητοῦ σου, καὶ μὴ καταβληθεῖσα, ὡς ἄκμων ἀνάλωτος. χαίροις, ἡ ταῖς ἄνω μοναῖς, ἀντάξια τῶν πόνων εἰσοικισθεῖσα, καὶ δόξης αἰωνίου κατατρυφήσασα. ἧς ἐφιέμενοι οἱ ὑμνῳδοί σου, τῆς ἐλπίδος μὴ ἐκπέσωμεν.

Καὶ νῦν. τῆς ἑορτῆς. ἦχος, πλ.

Μετὰ τὸ τεχθῆναί σε, θεόνυμφε δέσποινα, παρεγένου ἐν ναῷ κυρίου, τοῦ ἀνατραφῆναι εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων, ὡς ἡγιασμένη. τότε καὶ γαβριὴλ ἀπεστάλη, πρὸς σὲ τὴν παναμώμον, τροφὴν κομίζων σοι. τὰ οὐράνια πάντα ἐξέστησαν, ὁρῶντα τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐν σοὶ σκηνῶσαν. διὸ ἄσπιλε ἀμόλυντε, ἡ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς δοξαζομένη. μῆτερ θεοῦ, σῶζε τὸ γένος ἡμῶν ⁓

Εἴσοδος, τὸ φῶς ἱλαρὸν, τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα. εἰ βούλει ἀπὸ ἑσπέρας ὡς. ζήτει τοῦ ἁγίου γεωργίου. Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς, ἢ τοῦ ἁγίου μερκουρίου στιχηρὰ ἦχος, δ΄.

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Συμμαχίᾳ τοῦ πνεύματος, ἀθλοφόρε μερκούριε, καταγωνισάμενος τὸν ἀντίπαλον. ὡς στρατιώτης ἀήττητος, τῷ ὅπλῳ τῆς πίστεως, μυριάδας νοητῶν, αἰθιόπων διέκοψας. καὶ τελέσας σου, τὸν ἀγῶνα νομίμως. μετὰ πάντων, ἀθλητῶν ἐστεφανώθης. μεγαλομάρτυς πανόλβιε.

Ὤφθη σοι ἄγγελος, τὰς πληγάς σου ἰώμενος, ἀπεστάλη νεύματι θείου πνεύματος. ὑφ᾽ οὗ ῥωσθεὶς ἀξιάγαστε, ταῖς σούβλαις κεντούμενος πυρωθείσαις δολερῶς, ἐκαρτέρεις κρεμάμενος. καὶ τεινόμενος, καὶ δεσμούμενος. λίθῳ, βαρυτάτῳ. καὶ τοῖς αἵμασί σου μάρτυς, περιρρεόμενος πάντοθεν ⁓

Βασιλεῖ στρατευόμενος, ἐπιγείῳ μερκούριε, ὑπ᾽ αὐτοῦ τε, δαίμοσι προτρεπόμενος. θύειν θεόφρον μακάριε. βασάνους ὑπήνεγκας, καὶ καταφλέξιν πυρός. καὶ τὸν βίαιον θάνατον. καὶ ἀνέδραμες. πρὸς χριστὸν στεφηφόρος. καὶ συνήφθης, ταῖς ἀγέλαις τῶν μαρτύρων, ὑπὲρ τοῦ κόσμου δεόμενος ⁓ Δόξα, ἦχος, β.

Βίον ἄϋλον ἐξησκημένη. βῆμα ἄθεον καταλαβοῦσα. ἔστης τροπαιοφόρος αἰκατερίνα σεμνή, ἀνθηφοροῦσα, τοῦ θεοῦ τὴν λαμπρότητα. καὶ τὸ θεῖον σθένος ἐνδεδυμένη, δόγμα τυράννου κατεμυκτήρισας. καὶ ῥητόρων ἔπαυσας, τὰς φληνάφους ἐρίσεις πολύαθλε ⁓ Καὶ νῦν, ἦχος, πλ.

Σήμερον τὰ στίφη, τῶν πιστῶν συνελθόντα, πνευματικῶς πανηγυρίσωμεν. καὶ τὴν θεόπαιδα, παρθένον καὶ θεοτόκον, ἐν ναῷ κυρίου προσαγομένην, εὐσεβῶς ἀνευφημήσωμεν. τὴν προεκλεχθεῖσαν, ἐκ πασῶν τῶν γενεῶν, εἰς κατοικητήριον, τοῦ παντάνακτος χριστοῦ, καὶ θεοῦ τῶν ὅλων. παρθένοι, λαμπαδηφοροῦσαι προπορεύεσθε, τῆς ἀειπαρθένου τιμῶσαι, τὴν σεβάσμιον πρόοδον. μητέρες, λύπην πᾶσαν ἀποθέμεναι, χαρμονικῶς, συνακολουθήσατε, τὴν μητέρα τοῦ θεοῦ γενομένην. καὶ τῆς χαρᾶς τοῦ κόσμου, τὴν πρόξενον. ἅπαντες οὖν χαρμονικῶς, τὸ χαῖ

ρε, σὺν τῷ ἀγγέλῳ ἐκβοήσωμεν. τῇ κεχαριτωμένῃ τῇ ἀεὶ πρεσβευούσῃ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν:—

Τὸ ἀπολυτίκιον, τῆς ἑορτῆς, καὶ τῆς ἁγίας, ἦχος δ΄. Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ. Εἰς τὸν ὄρθρον, ὁ κανὼν τῆς ἑορτῆς, καὶ τῶν ἁγίων. Ὁ κανὼν τῆς ἁγίας. οὗ ἡ ἀκροστιχίς. Αἰκατερίναν τὴν πανἀοίδιμον ἄσμασι μέλπω.

ᾠδὴ α΄. ἦχος πλ. δ΄. Ἁρματηλάτην Φαραώ.

Αἰκατερίνης τῆς πανσόφου μάρτυρος, ταῖς ἱκεσίαις Χριστὲ. τὸ ζοφερὸν ὄμμα. τῆς ψυχῆς μου φώτισον. αἴγλην δίδου μοι δέσποτα, τῆς σῆς φωτοχυσίας. τῶν ψυχοφθόρων πλασμάτων μου, πᾶσαν τὴν ἀχλὺν ἀφανίζουσα.

Ἱεμένη τοῦ δεσπότου πάνσοφε. θείοις προστάγμασι. καὶ τῷ αὐτοῦ πόθῳ, φλεγομένη ἔδραμες, πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἀποδύουσα. καὶ τυράννων τὰς φρένας, Αἰκατερίνα κατέπληξας λόγῳ καὶ σοφίᾳ καὶ χάριτι:—

Κυβερνωμένη τῇ παλάμῃ ἔνδοξε, τῇ κραταιᾷ τοῦ Χριστοῦ. εἰδωλικὴν ζάλην, μάρτυς ὑπεξέφυγες, ἀβρόχως ὑπερπλέουσα, τοῦ σταυροῦ, τῷ ἱστῷ, καὶ θείαις αὔραις τοῦ πνεύματος, ἆσμα τῷ θεῷ ἀναμέλπουσα:—

Ἀγαλλομένη παρθενίας κάλλεσιν, Αἰκατερίνα σοφὴ καὶ θεϊκὴν γνῶσιν, ὅθεν ἔχουσα. τῆς ψευδωνύμου γνώσεως, ἀθαρσῶς καὶ ἀνδρείως, τοὺς προεστῶτας κατῄσχυνας. τούτους κατακράτος νικήσασα:— Θεοτοκίον.

Τὸ θεῖον σε κηρύττειν ἄχραντε, πάσης αἱρέσεως, ἀποτρόπαιον φέρει. σάρκα γὰρ γενόμενον, ἀναλλοιώτως ἔτεκες. τὸν ἐπέκεινα πάσης, θεοκυῆτορ τῆς κτίσεως. λόγον τοῦ θεοῦ τὸν ἀΐδιον:—

Κανὼν τοῦ ἁγίου Μερκουρίου οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Μερκουρίου με τ' ἔθνος φυλαττέτω.

Ἰωσήφ. ᾠδὴ α΄. ἦχος πλ. δ΄.

Ἡ κεκομμένη, τὸν ἄτομον.

Μετὰ τῆς ἄνω χορείας Μερκούριε, τῶν ἀγαθῶν τῇ πηγῇ, χαίρων παριστάμενος. καὶ θείας ἡδονῆς, ἀοίδιμε πληρούμενος. τοὺς πόθῳ τὴν πανήγυριν τὴν σὴν. τελοῦντας περιφύλαττε. τῷ κυρίῳ ᾄδοντας, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται:—

Ἐθελουσίως ὑπῆλθες τὸ στάδιον, τῆς μαρτυρίας σοφὲ. σθένει κραταιούμενος, Χριστοῦ τοῦ δι' ἡμᾶς τὰ πάθη ἑκούσια θελήσει ὑπομείναντος σαρκί. καὶ χαίρων ἀνεκραύγαζες. τῷ κυρίῳ ᾄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ῥήματα τυράννου σαφῶς ἐξεφαύλισας. ὁμολογίᾳ Χριστοῦ μάκαρ σεμνυνόμενος. καὶ πᾶσαν ἀλγεινῶν, ἰδέαν ἀγαλλόμενος ὑπέμεινας Μερκούριε βοῶν, τῷ σε ἐνδυναμώσαντι. τῷ κυρίῳ ᾄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται. Θεοτοκίον.

Κόρης παρθένου ὡραιωθεὶς σαρκούμενος. ὁ δι' ἡμᾶς καθ' ἡμᾶς ἄνθρωπος γενόμενος. καὶ μαρτυριῶν πιστὸν, παθῶν οἰκείων δείκνυσι. Μερκούριον γενόμενον, αὐτοῦ τὸν ἀθλητήν. αὐτῷ συντόνως ψάλλοντα. τῷ κυρίῳ ᾄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται:—

ᾠδὴ γ΄. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Ἐθελουσίοις στροφαῖς, ἐχώρησας πρὸς τὸ πάθος. τὸ ἑκούσιον Χριστοῦ μιμουμένη καὶ νικήσασα λαμπρῶς, τοῦ σκότους κοσμοκράτορα. στεφανηφόρος ὤφθης Αἰκατερίνα θεόληπτε.

Ῥωμαλεότητι φρενῶν, διήλεγξας τοὺς τυράννους. ἀθείας ἐν βυθῷ κυλινδοῦντας. ῥητορεύουσα σαφῶς, θεογνωσίας δόγματα. θείᾳ σοφίᾳ μάρτυς, λαμπρυνομένη πανεύφημε:—

Ἰσοθεΐαν τι, ὡσεὶ, τις ὕλας ὁ ψιθυρίσας, ὑπὸ κόρης ἁπαλῆς νῦν πατεῖται. τῷ γὰρ ὅπλῳ τοῦ σταυροῦ, περιφραχθεῖσα ἤχησεν, Αἰκατερίνα μάρτυς, ἀμέτρως τὸν καυχώμενον. Θεοτοκίον.

Νενεκρωμένον μου τὸν νοῦν, τῇ τῆς ζωῆς ἐνεργείᾳ. τῆς ἐκ σοῦ φανερωθείσης τῷ κόσμῳ, διανάστησον οὐλάς. καὶ τύπους ἐξαλείφουσα τῆς ἁμαρτίας μόνη θεογεννῆτορ πανάμωμε. Ἄλλος. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ὅλος πυρακτούμενος, τῇ θεϊκῇ στοργῇ ἔνδοξε. πῦρ καὶ δεσμὰ. ξίφη καὶ βασάνους, ὥσπερ ὄναρ λελόγισαι:—

Τ' μνεῖς

Ὑμνεῖς τὸν ποιήσαντα, προσομιλῶν δεινοῖς μάστιξι. μάρτυς σοφὲ καὶ τὴν θεραπείαν, τῶν μωλώπων δεχόμενος.

Ῥάβδῳ δυναμούμενος, τῇ θεϊκῇ, ἐχθροῦ φρύαγμα. ὡς ἀθλητὴς. μάρτυς γυναικόφρον, ἀνδρικῶς ἐταπείνωσας. θ'.

Ἵνα προτυπώσῃ σου, τὴν ὑπὲρ νοῦν ἁγνὴ κύησιν. βάτος πυρὶ. ὤφθη καιομένη. οὐδαμῶς φλεγομένη δέ.

Καὶ ἦχος, πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Τὴν σοφίαν τὴν ὄντως ἐξ ὕψους. διὰ στόματος μάρτυς τοῦ Μιχαὴλ, λαβοῦσα πανεύφημε, καὶ ἐν ἄθλοις ἀήττητε. τῇ μὲν σοφίᾳ τῇ ἔξω, τοὺς ῥήτορας ἐπλήξας. τῇ δὲ σοφίᾳ τῇ θείᾳ τὴν πλάνην ἐμείωσας. ὅθεν καθορῶν σου, τὸν ἀγῶνα ὁ κτίστης. παρέστη ἐνισχύων σε, δῶρα προλέγων ἀνάβηθι. οἱ θησαυροὶ γάρ σε μένουσι. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι.

Ἕτερον τοῦ ἁγίου. ἦχος, δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὁ μάρτυς Μερκούριος, ἀγωνισάμενος, τὸν δόλιον ἤσχυνε. καὶ στεφανίτης στερρὸς, Χριστοῦ ἐχρημάτισεν. ὅθεν ταῖς οὐρανίαις, νῦν συνήφθη χορείαις. δόξης ἀδιαδόχου, ἐπαξίως μετέχων. διὸ τὴν ἱερὰν αὐτοῦ μνήμην τελοῦμεν πιστῶς. Τῆς ἑορτῆς,

ἦχος, ὁ αὐτὸς. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἡ ἀμίαντος ἀμνὰς. καὶ ἀκηλίδωτος πάσας. ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, ἡ Θεοτόκος Μαριὰμ. μετ' εὐφροσύνης εἰσάγεται προσδόξως. ἣν ἄγγελοι Θεοῦ, δορυφοροῦσι πιστῶς. καὶ πάντες οἱ πιστοὶ, μακαρίζουσιν ἀεὶ. καὶ εὐχαρίστως ψάλλουσι ταύτῃ ἀκαταπαύστως μεγάλῃ φωνῇ. ἡμῶν ἡ δόξα καὶ σωτηρία. σὺ ὑπάρχεις πανάχραντε.

ᾨδὴ δ'. Σύ μου Χριστὲ Κύριε.

Ἀθλητικὴν, αἰκατερίνα τὴν ἔνστασιν, ἐπεδείξω μάρτυς πανάοίδιμε, τῶν δυσμενῶν ἐλίαν καρτερῶς. αὐτίκα πατάξασα, καὶ τοῦτον καταπατήσασα. ποσὶν ὡραϊσμένοις, τοῦ στερροῦ τῇ δυνάμει. ἀθλοφόρε μαρτύρων τὸ καύχημα.

Νύμφη Χριστοῦ, αἰκατερίνα πανόλβιε. καθαρότητος, θείας ὡραιότητος, φωτοειδέσι μαρμαρυγαῖς. ἀγλαϊζομένη, καὶ κάλλει περιαστράπτουσα. διὸ καὶ γηθομένη, μελῳδεῖς τῷ δεσπότῃ. τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Τυραννικὴν, ἀλαζονείαν ἐφαύλησας. καὶ τῷ θείῳ, λόγῳ τῆς σοφίας σου, ὡς ἐκ βυθοῦ, τῆς ἀπατηλῆς. δεισιδαιμονίας, τοὺς πλανωμένους ἐξήρπασας. διδάσκουσα κραυγάζειν, τῷ Χριστῷ μελῳδοῦντας. τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Εὐκλεὴς, καὶ φωτοφόρος πανήγυρις. τῆς ἐνδόξου, μνήμης σου πανεύφημε. τῆς καρτερᾶς, θράσος τοῦ ἐχθροῦ, καταπατησάσης, ὡς ἥλιος ἀνατέταλκεν. ἐν ᾗ μεγαλοφώνως, τῷ δεσπότῃ βοῶμεν. τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε. θε.

Νεκροῦ τὴν ἰσχὺν, τῶν ἀθεοποιῶν καταβαλε. τῆς εἰκόνος, κόρη τὴν προσκύνησιν, σοῦ τῆς σεπτῆς, καὶ τοῦ ὑπὲρ νοῦν, ἐκ σοῦ σαρκωθέντος. καὶ κόσμον ὅλον φωτίσαντος. καὶ πάντων τῶν ἁγίων. τοὺς δὲ πίστει τιμῶντας. κατάφαιδρυνον μόνη πανύμνητε.

Ἄλλος. Εἰσακήκοα κε.

Ὁ κενώθεις τῷ κτίστῃ σου, θείου μαρτυρίου θεόφρον πάθεσι. καὶ λαμπροὺς στεφάνους ἔνδοξε, παρ' αὐτοῦ ἐδέξω, ὡς ἀήττητος.

Ὑφαντὸν ἐκ τῆς ἄνωθεν, χάριτος ἱμάτιον, νῦν ἐνδέδυσαι. τῆς φθορᾶς καὶ τῆς νεκρώσεως. τοὺς χιτῶνας μάρτυς, ἐκδυσάμενος.

Μὴ ἔχεις αἵματος ἔνδοξε, πρὸς τὴν ἁμαρτίαν ἀγωνισάμενος. νικηφόρος ἀναδέδειξαι. καὶ τῆς ἄνω δόξης κατηξίωσαι. θ'.

Ἐπὶ σὲ ὁ σεῖος, λόγος καταβέβηκεν ἀειπάρθενε. ὥσπερ ὄμβρος καὶ ἐξήρανε. τῆς πολυθείας τὰ ὀμβρήματα.

ᾨδ. ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Πόθῳ πυρπολουμένη μάρτυς πανάοίδιμε, τῷ τοῦ δεσπότου σου. καὶ ζητοῦσα τούτου, τὸ ἀμήχανον κάλλος θεάσασθαι. αὐθαιρέτῳ γνώμῃ, τοῖς αἰκισμοῖς σαυτὴν παρέ-

χες,

χεις. παρθενίας ἐκλάμπουσα χάρισιν.

Ἄθλοις ἱεροπρεπέσι, κόρη καλλιπάρθενε καταλαμπρυνθεῖσα. σεαυτὴν προσφερόντως, ἀνελήλυθας πρὸς τὴν οὐράνιον, τοῦ Χριστοῦ παστάδα, καὶ νῦν φαιδρῶς τῷ σῷ νυμφίῳ, γηθομένη συνήφθης πανόλβιε.

Ησαυὶς φαιδροποιῷ τῇ, ὤφθης ἀγαπήσασα, μόνον ἐράσμιον. καὶ ὀπίσω τούτου, συντόνως τὸν δρόμον διανύσασα. εἰς ὀσμὴν τοῦ μύρου, τοῦ νοητοῦ. τοῦ κενωθέντος. ἀνεβόας δραμοῦμαι νυμφίε μου. Θεοτοκίον.

Ἀληθῆ θεόν, πάντες ἐπιγνόντες σε, πάναγνε δέσποινα. τὸν ἐν σοὶ τεχθέντα. θεὸν λόγον εἰδότες κηρύττομεν. ἐν δυσὶν οὐσίαις, θελητικαῖς αὐτεξουσίαις. γνωριζόμενον κόρη θεόνυμφε.

Ἄλλος. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι κύριε.

Τεινόμενος τῇ λόγχῃ Μερκούριε. ἀνενδότως, τεμνόμενος ἔφερες. θείαις ἐλπίσι νευρούμενος.

Ὁ πέτρᾳ νοητῇ στερεώσας σου, τὴν καρδίαν λίθῳ βαρυνόμενος. οὐ παρετράπης Μερκούριε.

Συμμέτοχος παθῶν τοῦ δεσπότου σου. χρηματίσας, δόξης ἐκοινώνησας. τούτου καὶ θείας λαμπρότητος. Θεοτοκίον.

Θανάτωσον παρθένε τὴν ζῶσάν μου ἁμαρτίαν. ζωὴν ἡ κυήσασα. τὴν θανατώσασαν θάνατον. ᾠδὴ ϛ'. Ἄβυσσος ἁμαρτιῶν.

Ὅλως περικαλλῆ, παρθενίας ἀπαστράπτουσαν αἴγλῃ. μαρτυρικοῖς τε κόρη, φοινιχθεῖσαν αἵμασι. καθορῶν ὁ ἀγαθὸς, λόγος καὶ ἄχραντος. ἐν θαλάμοις, ἐπουρανίοις κατεσκήνωσεν.

Ἰσχύσας, διὰ σταυροῦ, τῶν τυράννων καταλῦσαι τὸ κράτος. καὶ κοσμικῆς σοφίας, διελέγξαι τὸ μάταιον. θεοπνεύστου διδαχῆς, βρύουσα δόγματα μεγαλόφρον, αἰκατερίνα παναοίδιμε.

Δόλῳ πρώην τὸν Ἀδάμ, παραδείσου τῆς τρυφῆς ἐκβαλόντα. τῶν αἰκισμῶν σου τοὺς πόνους, καρτερῶς ὑπομείνασα. καταβέβληκας εἰς γῆν, μάρτυς πανένδοξε. καὶ στεφάνοις, τοῖς βασιλείας ἐστεφάνωσαι. Θεοτοκίον.

Ἱλεών μοι τὸν κριτὴν, τὸν υἱόν σου θεοτόκε παρθένε ταῖς σαῖς λιταῖς γενέσθαι ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως. λυτρωθῆναί τε τῶν δεινῶν, περαπέργασαι. σὺ γὰρ μόνη, τῆς ἐλπίδος ἀναπίθημι.

Ἄλλος. Τὴν δέησιν, ἐκχεῶ πρὸς κύριον.

Ἐνεύρουσε, ὁ θεῖος λόγος, δι' αὐτὸν πᾶσαν ἰδέαν βασάνων, μάρτυς σοφὲ, ὑπομένοντα βλέπων. καὶ δι' ἀγγέλου θαρρεῖν σοι προσέταττε, Μερκούριε καὶ μηδαμῶς. τῶν τυράννων πτοεῖσθαι τὴν ἔνστασιν.

Νενέκρωται, ὁ πολύμορφος ὄφις. καὶ ποσὶ καταπατεῖται ὡραίοις. τοῦ ἀθλητοῦ, καὶ γυναικὸς ὁπλίζου. ἐθελουσίοις ὁρμαῖς γὰρ ἐχώρησε, πρὸς βάσανα πρὸς αἰκισμοὺς. καὶ πρὸς θάνατον δόξης ἀνάπλεων.

Ὁλόκληρον, τῷ δεσπότῃ προσῆξας τῆς καρδίας τὴν προαίρεσιν μάκαρ. καὶ δι' αὐτὸν, ὑπομείνας στρεβλώσεις. ὡς νικητὴς παρ' αὐτοῦ ἐστεφάνωσαι. καὶ τούτῳ νῦν ἐν οὐρανοῖς, μετὰ πάντων μαρτύρων παρίστασαι. Θεοτοκίον.

Συνέλαβες, τῇ φωνῇ τοῦ ἀγγέλου. τὸν βουλῆς μεγάλης ἄγγελον κόρη καὶ ἐκ τῶν σῶν, παναγίων αἱμάτων, σεσαρκωμένον παναμώμητε τέτοκας. τὸν δείξαντα πᾶσι ζωῆς, τοὺς εἰσόδους διὰ ἄφατον ἔλεος.

Κοντάκιον τῆς ἁγίας. ἦχος γ'.

Ἡ παρθένος σήμερον.

Ῥητορεύει σήμερον, αἰκατερίνα ἡ μάρτυς. καὶ ῥητόρων ἔπαυσε, φρενοβλαβεῖς ἀπιστίας. ἄγγελος γὰρ οὐρανόθεν αὐτῇ ἐπέστη. δύναμιν ἐκ τῶν ὑψίστων ἐπικομίζων. ἣν καὶ λαβοῦσα πιστῶς ἐβόα. Χριστὸς ὑπάρχει μαρτύρων καύχημα.

Ἕτερον κοντάκιον τῆς ἁγίας. ἦχος β'.

Τὰ ἄνω ζητῶν.

Χορείαν σεπτὴν, ἔνθεος φιλομάρτυρες. ἐγείρατε νῦν, γεραίροντες τὴν πάνσοφον, αἰκατερίναν. αὐτὴ γὰρ, ἐν σταδίῳ

τὸν

τὸν χ(ριστὸ)ν ἐκήρυξε. καὶ τὸν ὄφιν ἐπάτησε. ῥητό-
ρων τὴν γνῶσιν καταπλύσασα. Ὁ οἶκος.

Τὴν ἐκ θ(εο)ῦ σοφίαν λαβοῦσα ἐκ παιδόθεν
ἡ μάρτυς, καὶ τὴν ἔξω καλῶς σοφίαν πᾶσαν
μεμάθηκε. γνοῦσα ἐκ ταύτης, τὴν τῶν στοιχεί-
ων κίνησίν τε καὶ ποίησιν κατὰ λόγον. καὶ τὸν
αὐτὰ ἐξ ἀρχῆς διὰ λόγου ποιήσαντα, αὐτῷ
τὴν εὐχαριστίαν, ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρα προ-
σέφερε. τὰ εἴδωλα καθελοῦσα, καὶ τοὺς
ταῦτα ἀφρόνως λατρεύοντας. Ῥητόρων
τὴν γνῶσιν καταπλύσασα.

Ἕτερον κοντάκιον τοῦ ἁγίου. ἦχος, γ΄.

Ἡ παρθένος σήμερον.

Μερκουρίου σήμερον, τὴν ἱερὰν παννυχίαν.
οἱ πιστοὶ ἐν ᾄσμασιν, ἐπιτελοῦμεν συμφώ-
νως. ἄγγελοι μετ᾽ εὐωχίας συνευδοκοῦσι.
μάρτυρες μετ᾽ εὐφροσύνης νῦν συγχαίρου-
σι. διὰ τοῦτο ἀνεδείχθη. μαρτύρων κλέος.
ὁμοῦ καὶ καύχημα. Ὁ οἶκος.

Ὁ στεῤῥὸς ἀθλητὴς, καὶ μαθητὴς μερκούριος.
στρατιώτης τὸ πρὶν, ὑπάρχων πρὸς πα-
ράταξιν, ἐξῆλθε τῆς πλάνης καὶ τῆς ἀθεί-
ας. τὴν τῶν ἑλλήνων στηλιτευθέντων θρησκείαν
ψευδώνυμον. καὶ μεγαλύνων πίστιν ἀκρά-
δαντον καὶ ἀληθινὴν, τοῦ βασιλέως χριστοῦ.
ἠμφιεσμένος ὡς πρὸς ὁπλίτης αὐτοῦ, τὸν τίμι-
ον σταυρόν. καὶ ἐγκαυχώμενος σφοδρῶς,
τοῖς παθήμασι τοῖς θείοις. ὅθεν πάντες ὁ-
μοφρόνως εὐφημοῦμεν. μαρτύρων κλέος,
ὁμοῦ καὶ καύχημα.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, εἰκοστῇ πέμπτῃ, μνήμη τῆς
ἁγίας μεγαλομάρτυρος αἰκατερίνας.

Αἰκατερίνα καὶ σοφὴ καὶ παρθένος.
Ἐκ δὲ ξίφους ἡ μάρτυς ὢ καλὰ τέλη.
Πέμπτῃ ἄορ κατέπεφνεν εἰκάδι ῥήτειρα
κούρην.

Αὕτη ἦν ἐκ πόλεως ἀλεξανδρείας. θυγάτηρ
βασιλίσκου τινὸς, τοὔνομα κώνστου. πάνυ
ὡραία, καὶ τῷ κάλλει ἀμίμητος. ὑπερμε-
γέθης τῇ ἡλικίᾳ, καὶ τῷ σώματι ἀστεία. ἦν δὲ
ἐτῶν ὀκτωκαίδεκα, ἥτις πᾶσαν παιδείαν
ἑλληνικὴν καὶ ῥωμαϊκὴν, ἄκρως ἐγγυμνασθεῖ-
σα. Ὁμήρου τε, καὶ βιργιλλίου τοῦ ῥωμαίων με-
γίστου ποιητοῦ. Ἀσκληπιοῦ τε καὶ ἱπποκράτους
καὶ γαληνοῦ τῶν ἰατρῶν. Ἀριστοτέλους τε, καὶ
πλάτωνος, φιλιστίωνός τε καὶ εὐσεβίου, τῶν
φιλοσόφων. Ἰαννῆ καὶ ἰαμβρῆ τῶν μεγά-
λων μάγων. Διονυσίου καὶ συβίλλης, καὶ
ὅση ῥητορικὴ ἐφευρέθη τῷ κόσμῳ. Οὐ μὴν δὲ,
ἀλλὰ καὶ πᾶσαν λέξιν γλωσσῶν μεμαθη-
κυῖα, εἰς ἔκπληξιν ἔφερεν, οὐ μόνον τοὺς ὁ-
ρῶντας αὐτὴν, ἀλλάγε καὶ τοὺς ἀκούον-
τας, περὶ τῆς φήμης καὶ σοφίας καὶ παι-
δείας αὐτῆς. Διὰ δὲ τὴν εἰς χ(ριστὸ)ν ὁμολογίαν,
ὑπὸ τοῦ βασιλέως μαξεντίου, πολλῶν βα-
σάνων πεῖραν λαβοῦσα, τὴν κεφαλὴν ἀπο-
τέμνεται. καὶ τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον δέ-
χεται. παρὰ τοῦ ἀθλοθέτου χριστοῦ τοῦ ἀ-
ληθινοῦ θ(εο)ῦ ἡμῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, οἱ ἅγιοι ἑκατὸν πεντήκον-
τα ῥήτορες, οἱ διὰ τῆς ἁγίας αἰκατερίνας
καταβληθέντες καὶ πιστεύσαντες, πυρὶ τε-
λειοῦνται.

Αἱ πρὸς πλάνην ῥήτορσιν ἀνδράσι στάσεις.
Εἰς πῦρ θανοῦσι τῶν στεφάνων εὑρέσεις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ἡ ἁγία βασίλισσα ἡ γα-
μετὴ μαξεντίνου, ξίφει τελειοῦται.

Τμηθεῖσα θνητοῦ σύζυγος βασιλέως.
Ἀφθάρτου εὗρε νυμφῶνα βασιλέως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα. ὁ ἅγιος πορφύριος ὁ στρα-
τηλάτης, σὺν τοῖς διακοσίοις στρατιώταις,
ξίφει τελειοῦνται.

Σὺν τοῖς στρατιώταις παρέφυγες πρὸς ξίφος.
Πρόθυμος ἤκεις, οἷα πρὸς στρατηλάτης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ἄθλησις τοῦ ἁγίου μεγα-
λομάρτυρος μερκουρίου.

Εἰ καὶ πατάσσῃ μερκούριε τῷ ξίφει.
Καὶ νεκρὸς ἐχθρὸν σὺ πατάσσεις κυρίου.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ δεκίου καὶ βαλεριανοῦ
τῶν βασιλέων, ἐκ γῆς ἀνατολῶν. κατειλε-
γμένος τῇ στρατείᾳ τῶν μαρτησίων, γορδια-
νοῦ τινὸς, τὸ γένος σκύθου τυγχάνοντος. ἀρι-

στεύσας

σεύσας δέ ποτε κατὰ τῶν βαρβάρων, προσφθέντος αὐτῷ ἀγγέλου καὶ θάρσος ἐμβαλόντος, τὴν τοῦ στρατηλάτου παρὰ τοῦ βασιλέως ἀξίαν λαμβάνει. Διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν, περάσας δεκίῳ, μαχαίραις τὸ σῶμα κατατέμνεται. Καὶ ἐπὶ τέσσαρσι πάλοις δεθείς, καὶ τοῦ ὑποκάτωθεν ἀπτομένου πυρὸς τοῖς ὀχετοῖς τῶν αἱμάτων σβεννυμένου, αἰκίζεται. καὶ κατὰ κεφαλῆς κρεμᾶται, λίθου βαρέως ἐξαρτηθέντος αὐτοῦ τοῦ τραχήλου. καὶ μετὰ τοῦτο φραγελοῦται τετραφραγέλῳ χαλκῷ, καὶ ἐν Καισαρείᾳ τῆς Καππαδοκίας ἀχθεὶς τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται. ἦν δὲ ὁ μάρτυς ὅτε τοὺς ἀγῶνας ὑπέστη ἐτῶν εἰκοσιπέντε. Εὐμεγέθης τὸ σῶμα. Τὴν ὄψιν εὐπρεπής, τὴν κόμην ξανθός. συνεπιπρέποντος αὐτῷ τῇ ὄψει, τοῦ κατὰ τὰς παρειὰς ἐρυθήματος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Πέτρου τοῦ ἡσυχαστοῦ. στίχ.

Ἡσύχως βίου τὸν στάδιον ἀνύσας.
Πρὸς ἡσύχιον Πέτρε λιμένα φθάνεις.

Οὗτος ὁ ἐν ἁγίοις πατὴρ ἡμῶν Πέτρος ἐν τῷ πόντῳ γεννηθεὶς παρ' εὐσεβῶν γονέων ἑπταετίαν πληρώσας σὺν αὐτοῖς, τὸ λοιπὸν τῆς ζωῆς αὐτοῦ ἐν φιλοσοφίᾳ κατεδαπάνησεν. Ἐν Γαλατίᾳ μὲν γὰρ πρῶτον ἤθλησεν, εἶθ' οὕτως ἱστορίας ἕνεκα, τὴν Παλαιστίνην κατέλαβεν. Ἐκεῖθεν γε πανταχοῦ προσευξάμενος, κατήχθη εἰς Ἀντιόχειαν. καὶ κελλίῳ τινὶ καθείρξας ἑαυτόν, προσεῖχεν ἑαυτῷ, τῷ Θεῷ ἀεὶ διαλεγόμενος. μηδὲν ἄλλο ἐσθίων, πλὴν ἄρτου σταθμοῦ τινὸς ὀλίγου διὰ ἡμερῶν δύο, καὶ ὀλίγου τοῦ ὕδατος. Οὗτος κατὰ δαιμόνων ἔλαβεν ἐξουσίαν. καὶ γάρ τινα τοὔνομα Δανιήλ, τοῦ δαίμονος ἐλευθερώσας, τοῦτον τε κατηχήσας ὁμόζηλον καὶ συνασκητὴν πεποίηκε. καὶ ὀφθαλμοὺς πεπηρωμένους ὑγίωσε. Καὶ νοσήματα διάφορα ἐθεράπευσε. Καὶ πολλὰ τοιαῦτα κατορθώματα, τὰ μέν, ὡς γραφέντα. τὰ δὲ καὶ ἐξ ἀκοῆς ᾄδονται. Οὗτος μέγας καὶ ὑψηλὸς γενόμενος, ἐν τῇ Ἀντιοχέων πόλει, καὶ τῇ ταύτης περιχώρῳ. καὶ ἐνενήκοντα ἐννέα χρόνους διαρκέσας ἐν τῷ θνητῷ σαρκίῳ τούτῳ, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι ἑξακόσιοι ἑβδομήκοντα μάρτυρες, ξίφει τελειοῦνται. στίχ.

Τέμνουσιν ἀνδρῶν εἰκάδας τριπλῶν δέκα.
Μεθ' ὧν πατρὸς ἄλλους ἄνδρας ἑπτάκις δέκα.

Ὠδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Μαρτύρων τὸ καύχημα, τῆς εὐσεβείας, μύστης γεγένησαι, τῷ λαμπρῷ σου, νυμφίῳ μαρτύρων δῆμον, προσαγαγοῦσα Χριστῷ. μεθ' οὗ κραυγάζεις, πανεύφημε ψάλλουσα. εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ὁ λόγος σου πάνσοφε, πρὸς σὲ εἵλκυ πολλοὺς ἐξήρπασεν, ἐξ εἰδωλομανίας. καὶ φωτοφόρους, ἔδειξε μάρτυρας. μεγαλοφώνως σὺν σοὶ ἀνακράζοντας, εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Νεᾶνις ὀπίσω σου, ἀκολουθοῦσα, σοὶ προσενήνεκται. διὰ ξίφους τμηθεῖσα, σὸν μιμουμένη, πάθος τὸ ἄχραντον. καὶ σοὶ τῷ κτίστῃ, βοῶσα καὶ λέγουσα. εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ἁγίων ὁ ἅγιος, ἐν σοὶ ἁγίως κατασκηνώσας ἁγνή. Θεὸς παρθένε σεσαρκωμένος, ἐκ σοῦ γεγέννηται. διὰ τὸ σῶσαι, τοὺς πίστει κραυγάζοντας. εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ἄλλος. Παῖδες ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Φέγγει τῆς ἄνω φρυκτωρίας. αὐγαζόμενος γενναῖε στρατιῶτα. τοὺς ὑμνοῦντάς σε νῦν, φωτίζεις μελῳδοῦντας. εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων.

Ὑμνεῖς τὸν πάντων εὐεργέτην, πυρακτούμενος τῷ ζήλῳ τοῦτον μάκαρ. καὶ πυρὶ αἰσθητῷ, φλεγόμενος καὶ μέλπων. εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Λίθοις προσάγοντες τὸ σέβας, οἱ τὴν αἴσθησιν λιθώδη κεκτημένοι. λίθῳ μάρτυς τὸν σόν, βαρύνουσιν αὐχένα. κραυγάζοντα Μερκούριε, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Αἵμασιν, αἷμα συγκεράσας. σοῦ τὸ τίμιον

δεσπότου

δεσπότου φιλαύτου κοινωνὸς τῶν αὐτοῦ, ἐδείχθης παθημάτων. ἀναβοῶν μεγχύελε, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Τάξεις ἀγγέλων καταπλήττει μυστηρίου τὸ βάθος Θεοῦ. ὁ Θεὸς γὰρ ἐκ σοῦ, σαρκούμενος ὡράθη ᾧ μελῳδοῦμεν Κύριε, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Σαῖς διδαχαῖς βασίλισσα, πειθαρχοῦσα προσέδραμε τῇ θεοσεβείᾳ, καὶ στερρῶς ὑπέμεινε τὴν πόνων τὴν αἴσθησιν. καὶ βασιλείας τῶν οὐρανῶν. τῆς ἀδιαδόχου, προφανῶς ἠξιώθη. βοῶσα τῷ δεσπότῃ, ἱερεῖς εὐλογεῖτε. λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μεστὰ μαρτύρων γένοιτο, τὴν πιστῶν τὰ αἰτήματα. ἡ γὰρ ἀθληφόρος, τῷ Χριστῷ παρίσταται. αἰτοῦσα τὰ κρείττονα, καὶ θείας προξενα. τοῖς τὴν πανάγιον, καὶ σεπτὴν αὐτῆς μνήμην προθύμως ἐκτελοῦσι, καὶ πιστῶς μελῳδοῦσι. λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀναπετοίσας δέχεται, ὁ νυμφίος σε πάνσοφε. πύλας παραδείσου, καὶ παστάδα πάνσεμνον. οἰκεῖν παρεσκεύασε, καὶ βασιλείας μέτοχον, ὡς συγκοινωνὸν τῶν παθημάτων δεικνύει. ᾧ νῦν παρισταμένη, βασιλέων θυγάτηρ. λαμπρῶς πεποικιλμένη, ἡμῶν μὴ ἐπιλάθῃ.

Σεσοφισμένοις ῥήμασιν, ἐπειρᾶτο ὁ τύραννος. πιθανολογίαις, ὁ δεινὸς χρησάμενος. ἐκλύειν τὴν ἔνστασιν, τὴν σὴν ἐλπίσας ἔνδοξε. ἀλλὰ νυμφευθῆναι, τῷ Χριστῷ βουλομένη. ἐβόας τῷ δεσπότῃ, ἱερεῖς εὐλογεῖτε. λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας. Θεοτοκίον.

Ἱερωτέρα πέφηνας, Θεοτόκε πανάμωμε. τῆς ὑπερκοσμίου τῶν ἀγγέλων τάξεως. τὸν τούτων γὰρ τέτοκας, δημιουργὸν καὶ Κύριον. ἐκ παρθενικῆς, ἀπειρογάμου νηδύος. ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις, ἀσυγχύτως ἀτρέπτως. μιᾷ δὲ ὑποστάσει, Θεὸν σεσαρκωμένον.

Ἄλλος. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Τῶν ἀθλητῶν προσθήκην σε, ὁ χορὸς ὑπεδέξατο. καθωραϊσμένον, καὶ φαιδρὸν γενόμενον στερραῖς ὡραιότησι, τῶν ὑπὲρ τιμῶν ἀθλήσεως καὶ τῆς εὐσεβοῦς σου καὶ σεπτῆς μαρτυρίας. καὶ νῦν βοᾷς ἀπαύστως, ἱερεῖς εὐλογεῖτε. λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐσεβοφρόνως ἔνδοξε, τὸν ἀγῶνα διήνυσας. καὶ γυναικοφρόνως τὸν ἐχθρὸν κατῄσχυνας, καὶ νίκην ἐνίον, ὡς νικητὴς δεξάμενος ταῖς ἀγγελικαῖς, νῦν συναγάλλῃ χορείαις. μεθ' ὧν βοᾷς ἀπαύστως, ἱερεῖς εὐλογεῖτε. λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τελειωθεὶς πανόλβιε, διὰ ξίφους μεγχύελε. καὶ ἐπιτυχὼν τοῦ προκειμένου τέλους σου. τὴν γῆν μὲν τοῖς αἵμασι, τοῖς ἐκχυθεῖσιν ἤρδευσας. τὸ δὲ νικηφόρον, καὶ μακάριον σῶμα, λευκότερον χιόνος, ἀνεπέδειξας ψάλλων. λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ὡς τῆς ἡμῶν ὑπάρχουσα, ἀναπλάσεως ἄχραντε. ἅπαντες αἰτίαν, οἱ πιστοὶ ὑμνοῦμέν σε. Θεὸν γὰρ παναίτιον, ὑπὲρ αἰτίαν τέτοκας. τὸν τὴν συντριβεῖσαν, ἐν κακίᾳ εἰκόνα. οἰκείᾳ εὐσπλαγχνίᾳ, ἀναπλάσαντα μόνη, ὑπερευλογημένη, καὶ κεχαριτωμένη.

Ὠδὴ θ. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Μετέστης πρὸς θαλάμους φωτοειδεῖς, νυμφικοῖς κοσμουμένη στολίσμασι. παρθενικήν, ἔχουσα λαμπάδα τῇ δεξιᾷ. τῇ δὲ ἑτέρᾳ φέρουσα, τὴν ἀποτμηθεῖσάν σου κεφαλήν. καὶ νῦν παρισταμένη, Χριστῷ τῷ σῷ νυμφίῳ, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας περιφρούρησον.

Ἐδέχθη σου θεόφρον ἡ προσευχή. τοὺς γὰρ πίστει τὴν σὴν ὀνομάζοντας. κλῆσιν σεμνήν, σώζει ὁ δεσπότης ἐκ πειρασμῶν. καὶ δωρεὰς δίδωσιν, νόσων ἀπαλλάττων παντοδαπῶν. ψυχῶν τε καὶ σωμάτων. διὸ σε γεγηθότες, αἰκατερῖνα μακαρίζομεν.

Λιμένι καθωρμίσθης νῦν γαληνῷ, εὐσταλῶς τε καὶ κούφως τὴν θάλασσαν. τὴν κοσμικὴν μάρτυς διελθοῦσα τρικυμιῶν. μὴ πειρασθεῖσα πάνσοφε. πλοῦτον πολυποίκι

λον τῷ χῷ. προσφέρουσα παρθένε, τὸν διμον τὸν μαρτύρων αἰκατερίνα παμμακάριστε.

Παστάδων οὐρανίων ἔνδον τοι νυμφῶ, σὺν παρθένων χορείᾳ χορεύουσα μαρτυρικαῖς, περιλαμπομένη μαρμαρυγαῖς. αἰκατερίνα πάνσοφε. λῦσον τὴν πταισμάτων μου τὰς σειρὰς. προθύμως δυσωποῦσα τὸν πάντων εὐεργέτην. δι᾽ ὃν τὸ αἷμα σου ἐξέχεας. Δξ.

Ὡραιώθης ὦ παρθένε μῆτερ θεοῦ. ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ἐν σώματι, τὸν ἀγαθὸν λόγον ἐκ καρδίας τῆς ἑαυτοῦ. ὃν ὁ πατὴρ ἠρεύξατο, πάντων πρὸ αἰώνων ὡς ἀγαθός. ὃν νοῦ καὶ τῶν σωμάτων, ἐπέκεινα γοοῦμεν. εἰ καὶ τὸ σῶμα περιβέβληται.

Ἄλλος. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἰχῶρες νῦν μαρτυρικὴν, εὐωδίαν ἀναπέμπουσι χάριτι. καὶ τὰ δυσώδη ἡμῶν ἀρρήτῳ λόγῳ, πάθη διώκουσιν. ἀναπηγάζει τὰ ὀστᾶ, ἰάσεως νάματα. καὶ καθαίρουσι ψυχὰς, τῶν ὑμνούντων τὰ αὐτῆς προτερήματα.

Ὡς μέγαν πύργον τῆς χῦ ἐκκλησίας, ἱερῶς σε γεραίρομεν. ὡς στῦλον ἄσειστον, ὡς τεῖχον μάρτυς, ὄντως ἀπόρθητον. ὡς στρατιώτιν δυνατὴν, θεοῦ τοῦ παντάνακτος. ὡς καθαιρέτιν ἐχθρῶν. ὡς φωστῆρα νοητὸν καὶ παγκόσμιον.

Σύνδρομον ἄγγελον φωτὸς, πρὸς τὴν ἄθλησιν θεόφρον κεκλήρωσαι. ὅθεν στρεβλούμενος, καὶ ταῖς λαμπάσιν ὑποκαιόμενος. καὶ συγκοπτόμενος δεινῶς, καὶ ξίφει τεμνόμενος. οὐκ ἐδειλίασας, ἀθλοφόρε τοῦ χριστοῦ γενναιότατε.

Ἡμέρα πλήρης φωτισμοῦ, εὐφροσύνης καὶ χαρᾶς ἡμῖν ἔλαμψεν. ἡ θεία μνήμη σου τοῖς σὲ τιμῶσι, μάρτυς μερκούριε. ἐν ᾗ μνημόνευε ἡμῶν, τῶν μνημονευόντων σου. καὶ χαλεπῶν πειρασμῶν, καὶ κινδύνων καὶ παθῶν ἡμᾶς λύτρωσαι. Κ.

Φώτισον πύλη τοῦ φωτὸς, τὴν τυφλώττουσαν ψυχήν μου τοῖς πάθεσι. καὶ πονηροῖς λογισμοῖς, ἀμαυρωθεῖσαν καὶ κινδυνεύουσαν. καὶ ἐξελοῦ με πειρασμῶν, κινδύνων καὶ θλίψεων. ἵνα δοξάζω σε, τὴν ἐλπίδα τῶν πιστῶν καὶ κραταίωμα.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐν πνι τῷ ἱερῷ.

Ἐνδυνώσας τὸ φρόνημα, γυναικῶν ὦ παρθένε. αἰκατερίνα πάντιμε, ἀθλοφόρων ἡ δόξα. καὶ φιλοσόφων ἄνοιαν, ἐν θεῷ διήλεγξας ὡς λῆρον οὖσαν καὶ μῦθον. τὴν πανάμωμον ὄντως, μετὰ τοῦ θῦ, συλλήπτορα κεκτημένη.

Τοῦ ἁγίου. Ὅμοιον.

Τὰς παρατάξεις τῶν ἐχθρῶν, καὶ δαιμόνων τὰ θράση. εἰς τέλος κατηδάφησας, καὶ τὸ στέφος ἐδέξω, μερκούριε μακάριε. ἐκ χειρὸς τοῦ κτίσαντος σου. ὡς μάρτυς τῆς ἀληθείας, διασώζεις δὲ πάντας. ἐκ παντοίων θλίψεων, σκανδάλων τοῦ ἀλλοτρίου.

Τῆς ἑορτῆς. Ὅμοιον.

Τοῦ ἱεροῦ σε σήμερον, θκε παρθένε. δέχεται τὰ ἐνδότερα, χερσὶν ἀρχιερέως ἐν οἷς τριῶν ἀπὸ χρόνων, ἕως δύο καὶ δέκα, διέμεινας τρεφομένη, χειρὶ θείου ἀγγέλου. ὡς ἁγία κιβωτὸς, τοῦ πάντα τεκτεναμένου.

Εἰς τοὺς αἴνους, ἃ προσόμοια τῆς ἁγίας.

ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Μνήμην τὴν πανίερον, αἰκατερίνα πανεύφημε. τῆς σεπτῆς σου ἀθλήσεως, τελοῦντες δοξάζομεν. ἐν φωναῖς ἀπαύστοις, τὸν δεδωρημένον. ὑπομονήν σοι καρτερὰν, καὶ νικηφόρον σε ἀναδείξαντα. καὶ λόγον χορηγήσαντα, καταπλήττοντα τοὺς ῥήτορας, ὡς τὸν φιλάνθρωπον, καὶ σρα καὶ κν. Δίς.

Μάρτυς ἐθελούσιος, αἰκατερίνα πανένδοξε. καθωράθης τὸν τύραννον, εὐτόνως ἐλέγξασα. καὶ δεινὴν μανίαν, τῆς πολυθείας, θεογνωσίας φωτισμῷ, καταβαλοῦσα, καὶ θεία χάριτι ἐντεῦθεν καὶ ὡς μάρτυρα, καὶ ὡς παρθένον πανάμωμον. ὁ χσ ἐστεφάνωσεν, ὁ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Χάριν τὴν τοῦ πνς, αἰκατερίνα πανένδοξε. ἐν ἀνοίξει τοῦ στόματος, ἐδέξω καθαρώτατα, σεαυτὴν προθύμως, διὰ πολιτείας. καὶ λο

γισμῶ

γιτμῷ καρτερικῷ τὴν τῶν τυράννων ὀφρὺν κατέσπασας. καὶ κάλλει τῷ τοῦ σώματος, τὴν ψυχικὴν ὡραιότητα. θεοφρόνως αὐτέθηκας, ἀθλητῶν ἐγκαλλώπισμα.

Δόξα, ἦχος β΄. Βαβύλα.

Βίον ἄϋλον ἐξησκημένη. βῆμα ἄθεον καταβαλοῦσα, ἔστης τροπαιοφόρος αἰκατερίνα σεμνή, αὐθηφοροῦσα τοῦ θεοῦ τὴν λαμπρότητα. καὶ τὸ θεῖον σθένος ἐνδεδυμένη, δόγμα τυράννου κατεμυκτήρισας. καὶ ῥητόρων ἔπαυσας, τὰς φλυάρους ῥήσεις πολύαθλε.

Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. ἦχος ὁ αὐτός.

Σήμερον, τῷ ναῷ προσάγεται, ἡ παναμώμος παρθένος εἰς κατοικητήριον, τοῦ παντάνακτος θεοῦ, καὶ πάσης τῆς ζωῆς ἡμῶν τροφοῦ. σήμερον τὸ καθαρώτατον ἁγίασμα, ὡς τριετίζουσα δάμαλις εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων εἰσάγεται ταύτῃ, ἐκβοήσωμεν ὡς ὁ ἄγγελος. χαῖρε μόνη ἐν γυναιξὶν εὐλογημένη.

Δόξα λογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κϛ΄. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν, ἀλυπίου τοῦ κιονίτου καὶ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν, νίκωνος τοῦ μετανοεῖτε. Ἑσπέρας, εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους ϛ΄, καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος α΄.

Πανεύφημοι μάρτυρες ὑμᾶς.

Παμμάκαρ ἀλύπιε τὴν σὴν, ἐκ παιδὸς ἀνέθηκας. ζωὴν χριστῷ τῷ θεῷ ἡμῶν. ὑφ᾽ οὗ σθενούμενος, τῆς σαρκὸς τὰ πάθη, λογισμῷ ὑπέταξας. τὸ χεῖρον ὑποτάττων τῷ κρείττονι. διὸ ἱκέτευε. δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεόφρον ἀλύπιε φωστὴρ, καθωράθης μέγιστος. φωταγωγῶν τὴν ὑφήλιον, θαυμάτων λάμψεσι καὶ ἐν θείων ἔργων. ὅθεν μετὰ κοίμησιν, τὸ ἄδυτόν σε φῶς ὑπεδέξατο. διὸ ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στύλος ἐχρημάτισας σοφὲ, μοναστῶν ἀλύπιε. ὕπερθεν στύλου ἱστάμενος, καὶ πιεζόμενος. καύσωνι καὶ κρύει, καὶ πολλαῖς ἀσκήσεσιν. διὸ καθυπεδέξω τοῦ πνεύματος, θεῖα χαρίσματα. ἰατρεύειν ἀρρωστήματα, καὶ διώκειν, πάθη χαλεπώτατα.

Ἕτερα προσόμοια τοῦ ἁγίου νίκωνος. ἦχος, πλάγιος β΄. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ὕψωσαν τὸ σῶμά σου, πόνοι καὶ πόνων οἱ τρόποι. καὶ σοῦ τρόπους ἔλαμψις, ἡ τῷ θείῳ πνεύματι ἀπαστράπτουσα. ὑπὲρ νοῦν ἅπαντα, τῇ ἰσχύϊ ἤνυσας, θαυμαστῶς ἐμεγαλύνθη γάρ, ἡ θήκη νάματα, βλύζουσα πιστοῖς ξένον θέαμα. πῶς τάφος ἐκπέδυσεν, ἢ λίθος κατέσχε τὴν δύναμιν. ἀλλ᾽ ὡς καὶ προτέλους μετανοίας ἐκραύγαζες ἡμῖν. ὡσαύτως νῦν πρὸς ἐπίγνωσιν, ἕλκει μετὰ θάνατον.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, λαοὶ ἐν οἴκῳ κυρίου ὅπου τὸ πανάγιον σκῆνος τεθησαύρισται, τοῦ παμμάκαρος. ᾠδαῖς τερπνοῖς ᾄσμασι, καὶ φαιδραῖς λαμπάσι, λιτανεύοντες βοήσωμεν. ἅγιε πρόφθασον. καὶ σοῦ ἐν ἀνάγκαις ἐλέησον. καὶ κλύδωνος ἐξάρπασον, καὶ τῆς καταιγίδος τῶν θλίψεων. ἵνα τὴν τερπνὴν σου, καὶ πάντιμον δοξάζωμεν σορόν. καὶ τὴν εἰκόνα σεβώμεθα, μύρον ἀναβλύζουσαν.

Πλοῦτον ἀναφαίρετον, ἔχει σε πόλις λακώνων, μάκαρ ἀξιάγαστε. φαιδρῶς αὐγάζοντα ταῖς λαμπρότησι, ἣν καὶ νῦν βραβεύων, τὴν εἰρήνην νίκων καὶ τροπαίων αὐτὴν ἐμπλῆσον. ἐχθρῶν τὴν ἔπαρσιν, καὶ παρεμβολὰς κάμψας βέλεσι, πρεσβείας σου πάτερ ἡμῶν, καὶ τῆς συμπαθοῦς μεταδόσεως. πλῆσον τὰς καρδίας, ἡμῶν τῶν ἀνυμνούντων σε πιστῶς. ἐν παρρησίᾳ δεόμενος, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Δόξα, καὶ νῦν, θεοτοκίον. ἢ σταυροθ΄. Ἀπολυτίκιον. τοῦ ὁσίου ἦχος α΄.

Ὑπομονῆς στῦλος γέγονας, ζηλώσας σὺ τοὺς προπάτορας ὅσιε. τὸν ἰὼβ ἐν τοῖς πάθεσι, τὸν ἰωσὴφ ἐν τοῖς πειρασμοῖς. καὶ τὴν τῶν ἀσωμάτων πολιτείαν ὑπάρχων ἐνσώμα-

π. συμεὼν πτὴρ ἡμῶν, πρέσβευε χῷ τῷ θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἕτερον, τοῦ ἁγίου νίκωνος. ἦχος, γ'.
Θείας πίστεως

Χαίρει ἔχουσα ἡ λακεδαίμων θείαν λάρνακα τὴν σῶν λειψάνων, ἀναβρύουσαν πηγὰς τὴν ἰάσεων καὶ διασώζουσαν πάντας ἐκ θλίψεων. σὺ σοὶ προσερχόντας πὲρ ἐκ πίστεως, νίκων ὅσιε. χν̃ τὸν θεὸν ἱκέτευε. δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν, κάθισμα τῆς ὀκτωήχου, εἰς. ε τῶν ἁγίων, δύο. ὁ κανὼν τοῦ ἁγίου ἀλύπιου ἧ ἡ ἀκροστιχίς.
Χαίρων ἐπαινῶ σοῦ ἀλύπιε πόνους.

Ἰωσήφ. ᾠδὴ, α'. ἦχος, πλ.
Ἵππον καὶ ἀναβάτην.

Χάριτος πεπλησμένος, χαρᾶς μου πλήρωσον, τὴν ψυχὴν ἐπαινέσαι τὸν βίον σου ἀλύπιε, καὶ τὴν πολιτείαν σου δι᾽ ἧς πάντας ηὔφρανας, σὺ ἀγγέλους ἀγωνισάμενος.

Ἄλλον ὡς σαμουὴλ σε θς̃ ἡγίασε μείκης ἐκ κοιλίας ἀλύπιε μακάριε. καὶ βλέπειν τὰ ἔμπροσθεν ὡς προφήτην, σὺ θεὸν ἀπειργάσατο ἀξιάγαστε.

Ἵνα θεὸς δηλώσῃ τὴν σὴν λαμπρότητα. τὴν πρὶν ὕστερον ἔχες. καλῶς ἀγωνισάμενος. φωτὸς θείου ἔπλησε σοῦ τεχθέντος ὅσιε, τὸ δωμάτιον ὑπὲρ ἔννοιαν. θκ.

Ῥῆσις σεπτοῦ προφήτου, πέρας ἐδέξατο, ἰδοὺ γὰρ ἡ παρθένος, σαρκὶ θν̃ ἐκύησε. βρεσὺ ἀναπλάττοντα. συντριβέντας πρότερον, ἁμαρτίαις πλημμελήμασιν.

Ἕτερος κανὼν. τοῦ ἁγίου νίκωνος.
ᾠδὴ α'. ἦχος, πλ. δ'. Ἁρματηλάτην φαραώ.

Τῆς οὐρανίου πεῖρας τῷ ἔρωτι, καταχεθεὶς τὴν ψυχὴν. καὶ τὰ ἐκεῖ κάλλη, καὶ τὴν διαμένουσαν, ἐπιποθήσας εὔκλειαν ἐπὶ γείᾳ πέδος, καὶ φθινηρῶν ἐμάκρυνας, νίκων σεαυτὸν πανάοιδιμε.

Τόπον ἐκ τόπου διαμείβων πέφυγας, τὰ ἐπ᾽ ἀρτὲ τρέχοντα, τὴν κοσμικὴν σχέσιν, ταῖς ἀποχωρήσεσι, σαφῶς ἀπεκδυσάμενος. οὐδεὶς τὴν προσπαθῶν, τὸ εὐγενὲς τῆς ψυχῆς ἐνὶ ἔβλεψαι σου μάκαρ τῆς ψυχῆς ἀναχόμενος. θκ.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελάληνται, ἐν γενεαῖς γλωσσῶν ἡ τὸν θεὸν λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα. ἁγνὴ δὲ διαμείνασα, θεομακαρία. διὸ σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

ᾠδὴ γ'. Ὁ πήξας ἐπ᾽ οὐδενός.

Ὡς λύχνος ἐπὶ λυχνίαν πράξεως κρείττονος. ἐπιτεθειμένος ταῖς σελασφόροις σου, πὲρ ἀρεταῖς πᾶσαν ψυχὴν πιστῶς σοι προσιοῦσαν. εὐσεβοφρόνως κατελάμπρυνας. σκότους ἁμαρτίας λυτρούμενος.

Νοός σου ταῖς ἱεραῖς κινήσεις ποιούμενος. πρὸς τηρήσει θείων νόμων τοῦ πνς̃. ἄγγελος ἐφάνης ἐπὶ γῆς. ἀγγέλων πολιτείαν, μετὰ σαρκὸς ἀναλαβόμενος πὲρ θεοφόρε ἀλύπιε.

Ἐμφρόνως τὴν ὀχληρῶν τοῦ βίου ἀοίδιμε. μετανάστης ὤφθης, καὶ προσεχώρησας. πρὸς ἀσκητικῆς διαγωγῆς, τοὺς σκάμματα προθύμως. τὴν σὴν καρδίαν οἰκητήριον, ὅσιε δεικνύων τοῦ πνς̃. θκ.

Παρθένε τὸ καθαρὸν τοῦ λόγου παλάτιον. τὴν ψυχὴν μου δεῖξον οἶκον τοῦ πνς̃. ὕδατος πηγῆς ζωαρχικῆς, πότισόν με τὴν καυσὶ τῆς ἁμαρτίας φλογιζόμενον. ὅπως κατὰ χρέος δοξάζω σε.

Ἄλλος. Οὐρανίας ἁψῖδας.

Ἐξ ἑώας εἰς δύσιν, διαδραμὼν ἅπαντας. τῷ τῆς μετανοίας κηρύγματι καλεῖν ἔσπευσας. ὅθεν κατάλληλον, τῇ πράξει εὗρες τὴν κλῆσιν. μετανοίας ὅσιε δειχθεὶς φερώνυμος.

Τοῦ προδρόμου τὸν ζῆλον, ἐν τῇ ψυχῇ θέμενος. πὲρ τὴν δευτέραν ἐν κόσμῳ χριστοῦ ἐμφάνειαν. προσανεκήρυττες, καὶ μετανοίας ἀξίους. ἐκ καρδίας ἔλεγες καρποὺς ποιήσατε. θκ.

Χαῖρε μόνη τεκοῦσα τὸν τοῦ παντὸς κν̃. χαῖρε τὴν ζωὴν τοῖς ἀνθρώποις, ἡ προξενήσασα.

χαῖρε

χαῖρε κατάσκιον, καὶ ἀλατόμητον ὄρος, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, χαῖρε πανάμωμε.

ᾠδὴ α΄. ἦχος πλ. δ΄. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Συμεὼν ἡμῖν ὤφθης ἄλλος σοφέ. τὸ γὰρ σῶμα ὑψώσας στύλῳ ἐκ γῆς, πάτερ ἄλυπε. τῶν δαιμόνων τὰς φάλαγγας, κατετροπώσω θεόφρον, πικρῶς ὀλοφύροντας. καὶ ὡς ἀβάτους τόπους αὐτοὺς ἀπεδίωξας. ὅθεν καὶ ἐδείχθης, ἐγκαλλώπισμα θεῖον. πατέρων τὸ καύχημα, μοναζόντων τὸ στήριγμα. διὸ πίστει βοῶμέν σοι. πρέσβευε Χριστῷ τῷ θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι. τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Ἕτερον ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου σῶτερ.

Τὸν ζῆλον τὸν σεπτὸν, βαπτιστοῦ ἐμιμήσω. καὶ κόσμῳ τὴν φρικτὴν καὶ δευτέραν τοῦ κτίστου, ἐμφάνειαν ἐκήρυττες, καὶ τοῖς πᾶσιν ἐκραύγαζες. νῦν ποιήσατε, καρποὺς ἀξίους κυρίῳ. μετανοίας τε, ἀπὸ καρδίας τελείας. πάτερ ἡμῶν ὅσιε.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Κυβέρνησον ἁγνὴ, τὴν ἀθλίαν ψυχήν μου. καὶ οἴκτειρον αὐτὴν, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων. βυθὸν ὀλισθαίνουσαν, ἀπωλείας πανάμωμε. καὶ ἐν ὥρᾳ με, τῇ φοβερᾷ τοῦ θανάτου. ἐλευθέρωσον, κατηγορούντων δαιμόνων, φρικτῆς ἀποφάσεως.

Σταυροθεοτοκίον. ὅμοιον.

Ὢ θαύματος φρικτοῦ, ὢ καινοῦ μυστηρίου. ἐβόα ἡ ἁγνὴ καὶ πανάμωμος κόρη. ἐν ξύλῳ ὡς ἔβλεψεν ἁπλωθέντα τὸν Χριστόν. ὁ τὰ σύμπαντα ἐν τῇ δρακὶ περιφέρων. ὡς κατάκριτος ὑπὸ χειρῶν παρανόμων, σταυρῷ κατακρίνεται.

ᾠδὴ δ΄. Τὴν θείαν ἐννοήσας σου κένωσιν.

Ἀγάπην ἀληθῆ καὶ συμπάθειαν. πίστιν ἐλπίδα ἀρραγῆ. καὶ πολιτείαν ἀνόθευτον. ἀναλαβόμενος πάτερ. θεράπων τοῦ Χριστοῦ ἐχρημάτισας.

Ἑστάμενος ἐν στύλῳ ἀκλόνητος. ταῖς ἐναντίαις προσβολαῖς, δαιμόνων στῖφος ἐκλόνησας. καὶ κλονουμένοις ἐγένου, παμμάκαρ ἀδιάσειστον ἔρεισμα.

Ναμάτων θείων ἔμπλεος γέγονας. καὶ κατεδρόσισας ψυχὰς, κατατακείσας τῷ καύσωνι, τῆς χαλεπῆς ἁμαρτίας, ἄλυπε θεόφρον πανόλβιε.

Θεοτοκίον.

Τὰ πάθη τῆς ψυχῆς μου θεράπευσον. καὶ φωταγώγησον τὸν νοῦν, καὶ τὴν καρδίαν μου δέσποινα. ἡ φωτοδότην τεκοῦσα, Χριστὸν τὸν ὑπεράγαθον κύριον.

Ἄλλος. Εἰσακήκοα κύριε.

Ἀληθῶς ἐφιέμενος, γνώσεως μακάριε. πράξει γέγονας θεωρίας σου ἐπίβασις, τῶν ἑλλήνων λήρους παρωσάμενος.

Τῆς καρδίας τὰ ὄμματα. πράξεσιν ἐν θείαις προκαθηράμενος. προεμήνυες τὰ μέλλοντα, ὀπτικὴν διάνοιαν προσκτησάμενος.

Θεοτοκίον.

Ἱλασμὸν ἡμῶν δώρησαι. τῶν ἀγνοημάτων ὡς ἀναμάρτητος. καὶ εἰρήνευσον τὸν κόσμον σου. ὁ θεὸς πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Ὅλος ἀνακείμενος, τῷ παντοκράτορι, χρονίοις ἔτεσιν, ὕπαιθρος πάτερ. νιφετοῖς καὶ καύσωνι, σφοδρῶς προσπαλαίων, προθύμως ἐκαρτέρησας.

Ὕμνοις καὶ δεήσεσι σχολάζων ὅσιε, τῆς τρισηλίου αὐγῆς τὴν χάριν. νοὸς καθαρότητι ἐδέξω. καὶ φέγγος, ἰάσεων ἀπήστραψας.

Σῶμά σου τῷ κίονι, περιγραψάμενος. τὸν νοῦν βαδίζειν, ἀνεμποδίστως. πρὸς τὸν σοὶ ποθούμενον, πάτερ ἐπαφῆκας, φωτὸς ἀποπληρούμενος.

Θεοτοκίον.

Ἅγιον ἐκύησας, θεὸν γενόμενον. βροτὸν δι' οἶκτον. ἁγία κόρη τὸν καθαγιάζοντα. τοὺς αὐτὸν ἐν πίστει, καὶ φόβῳ ἁγιάζοντας.

Ἄλλος. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι κύριε.

Πληγέντα τὸν εἰς σὲ παροικήσαντα. θεηλάτως, ταῖς εὐχαῖς ἀνέρρωσας. καὶ σὲ τιμᾶν παρεσκεύασας.

Ναὸν πανευκλεῆ ἀνεστήλωσας, τῷ σωτῆρι. ναὸς ζῶν καὶ ἔμψυχος. προσχρηματίσας θεσπέσιε.

Θεοτοκίον.

Ζωὴν ἡμῖν ἐβλάστησας ἄχραντε θεοκυῆτορ. τὸν κτίστην καὶ χριστόν. ζωοποιοῦντα τὰ σύμπαντα.

ᾠδὴ ς'. Μαινομένην κλύδωνι.

Ἀθαισσε τὰ πνεύματα, τῆς κακίας, βάλλοντα σαφῶς. ποιούμενος στάσιν ἐν τῷ κίονι. τῆς ἀρραγοῦς, πέτρας οὐδ᾽ ὅλως ἐσάλευσαν.

Ὑπομένων ὅσιε ὑπέμεινας, τὴν ὑπομονήν. ἀληθῶς σοι χριστὸς δωρούμενον. καὶ ἐκ πάντων, τῶν δυσχερῶν σε ἐρρύσατο.

Παραδόξως ὅσιε, φῶς ὡρᾶτο, ὕπερθεν τοῦ σοῦ. καθ᾽ ἑκάστην κίονος φωτίζον σου. θαυματουργέ, τὰ τῆς ψυχῆς αἰσθητήρια. Θεοτοκίον.

Ἰσχυρὰν παράκλησιν, οἱ ἐν θλίψει ἔχομεν ἁγνή. καὶ βεβαίαν πάντες σε ἀντίληψιν. μῆτερ θεοῦ, κινδύνων σῶζε τοὺς δούλους σου.

Ἄλλος. Ἱλάσθητί μοι σῶτερ.

Ἐδόξασέ σε θεὸς, ὁ δοξασθεὶς ἐν τοῖς μέλεσιν. ἐν τέρασι θαυμαστοῖς διὸ καὶ τῷ κίονι, ὅπως χρηματίσῃς ἐν τῷ θείῳ οἴκῳ, τὸ ἐλλεῖπον ἀνεπλήρωσας.

Ὡς ἄλλον σε μωϋσῆν, ἡ λακεδαίμων ἐγνώρισεν τὴν αἴγυπτον τῶν παθῶν, περῶντα μάστιξιν, ἐνθέοις διδάγμασιν. τοῖς τῆς μετανοίας καὶ κακίας ἐξαιρούμενος. Θεοτοκίον.

Ῥυσθείημεν τῶν δεινῶν, πταισμάτων ταῖς ἱκεσίαις σου. θεογεννῆτορ ἁγνή, καὶ τύχοιμεν πάναγνε, τῆς θείας ἐλλάμψεως. τοῦ ἐκ σοῦ ἀφράστως, σαρκωθέντος υἱοῦ τοῦ θεοῦ.

Κοντάκιον, τοῦ ὁσίου ἀλυπίου. ἦχος, πλ. δ'.

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ὡς ἀρετῶν ὑπόθεσιν, καὶ ἀσκητῶν καλλώπισμα ἡ ἐκκλησία δοξάζει σε σήμερον, καὶ ἀνυμνεῖ σε ἀλύπιε ταῖς εὐχαῖς σου παράσχου. τοῖς ὑμνοῦσιν ἐκ πόθου τὰς ἀριστείας σου. καὶ τὰ παλαίσματα τῶν δεινῶν ἐγκλημάτων ἐκλύτρωσιν. ὡς ἐπώνυμος. Ὁ οἶκος.

Ἀλυπίου τὸν βίον τὸν ἔνθεον καὶ ἰσάγγελον, δεῦτε θαυμάσατε, ἱερεῖς βασιλεῖς καὶ μονάζοντες, καὶ μιγάδες, λαοί τε θεόφρονες. καὶ μιμησώμεθα τούτου τὰς πράξεις, ἵνα καὶ τῆς ἐκείνου μερίδος ἀξιωθῶμεν, ταῖς πρεσβείαις αὐτοῦ ὦ φιλέορτοι. καὶ γὰρ αὐτὸς οὐράνιον αἴνεσιν ᾄδει ἀλύπως θεῷ. Ὡς ἐπώνυμος.

Ἕτερον κοντάκιον τοῦ ἁγίου νίκωνος. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας οἰκονομίαν.

Τὴν ἀγγελικὴν μιμούμενος πολιτείαν. κόσμου τὰ τερπνὰ, ὡς κύβαλα ἐλογίσω. μετανοίας τὴν τρίβον δεικνύων ἡμῖν, θεοφόρε νίκων ὅσιε διὰ τοῦτό σε γεραίρομεν. ἐκτελοῦντες νῦν τὴν μνήμην σου. ὑπάρχεις γὰρ ἀληθῶς, ἰαμάτων πηγή. Ὁ οἶκος.

Τῷ θεῷ ἀνατεθεὶς, πάτερ ἐκ βρέφους, τὴν τοῦ βίου ἐκφυγὼν ματαίαν δόξαν. πᾶσαν ἐκ νεότητος, ἀρετὴν διηριθμήσας, ἐξασκήσας λαμπρότατα. σταυρὸν δὲ ἐν τοῖς ὤμοις λαβὼν τὸν τοῦ χριστοῦ, ταῖς τούτου νικῶν τρίβοις ὥδευσας τελείως μιμούμενος πάσῃ τοῦ βαπτιστοῦ ἰωάννου τὴν παρρησίαν τε καὶ τὸν ζῆλον. τῆς μετανοίας κῆρυξ ἐδείχθης. κραυγάζων ἐν ταῖς πόλεσι. μετανοεῖτε ἤγγικεν ἡ χριστοῦ ἀτελεύτητος βασιλεία ἡ οὐράνιος, τοῖς εὖ πιστεύουσιν εἰλικρινεῖ, δεχομένοις νῦν αὐτὸν καθαρῷ λογισμῷ. διὰ τοῦτο καὶ τὴν σορὸν τῶν λειψάνων τῶν σῶν προσκυνοῦμεν εὐσεβῶς. Ὑπάρχεις γὰρ ἀληθῶς ἰαμάτων πηγή.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, κς'. τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν, ἀλυπίου τοῦ κιονίτου. Στίχ.

Ἐν εἶχεν ἀλύπιον ὄρθιος κίων.
Πρὸς οὐρανοὺς ζητοῦντα βαίνειν οὐ μένει.
Εἰκάδι ἕκτῃ, ἄλυπον ἄλυπε βῆς εἰς οἶκον.

Οὗτος ἦν ἐπὶ ἡρακλείου τοῦ βασιλέως, ἐξ ἀδριανουπόλεως τῆς παφλαγόνων χώρας καὶ πρὸ τῶν ὠδίνων τῇ μητρὶ διαδηλωτικῶν δεξιῶν συμβόλων, ὁποῖος ἀποβῆναι ἔμελλε προεγνωσθείς. καὶ μετὰ τὴν γέννησιν τούς τε καὶ νῦν θεάματι καὶ ἀκοῇ καὶ καρτερίᾳ κατέπληξε. Καὶ γὰρ ἔδοξεν ἡ μήτηρ τοῦτον ἐγκυμονοῦσα καὶ ἀμνὸν ὡραῖον ἐν τοῖς κέρασιν ἀνημμένας ἔχοντα λαμπάδας ἀποφέρεσθαι. ὅπερ σύμβολον τῆς ἐσομένης λαμπρότητος καὶ ἀρετῆς τοῦ ἀνδρός.

Οὗτος

Οὗτος οὖν διὰ παντοίας ἀσκήσεως ἠγωνίσατο, καὶ θαύματα κατειργάσατο. καὶ τῇ καρτερίᾳ πάντας ὑπερέβαλεν. Ἐπὶ γὰρ κίονος, αἴθριος ἔστη ἐπὶ χρόνοις τρισὶ καὶ πεντήκοντα. Ἐπεὶ δὲ καὶ τραύματι αὐτὸν ὁ πονηρὸς κατὰ τὸν ἰξὺν ἐτρώσεν. ἐν αὐτῷ τῷ κίονι ἐφ᾽ ἑνὸς κατακλιθεὶς πλευροῦ διήρκεσεν ἔτη δεκατρία μὴ μετακλιθεὶς, πρὸς θάτερον μέρος, ἕως οὗ τὴν τιμίαν αὐτοῦ ψυχὴν, παρέθετο τῷ θεῷ. Ὁ δὲ πᾶς τῆς ζωῆς αὐτοῦ χρόνος, γέγονεν ἔτη ἑκατόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν
Στυλιανοῦ τοῦ Παφλαγόνος.

Ἀσκήσεως πέπλωκεν ὁ στερρὸς στῦλος,
Στυλιανὸς γὰρ τὸν βίον καταστρέφει.

Οὗτος ἐκ μήτρας ἁγιασθεὶς γέγονε τοῦ ἁγίου πνεύματος οἰκητήριον. Τὸν γὰρ περιόντα αὐτῷ πλοῦτον, σκορπίσας τοῖς πένησι, καὶ τὸν μοναστικὸν ὑπέδυ βίον. πάντας ὑπερέβαλεν ἀσκήσει ἐπὶ πόνῳ καὶ σκληραγωγίᾳ. Εἶθ᾽ οὕτω τὴν ἔρημον κατέλαβε, καὶ σπήλαιον ὑποδὺς, ὑπὸ θείου ἀγγέλου τροφὴν ἐδέξατο. καὶ ποικίλων παθῶν ἀνιάτων ἰατὴρ γινόμενος. Ὁπηνίκα ὁ φθοροποιὸς θάνατος διὰ τῆς τῶν νεογνῶν θνήξεως, ἀτεκνούσας τὰς κυούσας ἀπετέλει, τὸ τοῦ ἁγίου ὄνομα αἱ μητέρες ἐπικαλούμεναι, καὶ τὸ τίμιον αὐτοῦ χρῶμα τυποῦσαι εἰκόνισμα, πρὸς τεκνογονίαν αὖθις μετεσκευάζοντο. Θνήσκων δὲ, ἐν τῇ τῶν Παφλαγόνων χώρᾳ κατετέθη, ἰάσεις πολλὰς καὶ θαυματουργίας ἀποτελῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν,
Ἀκακίου τοῦ ἐν τῇ Κλίμακι.

Κακὸν φυγὼν πᾶν Ἀκάκιος ἐν βίῳ.
Καλοῖς ἀπῆρεν ἐν τρυφᾷ λιπὼν βίον.

Οὗτος ἦν ἔν τινι τῆς Ἀσίας μονῇ. καὶ νέαν ἔτι τὴν ἡλικίαν ἄγων, τὸν ἀσκητικὸν βίον μετήρχετο. Εἶχε δὲ ἐπιστατοῦντα αὐτῷ γέροντα ἀκόλαστον πάνυ καὶ ἠμελημένον. καὶ τοιαῦτα δεινὰ παρ᾽ αὐτοῦ ἀπέμεινεν. οἷα τοῖς πολλοῖς ἴσως καὶ ἄπιστα εἶναι δοκοῦσι. Ποτὲ μὲν γὰρ εἶχε τὸν ὀφθαλμὸν μεμελανωμένον. Ποτὲ δὲ τὸν τράχηλον. Ποτὲ δὲ τὴν κεφαλὴν πεπληγμένην. Ἐπεὶ δὲ διαβιβάσας μετὰ τοῦ ἀνηλεοῦς ἐκείνου γέροντος χρόνους ἐννέα, ἐπορεύθη πρὸς κύριον, καὶ ἐτάφη μετὰ τῶν πατέρων ἐν τῷ κοιμητηρίῳ. Ἀφίκετο ὁ τούτου ἐπιστάτης πρός τινα γέροντα μέγαν τῶν αὐτόθι καὶ λέγει αὐτῷ, ὁ ἀδελφὸς Ἀκάκιος ἐτελεύτησε. Τοῦ δὲ μὴ πεισθέντος, λέγει πρὸς αὐτὸν ἐκ δευτέρου, ἔρχου καὶ ἴδε. ἦλθον οὖν ἀμφότεροι εἰς τὸ κοιμητήριον, καὶ ὥσπερ ζῶντι ὁ τίμιος γέρων ἐφώνησε πρὸς τὸν τελευτήσαντα καὶ φησὶν. ἀδελφὲ Ἀκάκιε ἀπέθανες; Ὁ δὲ εὐγνώμων ὑπήκοος, καὶ μετὰ θάνατον ὑπακοὴν ἐπιδείκνυτο. καὶ φησὶ πρὸς τὸν μέγαν. πῶς πάτερ ὅσιε ἄνθρωπον ὑπακοῆς ἐργάτην ἀποθανεῖν δυνατόν; Τότε ὁ γέρων ὁ πρὶν αὐτοῦ ἐπιστάτης, ἔμφοβος γινόμενος ἐπὶ τῷ θαύματι, ἐπὶ πρόσωπον σὺν δάκρυσιν ἔπεσε, καὶ πλησίον τοῦ μνήματος ἐκείνου κελλίον ποιήσας, ἐκεῖσε σωφρόνως τὸ λοιπὸν τοῦ βίου διήνυσε, λέγων ἀεὶ τοῖς πατράσιν, ὅτι φόνον πεποίηκα. Ὁ μὲν οὖν θεῖος Ἀκάκιος, ἐν τοιούτοις ἀγωνίσμασι τὴν μακαρίαν διανύσας ζωὴν, οὕτω μακαρίως τοῦ βίου μεθίσταται. Τὸ δὲ τίμιον αὐτοῦ σῶμα, τῆς φυσικῆς ἀνώτερον διαλύσεως θείᾳ δυνάμει τηρούμενον, εἰς πολλὰς ἐτῶν περιόδους, σῶον καὶ ὁλόκληρον ἐφυλάττετο. Καί ποτε τῶν τὴν μονὴν ταύτην οἰκούντων μοναχῶν, ἐξελθόντων εἰς τὸ ἀμήσασθαι, ἅτε τῆς ὥρας πρὸς τοῦτο καλούσης, καὶ δύο καταλειφθέντων ἐν τῇ μονῇ, τοῦ μὲν, ἀσθενοῦς· τοῦ δὲ, πρὸς φυλακὴν τῆς μονῆς, συνέβη ἀποθανεῖν τὸν ἀσθενῆ. Ὁ δὲ ἕτερος μόνος ὢν, καὶ μὴ ἰσχύων πρὸς τὴν τοῦ ἀδελφοῦ κηδείαν, τὸ τοῦ θαυμαστοῦ Ἀκακίου μνῆμα ἀνοίξας, ἔθηκε τὸν τελευτήσαντα ἀδελφὸν μετὰ τοῦ ἁγίου. καὶ τῇ ἐπαύριον παραγινόμενος, εὑρίσκει ὃν ἔθηκε μετὰ τοῦ ἁγίου, ἔξω ἐρ-

ῥιμμένον, εἶτα, τίθησι πάλιν αὐτὸν ἐν τῷ μνήματι. Ὡς δὲ καὶ αὖθις τὸν αὐτὸν τρόπον εὗρεν αὐτὸν ἔξωθεν ἐρριμμένον, ἐδικαιολογεῖτο κατὰ τοῦ ἁγίου, λέγων πρὸς αὐτόν. οὐκ εὐσαίμοι. ἅγιε ἀκάκιε, ὅπως οὐδὲν ἑτέρῳ ἡ ὑπακοὴ ἐπεδέχθη. ἀλλὰ νῦν ὡς ὁρᾷς ἔχω, ἀνήκοος ἐγένου καὶ ὑπερήφανος, ὡς καὶ τὸν ἀδελφὸν μὴ παραδέχεσθαι, ἀλλ᾽ ἀπορρίπτειν αὐτόν. ἢ τοίνυν ἔασον αὐτὸν κεῖσθαι μετὰ σοῦ. ἢ ἐὰν ἔτι τοῦτο ποιήσῃς, οὐκ ἀνέξομαί σου, ἀλλ᾽ ἐκβαλῶ σε ἐκ τοῦ μνημείου. Θεὶς οὖν αὐτὸν πάλιν ἐν τῷ τάφῳ τοῦ ἁγίου, ἀπῆλθε. Καὶ τῇ ἐπαύριον ἐλθὼν, τὸν μὲν παρ᾽ αὐτοῦ τεθέντα ἀδελφὸν, εὗρε κείμενον ἐν τῷ τάφῳ, τὸν δὲ ἅγιον οὐχ εὗρε. καὶ νῦν ἐστὶν ἰδεῖν τὸν τάφον κενὸν, τὴν ἐπωνυμίαν σώζοντα τοῦ ἁγίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν, ἰακώβου. τοῦ ἀναχωρητοῦ.

Ὁ ἰάκωβος ἀναχωρήσας κόσμου,
Ὑπερκόσμιον νῦν κατοικεῖ πατρίδα.

Οὗτος ὁ μακάριος ἰάκωβος καταλαβὼν τὸ ὄρος, τὸ ὂν ἀπὸ τριάκοντα σταδίων τοῦ ἄστεως, ἐν ἐκαρτέρει. οὐκ ἄντρον ἔχων, οὐ σκηνὴν, οὐ καλύβην, ὡς διὰ τῶν τοιούτων τὰς ἀνάγκας τῆς φύσεως ἀπεκρούσασθαι. Καὶ ταῦτα λέγω, οὐ παρ᾽ ἄλλου μαθὼν, ἀλλ᾽ αὐτόπτης γενόμενος. κοιλιακὸν γὰρ νόσημα ἐπελθὸν αὐτῷ ποτὲ, μόλις ἔπεισεν ἀφιέναι τοὺς προσιόντας οἴκαδε παλιννοστῆσαι. διδάσκων καὶ τότε αὐτοὺς, τὸν περὶ εὐσεβείας λόγον. ἀλλὰ καὶ ὑποχωρησάντων ἕως ἑσπέρα κατέλαβεν, ἑαυτὸν ἐβασάνιζε, καὶ τῆς φύσεως κατεπειγούσης. Οὗτος ὡς ἔφημεν, τὸν οὐρανὸν ἔχων ὄροφον, πρὸς ἅπαντα καρτερῶν ἦν, ὡς ἐν ἀλλοτρίῳ ἀγωνιζόμενος σώματι. τὸ δὲ σῶμα σιδήροις κατησφαλίσατο. ἔνδοθεν μὲν τριχίνοις δύο φέρουσι κύκλους, καὶ δύο χιάσματα ἔμπροσθέν τε καὶ ὄπισθεν. εἰς δὲ τοὺς βραχίονας ἀνὰ ἕν. Τροφὴ δὲ αὐτῷ πρὸς ἑσπέραν, φακὸς διάβροχος. ἐκ τούτων δὲ τῶν πόνων, τὰ τῆς θείας χάριτος ἐδρέψατο δῶρα. ὅτι παιδίον ἀπονεκρωθὲν, τοῦ πατρὸς ἀποδυρομένου καὶ λέγοντος πρὸς τὸν ἅγιον. οἶδα δοῦλε τοῦ θεοῦ ὅτι δύνασαι μόνον μὴ κατοκνήσῃς προσεύξασθαι. Ἰδὼν οὖν ὁ ἅγιος καὶ τοῖς δάκρυσι τοῦ πατρὸς ἐπικαμφθεὶς, τὸ γόνυ κλίνας, καὶ τὸν θεὸν ἐπικαλεσάμενος, τὸν παῖδα ἀνέστησε καὶ παρέδωκε τῷ πατρὶ αὐτοῦ ὑγιῆ. πολλὰ μὲν οὖν τὰ τοῦ ἁγίου ἀνδραγαθήματα, ἀλλὰ τὸ πλῆθος τὰ πολλὰ παραλείψαντες, ἑνὸς ἐπιμνησθῶμεν. Οὗτος πολλὰ πειρασθεὶς ὑπὸ τῶν δαιμόνων, εὐχῇ καὶ μόνῃ τούτους ἀπεκρούσατο. Ἀπεκόμιζε δὲ ἐπὶ τὸ ὕδωρ αὐτῷ μήκοθεν διὰ τῆς ἑβδομάδος. καὶ σχηματίσας ὁ διάβολος ἑαυτὸν εἰς τὸ τοῦ ἁγίου ὁμοίωμα, ὑπήντα κατὰ τὸ μέσον τῆς ὁδοῦ τὸν διακονητὴν καὶ λαμβάνων τὸ ὕδωρ, ἀπέστελλεν αὐτὸν οἴκαδε. τοῦτο ποιῶν, ἔσπευδεν ἐξ ἀνυδρίας ἐπάγξαι τὸν ἅγιον. Ποτὲ δὲ παρὰ καιρὸν ἐλθὼν ὁ διακονητὴς, διέλαθε τὸν κακὸν συμμεισιὼν, καὶ λέγει ὁ γέρων, ἰδὼν τὸν τὸ ὕδωρ διακομιζόμενον ἄνθρωπον. τί τοῦτο τέκνον, πολὺς καιρὸς διῆλθεν, ἐξ ὅτου ὕδωρ οὐ διεκόμισας καὶ εἰς ἀγανάκτησιν οὐ μικρὰν ἤλθομεν ἐξ ἀνυδρείας. Ὁ δὲ, ἀεί ποτε πάτερ φησὶ κατὰ τὴν ὡρισμένην ὥραν καὶ ἡμέραν ἀποκομίζω τὸ ὕδωρ. ἀλλὰ συναντῶν μοι ποτὲ μὲν, εἰς τόνδε τὸν τόπον, ποτὲ δὲ εἰς τόνδε οὐ συνεχώρεις μοι ἐλθεῖν ὧδε. Ὁ δὲ ἅγιος πρὸς αὐτὸν, ἀπὸ τοῦ νῦν, κἂν μυριάκις ἴδῃς συναντῶντά σοι καὶ κωλύοντά σε ἢ ἐπιμένοντά σοι τέκνον, μὴ μοι δῷς τὸ σκεῦος, ἕως εἰς τοῦτον ἀφίκῃ τὸν τόπον. Οὕτω καλῶς ἠγωνίσατο, καὶ μέγας θαυματουργὸς γενόμενος, ἀπῆλθε πρὸς κύριον εὐφραινόμενος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν νίκωνος τοῦ μετανοεῖτε.

Σοὶ λακεδαίμων, οὐδαμῶς δαίμων λάκοι.
Σοφοὶ γὰρ αὐτὸν, τοῖς τεραστίοις νίκων.

Οὗτος

Οὗτος ἐκ τῆς τῶν ἀρμενίων ὥρμητο χώρας, μεγιστάνου τινὸς υἱὸς ὑπάρχων. Τῆς θείας οὖν φωνῆς ἀκούσας τῆς λεγούσης, πᾶς ὃς ἀφῆκε πατέρα ἢ μητέρα, καὶ τὰ ἑξῆς. Καταλιπὼν πάντα παραγίνεται ἔν τινι μοναστηρίῳ, ἐν ᾧ πᾶσαν καὶ παντοίαν ἄσκησιν ἐπεδείξατο. καὶ πάντας τοὺς περὶ αὐτοῦ τῇ ἄκρᾳ σκληραγωγίᾳ ὑπερέβη. Ἐπειδὲ εἰς γνῶσιν ἦλθε τῷ ἑαυτοῦ πατρὶ ἀνηρευνῶντο παρ᾽ αὐτοῦ τὰ τῶν μοναστῶν καταγώγια. αὐτὸς δὲ ἐξελθὼν ἐκεῖθεν περιήρχετο πᾶσαν ἑῴαν. τὸ μετανοεῖτε βοῶν, ἐντεῦθεν καὶ τὴν ἐπίκλησιν ἔσχε τοῦ μετανοεῖτε. Περιελθὼν δὲ τὴν τῶν κρητῶν νῆσον, καὶ τὴν πέλοπος, καὶ πάσας πόλεις καὶ χώρας περινοστησάμενος, ὕστερον παραγίνεται ἐν πόλει λακώνων. Ἐν ᾗ παντοῖα θαύματα ἐνδειξάμενος. ναὸν ἀνεστήλωσε χριστῷ τῷ σωτῆρι ἡμῶν. Ἐν ᾧ μονάσας μέχρι τέλους, ἀπῆλθε πρὸς ὃν ἐπόθει. τὸν στέφανον τῆς ἀσκήσεως εἰληφὼς παρ᾽ αὐτοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν σίλου ἐπισκόπου κορίνθου, τῆς περσάδος.

Καὶ τὰ ἐγκαίνια τοῦ ἁγίου γεωργίου.
Ἐν τῷ κυπαρισσῷ.
Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς ἀμήν.

ᾠδὴ ζ. Ὁ ὑπερυψούμενος τῶν πατέρων κύριος.

Ὁ καρτερικώτατος, καὶ στερρὸς ἀλύπιος χρόνοις ἐπὶ πλείοσι, κρύει πιεζόμενος, τοῦ πυρὸς τῇ θάλψει, ἐθάλπετο παραδόξως.

Ὕψος πρὸς οὐράνιον, ἔχων τὸ πολίτευμα. σώματος ἠλόγησας. ὡς φθείρεσθαι μέλλοντος. καὶ τούτου σηπομένου, οὐκ ἐφρόντισας τοῖς πόνοις.

Ἅπασαν ἡδυπάθειαν, περιαρνησάμενος. τῷ κρύει καὶ καύσωνι, παλαιῶν ἐνήθλησας. αἰθέριος ἀναμέλπων, ὁ θεὸς εὐλογητὸς εἶ. θ.

Ὁ ἀπεριόριστος, σάρκα ἀνελάβετο ἔννουν τε καὶ ἔμψυχον, ἐκ σοῦ ἀειπάρθενε. τοῦ σῶσαι τοὺς βοῶντας ὁ θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἄλλος. Οἱ ἐκ τῆς ἰουδαίας.

Ὡς ἐν ἅρματι περὶ ἀρετῶν τετρακτύϊ, σὺ ἐποχούμενος. ἀνέδραμες εἰς ὕψος. ἠλίας ὥσπερ ἄλλος, μελῳδῶν τῷ σωτῆρι σου. ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Ζηλωτὴν ὥσπερ ἄλλον, τοῖς ποθοῦσι σε πάτερ, τὸ ῥάκος ἔλιπες. ἐν ᾧ σου τὸ σαρκίον, ἐντρυχῶν καὶ πιέζων, τὴν ψυχὴν διανέπαυες. ὁ τῶν πατέρων βοῶν, θεὸς εὐλογητὸς εἶ. θ.

Σοφίας ἔμπλησον πάντας. καὶ δυνάμεως θείας, ἡ ἐνυπόστατος, σοφία τοῦ ὑψίστου διὰ τῆς θεοτόκου, τοὺς ἐν πίστει σοι ψάλλοντας. ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η. Σοὶ τῷ παντουργῷ.

Νέος σαμουήλ, προθεωρῶν τὸ μέλλον. ναὸς καθαρότητι, ὤφθης ἀλύπιε. πᾶσι προλέγων, ὡς ἔνθεος προφήτης. τὰ ὑπὸ κυρίου, δηλούμενά σοι πάτερ.

Ὁ φωτοειδής, τῆς ἐκκλησίας στύλος. ὁ πύργος ὁ ἄσειστος, τεῖχος τὸ ἄρρηκτον. πάντων ἀνθρώπων, θεῷ πεπιστευκότων. ὁ χριστοῦ θεράπων, ἀλύπιος τιμάσθω.

Ὑπνώσας καλῶς, ὕπνον δικαίοις πάτερ. πᾶσι ὀφειλόμενον, κοιμήσας πρότερον. πάθη ποικίλα, ἐντεύξεσιν ἀγρύπνοις, ὅθεν σε προστάτην, ἄγρυπνον νῦν πλουτοῦμεν. θ.

Σοῦ ὁ τοκετός, τὴν τικτομένην βλάβην. κακία τοῦ ὄφεως, νῦν ἀπεστείρωσε. μόνη κατάρας ἀναίρεσις παρθένε. ὅθεν σε τιμῶμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Τὸ καθαρὸν καὶ ἄσπιλον, τῆς ψυχῆς περιβόλαιον. τὸ καρτερικὸν καὶ ἀπαθὲς σαρκίον σου. ὡς θεῖον θησαύρισμα, ἡ λακεδαιμόνων φέρουσα. καὶ σωματικῶν καὶ ψυχικῶν ἀλγημάτων. τὴν ῥῶσιν ἐξαιτεῖται, μελῳδοῦσα συμφώνως. οἱ παῖδες εὐλογεῖτε. ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε. λαὸς ὑπερυψοῦτε, χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῶν ἰαμάτων χάριτας, ἡ σορὸς ἀναβλύζου

σα. πάσαν νοσημάτων καὶ παθῶν ἐπήρειαν παντοίαν τε κάκωσιν. καὶ μαλακίαν ἅπασαν. πάντων θεραπεύει τῶν πιστῶς μελωδούντων. οἱ παῖδες εὐλογεῖτε. ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε. λαὸς ὑπερυψοῦτε, χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὑπὲρ ἡμῶν ἱλέωσαι, τὸν σωτῆρα καὶ κύριον. τῶν καταφευγόντων τὴν σὴν σκέπην ὅσιε. ὡς νίκης ἐπώνυμος, καὶ θεῷ παριστάμενος, πάσης λυτρωθῆναι τῶν ἐχθρῶν κακουργίας. δαιμόνων ἐπηρείας, καὶ ἀνάγκης καὶ νόσου. τοὺς πιστῶς σὲ ὑμνοῦντας εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θ.

Ἣν ἐξειπεῖν οὐ δύναται, τὸ φρικτὸν τῆς λοχείας σου. πῶς καὶ παρθενεύεις μετὰ τόκον ἄχραντε. ὡς μόνος ἐπίσταται, ὁ τῶν ἁπάντων κύριος. ὃς ἱλεούμενος ἡμῖν ἐλλίπης παρθένε. σωθῆναι τοῖς ἐν πίστει, τῷ υἱῷ σου βοῶσι. λαὸς ὑπερυψοῦτε, χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Ἡσαΐα χόρευε.

Ἱερὸς ὁ βίος σου ἐκ σπαργάνων, ὤφθη τῷ χριστῷ. λαμπόμενος ἀρετῶν μάκαρ τῷ φωτί. τίμιος ὁ θάνατος, ἐναντίον γέγονε χριστοῦ. πάτερ ἀλύπιε. μοναζόντων ἀκροθίνιον.

Ὡς φωστὴρ ὑπέρλαμπρος, καταυγάζεις ἅπασαν τὴν γῆν. ἐλαύνων τὴν πονηρὰν, νύκτα τῶν παθῶν. καὶ λύων σκοτόμαιναν τῶν δαιμόνων, καὶ φωταγωγῶν. θείαις λαμπρότησιν, ἰαμάτων πάντας ὅσιε.

Ἑστὼς ἐπὶ κίονος, ἐποίησω ἔτεσι σοφέ. ἑξήκοντα παρ' ἑπτά, οἷα ἀθλητής. ἄθλων προθυμώτατα, καὶ τὸ κρύει καὶ τῷ παγετῷ. πὲρ καὶ καύσωνι, ἀνενδότως πιεζόμενος.

Ἡ ἁγία μνήμη σου, τῷ ἁγίῳ πνεύματι ἡμᾶς. καθαγιάζει σοφὲ, ταύτην ἱερῶς. τελοῦντας καὶ πίστει σε, ἀνυμνοῦντας, πάτερ ἐν αὐτῇ. ὡς ἀνυπλύπλοεα, καὶ προστάτιν τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Θ.

Φωτισμόν μοι δώρησαι, τῷ ἐν σκότει ὄντι τῶν παθῶν. καὶ ῥῦσαί με πονηρῶν, ἔργων καὶ φλογός. ἐναποκειμένης μοι, τῷ ἀθλίῳ, καὶ ἁμαρτωλῷ. ἄχραντε δέσποινα. προστασία τῶν ὑμνούντων σε.

Ἄλλος. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Ἀμέσως ἀπολαύων πάτερ ζωῆς. ὑπὲρ ἧς ἠγωνίσω πρὸς δύναμιν. ἐπὶ τῆς γῆς, βίῳ διαπρέψας ἀγγελικῷ. καὶ μετὰ βαΐς μακάριε, νίκων πρὸς ἀΰλους δαίμονας. σωθῆναι θεοφόρε. δυσώπει τοὺς ἐν πίστει. ἐν τῷ ναῷ σου προσεδρεύοντας.

Ἀγάλλησιν ἀγγέλοις ἐν οὐρανῷ, τῷ τῶν ὅλων θεῷ παριστάμενος. καὶ ἐπὶ γῆς, βρύει σου ἡ θήκη τὰς δωρεὰς ἐν ᾗ σεπτῶς κατάκειται. σῶμά σου τὸ ἅγιον τὸ σεπτόν. τοῖς πόθῳ προσιοῦσι. καὶ φόβῳ ἁπτομένοις. νίκων παμμάκαρ τῶν λειψάνων σου. Θ.

Ἐν σοὶ τῆς παρθενίας τὸ καθαρὸν. ἐπιμήθη μαρία πανύμνητε. σὺ γὰρ θεὸν, μόνη συλλαβοῦσα ἄνευ σπορᾶς. σεσαρκωμένον τέτοκας. μείνασα παρθένος παναληθῶς. διό σε θεοτόκον, κυρίως ἀνυμνοῦμεν. καὶ προσκυνοῦμεν καὶ δοξάζομεν.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ ἁγίου ἀλυπίου.
Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἀγῶνας ὑπὲρ αὐτὸν, μετῆλθες πάτερ ὅσιε. τῇ τοῦ χριστοῦ δυναστείᾳ. πεντήκοντα πρὸς τρισὶ γάρ. ἔτεσιν ἐπὶ κίονος, ἔστης σοφὲ ἀλύπιε. πάντοθεν πιεζόμενος. καὶ νῦν τὸ ἔσχατον μάκαρ, τῶν ἀγαθῶν πάντων εὗρες.

Ἕτερον τοῦ ἁγίου νίκωνος.
Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ἡ θήκη ἔνθα σου κεῖται, τὸ εὐκλεέστατον σῶμα. χάριτας βλύζει τοῖς πᾶσι, τῶν ἰαμάτων δαψιλῶς. τοῖς προσιοῦσιν ἐν πίστει νίκων ἀεὶ θεοφόρε.

Αἱ τῶν ἀγγέλων πᾶσαι, καὶ ἀρχαγγέλων χορεῖαι. ἀνευφημοῦσί σε κόρη, μῆτερ θεοῦ τοῦ ὑψίστου. καὶ τῶν βροτῶν ἅπαν γένος, δοξολογοῦμέν σε πόθῳ.

Εἰς τοὺς αἴνους τρία προσόμοια. ἦχος α'.
Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν ἐφετῶν ἀπολαύων, ἀμέσως ὅσιε. τῶν

ἐπὶ

ἐπὶ γῆς φωτίζεις, πάντων τὰς διανοίας, ἐν πίστει ἐκτελούντων. μνήμην τὴν σήν, θεοφόρε πάτερ ἡμῶν. καὶ τῷ ναῷ σου τῷ θείῳ πανευσεβῶς ἀθροισθέντων παμμακάριστε.

Σὺ τοῦ προδρόμου τὸν ζῆλον ἐκμιμησάμενος. μετάνοιαν τε πᾶσιν, ἀνεβόας παμμάκαρ, ἐξ ὅλης τῆς καρδίας. ἡ γὰρ Χριστοῦ, βασιλεία ἐφέστηκεν. ὃν ἐκδυσώπει ἀπαύστως ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει δοξαζόντων σε.

Ἐκ τῆς ἑώας εἰς δύσιν, πάτερ διέδραμες καὶ μετανοίας πάντας, κατεπύρσευσας λόγοις. ὡς ἄλλον Μωϋσῆν δέ, πόλις ἡ σή, Λακεδαιμόνων ἐγνώρισε. τὴν τῶν παθῶν ἀποτέμνειν αἴγυπτον νῦν, μετανοίας τοῖς διδάγμασιν.

Δόξα, ἦχος πλ. β'.

Ὅσιε πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου. διὸ ἐν τοῖς οὐρανοῖς εὗρες, μισθὸν τῶν καμάτων σου. τῶν δαιμόνων ἔλυσας τὰς φάλαγγας. τῶν ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα. ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. παρρησίαν ἔχων ἐν τῇ μνήμῃ σου εἰρήνην αἴτησαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, θεοτ.

Μεταβολὴ τῶν θλιβομένων, ἀπαλλαγὴ τῶν ἀσθενούντων, ὑπάρχουσα θεοτόκε πανύμνητε. σῶζε πόλιν καὶ λαόν. τῶν πολεμουμένων ἡ εἰρήνη. τῶν χειμαζομένων ἡ γαλήνη. ἡ μόνη προστασία τῶν πιστῶν.

σταυροθ. Ὅμοιον. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Ἡ πάναγνος ὡς εἶδέ σε, ἐπὶ σταυροῦ κρεμάμενον, θρηνωδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς. υἱέ μου, καὶ θεέ μου γλυκύτατόν μου τέκνον. πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον.

Τῷ αὐτῷ μηνί, κζ. τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος, Ἰακώβου τοῦ Πέρσου. εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους, ς'. καὶ ψάλλομεν στιχηρά, προσόμοια. ἦχος, β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Κόσμου, τὰ τερπνὰ καταλιπὼν γένους περιφάνειαν πλοῦτον, καὶ ὡραιότητα. πᾶσαν τε τὴν αἴσθησιν, ἀπαρνησάμενος. καὶ τὸ σῶμα τεμνόμενος, παθῶν ἐκμιμήσει χαίρων ἠκολούθησας Χριστῷ Ἰάκωβε. οὗ τῶν κοινωνὸς παθημάτων, δόξης ἐχρημάτισας. οὕτως. καὶ τῆς βασιλείας νῦν συμμέτοχος.

Μέλη, θεριζόμενος σαρκός, καὶ τὰς ἀφορήτους, ὀδύνας, τῶν αἰκισμῶν καρτερῶν. μάρτυς ἀξιάγαστε Χριστοῦ Ἰάκωβε. καὶ τυράννων ὠμότητα παύσας ἀνδρείως, νίκης τὸν πολύτιμον, στέφανον εἴληφας. ὧν νῦν, ἐγκοσμούμενος μάκαρ. θείῳ τοῦ δεσπότου σου θρόνῳ. μετὰ τῶν συνάθλων σου παρίστασαι.

Ἔχων παρρησίαν πρὸς Χριστόν, πάντων τῶν ἐν πίστει τελούντων, τὴν σὴν σεπτὴν ἑορτήν. μάρτυς πανάοιδιμε, θερμῶς πρέσβευσον. τῶν κινδύνων ῥυόμενος. παθῶν ἀπαλλάττων πάσης περιστάσεως, δεινῶν λυτρούμενος. νέμων, καὶ ψυχῶν σελήνην. θείαν σου ἀνταύξησιν, ὅπως. τοὺς λαμπροὺς ἀγῶνάς σου δοξάζομεν.

Δόξα, ἦχος, β'. Τοῦ στουδίτου.

Καρτερῶν ἐν ἀθλήσει μάρτυς Ἰάκωβε τὸ σῶμά σου παρέδωκας διὰ Χριστὸν τὸν θεόν. καὶ μελιζόμενος χεῖρας καὶ μηρούς. καὶ βραχίονας καὶ κνήμας, καὶ τοὺς δακτύλους. καὶ τελευταῖον τὴν κάραν σου, ἀνίπτασαι ἐν οὐρανοῖς, συμβασιλεύων τῷ βασιλεῖ τοῦ παντός. διὸ ἀθλοφόρων κράτιστε μὴ διαλίπῃς ἱκετεύων τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ἐκ πάσης βλάβης τοῦ ἀλλοτρίου.

Καὶ νῦν, θεοτ. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Μόνη τὸν ἀχώρητον θεόν, ἀστενοχωρήτως ἐν μήτρᾳ, ἐκυοφόρησας, αὐτὸν γενόμενον, δι' ἀγαθότητα. πανάγια θεόνυμφε. διὸ δυσωπῶ σε, τῶν στενοχωρούντων με, παθῶν ἀπάλλαξον. ὅπως, τὴν στενὴν καὶ εὐθεῖαν, τρίβον διοδεύσας προφθάσω. τὴν ἐπὶ ζωὴν παρθένε φέρουσαν.

σταυροθ. Ὅμοιον.

Ὅτε, ἡ ἀμίαντος ἀμνάς, ἔβλεψε τὸν ἴδιον ἄρνα. ἐπὶ σφαγὴν ὡς βροτόν, θέλοντα ἑλκόμενον, θρηνοῦσα ἔλεγεν. ἀτεκνῶσαι

νῦν ἀπολύεις με, χριστὲ τὴν τεκοῦσαν. τί τοῦτο πεποίηκας, ὁ λυτρωτὴς τοῦ παντός. ὅμως, ἀνυμνῶ καὶ δοξάζω, σοῦ τὴν ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἄκραν ἀγαθότητα φιλάνθρωπε.

Εἰς τὸν στίχον στιχηρά, τῆς ὀκτωήχου.

Δόξα. ἦχος, πλ. α.

Ἐθαυμαστώθης ἰάκωβε, ἐν ταῖς βασάνοις πάσαις μακροθυμήσας. τῶν γὰρ δακτύλων, καὶ τῶν χειρῶν, καὶ βραχιόνων ἐκκοπέντων σου. ὁμοίως καὶ ποδῶν καὶ κνημίδων σου, μέχρι μηρῶν ἐκαρτέρησας. λοιπὸν εὐχομένου σου, καὶ τὴν σεπτὴν σου κάραν ἀπέτεμον. μάρτυς πολύαθλε, ὑπὲρ ἡμῶν μὴ παύσῃ χριστὸν δεόμενος, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. θεοτοκίον. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ἡ καλλονὴ ἰακώβ, ἣν ἐξελέξατο ὁ θεός, ἣν ἠγάπησεν. ἡ θύρα τῶν σωζομένων. ἡ φλογοφόρος λαβίς. τῆς ἀρᾶς ἡ λύσις παντευλόγητε. γαστὴρ θεοχώρητε. πεπτωκότων ἀνόρθωσις. ἁγιωτέρα χερουβὶμ καὶ τῆς κτίσεως, ὑπερέχουσα, δυσθεώρητον ὅραμα. ἄκουσμα τὸ καινότατον, ἀνέκφραστον λάλημα. ἅρμα τοῦ λόγου, νεφέλη, ἐξ ἧς ἀνέτειλεν ἥλιος χριστὸς καταυγάζων, τοὺς ἐν σκότει καὶ παρέχων, τὸ μέγα ἔλεος.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἄρνα τὸν ἑαυτῆς ἡ ἀμνὰς. ποτὲ ὁρῶσα, πρὸς σφαγὴν ἑπόμενον. προθύμως κατηκολούθει. ταῦτα βοῶσα αὐτῷ. ποῦ πορεύῃ τέκνον μου γλυκύτατον. χριστὲ τίνος χάριν, τὸν δρόμον τοῦτον πεποίησαι. μήτοι σε γάμος, ἐν κανᾷ πάλιν ἕτερος, οἶνον ὅπου πρὶν, ἐξ ὑδάτων τετέλεκας. δός μου λόγον τῇ δούλῃ σου, υἱέ μου παμφίλτατε. μή με παρέλθῃς οἰκτίρμον, σιγῶν ἐμὲ τὴν τεκοῦσάν σε. θεὲ ὑπὲρ λόγον. ὁ δωρούμενος τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον. ἦχος δ΄. Οἱ μάρτυς κύριε.

Εἰς τὸν ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν. ὁ κανὼν τῆς ὀκτωήχου καὶ τοῦ ἁγίου. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὸν πέρσην ἰάκωβον ἐν ᾄσμασι μαρτυρα μέλπω.

ᾨδὴ α΄. ἦχος β΄. Δεῦτε λαοί.

Τῷ τοῦ χριστοῦ, βήματι νῦν παριστάμενος. στεφανηφόρος ἔνδοξε, μάρτυς ἰάκωβε. φωτοφόρει μοι αἴγλην, καὶ χάριν οὐρανόθεν, διὰ τῶν πρεσβειῶν σου.

Ὄρθρος, ἡμῖν, ἔλαμψας ὥσπερ πολύφωτος. ἀνατολῆς ὁρμώμενος, καὶ κατελάμπρυνας, τὴν χριστοῦ ἐκκλησίαν. λαμπρότητι τῶν ἄθλων μάκαρ ἰάκωβε.

Νεανικήν, ἔνστασιν ἐπιδειξάμενος. ὡς νικητὴς ἠξίωσαι, τῆς ἀναρρήσεως. καὶ τελείων ἐπάθλων καὶ δόξης αἰωνίου, μάρτυς ἰάκωβε.

Προφητικαί, σάλπιγγές σε προηγόρευσαν. τὸ ἐπὶ σοὶ μυστήριον, μυσταγωγούμεναι, θεὲ παρθένε. καὶ πόρρωθεν ὁρῶσαι. πανάμωμε.

ᾨδὴ γ΄. Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοί.

Ἐγένου ἐκλεκτὴ χριστοῦ ὡς ἄμπελος. δρεπανισθεῖσα βασάνων καθαιρομένη. καὶ πολλῷ τὸν καρπὸν φέρουσα. τοῖς ληνοῖς τοῦ σταυροῦ προσαγόμενος.

Ῥεόντων τὸ φθαρτὸν καὶ εὐδιάλυτον, παρεῖδες, ἐμφρόνως στεφανηφόρε. ὡς ἀγχίνους δὲ προεξέκρινας. τῶν ἀεὶ προσμενόντων τὸ ἀσάλευτον.

Στεφάνους σοι λαμπρούς, καθ' ὃν τεμνόμενον. τὸ σῶμα, ὠμότητι τῶν τυράννων. προεξένισεν ἰάκωβε. καὶ τρυφῆς παραδείσου τὴν ἀπόλαυσιν.

Θεοτοκίον.

Ἡ λέγεται σαφῶς διὰ τοῦ τόκου σου. τοῦ θείου, παρθένε ἡ ἀνθρωπότης. ἑνωθεῖσα καθ' ὑπόστασιν. τῷ δεσπότῃ τῶν ὅλων θεονύμφευτε.

Ὁ εἱρμός.

„Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ κύριε, ὁ ξύλῳ νεκρώσας τὴν ἁμαρτίαν. καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Καθίσμα. ἦχος, πλ. δ΄. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Ἐκ περσίδος ἀστέρα νεοφανῆ, ὁ χριστὸς ἀνατείλας τοῖς ἐπὶ γῆς, τὸν θεῖον ἰάκωβον, καὶ ἀοίδιμον μάρτυρα. δι' αὐτοῦ τὸν ζόφον, τῆς πλάνης ἀπήλασε. καὶ τοῖς πιστοῖς τὴν χάριν. τοῦ πνεύματος ἔλαμψεν. ὅθεν οἱ τὴν μνήμην, τὴν

αὐτοῦ

αὐτοῦ ἐκτελοῦντες, πιστῶς ἑορτάσωμεν, καὶ βοήσωμεν λέγοντες. ἀθλοφόρε πολύαθλε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου. Θ. Ὅμοιον.

Τὴν ψυχήν μου παρθένε τὴν ταπεινήν. ἀπὸ βρέφους μολύνας ὁ μιαρός. καὶ λόγοις καὶ πράξεσιν, ἐμαυτὸν κατερρύπωσα. καὶ οὐκ ἔχω τί πρᾶξαι, ἢ πῶς καταφεύξεσθαι. ἀλλ' οὐδ' ἄλλην ἐλπίδα, πλὴν σοῦ κόρη ἐπίσαμαι. φεῦ μοι ὁ ἀχρεῖος, διὰ τοῦτο οἰκέτης, πρὸς σὲ τὴν πανάχραντον, νῦν προστρέχω καὶ δέομαι. ὁμολογῶν σοι τό, ἥμαρτον. πρέσβευε τῷ σῷ υἱῷ καὶ θεῷ. τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαί μοι. εἰς σὲ γὰρ πᾶσαν, ἐλπίδα ἀνέθηκα. Σταυροθ. Ὅμοιον.

Τὸν θεόν, καὶ δεσπότην καὶ λυτρωτήν. ἡ ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ σταυρῷ. ἀδίκως κρεμάμενον, θρηνωδοῦσα ἐβόα σοι. ὁ μὲν κόσμος εὐφραίνεται, δεχόμενον τὴν λύτρωσιν. τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν νέκρωσιν. ἣν ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους. θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε κύριε. ἀλλὰ ἀπόδυσον ἀνάστηθι, ἐκ νεκρῶν ὦ φιλάνθρωπε. καὶ λύτρωσαι τὴν ποίμνην σου, ἐκ πάσης περιστάσεως.

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα κύριε τὴν ἀκοήν.

Νευρούμενος ἔνδοξε, τῇ ἐκ θεοῦ, δοθείσῃ πανοπλίᾳ. πυρσολάτρων πᾶσαν πλάνην κατέφλεξας.

Ἱλασμὸν ἡμῖν αἴτησαι, τοῖς τὴν σεπτήν, σοῦ μνήμην ἐκτελοῦσι. παρρησίαν ἔχων, μάρτυς ἰάκωβε.

Ἀπορρέοντος αἵματος, οἱ ὀχετοί, τῶν σῶν μελῶν τρισμάκαρ τὴν τῆς πλάνης φλόγα, πᾶσαν κατέσβεσαν. Θ.

Κυβέρνησόν με πάναγνε, τοὺς λογισμούς, πρὸς εὔδιον λιμένα. τῆς σῆς ἀπαθείας, καὶ καθαρότητος.

ᾠδὴ ε'. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Ὥσπερ γῆ ἀγαθή. καὶ καρποφόρος ἀληθῶς γέγονας. τῷ τῶν πικρῶν, βασάνων ἀρότρῳ, τεμνόμενος σοφὲ πολύχουν τῷ κτίσῃ, προσφέρων γεώργιον.

Βέλη πανάριστε πεπυρωμένα τοῦ ἐχθροῦ ἔσβεσας. λύθρῳ τῶν σῶν, κοπτόντων τρισμάκαρ, σώματος μελῶν. ἐλπίδι γὰρ ὤφθης, καὶ πίστει φραξάμενος.

Ὁλοκαρπούμενος, ὡς ἱερεῖον τῷ Χριστῷ πάνσοφε. τῶν σῶν μελῶν, δεινῶς κοπτομένων, κατάλληλον ᾠδήν. καὶ προσφέρων ὕμνον, ἑκάστῳ προσέφερες.

Νέμειν καθάρσιον, τῶν τῆς ψυχῆς μου μολυσμῶν ἔνδοξε, μάρτυς Χριστοῦ. ταῖς σαῖς ἀλγηδόναις, ἀντίλυτρον δίδους. καὶ σοῦ τῶν αἱμάτων, κρουνοὺς σοῦ πανεύφημε. Θ.

Ἐπαληθεύουσαν, τῷ σεβασμίῳ καὶ φρικτῷ τόκῳ σου. καὶ τὴν φωνήν, καρδίᾳ καὶ γλώσσῃ, προσάπτοντες τελείως. σὲ νῦν θεοῦ, ἁγνὴν ὀνομάζομεν.

ᾠδὴ ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Νουθεσίαν ἐμφρόνως δεξάμενος. τῶν οἰκειοτάτων σου, χαίρων ἐχώρησας, πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἔνδοξε. καὶ στεφάνους τῆς νίκης ἀπείληφας.

Ἀλλοιείᾳ καθάπερ ἐν σώματι, πάσχων ἐκαρτέρησας, μάρτυς ἰάκωβε. καὶ μεληδὸν κοπτόμενος, τῷ δεσπότῃ τὸν ὕμνον ἀνέπεμπες.

Σεῖν προδήλως ἱμάτιον. ἐκ τῆς εὐφροσύνης, χιτῶνα δι' αἵματος. τοῦ σοῦ βαφέντος πάνσοφε, νικηφόρος ὡς μάρτυς ἔνδοξε ἔδυσαι.

Μαρτυρείας τὸν δίαυλον ἤνυσας. ὅθεν ἱερόνικος, στέφανον εἴληφας. καὶ νῦν μαρτύρων τάγμασι, συγχορεύεις ἰάκωβε ἔνδοξε. Θ.

Ἀπειράνδρως παρθένε ἐκύησας. καὶ διαιωνίζεις, παρθένος ἐφαίνουσα. τῆς ἀληθοῦς θεότητος, τοῦ υἱοῦ καὶ θεοῦ σου τὰ σύμβολα.

Ὁ εἱρμός.

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος. τὴν ἀνεξιχνίαστον, τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον. ἐκ φθορᾶς ὁ θεός με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον. ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Πεισθεὶς

Πεισθεὶς τῇ καλῇ, συζύγῳ καρτερόψυχε. καὶ τὸ φοβερὸν, κριτήριον φοβούμενος. τῶν περσῶν τὸ φρόνημα. καὶ τὸν φόβον ἰάκωβε κατέπτυσας. καὶ ἀνεδείχθης μάρτυς θαυμαστὸς. τὸ σῶμα ὡς κλῆμα τεμνόμενος.

Ὁ οἶκος.

Ἀπὸ ψυχῆς στενάξωμεν πάντες, δάκρυα ἐκχέοντες. καθορῶντες πικρῶς τὸν μάρτυρα μελιζόμενον. δικαιοκριτῶν γὰρ ὠρυομένων, συνελθόντες οἱ δήμιοι, τὰ μέλη κατετίτρωσκον, τοῦ θαυμαστοῦ καὶ γενναίου ἐν μάρτυσι μάρτυρος. τίς οὖν ὑπάρχει; ἐξείπω. εἰ δοκεῖ, μικρὸν ὑπομείνατε, καὶ λέξω πάντα μετὰ σπουδῆς. πῶς αὐθημερὸν θάνατον δέδωκε. Τὸ σῶμα ὡς κλῆμα τεμνόμενος.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, εἰκοστῇ ἑβδόμῃ. ἄθλησις τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος ἰακώβου τοῦ πέρσου. Στίχ.

Τμηθεὶς μεληδὸν καὶ σφαγὴν πέρσης φέρων,
Ψυχῇ σε σώζω φροῦδα μοι μέλη λέγει.
Εἰκάδι πέρσης ἑβδομάτῃ σφαγῇ ἐκμελισθεὶς.

Οὗτος ἦν ἐπὶ ὀνωρίου καὶ ἀρκαδίου τῶν βασιλέων. χριστιανὸς ὢν ἐκ προγόνων. Οἰκῶν ἐν βηθλαβᾷ τῇ πόλει, ἐν χώρᾳ τῶν ἐλουζησίων, γένους ἐντίμου καὶ περιφανοῦς, καὶ πάνυ παρὰ τοῦ βασιλέως εἰς διγέρδου τιμώμενος. Διὰ δὲ τοῦτο, τὸ παρὰ τοῦ βασιλέως σφόδρα φιλεῖσθαι περσῶν, ἀπέστη τῆς τῶν χριστιανῶν πίστεως, καὶ συνεφειλκύσθη τῷ βασιλεῖ πρὸς τὴν ἀπώλειαν, ἀπαρνησάμενος τὸν χριστόν. Ἐπειδὲ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ ἡ γαμετὴ ἠλλοτρίωσαν ἑαυτοὺς τῆς κοινωνίας αὐτοῦ, καθότι τῆς τοῦ χριστοῦ ἀγάπης, τὴν τοῦ βασιλέως προετιμήσατο. καὶ διὰ πρόσκαιρον δόξαν, αἰωνίαν αἰσχύνην ἠλλάξατο καὶ κατάκρισιν. Καὶ τοῦτο αὐτῷ διὰ γραμμάτων μηνυσάσαι, πληγεὶς τὴν ψυχὴν, ἀπέστη τῆς ματαίας τοῦ βασιλέως θρησκείας, καὶ ἀπεκλαίετο ἐφ᾽ οἷς ἐξήμαρτεν, ἀποστὰς ἀπὸ τοῦ χριστοῦ. Διὰ τοῦτο, καθίσταται τῷ βασιλεῖ περσῶν εἰς ἐξέτασιν, τοῦ βασιλέως λίαν ἐν τούτῳ χαλεπήναντος, ὅθεν τὸν πικρὸν ὑπέστη θάνατον. κατὰ μίαν ἑκάστην τοῦ σώματος ἁρμονίαν κατατμηθεὶς, τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν καὶ βραχιόνων. ὡς περιλειφθῆναι μόνον αὐτῷ μετὰ τῆς κοιλίας, τὴν κεφαλήν. εἶθ᾽ οὕτως καὶ ταύτην μαχαίρᾳ ἀφαιρεθῆναι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ῥωμανοῦ τοῦ θαυματουργοῦ. Στίχ.

Ῥώμη ῥωμανὸς τοῦ χριστοῦ ὁ γενναῖος,
Θαυματουργὸς γέγονεν ἐν γῇ καὶ πόλῳ.

Οὗτος ὁ μακάριος ῥωμανὸς, ἐν τῇ ῥωσῷ τεχθεὶς. καὶ τὴν πρώτην ἡλικίαν διαβὰς, ἔρχεται εἰς ἀντιόχειαν. καὶ ἔξω τοῦ ἄστεος ἐν ἀλλοτρίῳ καὶ σμικροτάτῳ οἰκίσκῳ ἑαυτὸν καθείρξας, διετέλεσε μέχρι γήρως. μήτε πυρὶ χρησάμενος μήτε λυχνιαῖον φῶς δεξάμενος, τὸ παράπαν. Τροφὴ δὲ ἦν ἄρτος καὶ ἅλες. Πόμα δὲ, ὕδωρ μικρὸν, καὶ αὐτὸ ὅσον μόνον πρὸς τὸ ζῆν. Ἐνεδιδύσκετο δὲ καὶ τρίχινα. καὶ ἐπάνω τούτων, σίδηρα βαρύτατα. Οὗτος θείας χάριτος ἀξιωθεὶς, πολλῶν μὲν ἀνιάτων νοσήματα ἐθεράπευσε. καὶ πολλὰς γυναῖκας στειρευούσας, δι᾽ εὐχῆς τεκνογόνους ἐποίησε. καὶ πολλοὺς τῇ θείᾳ αὐτοῦ παραινέσει, πρὸς τὴν τοῦ θεοῦ βασιλείαν παραπέμψαι παρεσκεύασε. καὶ οὕτω βιώσας καὶ τελειωθεὶς, ἀπῆλθε πρὸς τὰς αἰωνίους μονάς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ὅσιος πινούφελος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται. Στίχ.

Ὁ πινούφελος ἀρετῶν πολλαῖς χρόαις.
Ἐν οὐρανοῖς ἔλαμψεν ὡς ἶρις νέα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος ναθαναὴλ, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται. Στίχ.

Ἀφεῖσα κόσμον πρὸς θεὸν ψυχὴ τρέχει.
Ναθαναὴλ ἔκραζε μέλλων ἐκπνέειν.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, ἀμήν. Ὠδὴ ζ. Εἰκόνος χρυσῆς.

Στερρότητι νοῦ, καρτερίᾳ τε ψυχῆς κατατεμνόμενος. μάρτυς τὸ σῶμα ἀπερίτρεπτος, καὶ ἀρραγὴς διετέλεσας. προσεστηριζόμενος θείᾳ. καὶ κραυγάζων ἰάκωβε.

Εὐλογητὸς

εὐλογητὸς εἶ ὁ θεὸς, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.
Ἰθύνας σου τοὺς λογισμοὺς πρὸς τὸν σκο-
πὸν τῆς ἄνω κλήσεως. σὺ ταῖς βασάνοις
καταντλούμενος, οὐ κατεκλύσθης ἀλλ'
ἔφερες. ῥᾷον τὰς πληγὰς τῶν ἀνόμων. καὶ
τεμνόμενος ἔψαλλες. εὐλογητὸς εἶ θεὸς, ὁ
τῶν πατέρων ἡμῶν.
Μακάριος εἶ, καὶ καλῶς σοι ἔσται νῦν μακα-
ριώτατε. νενικηκότι τὴν ἀπίθανον, τοῦ
πονηροῦ ἀγριότητα. καὶ τὴν τοῦ τυράννου μα-
νίαν καὶ προθύμως κραυγάζοντι. εὐλογη-
τὸς εἶ ὁ θεὸς, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν. Δόξα.
Ἀδύτου φωτὸς καὶ λαμπάδος θεϊκῆς, καὶ ἀ-
παυγάσματος. ὤφθης λυχνία χρυσαυγί-
ζουσα, καὶ κόσμον ὅλον αὐγάζουσα. αἴγλη τῆς
σεπτῆς παρθενίας. καὶ σὲ ψάλλοντας σώ-
ζουσα. εὐλογημένη ἡ θεὸν, σαρκὶ κυήσασα.

ᾠδ. η. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ῥώμῃ θεοῦ κραταιωθεὶς. ποικίλων τὰς συστρο-
φὰς, καὶ παρατάξεις. διεσκέδασας μά-
καρ καὶ κατακράτος ἑλών. τῆς νίκης, τὸν στέ-
φανον, εἴληφας. κράζων εὐλογεῖτε, Χριστὸν
εἰς τοὺς αἰῶνας.
Τὰς ἀφαιρέσεις τῶν μελῶν, ὡς προσθήκας
ἀγαθῶν, μάρτυς ἑώρας. οὐ τοὺς νῦν βλέ-
πων πόνους, ἀλλὰ τὸ μέλλον σκοπῶν. μαρ-
τύρων, ὡραῖον στεφάνωμα. παρὰ τοῦ δι-
καίου, κριτοῦ ηὐτρεπισμένον.
Ὑπομονὴν ὑπερφυῆ, κεκτημένος ἀσφα-
λὴς καθάπερ πύργος. διετέλεσας μάκαρ,
τῶν δυσμενῶν τὰς ὁρμάς. ἀτρόμως, καὶ
βέλη δεχόμενος. κράζων εὐλογεῖτε, Χρι-
στὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.
Ῥύμῃ πολλῇ σοι προσβαλὼν, ὁ ἀρχέκακος
ἐχθρὸς καὶ ψυχοφθόρος καὶ τυράννους ἐγεί-
ρας, καταβαλεῖν τῆς ψυχῆς τὸν τόνον, οὐκ
ἴσχυσεν ἔνδοξε. τὴν γὰρ παντευχίαν,
Χριστοῦ περιεβάλλου. Δόξα.
Ἀθανασίας αὐγῇ, ἐπλησάμεθα πηγὴν ὡς σὲ
θεοτόκε. ὡς τεκοῦσαν τὸν λόγον, τοῦ ἀθανάτου
πατρός. τὸν πάντας, θανάτου λυτρού-
μενον. τοῦτον ὑπερυψοῦντας, αὐτὸν εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ὁ εἱρμός.
Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν ἑβραίων τοῖς παι-
σὶ, συγκαταβάντα. καὶ τὴν φλόγα εἰς δρό-
σον, μεταβαλόντα θεὸν, ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα ὡς
κύριον. καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδ. θ. Τὸν ἐκ θεοῦ θεὸν λόγον.

Μετὰ μαρτύρων ὡς μάρτυς, συγχορεύων
τελεῖς μάκαρ τῷ θρόνῳ παριστάμενος Χρι-
στοῦ. τοὺς ἐκτελοῦντας τὴν μνήμην σου.
καὶ τὴν σὴν φωσφόρον, μετ' εὐφροσύνης
θείαν ἑορτήν. χαλεπῶν ἐκκινδύνων, ταῖς
σαῖς πρεσβείαις λύτρωσαι.
Ἔνθα μαρτύρων οἱ δῆμοι, ἔνθα πάντων ἁγί-
ων, ἁγίως ἀναπέπαυται πληθύς. ἔνθα δι-
καίων τὰ πνεύματα. ἔνθα ἡ ἐκκλησία, τῶν
πρωτοτόκων νῦν ἐν οὐρανοῖς κατεσκήνωσας
ὄντως, ὡς μάρτυς ὦ ἰάκωβε.
Λαμπαδηφόρος παρέστης, τῷ σωτῆρι τῶν ὅλων.
διὸ σου τῶν τοῦ σώματος μελῶν. τὴν ἐκ-
κοπὴν ἐκαρτέρησας. καὶ πυρὸς καὶ μαστί-
γων, τῆς πείρας κατεφρόνησας στεῤῥῶς. διὸ
πιστοὶ πάντες, καὶ πόθῳ μακαρίζομεν.
Ἐποικιλμένην πορφύραν, δι' αἱμάτων βα-
φεῖσαν. τῷ σῷ νῦν περικείμενος χρῷ. συμ-
βασιλεύεις ἰάκωβε. διὰ γὰρ παθημάτων,
τῆς ἀπαθείας εὗρες τὴν πηγήν. ἧς τρυφᾶν
αἰωνίως, παμμάκαρ κατηξίωσαι. Καὶ νῦν.
Ὡς τὸν θεὸν συλλαβοῦσαν, καὶ θεοῦ γενομένην
μητέρα, κατ' ἀλήθειαν ἁγνήν. σὲ θεοτόκον
δοξάζομεν. τῶν πραγμάτων τῇ φύσει, τὴν
κλῆσιν προσαρμόζοντες τρανῶς. καὶ προ-
σφόρως τὴν θείαν, φωνὴν σοι προσκομί-
ζοντες. Ὁ εἱρμός.
Τὸν ἐκ θεοῦ θεὸν λόγον, τὸν ἀῤῥήτῳ σοφίᾳ, ἥκον-
τα καινουργῆσαι τὸν ἀδάμ. βρώσει φθορᾷ
πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἁγίας παρθένου. ἀ-
φράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς. οἱ πιστοὶ ὁμο-
φρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.
Ἐξαποστειλάριον. γυναῖκες ἀκουτίσθητε.
Περσῶν τὴν πλάνην ἔφλεξας. τῷ ξύλῳ πυρ
πολύ-

πολούμενος. χῦ ἰάκωβε μάρτυς. ὡς κλῆμα τῆς ἀμπέλου δέ, τὸ σῶμα σου τεμνόμενον. τυράννου γνώμῃ πάνσοφε. ἀνέμελπες κατάλληλον, ᾠδὴν καὶ προσφορὸν ὕμνον, τῇ ἀπεράντῳ τελειώσει. Θεοτοκίον. ὅμοιον.

Μαρία καθαρωτάτη, χρυσοῦν θυμιατήριον. τῆς ἀχωρήτου τριάδος, δοχεῖον γεγενημένη. ἐν ᾧ πῦρ ηὐδόκησε καὶ ὁ υἱὸς ἐσκήνωσε. καὶ πνεῦμα τὸ πανάγιον, ἐπισκιάσαν σοι κόρη, ἀνέδειξε θεόν.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Σταυρῷ ἑστῶσα πάναγνε, τοῦ σοῦ υἱοῦ καὶ βλέπουσα. τὸ ὑπὲρ φύσιν σου σπλάγχνον, ἐμπεπαρμένον σοῖς ἥλοις. τέκνον μου ἀνεκραύγαζες. πῶς πάσχεις ὁ τῷ νεύματι, τὴν σύμπασαν σαλεύων γῆν. πάντως οἰκτείρων ἄνθρωπον, τὸ πάθος φέρεις εὔσπλαγχνως.

Εἰς τὸν στίχον, στιχηρὰ τῆς ὀκτωήχου.

Δόξα, ἦχος, πλ. Γεωργίου συκγέλου.

Πιστῶς ἀθροισθέντες σήμερον, φιλοθεάμονες, ἀθρήσατε πάλιν, ξένην καὶ διαλλάττουσαν. ἰακώβου, τοῦ ἐκ περσίδος ἡμῖν ἀστράψαντος, δίκην ἀστέρος, τοῦ μάγοις φανέντος. καὶ πρὸς τὴν ἀληθῆ ἐπίγνωσιν καθοδηγήσαντος. οὗτος γὰρ ὁ γενναῖος ἐν τῷ πίπτειν, τοὺς πολεμίους, ἀνέτρεπε. καὶ ἐν τῷ ἀρμομελοτομεῖσθαι, τοὺς τυράννους ἐξενεύρου. τῇ ἄνωθεν προθυμίᾳ νευρούμενος βοῶν, εἰ καὶ τὰ μέλη μου αἰσθητὰ ὄντα τέμνετε, ἀλλ᾽ ἔχω χν̄, νοητῶς μοι, τὰ πάντα γινόμενον. ὅθεν προβλέπων τὴν μέλλουσαν ζωήν, διὰ τοῦ ἐν πᾶσι προκειμένου θανάτου. πρὸς ἐκείνην ἔσπευσε περᾶσαι. εἰς ἣν καὶ αὐλιζόμενος, αἰτεῖται ἡμῖν, παρὰ τοῦ στεφοδότου θεοῦ. ἱλασμὸν φωτισμόν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος. τοῖς ἐκτελοῦσι τὴν μνήμην αὐτοῦ.

Καὶ νῦν, θεοτοκίον. ἦχος, ὁ αὐτός.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Σκότει ἀγνοίας κρατούμενον, καὶ ἀθυμίας δεινῆς. νυσταγμῷ βαρυνόμενον. καὶ στενοχωρίαις με, τῷ ζόφῳ καλυπτόμενον. καὶ τοῖς κινδύνοις, συμποδιζόμενον, μή με παρείδῃς, εἰς τέλος φθείρεσθαι. δέσποινα εὔσπλαγχνε. τούτων πάντων ῥῦσαί με, τῶν πειρασμῶν. σὲ γὰρ μόνην κέκτημαι. ἐλπίδα μετὰ θεόν.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Πῶς ὑπενέγκω τὴν ἄδικον, λόγε σφαγήν σου ὁρᾶν. πῶς τὰ θεῖά σου ὄμματα, τὰ τυφλοὺς φωτίσαντα, μεμυκότα τεθέαμαι. πῶς δὲ καὶ χείλη βλέπω πηγῶν τὰ σοῦ, τὰ μογιλάλων χείλη διανοίξαντα. σπλάγχνα σπαράχθητε, ἐράγηθι καρδία μου, οὐ φέρω ζῆν. κέκραγε δακρύουσα, πικρῶς ἡ πάνσεμνος.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου, καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ μηνί, κη΄. τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν, στεφάνου τοῦ νέου καὶ τοῦ ἁγίου μάρτυρος εἰρηνάρχου. εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια. ἦχος, πλ. β΄.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ὅλος ἐκ νεότητος, ἀνατεθεὶς τῷ κυρίῳ. σαρκὸς ἔξω γέγονας, κοσμικῆς τε σχέσεως ἱερώτατε μοναστὴς ἄριστος, πεφυκὼς στέφανε. καὶ δοχεῖον θείου πνεύματος. καὶ γὰρ συγκλείσας σου. οἴκῳ στενωτάτῳ μακάριε. τὸ σῶμα ἀνεπτέρωσας, νοῦν πρὸς οὐρανὸν ἐνοπτρίζεσθαι. τὸ ἄρρητον κάλλος, χῦ τοῦ βασιλέως καὶ θῦ. οὗπερ σκιῶν τὸ ὁμοίωμα, ἤθλησας στερρότατα.

Τεσσαρακονθήμερον, ὡς ὁ δεσπότης νηστεύσας. ἐν εἱρκτῇ φρουρούμενος, σεαυτὸν πρὸς ἄθλησιν, παρεσκεύασας ἱερὲ στέφανε. μοναστῶν ἔρεισμα, καὶ μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα. ὅθεν ὡς θῆρες σοι οἱ ἀνηλεεῖς ἐπιθέμενοι ἀρνίον ὡς πρὸς ἄκακον, ἔσυραν, ἀδίκως ἐσπάραξαν. καὶ μετὰ ἀνόμων, κατέθεντο, ἀθλήσαντα στερρῶς καὶ παρρησίᾳ πρεσβεύοντα. ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Λαὸς ὁ παράνομος, παροινίαις ὑπείκων. παρανόμου ὅσιε, βασιλέως λίθοις σε, ὡς τὸν πρωτάθλον. ἀφειδῶς ἔβαλε. καὶ τὴν κάραν πάτερ, τὴν ἁγίαν σου συνέτριψε. ταῖς λεωφόροις τε, σύρων ὠμοτάτως ἐξέχεε. τὰ

σπλάχνα σου

σπλάγχνα σου πανόλβιε, μὴ δὲ μετὰ κόσμον οἰκτείρας σε. ὢ τῆς σῆς ἀνδρείας, ὢ γνώμης, ὢ πολλῆς ὑπομονῆς. δι' ἧς ἀπείληφας στέφανε, στέφος ἀμαράντινον.

Ἕτερα στιχηρὰ τοῦ ἁγίου μάρτυρος.
ἦχος, ὁ αὐτός. Τελλιμερον, ἀνέσεως χ.

Ἀγῶνας τοῦ σεπτοῦ ἀθλητοῦ, σὺν πόνους τοῦ ὁπλίτου χριστοῦ. εὐφημοῦντες, κατὰ χρέος οἱ πιστοί, βοήσωμεν πρὸς κύριον. αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις, πάσης ἀνάγκης ἐξελοῦ ἡμᾶς.

Ἱερώνητοι πολλὴ ἐκ θεοῦ. ἀθλήσαντι γεγένηται, καὶ τὸν σάλον, διελθόντι τῶν δεινῶν. εἰρηνάρχε παμμάκαρ, γυναῖκες στρατιῶται. καὶ πρέσβυται τῶν εὐφημοῦντων σε.

Συνήθλησε γυναίων χορός. σὺν παίδων θεῖος ὅμιλος, σὺν τῷ θείῳ, εἰρηνάρχῃ καρτερῶς. τελειουμένου σου ἀγῶνας, καὶ πάλαιν ἐκνευροῦντος. μάρτυς ἀκάκιε μακάριε.

Δόξα, ἦχος, πλ. β. Τοῦ στουδίτου.

Ἐκ βρέφους τῷ θεῷ, ἀνετέθης ἱερώτατε στέφανε, ὥσπερ ὁ μέγας προφήτης σαμουήλ. καὶ ἐν τῷ ὄρει ἀνελθὼν, μοναδικῶς διηγέρεσης αὐτῷ. αὖθις δὲ πρὸς ἄθλησιν, ἀπεδύσω ἀνδρικῶς, καὶ ὑπὲρ τῆς εἰκόνος αὐτοῦ ἐξορίας τε θλίψεις, ὑπέστης καρτερώτατα. καὶ δεσμοῖς καὶ φυλακαῖς ἐνεκαρτέρησας. συρόμενος, καὶ τυπτόμενος, καὶ λιθαζόμενος, καὶ τὴν καρδίαν συντελιβόμενος. τῶν στεφάνων ἠξιώθης παρὰ χριστοῦ τοῦ θεοῦ αὐτὸν ἱκέτευε, σὺν ἐκ πόθου τελοῦσι τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου λυτρωθῆναι ἐκ παθῶν καὶ πειρασμῶν, τε τῆς μελλούσης θλίψεως. τε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, θεοτοκίον. ἦχος ὁ αὐτός. Ἡ στροφή.
Ὅλην ἀποθέμενοι.

Τὸν ἀρνα τὸν ἴδιον, ἀμνὰς ἡ ἄσπιλος πάλαι. τε ἄμωμος δέσποινα. ἐν σταυρῷ ὑψούμενον, ὡς ἑώρακε. μητρικῶς ἠλάλαζε. τε ἐκπληττομένη ἀνεβόα τί τὸ ὅραμα. τέκνον γλυκύτατον, τοῦτο τὸ καινὸν τε παράδοξον. πῶς δῆμος ὁ ἀχάριστος, βήματι πιλάτου παρέδωκε. καὶ κατακρίνουσι, θανάτω τὴν ἁπάντων τὴν ζωήν. ἀλλ' ἀνυμνῶ σου τὴν ἄφατον, λόγε συγκατάβασιν.

Εἰς τὸν στίχον, στιχηρὰ τῆς ὀκτωήχου.
Δόξα, ἰδιόμελον ἦχος, πλ. δ.

Τὸ κατ' εἰκόνα τηρήσας ἀλώβητον, ὅσιε πάτερ. ὑπὲρ τῆς χριστοῦ εἰκόνος, ἀντέστης ἀνδρικώτατα. μὴ ὑποπληξας τοῦ κοπρωνύμου τὰς ἀπειλάς. ἀλλὰ τῷ τοῦ πνεύματος ξίφει, τοῦτον ἀπέκτεινας. διὸ, παρρησίαν κεκτημένος πρὸς θεόν. πρέσβευε τὴν ποίμνην σου, ἐξ αἱρέσεων πασῶν. στέφανε πολύαθλε. Καὶ νῦν, θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι. ἡ στροφή.
Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Τί τὸ ὁρώμενον θέαμα. ὃ τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς καθορᾶται ὢ δέσποτα. ὁ συνέχων ἅπασαν, κτίσιν ξύλῳ ἀνήρτησαι. καὶ θανατοῦσαι, ὁ πᾶσι νέμων ζωήν. ἡ θεοτόκος κλαίουσα ἔλεγεν. ὅτε ἑώρακεν, ἐν σταυρῷ ὑψούμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς. ἀῤῥήτως ἐκλάμψαντα, θεὸν καὶ ἄνθρωπον.

Ἀπολυτίκιον. τοῦ ὁσίου ἦχος, δ.

Ἀσκητικῶς προγυμνασθεὶς ἐν τῷ ὄρει. τὰς νοητὰς τῶν δυσμενῶν παρατάξεις, τῇ πανοπλίᾳ ὤλεσας παμμάκαρ τοῦ σταυροῦ, αὖθις δὲ πρὸς ἄθλησιν, ἀνδρικῶς ἀπεδύσω. κτείνας τὸν κοπρώνυμον τῷ τῆς πίστεως ξίφει. καὶ δι' ἀμφοῖν ἐστέφθης ἐκ θεοῦ. ὁσιομάρτυς ἀοίδιμε στέφανε. Καὶ τό, Ὁ μάρτυς σου κύριε.

Εἰς τὸν ὄρθρον, ἀναγινώσκομεν ἐκ τοῦ βίου τοῦ ἁγίου στεφάνου, δόσεις δ. ἡ συνήθης στιχολογία. κανὼν τῆς ὀκτωήχου, εἷς. καὶ τῶν ἁγίων, δύο. Ὁ κανὼν τοῦ ὁσίου. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.
Χριστὸς στέφει σε μαρτύρων στέφει μάκαρ.

Ἰωσήφ. ᾠδὴ α. ἦχος, πλ. β.
Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ ἰσραήλ.

Χαιρομονικῶς διοδεύσας σὺ τὴν στενήν, τρίβον τῆς ἀσκήσεως, μαρτυρίου πλατυσμῷ. δυσμενῶν ἐστέφθησας ὁρμήν. καὶ εὐρύχωρον ζωὴν μάκαρ κεκληρώσωσαι.

Ῥίζα σε ἄκαρπος πρῴην καρπογονεῖ. ἀνύ

ρης ἡ ἐπώνυμος. εἰς τὸν πάλαι σαμουήλ. καὶ δ' ὅτοιος δίδωσι θεῷ. τὴν τοῦ βίου σου σοφὲ, χαρὰν σημαίνουσα.

Ἱερωτάτως τῷ θείῳ τῶν μοναστῶν, προσχωρήσας τάγματι. ὡς φαιδρότατος ἀστὴρ, ἀρεταῖς ἐξέλαμψας πιστούς. καταυγάζων μυστικῶς, ὅσιε στέφανε.

Στενοχωρήσας τὸ σῶμα τῷ συγκλεισμῷ, τῆς στενῆς οἰκήσεως, ἀνεπτέρωσας τὸν νοῦν, πρὸς τὰ ἐπουράνια σοφέ. ἀναβάσεσι καλαῖς πρὸς πλατυνόμενος. θ.

Τὴν ἀδιόδευτον πύλην, τὸ καθαρὸν, τῆς ἁγνείας τέμενος. τὴν καλὴν ἐν γυναιξί. τὴν ἁγίαν δέσποιναν φωναῖς, ἱεραῖς οἱ ἱερὸς λαὸς δοξάσωμεν.

Ἕτερος κανὼν τοῦ μάρτυρος, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Εἰρηνικήν μοι προσνέμοις μάρτυς χάριν.

Θεοφάνους. ἦχος ὁ αὐτὸς, καὶ εἱρμός.

Ἐκ τῶν σκανδάλων τοῦ βίου καὶ τῶν παθῶν, τῶν παρενοχλούντων με εἰρήνευσας μου τὸν νοῦν, ἀθλητὰ εἰρήναρχε τὴν σὴν, εὐφημῆσαι γαληνῶς μνήμην ἀξίωσον.

Ἱερονίκους στεφάνους ὡς ἀθλητὴς, εἰληφὼς εἰρήναρχε, μετετέθης ἐκ τῆς γῆς. πρὸς εἰρήνην ἄμαχον καὶ φῶς. καὶ ζωὴν ἀληθινὴν μακαριώτατε.

Ῥείθροις αἱμάτων τὴν φλόγα τῶν διωκτῶν, κατασβέσας ἤρδευσας, διψώδεις τῶν πιστῶν. ἀναθάλλειν ἔρωτα ζωῆς. αἰωνίου εὐσεβῶς, μάρτυς εἰρήναρχε. θ.

Ἡ τὸν ἀχώρητον λόγον τῇ σῇ γαστρὶ, χωρηθέντα τέξασα, θεοχώρητε σκηνή. τῆς στενοχωρούσης με δεινῶς, τρικυμίας τῶν κακῶν, ἁγνὴ ἀπάλλαξον.

ᾠδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Ὁ νοῦς σου νεύσει πρὸς θεὸν, καλλυνόμενος πάτερ, ὡραιότατος ὤφθη. καὶ χαρίσματος παντὸς, ἀνάπλεως ἀληθῶς. καὶ τῆς θείας, μέτοχος λαμπρότητος.

Σεπτὴν εἰκόνα τοῦ χριστοῦ, καὶ τῆς τοῦτον τεκούσης, ἀσπαζόμενος μάκαρ. βασιλέως δυσσεβοῦς, τὸ δόγμα τὸ δυσσεβὲς. ἐβδελύξω, ἐν σθένει θείου πνεύματος.

Σιδηρῷ σε τὴν σιδηρᾶν, κεκτημένον καρδίαν, ὁ παράφρων δεσμεύσας, παραπέμπει φυλακαῖς. ὡς φύλακα τῶν πιστῶν, διδαγμάτων, στέφανε πανόλβιε.

Τοὺς σοὺς ὡραίους περιφανῶς, ἔχεις ὅσιε πόδας, μαρτυρεῖν προστρίβεις, βηματίζοντας λαμπρῶς. καὶ κεφαλὰς δυσμενῶν, διαθλῶντας, στέφανε μακάριε. θ.

Ἐκ σοῦ τῆς μόνης καθαρᾶς, ὁ ὑπέρθεος λόγος, ἐσαρκώθη ὡς οἶδε, καὶ διέσωσεν ἡμᾶς. διὸ προσκυνοῦντας αὐτὸν. τὴν δι' οἶκτον, θείαν συγκατάβασιν. Ὁ αὐτὸς.

Νευρῦσαι σθένει θεϊκῷ, καὶ χωρεῖς πρὸς ἀγῶνας, θαρσαλαίως παμμάκαρ, ὑπομένων αἰκισμοὺς. καὶ στρέβλας τῶν δυσμενῶν. ἀθλοφόρε, μάρτυς γενναιότατε.

Ἰσχὺν σοι δίδωσι χριστὸς, ἀθλοθέτης ὁ μέγας, διολέσαι τὴν πλάνην, καταισχῦναι τὸν ἐχθρὸν. καυχώμενον ἀναιδῶς, καὶ δικαίως, μάρτυς φρυαττόμενον.

Καθεῖλε πόνοις ἀνδρικοῖς, τὸν ἀρχέκακον ὄφιν, ὁ χορὸς τῶν ἁγίων, ἐναθλήσας κραταιῶς. καὶ μάστιγας καὶ δεσμὰ, ὑπομείνας, ἐν σθένει θείου πνεύματος. θ.

Ἣν εἶδε πάλαι ἰακὼβ, ἀπὸ γῆς τεταμένην, πρὸς ὕψος, θείαν κλίμακα σαφῶς. μαρίαν τὴν καθαρὰν, τοῦ δεσπότου, μέλψωμεν παλάτιον.

ᾠδή, ἦχος α'. Τὸν τάφον σου σωτὴρ.

Ἀσκήσει λαμπρυνθεὶς, ὡς χρυσὸς ἐν χωνείᾳ. ἐξήστραψας σοφὲ, τῇ νομίμῳ ἀθλήσει. καὶ στέφανον εἴληφας, τῇ σῇ κλήσει κατάλληλον. ὅθεν χαίροντες, τὴν παναγίαν σου μνήμην ἑορτάζομεν, καὶ τοὺς ἀγῶνας τιμῶντες, ἀοίδιμε στέφανε.

Ἕτερον, ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ.

Τῶν μοναστῶν, ὑπογραμμὸς ἀνεδείχθης. τῶν ἀθλητῶν, καλλωπισμὸς ἀνεφάνης. δι' ἀμφοτέρων στέφανε κοσμούμενος. ὅθεν ἀξιά-

γαστε,

γαστε, καὶ διπλοῦς τοὺς στεφάνους. ἔλαβες ἀσκήσεως, καὶ ἀθλήσεως πάτερ. ἀλλ' ἐκτενῶς Χριστὸν ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν σὲ ὑμνούντων, ἱκέτευε Στέφανε.

Ἕτερον τοῦ μάρτυρος. Ὅμοιον.

Γῆ καὶ ὑγρὰ, τοὺς καρτεροὺς σου ἀγῶνας κατεμερίσθη, ἀθλητὰ γενναιόφρον. δι' ὧν τῆς πλάνης ἔλυσας τὸ φρύαγμα. καὶ τὴν ὑπερκόσμιον, μετὰ πάντων μαρτύρων. δόξαν αἰωνίζουσαν ἐκληρώσω παμμάκαρ. ἀλλ' ὑπὲρ πάντων πρέσβευε Χριστῷ. τῶν σὲ τιμώντων, τρισμάκαρ εἰρηνάρχε.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Καταφυγὴ τῶν ἐν δίναις ὑπαρχόντων. καταλλαγὴ πρὸς τὸν θεὸν τῶν πταιόντων. ὑπεραγία δέσποινα διάσωζε ἡμᾶς. πάσης περιστάσεως, καὶ κακίας ἀνθρώπων. καὶ τῆς φρικτῆς κολάσεως, καὶ παθῶν ἀτιμίας. τοὺς ἀδιστάκτῳ πίστει σε ἀεί. προσκαλουμένους παρθένε πανύμνητε.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐν τῷ σταυρῷ παρισταμένη παρθένε. τῷ τοῦ υἱοῦ σου, καὶ θεοῦ ἀνεβόας. ὀδυνηρῶς στενάζουσα, δακρύουσα θερμῶς. οἴμοι ὦ γλυκύτατε, πῶς ἀνδρῶν παρανόμων. φέρεις τὰ λακίσματα, καὶ τὰς τρώσεις τῶν ἥλων. καὶ τὸν κακούργων θάνατον σαφῶς. σῶσαι τὸ γένος, βροτῶν προμηθούμενος.

ᾠδὴ γ'. Χριστός μου δύναμις.

Φωτὶ τοῦ πνεύματος, λαμπαδουχούμενος. δι' ἐνδείξεως θείας, τυφλοῖς τὸ φῶς. πάτερ ἐχορήγησας. τὸν σὸν δεσπότην καὶ θεὸν, μιμησάμενος θεόπνευστε.

Εὐφραίνου πόρρωθεν, τοῖς θαλαττεύουσι. κυβερνῶν τούτους μάκαρ πρὸς γαλήνιον ὅρμον θείᾳ χάριτι. προσκαλουμένους σε πιστῶς, πάτερ Στέφανε τὸ ὄνομα.

Ἱερουργούμενος, καθάπερ σφάγιον. ἱερὸν προσηνέχθης τῷ διὰ σὲ, τεθυμένῳ Στέφανε, καὶ πρωτοτόκων ἐν σκηναῖς, ἀνεπαύσω εὐφραινόμενος.

Σεπτῷ σου ῥήματι, ὁ πρὶν ἡμίξηρος, ὑγιὴς ὅλος ὤφθη, καταπλαγεὶς, μάρτυς τὴν δοθεῖσάν σοι, χάριν ἐξ ὕψους δαψιλῶς, εἰς αἰνῶν περιποίησιν.

Θεοτοκίον.

Ἐν σοὶ πανάμωμε, τῆς σωτηρίας μου. τὰς ἐλπίδας ἐθέμην, ἐπὶ τὴν σὴν, σκέπην καταπέφευγα. γενοῦ μοι κόρη βοηθὸς, τῶν δεινῶν ἐξαιρουμένη με.

Ὁ αὐτός.

Νομίμως ἔδραμες. νομίμως ἤθλησας. καὶ νομίμως ἐστέφθης, τῷ τοῦ θεοῦ, νόμῳ κρατυνόμενος. καὶ ἀπαράτρωτον σαυτὸν, συντηρῶν μακαριώτατε.

Μὴ στέργων ἔνδοξε, τῆς πλάνης ἔχεσθαι τῇ θεογνωσίᾳ ὡς νουνεχὴς, χαίρων προσεχώρησας. φῶς νοερὸν ἀναλαβὼν, καὶ φωστὴρ ἀποδεικνύμενος.

Οὐδ' ὅλως ἔκρυψε, βυθὸς δεξάμενος. σὲ πανόλβιε μάρτυς, ἐπεγνωκὼς. θεῖον παθημάτων σε. παναληθέστατον Χριστοῦ. θεῖον μάρτυρα εἰρηνάρχε.

Ιγουργούμεναι, καὶ περιθυόμεναι. καὶ ξεόμεναι ἅμα, καὶ τῷ πυρὶ πάντοθεν φλεγόμεναι. οὐκ ἐξηρνήσασθε Χριστόν. ἀθλοφόροι ἀξιύμνηται.

Θεοτοκίον.

Παρθένος ἔμεινας, μετὰ τὴν κύησιν. ὥσπερ ἧς πρὸ τοῦ τόκου. ὅτι θεὸν, λόγον ἀπεκύησας. τὸν λυτρωσάμενον ἡμᾶς, μεσιτείᾳ σου πανάμωμε.

ᾠδὴ ε'. Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθέ.

Μαρτυρικαῖς ἔστεψε τιμαῖς, τοὺς ἀσκητικούς σου ἀληθῶς, καμάτους ὅσιε Στέφανε. ὁ ἀγωνοθέτης, μόνος θεὸς ἡμῶν. κατὰ τῶν παλαμναίων, ἐνδυναμώσας σε.

Ἀγωνιζόμενος εὐκλεῶς, δῆμον συμμαρτύρων τοῖς εἱρκταῖς, προσομιλῶν μαθητὰς εὕρηκας. σὲ γὰρ ὡς ἀστέρες ἄδυτον ἥλιον. κυκλοῦντες ἐπὶ πλεῖον, κατελαμπρύνοντο.

Ῥήμασι θείοις τοὺς ἱεροὺς, ὁμολογητὰς καὶ μιμητὰς, θείων παθῶν μακαρίζομεν. τοὺς τριακοσίους καὶ τεσσαράκοντα. καὶ δύο, τοὺς ἀθέους, καταπαλαίσαντας.

Τριχῶν ἀφαίρεσιν παικτικῶν. ὤτων ἐκκοπὴν τε

πλευράς τε καὶ χειρῶν, μελῶν τε θείων καταφλέξιν. ὑπὲρ τῆς εἰκόνος, Χριστοῦ ὑπήνεγκεν. ὁ δῆμος τῶν ὁσίων, ὁ εὐκλεέστατος. Θ.

Ὑπεραγία ἡ τὸν Θεόν, μόνη ἐπὶ γῆς ἀληθῶς, τὸν ὑπεράγιον τέξασα. τοὺς σε θεοτόκον, ἀεὶ κηρύττοντας. ἁγίασον καὶ σῶσον, τῇ μεσιτείᾳ σου. Ὁ αὐτός.

Ρομφαίᾳ τέτρωται ὁ ἐχθρός, τῆς ὑπομονῆς τῆς καρτερᾶς, τοῦ γυναικόφρονος μάρτυρος. καὶ ταῖς τούτου πτέρναις, καθυποτέτακται. καὶ γέλως καθορᾶται, καὶ καταισχύνεται.

Ὁ πούς σου ἔστη προφητικῶς, μάρτυς ἐν εὐθύτητι σοφέ, ἀπεριτρέπτῳ φρονήματι. καθυποσκελίζων, τὸν πολυμήχανον. ταῖς τρίβοις μαρτυρίου, καλλωπιζόμενος.

Σὺ τὴν κακίαν τῶν διωκτῶν, ἄκακος ἀκέραιος ὀφθείς, μάρτυς ἀπώσω εἰρήναρχε. καὶ τῇ τελειώσει σου τῇ δι' αἵματος. στεφάνοις ἀφθαρσίας, κατεστεφάνωσαι. Θ.

Νοήσας πόρρωθεν μυστικῶς, ὁ τῶν προφητῶν θεολαμπής. χορὸς παρθένε θεόνυμφε. θείου τοκετοῦ σου, βάθος ἀπόρρητον. συμβόλοις ἱεροῖς σε, προδιεχάραξεν.

ᾠδ. ϛ. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Ρημάτων σου δύναμιν, ὁ κακίας αἱρετής, ὑπενεγκεῖν οὐκ ἴσχυσεν. ὅθεν δεσμοῖς σε στέφανε καὶ ποιναῖς. θανάτῳ βιαίῳ τε. ὠμοτάτως ὁ πλάνος παραδέδωκεν.

Ὡς ἄρτος ὀπτώμενος, τῷ πυρὶ καὶ ἐκ ποδῶν, ἀνηλεῶς κρεμάμενος. ὁλοκαυτώθης παῦλε καὶ τῷ θεῷ, θυσία προσηνέγξαι. συναυλίας μαρτύρων, ἀξιούμενος.

Νομίμως ἐνήθλησαν, συγκλεισθέντες καὶ πνιγμῷ, τὸν βίον καταλύσαντες. ἐν τῇ ἐφέσῳ ὅσιοι μονασταί. ὀκτὼ καὶ τριάκοντα. οὓς ἐν πίστει καὶ πόθῳ μακαρίσωμεν.

Στερρῶς τῷ δικάζοντι, ἀντετάξω καὶ πληγαῖς, κατεξανθεὶς τὸ σῶμά σου. θανατωθῆναι εἵλω διὰ Χριστόν, τὸν μόνον ἀθάνατον. ἀξιάγαστε πέτρε, μεγαλώνυμε. Θ.

Τὴν μόνην πανύμνητον, τὴν καλὴν ἐν γυναιξί, τὴν Ἰησοῦ θεοῦ λοχεύτειραν. χριστιανῶν τὸ τεῖχος τὸ ἀρραγές. τὴν ἄχραντον δέσποιναν. ἀδιστάκτῳ καρδίᾳ μακαρίσωμεν. Ὁ αὐτός.

Ἐπέβης τοῖς ὕδασι, κυβερνώμενος χειρί, ζωαρχικῇ εἰρήναρχε. καὶ διεσώθης τούτοις τῶν διωκτῶν, βυθίσας σεβάσματα. προσευχῇ ἐπιμόνῳ ἱερώτατε.

Μικροῖς ἀντωνούμεναι, τὰ μεγάλα ἑαυταῖς, τοῖς αἰκισμοῖς ἐξέδωκαν. αἱ ἱεραὶ γυναῖκες τὸν πτερνιστήν, τῆς δι' ας ἐν πυρί. θανατώσασαι ὄφιν τὸν ἀρχέκακον.

Οἱ παῖδες οἱ ἅγιοι, ἱερεῖα καθαρά, καὶ προσφοραὶ ὁλόκληροι. τῷ τυθέντι ὡς θῦμα ἀληθινῷ, ἀμνῷ προσηνέχθησαν. εἰς ὀσμὴν εὐωδίας ἀγαλλόμενοι. Θ.

Ἰδοὺ νῦν σεσάρκωται, ἐξ αἱμάτων σου ἁγνῶν παρθενομῆτορ κόρη. καὶ τοῖς βροτοῖς ἐνοῦται δίχα τροπῆς, δι' ἄφατον ἔλεος. τὴν ἡμῶν σωτηρίαν ἐργαζόμενος. Κοντάκιον, ἦχος γ'. Ἡ παρθένος σήμερον.

Ὡς προλάμψας στέφανε, τῷ τῆς ἀσκήσεως τρόπῳ. καὶ τῷ κόσμῳ ἤστραψας. τῷ τῆς ἀθλήσεως δρόμῳ. ἔλυσας ζοφώδη πλάνην αἱρετιζόντων. ἔδειξας βεβαίαν δόξαν ὀρθοδοξούντων. διὰ τοῦτο ἐδοξάσθης, ὡς θεῖος μάρτυς τῆς ἀληθείας Χριστοῦ. Ὁ οἶκος.

Ἀθετοῦντας ὁρῶν, ἔνδοξε τοὺς παράφρονας. τὸν ἀΰλως τὸ πρίν, Χριστὸν καὶ θεὸν ἡμῶν φανέντα. σαρκὸς δὲ ὕλῃ, ἐπ' ἐσχάτων. ἐν ᾗ τυποῦσθαι τοῦτον καὶ σέβεσθαι, μὴ δόλως θεσπίζοντας, οὐδὲν ἡγήσω ὑπὲρ τὴν κτῆσίν σου. ἀλλ' ἀναλαβὼν ἀνδρεῖον φρόνημα, ἐν μέσῳ τούτων εὐθὺς παρῆλθες ἐλέγχων τούτους εὐθαρσῶς, ὡς δυσσεβοῦντας ἐμμανῶς. διὰ τοῦτο παμμάκαρ ἐπαξίως ἐδοξάσθης, ὡς θεῖος μάρτυς τῆς ἀληθείας Χριστοῦ.

Ἕτερον κοντάκιον, ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἑορτάζει σήμερον, ἡ ἐκκλησία. ἑορτὴν εὐφρόσυνον, ἐν τῇ σῇ μνήμῃ καὶ πιστῶς. ἀνευφημοῦσα κραυγάζει σοι. στεφανω-

θείς,

θεῖε. ὁσίων τὸ καύχημα. — Ὁ οἶκος.

Εἰς πᾶσαν γῆν ὡς ἀληθῶς, διέδραμεν ὁ φθόγγος, τῶν σῶν κατορθωμάτων, σοφὲ ὁσιομάρτυς, ὧν περ εἰργάσω θαυμαστῶς. ὅθεν δυσωπῶ σε, παῤῥησίαν πρὸς θεὸν ὡς κεκτημένος ὅσιε ἱκέτευε, τοῦ δοθῆναί μοι λόγον ἐπάξιον τοῦ ἀνυμνῆσαι τοὺς ἀγῶνας οὓς ὑπέστης ἐξ ὁρατῶν ἐχθρῶν καὶ νοουμένων, ὡς πρὶν ἀσκητικῶς καθεῖλες ἁπάσας τὰς κινήσεις τῆς σαρκὸς ἀπονεκρώσας, ἀθλήσει δὲ νῦν, τὸν τύραννον ἐτροπώσω. Ὁσίων τὸ καύχημα.

Τῷ αὐτῷ μηνί, εἰκοστῇ ὀγδόῃ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ, Στεφάνου τοῦ νέου. ※

Πληγεὶς νέε στέφανε τὴν κάραν ξύλῳ.
Εὗρες πρεπόντως οὐχὶ γηράσκον στέφος.
Εἰκάδι ὀγδοάτῃ στεφανόιο νέου κρᾶτα θραῦσαν.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας ἀναστασίου, τοῦ καὶ ἀρτεμίου. πατριαρχοῦντος τοῦ ἐν ἁγίοις γερμανοῦ. γέννημα καὶ θρέμμα τῆς βασιλίδος τῶν πόλεων, καὶ χριστιανῶν γονέων υἱός, ἰωάννου καὶ ἄννης. Οὗτος ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων, τοῖς γράμμασιν ἐσχόλαζε, καὶ καθεκάστην μετὰ τῆς μητρὸς τῇ τοῦ θεοῦ ἐκκλησίᾳ παρήδρευε, τῇ νηστείᾳ καὶ τῇ σκληραγωγίᾳ ἑαυτὸν ἐκδούς. Ὅθεν καὶ τὸ ἀγγελικὸν περιτίθεται σχῆμα, τῷ ἑξκαιδεκάτῳ χρόνῳ τῆς ἡλικίας αὐτοῦ. εὐθὺς οὖν ἐπὶ πλέον πρὸς τοὺς πνευματικοὺς ἀγῶνας ἑαυτὸν ἐπιδίδωσι, πάσας τὰς τοῦ σώματος περικόπτων ὁρμάς. Οὐ πολὺ τὸ ἐν μέσῳ, καὶ ὁ θεσπέσιος ἰωάννης ὁ τούτου καθηγούμενος, ἐν εἰρήνῃ ἀνεπαύσατο, καὶ ὁ μακάριος στέφανος, τὴν ἐπιστασίαν τούτου ἐγχειρίζεται, ἐν τῷ περιωνύμῳ βουνῷ τοῦ ἁγίου αὐξεντίου, διανύων τὸν ἀσκητικὸν δίαυλον. Ἐπεὶ δὲ ὁ τῶν ζιζανίων σπορεύς, πόλεμον ἄσπονδον ἤγειρε κατὰ τῆς ἐκκλησίας, τοῦ μὴ προσκυνεῖν τὰς ἁγίας καὶ σεπτὰς εἰκόνας. λέων δὲ ἦν ὄργανον τούτου, ὁ ἐξ ἰσαυρίας ὁρμώμενος. ἀλλ' αὐτὸς

μὲν· τῆς παρούσης ζωῆς ἀπερράγη ὑπὸ τοῦ μακαρίου γερμανοῦ ἀποκρουσθεὶς καὶ διελεγχθεὶς ἱκανῶς. Τὸ δὲ ἐκείνου σκαιότατον γέννημα, κωνσταντῖνος φημὶ ὁ κοπρώνυμος, μείζονα δεινὰ κατειργάσατο, πορθῶν καὶ καταστρέφων τὴν ἐκκλησίαν, καὶ τὰς ἱερὰς εἰκόνας πυρὶ κατακαίων. καὶ τοὺς μοναχούς, ἐξορίαις καὶ διαφόροις βασάνοις ὑποβάλλων. ὃς καὶ περὶ τοῦ ἁγίου στεφάνου μαθών, ὡς προσκυνεῖ τὰς ἁγίας εἰκόνας, καὶ αἱρετικὸν αὐτὸν ἀποκαλεῖ, μὴ πειθαρχῶν αὐτῷ, μηδὲ ὑπογράψαι ἀνέχεται τῇ αἱρέσει, ἀποστείλας ἐκράτησεν αὐτόν. καὶ μετὰ μυρίας αἰκίας, κατέκλεισεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ τῇ λεγομένῃ πραιτώριον. ἐν ᾧ ἐφρουροῦντο καὶ ἕτεροι μοναχοὶ λογάδες ἐκ διαφόρων τόπων. δι' αὐτὸ τοῦτο συναθροισθέντες, τὸν ἀριθμὸν τεσσαράκοντα δύο. οἱ περὶ πέτρον καὶ ἀνδρέαν, ἐκ διαφόρων χωρῶν ἄλλοι, τὸν ἀριθμὸς τριακόσιοι. Οἱ μὲν, ῥῖνας. Οἱ δέ, ὦτα. ἄλλοι ὄμματα ἀφῃρημένοι, καὶ χεῖρας, καὶ γενειάδας. οὓς ὁρῶν ὁ μακάριος στέφανος ἠσπάζετο καὶ πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἐπήλειφε, πᾶσαν μοναχικὴν κατάστασιν καὶ ἀκολουθίαν, ἐν τῷ πραιτωρίῳ διατελῶν. Μαθὼν δὲ τοῦτο ὁ βασιλεύς, καὶ ὅτι τὸ πραιτώριον μοναστήριον γέγονε διὰ τοῦ στεφάνου, πληρωθέντος ἤδη ἑνδεκαμηνιαίου χρόνου ὑπὸ τῆς εἰς τὸ πραιτώριον τούτου καθείρξεως. ἐκβάλλεται τῆς φυλακῆς. καὶ εἰς γῆν ῥίπτεται, λίθοις βαλλόμενος, καὶ ξύλοις τυπτόμενος. Εἷς δέ τις τῶν φονώντων, λαβόμενος ξύλου, καὶ κρούσας κατὰ τοῦ μήνιγγος, ἀνεῖλε τὸν ἅγιον, τῆς ἁγίας αὐτοῦ διαιρεθείσης κεφαλῆς ἐκ τοῦ κρούματος, καὶ τὴν τιμίαν αὐτοῦ ψυχὴν τῷ θεῷ παρατίθησιν. Οἱ δὲ λοιποὶ τῶν δημίων, ἔσυρον αὐτὸν ἐπὶ τῆς λεωφόρου γυμνὸν καὶ νεκρὸν τὸ σῶμα. αἵ τε χεῖρες καὶ πόδες αὐτοῦ λίθοις προσκρούοντες, συνετρίβοντο. καὶ δάκτυλοι σὺν τοῖς ὄνυξιν

ἀπεσπῶντο. ἕως καί τις τῶν τοῦ ἀλάστορος θεραπευτῶν, λίθον μέγιστον ἀκοντίσας, τὴν γαστέρα τοῦ ὁσίου διέῤῥηξε. καὶ παραυτίκα πᾶσαι αἱ τῶν σπλάγχνων συνθέσεις, εἰς γῆν ἐξεχύθησαν. Καὶ κάπηλός τις, δαλὸν ἐκ τοῦ πυρὸς ἀνελόμενος, καὶ κρούσας κατὰ τῆς κεφαλῆς. καὶ εἰς δύο μέρη ταύτην διατεμὼν, τὸν ἐγκέφαλον ἐπὶ τὴν γῆν ἔῤῥιψε. τὸ δὲ τίμιον αὐτοῦ λείψανον, παρὰ τῶν μιαρῶν ἐκείνων, ἐν τοῖς Πελαγίου ἐῤῥίφη. ὕστερον δὲ παρὰ εὐλαβῶν τινῶν ἐτάφη, ἐν ᾧ νῦν κατάκειται τόπῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος Ἀνδρέας συρόμενος κατὰ γῆς διὰ τὴν τῶν ἁγίων εἰκόνων προσκύνησιν, τελειοῦται.

Ἐκ γῆς ἐπλάσθην, γῆ με δὴ καὶ κτεινάτω,
Πλάστου γὰρ αὐτῆς Ἀνδρέας τιμῶ τύπους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος Πέτρος τυπτόμενος ὑπὲρ τῶν ἁγίων εἰκόνων, τελειοῦται.

Ἂν εἰκόνων τύπτωσι τὸν Πέτρον χάριν.
Εὕρωσιν αὐτὸν πέτρινον τῷ σαρκίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἁγία Ἄννα τυπτομένη παρὰ τὸ κατειπεῖν τοῦ ἁγίου Στεφάνου, τελειοῦται.

Μάστιξιν Ἄνναν εὐτόνως τετυμμένην,
Ἔδειξε Χριστὸς εὐπρεπῶς ἐστεμμένην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων, τῶν συμμαρτυρησάντων τῷ ἁγίῳ Στεφάνῳ, ὑπὲρ τῶν ἁγίων εἰκόνων.

Τιμῶντες εἰκόνισμα σαρκὸς τοῦ Λόγου.
Θνήσκουσιν οἱ ἅγιοι βίαιον μόρον.

Πολλοὶ τῶν στρατιωτῶν ὀρθόδοξοι ὄντες, ἀποταξάμενοι τῷ βίῳ, γεγόνασι μοναχοί. Τοὺς τοιούτους δὲ, ὁ παράνομος τιμωρησάμενος βασιλεὺς, τοῦ βίου ὑπεξήγαγε. καὶ γὰρ τὸν ἕνα Βασίλειον καλούμενον, ἐγκαλούμενος πρὸς τὴν αὐτοῦ πλάνην, καὶ μὴ πειθόμενον, ἀλλὰ τὴν προσκύνησιν τῶν ἁγίων εἰκόνων σέβεσθαι τοῦτο εἰπόντος. λὰξ κατὰ τῆς γαστρὸς αὐτὸν κρούσας, τὰ ἔγκατα ἐξέχεε. καὶ οὕτως ἐτελεύτησεν. Ἄλλος ἐγκλεισθεὶς ἐν τῷ σωματοθεσείῳ, ῥινοκοπηθεὶς, ἐν Χερσῶνι ἐξωρίσθη. καὶ μέλλων φονευθῆναι, ἔφυγεν εἰς Χαζαρίαν. ἐν ᾗ καὶ ἐπίσκοπος γέγονε. καὶ ὕστερον ἐτελειώθη. Ἕτερος δὲ Στέφανος τοὔνομα, εἰς Σουγδαΐαν ἐξωρίσθη, καὶ πολλοὺς ὠφελήσας, τέλος εὗρε τοῦ βίου. Ὁμοίως δὲ καὶ Γρηγόριος σὺν ἄλλοις πολλοῖς ἐξορισθέντες, ἐτελεύτησαν. Ἀλλὰ καὶ Ἰωάννης ὁ ἀπὸ Λεγαταρίων, ἐν Δαφνουσίᾳ ἐξορισθεὶς καὶ τυπτόμενος συχνῶς, τὸν βίον ἀπέλιπε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Εἰρηνάρχου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἑπτὰ ἁγίων γυναικῶν.

Τὸν Εἰρήναρχον ἡ φονεύτρια σπάθη.
Σῶ σὲς Εἰρήναρχε σὺν ταῖς ἑπτὰ μέρει.
Ἔδειξε νεκρὰς ἐν Σεβαστείᾳ πόλει.
Γυναῖκας ἑπτὰ πανσεβάστους τὸ ξίφος.

Εἰρήναρχος ὁ μάρτυς, ἐγένετο ἀπὸ τῆς πόλεως Σεβαστείας. νέος δὲ ὢν τὴν ἡλικίαν, δήμιος τὴν τάξιν ὑπῆρχε. καὶ τιμωρουμένων τῶν ἁγίων μαρτύρων αὐτὸς ἐξυπηρέτει ἐν ταῖς κολάσεσιν. Ἐταζομένων δὲ γυναικῶν χριστιανῶν, ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ, παρὰ Μαξίμου ἄρχοντος Σεβαστείας, φωτίζεται τὴν ψυχὴν Εἰρήναρχος, ὑπὸ τῆς θείας χάριτος τοῦ Χριστοῦ. ὡς ἔβλεπε τὰς γυναῖκας ὑπὲρ Χριστοῦ ἀνδριζομένας καὶ καταισχυνούσας τὸν τύραννον, διὰ τῶν παρ' αὐτῶν γινομένων θαυμάτων. Ὅθεν παῤῥησίᾳ ὁμολογήσας τὸν Χριστὸν, καὶ ἑαυτὸν ἀνακηρύττων Χριστιανὸν. πρῶτον μὲν τῇ τοῦ ἄρχοντος προστάξει ἐν τῇ λίμνῃ ἀπεῤῥίφη. Ἔπειτα ἐκ τῆς λίμνης ζῶν ἐξελθὼν, εἰς κάμινον ἐμβάλλεται πυρός. καὶ ταύτης παραδόξως διασωθεὶς, τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται, σὺν Ἀκακίῳ τῷ πρεσβυτέρῳ τῷ τοῦτον βαπτίσαντι. Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, ἀμήν.

ᾠδὴ ζ΄. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Ἐμυήθησαν τὸ τέλος τὸ μακάριον. πάντυρ

γικῶ

γικῷ βουλήματι. ὅθεν πλείονι, ἐπιδοὺς ἀσκήσεσι σεαυτὸν, ἐκ δόξης εἰς δόξαν προεχώρεις. ἀποκτανθεὶς διὰ Χριστὸν, τὸν ἐπὶ πάντων θεόν.

Φερωνύμως τῷ πρωτάθλῳ συνδεδόξασαι. καὶ γὰρ λιθολευστούμενος, καὶ συρόμενος. καὶ τυπτόμενος ἀνηλεῶς. αἱμάτων ἐπλήρωσας τὴν γῆν. καὶ τὴν ψυχήν σου τῷ θεῷ, χαίρων παρέδωκας.

Ἐν πλατείαις μάρτυς στέφανε συρόμενος ἀνηλεῶς τῆς πόλεως. ἐξωμάλισας, μαρτυρίου τρίβον τοῖς πιστοῖς. ἐν ᾗ ἐπιβαίνοντας στερρῶς. πρὸς τὴν οὐράνιον σαφῶς, πόλιν κατήντησας. ϑ.

Ἱερώτατοι προφῆται προεδήλωσαν, ἁγνὴ ἐκφαντικώτατα. τὸ μυστήριον, τῆς σεπτῆς λοχείας σου καὶ νῦν, ἡμεῖς τὰς ἐκβάσεις τηλαυγῶς, κατανοοῦντες εὐσεβῶς, σὲ μακαρίζομεν. Ὁ αὐτός.

Συμπαθείας τῆς πρὸς σάρκα διαζεύξας σου, τὸν νοῦν μακαριώτατε. φλογιζόμενος. καὶ πυρὶ καιόμενος σοφέ. τῶν παίδων ἐβόας τὴν ᾠδήν. εὐλογητὸς εἶ ὁ θεὸς, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Μεμακάρισαι τῶν παίδων θεῖος ὅμιλος. καὶ γυναικῶν ἑπτάριθμος, χορὸς ἅγιος. δεσμοὺς τὸ πῦρ τοὺς αἰκισμοὺς, στερρῶς ὑπομείναντες ὁμοῦ. καὶ οὐρανίων ἀγαθῶν, καταξιούμενοι.

Ἀπελαύνουσαι ἐκ μόνης σου προσκλήσεως. τῆς πονηρίας πνεύματα. ἐγνωκότα σε, ἀθλητὴν ἀήττητον χριστοῦ. εἰρηνάρχε μέλποντα θερμῶς. εὐλογητὸς εἶ ὁ θεὸς, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν. θ.

Ῥαθυμίᾳ με κρατούμενον διέγειρον. πρὸς ἐργασίαν ἄχραντε. θείων πράξεων ἐνίσχυσαί με κατ' ἐχθρῶν. ἀεὶ πολεμούντων με δεινῶς. καὶ ἐναντίοις λογισμοῖς, δελεαζόντων με.

ᾠδὴ η. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις.

Μανικώτατοι ὥσπερ θῆρες συνέλαβον. τοῦ χριστοῦ, τὸ ἀρνίον, παίοντες κτείνοντες. καὶ μετὰ ἀνδρῶν, ἀνομούντων συνθάπτοντες,

οἱ παρανομία, συζῶντες εἰς αἰῶνας.

Ἀπλήστως σου τὴν χαρὰν, ἐχθρὸς συνέτριψεν. ἀλλ' ὁ θεὸς ἐν ὑψίστοις στέφει κατέστεψε. τῷ νικητικῷ, στεφανίτα πολύαθλε. κλέος τῶν μαρτύρων, καὶ πάντων τῶν ὁσίων.

Καρτερῶς τῷ διώκτῃ, ἀντιπαταττόμενος. ὁ θεόφρον ἀνδρέας, πληγαῖς συγκόπτεται. καὶ ἀνηλεῶς θανατοῦται ὁ δίκαιος. μέλπων τῷ δεσπότῃ, χριστῷ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἁγιώτατος οἶκος, ἤδη γενόμενος. τὸν ἐν πᾶσιν ἁγίοις ἀναπαυόμενον. ἔχεις ἐν τῇ σῇ, ἐνοικοῦντα πολύαθλε. στέφανε καρδίᾳ, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. ϑ.

Ῥαντισμῷ θείου λύτρου, θεοχαρίτωτε. ἐκ πλευρᾶς κενωθέντος, τοῦ σοῦ υἱοῦ καὶ θεοῦ. τὸν ἐκ πονηρᾶς, ἁμαρτίας προσόντα μοι. ῥύπον δυσωπῶ σε, ἀπόπλυνον παρθένε. Ὁ αὐτός.

Τῶν αἱμάτων τῷ λύθρῳ, ἀεὶ σταζόμενος. καὶ μαστίγων τῷ κάλλει, καλλωπιζόμενος. τῷ νικοποιῷ, ἐμφανίσθης εἰρηνάρχε. νίκης τὰ βραβεῖα, πρὸς τούτου δεδεγμένος.

Ὑψωθεὶς τῇ ἀγάπῃ, τοῦ παντοκράτορος. διωκτῶν ἐπηρμένην, ὀφρὺν κατέαξας. καὶ εἰδωλικὸν, ἐταπείνωσας φρύαγμα, μάρτυς ἀθλοφόρε, εἰρηνάρχε παμμάκαρ.

Συμπαθείας με θείας, μάρτυς ἀξίωσον. πειρασμῶν καὶ κινδύνων. ἀπολυτρούμενος, πίστει σε θερμῇ, τὸν τιμῶντα εἰρηνάρχε. καὶ ὑπὸ τὴν σκέπην, τὴν σὴν προσπεφευγότα. ϑ.

Χαῖρε ἅγιον ὄρος, καὶ θεοβάδιστον, ἀπορρήτων πραγμάτων, χαῖρε φανέρωσις. ἄκουσμα φρικτὸν, δυσθεώρητον ὅραμα. χαῖρε τῶν πεσόντων, ἀνάκλησις παρθένε.

ᾠδὴ θ. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν, ἀδύνατον.

Ἰδὼν ἀγάλλῃ, ἀγγέλων τάγματα. πατριαρχῶν, ὁσίων προφητῶν, ἀποστόλων τε. καὶ δικαίων ἁπάντων θεόπνευστε. οἷς συμπεριπολεύων, μνήσθητι πρόστηθι. τῶν εἰλικρινῶς ἐπὶ τῆς γῆς μακαριζόντων σε.

Ὡς φῶς ὡς ὄρθρος, ὡς μέγας ἥλιος, ὡς ἑῷος

κατὰ τοὺς ἐρὰς θαυμάτων λαμπρότησι. καὶ στιγμάτων ἁγίων γεγάνησαι, πάντων ταῖς ἐκλαμψίαις τῶν εὐφημούντων σε. στέφανε λαμπρῶν ἀληθῶς, μάρτυς πολύαθλε.

Σ τερροῖς ἀσκήσεως, ἀγωνίσμασι. καταβαλὼν τοῦ σκότους τὰς ἀρχὰς πρότερον. ἐπ' ἐσχάτων ἀθλήσας στερρότατα. παντελεῖ ἀπωλείᾳ, ταύτας παρέδωκας. στέφανε μαρτύρων καλλονὴ, ὁσίων καύχημα.

Η σὴ περίδοξος, μνήμη σήμερον. φωτὶ καὶ ἀκτῖσι χαρισμάτων τοῦ πνεύματος. καταυγάζει τὰ τῆς γῆς πληρώματα. ἣν ἐν ἀγαλλιάσει, νῦν ἑορτάζοντας. φώτισον ἁγίασον ἡμᾶς, θεομακάριστε. Θ.

Φ ωτὸς δοχεῖον, θεοχαρίτωτε. τῶν ἱερῶν, μαρτύρων ἀληθῶς τὸ κραταίωμα. καὶ ὁσίων ἁπάντων τὸ καύχημα, σῶσον ἡμᾶς κινδύνων, καὶ περιστάσεων. καὶ τῆς τῶν ἐχθρῶν ἐπιδρομῆς, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε. Ὁ αὐτός.

Α ὐτὸ τὸ ἔσχατον, καὶ ἀκρότατον. τῶν ἐφετῶν, κατείληφας θεόφρον εἰρήνάρχε. καὶ μεθέξει χριστοῦ ἐχρημάτισας. ψάλλων σὺν ἀσωμάτοις, ἅγιος, ἅγιος. ἅγιος, τριὰς ἡ παντουργὸς καὶ παντοδύναμος.

Ρ υσθεὶς παγίδων, τῶν θηρευόντων σε, πρὸς καλιὰν, ὁσίων κατέπαυσας ἔνδοξε. καὶ μαρτύρων συνήφθης στρατεύμασι, μετὰ τῶν συνάθλων. ὅθεν γεραίρομεν. μνήμην τὴν ὑμῶν, περιχαρῶς πανηγυρίζοντες.

Ι σχὺν καὶ κράτος, χριστὸν κτησάμενος. τὸ χαλεπὸν καὶ βασάνων διεπέρασας πέλαγος, καὶ τοὺς ἄνω λιμένας κατέλαβες. ὅλος ὡραϊσμένος ὅλως τοῦ πνεύματος. ταῖς φωτοχυσίαις δαψιλῶς, περιχεόμενος. Θ.

Η ρεῖν τὸ θαῦμα, τὸ ἀκατάληπτον. τοῦ τόκου σου, τοῦ σοῦ παρθενομῆτορ μὴ σθένοντες. σιωπῇ τοῦτο μᾶλλον δοξάζομεν. καὶ σὲ δοξολογοῦμεν, τὴν παμμακάριστον. μόνην καὶ καλὴν ἐν γυναιξὶν, ὦ παναμώμητε.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Ε κομίσω πρὸς χριστοῦ, διπλοῦν τὸ στέφος στέφανε. ἀσκήσας ὑπερβαλλόντως. καὶ μαρτυρήσας τὴν αὐτοῦ, εἰκόνα σεβαζόμενος, πάντων τε τῶν ἁγίων. μεθ' ὧν ἡμῶν μνήσθητε.

Ἕτερον. Ὅμοιον.

Τ οὺς τὴν εἰκόνα τοῦ χριστοῦ, μὴ προσκυνοῦντας στέφανε. κατῄσχυνας ὡς ἀθέους. καὶ μαρτυρίου καλλοναῖς, καὶ στίγμασι κεκόσμησαι. διὰ τοῦτο πιστῶς σε, ἀειμακαρίζομεν. Θ. Ὅμοιον.

Α χραντε δέσποινα ἁγνὴ, καὶ μόνη ἀπειρόγαμε. ἡ βασιλὶς καὶ κυρία. σὺ δυσώπει τὸν ἐκ σοῦ, τεχθέντα λυτρωτὴν ἡμῶν. σῶσαι κόσμον ἐκ πάντων, κακῶν τε καὶ θλίψεων. Σταυροθ. Ὅμοιον.

Π αρισταμένη τῷ σταυρῷ χριστοῦ ἡ σὲ κυήσασα, ὀδυρομένη ἐβόα. ὦ υἱέ μου καὶ θεέ, ἀνάσταξα σταύρωσιν σου τὴν ἔγερσιν τοῖς πιστοῖς σου. ταύτην ἡμῶν ἐκ πόθου, καὶ σῶσον ὡς εὔσπλαγχνος.

Εἰς τὸν στ. στιχηρὰ τῆς ὀκτωήχου.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου ὡς συνήθως καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, κθ'. τοῦ ἁγίου μάρτυρος παραμόνου καὶ τοῦ ἁγίου μάρτυρος φιλουμένου. Εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα. ἱστῶμεν στίχους στ' καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια. ἦχος δ'.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Φ ωτοφανείας σαφῶς πεπυρσευμένος. παμμάκαρ παράμονε, τοῦ θείου πνεύματος. σκότος βαθύτατον τέλεον, ἀπεβδελύξω, πολυθεΐας καὶ ηὐτομόλησας. αὐθέτου λαβόμενος, καιροῦ πανόλβιε. πρὸς τὰ προκείμενα σκάμματα. γενναιοφρόνως, καὶ νικηφόρος ὀφθεὶς κατέβαλες. τὸν ἀλαζόνα, καὶ πολέμιον, πάντων βροτῶν, μεγαλύνων χριστόν. ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δ ιὰ τὸν πάντων θεὸν καὶ βασιλέα. δήμιον πολυάριθμον, κατασφαττόμενον, κατεῖδες παράμονε, τῷ θείῳ ζήλῳ, ὅλως ἐθέλχθης.

χθης, καὶ ἀνεβόησας. χριστοῦ δοῦλος γνήσιος, ὑπάρχω πάντοτε. γνῶτε παράνομοι τύραννοι, καὶ ὡς ἀρνίον, ἄκακον θύεσθαι. ἰδοὺ νῦν αὐτόκλητος, παραγενόμενος, μὴ οὖν. μέλλετε, θῦμα δεκτὸν πρὸς τὸ θεῖον ὑπὸ σαρκὶ. δι' ἐμοῦ ἑκουσίως τοῦ γενέσθαι κατεπείγομαι.

Τῇ ἐπιχειρήσει τῇ τιμωμένῃ, ὡς ὁ δεκάδι. τρισπλήτη ὁ τίμιος, ἑκατονταδικοχορός. τῶν ἀθλοφόρων πολύθεον, καθεῖλε πλάνην, [illegible] νομούντων διὰ τῆς πίστεως μεθ' οὗ ἐσ[illegible]ωσαι, ἀγωνισάμενος, γυναικοφρόνως παράμονε. καὶ ταῖς χορείαις, τῶν ἀσωμάτων χαίρων ἠρίθμησαι. μεθ' ὧν δυσώπει. πάσης θλίψεως, καὶ πειρασμῶν λυτρωθῆναι ἡμᾶς. τοὺς σε ἀνευφημοῦντας, καὶ γνησίως μακαρίζοντας.

Δόξα καὶ νῦν, θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Οὐκ ἀποκρύπτω ὁ τάλας τὰ δεινά μου. ὅτι πάντα κέκτημαι, ἅπερ μισεῖ ὁ θεός. σάρκα, μολύνας καὶ πνεῦμα μου, καὶ νῦν ἐννοίαις καὶ ἀθεμίτοις, ἔργοις καὶ λόγοις αἰσχροῖς. γλώσσῃ καταχρώμενος, τοὺς ἁμαρτάνοντας. αὐτὸς τὰ χείρω ἐργάζομαι, θεογεννῆτορ, τούτων μοι δίδου πάντων διόρθωσιν. ἵνα ἐκνήψας, τῆς κακίστης μου, συνηθείας περιστέρω καὶ κλαύσωμαι. ἃ δεινὰ εἰργασάμην, τῆς ζωῆς μου τὸ ὑπόλοιπον.

Σταυροθεοτοκίον, Ὅμοιον.

Μὴ ἐποδύρου με μῆτερ, καθορῶσα. ἐν ξύλῳ κρεμάμενον, τὸν σὸν υἱὸν καὶ θεόν. τὸν ἐφ' ὑδάτων κρεμάσαντα, τὴν γῆν ἀσχέτως καὶ πᾶσαν κτίσιν δημιουργήσαντα. καὶ γὰρ ἀναστήσομαι, καὶ δοξασθήσομαι. καὶ τὰ τοῦ ᾅδου βασίλεια. συντρίψω σθένει καὶ ἀφανίσω τούτου τὴν δύναμιν. καὶ τοὺς δεσμίους, ἐκλυτρώσομαι, τῆς αὐτοῦ κακουργίας ὡς εὔσπλαγχνος. καὶ χαρίσομαι τούτοις, βασιλείαν τὴν αἰώνιον.

Ἀπολυτίκιον. Οἱ μάρτυρές σου κε.

Εἰς τὸν ὄρθρον· ἀναγινώσκομεν τὸ λοιπὸν τοῦ βίου. ὁ στέφανος. ὁ κανὼν οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Νοεμβ.

Υμνεῖσε τὴν σὴν νῦν δίδου μάρτυς χάριν.

Ἰωσήφ. ᾠδὴ α'. ἦχος δ'.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος.

Υμνοῦντα τὴν φωτοφόρον μνήμην σου μάρτυς παράμονε. φωτιστικαῖς τοῦ πνεύματος αὐγαῖς, τὴν καρδίαν μου φώτισον. καὶ πειθομένην θείαις με, νομοθεσίαις ἐνδυνάμωσον.

Μαρτύρων περιφανῶς τὴν εὔκλειαν μάκαρ ἐπλούτησας, μαρτυρικαῖς ἐμπρέπων καλλοναῖς. καὶ ὡραίοις ἐν στίγμασιν. ὡραιωθεὶς παράμονε. ὅθεν πιστῶς σε μακαρίζομεν.

Ναμάτων ζωοποιῶν τοῦ πνεύματος, ὑπάρχων ἔμπλεως, τοὺς ἀθείας καύσωνι δεινῷ ἐκταρκοῦντας ἐδρόσισας, καὶ περὰς τὸ ὕδωρ ἔνδοξε, τῆς ἀναπαύσεως ὡδήγησας. θεοτοκίον.

Ἐν χρόνῳ τὸν ἔξω χρόνου τέτοκας, βροτὸν γενόμενον. ὃν ἐκτενῶς ἱκέτευε ἁγνή. ὡς υἱόν σου καὶ κύριον. τὰ τῆς ψυχῆς μου χρόνια. πάθη ἰάσασθαι παναμώμητε.

ᾠδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Τὴν ἔπαρσιν τοῦ ἐχθροῦ, ταπεινωθεὶς διὰ χριστὸν ἔπαυσας. καὶ τὰς αὐτοῦ φάλαγγας, ξίφει καρτερίας συνέκοψας.

Μωράνας τὸ πονηρὸν, κατὰ τῆς πίστεως ἡμῶν βούλημα. καὶ καρτερῶν ἤθλησας. μάρτυς ἀθλοφόρε παράμονε.

Νευρώσας θείᾳ χειρί, ὡς στρατιώτης δυνατὸς χάριτι. καὶ χαλεπὰ βάσανα, μάρτυς ὡς περ ὄναρ λελόγισαι. θεοτοκίον.

Στερέωσόν μου τὸν νοῦν, περιτρεπόμενον πολλοῖς πάθεσι. μῆτερ θεοῦ πάναγνε. ὅπως, κατὰ χρέος δοξάζω σε.

Κάθισμα, ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὁ μάρτυς παράμονος, καρτερικῶς ἐναθλῶν. τοῖς ῥείθροις τοῦ αἵματος τῆς πολυθείας πυράν, ἐνθέως κατέσβεσεν. ὅθεν τῶν ἰαμάτων, εἰληφὼς θείαν χάριν. δαίμονας ἀπελαύνει καὶ νοσήματα παύει. αὐτοῦ χριστὲ πρεσβείαις, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν. θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὴν χάριν νῦν ἅπαντες, ἀνευφημήσωμεν. μητρὸς τοῦ θεοῦ ἡμῶν, ὡς δι' αὐτῆς, τὴν χα-

ρανῷ, τῷ κόσμῳ αὐγάσασαν. λύσιν τῆς ἁμαρτίας, εὑραμένη ἡ φύσις. ἅπασα τῶν ἀνθρώπων, γηθομένη κραυγάζει. εὐχαῖς αὐτοῦ κύριε, ῥῦσαι ἡμᾶς τῶν δεινῶν. σερθ. Ὅμοιον.

Σταυρῷ ὡς ἑώρακας, τὸν σὸν υἱὸν καὶ θεόν. παρθένε πανύμνητε, καὶ ἀπειρόγαμε, ἀνύμνεις δακρύουσα. δόξα βοῶσα λόγε, τῇ φρικτῇ σου βουλήσει. θέλων ὅτι νεκρῶσαι, ἡ ζωὴ τῶν ἁπάντων. ῥυόμενος τὸν κόσμον, φθορᾶς ὡς ὑπεράγαθος.

ᾠδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ ἐκκλησία.

Ἡ καρδία σου ἀνδρεία ὠχυρωμένη. καὶ παρρησίᾳ ἔνδοξε, πεπυρακτωμένη, βάσανα πολύπλοκα, νηπίων τεχνάσματα, μάρτυς γενναιόφρον λελόγισαι.

Νεκρωθέντας ταῖς προστάξεσι τοῦ τυράννου. τοὺς ἀθλητὰς θεώμενος. ζῆλον κατ᾽ ἐκείνους, ἔνθεον ἀνέλαβεν. ὁ μάρτυς παράμονος. καὶ πρὸς τὸ παθεῖν ηὐτομόλησεν.

Νεανικῶς σε γενόμενον. καὶ ταῖς λόγχαις. ἀνηλεῶς νυττόμενον. καὶ τὰς μεθοδείας, τοῦ ἐχθροῦ τροπούμενον. Χριστὸς ἐστεφάνωσεν. ὁ ἀγωνοθέτης μακάριε.

Ὑπομονὴν ἐκπληττόμενος τῶν μαρτύρων. καὶ τὴν αὖ τὴν τελείωσιν. ἔνδοξε θαυμάζων. τούτοις ἐκοινώνησας, τοῦ ζήλου τῆς πίστεως. καὶ τῆς ὑπερτίμου ἀθλήσεως. Θ.

Νεκρωθέντας τοὺς ἀνόμους τῇ παραβάσει. τῷ ζωηφόρῳ τόκῳ σου. παρθένε μαρία, πάντας ἀνεζώωσας. διό σε δοξάζομεν, καὶ θεοπρεπῶς μακαρίζομεν.

ᾠδὴ ε'. Σὺ Χριστέ μου φῶς.

Δῶρον πολυτελές. σεαυτὸν προσενήνοχας, τῷ κτίστῃ σου ἐναθλήσας. καὶ τὴν πλάνην νικήσας, μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα.

Ἱδρύματα σοφέ, τῶν δαιμόνων καὶ ξόανα, συνέτριψας ἑδρασμένον. λογισμὸν κεκτημένος, ἐν πέτρᾳ θείας πίστεως.

Δαιμόνων τὴν πληθὺν, ἀνδρικῶς ἐτραυμάτισας. τῷ τραύματι τῆς σαρκός σου. ἀθλητὰ γενναιόφρον, διό σε μακαρίζομεν. Θ.

Ὁμότιμος πατρί, ἐνυπάρχων καὶ πνεύματι. ὁ κύριος, ἐξ ἁγνῶν σου, ἐσαρκώθη αἱμάτων. ἁγνὴ παρθένε γενόμενος.

ᾠδὴ ς'. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Ὑψηλός, ἐν καιρῷ τῶν ἀγώνων οὐ γέγονας. ἐγηγερμένος δὲ μᾶλλον. καὶ πρὸς θείαν ἄθλησιν ῥωμαλέος. διὰ τοῦτο, τῶν στεφάνων τῆς δόξης ἐπέτυχες.

Μαρτύρων, ὁμήγυριν σεαυτὸν συγκατέλεξας. τελειωθεῖσι προθύμως. περὶ τῆς σῆς ἀοίδιμε μαρτυρίας. καὶ σὺν τούτοις, σερίου πατρίδος ἠξίωσαι.

Αἱ λόγχαι, μιμητήν σε Χριστοῦ ἀπειργάσαντο. αἷς πτερωσκόμενος μάρτυς. πρὸς αὐτὸν ἀνέπτης στεφανηφόρος. θανατώσας, ὑπομονῆς τοὺς ἄφρονας ξίφεσιν. Θ.

Ῥῦσαί με, τῶν σκανδάλων τοῦ βίου παναχραντε. τὸν ἐννυκτὶ ἀβλεψίας, λογισμῶν ἀτόπων κεκρατημένον. τῇ κακίᾳ, τοῦ δυσμενοῦς ἀεὶ σκυλιζόμενον.

Τῇ αὐτῇ μηνί, εἰκοστὴ ἐνάτῃ, ἄθλησις τοῦ ἁγίου μάρτυρος, παραμόνου. καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἁγίων τριακοσίων ἑβδομήκοντα συμμαρτύρων αὐτοῦ. Χ.

Ὁ παράμονος νύττεται σοί Χριστέ μου.
Γνοὺς γὰρ θεὸν μόνον σε σὺν θνήσκει μόνῳ.
Ξίφει κεφαλὰς ἄνδρες ἑπτάκις δέκα.
Σὺν ἑξαπλῇ διδοῦσιν πεντήκοντα δίς.
Παράμονον δ᾽ ἐνάτῃ κτάνον εἰκάδι ἔγχεα μακρά.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ δεκίου τοῦ βασιλέως, καὶ ἀκυλίνου ἄρχοντος. πρόφασις δὲ αὐτοῖς τῆς διὰ Χριστοῦ πίστεως, καὶ τῆς τελειώσεως αὕτη. Ἐν τόπῳ τῆς βαλσατίας καλουμένῳ γέρῳ, πολίχνη τις καὶ πλουσία τυγχάνει θερμῶν ὑδάτων ἀνάδοσις. παραδόξως τοὺς νοσοῦντας ἰωμένη. Ἐνταῦθα κατὰ σώματος θεραπείαν παραγενόμενος ὁ τὴν τῆς ἑῴας ἀρχὴν διέπων ἀκυλῖνος, ἕπεσθαι αὐτῷ ἀπὸ νικομηδείας τοὺς συνειλεγμένους ἀθλητὰς δεσμίους παρεκελεύσατο. γενόμενος δὲ

εἰς

εἰς τὸ τῆς ἴσιδος τέμενος, καὶ τὰς μυσαρὰς θυσίας ἐκτελέσας, τοὺς ἁγίους θύειν τοῖς εἰδώλοις καὶ προσκυνεῖν προσέταξεν. οὓς ἀπαναινομένους τοῦτο ποιῆσαι ξίφεσιν ἀναιρεθῆναι πάντας προσέταξε. καὶ οὕτως οἱ γενναῖοι, θαυμαστοὶ τοῦ παμβασιλέως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ γεγόνασι μάρτυρες, τῇ αὐτοῦ θείᾳ δυνάμει κραταιωθέντες, τὸν ἀριθμὸν ὄντες τετρακόσιοι ἑβδομήκοντα. Οὓς θεασάμενος ὁ ἅγιος Παράμονος, φωνῇ μεγάλῃ ἐβόησεν εἰπών. μεγίστην ἀσέβειαν ὁρῶ, ὅ πομιαρὸς οὗτος, τοσούτους δικαίους, καὶ ταῦτα ξένους, ἀλόγων κατασφάττει τρόπῳ. Ὁ δὲ ἀκούσας, καὶ ὑπὸ μανίας ἀναφλεχθείς, εὐθέως τοῦτον ἀναιρεῖσθαι προσέταξεν. ὅπερ οὐκ εἰδὼς ὁ μακάριος, ἐν ᾧ τόπῳ βαδίζων διετέλει καταλαβόντες αὐτὸν οἱ ἀπεσταλμένοι, οὐκ ἠνέχοντο ἐπὶ παραχωρῆσαι δρᾶν τὸν φόνον, ἀλλὰ πάντες ἐπ᾽ ὄψεσι τοῦ δικάζοντος, ταῖς ἰδίαις χερσὶ καὶ τοῖς οἰκείοις ὅπλοις ἐκχέειν αἷμα ἀθῷον ἐπείγοντο. οἱ μὲν, λόγχαις βάλλοντες. οἱ δὲ, καλάμοις ὀξέσι. διά τε τῆς γλώττης καὶ τῶν λοιπῶν μελῶν τοῦ ἁγίου διελαύνοντες, ἐπ᾽ ὄψεσι τοῦ τυράννου ἐτελείωσαν ἐν τῷ εἰρημένῳ τόπῳ. καὶ πρὸς τὰς οὐρανίους σκηνὰς διεβίβασαν. καὶ ἐν αὐτῷ τῷ χορῷ τῶν τετρακοσίων ἑβδομήκοντα μαρτύρων, καὶ ταῖς τούτων θήκαις συνταχθείς, κατετέθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Φιλουμένου.

Φιλουμένου πείρουσιν ἥλοις τοὺς πόδας,
Χριστὸν φιλοῦντος καὶ Θεῷ φιλουμένου.

Φιλούμενος ὁ μάρτυς, ἐπὶ Αὐρηλιανοῦ βασιλέως, ἐκ Λυκαονίας ὁρμώμενος. καὶ τὸν σῖτον κομίζων ἐν τῇ τῶν Γαλατῶν χώρᾳ. Φίληκι οὖν τῷ ἡγεμόνι αἴκιρας διαβληθείς, καὶ Χριστιανὸν ἑαυτὸν ὁμολογήσας, ἡλοῦται πρῶτον τοὺς πόδας σιδήροις καὶ αἰκίζεται. εἶτα ἀναρτηθείς, σπαθίζεται. καὶ εἰς κλίβανον ἐκκαυθέντα ἐμβάλλεται. ἐκ τούτων δὲ τῇ τοῦ Χριστοῦ δυνάμει ἀβλαβὴς διαφυλαχθείς, ἡλοῦται αὖθις τὴν κεφαλὴν, καὶ τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας. καὶ ἐπὶ τριάκοντα σταδίους ἐλαύνεται ἕως λειποψυχήσας, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νικολάου, ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης. Καὶ τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἰωάννου, τοῦ ἐν Περσίδι. Καὶ τῶν ἁγίων ἓξ μαρτύρων. ὧν διωκομένων, πέτρας ῥαγείσης καὶ ὑποδεξαμένης αὐτοὺς, τελειοῦνται.

Ἤνοιξε πέτραν εἰς ταφὴν ἓξ ἀνδράσιν,
Ὁ νεκροὺς ἐγείρων εἰς ταφὴν Χριστὸς πέτραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος Οὐρβανὸς ἐπίσκοπος Μακεδονίας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ χερσὶν οὗτος ἐκπνέων τῶν ἀγγέλων,
Οὐρβανὸς ἐστὶν οὗ βίος κατ᾽ ἀγγέλων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος Διονύσιος ἐπίσκοπος Κορίνθου, ξίφει πληγείς, τελειοῦται.

Διονύσιος, εἷς τελῶν θυηπόλων,
Ξίφος μετελθὼν εἷς ἐστὶ καὶ μαρτύρων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ὅσιος Βιοσαρίων, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Πολλῶν ἱδρώτων καὶ πόνων Βιοσαρίων,
Πολλὰς θανὼν εὕρηκεν ἀντιμισθίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ὅσιος Παγκόσμιος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Σύμπας ὁ κόσμος, οὐδὲν ἦν Παγκοσμίῳ.
Ἐδὲμ γὰρ ἦρα καὶ μόνως ἣν λαμβάνει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ὅσιος Πιτηροῦμ, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Τῇ σῇ θελήσει πρὸς σὲ χωρεῖ Χριστέ μου,
Ὁ σῶν Πιτηροῦμ ἐργάτης θελημάτων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος μάρτυς Οὐαλλεριανὸς, ξίφει τελειοῦται.

Διὰ σέβος πάντιμον οἴσω καὶ ξίφος,
Ὁ μάρτυς ἐκραύγαζεν Οὐαλλερίων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος Φαῖδρος, ῥυπίνης ζεούσης καταχυθείσης αὐτῷ, τελειοῦται.

Πολλοὺς πρὸς ἄλλα πρὸς δὲ ῥυπίνης ζέσιν,
Στερρῶς ἀθλοῦντα, Φαῖδρον ἔγνωμεν μόνον

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, ἀμήν.

ᾠδὴ ζ. Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμιαῖοι παῖδες.

Τῶν ἰαμάτων, καὶ τῶν θαυμάτων χάριν ὁ σοφὲ μάρτυς, ἐκ θεοῦ πλουτήσας περιφανῶς, ἰατρεύεις σοὶ κραυγάζοντας. εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου κύριε.

Ὑφαπλουμένων, κολαστηρίων οὐκ ἐφρόντισας. ὅλην τὴν φροντίδα ἔχων ἐν οὐρανοῖς. ᾧ κραυγάζων ἀξιάγαστε. εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου κύριε.

Ἐν τῷ αἱμάτων, τῷ πυρὶ πᾶσαν ἔφλεξας. ὕλην ἀθεΐας ἔνδοξε πονηράν, τῇ δὲ δρόσῳ τῶν θαυμάτων σου. σὺ ἐν τῷ καύσωνι. τῶν δυσχερῶν, δροσίζεις παράμονε. θεοτοκίον.

Χαῖρε ἡ μόνη, χαρὰν ἀνθρώποις κυήσασα. χαῖρε, οὗ ὁ θρόνος χερουβικὸς, καὶ περίδοξον παλάτιον, τοῦ βασιλεύοντος. τῶν αἰώνων πανάμωμε δέσποινα.

ᾠδὴ η. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ἀγρυπνόν σε φύλακα πιστῶν, κατεπλουτήσαμεν, κατακοιμίζοντα, δαιμόνων φάσματα πάντοθεν. καὶ σαρκὸς ἄγρια κύματα. καὶ καταιγίδας λογισμῶν, μάρτυς πολύαθλε. τῶν βοώντων, πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν κύριον.

Ῥείθροις σῶν αἱμάτων ἱερῶν, πορφύρεον ἔβαψας, σαυτοῦ παλαίωσιν μὴ δ' ὅλως μέλλουσαν δέχεσθαι. ὃ λαμπρῶς ὡραϊζόμενος. τὰ ἐπουράνια οἰκεῖς, βοῶν μακάριε εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον.

Ἱερεῖον ὥσπερ καθαρὸν, καὶ θῦμα ἄμωμον. καὶ καλλιέρημα. ὁλοκαυτούμενον ἄνθραξιν, ἱερῶς μάρτυς ἀθλήσεως. τῷ ἀθλοθέτῃ σου χριστῷ, προσηνέχθης, μέλπων σοφέ. εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον. θεοτοκίον.

Ὁμοῦ σε σκιαὶ καὶ προφητῶν, προδιεχάραξαν, σεπτὰ κηρύγματα. ἀρρήτως μέλλουσαν ἔσεσθαι. τοῦ θεοῦ ἡμῶν λοχεύτριαν. θεοχαρίτωτε ἁγνὴ, ᾧ πάντες μέλπωμεν. εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον.

ᾠδὴ θ. Λίθος ἀχειρότμητος.

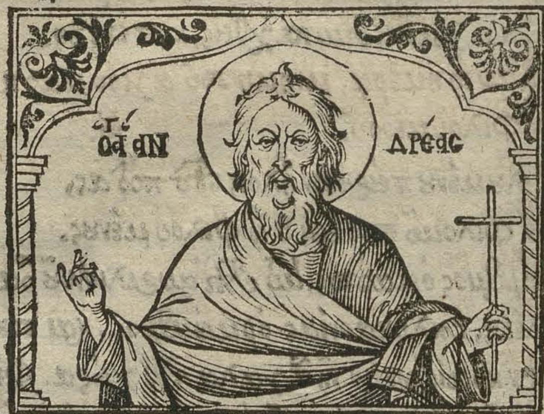
Ἰδὲ φωταυγοῦς ἀθλοφόρου, φωσφαὴς ἔλαμψε μνήμη, πάντων τῶν πιστῶν τὰς καρδίας, φωταγωγοῦσα τῷ θείῳ νοήματι περιχαρῶς χορεύσωμεν, τοῦτον ἐν πίστει μακαρίζοντες.

Ὥστε ἡ ἑπτάκυκλος δεκάδι, καὶ τῇ τριπλῇ ἑκατοντάδι, ἀκαταγωνίστων μαρτύρων. συναγελάζων, μεθ' ὧν τὸ σῶμά σου. μάρτυς χριστοῦ κατάκειται. σὺν τούτοις πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Στάδιον ἀνύσαντες πόνων. πολυειδῶν μεμεστωμένον. καὶ μετὰ χριστοῦ τὸν κόσμον, νενικηκότος, λαμπρῶς νικήσαντες, στεφανηφόροι μάρτυρες, σὺν οὐρανοὺς περιπολεύετε.

Ἤρθης ἀπὸ γῆς καὶ τὰ γέρα. τῶν σῶν ἀγώνων ἐκομίσω. νῦν δὲ ποταμοὺς ἀναβλύζεις ἡμῖν θαυμάτων, τοῖς σε γεραίρουσι. ὃ εὐσεβῶς τὴν μνήμην σου. πανηγυρίζουσι παράμονε. θεοτοκίον.

Φώτισον ψυχῆς μου τὰς κόρας, ἀμαυρωθείσας ἀβλεψίᾳ. τῆς φθοροποιοῦ ἁμαρτίας. θεογεννῆτορ, πάναγνε δέσποινα. σὺ γὰρ πιστῶν βοήθεια, καὶ φωτισμὸς ὑπάρχεις ἄχραντε.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ λ'. Τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου ἀποστόλου. Ἀνδρέου τοῦ πρωτοκλήτου. Ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ. εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα ἱστῶμεν στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν προσόμοια. Τοῦ μαλαξοῦ. ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Τὴν ψυχὴν προκαθάρας σου, τῇ ἁγνείᾳ τρισόλβιε, τῷ προδρόμῳ λύχνῳ τε γυμνασάμενος, ταύτην ἑτοίμην ἔτελες τὰς, τῶν αὐλῶν λαμψεων, τοῦ φωτὸς τοῦ νοητοῦ. ὃ προθύμως δεξάμενος, ἀνεκραύγαζες χαρμοσύνως ἀνδρέα. δεῦτε πάντες οἱ Χριστὸν ἐπιποθοῦντες. ἰδοὺ γὰρ τοῦτον εὑρήκαμεν.

Οὐκ ἠγνόησας ἔνδοξε. τοὺς θεσμοὺς τοὺς τῆς φύσεως, ὅθεν ὅνπερ εὕρηκας, πλοῦτον ἄσυλον. τῷ σῷ μηνύεις ὁμαίμονι. κοινωνὸν ποιούμενος ἧς ἐπέτυχες τρυφῆς. καὶ τῷ ὁδοποιήσαντι. σαρκὸς γενέσιν. καθηγήσω ἀνδρέας. ἐν τῇ γνώσει, τῇ τοῦ πατρὸς κραυγάζων, νῦν τὸν ποθούμενον εὕρομεν.

Ὑμνῳδίαις μακάριε. οἱ πιστοί σε γεραίρομεν. ἀνδρέα θεόσοφε, ὡς ἀπόστολον. θεοῦ τοῦ λόγου καὶ κήρυκα. καὶ θεῖον πρωτόκλητον, καὶ ὁμαίμονα σεπτὸν, τοῦ σοφοῦ θεοκήρυκος. ἀποστόλων τε, κορυφῆς θείου πέτρου. σὺν αὐτῷ οὖν, τὸν σωτῆρα δυσωπεῖτε. ὑπὲρ ἡμῶν τρισμακάριοι.

Δόξα. ἦχος β΄. Τοῦ αὐτοῦ.

Εὐφραίνου Βηθσαϊδᾶ, καὶ τέρπου καὶ χόρευε. σήμερον γὰρ ἐπέλαμψεν ἡμῖν, ἡ παμφαὴς πανήγυρις τῶν ἐκ σοῦ βλαστησάντων, καὶ πάντα τὸν κόσμον φαιδρυνάντων, τῇ αἴγλῃ τοῦ κηρύγματος, καὶ τῶν θαυμάτων αὐτῶν. ἀγάλλου καὶ σὺ πᾶσα ὑφήλιος, χρεωστικῶς ἐκβοῶσα καὶ λέγουσα. χαίροις πέτρε κορυφαῖε, ἡ πέτρα τῆς πίστεως. χαίροις ἀνδρέα πρωτόκλητε, τὸ τῆς ἀνδρείας ὑπόδειγμα. χαίροις αὐτάδελφος ἐκλεκτὴ καὶ τιμία χριστοῦ τοῦ θεοῦ ξυνωρὶς, ἡ τὸ σταυρικὸν καὶ στρίον αὐτοῦ πάθος μιμησαμένη. ὧ πρεσβεύειν διηνεκῶς μὴ ἐλλείπητε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, θ. ὅμοιον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθημι, μῆτερ τοῦ θεοῦ. φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Εἰς τὸν στίχον τοῦ μικροῦ ἑσπερινοῦ στιχηρὰ

προσόμοια, τοῦ αὐτοῦ. ἦχος, δ΄.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Μύστην σε πρωτόκλητον, ὁ θεὸς λόγος προεστήκατο καὶ σοφὸν θεοκήρυκα, καὶ θεῖον ἀπόστολον. τὸ ἁγνὸν εἰδώς σου, καὶ λαμπρὸν θεόφρον, μακάρ ἀνδρέα τῆς ψυχῆς. διὸ αἰτούμεθά σε οἱ τιμῶντές σου. τὴν μνήμην τὴν πανίερον. ὑπὲρ ἡμῶν ἐκδυσώπησον, πάσης βλάβης καὶ θλίψεως, ἡμᾶς σώζεσθαι πάντοτε.

Λεῖαν ποιούμενος. ἔργον χειρῶν πανάοιδιμε. καὶ ἰχθύας ζωγρούμενος, ἐζωγρήθης τίμιος οἷα μαργαρίτης, τῷ χριστοῦ σαγήνῃ. ὅθεν ἐζώγρεις τοὺς βροτοὺς. ὥσπερ ἰχθύας χαλῶν ὡς ἄγκιστρον. τὸν λόγον τὸν στερεὸν. καὶ ὡς σπαρτίον τὰ θαύματα. καὶ στερεὸν ὥσπερ κάλαμον διὰ τοῦτο τιμῶμέν σε.

Λαὸν τὸν καθήμενον. σκότει ἀγνοίας ὡς γέγραπται. τῷ σεπτῷ σου κηρύγματι, ἐφώτισας ἔνδοξε. τούτοις φῶς τὸ μέγα, λάμψαν ὑπὲρ λόγον. θεολογήσας καὶ λαμπρῶς. ἀνακηρύξας θεομακάριστε. διὸ σε μακαρίζομεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου σήμερον, ἐκτελοῦμεν πανήγυριν, εὐσεβείᾳ λαμπόμενοι.

Δόξα, ἦχος, πλ. β. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἐν τῇ τῶν πυρίνων γλωσσῶν διανομῇ, τὴν ἐξ ὕψους δύναμιν ἐνδυσάμενος, πανεύφημε ἀνδρέα ἀπόστολε, χριστὸν θεοῦ δύναμιν καὶ θεοῦ σοφίαν, τοῖς ἔθνεσιν ἐκήρυξας. πᾶσαν δὲ τὴν δυναστείαν τοῦ ἀλάστορος, τῇ δυνάμει τοῦ σταυροῦ ἐξηφάνισας. τὸν δὲ κόσμον ἐφώτισας, τῷ φωτὶ τῆς θεογνωσίας. διὸ, πρέσβευε στηρίζεσθαι ἅπαντας, ἐν τῇ πίστει τοῦ σοῦ κηρύγματος.

Καὶ νῦν, θ.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινὴ. ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. σὲ ἱκετεύομεν, πρέσβευε δέσποινα μετὰ τοῦ πρωτοκλήτου, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Νῦν ἀπολύεις. τὸ τρισάγιον, καὶ τὰ λοιπά. τὸ ἀπολυτίκιον. Ὡς τῶν ἀποστόλων πρωτόκλητος. Θεοτ. καὶ ἀπόλυσις.

Ἐν δὲ τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῷ, μετὰ τὸ προοιμιακὸν ψάλλομεν, τὸ Μακάριος ἀνήρ. Εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους ή. καὶ ψάλλομεν τὰ προσόμοια. τὰ παρόντα τρία, δευτεροῦντες αὐτά. ἦχος δ΄.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Ὁ τῷ προδρόμῳ φωτὶ μεμορφωμένος. ὅτε τὸ ἀπαύγασμα, τὸ ἐν ὑποστάσει, τῆς πατρικῆς δόξης ἔφανεν, αὐτὸν γένος, δι' εὐσπλαγχνίαν σῶσαι βουλόμενος. τότε πρῶτος σὺ δόξης, τούτῳ προσέδραμες. καταυγασθεὶς τὴν διάνοιαν, τελειοτάτῃ, μαρμαρυγῇ, αὐτοῦ τῆς θεότητος, ὅθεν καὶ κήρυξ, καὶ ἀπόστολος, χρηματίζεις χριστοῦ τοῦ θεοῦ ἡμῶν. ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ τῷ προδρόμῳ φωνῆς ἐνηχημένος, ὅτε ὁ παναγίος, λόγος σεσάρκωται. ζωὴν ἡμῖν παρεχόμενος, καὶ σελήνην, τῆς ἐπὶ γῆς εὐαγγελιζόμενος. τότε τούτῳ πάνσοφε, κατηκολούθησας, καὶ σεαυτὸν ἀκροθίνιον, καὶ παναγίαν, ὡς ἀπαρχὴν αὐτῷ καθιέρωσας. ὃν καὶ ἐπέγνως καὶ ἐμήνυσας, τῷ συγγόνῳ τῷ σῷ, τὸν θεὸν ἡμῶν, ὃν ἱκέτευε σῶσαι.

Ὁ τῷ ἐκλάμψαντι βλαστήσαντι φωτισθείς, ὅτε ὁ παρθένιος, τόκος ἀνέτειλε. τῆς εὐσεβείας διδάσκαλος, καὶ σωφροσύνης ὑποδεικνύων τὴν καθαρότητα. τότε σὺ θερμότατος, τῆς ἀρετῆς ἐραστής, ἀνδρέα μάκαρ γεγένησαι. τὰς ἀναβάσεις, ἐν σῇ καρδίᾳ, διατιθέμενος. καὶ ἀπὸ δόξης, πρὸς τὴν ἄφρασον ἦρθης δόξαν, χριστοῦ τοῦ θεοῦ ἡμῶν. ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, ἦχος δ΄. Ἀνατολίου.

Τὴν τῶν ἰχθύων ἄγραν, καταλιπὼν ἀπόστολε, ἀνθρώπους σαγηνεύεις, καλάμῳ τοῦ κηρύγματος. χαλῶν ὥσπερ ἄγκιστρον. τῆς εὐσεβείας τὸ δέλεαρ. καὶ ἀνάγων ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς πλάνης, τὰ ἔθνη ἅπαντα. ἀνδρέα ἀπόστολε, τοῦ κορυφαίου ὁμαίμων, καὶ τῆς οἰκουμένης ὑφηγητὰ διαπρύσιε. πρεσβεύων μὴ ἐλλείπης, ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει καὶ πόθῳ, εὐφημούντων πανεύφημε, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Καὶ νῦν. ἦχος, ὁ αὐτός.

Ἡσαΐα χόρευε. λόγον θεοῦ ὑποδέξαι. προφήτευσον τῇ κόρῃ μαριάμ. βάτον καταφλέγεσθαι, καὶ πυρὶ μὴ καίεσθαι, τῇ αἴγλῃ τῆς θεότητος. βηθλεὲμ εὐτρεπίζου, ἄνοιγε πύλην ἡ ἐδέμ. καὶ μάγοι πορεύεσθε, ἰδεῖν τὴν σωτηρίαν, ἐν φάτνῃ σπαργανούμενον. ὃν ἀστὴρ ἐμήνυσεν, ἐπάνω τοῦ σπηλαίου. ζωοδότην κύριον, τὸν σώζοντα τὸ γένος ἡμῶν.

Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν. καὶ τὰ ἀναγνώσματα. Καθολικῆς ἐπιστολῆς, πέτρου τὸ ἀνάγνωσμα.

Πέτρος ἀπόστολος ἰησοῦ χριστοῦ, ἐκλεκτοῖς παρεπιδήμοις διασπορᾶς πόντου, γαλατίας, καππαδοκίας, ἀσίας καὶ βιθυνίας κατὰ πρόγνωσιν θεοῦ πατρός, ἐν ἁγιασμῷ πνεύματος, εἰς ὑπακοὴν καὶ ῥαντισμὸν αἵματος ἰησοῦ χριστοῦ, χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη πληθυνθείη. Ἀγαπητοί, περὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ἐξεζήτησαν καὶ ἐξηρεύνησαν προφῆται οἱ περὶ τῆς εἰς ἡμᾶς χάριτος προφητεύσαντες. ἐρευνῶντες εἰς τίνα, ἢ ποῖον καιρὸν ἐδήλου, τὸ ἐν αὐτοῖς πνεῦμα χριστοῦ. προμαρτυρόμενον τὰ εἰς χριστὸν παθήματα, καὶ τὰς μετὰ ταῦτα δόξας, οἷς ἀπεκαλύφθη. ὅτι οὐχ ἑαυτοῖς ἡμῖν δὲ διηκόνουν αὐτά, ἃ νῦν ἀνηγγέλη ἡμῖν διὰ τῶν εὐαγγελισαμένων ἡμᾶς ἐν πνεύματι ἁγίῳ, ἀποσταλέντι ἀπ' οὐρανοῦ, εἰς ἃ ἐπιθυμοῦσιν ἄγγελοι παρακύψαι. Διό, ἀναζωσάμενοι τὰς ὀσφύας τῆς διανοίας ὑμῶν, νήφοντες τελείως, ἐλπίσατε ἐπὶ τὴν φερομένην ὑμῖν χάριν ἐν ἀποκαλύψει ἰησοῦ χριστοῦ, ὡς τέκνα ὑπακοῆς. μὴ συσχηματιζόμενοι ταῖς πρότερον ἐν τῇ ἀγνοίᾳ ὑμῶν ἐπιθυμίαις. ἀλλὰ κατὰ τὸν καλέσαντα ὑμᾶς ἅγιον, καὶ αὐτοὶ ἅγιοι ἐν πάσῃ ἀναστροφῇ γενήθητε. διότι γέγραπται, ἅγιοι γίνεσθε, ὅτι ἐγὼ ἅγιος εἰμί. Καὶ εἰ πατέρα

ἐπικα-

ἐπικαλεῖσθε, τὸν ἀπροσωπολήπτως κρίνοντα
κατὰ τὸ ἑκάστου ἔργον, ἐν φόβῳ τὸν τῆς παροι
κίας ὑμῶν χρόνον ἀναστράφητε. εἰδότες, ὅτι
οὐ φθαρτοῖς, ἀργυρίῳ ἢ χρυσίῳ ἐλυτρώθητε
ἐκ τῆς ματαίας ὑμῶν ἀναστροφῆς πατρο
παραδότου, ἀλλὰ τιμίῳ αἵματι ὡς ἀμνοῦ
ἀμώμου καὶ ἀσπίλου χυ. προεγνωσμένου μὲν
πρὸ καταβολῆς κόσμου, φανερωθέντος δὲ,
ἐπ᾽ ἐσχάτων τῶν χρόνων, δι᾽ ἡμᾶς, τοὺς δι᾽ αὐ-
τοῦ πιστεύοντας εἰς θν, τὸν ἐγείραντα αὐτὸν
ἐκ νεκρῶν, καὶ δόξαν αὐτῷ δόντα ὥστε τὴν πίστιν
ὑμῶν καὶ ἐλπίδα εἶναι εἰς θν. τὰς ψυχὰς
ὑμῶν ἡγνικότες ἐν τῇ ὑπακοῇ τῆς ἀληθεί
ας διὰ πνς, εἰς φιλαδελφίαν ἀνυπόκριτον,
ἐκ καθαρᾶς καρδίας ἀλλήλους ἀγαπή-
σατε ἐκτενῶς. ἀναγεγεννημένοι οὐκ ἐκ
σπορᾶς φθαρτῆς, ἀλλ᾽ ἀφθάρτου, διὰ λό-
γου θυ ζῶντος, καὶ μένοντος εἰς τὸν αἰῶνα. διότι
πᾶσα σὰρξ, ὡς χόρτος, καὶ πᾶσα δόξα ἀν
θρώπου, ὡς ἄνθος χόρτου. ἐξηράνθη ὁ χόρ
τος καὶ τὸ ἄνθος αὐτοῦ ἐξέπεσε. τὸ δὲ ῥῆμα
κυ, μένει εἰς τὸν αἰῶνα. τοῦτο δέ ἐστι τὸ ῥῆμα, τὸ
εὐαγγελισθὲν εἰς ὑμᾶς. ἀποθέμενοι οὖν πᾶ
σαν κακίαν, καὶ πάντα δόλον καὶ ὑποκρίσεις.
καὶ φθόνους, καὶ πάσας καταλαλιάς. ὡς
ἀρτιγέννητα βρέφη τὸ λογικὸν καὶ ἄδολον
γάλα ἐπιποθήσατε, ἵνα ἐν αὐτῷ αὐξηθῆτε
εἰς σωτηρίαν, εἴπερ ἐγεύσασθε ὅτι χρηστὸς ὁ κς. πρὸς
ὃν προσερχόμενοι λίθον ζῶντα. ὑπὸ ἀνθρώ
πων μὲν ἀποδεδοκιμασμένον, παρὰ δὲ θῷ
ἐκλεκτὸν, ἔντιμον. καὶ αὐτοὶ ὡς λίθοι ζῶντες
οἰκοδομεῖσθε οἶκος πνευματικὸς, ἱεράτευ-
μα ἅγιον, ἀνενέγκαι θυσίας πνευματικάς.
εὐπροσδέκτους τῷ θεῷ, διὰ ἰυ χυ. διότι περι
έχει ἐν τῇ γραφῇ. ἰδοὺ τίθημι ἐν σιὼν, λί-
θον ἀκρογωνιαῖον. ἐκλεκτὸν, ἔντιμον. καὶ ὁ πι
στεύων ἐπ᾽ αὐτὸν, οὐ μὴ καταισχυνθῇ. Καθο
λικῆς ἐπιστολῆς πέτρου ἀνάγνωσμα.

Ἀγαπητοί. Χς ὑπὲρ ὑμῶν ἔπαθεν, ἡμῖν ὑπο
λειμπάνων ὑπογραμμὸν ἵνα ἐπακολουθή
σητε τοῖς ἴχνεσιν αὐτοῦ. ὅς, ἁμαρτίαν οὐκ
ἐποίησεν, οὐδὲ εὑρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι
αὐτοῦ. ὅς, λοιδορούμενος, οὐκ ἀντελοιδόρει
πάσχων, οὐκ ἠπείλει. παρεδίδου δὲ τῷ κρί
νοντι δικαίως. ὅς, τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, αὐ
τὸς ἀνήνεγκεν ἐπὶ τοῦ ξύλου, ἵνα ταῖς ἁ-
μαρτίαις ἀπογενόμενοι τῇ δικαιοσύνῃ ζή-
σωμεν. οὗ τῷ μώλωπι αὐτοῦ ἰάθητε, ἦτε γὰρ,
ὡς πρόβατα πλανώμενα ἀλλ᾽ ἐπεστράφη
τε νῦν, ἐπὶ τὸν ποιμένα καὶ ἐπίσκοπον τῶν
ψυχῶν ὑμῶν. Ὁμοίως αἱ γυναῖκες ὑποτασ
σόμεναι τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν, ἵνα καὶ οἵτινες
ἀπειθοῦσι τῷ λόγῳ, διὰ τῆς τῶν γυναικῶν
ἀναστροφῆς, ἄνευ λόγου κερδηθήσων-
ται. ἐποπτεύσαντες τὴν ἐν φόβῳ ἀναστρο
φὴν ὑμῶν. ὧν ἔστω, οὐχ ὁ ἔξωθεν ἐμπλοκῆς
τριχῶν, καὶ περιθέσεως χρυσίων, ἢ ἐνδύσεως
ἱματίων κόσμος, ἀλλ᾽ ὁ κρυπτὸς τῆς καρδίας
ἄνθρωπος, ἐν τῷ ἀφθάρτῳ τοῦ πραέως καὶ ἡσυ-
χίου πνς, ὅ ἐστιν ἐνώπιον τοῦ θεοῦ πολυτε
λές. Οὕτω γάρ ποτε καὶ αἱ ἅγιαι γυναῖκες
αἱ ἐλπίζουσαι ἐπὶ θν ἐκόσμουν ἑαυτάς,
ὑποτασσόμεναι τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν. ὡς
σάρρα ὑπήκουσε τῷ ἀβραὰμ, κν αὐτὸν κα
λοῦσα, ἧς ἐγενήθητε τέκνα. ἀγαθοποιοῦ-
σαι, καὶ μὴ φοβούμεναι μηδεμίαν πτόησιν. Οἱ
ἄνδρες, ὁμοίως συνοικοῦντες κατὰ γνῶσιν
ὡς ἀσθενεστέρῳ σκεύει τῷ γυναικείῳ. ἀπο
νέμοντες τιμὴν. ὡς καὶ συγκληρονόμοι χάρι
τος ζωῆς, εἰς τὸ μὴ ἐγκόπτεσθαι τὰς προσευ
χὰς ὑμῶν. Τὸ δὲ τέλος, πάντες ὁμόφρο
νες, συμπαθεῖς, φιλάδελφοι, εὔσπλαγ
χνοι, φιλόφρονες. μὴ ἀποδιδόντες κακὸν
ἀντὶ κακοῦ, ἢ λοιδορίαν ἀντὶ λοιδορίας.
τοὐναντίον δὲ, εὐλογοῦντες. εἰδότες ὅτι εἰς
τοῦτο ἐκλήθητε, ἵνα εὐλογίαν κληρονομή
σητε.

Καθολικῆς ἐπιστολῆς
Πέτρου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἀγαπητοί. Χυ παθόντος ὑπὲρ ὑμῶν σαρ
κὶ, καὶ ὑμεῖς τὴν αὐτὴν ἔννοιαν ὁπλίσασθε.
ὅτι ὁ παθὼν ἐν σαρκὶ, πέπαυται ἁμαρτίας.
εἰς τὸ μηκέτι ἀνων ἐπιθυμίαις, ἀλλὰ θε-

λήματι

λήματι θεοῦ, τὸ ἐπίλοιπον ἐν σαρκὶ βιῶσαι χρόνον. ἀρκετὸς γὰρ ὑμῖν ὁ παρεληλυθὼς χρόνος τοῦ βίου, τὸ θέλημα τῶν ἐθνῶν κατεργάσασθαι πεπορευμένους ἐν ἀσελγείαις, ἐπιθυμίαις, οἰνοφλυγίαις, κώμοις, πότοις, καὶ ἀθεμίτοις εἰδωλολατρείαις. ἐν ᾧ ξενίζονται, μὴ συντρεχόντων ὑμῶν εἰς τὴν αὐτὴν τῆς ἀσεβείας ἀνάχυσιν, βλασφημοῦντες. οἳ ἀποδώσουσι λόγον, τῷ ἑτοίμως ἔχοντι κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς. εἰς τοῦτο γὰρ καὶ νεκροῖς εὐηγγελίσθη, ἵνα κριθῶσι μὲν κατὰ ἀνθρώπους σαρκὶ, ζῶσι δὲ κατὰ θεὸν πνεύματι. πάντων δὲ τὸ τέλος ἤγγικε. Σωφρονήσατε οὖν, καὶ νήψατε εἰς προσευχάς. πρὸ πάντων δὲ, τὴν εἰς ἑαυτοὺς ἀγάπην ἐκτενῶς ἔχοντες. ὅτι ἡ ἀγάπη καλύψει πλῆθος ἁμαρτιῶν. Φιλόξενοι εἰς ἀλλήλους, ἄνευ γογγυσμοῦ. Ἕκαστος καθὼς ἔλαβε χάρισμα, εἰς ἑαυτοὺς αὐτὸ διακονοῦντες, ὡς καλοὶ οἰκονόμοι ποικίλης χάριτος θεοῦ. Εἴ τις λαλεῖ, ὡς λόγια θεοῦ. Εἴ τις διακονεῖ, ὡς ἐξ ἰσχύος ὡς χορηγεῖ ὁ θεός. ἵνα ἐν πᾶσι δοξάζηται ὁ θεὸς διὰ Ἰησοῦ. ᾧ ἐστιν ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀμήν.

Εἰς τὴν λιτὴν, στιχηρὰ ἰδιόμελα. ἦχος α΄.
Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου.

Ὁ πρωτόκλητος μαθητὴς, καὶ μιμητὴς τοῦ πάθους, συμμορφούμενός σοι κύριε, Ἀνδρέας ὁ ἀπόστολος. τοὺς ἐν βυθῷ τῆς ἀγνοίας, πλανωμένους ποτὲ, τῷ ἀγκίστρῳ τοῦ σταυροῦ σου ἀνελκύσας, προσήγαγέ σοι. ταῖς πρεσβείαις αὐτοῦ ὑπεράγαθε, τὴν ζωὴν ἡμῶν εἰρήνευσον, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ὁ αὐτός.

Ὑμνήσωμεν οἱ πιστοὶ, Πέτρου τὸν σύγκονον, Ἀνδρέαν τὸν Χριστοῦ μαθητήν. οὗτος γὰρ, τὴν θάλασσαν, δικτύοις ἐρευνήσας ποτὲ, ἰχθύας ἐζώγρησε. νῦν δὲ τὴν οἰκουμένην τῷ καλάμῳ σαγηνεύει τοῦ σταυροῦ, καὶ τὰ ἔθνη ἐκ πλάνης ἐπιστρέφει, τῷ βαπτίσματι. καὶ Χριστῷ παριστάμενος, ἐξαιτεῖται τὴν εἰρήνην τῷ κόσμῳ, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος. Ὁ αὐτός.

Τὸ πῦρ τὸ νοερὸν τὸ φωτίζον διανοίας, καὶ φλογίζον ἁμαρτίας, ἔνδον λαβὼν ἐν καρδίᾳ, ὁ ἀπόστολος Χριστοῦ καὶ μαθητὴς, λάμπει μὲν, ταῖς μυστικαῖς ἀκτῖσι τῶν διδαχῶν, ἐν ταῖς τῶν ἐθνῶν ἀφωτίστοις καρδίαις. φλέγει δὲ πάλιν, τοὺς φρυγανώδεις τῶν ἀσεβῶν μυθουργίας. τὸ πῦρ γὰρ τοῦ πνεύματος, τοιαύτην ἔχει τὴν ἐνέργειαν. ὢ θαύματος ξένου καὶ φοβεροῦ, ἡ πηλώδης γλῶσσα ἡ πηλίνη φύσις, τὸ σωματικὸν χοϊκὸν, τὴν νοερὰν καὶ ἄυλον, ὑπεδέξατο γνῶσιν. ἀλλ᾽ ὦ μύστα τῶν ἀρρήτων καὶ θεωρὲ τῶν ἐνθέων, ἱκέτευε καταυγασθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. ἦχος πλ. δ΄. Τοῦ Μαλαξοῦ.

Τὸν ποθούμενον θεὸν ἐν σαρκὶ κατιδὼν, ἐπὶ γῆς βαδίζοντα, θεόπτα πρωτόκλητε. τῷ μὲν ὁμαίμονι ἐβόας ἀγαλλόμενος, εὑρήκαμεν ὦ Σίμων τὸν ποθούμενον. τῷ δὲ σοὶ δαβιτικῶς ἐκραύγαζες. ὃν τρόπον ἐπιποθεῖ ἡ ἔλαφος ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων, οὕτως ἐπιποθεῖ ἡ ψυχή μου πρὸς σὲ Χριστὲ ὁ θεός. ὅθεν καὶ τὸ ποθούμενον προσθεὶς, διὰ σταυροῦ διαβαίνεις, πρὸς ὃν ἐπόθησας, ὡς ἀληθὴς μαθητὴς, καὶ σοφὸς μιμητὴς γενόμενος, τοῦ διὰ σταυροῦ αὐτοῦ πάθους. διὸ καὶ τῆς δόξης κοινωνὸς αὐτῷ γενόμενος, ἐκτενῶς ἱκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Δόξα, ἦχος πλ. δ΄.

Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου. οἱ δὲ Ἀνατολίου.

Τὸν κήρυκα τῆς πίστεως, καὶ ὑπηρέτην τοῦ λόγου, Ἀνδρέαν εὐφημήσωμεν. οὗτος γὰρ τοὺς ἀνθρώπους, ἐκ τοῦ βυθοῦ ἁλιεύει. ἀντὶ καλάμου, τὸν σταυρὸν, ἐν ταῖς χερσὶ διακρατῶν. καὶ ὡς σπαρτίον χαλῶν τὴν δύναμιν, ἐπανάγει τὰς ψυχὰς, ἀπὸ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ. καὶ προσκομίζει τῷ θεῷ, δῶρον εὐπρόσδεκτον. ἀεὶ τοῦτον πιστοὶ, σὺν τῇ χορείᾳ τῶν μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ εὐφημήσωμεν. ἵνα πρεσβεύῃ αὐτῷ. ὅπως ἵλεως γενήσεται ἡμῖν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως. Καὶ νῦν, θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι. καὶ αἱ συνήθεις εὐχαί. Εἰς τὸν στίχον, στιχηρὰ προσόμοια. ἦχος πλ. α΄.

Χαίροις

χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ὁ λογικὸς οὐρανὸς, τὴν δόξαν θεοῦ, διαπαν-
τὸς διηγούμενος. ὁ πρῶτος χριστῷ καλοῦν-
τι, καθυπακούσας θερμῶς. καὶ μέσαις τού-
του γινόμενος. ὑφ' οὗ πυρσευόμενος, καθα-
ρώτατος φῶς δεύτερον. καὶ νῦν ἐνσκοτεῖ, ἀστρα-
παῖς σου ἐφάπσας. ἀγαθότητα, τὴν αὐτοῦ ἐκ-
μιμούμενος. ὅθεν τὴν παναγίαν σου, τελοῦμεν
πανήγυριν. καὶ τῶν λειψάνων τὴν θήκην, περι-
χαρῶς ἀσπαζόμεθα. ἐξ ἧς ἀναβλύζεις,
σωτηρίαν τοῖς αἰτοῦσι. καὶ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγ-
γος αὐτοῦ καὶ εἰς τὰ πέρατα.

Πρῶτον τῶν ἀρετῶν εὑρηκὼς, διὰ σπλαγχνί-
αν, τὴν ἡμῶν προκείμενον. ἀνδρέα θεόφ-
ρον φύσιν, συνδιεκράθης αὐτῷ διαπύρῳ
πόθῳ, τῷ συναίμονι. βοῶν δὲ ἐκήρυξεν, οἱ
προφῆται ἐν πνεύματι. εὕραμεν δεῦρο, ταῖς
αὐτοῦ ὡραιότησι, καταθελξώμεθα, καὶ ψυ-
χὴν, καὶ διάνοιαν. ὅπως φωταγωγούμενοι,
αὐτοῦ ταῖς λαμπρότησι. νύκτα τῆς πλά-
νης καὶ σκότος, τῆς ἀγνωσίας διώξωμεν. χριστὸν
ἀνυμνοῦντες. τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ,
τὸ μέγα ἔλεος. Στίχ.

Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν θεοῦ.

Ἔθνη τὰ μὴ εἰδότα θεὸν, ὡς ἐκ βυθοῦ τῆς ἀγνω-
σίας ἐζώγρησας. σαγήνῃ τῶν σῶν λογίων.
καὶ συνταράσσεις σαφῶς, ἁλμυρὰς θαλάσ-
σας, ἱππότας ἄριστος. ὀφθεὶς τοῦ δεσπόζοντος,
τῆς θαλάσσης ἀοίδιμε. καὶ σηπεδόνα, ἀθείας
ἐξήρανας. ἅλας τίμιον ἐμβαλὼν τὴν σο-
φίαν σου. ἣν περ καὶ κατεπλάγησαν, ἀπό-
στολε ἔνδοξε. τῆς μωρανθείσης σοφίας, οἱ
ἀναιδῶς ἀντεχόμενοι. χριστὸν μὴ εἰδότες, τὸν
παρέχοντα τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα ἦχος γ'. Γερμανοῦ.

Τὸν συναίμονα πέτρου, καὶ χριστοῦ μαθητὴν, τὸν ἰχ-
θύων ἀγρευτὴν, καὶ ἁλιέα τῶν ἀνθρώπων. ἐν
ὕμνοις τιμήσωμεν, ἀνδρέαν τὸν ἀπόστο-
λον. τοῦ γὰρ ἰησοῦ τὰ διδάγματα, πάν-
τας ἐξεπαίδευσε τοῖς δόγμασι. καὶ ὡς
δέλεαρ ἰχθύσι, τὰς σάρκας τοῖς ἀνόμοις
παρέδωκε, καὶ τούτους ἐσαγήνευσεν. αὐ-
τοῦ ταῖς ἱκεσίαις χριστὲ, παράσχου τῷ λαῷ
σου εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. ἦχος ὁ αὐτός.

Ἰωσὴφ, εἰπὲ ἡμῖν, πῶς ἐκ τῶν ἁγίων, ἣν πα-
ρέλαβες κόρην, ἔγκυον φέρεις ἐν βηθλεέμ.
ἐγὼ φησὶ, τοὺς προφήτας ἐρευνήσας, καὶ
χρηματισθεὶς ὑπὸ ἀγγέλου. πέπεισμαι,
ὅτι θεὸν γεννήσει, ἡ μαρία ἀνερμηνεύτως.
οὗ εἰς προσκύνησιν, μάγοι ἐξ ἀνατολῶν
ἥξουσι, σὺν δώροις τιμίοις λατρεύοντες. ὁ
σαρκωθεὶς δι' ἡμᾶς, κύριε δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ'.

Ὡς τῶν ἀποστόλων πρωτόκλητος, καὶ τοῦ κορυ-
φαίου αὐτάδελφος. τῷ δεσπότῃ τῶν ὅλων,
ἀνδρέα ἱκέτευε, εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ δωρήσα-
σθαι. καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν ὄρθρον, εἰς τὴν πρώτην στιχολογίαν, κάθισμα.
ἦχος α'. Τὸν τάφον σου σωτήρ.

Ὡς θεῖον μαθητὴν, καὶ πρωτόκλητον πάν-
των. χριστοῦ τῶν μαθητῶν, εὐφημοῦμέν σε πό-
θῳ. ἀνδρέα ἀπόστολε καὶ πιστῶς ἐκβοῶμέν
σοι. ῥῦσαι ποίμνην σου, ἣν ἐκ θεοῦ ἐπι-
στεύθης. πάσης θλίψεως, καὶ ἀνάγκης καὶ
σκανδάλων. καὶ πάσης κακώσεως.

Πάλιν τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. ὅμοιον.

Τὰς χεῖράς σου σεμνὴ, νῦν ἐκτείνασα οἰκτρῷ.
βοήθειαν ἡμῖν, ἐξ ἁγίου παράσχου. καὶ δί-
δου ἀκίνδυνον, τὴν ζωὴν διανύσασθαι.
τοὺς δοξάζοντας, τὸν σὸν πανάγιον τόκον. καὶ
σὲ δέσποινα, ἐπιγραφομένους κόρη. ἐλπί-
δα καὶ καύχημα.

Εἰς τὴν β'. στιχολογίαν, κάθισμα ἦχος γ'.
Θείας πίστεως.

Πρῶτον εὕρεσε, χριστὸν καλοῦντα. μύστην ἄριστον
ἀνδρέα μάκαρ. καὶ τὰ προστάγματα αὐ-
τοῦ, τομῶς διαγγέλλοντα. τῇ οἰκουμένῃ κα-
θάπερ ὑπόπτερον. καταφωτίζειν ἐθνῶν
τε συστήματα. αὐτὸν ὡς θεὸν ἱκέτευε. δωρή-
σασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. Δίς.

Καὶ θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Θεία γέγονας, σκηνὴ τοῦ λόγου, μόνη πανάγνε θεοκυῆτορ. τῇ καθαρότητι ἀγγέλους ὑπεράρασα. τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ δὲ γενόμενον ῥερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασι, ἀποκαθάρισον σεμνὴ παναγία, ταῖς σαῖς πρεσβείαις ὡς πάντα ἰσχύουσα.

Μετὰ τὸν πολυέλεον, κάθ. ἦχος, πλ. δ.

Τὸν συνάναρχον λόγον πατρὶ καὶ πνεύματι.

Τὸν ἀπόστολον πάντες εὐφημήσωμεν. ὡς αὐτόπτην τοῦ λόγου, καὶ θεῖον κήρυκα. καὶ τῶν ἐθνῶν πνευματικόν, σαγηνευτὴν ὡς ἀληθῶς. ὅτι προσήγαγεν ἡμᾶς, εἰς τὴν ἐπίγνωσιν Χριστοῦ, Ἀνδρέας ὁ θεηγόρος, ὁ μέγας ὄντως ἡμῶν προστάτης. καὶ νῦν πρεσβεύει ἀδιαλείπτως, εἰς τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δίς. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τῶν ἐν σοὶ τὰς ἐλπίδας, παρθένε ἄχραντε. ἀνενδοιάστως ἐχόντων, σκέπη ὑπάρχουσα. ἐκ ποικίλων πειρασμῶν καὶ περιστάσεων. ἐκ κινδύνων χαλεπῶν, ἐλευθέρωσον ἡμᾶς. πρεσβεύουσα τῷ υἱῷ σου, σὺν τοῖς αὐτοῦ ἀποστόλοις. καὶ σῶσον πάντας τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Οἱ ἀναβαθμοί, τὸ α'. ἀντίφωνον τοῦ τετάρτου ἤχου. Προκείμενον, ἦχος, πλ. δ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ. Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν θεοῦ. Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον, κατὰ Ματθαῖον. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, περιπατῶν ὁ Ἰησοῦς, παρὰ τὴν θάλασσαν.

Ζήτει κυριακῇ, β'. ὀν.

Τό, Σῶσον ὁ θεὸς τὸν λαόν σου.

Καὶ οἱ κανόνες τῆς θεοτόκου πρῶτον, εἰς ϛ'. καὶ Τοῦ ἁγίου, εἰς η'. ᾠδὴ α'. ἦχος, α'. ὁ εἱρμός.

Ὠδὴν ἐπινίκιον, ᾄσωμεν πάντες. θεῷ τῷ ποιήσαντι, θαυμαστὰ τέρατα, βραχίονι ὑψηλῷ. καὶ σώσαντι τὸν Ἰσραήλ, ὅτι δεδόξασται.

Ὡς μόνη τὸν ἄχρονον υἱὸν ἐν χρόνῳ. τεκοῦσα σαρκούμενον, παναγία ἄχραντε. πάντα τὰ χρόνια, τῆς παναθλίας μου ψυχῆς, πάθη θεράπευσον.

Τὰ τραύματα πανάγνε, τὰ τῆς ψυχῆς μου. καρδίας τὴν πώρωσιν, λογισμοῦ τὴν σκότωσιν, καὶ τοῦ νοὸς ἐκτροπάς. ἀφάνισον ὡς συμπαθής, ταῖς σαῖς δεήσεσιν.

Τὸ φῶς ἡ κυήσασα, τὸν λυτρωτήν μου. τοῦ σκότους με λύτρωσαι, τῶν βασάνων ἄχραντε. τῶν αἰωνίων ἐκεῖ. ὅπως σωζόμενος ὑμνῶ, τὰ μεγαλεῖά σου.

Νοός μου πανάμωμε, τὰς ἀμαυρώσεις. φωτί σου ἀπέλασον. ἡ τὸ φῶς κυήσασα, τὸ ὑπὲρ ἔννοιαν. καὶ δώρησαί μοι ἀγαθή, τὸ φῶς προσβλέψαι τὸ ἐκ σοῦ, ἐξανατεῖλαν ἡμῖν.

Ἕτερος κανὼν τοῦ ἁγίου. ποίημα. Ἰωάννου μοναχοῦ. ᾠδὴ α'. ἦχος, α'.

Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιά.

Τὴν τεθολωμένην μου ψυχήν, τῶν ἐννοιῶν τε καὶ λόγων ἐκκάθαρον. τῇ ἐνσκηνωσάσῃ σοι κήρυξ Χριστοῦ, Ἀνδρέα θεία χάριτι. ὅπως καθαρῶς σοι, πηγάσω ὕμνον ἐπάξιον.

Τίμιον ὁ πρόδρομος Χριστοῦ, τῶν ἑαυτοῦ μαθητῶν ἀκροθίνιον. ὁ ἐκ στειρευούσης βλαστός, τῷ ἐκ παρθένου φύντι Χριστῷ. τῷ δεδοξασμένῳ, Ἀνδρέα χαίρων προσήγαγεν.

Ἔρωτι καὶ πόθῳ ἀκλινεῖ, τῆς ἀρετῆς τῶν βαθμίδων ἀρξάμενος. καὶ τὰς ἀναβάσεις ἀεὶ μελετῶν. ἐξ ἀμυδρᾶς δυνάμεως. πρὸς τὴν ἀκροτάτην, Ἀνδρέα δύναμιν ἔφθασας.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἡ τῆς χάριτος πηγή. χαῖρε ἡ κλίμαξ, καὶ πύλη οὐράνιος. χαῖρε ἡ λυχνία, καὶ στάμνος χρυσῆ. τὸ ὄρος ἀλατόμητον. ἡ τὸν ζωοδότην Χριστόν. τῷ κόσμῳ κυήσασα.

Ἕτερος κανὼν τοῦ ἀποστόλου, ᾠδὴ α'. ἦχος, α'. Διὰ στύλου πυρός.

Τῷ καλάμῳ τοῦ εὐαγγελίου, ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς πλάνης ἀνελών, Ἀνδρέα πολυύμνητε. σὺ ἐζώγρησας λαούς. ὡς ἐπηγγείλατο Χριστός. ὁ σαγηνεύειν διδάξας σε. ἀνθρώπους ὡς ἰχθύας ζωγρεῖν.

Ὁ τῆς πίστεως στύλος, ἡ ἕδρα, τῶν ἀληθῶν

δογμάτων

δογμάτων τοῦ Χριστοῦ. Ἀνδρέας ὁ θεόπνευστος. πάντα σήμερον καλεῖ, τῆς γῆς τὰ πέρατα. ἑορτὴν ἐτήσιον, συστήσασθαι. συνέλθωμεν οὖν πάντες πιστοί.

Τὸ θαλάσσιον κῆτος, δικτύοις ἐρευνῶν. τῇ τέχνῃ ἁλιεὺς σαγήνῃ τῇ τοῦ πνεύματος. ἔθνη φῦλα καὶ λαοὺς ζωγρεῖς ἐν πνεύματι. καὶ τὸν ἄνω βυθὸν πολυθαύμαστε. σαφῶς ἀνακαλύπτεις ἡμῖν.

Μυστοπόλε αὐτόπτα καὶ ῥήτορ. τῆς ἀπορρήτου γνώσεως Χριστοῦ. ὁ δεξάμενος ἄνωθεν πνεῦμα ἅγιον. λαλῶν ἐν γλώσσαις καθήμενον. τῷ πυρὶ διαιροῦν τὰ χαρίσματα. ἱκέτευε, σωθῆναι ἡμᾶς.

Προανάρχου τριάδος, μονάδα. ὑπερούσιον, πίστει προσκυνῶ. οὐ τέμνων τὴν θεότητα. ἔστι γὰρ ἀσύνθετος. ἁπλῆ ἀμέριστος. συνάπτω δὲ αὐτήν, οὐσιότητι προσώπων, καὶ πιστῶς διαιρῶν. Θεοτοκίον.

Βρεφουργεῖται θεὸς ἐκ παρθένου. καὶ νεουργεῖ τοὺς φθαρέντας ἐξ Ἀδάμ. καὶ λύει τὸ μεσότειχον. καὶ τῆς ἔχθρας τὸν φραγμόν, ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ. καὶ πατέρα εὐλογεῖ τῆς προμήτορος. ἐξ ἀχράντου μήτρας προελθών.

Καταβασία.

Χριστὸς γεννᾶται δοξάσατε. Ὠδὴ γ'. Ὁ εἱρμός.

Στερεωθήτω ἡ καρδία μου, εἰς τὸ θέλημά σου Χριστὲ ὁ θεός. ὁ ἐφ' ὑδάτων οὐρανὸν, στερεώσας τὸν δεύτερον. καὶ ἑδράσας ἐν τοῖς ὕδασι, τὴν γῆν παντοδύναμε.

Τῆς στειρευούσης διανοίας μου, ἀκαρπίαν πᾶσαν ἀπέλασον. καὶ καρποφόρον ἀρεταῖς, τὴν ψυχήν μου ἀνάδειξον. παναγία θεοτόκε, τῶν πιστῶν ἡ βοήθεια.

Ῥῦσαί με πάσης κατακρίσεως, καὶ πολλῶν σκανδάλων τοῦ ὄφεως. τοῦ αἰωνίζοντος πυρός, καὶ τοῦ σκότους πανάμωμε. ἡ τὸ φῶς ἀποκυήσασα, ἡμῖν τὸ ἀνέσπερον.

Τὸ ἀπαραίτητον κριτήριον, καὶ τὸ πῦρ ἐκεῖνο τὸ ἄσβεστον. καὶ τὴν ἀπόφασιν ἁγνή. τὴν φρικτὴν ὅλως δέδοικα. [illegible] σῶσον περὶ τοῦ τέλους, ἀγαθὴ τὸν οἰκέτην σου.

Εὐλογημένος τῆς κοιλίας σου, ὁ καρπὸς παρθένε πανύμνητε. τοὺς γὰρ φθαρέντας τῷ καρπῷ, διὰ ξύλου σταυροῦ αὐτοῦ. ἀφθαρσίας καταστήσας, κοινωνοὺς θεία χάριτι.

Ἄλλος. Ὁ εἱρμὸς εἰδ. ὡς τῆς τῶν βροτῶν.

Προσέδραμες δίψει οὐ κληθείς, Ἀνδρέα ἀλλ' αὐθαίρετος. τῇ τῆς ζωῆς πηγῇ ὡς πρὶν ἔλαφος. καὶ πᾶσι ταύτην εὑρὼν ἐκήρυξας. καὶ πιὼν, ἐπότισας, ἀφθαρσίας νάματα. κεκμηκότα, τῇ δίψει τὰ πέρατα.

Ἐπέγνως τῆς φύσεως θεσμούς, Ἀνδρέα ἀξιάγαστε. καὶ κοινωνὸν τὸν σύγγονον εἴληφας. βοῶν εὑρήκαμεν τὸν ποθούμενον. καὶ ὁδοποιήσαντι, τῆς σαρκὸς τὴν γέννησιν. καθηγήσω, τὴν γνῶσιν τοῦ πνεύματος.

Σαγήνῃ τοῦ λόγου ἐκ βυθοῦ, ἀπάτης ἐσαγήνευσας. τοὺς λογικούς, ἰχθύας ἀπόστολε. καὶ τῇ τραπέζῃ Χριστοῦ ὀψώνιον καθαρὸν προσήγαγες. λαμπρυνθέντας χάριτι. τοῦ φανέντος σαρκὸς ὁμοιώματι. Θεοτοκίον.

Θεὸν συλλαβοῦσα ἐν γαστρί, παρθένε διὰ πνεύματος τοῦ παναγίου, ἔμεινας ἄφλεκτος. ἐπεί σε βάτος, τῷ νομοθέτῃ Μωσεῖ. φλεγομένην ἄκαυστα, σαφῶς προεμήνυσε. τὴν τὸ πῦρ δεξαμένην τὸ ἄστεκτον.

Ἄλλος. Στερεωθήτω ἡ καρδία μου.

Λόγῳ καλοῦντι δεῦρο ὀπίσω μου. τῷ Χριστῷ εὐθὺς ἠκολούθησε, σὺν τῷ Ἀνδρέᾳ καὶ Κηφᾶς. τὸν γεννήτορα ἐάσαντες. καὶ τὸ σκάφος καὶ τὰ δίκτυα. ὡς πίστεως πρόβολοι.

Τὰ εἰδωλεῖα μετεποίησας, εἰς ναοὺς θεοῦ πανσέβασμε. καθιερώσας ἐν αὐτοῖς, τοὺς υἱοὺς τοῦ βαπτίσματος. οὓς ἡ χάρις ἀνεκαίνισε, δι' ὕδατος πνεύματι.

Τὸν μαργαρίτην τὸν πολύτιμον, μυστικῶς τῷ κόσμῳ προέθηκας. τὸν τῆς καρδίας σου ἀγρῷ, κεκρυμμένον ἀπόστολε. ὃν τῇ πίστει ἐθησαύρισαν, τὰ ἔθνη εὑράμενα.

Ὡς θησαυρὸν τὸ εὐαγγέλιον, ἐν χερσὶ λαβὼν πολυύμνητε. πᾶσαν ἐπλούτισας τὴν γῆν.

τοῦ ἐν θέῳ κηρύγματος. δι' ὅσου καὶ τὰ μνη-
μόσυνα, τιμᾷ σου τοῖς ἄθλοις σου. ϛ.

Τὴν ἐντελεχάδι μίαν δύναμιν. ὀρθοδόξως πάν-
τες ὑμνήσωμεν. ἄναρχον ἄκτιστον θν̃, ὁμοού-
σιον σύνθρονον. τελετουργὸν τῶν τελεστήριον, αὐ-
τὴν ἀναμέλποντες. Θε.

Πᾶσα μὲν μήτηρ γόνον τίκτουσα, παρθενίαν
ἐκδύεται. σὺ δὲ τεκοῦσα τὸν Χν̃, μήτηρ
παρθένος πέφυκας. γαλουχοῦσα τὴν ζωὴν
ἡμῶν, ἁγνὴ δὲ διαμένουσα. Καταβασία.

Τῶν περὶ τὴν αἰώνων. καὶ ἦχος, πλ. δ.

Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Ὡς πρωτόκλητον πάντων τῶν μαθητῶν. καὶ
αὐτόπτην τοῦ λόγου καὶ ὑπουργὸν ἀνδρέα
ἀπόστολε, κατὰ χρέος τιμῶμέν σε. τὸν γὰρ
ἀμνὸν τὸν αἴροντα, τοῦ κόσμου τὰ πταίσματα.
ἀλησάκτῳ πόθῳ, θερμῶς ἠκολούθησας.
ὅθεν καὶ τοῦ πάθους, κοινωνὸς ἀνεδείχθης. σταυ-
ρὸν ὑπομείναντες, ἑκουσίως τὸν θάνατον. διὰ
τοῦτο βοῶμέν σοι. πρέσβευε Χῷ τῷ Θῷ, τῶν
πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι. τοῖς ἑορ-
τάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου. ὅμοιον.

Τῶν εἰδώλων τὰ θράση καταβαλὼν. τοῦ
σταυροῦ τὰ πάθη ἐπιποθῶν. ἀνδρέα μακάριε,
ἀνεδείχθης ἀπόστολος. οὐρανόθεν πᾶσι,
πηγάζων τὰ θαύματα. καὶ ἐθνῶν ἐγένου,
παμμάκαρ διδάσκαλος. ὅθεν σου τὴν μνή-
μην, ἐπαξίως τιμῶντες. ἐν ὕμνοις δοξάζο-
μεν, καὶ πιστῶς μεγαλύνομεν, τοῦ Κῦ ἀπόστο-
λε. πρέσβευε Χῷ τῷ Θῷ, τῶν πταισμάτων
ἄφεσιν δωρήσασθαι. ϛ. Ὅμοιον.

Χαῖρε θρόνε πυρίμορφε τοῦ Θῦ. χαῖρε κόρη
καθέδρα βασιλική. κλίνη πορφυρόστρωτε,
χρυσοπορφυρεθάλαμε. χλαμὺς ὁλουργό-
χροος, τιμαλφέστατον τέμενος. ἀστραπηφό-
ρον ἅρμα, λυχνία πολύφωτε. χαῖρε θκε,
δωδεκάτειχε πόλις. καὶ πύλη χρυσήλα-
τε, καὶ παστὰς ἀγλαόμορφε. ἀγλαόχρυ-
σε τράπεζα, θεοκόσμητον σκήνωμα. χαῖρε
ἔνδοξε νύμφη ἡλιοστάλακτε. χαῖρε μόνη
ψυχῆς μου εὐπρέπεια. ᾠδ. δ. Ὁ εἱρμός.

Ἐν πνι̃ προβλέπων, προφήτα ἀββακοὺμ.
τὴν τοῦ λόγου σάρκωσιν ἐκήρυττες βοῶν.
ἐν τῷ ἐγγίζειν τὰ ἔτη ἐπιγνωσθήσῃ. ἐν τῷ
παρεῖναι τὸν καιρὸν ἀναδειχθήσῃ. δόξα τῇ
δυνάμει σου Κε.

Παρθένε παναγία, ἀμόλυντε σκηνή. μο-
λυνθέντα πταίσμασι, καθάρισόν με νῦν.
τῶν οἰκτιρμῶν σου ῥαντίσι καθαρωτάταις.
καὶ δός μοι χεῖρα βοηθείας, ἵνα κράζω. δό-
ξα σοι ἁγνὴ θεοδόξαστε.

Ναὸς ἡγιασμένος, ἐδείχθης τοῦ θεοῦ. τοῦ ἐν
σοὶ οἰκήσαντος, παρθένε ὑπὲρ νοῦν. αὐτὸν
δυσώπει, ἁμαρτιῶν ἡμᾶς ῥύπου, ἀποκα-
θᾶραι. ὅπως οἶκος γνωρισθῶμεν, καὶ κατοι-
κητήριον πνεύματος.

Ἐλέησόν με μόνη ἐλέους ἡ πηγή. θκε τέξα-
σα, καὶ λῦσον τὴν δεινὴν, τῆς ψυχῆς μου
νόσον, καὶ πόρρωσιν τῆς καρδίας. δακρύων
ῥεῖθρα, καὶ κατάνυξιν πρὸ τέλους. θείαν
δωρουμένη πρεσβείαις σου. θ.

Νοήσας ὁ προφήτης, ἐν πνι̃ θεοῦ. ὄρος σε
προέγραψε, κατάσκιον ἁγνή. σοῦ ἐκ τοῦ
κενώσας, φλογμῷ πολλῶν ἐγκλημάτων, ἀ-
ποκαθάρας, μεσιτείαις σου παρθένε. μόνη
τῶν βροτῶν ἡ ἀνόρθωσις.

Ἄλλος. Ὄρος σε τῇ χάριτι τῇ θεία.

Ἡ θεία σε ἐξ ἀναλωτικὴ τε, τοῦ χείρωνος. τοῦ παν-
τουργοῦ καὶ φωταυγοῦς. πνς δύναμις ἐν
σοί, ἀνδρέα οἰκήσασα. θεοπρεπῶς, πυρίνης
γλώττης ἐν σχήματι. τῶν ἀπορρήτων ἀνέδει-
ξε κήρυκα.

Οὐχ ὅπλα πρὸς ἄμυναν, ἀνείλατο σάρ-
κινα. καὶ πρὸς καθαίρεσιν δεινῶν, ὀχυ-
ρωμάτων τοῦ ἐχθροῦ, ἀνδρέας ὁ πάντι-
μος. ἀλλὰ Χῶ, φραξάμενος προσεκύνη-
σεν. αἰχμαλωτίσας τὰ ἔθνη ὑπήκοα.

Τοὺς πόθῳ τελοῦντάς σου, τὴν μνήμην ἀνά-
σμασιν. ἐκ τῆς ἀφθόνου δωρεᾶς, τοῦ διδα-
σκάλου σου Χῦ, ἀνδρέα πανόλβιε. πνευ-
ματικῆς, ἀγαλλιάσεως νάματα. ἀναπιμ-
πλῶν, μὴ ἐλλείπῃς πρεσβείαις σου. θ.

Ὑμνοῦ

Ὑμνοῦμέν σου τὸ μέγα, καὶ φρικτόν τὸ μυστήριον. ὑπερκοσμίους γὰρ λαθὼν, ταξιαρχίας ἐπὶ σέ, ὁ ὢν κατεβέβηκεν. ὡς ὑετὸς, ὁ ἐπὶ πόκον πανύμνητε. εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Ἄλλος. Ἐν πνὶ προβλέπων.

Τὰ δίκτυά σου ῥίψας, καὶ ἄρας τὸν σταυρόν. δρόμῳ ἠκολούθησας, καλοῦντι τῷ χῷ. καὶ τὴν σαγήνην, τοῦ πνς ὑφαπλώσας. ἀντὶ ἰχθύων, τοὺς ἀνθρώπους σαγηνεύεις. δόξα τῷ δοθέντι σοι πνι.

Τοῦ πνς τὴν φλόγα, τῇ γλώσσῃ προσλαβών. γέγονας ἀπόστολε, θεόληπτος ἀνήρ. τῶν οὐρανίων τὰ κάλλη περιπολεύων. καὶ τὰ ἐν τούτοις, νοητὰ καταμανθάνων κάλλη, καὶ ἡμῖν ἐκκαλύπτων αὐτά.

Τὴν ἔρημον διψῶσαν, ἐπότισας σοφέ. τοῖς ἐνθέοις λόγοις σου, καὶ ἔδειξας αὐτὴν. πολυγονοῦσαν, τὰ τέκνα τῆς ἐκκλησίας. καρποφοροῦντα, τοῦ κηρύγματος τὸν σπόρον. δόξα τῷ δοθέντι σοι πνεύματι.

Τὸ ἄφραστόν σου κάλλος, ἀνδρέας προϊδών. τὸν σύγγονον, ἐφώνησε λαμπρῶς. πέτρε ὁ μαίμων, εὑρήκαμεν τὸν μεσσίαν. τὸν ἐν τῷ νόμῳ, καὶ προφήταις κηρυχθέντα. δεῦρο κολληθῶμεν τῇ ὄντως ζωῇ.

Θ.

Τὴν τριάδα μονάδι, ὑμνήσωμεν πιστῶς. ἐν μιᾷ θεότητι, πρα καὶ υἱὸν καὶ πνα θεῖον, οὐσίαν μίαν καὶ φύσιν. ἀδιαιρέτως, ἀχωρίστως ἀμερίστως, εἷς γὰρ ἐν τριάδι προσώπων θς.

Θ.

Τὸν ἕνα τῆς τριάδος ἀφράστως ἐγέννησας. συλλαβοῦσα τέκνα, ἀφθόρως ὡς υἱόν. καὶ ἡ τριὰς μὲν, προσθήκην ὅλως οὐκ ἔσχε. καὶ ἡ ἁγνεία, ὥσπερ ἦν καὶ πρὸ τοῦ τόκου. σῶμα θεομῆτορ διέμεινεν.

Καταβασία.

Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης ἰεσσαί.

ᾠδὴ ε. Ὁ εἱρμός.

Τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν, υἱὲ τοῦ θεοῦ. ἄλλον γὰρ ἐκτός σου θεὸν οὐ γινώσκομεν. τὸ ὄνομα σου ὀνομάζομεν. ὅτι θεὸς ζώντων, καὶ τῶν νεκρῶν ὑπάρχεις.

Τὰς κόρας τῆς καρδίας μου, διάνοιξον ἁγνή. βλέπειν με τρανῶς, τὴν θείαν λαμπρότητα. καὶ τὴν σὴν δόξαν, τὴν ἀνέκφραστον. ὅπως ἐλέους τύχω, καὶ αἰωνίου δόξης.

Ἐν δύο ταῖς θελήσεσι, τὸν ἕνα τῆς σεπτῆς. τέτοκας τριάδος πανάχραντε. φέροντα μίαν τὴν ὑπόστασιν. ὃν ἐκτενῶς δυσώπει, πάντας ἡμᾶς σωθῆναι.

Ἡ ἀνάχραντε ὡς τέξασα, σαρκὶ καὶ θν. πρέσβευε, ἐκ πάσης με θλίψεως. καὶ νοσημάτων καὶ κακώσεως. σῶον συντηρηθῆναι, τὸν σὸν ἀχρεῖον δοῦλον.

Λυσώπησον τὸν ὃν ἔτεκες, παρθένε ὑπὲρ νοῦν. σώζεσθαι τοὺς πίστει σε γεραίροντας. χαῖρε παρθένε παναμώμητε. εὐλογημένη, τοῦ κόσμου προστασία.

Ἄλλος. Ὁ φωτίσας. τῇ ἐλλάμψει.

Ἀπείληφας, ὃν ἐπόθεις ἀνδρέα ἀπόστολε. ἐν ἀφθάρτοις, σὺν αὐτῷ καταλύσας σκηνώμασι. τὰ τῶν πόνων δράγματα. τῶν σῶν δρεψάμενος ἀξίως. ὅθεν σε ὕμνοις δοξάζομεν.

Ἐπόθησας, τὸν δεσπότην καὶ τοῦτον ἐδίωξας. τοῖς ἴχνεσι, τοῖς αὐτοῦ πρὸς ζωὴν ποδηγούμενος. καὶ τὰ τούτου πάθη, ἀψευδῶς ὑπεζήμεις ἀνδρέα, μέχρι θανάτου μιμούμενος.

Ἐντείνας σε, δυνατὸν ὥσπερ βέλος μακάριε. ἐπαφῆκεν, εἰς τὸν σύμπαντα κόσμον ὁ κς. τραυματίζων δαίμονας. καὶ δυσσεβείᾳ τοὺς ἀνθρώπους, τραυματισθέντας ἰώμενος.

Θ.

Εὐφραίνονται, οὐρανῶν αἱ δυνάμεις ὁρῶσαί σε. ἀγάλλονται, σὺν αὐτοῖς καὶ βροτῶν τὰ συστήματα. τῷ γὰρ τόκῳ ἥνωνται τῷ σῷ. παρθένε θκε. σὲ ἐπαξίως δοξάζοντες.

Ἄλλος. Κατανύγασον ἡμᾶς τὴν ἀγαθὲ.

Ἡ ἀγαπήσας τὸν σταυρόν, χῦ μαθηταί. ἐπορίσω τῷ σταυρῷ σου, τὴν ἀκήρατον βασιλείαν, ἣν ὁ πάντας ἑλκύσας. σταυρωθεὶς τοὺς θεομύστας. κληροδοτήσει ὑμῖν, τοῖς θεολόγοις αὐτοῦ.

Ἐζήτησας χν, τὸν ὄντως ζωὴν. καὶ ζητήσας

πρῶτος εὗρες καὶ ἄρων, μυστικῶς ἐδράξω. καὶ ἔλαβες αὐτὴν ἐν αὐτῷ τῷ δεδωκότι. καὶ γέγονας θησαυρός, ζωῆς ἀκαταλύτου ~

Τὰ ῥήματα τὰ σῶν, ἐν θέων βροντῶν. διηχήθη ἐν τῷ κόσμῳ. καὶ ἀπ' ἄκρων εἰς ἄκρα γῆς ἦλθεν. ἐκύκλωσαν γὰρ ὥσπερ τροχός. καὶ ἔφαυσάν σου αἱ ἀστραπαί. ὡς φησὶ Δαβὶδ τῇ οἰκουμένῃ ~

Μνημόνευε ἡμῶν, Χριστοῦ μαθητά. τῶν τελούντων σου τὴν μνήμην. καὶ τιμώντων τὰ λείψανά σου. δεήθητι ἀεὶ ἐκτενῶς, ὑπὲρ τῆς ποίμνης. ἧς γέγονας ἀπ' ἀρχῆς, φύλαξ καὶ στεῤῥά ~ Δόξα.

Πατέρα καὶ υἱόν, καὶ πνεῦμα θεῖον. ἀδιαίρετον τριάδα τρισυπόστατον, βασιλείαν. δοξάσωμεν συμφώνως πιστοί, ἀκαταπαύστοις θεολογίαις. αὐτὴν πιστῶς ὑμνολογοῦντες ~ Καὶ νῦν.

Ἐγέννησας τὸ φῶς, μὴ γνοῦσα τὸ πῶς. ἡ ὅλη φωτὸς λυχνία. τοῦ ἡλίου λαμπαδηφόρε. καὶ γέγονας ἀΰλου φωτός, καινὸν δοχεῖον. πηγάζον πάσῃ τῇ γῇ, θεογνωσίας αὐγάς.

Καταβασία.

Θεὸς ὢν εἰρήνης, πατὴρ οἰκτιρμῶν.

ᾨδὴ ϛ΄. Ὁ εἱρμός.

Τὸν προφήτην Ἰωνᾶν, ἐκμιμούμενος βοῶ. τὴν ζωήν μου ἀγαθέ, ἐλευθέρωσον φθορᾶς. καὶ σῶσόν με. σωτὴρ τοῦ κόσμου, κράζοντα δόξα σοι ~

Μολυνθέντα με πολλαῖς, ἁμαρτίαις δυσωπῶ. σὲ τὴν ὄντως ἀγαθήν, καὶ ἀμόλυντον σκηνήν. ἀπόπλυνον. παντοίου ῥύπου, τῇ πρεσβείᾳ σου ~

Κυβερνήτης μου γενοῦ, θαλαττεύοντι ἀεί. ἐν πελάγει τῶν δεινῶν, τῶν τοῦ βίου πειρασμῶν. καὶ σῶσόν με πρὸς σωτηρίας ὅρμον, ἰθύνασα.

Τρικυμίαι λογισμῶν, καὶ παθῶν ἐπαγωγαί. καὶ βυθὸς ἁμαρτιῶν, τὴν ἀθλίαν μου ψυχήν. χειμάζουσι. βοήθησόν μοι, ἁγία δέσποινα.

Μεγαλεῖά σοι ἀεί, ἐποίησε τὸ Χριστός. ὃν ἱκέτευε ἀεί, μεγαλῦναι ἐπ' ἐμοί. τὰ πλούσια αὐτοῦ ἐλέη, θεοχαρίτωτε ~ Ἄλλος.

Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς ἐσχάτη ἄβυσσος.

Τὴν θάλασσαν, τοῦ βίου περαιούμενος. ἐν σκάφει τῷ τοῦ σώματος. τὸν τὰ σύμπαντα διέποντα Χριστόν, εὗρες κυβερνήτην παμμάκαρ. καὶ πρὸς αὐτὸν μάκαρ Ἀνδρέα, χαίρων προσηνέξαι ~

Τὰ πνεύματα, τῷ λόγῳ φυγαδεύονται. αἱ νόσοι δραπετεύονται. ψυχικῶν τε παθημάτων ὁ ἑσμός. πόρρω τῶν νοσούντων ἀπελαύνονται. τῇ ἐκ θεοῦ, σοὶ δεδομένῃ ἐνδεξίᾳ χάριτι ~

Ὡς κῦμα γαλήνιον, πραέῳ πνεύματι. κινούμενον μάκαρ ἀπεξήρανας θαλάσσας πονηράς. τῆς πολυθεΐας θείοις ῥεύμασι. καὶ ποταμούς, θεογνωσίας πᾶσιν ἐξέβλυσας. θ΄.

Εὐφραίνονται, ἐν σοὶ παρθένε ἄχραντε. τοῦ γένους οἱ προπάτορες, τὴν Ἐδὲμ ἀπολαύοντες διὰ σοῦ. ἣν ἐκ παραβάσεως ἀπώλεσαν. σὺ γὰρ ἁγνή, καὶ πρὸ τοῦ τόκου, καὶ μετὰ γέννησιν ~

Ἄλλος. Τὸν προφήτην Ἰωνᾶν.

Ὁ ἐκ τῆς Βηθσαϊδᾶ, καταγόμενος ἡμᾶς ἑορτάσαι συγκαλεῖ, τὴν πανήγυριν αὐτοῦ. προθεὶς ἡμῖν, τὰς ἀριστείας, τῶν παλαισμάτων αὐτοῦ ~

Ὁ τῇ τέχνῃ ἁλιεύς, καὶ τῇ πίστει μαθητής. ἐκ βυθοῦ διερευνῶν, τὰς καρδίας τῶν πιστῶν. τὸ ἄγκιστρον, χαλᾷ τοῦ λόγου. καὶ σαγηνεύει ἡμᾶς.

Τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ, ἐν καρδίᾳ σου τὸ πῦρ. περιφέρων μαθητά, κατέβοας τῶν ἐθνῶν. ἡ φλὸξ ὑμῶν. ἐσβέσθη ὄντως, ἐπιφανέντος Χριστοῦ ~

Οἱ τῷ ἅλατι τοῦ νοῦ, ἀρτυθέντες τοῦ Χριστοῦ. τὰ ὀψώνια ὑμῶν, κατεγλύκανεν ὑμῖν. τὰ δόγματα. τῆς οὐρανίου, καὶ ἀκηράτου τρυφῆς ~ Δόξα.

Τὸν πατέρα καὶ υἱόν, καὶ τὸ πνεῦμα τὸ εὐθές. προσκυνήσωμεν πιστοί τρισυπόστατον φύσιν. ἀμέριστον βοῶντες δόξα τῷ ἐν τριάδι θεῷ. Καὶ νῦν.

Εὐδοκίᾳ τοῦ πατρός, ἐσαρκώθη ὁ υἱός. διὰ πνεύματος θεοῦ, ἐν τῇ μήτρᾳ σου ἁγνή.

καὶ ἔσωσε, τὴν πρὶν εἰκόνα, θεοκυήτορ σαφῶς. Καταβασία.

Σπλάγχνων ἰωνᾶ. Κοντάκιον.

ἦχος β΄. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τὸν τῆς ἀνδρείας ἐπώνυμον θεηγόρον, καὶ ἐκκλησίας ἀκόλουθον κορυφαῖον, πέτρου τὸν σύγγονον εὐφημήσωμεν. ὅτι ὡς πάλαι τούτω, καὶ νῦν ἡμῖν ἐκέκραγεν. εὑρήκαμεν δεῦτε τὸν ποθούμενον.

Ὁ οἶκος.

Ἄνωθεν μὲν δαδ᾽ ἀνατέλλει ἁμαρτωλὸν ὡς ἐμέ, διηγεῖσθαι θεοῦ εὐλόγως τὰ δικαιώματα. ὅμως πρὸς πίστιν διδάσκει πάλιν, καὶ ἐν δάκρυσι πλείστοις ἐξαγορεύει. σήμερον γὰρ τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἐὰν ἀκούσητε καρδίας μὴ σκληρυνθῆτε, ὡς ποτὲ ἰσραὴλ παρεπίκρανον. ἐπάγει οὖν τῷ ἑξῆς ψαλμῷ, τῷ κυρίῳ ἡ σύμπασα ᾄσατε. Εὑρήκαμεν δεῦτε τὸν ποθούμενον.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ τριακοστῇ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἐνδόξου καὶ πανευφήμου ἀποστόλου, ἀνδρέου τοῦ πρωτοκλήτου.

Ἀντίστροφον στεῶσιν ἀνδρέας φέρει,
Φλύεις ἀληθῶς οὐ σκιωδῶς ὢν μύστης.
Σταυρὸν κακκεφαλῆς τριακοστῇ ἀνδρέας ἔτλη.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐκ πόλεως βηθσαϊδά, υἱὸς μὲν ἰωνᾶ τινὸς ἑβραίου. ἀδελφὸς δέ, πέτρου τοῦ ἀποστόλου καὶ κορυφαίου τῶν μαθητῶν τοῦ χριστοῦ. Οὗτος, πρότερον τῷ προδρόμῳ καὶ βαπτιστῇ ἰωάννῃ μαθητεύεται. ἔπειτα τό, ἴδε ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, παρὰ τοῦ διδασκάλου ἀκούσας δακτυλοδεικτουμένου τὸν ἰησοῦν, καταλιπὼν αὐτὸν ἠκολούθησε τῷ χριστῷ. καὶ τῷ πέτρῳ τό, εὑρήκαμεν ἰησοῦν τὸν ἀπὸ ναζαρέτ, εἰπών, ἐπεσπάσατο πρὸς τὸν τοῦ χριστοῦ ἔρωτα. καὶ ἕτερα πολλά ἐστιν ἐν τῇ θεοπνεύστῳ γραφῇ κείμενα περὶ αὐτοῦ. Οὗτος ἐπεὶ τῷ χριστῷ ἠκολούθησε. μετὰ τὴν ἀνάληψιν αὐτοῦ, ἄλλῳ μὲν ἀποστόλῳ ἄλλη τις ἐκληρώθη χώρα. τῷ πρωτοκλήτῳ δέ, ἥτε βιθυνῶν, καὶ ὁ εὔξεινος πόντος. Τῆς προποντίδος τὰ μέρη σὺν χαλκηδόνι καὶ βυζαντίῳ καὶ θράκῃ καὶ μακεδονία, καὶ τὰ ἕως τοῦ ἴστρου φθάνοντα. θεσσαλία τε καὶ ἑλλάς, καὶ τὰ μέρη ἀχαΐας ἀλλὰ καὶ ἀμινσός. καὶ τραπεζοῦς, καὶ ἡράκλεια, καὶ ἄμαστρις. ταύτας δέ, οὐχ ὥσπερ ὁ λόγος διέρχεται, οὕτω κἀκεῖνος διῆλθεν. ἀλλ᾽ ἐν ἑκάστῃ πόλει πολλὰ τὰ ἀντιπίπτοντα ὑποστάς. πολλαῖς τε πραγμάτων δυσχερείαις ὁμιλήσας, εἰ καὶ ῥοπῇ χριστοῦ καὶ βοηθείᾳ πάντων ἐκράτει. ἐξ ὧν μιᾶς πόλεως ἐπιμνησθείς, τὰς λοιπὰς τοῖς εἰδόσιν ἐάσω. Οὗτος, τῇ σινωπέων ἐπιδημήσας, καὶ τὸν λόγον καταγγείλας, πολλαῖς θλίψεσι καθυποβάλλεται. κατὰ γῆς γὰρ αὐτὸν ἐρρίπτουν, καὶ χειρῶν καὶ ποδῶν λαβόμενοι, εἷλκον, καὶ τοῖς ὀδοῦσιν ἐσπάραττον. καὶ ξύλοις ἔπαιον, καὶ λίθοις ἔβαλλον, καὶ μακρὰν τῆς πόλεως ἀπερρίπτουν. ὅτε καὶ τὸν δάκτυλον, ὀδοῦσιν ἔκοψαν. ἀλλ᾽ αὐτὸς αὖθις ὑπὸ τοῦ σεπτοῦ καὶ διδασκάλου ἄρτιος καὶ ὑγιὴς ἀπὸ τῶν πληγῶν ἐφάνη. ἐκεῖθεν τε ἀναστάς, ἤμειψε πλείστας πόλεις καὶ χώρας. τήν τε νεοκαισάρειαν, τὰ σαμόσατα, ἀλανούς, ἀβασγούς, ζήκχους, βοσπορηνούς, καὶ χερσωνίτας. Εἶτα διαπλεύσας εἰς τὸ βυζάντιον. καὶ τὸν στάχυν ἐπίσκοπον χειροτονήσας, καὶ τὰς λοιπὰς χώρας διελθών, πρὸς τὴν περιφανῆ πελοπόννησον ἔρχεται, καὶ ξενισθεὶς παρὰ σωσίῳ χαλεπῶς ἀσθενοῦντι, ἰάσατο αὐτόν. καὶ παραυτίκα πᾶσα ἡ πόλις ἐκείνη τῶν πατρῶν, προσῆλθε τῷ χριστῷ. ὅτε καὶ ἡ τοῦ ἀνθυπάτου γυνὴ μαξίλλα, τῶν χαλεπῶν λυθεῖσα τῆς νόσου δεσμῶν, καὶ ταχείας τυχοῦσα θεραπείας ἐπίστευσε. Καὶ στρατοκλῆς ὁ σοφώτατος ὁ τοῦ ἀνθυπάτου αἰγεάτου αὐτάδελφος, καὶ ἕτεροι πολλοί, νόσους ἔχοντες ποικίλους, ὑγιώθησαν διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τοῦ ἀποστόλου. Διὰ ταῦτα μανίᾳ περιπεσὼν ὁ αἰγεάτης, καὶ σταυρῷ προσηλώσας τὸν ἀπόστολον. τῆς παρούσης ζωῆς ἐξίστα. αὐτὸς δὲ ἀποπ

νοις ὑστέρων κρημνοῦ εἰς γῆν ἑαυτὸν καταβεβληκὼς, συνετρίβη. Τοῦ δὲ ἀποστόλου τὸ λείψανον μετὰ πολὺν χρόνον μετετέθη ἐν κωνσταντινουπόλει ἐπὶ τῆς βασιλείας κωνσταντίου τῇ τούτου κελεύσει, παρὰ ἀρτεμίου τοῦ μάρτυρος. ἢ κατετέθη μετὰ λουκᾶ καὶ τιμοθέου, ἐν τῷ τῶν ἁγίων ἀποστόλων περιβλέπτῳ τεμένει.

Ὑπόμνημα εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον,
Ἀνδρέαν τὸν πρωτόκλητον.

Η ἐπ τοῦ παιδὸς ζαχαρίου ἰωάννου φημὶ τοῦ πάνυ, τοὺς ἐρήμους ἀπολιπόντος, καὶ πρὸς τὰς ἐν ἄστει κατελθόντος διατριβάς. ἐκάλει γὰρ τὴν φωνὴν, ὁ λόγος. καὶ τὸν λύχνον, τὸ φῶς ἤδη τῷ κόσμῳ φανέν, καὶ φωτίζειν ἐπειγόμενον τὰ ἐσκοτισμένα. ὑφ' οὗ καὶ βαπτίζεσθαι ἔμελλε τὸ ὑπὲρ ἡμῶν βάπτισμα, ὁ καὶ αὐτοῦ φωτὸς καθαρώτερος. ἐπεὶ καὶ μαθηταὶ αὐτῷ ἦσαν συνεργοὶ καὶ διάκονοι τοῦ τῶν πολλῶν βαπτίσματος, καὶ τῆς μετανοίας. εἷς τῶν μαθητῶν τούτων καὶ ἀνδρέας ἦν. ἀνήρ, τά τε ἄλλα σεμνὸς καὶ ἀνδρεῖος, καὶ τῷ βάθει τοῦ φρονήματος, τὴν ἐν βάθει τοῦ γράμματος ἀνιχνεύων ἀλήθειαν. καὶ τὰς ὑπὸ παραπετάσματι τῷ λόγῳ κεκρυμμένας περιερήσεις ὑπὲρ χρυσοῦ, θηρεύων. καὶ τῷ δηλουμένῳ δι' αὐτῶν προστιθέμενος.

Τούτῳ δὴ τῷ ἀνδρέᾳ, καὶ τοῖς ἄλλοις τῶν μαθητῶν, βουλόμενος ὁ ἰωάννης μείζονας τῶν ἑαυτοῦ καὶ ὑψηλοτέρας ἐνθεῖναι τὰς περὶ χριστοῦ ὑπολήψεις, δύο τῶν αὐτοῦ μαθητῶν ἀπολεξάμενος, ὧν ἅτερος ἀνδρέας ἐτύγχανε, μεθ' ἑαυτοῦ τοῦτε ἔχων. καὶ τῷ ἰησοῦ ἐμβλέψας περιπατοῦντι, ἴδε ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ λέγει. ἀμέλει, καὶ ἀκολουθοῦσιν ἐκεῖνοι παραυτίκα χριστῷ. καὶ ὅπου μένει, διαπυνθάνονται. ἐπιστραφεὶς γὰρ ὁ ἰησοῦς, καὶ ἀκολουθοῦντας αὐτοὺς θεασάμενος, τίνα ζητεῖτε λέγει. οἱ δέ, ῥαββί φασιν, ὃ λέγεται διδάσκαλε, ποῦ μένεις. ὁ δέ, ἔρχεσθε καὶ ἴδετε. ἦλθον οὖν φησὶν ὁ εὐαγγελιστής, καὶ εἶδον ποῦ μένει. καὶ παρ' αὐτῷ ἔμειναν τὴν ἡμέραν ἐκείνην.

Ἀνδρέας τοίνυν τῷ ζητουμένῳ περιτυχών. καὶ παρ' αὐτῷ μείνας, καὶ μαθὼν ἅπερ ἔμαθε, τὸν θησαυρὸν οὐ κατεῖχε παρ' ἑαυτῷ. οὐδὲ ὑπέμεινεν εἰ μὴ καὶ τῷ ἀδελφῷ κοινώσεται. ἀλλ' ἐπείγεται καὶ τρέχει ταχέως, μεταδώσων αὐτῷ τῶν ἀγαθῶν ὧν πεπλούτηκε. πέτρος δὲ οὗτος ἦν. οὗτος γὰρ ἀνδρέα σύγγονος. καὶ βηθσαϊδὰ πατρὶς ἀμφοτέρων. κώμη, ταπεινὴ μὲν πρώην καὶ ἄσημος. ἀπὸ δὲ τούτων, καὶ λίαν ἐπίσημος καὶ περιφανής. καὶ γεννήτορες πενίᾳ συζῶντες, καὶ ταῖς ἑαυτῶν χερσὶν ἀποστολικῶς εἰπεῖν, τὸ ζῆν πορειζόμενοι.

Τοῦτον εὑρηκὼς τῆς συνήθους ἁλείας ἐχόμενον, καὶ τῶν δικτύων ὡς εἶχεν ἐπιμελούμενον, εὑρήκαμεν φησὶ τὸν μεσίαν, ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον χριστός. τοῦτ' ἐστι, τῇ ψυχῇ ἦν ὠδινούσης τὴν παρουσίαν ἐκείνου, καὶ τὴν ἄφιξιν ἄνωθεν προσδοκώσης. τί γὰρ βούλεται ἡ τοῦ ἄρθρου προσθήκη. τὸ γὰρ τὸν μεσίαν εἰπεῖν, δεικνύντος ἦν τοῦ ἀνδρέου ὡς ἕνα πάντως χριστὸν προσδοκῶντες, οὐδὲν κοινὸν πρὸς τοὺς ἄλλους ἔχοντα. Τί δὲ ὁ πέτρος. θερμὸς κἀνταῦθα καὶ ταχὺς δείκνυται, καὶ τῷ ἀδελφῷ καταπειθὴς γίνεται. καὶ αὐτὸν τῆς χειρὸς ἀνδρέας λαβόμενος, πρὸς τὸν ἰησοῦν ἄγει. ὃν καὶ αὐτὸς τῆς γνώμης ἀποδεξάμενος καὶ ἐμβλέψας, σὺ εἶ σίμων φησὶν ὁ υἱὸς ἰωνᾶ. σὺ κληθήσῃ κηφᾶς, ὃ ἑρμηνεύεται πέτρος. εἶχε μὲν οὕτω ταῦτα, καὶ τῷ ἀδελφῷ ἐμυσταγώγει τὰ τοῦ χριστοῦ.

Ὡς οὖν ἰωάννης τῷ δεσμωτηρίῳ καθεῖρκτο. καὶ οἷα προφήτης, μᾶλλον δὲ καὶ προφήτου περισσότερος, προδιέγνω, ἑαυτὸν μὲν ὅσον οὔπω ὑπὸ ἡρώδου διαχειρισθησόμενον. τοὺς ἑαυτοῦ δὲ μαθητάς, τῇ νομικῇ σκιᾷ τῷ ζόφῳ

παραμένου-

παραχωμένοντας ἵνα μὴ τοῦτο γίνηται, μὴ
δὲ ἐξ ἐκείνων αὐτοῦ γενομένους, ταῖς παραιναῖς
καὶ ἔτι περὶ χριστοῦ ὑπολήψεσιν οἱ μα-
θηταὶ καταμένωσι, τί ποιεῖ. δύο τούτων
πρὸς τὸν ἰησοῦν ἐκπέμψας, σὺ εἶ ὁ ἐρχό-
μενος εἰπεῖν, ἢ ἕτερον προσδοκῶμεν. τί οὖν
ὁ τῶν γνώσεων κύριος, οὔτε κρύπτει τὸ πᾶν, οὔτε
τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ἐκκαλύπτει θεότητα. ἀλ-
λὰ τοῖς πράγμασιν ἐπιτρέψας, ἀφίη-
σιν ἐκείνου σκοπεῖν. ὡς ὁ ταῦτα ποιῶν, αὐ-
τὸς ἂν εἴη ὁ καὶ ἐλεύσεσθαι μέλλων. φησὶ
γὰρ ἀπελθόντες, εἴπατε τῷ ἰωάννῃ ὅτι τυ-
φλοὶ ἀναβλέπουσι, κωφοὶ ἀκούουσι, νεκροὶ
ἐγείρονται, χωλοὶ περιπατοῦσι, πτωχοὶ
εὐαγγελίζονται, καὶ μακάριος, ὃν ἂν μὴ
σκανδαλισθῇ ἐν ἐμοί. Οὔτε οὖν ἰωάν-
νης εἰς ἐρώτησιν ἐκπέμπων τοὺς μαθητὰς,
ἠγνόει τὸν ἐρωτώμενον. ἀλλ' ἐκείνους μᾶλ-
λον ἐπεσπούδαζε μαθεῖν ἀπὸ τοῦ χριστοῦ, καὶ
τὴν αὐτοῦ θεότητα διδαχθῆναι. οὔτε μὴν
ὁ χριστὸς ἀποστέλλων ἐκείνους ἰωάννην ἐβού-
λετο βεβαιοῦν. ἐγίνωσκε γὰρ ἐκεῖνον, ὑφ'
οὗπερ δὴ καὶ αὐτὸς ἐγινώσκετο. ἀλλὰ πι-
στοῦν ἤθελε τοὺς πεμφθέντας, ἔτι χαμαὶ
βαίνοντας, πολλῷ τῷ μέσῳ τὴν ἰωάννου
δόξαν ὑπερτιθέντας τῆς ἰησοῦ. ὅτι ὁ μὲν
ἐκ παραδόξου συλλήψεως, καὶ ἀρχιερατικοῦ
γένους. καὶ τῆς ἐρημίας ἀναφαινόμενος, ὁ
πᾶς τε ὄχλος συρρέων αὐτῷ ἦν, καὶ ὡς με-
γάλῳ, προσετιθέμενος. ὁ δὲ, πένης καὶ ἐκ
πενήτων, καὶ ἄσημος ὅσον γοῦν τὸ ὁρώμε
νον. καὶ μηδὲ μαθητὰς ἔτι περὶ αὐτὸν
ἔχων. Ἐπεὶ οὖν ἰωάννην εἶχε τὸ δε-
σμωτήριον ὡς ὁ λόγος φθάσας ἐδήλωσεν.
Ἰησοῦς μεταβὰς ἐκεῖθεν ἢ τὰ θεῖα διδά-
σκει λόγια, εἰς τὴν λίμνην γεννησαρὲτ ἀφι
κνεῖται. καὶ ἐπειδὴ πλοίοις ἐπιβάντες ἀν-
δρέας τε καὶ πέτρος τὰ ἑαυτῶν κατήρτιζον
δίκτυα, ταῖς τῆς λίμνης ἀκταῖς ὁ θεάνθρω-
πος ἐπιστὰς, οὐχ ὡς καταλιπόντας αὐτὸν
ὠνείδισεν. οὔτε ῥῆμα σκληρὸν προσῆπτε, καθη-

κέσθαι αὐτῶν δυνάμενον, ἀλλὰ πραεία
καὶ ἡμέρῳ φωνῇ, δεῦτε ἔφη ὀπίσω μου,
καὶ ποιήσω ὑμᾶς ἁλιεῖς ἀνθρώπων. οἳ,
γε, καὶ εὐθέως ἀφέντες τὰ δίκτυα, ἠκο-
λούθησαν αὐτῷ. πάντως δείσως ἦν εἰπεῖν,
καὶ πάντα καταλιπόντας. τί γὰρ ἐκεί-
νοις πλέον εἰς ὕπαρξιν, ἢ τὰ δίκτυα; εὐθέως
οὖν ἀκολουθῆσαι φησὶν, οὐδὲν ἀναβαλ
λομένους, ἀλλὰ τὸ θερμὸν καὶ ζέον τῆς
ψυχῆς ἐπιδειξάντας ἔτι γὰρ τὴν μνήμην
τῶν αὐτοῦ θαυμάτων, καὶ τῶν ἰωάννου μαρ-
τυριῶν, ἐγκαθημένην εἶχον τῇ διανοίᾳ.
ἀλλὰ τὰ μὲν περὶ πέτρου, τέως ἀναμει-
νάτω. τὸ δὲ νῦν ἔχων ἀνδρέας προκείσθω
τοῖς φιλοθέοις ὑμῖν εἰς ἀκρόασιν. Οὗτος τοί-
νυν μικρὰ ἤδη ἐν τοῖς γένους, καὶ ὅσα τὰ κά
τω φροντίσας περιφορᾶς. εἴχετο τοῦ δι-
δασκάλου. συνείπετο. διδάσκων ἤκουε. διη-
κόνει. πάντα ἦν αὐτῷ καὶ πρῶτος καὶ μό-
νος ἐπιτηδείως προσταρμοζόμενος. ἤδει
μὲν γὰρ αὐτὸν ἔκ τε τῶν μωσαϊκῶν βίβλων
καὶ τῶν προφητικῶν, ἀληθῶς ἐλευσόμενον.
Ἐπειδὲ καὶ πηρώσεις σωμάτων εἶδε καὶ ἀνία-
τα πάθη θεραπευόμενα. χωλοὺς μὲν, ἀλ
λομένους ἐξ ἐπιτάγματος. τυφλοὺς δὲ, τοῦ
λυπηροῦ σκότους ἐκλυομένους, καὶ τὰς ἡλίου
φίλας αὐγὰς καθαρῶς βλέποντας. πνεύ-
ματα τε λόγῳ φυγαδευόμενα. καὶ νεκροὺς
ῥᾷον ἢ ὕπνον, τὸν θάνατον ἀποτιθεμένους. τ' ἀλ
λά τε τῶν παραδόξων αὐτοῦ θαυμάτων, τῷ
θεϊκῷ κελεύσματι, ἐνεργούμενα, ἐκ τού-
των οἷα χειραγωγούμενος, πρὸς τὸ θεῖ-
κὸν ὕψος ἀνεβιβάζετο. Διελογίζετο
γὰρ συνεχὴς ὤν, ὡς εἰ καὶ πολλοὶ τῶν προφη
τῶν, καὶ τῶν πάλαι δικαίων σημεῖα καὶ τέ-
ρατα κατεπράχθη, ἀλλ' οὐ δεσποτικῶς.
ἱκετικῶς δὲ μᾶλλον καὶ δι' εὐχῆς τὰ πάντα
κατώρθουν. ὁ δὲ, τὸ, σοὶ λέγω, καὶ τὸ, θέ-
λω, καὶ τ' ἄλλα δὴ τὰ δεσποτικὰ καὶ τὰ πολ
λὴν περιβαλλόμενος αὐθεντείαν, ὅτι τοῦ
λέγειν εὐκολίᾳ, τὰ μείζονα τερατουργεῖ

καὶ θειότερα. ἐπιβάλλει μόνον ὀφθαλμῶν
ξηρανθείσῃ χειρὶ, καὶ λύει παρ᾽ αὐτίκα πά-
θους δεσμά. ἐπιτάσσει λεγεῶνι πνευμάτων,
καὶ οἷα καπνὸς ἐκλείπει, καὶ οὐδαμῶς φέ-
ρει τὴν ἐπιτίμησιν. ἵστησιν ἀνέμων πνοάς. πε-
ζεύει τὴν ὑγρὰν, ὡς ξηράν. ἐξ ὀλίγων ἄρ-
των, μυριάδας ἐμπίπλησιν. πάντα ὅσα
θεῷ προσῆκον, ἀκολούθως ποιεῖ, ἀληθῶς
θεοῦ υἱὸς ὢν ὄντως, καὶ θεὸς ἀψευδὴς, καὶ σωτὴρ
τοῦ κόσμου. οὕτως ὁ ἱερὸς Ἀνδρέας τὰ με-
γάλα τε καὶ θεοπρεπῆ διδάσκεται. καὶ τὸ
ἐξῆς, ἀδιαίρετος τοῦ διδασκάλου καθίστα-
ται, παρ᾽ ὅλον αὐτῷ τὸν χρόνον τῆς ζωῆς συγ-
γινόμενος. Ἐπειδὲ τὰς πόλεις ἀφιεὶς
ὁ σωτὴρ, πολλάκις περιενόστει τὴν ἔρημον. πε-
ριήει δὲ αὐτῷ πλῆθος ἀνθρώπων. ἅτε
τῶν θαυμάτων, καὶ τῆς ἐκείνου γλώττης ἡδέως
ἑλκόμενοι. ἐρημία δὲ ἦν, καὶ τροφῆς ἀπο-
ρία, καὶ ἡ γαστὴρ οὐκ ἐσπένδετο. ὁ ἀγαθὸς
τότε τὴν ἐρημίαν ὁρῶν, θαῦμα παλαιὸν
ἐκαίνιζεν ἐν ἐρήμῳ πραχθὲν, καὶ μαρτυ-
ρα πάλιν ἐποιεῖτο τὴν ἔρημον. καὶ τοὺς μα-
θητὰς, ἐπιστάτορας προεβάλλετο. καὶ πρὸς
εὐωχίαν σχέδιον παρεκάλει τὸ πλῆθος. τοῖς
μὲν ἄλλοις τῶν μαθητῶν, ἄπειρον τὸ γε-
νόμενον καὶ θόρυβον ὡς εἰκὸς ἐποίει. τὴν ἔνδειαν
ἐπισταμένοις, καὶ τί βούλεται τῷ χριστῷ ἡ τοῦ
λαοῦ πρόσκλησις, διηπόρουν. Ἀνδρέας δὲ,
ἐλευθεριώτερόν τι ποιῶν. καὶ φανερῶς διε-
λέγχων τῶν ἀναγκαίων τὴν ὀλιγότητα,
ἔλαθε διδοὺς τῷ σωτῆρι τοῦ θαύματος τὰς
προφάσεις, φησὶ γὰρ, οὐκ εἰσὶν εἰ μὴ πέντε
ἄρτοι, καὶ ὀλίγα ἰχθύδια. τί οὖν ἐκεῖνος, φέ-
ρετέ μοι αὐτὰ ὧδε, καὶ γέγονεν ἡ τῆς ἐν-
δείας ὁμολογία, περιουσία τῶν ἀγαθῶν καὶ
πληρώσεως. Ἔχω δὲ καὶ ἄλλο σκοπεῖν,
τὸ τοῦ ἀποστόλου πρὸς τὸν διδάσκαλον οἰ-
κεῖον καὶ προσφιλές. καὶ ὁ πόσης μὲν αὐ-
τὸς ἀπέλαβε τῆς παρ᾽ ἐκείνου ῥοπῆς. ὅσον
δὲ οὗτος πάλιν, τὸ πρὸς αὐτὸν τῆς ἀγάπης
ἔτρεφε πῦρ. ὑφ᾽ οὗ καὶ θανάτου παντὸς κα-
τετόλμα. καὶ ἀνδρείαν καὶ εὔτολμον εἶ-
χε τὴν ψυχὴν ὁ Ἀνδρέας. Δ ἦσαν γάρ-
ποτε τῶν κατ᾽ ἐκεῖνο καιροῦ τινὲς Ἑλλήνων,
περὶ τὴν τοῦ πάσχα ἑορτὴν, εἰς Ἱεροσόλυ-
μα ἀναβῆναι, τόν ναόν τε ἰδεῖν, καὶ τὴν
εἰωθυῖαν ἀποδοῦναι προσκύνησιν, ἐπεὶ
καὶ οὔτι τὸν ἰουδαϊσμὸν ᾑρετίσαντο. φή-
μη δὲ τὰς ἐκείνων κατέπληττε περὶ Ἰησοῦ
ἀκοὰς, ὡς εἴη τὸ κατὰ τὸν Λάζαρον ἐνηρ-
γηκώς. ὡς ἀπαντηθείη παρὰ τοῦ ὄχλου
μετὰ βαΐων, ἄλλοις τε πολλοῖς σημείοις.
εἰς ἔννοιαν αὐτοῦ ἐμβάλλει θεότητος, καὶ
ἔρωτα τῆς αὐτοῦ θέας μεταστάντες. προ-
σίασι Φιλίππῳ, δι᾽ αὐτοῦ τυχεῖν ἀξιοῦντες
τῆς πρὸς τὸν διδάσκαλον ὁμιλίας. ὁ δὲ,
οὐκ ἄλλως τοῦτο ποιεῖ, ἕως ἐκοινώσατο
πρῶτον Ἀνδρέᾳ. τὰ πρεσβεῖα τῷ πρω-
τοκλήτῳ διδοὺς, καὶ εἰδὼς ὅπως εἶχε πρὸς
τὸν διδάσκαλον. Ἐπειδὲ καὶ ὁ ὑπὲρ
ἡμῶν παθὼν κύριος, καὶ σταυρῷ καὶ τά-
φῳ προσομιλήσας, δυνάμει τε θεότητος
ἐξανέστη τοῦ τάφου. καὶ τοὺς μαθητὰς
πάλιν καὶ φίλους πρὸς ἑαυτὸν συνηγά-
γετο. παρέπεμπέ τε, πάντα τὰ ἔθνη παιδα-
γωγικῶς μαθητεύσονται, μετὰ τὴν ἐξ
ὕψους πεμφθησομένην τοῦ ἀγαθοῦ πνεύ-
ματος πανοπλίαν. ταύτην καὶ Ἀνδρέας
καθοπλισθεὶς πρὸς τὸν τοῦ εὐαγγελίου
δρόμον παρεσκευάζετο. Ἀλλὰ τοῖς
μὲν ἄλλοις τῶν μαθητῶν, ἄλλαι μοῖραι τῆς
γῆς, καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς ἐθνῶν, ἀπεκληροῦντο
καὶ ἀφωρίζοντο. Ἀνδρέᾳ δὲ, πῶς; ὡς μεγάλη
τις καὶ φιλοτίμως ἐγχειρισθεῖσα, ἥ τε γὰρ
Βιθυνῶν ἅπασα χώρα καὶ πόντος ὁ εὔ-
ξεινος. τῆς προποντίδος τὰ μέρη ἑκάτερα,
ἄχρι καὶ τοῦ ἀστακηνοῦ κόλπου τείνοντα,
καὶ παράπλου τοῦ ἐκεῖθεν διήκοντος. ἀρίθ-
μει σὺν τούτοις καὶ Χαλκηδόνα τὴν πε-
ριώνυμον, καὶ τὸ Βυζάντιον αὐτό. καὶ τὰ
τὴν Θρᾴκην δὲ καὶ Μακεδονίαν νεμόμενα
γένη, καὶ τὰ ἕως τοῦ Ἴστρου φθάνοντα. καὶ
θεσσα-

θεσσαλία δὲ καὶ ἑλλάς, καὶ τὰ μέχρις ἀχαΐας αἱ τῆς ἐκτείνονται, τῆς ἐκείνου γλώσσης καρπὸς καὶ φυτὰ πρὸς εὐσέβειαν.

Τούτων οὖν τῶν χωρῶν καὶ τόπων, καὶ τῶν ἐν αὐταῖς πόλεων ὁ πρωτόκλητος τὸν κλῆρον ἐγχειρισθείς, οὐ πρὸς τὸ μέγεθος τοῦ πράγματος ἀποβλέψας, ἠμβλύνθη τε τὸ πρόθυμον, καὶ ὤκνησε τὴν ἐγχείρησιν. ἀλλὰ πίστεως πλήρης τε ὤν. καὶ τὸν τοῦ διδασκάλου πόθον ὠδίνων, ἥπτετο τοῦ κηρύγματος. μαθητὰς ἐπαγόμενος, ὅσους δὴ τὴν ἀρχὴν ἱκανοὺς ἔχειν ᾤετο πρὸς τὸ κήρυγμα. ὡς κατ' ὀλίγον, καὶ ἑτέρων αὐτῷ προστεθησομένων. πολλαὶ μὲν οὖν αἱ κατὰ πᾶν ἔθνος αὐτοῦ ἀποδημίαι. πλείους δὲ τούτων, αἱ κατὰ πόλεις καὶ κώμας, ἐν αἷς τὰ περὶ χριστοῦ δόγματα κατασπείρας, τὸν τῆς ἀσεβείας στάχυν ἐθέρισε.

Καὶ πρῶτα μέν, ἀμινσὸς αὐτὸν ὑπεδέχετο. ἐν ᾗ τυχὼν εὑρηκώς. τοὺς μέν, τὰ ἑλλήνων, τοὺς δέ, καὶ τὰ τοῦ ἰουδαϊσμοῦ σέβοντας. καὶ τοὺς μέν, τῆς τοιαύτης δόξης καὶ τῆς θρησκείας λίαν ἀντεχομένους, φιλοξενίᾳ δὲ καὶ ἁπλότητι. καὶ τῷ τοῦ ἤθους ἐλευθερίῳ, σφόδρα σεμνυνομένους. ἐπιξενοῦται τινὶ τῶν τὰ ἰουδαϊκὰ σεβομένων ἀνδρί. ἐσκόπει τε, πῶς ἂν αὐτῷ εἴη πλῆθος τοσοῦτον θαλάσσῃ πλάνης βεβυθισμένον, τῷ ἑαυτοῦ δικτύῳ περιλαβεῖν.

Συναγωγῆς οὖν ἑωθινῆς γεγονυίας, καὶ τοῦ ἀνδρέου μετὰ πάντων εἰσελθόντος, ἐπυνθάνοντο, τίς τε εἴη καὶ πόθεν, καὶ ὁποῖον ἥκει διαγγέλλων τὸ κήρυγμα. ὁ δὲ δημηγορίας ἁψάμενος. διῄει καλῶς περὶ τοῦ χριστοῦ, καὶ ὅσα περὶ αὐτοῦ προφῆται μὲν προηγόρευσαν. νόμος δὲ ὑπέφηνε, καὶ διὰ πάντων ἐτράνου, ὅτι αὐτός ἐστιν, ὁ ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους ἐληλυθώς. αὐτὸν παραγαγὼν τὸν πρόδρομον μάρτυρα. καὶ ὅσαπερ αὐτῷ ἐκεῖνος μεμυσταγώγηκε.

Ταῦτα τε, καὶ τὰ τοιαῦτα πρὸς ἐκείνους εἰπὼν καὶ τὴν ἀψευδῆ πίστιν ταῖς αὐτῶν ἐγγράψας ψυχαῖς, καὶ εἴσω τῶν ἰδίων ἤδη δικτύων θέμενος, οὕτως ἁλιεὺς ἀνθρώπων κατὰ τὸν διδασκάλου λόγον ἐφάνη. εἶτα καὶ λουτρῷ μὲν τοῦ θείου βαπτίσματος, τὸν τῆς ψυχῆς αὐτῶν ῥύπον ἀποκαθαίρει. ὅσοις δὲ καὶ νόσοις πονηρῶς εἶχε τὰ σώματα, ἢ πνεύμασι χαλεποῖς προσεπάλαιον, τῆς ἑκατέρωθεν αὐτοὺς ἀπήλλαττε βλάβης. Ἐντεῦθεν ναούς τε ἱεροὺς ἀνεγείρας. καὶ ἀπὸ τῶν ἤδη πεπιστευκότων ἱερέας προχειρισάμενος, ἔξεισι μὲν ἐκεῖθεν. πρὸς δὲ τὴν τραπεζοῦντα παραθαλάσσιον οὖσαν πόλιν γίνεται, ἔτι δὲ καὶ τὴν οὐ μακρὰν αὐτῆς ἀπέχουσαν λαζικήν. καὶ αὐτῆς ὁμοίως τὸ πιστευθὲν τάλαντον καταθέμενος τῆς διδασκαλίας, καὶ πολλὰ πλήθη προσαγαγὼν τῷ χριστῷ ἐκεῖθεν ἀπαίρειν πρὸς ἱλῆμ ἔγνω, τὴν ἑορτὴν τοῦ πάσχα ἐπιτελέσων. ἵνα παύλῳ τε ὁμιλῇ τῷ θείῳ, καὶ πέτρῳ τῷ ἀδελφῷ συγγίνεται.

Κἀκεῖθεν ἅμα ἰωάννῃ τῷ θεολόγῳ καὶ εὐαγγελιστῇ, πρὸς ἔφεσον ἀφικνεῖται ἔνθα καὶ νυκτερινῆς τυχὼν ὄψεως πρὸς τὴν βιθυνῶν αὐτὸν κελευούσης ἐπανελθεῖν. πεισθείς, τὴν νικαέων καταλαμβάνει οὔπω τότε τειχήρη καὶ ἀσφαλῆ οὖσαν. χρόνοις γὰρ ὕστερον παρὰ τραϊανοῦ φασὶ καίσαρος περιβόλοις αὐτὴν καὶ πύργοις ὀχυρωθῆναι. ἀλλ' οὐδὲ τὴν ἀγχίθυρον αὐτῆς ὁ λίμνην οὕτως ἔχουσαν τῷ τηνικάδε μεγέθους, ἀλλὰ βραχεῖαν οὖσαν καὶ εὐπερίγραπτον, καὶ πολὺ νικαέων ἀπῳκισμένην.

Κατὰ ταύτην ἐπιστὰς τὴν πόλιν, ἐπεὶ καὶ αὐτοὶ κατάχετοι ἦσαν ἑλληνισμῷ τε καὶ ἰουδαϊσμῷ οὐχ οἷός τε ὢν ἐκείνους μὲν λόγῳ μεταβαλεῖν πρὸς εὐσέβειαν, τοῖς ἔργοις ἐπιχειρεῖ. καὶ ἃ μάλιστα τὰς τῶν παχυτέρων πείθει ψυχάς, ἐνήργει τὰ θαύματα. ὅτε μέν, ἀφωνίας χαλινὰ λύων. ὅτε δέ, δαίμονας ἐλαύνων. καὶ παθῶν ἄλλως καὶ νό-

σων ἄμισθος ἰατρὸς γινόμενος. νεὼ μὲν τοὺς ἐμφωλεύοντας ἐκεῖσε δράκοντας, τῇ σιδηρᾷ ῥάβδῳ ᾗ ἐπεφέρετο. ἧς κατὰ τὸ ἄκρον, σταυρὸς ἐπεπήγει, καταβάλλων καὶ θανατῶν. νεὼ δὲ ἀφροδίτης καὶ ἀρτέμιδος, τῶν αἰσχίστων, τὰ μιαρὰ καθαίρων ἀγάλματα, καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς ἐνοικοῦντα πνεύματα τὴν φυγὴν ἀγαπᾶν. τῇ ἐπικλήσει μόνῃ χριστοῦ ποιούμενος. ὡς εἶναι μετὰ ταῦτα βάσιμον τὸν ἐκεῖσε χῶρον τοῖς βουλομένοις. Ἐντεῦθεν ἡ τῶν ἑλληνικῶν καθαίρεσις ἑορτῶν, καὶ ἡ τῶν χάριν αὐτῶν συναθροιζομένων ἔνδικος μισθαποδοσία. δαιμονῶντες γάρ, καὶ πνεύμασι πονηροῖς ἐξοιστρούμενοι. σαρκῶν τε ἥπτοντο τῶν ἰδίων. καὶ ταύτας ἐσθίοντες κατεφραίνοντο, ἀξίας παρ' αὐτῶν ὥσπερ ἔφην μὲν λαμβάνοντες ἀντιδόσεις, οὓς θεραπεύειν συνεληλύθασιν. οὐ μὴν ἐκείνου τὸ περιορᾶν ἦν, ἀλλὰ καὶ αὐτοὺς τῆς διπλῆς ἀπωλείας κατελεήσας διπλῆν παρέσχε τὴν ἴασιν. φῶς τε θεογνωσίας ἐπιλάμψας αὐτοῖς. καὶ τὸν καθ' αὐτὸν πολύδακρυ ὡς ἥσας πόλεμον. αὐτοῖς τε τὰ τῶν εἰδώλων τεμένη εἰς ἱεροὺς μεταποιήσας ναούς, καὶ ἱερεῖς πάλιν ἐν τούτοις καταστησάμενος. διετίαν δὲ ὅλην ἐκεῖσε διαγαγών, ἐν νικαίας, πρὸς τὴν νικομήδειαν παραγίνεται. καὶ αὐτήν, δεισιδαιμονεστάτην οὖσαν, πλάνῃ τε ἀσεβείας προσέχουσαν. καὶ ψεῦδος τὴν ἐλπίδα θεμένην. ἐκεῖθεν δέ, πρὸς τὴν χαλκηδόνα. καὶ ἀπ' αὐτῆς παραπλεύσας τὴν προποντίδα, καὶ τὰς τοῦ εὐξείνου πόντου παραμείβων ἀκτάς, ἡράκλειαν ἱστορεῖ. κἀκεῖθεν μέτεισι πρὸς ἀμάστριδα. Ταύτας δέ, οὐχ ὥσπερ ὁ λόγος ῥᾳδίως διέρχεται, οὕτω, κἀκεῖνος διήρχετο. ἀλλ' ἐν ἑκάστῃ πολλὰ τὰ ἀντιπίπτοντα ὑποστάς. πολλαῖς δὲ πραγμάτων δυσχερείαις ὁμιλικῶς. εἰ καὶ ἡ ῥοπὴ χριστοῦ καὶ βοήθεια πάντων ἐκράτει. ὃς, καὶ ὑπῆρχεν αὐτῷ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν κατευθύνων. καὶ στόμα διδοὺς καὶ σοφίαν, τοὺς τῶν ἑλλήνων σοφοὺς καταισχύνουσαν.

Εἶτα μεταβὰς ἐκεῖθεν, τῇ σινωπέων ἐπιφοιτᾷ. ἐν ᾗ φασὶ λόγοι παλαιοί. αὐτὸν τὸν πρωτόκλητον μετὰ τοῦ συγκόνου, χρόνον οὔτι μικρὸν διατρῖψαι. μαρτύριον δέ, καὶ γὰρ εἰσὶ καὶ νῦν αἱ τούτων καθέδραι τοῖς βουλομένοις ὁρώμεναι, λίθου πεποιημέναι λευκοῦ. αἷς καθεζόμενοι, τὸ γλυκὺ νᾶμα τῆς διδασκαλίας προέχεον. καὶ εἰκὼν δὲ ἀνδρέου παρ' αὐτοῖς σώζεται πρεσβυτάτη, ἀπόδειξις ἐναργής. οὐ φέρει τύπον αὐτῇ δυνάμεως ὅτιπερ οὐ ζῶν ἁπλῶς καὶ φθεγγόμενος, ἀλλὰ καὶ γραφῇ μόνῃ καθ' ἑκάστην ἀνδρέας θαυματουργεῖ. Λόγος δὲ ὅτι καὶ τὸν ἀπόστολον ματθίαν, παρὰ σινωπεῦσι τῷ δεσμωτηρίῳ καθειργμένον εὗροι. τῷ σταυρικῷ τε σημείῳ τὴν φυλακὴν διανοίξειε. καὶ τοῖς ἄλλοις ἅμα δεσμώταις, ἐκεῖθεν ἐξαγάγοι. καὶ ταῦτα μὲν ὁ θεῖος ἀνδρέας. Σινωπεῖς δέ, ἰουδαῖοι μὲν τὸ σέβας ὑπῆρχον. ὠμοὶ δὲ καὶ ἄγριοι τὰς ψυχάς, μορφῇ μόνῃ καὶ ὄψει, τὸ μὴ θῆρες εἶναι πιστευόμενοι. οἳ, καὶ τὸν ἀπόστολον θεασάμενοι, καὶ οἷα δὴ καθαιρέτην τῆς οἰκείας δόξης μισήσαντες, ὅτι τε τὸ δεσμωτήριον εὐχῇ διανοίξας, ἐκεῖθεν ἐξαγάγοι τοὺς καθειργμένους, εἰς ἓν γενόμενοι σύστημα. τὴν μὲν οἰκίαν ἐμπιπρᾶν ἐπεχείρουν, ἐν ᾗπερ αὐτὸς ἐπιξενωθεὶς ἐτύγχανεν. ἐκεῖνον δὲ συλλαβόμενοι κατὰ γῆς ἐρρίπτουν. καὶ οἱ μὲν, ποδῶν, οἱ δὲ καὶ χειρῶν λαβόμενοι, εἷλκόν τε καὶ διέσπων. καὶ φανεροὶ ἦσαν ὑπὸ τῆς ἐκμαινούσης αὐτοὺς ὁρμώμενοι λύσσης, καὶ αὐτοῖς ὀδοῦσιν ἐφιέμενοι τῶν ἁγίων ἐκείνων σαρκῶν ἅψασθαι. οἱ μὲν οὖν, ξύλοις ἔπαιον οἱ δέ, λίθοις ἔβαλον. ἰουδαῖοι πάντως καὶ αὐτοὶ ὄντες, τὸν μιμητὴν χριστοῦ, τοῦ πρώτου ὑπ' ἐκείνων ἀναιρεθέντος. ἕως ἡμιθανῆ θέμενοι, ὥσπερ ἔτι τῶν θνησιμαίων μακρὰν τῆς πόλεως ἀπερρίπτουν. Ἀλλ' ἐγγὺς

ἦν, παρα-

ἡ πρόσκλησις. ἐπιφανεὶς γὰρ ὁ διδάσκαλος, ἐθάῤῥυνέ τε καὶ ἀνεκτὸν τὸ μάλα φιλανθρώπως τὸν μαθητὴν, καὶ τοῦ ἐν χερσὶ κηρύγματος ἐπιμελεῖσθαι παρεκελεύετο. ἐπεὶ δὲ καὶ συρόμενος ὑπὸ τῶν ἀνόμων, ἕνα τῶν δακτύλων ἔτυχεν ἐκκοπεὶς, ὑγιᾶ καὶ τοῦτον ὁ ἐπιφανὴς ἀπεδείκνυτο. εἰσεῖσιν οὖν καὶ αὖθις εἰς τὴν πόλιν ἄρτιος ὑγιὴς, μηδὲ τὸ ποῦ τινὸς τῶν πληγῶν ὑποφαινομένου. Ὃν οἱ αἰκισάμενοι θεασάμενοι, καὶ τοῦτο μὲν, τὴν καρτερίαν θαυμάσαντες. τοῦτο δὲ καὶ τὸ τῆς θεραπείας ὑπὲρ ἄνθρωπον ἐκπλαγέντες, μεταβάλλονται τῆς θηριωδίας. κατανύσσονται τὴν καρδίαν. τὴν ἐκείνου διδαχὴν εὐπειθῶς δέχονται. οὓς καὶ αὐτοὺς τῷ χριστῷ προσάγει. ψυχάς τε αὐτῶν ἰασάμενος, καὶ τῶν κακῶς ἐχόντων τὰ σώματα, τὰ μὲν, λόγῳ. τὰ δὲ, τῇ τῶν χειρῶν ἐπιθέσει. οὕτω πολλάκις τὸ κακῶς παθόντα. μακροθύμως διενεγκεῖν, ἢ τιμωρίας πάσης αὐτοὺς δεδρακότας ἔπληξεν ἰσχυρότερον. ἄρα τῷ θαύματι τὰς ψυχὰς αὐτῶν κατῄδεσαν, καὶ τοῖς παθοῦσι δούλας ἀτέχνως ποιησάμενος. Ἔπειτα φόνον τις ὑποστὰς, ἀγγέλλεται τῷ μεγάλῳ. οὗπερ ὁ μὲν φονεὺς ἀφανής. ἡ μήτηρ δὲ μητρικῶς πάσχουσα, καὶ ἰσχυρῶς τὸν παῖδα ὀδυρομένη. ὁ δὲ, σπλαγχνίζεται μὲν ὡς φιλάνθρωπος, καὶ τῷ τόπῳ εὐθὺς ἐφίσταται. ἐνεργεῖ δὲ ὡς χριστοῦ ἀπόστολος καὶ ζῶντα δίδωσι τὸν υἱὸν τῇ μητρί. οὕτως ἔλαβον γυναῖκες ἐξ ἀναστάσεως αὐτοὺς νεκροὺς αὐτῶν. οὓς, αὐτοὺς ἰδόντας, πρὸς πλείονα πίστιν ἐνάγει, καὶ πείθει τῷ θείῳ τελειωθέντας βαπτίσματι, λαὸν ἱερὸν γενέσθαι χριστοῦ, καὶ τῆς αὐτοῦ ποίμνης ἀληθῶς ἄξιον. Ὢν κἀνταῦθα αὐτοὺς δοκιμωτέρους ἱερέας χειροτονήσας, ἔξεισιν ἐκεῖθεν, καὶ τῇ ἀμινσῷ πάλιν πρόσεισιν. παρ' ὧν εἰς τραπεζοῦντος τὸ δεύτερον παραπέμπεται. ἔνθ' ὀλίγων τινῶν φωτὶ θεογνωσίας πεφωτισμένων, τὸ πλῆθος ὑπὸ νύκτα τῆς ἀπιστίας πλανώμενον ἦν. οἷς ἐπιμείνας τά περὶ πίστεώς τε διδάξας, καὶ βίου τοῦ καλῶς ἔχοντος, μεταβαίνει πρὸς τὴν νεοκαισάρειαν. κἀκεῖ ὁμοίως τὸν τῆς εὐσεβείας λόγον κηρύξας πρὸς σαμόσατα πάλιν μεταχωρεῖ. ἣν ἄνδρες τότε κατῴκουν, οὐ μόνον τὴν περὶ τὰ εἴδωλα πλάνην νοσοῦντες, ἀλλὰ καὶ τῇ περὶ τὴν τοῦ κόσμου σοφίαν δόξῃ, δυσθεράπευτοι τὴν ψυχὴν ὄντες. ἅτε συλλογισμῶν πλεκτάναις αὐτοί τε ἄμαχοι εἶναι, καὶ οὓς ἂν βουληθεῖεν εὐκόλως θηρᾶν οἰόμενοι. Ἀλλ' αὐτὸς διὰ τῆς μωρίας τοῦ κηρύγματος, τὰς ἐκείνων πλοκὰς ὡς ἄμματά τινα διακόψας, παῖδας ἔδειξεν αὐτοὺς τῷ δοκεῖν ἀληθεῖς καὶ μετεώρους. μακράν τε τῆς ἀληθείας αὐτοὺς ἀποπλανωμένους. καὶ πολλῷ αὐτοὺς αὐτῶν θεοὺς, ἐκείνων ὄντας ἀθλιωτέρους. οἳ, τὸ πρὸς ἀλλήλους ἐναντίως ἔχειν ταῖς γνώμαις καὶ τοῖς θελήμασι, καὶ ἀλλήλων εἰσὶ πολέμιοι. καὶ διὰ τοῦτο καὶ φθαρτικοὶ ἀλλήλων ἀκριβῶς δείκνυνται. Οὕτω καὶ λόγῳ τὴν τῶν φιλοσόφων ὀφρὺν ὁ ἁλιεὺς κατασπάσας, καὶ ταῖς ἀπὸ τῶν σημείων ἐνεργείαις τὰς ἐκείνων πείσας ψυχάς. καὶ μεταγαγὼν πρὸς εὐσέβειαν, πάλιν πρὸς ἱερουσαλὴμ ἀφικνεῖται. κἀκεῖ τὰ συνήθη ἐπιτελέσας. εἶτα καὶ πρὸς τὰς οὔπω δεξαμένας τὸν λόγον τῆς ἀληθείας πόλεις ὑπέστρεψε. Καὶ ἐπειδὴ ματθίας τε καὶ θαδδαῖος καί τινες ἄλλοι τῶν μαθητῶν αὐτῷ συνείποντο, θαδδαῖος μὲν ἔγνω προσμένειν τῇ ἐδεσινῶν πόλει. ματθίας δὲ σὺν τοῖς ἄλλοις, τὸ εὐαγγελικὸν διαγγέλλειν κήρυγμα. αὐτὸς δὲ ἀνδρέας τῆς ἀλανῶν χώρας ἐπιβὰς, καὶ τὸ τῆς χάριτος ἐκεῖ διασαλπίσας εὐαγγέλιον, μεταβαίνει πρὸς ἀβασγούς. καὶ τὴν ἐκεῖθεν σεβαστόπολιν εἰσιὼν, ἐδίδασκέ τε καὶ εἰσηγεῖτο τὸ τοῦ χριστοῦ μυστήριον, ὡς πολλοὺς αὐτῶν, ἔργον

περιέσθαι τῆς ἀνδρέου γλώττης· καὶ τὴν θεογνωσίαν ἀσπάσασθαι. Ἀλλ' οὐδὲ τῆς τῶν Ζηκχῶν τε καὶ Βοσπορηνῶν ἠμέλησε σωτηρίας, ἀλλὰ καὶ τούτοις ἐπιδημήσας. τῶν μὲν ἀπειθὲς μισήσας καὶ ἄγριον ἀναχωρεῖν ἔγνω, ἅτε ἀπαραδέκτους εὑρὼν τοῦ θείου σπόρου, καὶ μηδὲ ἀξίους τῆς εὐσεβείας ὑπάρχοντας. Βοσπορηνῶν δὲ τὸ εὐπειθὲς ἐπαινέσας, καὶ δοκίμους εἰς ὑποδοχὴν τοῦ θείου λόγου νενόμικε, καὶ τὴν εὐσέβειαν αὐτοῖς εἰσηγήσατο. παρ' οἷς καὶ εἰκόνες ἁγίων, ἀρχετύπω μεμορφωμέναι κηρῷ. τέχνην οὐ μιμητήν, καὶ σοφίαν ὅσην δηλοῦσαι χειρῶν, τέχναι, ἠσκημένην ἐλέγχοντες. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ λάρνακαι ἐν μυχῷ γῆς ἀποκεκρυμμέναι δυοῖν ἀποστόλων ὁμωνύμων, ἐδείκνυντο. τὴν μὲν γάρ, Σίμωνος, εἶναι τοῦ ζηλωτοῦ. τὴν δέ, τὴν τοῦ Κανανίτου Σίμωνος αἱ ἐπιγραφαὶ διεσάφουν. Ὁ μὲν οὖν μικρὸν ἐν Βοσπόρῳ παραμείνας, πρὸς Χερσῶνα πόλιν ἐφοίτα ἐπίσημόν τε οὖσαν καὶ πολυάνθρωπον. καὶ πρὸς μὲν τὴν ὑγιᾶ πίστιν, οὐκ εὐπαγῆ. πρὸς δὲ τὰς συνήθεις αἱρέσεις εὐπαραδέκτως ἔχουσαν. ὅθεν καὶ αὐτὸν ὑπελθὼν εὐφρόνως. καὶ τὸν εὐθῆ τῆς πίστεως λόγον εὐθύτατα διαγγείλας. διαπόντιος περαιωθείς, αὖθις κατὰ Σινώπην γίνεται, καὶ τὸ ἤδη προφυτευθὲν αὐτῷ νεόφυτον. τοῦτον ἄρτι φημὶ τὸν λόγον τῆς πίστεως παραδεξαμένους, ἑδραιοτέρους πάλιν καθίστησι πρὸς θεοσέβειαν. Φιλόλογόν τε αὐτοῖς προχειρισάμενος ἐπίσκοπον, αὐτὸς ἀπελθὼν ἔπλει πρὸς τὸ Βυζάντιον. πολίχνιον ἔτι ὄν, καὶ οὔπω τοσαύτην μεγαλειότητα καὶ πολυανθρωπίαν εὐτυχηκός. Ἐν ᾧ καταστάς, Στάχυν μὲν ἐκ τῶν ἑβδομήκοντα ἐπίσκοπον ἐκεῖσε χειροτονεῖ. πολλοὺς δὲ τῶν τῆς πόλεως κατηχήσας, καὶ τέκνα φωτὸς τῇ τῆς πίστεως παραδοχῇ ποιησάμενος, ἱερὸν τέμενος τῇ τοῦ θεοῦ λόγου μητρὶ πρὸς τῇ ἀκροπόλει τοῦ ἄστεως ἀνεγείρει, φύλακα ταύτην καὶ πολιοῦχον τῆς ἐσύστερον ὀρθοδόξου βασιλείας καταστησάμενος. Εἶτα ἐκεῖθεν ἀπάρας, πρὸς Ἡράκλειαν τὴν τῆς Θράκης ἐχώρει. ὀλίγον οὖν κἀνταῦθα προσμείνας. καὶ τὸ ἱερὸν κήρυγμα καταγγείλας, πρὸς τὰς γείτονας πόλεις καὶ κώμας διῄει, ἕως καὶ πρὸς αὐτὴν ἐπέστη Μακεδονίαν, κηρύττων μὲν τὸν τοῦ θεοῦ λόγον. οἴκους δὲ θείους οἰκοδομῶν ἢ καὶ τούτους μᾶλλον θεοῦ οἴκους κατασκευάζων. καὶ ψυχαῖς πεινώσαις, τὸν τῶν ἀγγέλων διανέμων ἄρτον, τὸ τῆς εὐσεβείας δηλαδὴ κήρυγμα. Εἶτα διὰ πάσης Θεσσαλίας καὶ Ἑλλάδος περιοδεύσας, φθάνει καὶ πρὸς αὐτὴν τὴν περιφανῆ Πελοπόννησον. καὶ εἰσιὼν πρὸς μίαν τῶν ἐν αὐτῇ πόλεων, ἐπιξενοῦται ἀνδρὶ Πάτραι τῇ πόλει, Σώσιος τῷ ξενίζοντι ὄνομα. οὗτος ἀρρωστίᾳ κάτοχος ὤν, λυτήριον εὑρίσκει ταύτης τοῦ ξενισθέντος τὴν εἴσοδον. παραπολαύουσι καὶ ἑτέρων αἱ Πάτραι θαυμάτων, τῇ ἐπιφοιτήσει τοῦ κήρυκος.

Κατὰ γὰρ μέσην τὴν πόλιν, δοῦλός τις τῶν ἠμελημένων ἐπὶ κοπρίας κείμενος. καὶ ὅλος νόσου δαπάνημα γεγονώς, καὶ τὰς τοῦ ζῆν ἐλπίδας ἀφῃρημένος, ταχείας τυγχάνει τῆς παρ' αὐτοῦ θεραπείας. ἔδει γὰρ μηδὲ τοῦτον ἔρημον ἀφεῖναι προνοίας τὸν τοῦ Χριστοῦ κήρυκα μαθητὴν ὄντα πάντως ἐκείνου, παρ' ᾧ οὔτε δοῦλος, οὔτε ἐλεύθερος ἁπλῶς κρίνεται. καὶ ὅς, ἀδελφὸν καλεῖν οἶδε καὶ τὸν ἐλάχιστον, καὶ ἴδιον εἶναι τὸ εἰς ἐκεῖνον ὁμολογεῖ. Ἐκεῖνος οὖν, τῇ ἰδίᾳ δεσποίνῃ σημαίνει τὸν ἰατρόν. καὶ ἐπεὶ καὶ ταύτην μετ' οὐ πολὺ νόσος ἐλάμβανεν, ἧς ἰατρικαὶ τέχναι φανερῶς ἡττῶντο, τῶν ἄλλων ἀμελήσασα πάντων, μετακαλεῖται τὸν ἀληθῆ καὶ ἄμισθον ἰατρόν, τὸν θεῖον φημὶ ἀπόστολον. ὅς, τῷ οἴκῳ αὐτῆς ἐπιστάς. ἐκείνην μὲν οὐκ εἰς ἀναβολάς, ἀλλ' εὐθέως τῶν

χαλε-

χαλεπῶν τῆς νόσου λύει δεσμῶν. τὸν δέ γε ἀνθύπατον, σύζυγον αὐτῆς ὄντα, καὶ ὅσον οὔπω ἑαυτὸν μαχαίρᾳ διαχειρίσασθαι μέλλοντα εἰ ταύτην τεθνηκυῖαν ἴδοι, τῆς σφαγῆς τε ἀπήλλαξε, καὶ σωφρονεῖν παρεσκεύασε, χαρᾶς ἀντὶ λύπης, αἰτιώτατος αὐτῷ καταστάς. ἐπεὶ δὲ τὴν μὲν γυναῖκα τὴν ἑαυτοῦ ζῶσαν ἑώρα, τὴν δὲ ψυχὴν νεκρὰν εἶχεν ἐκεῖνος τῇ πολλῇ περὶ τὰ εἴδωλα μανίᾳ, οὐκ ἠγάπα διὰ τῆς πίστεως ζῶσαν ἰδεῖν, ἀλλὰ μικροῖς μᾶλλον καὶ ἀναξίοις περὶ τὸν θεραπεύσαντα λογισμοῖς διακείμενος, ἐβούλετο μισθοὺς αὐτῷ παρασχεῖν τῆς ἰάσεως. ὁ δέ, οὐδὲ ἄκροις ὠσὶ παρεδέχετο. ἀσέβημα γὰρ αὐτῷ ἐδόκει, χρημάτων ὤνιον τοῦ πνεύματος ποιεῖσθαι τὴν δωρεάν, τὸ τοῦ διδασκάλου καὶ εἰπὼν καὶ δράσας ὁ θεῖος ἀπόστολος. τὸ δωρεὰν ἐλάβετε δωρεὰν δότε. ἐκεῖθεν μὲν ἀπέστη. τὴν δὲ πόλιν πᾶσαν περιιὼν, ὁρᾷ ἔντινι τῶν ἀστῶν ἄνδρα παράλυτον. νόσῳ μὲν χρονίᾳ κατειλημμένον, μηδεμιᾶς παρά τινος ἀξιούμενον θεραπείας. οὗ περ οἶκτον λαβὼν, οἷά τινα καινὴν καὶ ἀλεξίκακον ἐπῳδὴν, τὸ τοῦ χριστοῦ λαλεῖ ὄνομα. καὶ εὐθὺς χεῖρα ὀρέγει, καὶ τῆς κλίνης ἐγείρας, τὸν ἐπ᾽ ἴσης ἀκίνητον, βαδίζειν ἐποίει. οὐ ταῦτα δὲ μόνον ἀνδρέας πατρεῦσιν ἐπιβατεία, ἀλλὰ καὶ πολλοῖς τὰ ὄμματα τυφλώττοντα διανοίγει. καὶ φῶς ἀφωτίστοις δίδωσι.

Καί τινα λεπρὸν τῷ τῆς πόλεως λιμένι παρερριμμένον, καὶ κατὰ τὸν ἰὼβ ἐπὶ κοπρίας κείμενον. βρύοντα δὲ καὶ ὁδοδόται τοῖς ἕλκεσι θεασάμενος, χειραδοὺς; ἐξανίστησιν. εἶτα τῇ ἐγγειτόνων ἀποσμήξας θαλάσσῃ. μᾶλλον δὲ τῷ θείῳ ἀνακαινίσας βαπτίσματι, καθαίρει τε τοῦ νοσήματος, καὶ τὴν προτέραν ἀποδίδωσιν εὐεξίαν. ὡς ἐπιστρέψαι τὴν σάρκα αὐτοῦ τὸ τῆς θείας φάναι γραφῆς, καθάπερ παιδαρίου μικροῦ, ὅπερ ἐπὶ τοῦ νεεμὰν ἐκείνη τοῦ παλαιοῦ ἔλεξεν. ὃς, καὶ αὐτίκα τῷ ἀποστόλῳ συνείπετο, διαγγέλλων ἀπὸ τῆς θείας, καὶ πρὸς τῆς γλώττης τὸν ἰασάμενον. καὶ διαπρύσιος κήρυξ τῶν τοῦ χριστοῦ θαυμάτων γινόμενος.

Οὕτω πατρεῖς, τῶν ἀποστολικῶν ἀπώναντο τεραστίων. οὕτως ἀνδρέας, τὸν ἐν πάσῃ τῇ ἀχαΐᾳ λαὸν, τὸν μὲν, τῷ λόγῳ, τὸν δὲ, θαύμασι καὶ σημείοις ἐπισπασάμενος. καὶ ποίμνην χριστοῦ καὶ λαὸν ἅγιον ἐκτελέσας, ἔχαιρέ τε καὶ ἐγεγήθει τῷ κατορθώματι.

Ἐντεῦθεν τὰς εἰδωλικὰς στήλας καὶ τὰ τεμένη, τὸ πιστεῦσαν πλῆθος κατέαξέ τε, καὶ εἰς γῆν καταβέβληκε δικαίᾳ ὕβρει, ἄλογον τιμὴν ἀμειβόμενον. ἀλλὰ καὶ αὐτὰς τὰς ἑλληνικὰς βίβλους, πίστεως παρέχοντας πληροφορίαν, τῷ πυρὶ παραδέδωκεν. εἶτα καὶ τὸν αἴτιον αὐτοῖς ἀγαθῶν τοσούτων γενόμενον, οἷς εἶχον ἐθέλοντες θεραπεύειν, ἐκ τῶν οἰκείων χρημάτων ἕκαστος καθόσον εἶχόν τε τὴν ἀπόμοιραν τῷ ἀποστόλῳ παρεῖχον.

Ὁ δὲ ταῦτα μὲν οὐδαμῶς, οὐδὲ γὰρ ἐδεῖτο. τὴν γνώμην δὲ προσιέμενος, ἐκεῖνα πενομένοις ἐκέλευε καὶ λιμώττουσι χορηγεῖν. τὰ δὲ, καὶ εἰς κατασκευὴν ἱεροῦ ναοῦ ἐπέτρεπεν ἀναλίσκειν. ὃς, καὶ πολλῷ τῷ τάχει νεουργηθεὶς, εἰς σύναξιν τὴν τῶν ἄρτι πεπιστευκότων. ἐν ᾧ καὶ αὐτὸς θυσίας ἀναφέρων πνευματικάς. ἐξ αὐτῶν τε εἰς μυσταγωγοὺς καὶ ἱερέας ἀπολεξάμενος. καὶ ἀπαρτίσας θεοῦ ἐκκλησίαν ὁλόκληρον, τῶν συνήθων εἴχετο, πρὸς αὐτοὺς διδαχῶν. ποτὲ μὲν ἀπὸ τῆς παλαιᾶς προάγων γραφῆς, καὶ σαφηνίζων αὐτοῖς τὰ περὶ χριστοῦ. ποτὲ δὲ καὶ ἀπὸ τῆς νέας προστεθεὶς διαθήκης καὶ ὅπως ἐν αὐτῷ τὴν ἔκβασιν ἔχον τὰ τῶν προφητῶν προκηρύγματα. καὶ δεικνὺς τὴν νέαν, συμφθεγγομένην τῇ παλαιᾷ. καὶ θεὸν ἕνα, τὸν αὐτήν τε κἀκείνην νομοθετήσαντα.

Ἐν τούτῳ δὲ, ὁ μὲν ἀνθύπατος πρὸς ῥώμην ἀπῄει. ὧν τε ἐνεχειρί-

σθη,

ἄθη, τὸν λόγον ὑφέξων καίσαρι. καὶ τὴν εἰς,
τὸ ἑξῆς, ληψόμενος τὴν διάταξιν. ὁ δέ γε αὐ
ταδελφος ἐκείνου στρατοκλῆς, ἄρτι ἐξ ἀθη
νῶν ἀνακομισθεὶς, συμφορᾷ περιέπεσεν
οὐ μετρίᾳ. τὸν δύνατον αὐτῷ τῶν θερα-
πόντων, δαιμονικάτοχον εὑρηκώς. τοῦτον
οὖν θεασάμενος, ἠθύμει. ἠσχάλλεν, ἐδυσφό
ρει. φέρειν οὐκ εἶχε τοῖς ἐκτὸς λύπης πλη
γάς. Μαξιμίλλα δὲ ἡ τοῦ ἀνθυπάτου γα
μετὴ, οὕτω διακείμενον ὁρῶσα, τὰ περὶ τοῦ
ἀποστόλου τε εἰσηγεῖτο, καὶ οὕτω χρησταῖς ἀνέ
λάμβανε ταῖς ἐλπίσιν. ἄνδρα λέγουσα
εἶναι θαυμάτων πολλῶν αὐτουργόν. καὶ οὐ
πρὸς νόσον ἴασιν χαλεπῶν αὐτάρκης, καὶ
ῥῆμα ψιλόν. χωρὶς δὲ τῶν ἄλλων, ἀρκοῦν
εἶναι τῶν εἰρημένων μαρτύριον. ἐμὲ γὰρ οὕτω
παρ' ἐλπίδα πᾶσαν καὶ τέχνης δύναμιν,
θανάτου τε ἐρρύσατο, καὶ τὸ ὑγιαίνειν εὐχε
ρῶς ἐδωρήσατο. ὅθεν εὔελπιν εἶναί σου τὴν
ἀρετὴν βούλομαι. οὐδὲν γὰρ τὸ κωλῦον, ἄν
δρα ὃν ἐγὼ ἔγνωκα, καὶ τὴν ἰάσασθαι συμ
φορὰν. οὕτω λεγούσης, ἐπείθετο στρατο-
κλῆς. καὶ γὰρ ἦν, οὐκ ἐκ τοῦ βούλεσθαι μόνον
ταχὺς πείθεσθαι, ἀλλὰ καὶ ψυχὴν ἔχων ἐπι
τηδείαν, εὐσεβείας σπέρματα καταδέξα
σθαι. Μετεκαλεῖτο τοίνυν ἀνδρέας. καὶ
χριστοῦ ἐπίκλησις ἦν, καὶ εὐθὺς ἐλύετο, ὁ πά-
σχων τε τοῦ δαιμονίου, καὶ δεισιδαιμονίας ὁ
στρατοκλῆς. καὶ παραχρῆμα, βάπτισμα,
καὶ πανόλου οἴκου προσαγωγὴ τῷ χριστῷ. μεθ'
ὧν καὶ μαξιμίλλα τῷ θείῳ προσελθοῦσα λου
τρῷ, συνάμα καὶ στρατοκλεῖ, τῷ ἀποστό
λῳ προσήδρευον, καὶ κοινῇ τῶν θείων ἀπέ
λαβον διδαχῶν. Τί τὸ μετὰ ταῦτα.
ἐπάνεισιν ἐκ ῥώμης ἀνθύπατος. καὶ οἴκοις
καταλαβὼν, πρόσεισι τῇ αὐτοῦ γαμετῇ.
μαξιμίλλα δὲ, οὐκ εἶχεν ὥσπερ τὸ πρότε
ρον. ἐκείνη γὰρ ἤδη χριστῷ νυμφευθεῖσα, τοῦ
χείρονος οὐκ εἰδότος ἀπωθεῖτο τὴν ὁμι-
λίαν. σὲ τὸν μισοῦντά σε μετὰ τοῦ δαβὶδ λέ
γουσα, ἐμίσησα κύριε, καὶ ἐπὶ σοῦ ἐχθροὺς ἐγέ
ξε τηκόμενον. τοῦ μέντοι ἀποθέσθαι τὸ πρό
σχημα, νόσου τέως προσποίησις ἦν. ἦν μέ
τ' ὀλίγον ἐλέγξαντος τοῦ καιροῦ, τὴν αἰτί-
αν ἐκεῖνος τοῦ μίσους ἠρώτα. Ἐπεὶ δέ τις
αὐτῷ ἀπήγγειλεν, ὡς ὁ ἐνταῦθα παρὼν
ξένος αἴτιος εἴη σοι τῆς μεταβολῆς ταύτης.
καὶ ὡς τῶν ἐκείνου λόγων θήραμα ὤφθησαν
μαξιμίλλα καὶ στρατοκλῆς. καὶ τῷ αὐτοῦ θεῷ
πεπιστεύκασι, τὸ πάτριον ἐξομοσάμε-
νοι σέβας. τούτων ἀκούσας ἀνθύπατος,
παντοῖος ἦν ἀπὸ τῆς ὀργῆς, καὶ τὸν ὀδόν
τα συὸς τρόπον ἔθηγε κατὰ τοῦ ἁγίου. πλὴν,
ἀλλὰ πρότερον σιωπὴν ἐνεγκὼν ἀπεπει
ρᾶτο τῆς αὐτοῦ γαμετῆς. τί μὲν οὐ λέγων. τί δὲ
οὐ ποιῶν, ὥστε ταύτην ἐπαγαγέσθαι, καὶ
πεῖσαι ἀνθυπάτῳ τοὺς ὀφθαλμοὺς προσ
βάλλειν ἡμέρως. Ἐπειδὲ ἐκείνην ψάλλειν
ἑώρα καὶ εἰς ὦτα λέγειν μὴ ἀκουούσης τὸν θυμὸν
ὅλον ἀνάπτει κατὰ τοῦ κήρυκος. καὶ νῦν μὲν,
εἱρκτῇ δίδωσιν ἀπὸ φρουροῖς καὶ σφραγῖσιν
ἀσφαλῶς τηρούμενον, ἕως ἂν ἐπὶ σχολῆς
σκέψηται πῶς ἀνελεῖν μέλλων αὐτὸν χρή
σαιτο. Ἤδη δὲ βαθείας νυκτὸς οὔσης, ὁ στρα
τοκλῆς σὺν μαξιμίλλῃ, καί τισιν ἄλλοις τῶν
πεπιστευκότων, τῇ θύρᾳ τῆς φυλακῆς ἐπι-
στάντες, κόπτουσι πάνυ κούφως, ὡς γρηγο
ροῦντι μόνῳ αἴσθησιν παρασχεῖν. ὁ δὲ, καὶ
γὰρ ἦν περὶ τὴν εὐχὴν σχολάζων. συνεὶς τὴν ἔ-
λευσιν, τῷ τοῦ σταυροῦ σημείῳ παραδόξως τὰς
θύρας ἀνοίγνυσιν. εἶτα τὸ γεγονὸς τοῖς φρου
ροῖς εἰς γνῶσιν ἐλθὸν, φόβος ἐμπίπτει πο
λύς. καὶ ὃς ἀμελεῖν ἐκέλευε καὶ θαρρεῖν, οὐ
δὲν πρὸς δόκιμον πονηρὸν ἔχοντα. Στρα
τοκλῆς δὲ σὺν μαξιμίλλῃ καὶ τοῖς ἄλλοις,
προσπίπτουσί τε καὶ θερμῶς αὐτοῖς τῷ ἀπο
στόλῳ, ἐπιρρῶσαι αὐτοὺς εἰς τὴν εὐσέβειαν. ὁ δὲ,
πολλά τε εἰπὼν καὶ διδάξας. καὶ τοῦτο μὲν,
πρὸς θεοσέβειαν, τοῦτο δὲ, καὶ πρὸς ἐπι-
μέλειαν βίου καταρτίσας αὐτοὺς, καὶ τῶν
ἁγίων μεταδοὺς μυστηρίων, ἐπανιέναι πά
λιν ἐκέλευε. καὶ οἱ μὲν ἐξῄεσαν. ὁ δὲ, τὰς θύρας

τῆς φυλακῆς, ὅπως εἶχον αὐταῖς ἀποκαθίστησι σφραγῖσιν. Ὁ μέντοι ἀνθύπατος, ἐπεὶ ὥσπερ εἴρηται τῆς γυναικὸς ἀπέγνω τοῦ ὁμιλεῖν. τοὺς ὑπὲρ αὐτοῦ οὐ φέρων θυμοὺς. πρόφασιν ἔχων καὶ τὸ τοῦ χριστιανισμοῦ σέβας. τὸν διὰ σταυροῦ θάνατον καταψηφίζεται τοῦ ἁγίου. τῷ δὲ, ποίας δόξης, ποίου πλούτου, ποίας τρυφῆς οὐ μᾶλλον εὔφρανε τὸν ἀπόστολον, ὅτι τὸν αὐτὸν θάνατον ὑπείχει τῷ δεσπότῃ, καὶ συνεμορφοῦτο τοῖς ἐκείνου παθήμασι. καὶ διὰ τοῦτο φέρων αὐτὸν εὐχαριστηρίοις ἠμείβετο. χάριν ὁμολογῶν ὅτι τῆς ὁμοιώσεως. καὶ ὅτι τὸν τοῦ εὐαγγελίου δρόμον, εἰς πέρας ἤγαγε. καὶ ὅτι τὴν πίστιν, ἀκαταίσχυντον τετήρηκε τῷ δεσπότῃ. Ἀμέλει, καὶ πρὸς αὐτὸν ἀπιδὼν τὸν σταυρὸν. πολλοῖς ἐπῄνει τοῖς ἐγκωμίοις. σωτηρίας αἴτιον αὐτοῖς. θανάτου θάνατον. ἐχθρῶν κατάπτωσιν. πιστῶν φύλακα. γένους ἀνθρώπων εἰς οὐρανοὺς ἀνύψωσιν, καὶ ἄλλα ὅσα ἐκεῖνον ἀποκαλῶν. πρὸς τούτοις, εὐκαταφρόνητον ἡγεῖσθαι τὸν θάνατον, καὶ χαίρειν παραινεῖ, ὅτι δι' αὐτοῦ χριστῷ συναπτόμεθα, χριστῷ τῷ ὑπὲρ ἡμῶν θάνατον ἑλομένῳ, μεταβαίνοντες ἀπὸ τῶν φθαρτῶν, πρὸς τὰ ἄφθαρτα. καὶ μυρίων ἐκεῖ τῶν ἀγαθῶν ἀξιούμενοι. Ἐπὶ πολὺ οὖν τῷ σταυρῷ τοῦ ἀποστόλου ἐγκαρτεροῦντος. ὁ μὲν στρατοκλῆς ἐπειρᾶτο καταγαγεῖν αὐτόν. τὸ ἀπάνθρωπον τοῦ ἀδελφοῦ αἰγεάτου, διὰ μίσους ποιούμενος. ἐπεὶ δὲ οὐκ ἠφίει ὁ μυρίων ἐκεῖνος σταυρῶν ἄξιος, ἔμεινεν οὕτως ἐπὶ τοῦ σταυροῦ, τὸ τῶν πεπιστευκότων διδάσκων πλῆθος, ἀκριβῆ δηλονότι τὴν εἰς τὸν χριστὸν φυλάττειν ὁμολογίαν. Πάντων οὖν πρὸς αὐτὸν συρρεόντων κατὰ θέαν ἅμα καὶ ἀκοὴν τῆς μακαρίας ἐκείνης μορφῆς τε καὶ φωνῆς. καὶ ζημίαν οὐ φορητὴν ἡγουμένων, τὸ μὴ ἐπιθανάτιον ῥῆμα λαβεῖν, ὥστε ἀπομνημόνευμα τοῦτο ἔχειν καὶ παραμύθιον ἕκαστος τῆς ὅλης ζωῆς. ὁ ἀνθύπατος δείσας μήτι καὶ νεωτερισθείη παρὰ τοῦ ὄχλου, πρόεισιν ἀπολύσων αὐτὸν ἀπὸ

τοῦ σταυροῦ. ὁ δὲ, οὐκ ἠνείχετο. ἀλλ' ἠξίου μᾶλλον ἥτις γε δύναμις, ἑαυτὸν ἀπολῦσαι τῶν κατεχόντων τῆς ἀγνοίας δεσμῶν, τὸ χριστῷ συνάψαι διὰ τῆς πρὸς αὐτὸν πίστεως. εἰ δ' οὖν, ὅσον οὔπω προσδοκᾶν, τὸν οἴκτιστον ἀποστήσεσθαι θάνατον. ὃ δὴ καὶ πρὸς τὸν ἐκείνου λόγον, κατὰ πόδας ἀπήντα. Ὁ μὲν γὰρ θεῖος ἀπόστολος, ἐπὶ πολὺ οὕτω τὸν χρόνον τῷ σταυρῷ περιεῖναι ἠρτημένος, τῷ θεῷ παραδίδωσι τὴν ψυχὴν, τῆς ἐσχάτων ἤδη τῆς ἡλικίας ἁπτόμενος. μαρτυρικῷ τέλει, ἀποστολικὸν δρόμον ἐπισφραγίσας. ὁ δέ γε θεομισὴς ἀνθύπατος, μανίᾳ κατὰ τάχος γεγονὼς, καὶ ὑπὸ τῶν θεραπευομένων ὑπ' αὐτοῦ δαιμόνων ἀξίας ἀπολαμβάνων τὰς ἀντιλήψεις. ἀπό τινος μετεωροπετοῦς κρημνοῦ ἑαυτὸν εἰς γῆν καταβεβληκὼς, ὥστε ἐπὶ πάχος γῆς ἐρράγη, καὶ τὰ ὅσα αὐτοῦ, παρὰ τὸν ᾅδην κατὰ τὰ ἱερὰ λόγια φάναι διεσκορπίσθη. Ἀλλὰ τὸ ἀποστολικὸν ἐκεῖνο καὶ μακάριον σῶμα, μαξιμίλλα καὶ στρατοκλῆς τοῦ σταυροῦ καθελόντες, καὶ ὅσια πάντα ἐπ' αὐτῷ δράσαντες θάπτουσιν ἐντίμως, πατρεῦσι φρουρὸν, πεικὴν σορ γῆν διασώζοντα. στρατοκλῆς δὲ, τῆς τοῦ ἀδελφοῦ ὑπάρξεως οὐδ' ὁπουοῦν μεταχεῖν θελήσας, πτωχοῖς διανέμει πάντα. ἀνόσιον εἶναι κρίνας ἐλαίῳ ἁμαρτωλοῦ, λιπανθῆναι τὴν κεφαλὴν. καὶ οὗ περ ἐκεῖνος τῶν τοῦ πνεύματος οὐ μετεῖχε καρπῶν, τούτου τῶν σωματικῶν αὐτὸς κοινωνῆσαι. Ἡ δὲ μαξιμίλλα, τῷ τάφῳ παραμένουσα τοῦ ἀποστόλου, τὸ λοιπὸν ἐξεβίωσε τῆς ζωῆς ζωῆς ἧς ἔτυχε, τῆς φθειρομένης τε καὶ τῆς κρείττονος. αὕτη καὶ μετὰ στρατοκλέους πτωχοῖς τὰ ὄντα διανειμάμενοι μικρῶν παραχωροῦντες ἐκείνοις, ἐπὶ τῶν μειζόνων ἑαυτοὺς ἠξίουν, καὶ ἐπισκοπὴν οἰκοδομοῦσιν, αὐτοῦ τοῦ στρατοκλέους, εἰς ἐπισκοπὴν ἤδη παρὰ τοῦ ἀποστόλου προχειρισθέντος. φροντιστήριά τε ἐκ βάθρων αὐτοῦ δειμαμένων. τὰ μὲν, εἰς ἀνδρῶν. τὰ δὲ, καὶ εἰς γυναικῶν οἴκησιν. οὕτω θεοφι-

λῶς

τὸ ἑξῆς τοῦ βίου διανύσαντες. εἶτα, καὶ πρὸς τὴν αἰώνιαν ζωὴν μετετάξαντο. ἀλλὰ προστιθέσθω ἔτι καὶ τὰ περὶ τοῦ ἀποστολικοῦ σώματος. Εἶχον μὲν γὰρ ἐκεῖνο πατρεῖς ἐπὶ πολυτιμω[illegible]μον, καὶ πολλαῖς θαυμάτων δωρεαῖς, τῆς ξενοδοχείας αὐτοὺς ἀμειβόμενοι. ἐπεὶ δὲ ὁ τοῦ πρώτου χριστιανῶν εὐσεβῶς βασιλεύσαντος κωνσταντῖνος παῖς, ἐπαινετῷ ληφθεὶς ἔρωτι, μετακομίζειν αὐτὸ πρὸς τὴν βασιλίδα ταύτην τῶν πόλεων σπουδὴν ἔθετο. πληροῖ τοῦτο, αὐδεὶ λίαν ἐπιτηδείᾳ τὴν ὑπηρεσίαν πιστεύσας. ἀρτέμιος οὗτος ἦν, ὁ θαυμαστὸς ἐν μάρτυσι καὶ γενναῖος. καλὴ γὰρ ὄντως καὶ φίλη διακονία, ἣν ἂν ἀποστόλοις καὶ μάρτυσι διακονήσωσι μάρτυρες.

Ὑπ' αὐτοῦ τοίνυν πρὸς τήνδε τὴν βασιλίδα πόλιν μετακομίζεται τοῦ σοφοῦ, καὶ σὺν ἑτέροις ἀποστολικοῖς σκηνώμασι κατατίθεται. λουκᾶ φημὶ τοῦ θείου, καὶ τιμοθέου. ὃν μὲν ἐξ ἑλλάδος. ὃν δὲ ἐξ ἐφεσίων, αὐτοῦ ἐρώτων ἀνελομένων τοῦ κωνσταντίου. ἵνα τοὺς ὑπὲρ ἑνὸς κηρύγματος καὶ σφαγῆς ἀγωνισαμένων, εἷς καὶ ὁ αὐτὸς ὑποδέχοιτο τάφος. Κεῖνται τοιγαροῦν ἐν τῷ τῶν ἱερῶν ἀποστόλων ἐπωνύμῳ ναῷ. οὐκ ἐν γωνίᾳ, οὐκ ἐν παραβύστῳ, οὐκ ἔν τινι τοῦ ἐν τινι χωρίῳ, ἀλλὰ μέσον αὐτοῦ τοῦ ἱεροῦ θυσιαστηρίου. καλοί, καλλὴν λαχόντες τὴν κατοικίαν. καὶ πῶς γὰρ οὐκ ἔμελλον ὧν τὰ πνεύματα οἶκος ὁ ἐνδότατος ἔχει θεοῦ, τῆς παρ' αὐτοῦ πρώτης ἠξιωμένα τιμῆς. οἳ καὶ ἡμῖν ἁμαρτιῶν λύσιν, καὶ τὴν μετὰ χριστοῦ διαπρεσβεύονται βασιλείαν. ὅτι αὐτῷ πρέπει δόξα τιμὴ, καὶ προσκύνησις. σὺν τῷ ἀνάρχῳ πατρί, καὶ τῷ ζωοποιῷ πνεύματι. νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν φρουμεντίου, ἐπισκόπου ἰνδίας.

Φρουρούμενος χάριτι σεπτῆς τριάδος,
Φρουμέντιος δέδειχε φροῦδον τὴν πλάνην.

Ἐν ταῖς ἡμέραις κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου βασιλέως, τύριός τις φιλόσοφος ἀπῆλθεν ἱστορήσων τὴν ἐσχάτην ἰνδίαν, λαβὼν δύο νεανίσκους ἀδελφούς. Ἐν δὲ τῷ ὑποστρέφειν αὐτὸν σὺν αὐτοῖς, προσορμίσαντες λιμένι τινὶ διὰ χρείαν ὕδατος, βαρβάροις περιέπεσον. καὶ τοὺς μὲν, ἐν τῷ πλοίῳ οἱ βάρβαροι, πρὸς θάλασσαν κατηκόντισαν. τοὺς δὲ, κατέσφαξαν. ἐξ ὧν καὶ ὁ τύριος φόνου παρανάλωμα γεγονώς. καὶ τοὺς περιλειφθέντας μεθ' ὧν καὶ οἱ νεανίσκοι δεσμήσαντες, προσήγαγον τῷ βασιλεῖ τῆς ἰνδίας. τούτων ὁ μὲν αἰδέσιος, ὁ δὲ, φρουμέντιος ὠνομάζοντο. Ὁ γοῦν βασιλεύς, τοὺς νεανίσκους ἰδὼν εὐφυῶς ἔχοντας, πρὸς ὃν κατὰ νοῦν εἶχε σκοπόν, τῶν βασιλείων ἐπιμελητὰς καὶ οἰκονόμους προυβάλλετο. Εἶθ' ὕστερον τοῦ υἱοῦ τοῦ βασιλέως μετὰ τελευτὴν τοῦ πατρὸς τῆς βασιλείας ἐπιλαβομένου, πλείονος ἔτι καὶ τῆς τιμῆς ἀπολαβόντων, θαρροῦντες καὶ τῶν ἐκεῖσε τῶν ἐμπόρων ἀφικνουμένων, κατὰ τὸ τῶν ῥωμαίων ἔθος συναθροίζεσθαι, καὶ θείας ἐπιτελεῖν λειτουργίας παρεκελεύοντο. Χρόνων δέπινων διελθόντων, τῷ βασιλεῖ προσιάσι, καὶ τῆς εὐνοίας ἀπαιτοῦντες μισθόν, τὴν πρὸς τὴν ἐνεγκαμένην ἐξελιπάρουν ἐπάνοδον. Τούτου δὲ τυχόντες, εἰς τὴν ῥωμαίων ἀφίκοντο γῆν. καὶ ὁ μὲν αἰδέσιος, τὴν τύρον κατέλαβε, τοὺς γεννήτορας καὶ τὰ οἰκεῖα ἐπιζητῶν. φρουμέντιος δὲ, τὴν περὶ τὰ θεῖα σπουδὴν, τῆς τῶν γεννητόρων προτετίμηκε θέας. καὶ τὴν ἀλεξάνδρου καταλαβὼν πόλιν, τῷ τῆς ἐκκλησίας δεδήλωκε προέδρῳ, ὡς ἰνδοὶ λίαν ποθοῦσι, τὸ τῆς εὐσεβείας δέξασθαι φῶς. πρὸς ὃν ὁ μακάριος ἀθανάσιος, οὗτος γὰρ ἦν ὁ τὴν ἐκκλησίαν τότε τῆς ἀλεξάνδρου καὶ τὸν θρόνον κοσμῶν. καὶ τίς σου ἡμῖν κρεῖττον ἔφη, τῆς ἀγνοίας τὴν ἀχλὺν ἀποσκεδάσαι τοῦ ἔθνους καὶ τοῦ θείου κηρύγματος ἀντεπεισάξαι τὴν αἴγλην. καὶ ταῦτα εἰπών, καὶ τῆς ἀρχιερατικῆς αὐτῷ μετα-

μετὰ δὲ τῆς χάριτος, εἰς τὴν τοῦ ἔθνους ἐξέπεμψε γεωργίαν. Ὁ δέ, καὶ τὴν πατρίδα καταλιπών, καὶ τοὺς γονεῖς ἀφείς, καὶ τοὺς μεγίστους πόνους ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας καταφρονήσας, κατέλαβε τὸ ἀγεώργητον ἔθνος. ἐγεώργησε δὲ προθύμως, ἔχων συνεργὸν καὶ θεόσδοτον χάριν. ἀποστολικαῖς γὰρ κεχρημένος διδασκαλίαις καὶ θαυματουργίαις, οὐ μόνον τοὺς δαιμονῶντας ἐθεράπευε, καὶ πᾶν ὅπερ ἦν νόσημα, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἀντιλέγουσι καὶ μὴ ταχέως τὰ παρ' αὐτοῦ λεγόμενα δεχομένοις. ὧν μέν, δαίμονι ἐδίδου κατὰ τὸν λέγοντα ἀπόστολον. παρέδοτε αὐτὸν τῷ σατανᾷ, εἰς ὄλεθρον τῆς σαρκός, ἵνα τὸ πνεῦμα σωθῇ. ὃν δέ, ξηρὸν ἐποίει. ἄλλου δὲ τὸ φῶς, εἰς ἀβλεψίαν μετέβαλλεν. οἱ δὲ εὐθέως προσπίπτοντες, καὶ τῆς ἰάσεως ἀπολαμβάνοντες, ἐπίστευον τῷ χριστῷ. αἱ καθ' ἑκάστην δὲ γινόμεναι θαυματουργίαι, μαρτυροῦσι περὶ αὐτοῦ, καὶ περὶ τῆς εἰς χριστὸν πίστεως, ὡς παμπληθεὶ ἅπαν τὸ ἔθνος πρὸς θεογνωσίαν διήλαυνον. Διὸ καὶ ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ μόνος σὺν θεῷ, πᾶσαν τὴν τῶν ἰνδῶν βαπτίσας χώραν. καὶ ἱερεῖς ἐξ αὐτῶν χειροτονήσας. καὶ ναοὺς διαφόρους ἐγείρας, καὶ εἰδωλεῖα καταστρέψας. καὶ τὰ ξόανα πάντα συντρίψας, ἅπαν τὸ ἔθνος εἰς θεογνωσίαν μετέβαλεν. Ἐθαύμαζον δὲ ἅπαντες, καὶ αὐτὸς ὁ βασιλεύς, λέγοντες. οὐκ ὀλίγους χρόνους σὺν ἡμῖν ὢν διαβιβάσας, οὐδέποτε ἐκ τῶν παρὰ σοῦ θαυμασίων ποτὲ ἐποίησας. καὶ νῦν, πόθεν σοι παμφίλτατε ἡ τοιαύτη χάρις ἐδόθη, δι' ὀλίγου καὶ ταῦτα καιροῦ. Οὐκ ἐμὸν ἀπεκρίνατο τὸ δῶρον ὦ τιμιώτατοι τοῦ χριστοῦ φίλοι, ἀλλὰ τῆς ἱερωσύνης, καὶ αὐτοῦ τοῦ χριστοῦ. ἰδὼν γὰρ τὴν ἀγαθὴν ἡμῶν γνώμην, ἐάσας διὰ τοῦτο πατρίδα καὶ συγγένειαν κατὰ τὴν τοῦ κυρίου φωνὴν κατελάβομεν τὴν ἀλεξάνδρειαν. καὶ τὸν ἀρχηγὸν τῆς ἐκκλησίας, τὸν μέγαν ἀθανάσιον τὰ περὶ ἡμῶν ἀναδιδάξας, καὶ χρίσμα ἁγίῳ χρισθεὶς παρ' αὐτοῦ, καὶ ἀποστολικῷ χαρίσματι λαμπρυνθεὶς τῷ πρὸς θεὸν αὐτοῦ συντάξει, πρὸς ὑμᾶς ἀπεστάλην. ὑμῶν δὲ πιστῶς ἐμὲ δεξαμένων, ἡ τῆς ἱερωσύνης χάρις μᾶλλον δὲ τοῦ θεοῦ, ἐνεργεῖ ὡς ὁρᾶτε δι' ἐμοῦ. Οὗτος ἐπὶ χρόνοις οὐκ ὀλίγοις ζήσας θεαρέστως ἐν αὐτοῖς, καὶ τὰς τοῦ θεοῦ ἐντολὰς διδάξας, καὶ πρὸς τὴν τοῦ θεοῦ ἐργασίαν παραδόξως μεταρρυθμήσας κατὰ τὸ δυνατὸν ἑκάστῳ ἀφεὶς τὰ κατ' αὐτόν, πρὸς κύριον ἐξεδήμησεν. οὗ τὸ τίμιον λείψανον, παντοδαπὰς τὰς ἰάσεις τοῖς προσιοῦσι παρέχει, εἰς δόξαν τοῦ ἀληθινοῦ θεοῦ ἡμῶν. Ἀμήν.

ᾨδὴ ζʹ. Ὁ εἱρμός.

Τοὺς ἐν καμίνῳ παῖδάς σου σῶτερ, οὐχ ἥψατο, οὐδὲ παρηνώχλησε τὸ πῦρ. τότε οἱ τρεῖς ὡς ἐξ
„ ἑνὸς στόματος ὕμνουν, καὶ ἐβόων λέγοντες.
„ εὐλογητὸς ὁ θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Τὴν μιανθεῖσαν ἄχραντε ψυχὴν ἁγίασον. πάντοτε τοῦ δούλου σου ἁγνὴ καὶ τοῦ νοός, δεινὰς αἰχμαλωσίας καὶ καρδίας πώρωσιν. καὶ τῶν δαιμόνων ὁρμάς, ταχὺς ἀφάνισον.

Νενεκρωμένον πάθεσι σαρκός, παναμώμητε. ζώωσον τὸν νοῦν μου καὶ θεῷ τὰ ἀρεστὰ ἐπιτελεῖν ἐνίσχυσόν με, ἵνα μεγαλύνω σε. ἵνα δοξάζω ἀεί, τὴν ἀγαθότητά σου.

Νέκρωσόν μου δέσποινα ἁγνή, τὰ τῆς σαρκὸς πάθη, καὶ ψυχῆς μου ταπεινῆς. ῥύπον δεινὸν ἀποσμήχουσα παρθένε. καὶ λογοθεσίου με τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν, ῥῦσαι καὶ σῶσόν με.

Σὲ παναγία ἄχραντε ἁγνή, οἱ δοῦλοί σου. πάντοτε ἡμέρας καὶ νυκτὸς. προσπίπτομεν, συντετριμμένῃ διανοίᾳ. δυσωποῦντες λύτρωσιν, ἁμαρτημάτων εὑρεῖν, ἡμᾶς ταῖς σαῖς προσευχαῖς.

Ἄλλος. Σὲ νοητὴν θεοῦ κάμινον

Ἡ ἀψευδής, ἐμφανῶς πεπλήρωται ἐπαγγελία σου χριστέ. τῷ γὰρ σάλῳ ὁ φοιτητής σου ὁ ἐνθεώτατος λόγῳ ἐμβριμώμενος, πρὸς ἱλαρὰν γαλήνην μετέβαλεν. ὁ αἰνετὸς τῶν πατέρων θεός, καὶ ὑπερένδοξος.

Τῷ νοητῷ, τῆς σιὼν ἀπόστολε. περιβλέπτῳ ὄρει κεκληθείς. σπέρου τε εἰληφὼς, χαίρων τὸ ποτήριον. νέμοις πορθμευόμενος. διὰ θανάτου πρὸς θείαν ζωὴν. ὁ αἰνετὸς τῶν πατέρων θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Συγγενὴς, πεφυκὼς ἀπόστολε. ὑπερφυῶς τερατουργεῖς δι' ἀγάπης γὰρ συγκραθείς. τούτῳ ἠκολούθησας, χριστῷ πρὸς ἀγάπην ταύτην. ὁ αἰνετὸς ἀναμέλπων, θεὸς καὶ ὑπερένδοξος. θ.

Χαῖρε σεμνὴ, τοῦ ἀδὰμ τὸ κώδιον. ἐξ οὗπερ ἐξῆλθεν ὁ ποιμὴν, ἐνδυσάμενος ἀληθῶς. ὅλον με τὸν ἀδὰμ, ἐν τῇ γαστρί σου ἀνέπλασεν. ὁ αἰνετὸς τῶν πατέρων θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ἄλλος. Τοὺς ἐν καμίνῳ παῖδάς σου σῶτερ.

Τοῦ παναγίου πνεύματος τὸ πῦρ ἀπασάμενος ἄνωθεν, ἀπόστολε χριστοῦ. γλώσσαις καιναῖς, αἷς μηδαμοῦ ἐφθέγξω. τοῖς τοῦ κόσμου πέρασι διεκελεύσθης λαλεῖν, τὰ μεγαλεῖα αὐτοῦ.

Ὑπερεξεπλήττει πάντα λογισμὸν. τὸ κήρυγμα, ὅπερ ἐσαλπίσατε τῇ γῇ. μύσται χριστοῦ, καὶ θεωροὶ τῶν ἄνω. ὅτι μόνοι δώδεκα. τὰς μυριάδας τῆς γῆς, κατεφωτίσατε.

Ἐθαυμαστώθη δέσποτα χριστὲ. ἡ χάρις σου, ἐν τοῖς θεοσόφοις μαθηταῖς. ὅτι μικροὶ καὶ ἰδιῶται ὄντες, πᾶσαν γῆν διέδραμον. ἀπὸ τῶν ἄκρων αὐτῆς. ἕως περάτων πάντων.

Τί τὸ διδάξαν οὕτως σε λαλεῖν, ἀπόστολε. τί τὸ καταλάμψαν σου τὸν νοῦν. βλέπειν τερπνῶς τῆς ἀπορρήτου δόξης. τὴν αὐγὴν τὴν λάμψασαν. τῆς ἀληθείας τὸ φῶς. ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν.

Τριαδικῶς ὑμνήσωμεν πιστοί. δοξάζοντες, ἄναρχον πατέρα καὶ υἱὸν πνεῦμα εὐθὲς. μοναδικὴν οὐσίαν μίαν. ἣν τρισσῶς ὑμνήσωμεν. ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀμήν. θκ.

Ὡς τῆς τριάδος ἕνα σε χριστὲ. δοξάζομεν. ὅτι ἐκ παρθένου σαρκωθεὶς δίχα τροπῆς ἀνθρωπικῶς, πάντα ἠνέσχου. μὴ ἐκστὰς τῆς φύσεως τῆς πατρικῆς ἰησοῦ. εἰ καὶ ὤφθης ἡμῖν.

Καταβασία. Οἱ παῖδες εὐσεβείᾳ συντραφέντες.

ᾠδὴ η΄. Ὁ εἱρμός.

Ὃν φρίττουσιν ἄγγελοι καὶ πᾶσαι στρατιαί. ὡς κτίστην καὶ κύριον, ὑμνεῖτε ἱερεῖς. δοξάσατε παῖδες. εὐλογεῖτε λαοί. καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σαρκοῦται ὁ ἄσαρκος, ἐκ σοῦ θεοπρεπῶς. ὃν αἴτησαι πάναγνε, τὰ πάθη τῆς ἐμῆς. ψυχῆς θανατῶσαι. καὶ ζωῶσαι αὐτὴν. νεκρωθεῖσαν πάλαι, κακίστῃ ἁμαρτίᾳ.

Ἰάσω τὸ σύντριμμα, ἀδὰμ τοῦ χοϊκοῦ. σωτῆρα κυήσασα, πανάχραντε θεὸν. αὐτὸν ἐκδυσώπει. τὰς πληγὰς τῆς ἐμῆς. ψυχῆς θεραπεῦσαι ἀνίατα νοσούσης.

Ἀνάστησόν κείμενον, εἰς βάθη με κακῶν. τοὺς νῦν πολεμοῦντάς με, πολέμησον ἐχθρούς. τρωθέντα ἀτόποις ἡδοναῖς τὴν ψυχήν. ἁγνὴ μὴ παρίδῃς, ἀλλ' οἰκτείρησον καὶ σῶσον.

Ἀτρεῦσον ἄχραντε, τὰ πάθη τῆς ἐμῆς, καρδίας κυήσασα, τὸν πάντων ἰατρόν. καὶ τῆς τῶν δικαίων δεῖξον μέτοχον. παρθένε μερίδος, χριστὸν ἐκδυσωποῦσα.

Ἄλλος. Ἐν καμίνῳ παῖδες ἰσραήλ.

Φωτοφόρος καὶ εὐφραντική, ἀκτῖνας ἰαμάτων. ἀνδρέα χριστοῦ ἀπόστολε, ἐκλάμπουσα ἡμῖν ἡ ἔνθεος μνήμη σου, τοῖς βοῶσι. πάντα τὰ ἔργα κυρίου, τὸν κύριον ὑμνεῖτε.

Ἀνθρωπίνης φύσεως λαχὼν, τοὺς ταύτης ὑπερέβης. θεσμοὺς καὶ πρὸς τὴν ἀγγέλων. μεταβέβηκας σκηνὴν ἀνδρέα ἀπόστολε, καὶ κραυγάζεις. πάντα τὰ ἔργα κυρίου, τὸν κύριον ὑμνεῖτε. καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐξ ὕψους πνεύματος θεοῦ, πνοή σε περιεκπυρώσασα. ῥήτορα θεηγόρε, ἀναδείκνυσι θερμὸν. βοῶντα ἀπόστολε τῷ χριστῷ σου. πάντα τὰ ἔργα κυρίου, τὸν κύριον ὑμνεῖτε.

Φεγγοβόλος ὥσπερ ἀστραπή. εἰς φῶς ἐθνῶν ἐξῆλθες. τὸ σκότος τῆς ἀγνωσίας. ἐκδιώκων καὶ πιστοὺς, φωτίζων κραυγάζοντας. εὐλογεῖτε. πάντα τὰ ἔργα κυρίου, τὸν κύριον ὑμνεῖτε. θ.

Τὴν ἀπορρήτως καὶ ὑπερφυῶς, ἐξ ἀστραπῆς

τῆς

τῆς θείας, τεκοῦσα τὸν μαργαρίτην, τὸν πολύτιμον Χριστόν. ὑμνήσωμεν ἅπαντες, ἐκβοῶντες. πάντα τὰ ἔργα Κυρίου ~ Ἄλλος.

Τὸν ἐν Σινᾷ τὴν βάτον καιομένην

Τ ἣ τέχνη τῆς ἁλιείας, ἐκ θαλάσσης ἤγρευσας, ἰχθύας πάνσοφε. νῦν δὲ τῇ πίστει, ἀνθρώπους σαγηνεύεις Χριστῷ, ἐκ πλάνης τοῦ ἐχθροῦ. βυθὸς γὰρ ἦν ἡ πλάνη ποτέ. βυθίζων τὰ ἔθνη, τῇ ζάλῃ τῆς ἀγνοίας ~

Τ ὸν νοητὸν τοῦ βίου, ἀκυμάντως ἔπλευσας, βυθὸν ἀπόστολε, διαπεράσας, τῷ ἱστίῳ τοῦ πνεύματος, τῇ πίστει τοῦ Χριστοῦ. διὸ καὶ εἰς λιμένα ζωῆς, κατήντησας χαίρων, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τ οῦ νοητοῦ ἡλίου, ἐπὶ ξύλου δύναντος, αὐτεξουσίῳ βουλῇ. ὁ τοῦ ἡλίου φωστὴρ συναναλῦσαι ζητῶν, καὶ δῦναι εἰς Χριστόν, ἐν ξύλῳ ἐκρεμάσθη σταυροῦ ἀνδρέας ὁ μέγας, λαμπτὴρ τῆς ἐκκλησίας ~

Ω μαθητὰ καὶ φίλε τοῦ Χριστοῦ, καὶ σύμψηφε, τῶν ἀποστόλων αὐτοῦ. ὅταν ἐν θρόνῳ κάθηται κριτής. σὺν ὑμῖν τοῖς δώδεκα. κρῖναι, ὡς ἡ ἐπαγγελία φησί. γενοῦ τότε ἡμῖν, φιλανθρωπίας τεῖχος ~ Δόξα.

Τ ρισοφαῆ μονάδα, καὶ τριάδα σύνθρονον, δοξολογήσωμεν, οὐ διαιροῦντες. ἑνοῦντες δὲ αὐτὴν συμφυῶς. ὡς μίαν ἀληθῶς, οὐσίαν νοουμένην, ἐν προσώποις τρισίν. οὐ συναλοιφομένην ~ Καὶ νῦν.

Τ ὸν τῆς τριάδος ἕνα, συλλαβοῦσα τέτοκας. σεσαρκωμένον ἐκ σοῦ καινοτομοῦντα, τοὺς νόμους τοὺς τῆς φύσεως. τὸν τόκῳ σου ἁγνή. αὐτὸν ὑπὲρ ἡμῶν ὡς θεὸν. ἀεὶ δυσωποῦσα, μὴ παύσῃ θεοτόκε ~ Καταβασία.

Θαύματος ὑπὲρ φύσεως ἡ δροσοβόλος.

ᾠδὴ θ. Ὁ εἱρμός.

Τ ὴν φωτοφόρον νεφέλην, ἐν ᾗ ὁ πάντων δεσπότης. ὡς ὑετὸς ἐξ οὐρανοῦ, ἐπὶ πόκον κατῆλθε. καὶ ἐσαρκώθη δι' ἡμᾶς, γενόμενος ἄνθρωπος, ὁ ἄναρχος. μεγαλύνωμεν πάντες, ὡς μητέρα τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἁγνήν ~

Φ ιλαμαρτήμων ὑπάρχων, ἐν ἀμελείᾳ διάγω. καὶ τὸ κριτήριον ἁγνὴ τὸ ἀδέκαστον τρέμω. ἐν ᾧ μετέρχεσθαι τοῖς σαῖς, ἁγίαις δεήσεσι, θεόνυμφε. ἀκατάκριτον ὅπως, ὡς προστάτιν, μακαρίζω σε ἀεί ~

Φ ρικτὸν τὸ βῆμα παρθένε, καὶ τὸ ἀλάθητον ὄμμα. τοῦ σοῦ υἱοῦ, πράξεις αἰσχρὰς ἐπὶ γῆς ἐκτελέσαντας. καὶ διὰ τοῦτο σοὶ βοῶ. πανεύσπλαγχνε δέσποινα, βοήθει μοι. καὶ τῆς τότε ἀνάγκης, ἐξελοῦ με, καὶ διάσωσον ἁγνή.

Ω ς φοβερὰ ἡ ἡμέρα τῆς ἐξετάσεως κόρη ὡς ἡ ἀπόφασις φρικτή. ὡς δεινὴ ἡ αἰσχύνη τίς ὑποστήσεται λοιπόν. πανάχραντε δέσποινα, ἐλέησον. τὴν ἀθλίαν ψυχήν μου. καὶ πρὸ τέλους, δός μοι ἄφεσιν ἁγνή ~

Φ ῶς ἡ τεκοῦσα τὸ θεῖον, ἐσκοτισμένον με πάσαις. ταῖς προσβολαῖς, τοῦ πονηροῦ. καὶ κακίαις ἁπάσαις. καὶ παροργίζοντα θεόν. πανάμωμε φώτισον. ὁδηγοῦσα, πρὸς καλὰς ἐργασίας. ὡς αἰτία, οὖσα πάντων τῶν καλῶν.

Ἄλλος. Τύπον τῆς ἁγνῆς λοχείας σου.

Ο ἴα, φοιτητὴς πανάριστος. τοῦ τῷ σταυρῷ βουλήσει προσομιλήσαντος. τῷ δεσπότῃ σου, μέχρι θανάτου ἑπόμενος. ἀνελήλυθας χαίρων εἰς ὕψος στοῦ. στελλόμενος πορείαν, πρὸς οὐρανοὺς μάκαρ ἀπόστολε ~

Π ύλη, τῆς Ἐδέμ σοι νῦν ἤνοικται, καὶ προσετέθη κλίμαξ ἡ ἐπουράνιος. καὶ ἐδέξαντο, τῶν οὐρανῶν τὰ σκηνώματα. καὶ παρέστηκας χαίρων ἀπόστολε. Χριστῷ τῷ ζωοδότῃ, ὑπὲρ τοῦ κόσμου, πρέσβυς ἄριστος ~

Ἰ σοις, ἐδοξάσθης πάθεσι. τοῦ διδασκάλου μάκαρ ἀνδρέα πάνσοφε. διὰ σταυροῦ γὰρ τὸ θεῖον τέλος ἀπείληφας. καὶ μεθέξει θεὸς ἐχρημάτισας. διό σε δυσωποῦμεν, ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ ἱκέτευε ~

Χ αίροις, ξυνωρὶς πανάριστος. ἐν οὐρανοῖς λαχοῦσα, νῦν τὸ πολίτευμα. ἐποπτεύοιτε, τὴν ὑμνητῶν τὴν προαίρεσιν. ἑαυτῶν ἐκνικῶσαν τὴν δύναμιν. καὶ θείων χαρισμάτων, καταγλαΐζετε λαμπρότησιν ~ Δόξα.

Ρ ίζης, ἐκ Δαβὶδ ἐβλάστησας, προφητικῆς παρθένε,

θεῖε, καὶ θεοπάτορος. ἀλλὰ καὶ Δαβὶδ ὡς ἀληθῶς σὺ ἐδόξασας. ὡς τεκοῦσα τὸν προφητευόμενον, τὸν κύριον τῆς δόξης. ὃν ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

Ἄλλος. Τὴν φωτοφόρον νεφέλην.

Ὁ τὴν σαγήνην ἁπλώσας, τῆς μυστικῆς θεωρίας. καὶ ὡς ἰχθύας ἐν αὐτῇ, σαγηνεύσας τὰ κάλλη, τῶν οὐρανίων ἐννοιῶν. ἱκέτευε ἅγιε, τὴν ἁγίαν τριάδα. τοῦ πηγάσαι, καὶ ἡμῖν τὸν ἱλασμόν.

Εὐχαριστοῦμεν τὰ ἔθνη. τὰ διὰ σοῦ φωτισθέντα καὶ ἀπὸ γῆς εἰς οὐρανοὺς, διὰ σοῦ ἀναχθέντα. τῆς γὰρ λατρείας τοῦ ἐχθροῦ, ἐκστάντες, γεγόναμεν, συμμέτοχοι, τῶν ἁγίων ἀγγέλων. τοῦ κυρίου τε, τῆς δόξης κοινωνοί.

Τῶν ἀπορρήτων αὐτόπται, καὶ ὑπηρέται τοῦ λόγου. μυσταγωγοὶ καὶ θεωροὶ τῶν ἀνεξιχνιάστων, συγκληρονόμους, καὶ ἡμᾶς γενέσθαι δεήθητε. ἀπόστολοι. τῆς Χριστοῦ βασιλείας. καὶ μετόχους, τῆς θεότητος αὐτοῦ.

Δεσμεῖν καὶ λύειν λαβόντες, παρὰ Χριστοῦ ἐξουσίαν. λύσατε πάντας τῶν δεσμῶν. τῶν πολλῶν ἐγκλημάτων. ὅταν ἐλεύσεται Χριστός. καὶ πάντες καθήσεσθε. οἱ δώδεκα, ἐπὶ θρόνοις τοσούτοις. κρίναι πάσας, τὰς φυλὰς τοῦ Ἰσραήλ. θ'.

Τὴν τρισυπόστατον φύσιν, καὶ ἀδιαίρετον δόξαν, τὴν ἐν θεότητι μιᾷ ὑμνουμένην ἀπαύστως, ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς. τριάδα ἀχώριστον, δοξάσωμεν. σὺν υἱῷ τὸν πατέρα. καὶ τὸ πνεῦμα προσκυνοῦντες εὐσεβῶς. θ'.

Ὑπὸ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν, σοῦ καταφεύγοντας, πίστει. καὶ προσκυνοῦντας εὐσεβῶς. τὸν υἱόν σου παρθένε. θεογεννῆτορ ὡς θεὸν, τὸν κόσμου καὶ κύριον. ἱκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων. λυτρωθῆναι. καὶ παντοίων πειρασμῶν.

Καταβασία

Μυστήριον ξένον ὁρῶ καὶ παράδοξον.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Ὁ λόγος ὁ προάναρχος εὑρηκώς σε παμμάκαρ. πρωτόκλητον ἀνέδειξε, πάντων τῶν ἀποστόλων, ἀνδρέα πανάοιδιμε. καὶ τοῖς τούτου ἴχνεσιν, ἑπόμενος ἀνεδείχθης. ὁδηγὸς πλανωμένων. πρὸς ὁμοῖον αὐτοῦ, ἀνάγων θείαν πορείαν.

Ἕτερον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τοῦ πέτρου τὸν συναίμονα, τῶν μαθητῶν τὸν πρώτιστον. αὐτόπτην καὶ ὑπηρέτην, γενόμενον τοῦ λόγου, ἀνδρέαν τὸν ἀπόστολον, ἐνδόξως εὐφημήσωμεν. τὰ ἔθνη γὰρ ἐφώτισε. καὶ σταυρωθεὶς τελειοῦται, ὡς μαθητὴς τοῦ δεσπότου. θ'. Ὅμοιον.

Θεὸν ὃν περ ἐγέννησας παρθένε παναμώμητε. ἱκέτευε ὑπὲρ πάντων, τῶν εὐσεβῶς σε τιμώντων. σὺν τῷ κλεινῷ ἀνδρέα τε, τυχεῖν θείας ἐλλάμψεως, τοῦ σοῦ υἱοῦ καὶ στάσεως, τῶν ἐκλεκτῶν καὶ ἁγίων. καὶ γὰρ ἰσχύεις ὡς θέλεις.

Εἰς τοὺς αἴνους, πᾶσα πνοή, ἱστῶμεν στίχους, δ'. καὶ ψάλλομεν στιχηρά, ἦχος, α'.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Βηθσαϊδὰ νῦν ἀγάλλου, ἐν σοὶ γὰρ ἤνθησαν. ἐκ μητρικῆς λιβάδος, εὐωδέστατα κρίνα, πέτρος καὶ ἀνδρέας. κόσμῳ παντὶ, τὸ τῆς πίστεως κήρυγμα. εὐωδιάζοντες χάριτι τοῦ χριστοῦ. οὗ καὶ τὰ πάθη ἐκοινώνησαν.

Ἀνδρέα χαῖρε καὶ σκίρτα, ὅτι ἐδέξω σαφῶς. ἐν τῇ τοῦ λόγου λάμψει, τὸν ἥλιον τῆς δόξης, χριστὸν τὸν ζωοδότην. ὃν καὶ κρατερῶς, ἐν τῇ πίστει ἐκήρυξας. τοῦτον δυσώπει ἀπαύστως ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει ἀνυμνούντων σε.

Ὁ μυστολέκτης τῆς θείας, οἰκονομίας χριστοῦ. ὁ ἐκλεχθεὶς ἐν πρώτοις. μαθητεῦσαι τῷ λόγῳ. ἀνδρέας ὁ θεόπτης. ἐβόα φησὶ, τὸν συναίμονα πέτρον ἰδών. εὑρήκαμεν τὸν μεσσίαν ὃν ἡ γραφὴ, καὶ οἱ προφῆται προεκήρυξαν.

Ἡ τῶν πατρέων σε πόλις, ποιμένα κέκτηται. καὶ πολιοῦχον θεῖον. καὶ κινδύνων παντοίων. ῥύστην καὶ φρουρόν σε. ἀνδρέα σοφὲ. εὐχαρίστως τιμῶσά σε. ἀλλ' ἐκδυσώπει ἀπαύστως ὑπὲρ αὐτῆς. διασώζεσθαι ἀλώβητον.

Δόξα, ἰδιόμελον. ἦχος, πλ. Ἀνατολίου.

Οἱ δὲ

Οἱ δὲ Ἀνδρέου ἱεροσολυμίτου.

Τὸν κήρυκα τῆς πίστεως, καὶ ὑπηρέτην τοῦ λόγου ἀνδρέαν εὐφημήσωμεν. οὗτος γὰρ ὥσπερ ἀνθρώπους, ἐκ τοῦ βυθοῦ ἀλιεύει. ἀντὶ καλάμου, τὸν σταυρὸν, ἐν ταῖς χερσὶ διακρατῶν. καὶ ὡς σπαρτίον χαλῶν τὴν δύναμιν, ἐπανάγει τὰς ψυχὰς, ἀπὸ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ, καὶ προσκομίζει τῷ θεῷ, δῶρον εὐπρόσδεκτον. ἀεὶ τοῦτον πιστοὶ σὺν τῇ χορείᾳ τῶν μαθητῶν τοῦ χριστοῦ εὐφημήσωμεν, ἵνα πρεσβεύῃ αὐτῷ, ὅπως ἵλεως γενήσεται ἡμῖν, τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Καὶ νῦν, ἦχος, ὁ αὐτός.

Ὑπόδεξαι βηθλεὲμ, τὴν τοῦ θεοῦ μητρόπολιν. φῶς γὰρ τὸ ἄδυτον, ἐπὶ σὲ γεννῆσαι ἥκει. ἄγγελοι, θαυμάσατε ἐν οὐρανῷ. ἄνθρωποι, δοξάσατε ἐπὶ τῆς γῆς, μάγοι ἐκ περσίδος, τὸ τρισόκλεον δῶρον προσκομίσατε. ποιμένες ἀγραυλοῦντες, τὸν τρισάγιον ὕμνον μελῳδήσατε. πᾶσα πνοὴ, αἰνεσάτω τὸν παντουργέτην.

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν λειτουργίαν, τυπικά. καὶ ἀπὸ τοῦ κανόνος τοῦ ἀποστόλου.

ᾠδ. γ'. καὶ ϛ'. Κοινωνικόν.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ἡ τῶν τετραδίων κατὰ τάξιν ἀκολουθία.

α β γ δ ε ζ η θ ι κ λ μ ν ξ ο π ρ.

Ἅπαντα εἰσὶ τετράδια, πλὴν τοῦ ρ, ἅπερ εἰσὶ πεντάδια.

Ἐτυπώθη ἐν βενετίαις, ἔτει ἀπὸ τῆς ἐν σάρκου οἰκονομίας τοῦ χριστοῦ καὶ θεοῦ
καὶ σωτῆρος ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ. α, φ ι ϛ'.

a
raeci
ber

